

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

TABLE OF CONTENTS.

21st, 22nd and 24th to 29th September 1956.

Volume XXXV (Nos. 1 to 8).

	PAGES
<i>Friday, the 21st September 1956.</i>	
I Questions and Answers	1-24 68-70
II Announcements by the Hon. Speaker—	
(1) Messages from the Governor	25
(2) Sittings of the House	25-26 26
(3) Regarding Amendments	26
III Adjournment motion <i>re</i> action of the Health Officer in sealing some of the turmeric godowns in Erode under the Prevention of Food Adulteration Act	26-27
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956)	27-64 70-82
V Papers laid on the table of the House	64-67
<i>Saturday, the 22nd September 1956.</i>	
I Questions and Answers	83 104
II Statement under rule 40 <i>re</i> the adverse seasonal conditions in Kollegal taluk	104-106
III Adjournment motions <i>re</i> march of Tamil volunteers from Tiruttani and Puttur to Madras to offer <i>satyagraha</i> in connection with the border disputes.	106-107
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956)	107-149
V Papers laid on the table of the House	149
<i>Monday, the 24th September 1956.</i>	
I Questions and Answers	151-164 216
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	164
III Statement under rule 40 <i>re</i> alleged delay in the disposal of takkavi loan applications in Tanjore district.	164-165
IV Presentation of Supplementary Statement of Expenditure for the year 1956-57	165-166
V Presentation of Statement of Demands for Excess Expenditure during the years 1951-52 and 1952-53.	166

Monday, the 24th September 1956—cont.

	PAGES
VI Government Resolution—Ratification of the amendments to be made to the Constitution of India ...	166-173
VII Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) ...	174-215
VIII Papers laid on the table of the House ...	215

Tuesday, the 25th September 1956.

I Questions and Answers ...	217-244 275-277
II Statement under rule 40 re the collection of penal water-cess in the Lower Bhavani Project area ...	244-245
III Delegation of Members to wait upon the Central Government re border dispute with the Andhra State ...	245-246
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) (Discussion)—cont. ...	246-274
V Paper laid on the table of the House ...	274

Wednesday, the 26th September 1956.

I Questions and Answers ...	279-306
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council ...	306-307
III Statement re Madras-Andhra border issue ...	307-308
IV Government Bill—The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956)—cont. ...	308-381

Thursday, the 27th September 1956.

I Questions and Answers ...	383-396 446-450
II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Council ...	396
III Statement under rule 40 re the future of the Malabar District Board and its employees ...	396-398
IV Adjournment motion re strikes in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode ...	398-399

Non-official Business—

A. Bills.

(1) The Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956) ...	400-416
(2) The Madras Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 16 of 1956) ...	416-418
(3) The Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956 (L.A. Bill No. 17 of 1956) ...	418-424
(4) The Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956) ...	424-426
(5) The Madras Indebted Agriculturists' (Re-payment of Debts) Bill, 1956 ...	426

B. Resolutions.

Distribution of yarn to handloom weavers at fair price and the textile policy of the Government of India—cont. ...	427-445
VI Papers laid on the table of the House ...	445

Friday, the 28th September 1956.

	PAGES
I Questions and Answers ...	451-474 531-535
II Statement under rule 40 re acute shortage of and black-marketing in cement in the State ...	474-476
III Adjournment motion re prevalence of small-pox and peculiar contagious fever in Kalliasseri village, Chirakkal taluk ...	476-477
IV General Discussion on Demands for Grants for further expenditure in 1956-57 ...	478-495
V General Discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1951-52 ...	495-498
VI General Discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1952-53 ...	498
VII Voting on Demands for Grants for Further Expenditure in the year 1956-57—	
Demand I—Land Revenue Department ...	493
Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration ...	498
Demand XI—District Administration and Miscellaneous ...	498-499
Demand XVI—Medical ...	499
Demand XVII—Public Health ...	499
Demand XVIII—Agriculture and Fisheries ...	499
Demand XIX—Veterinary ...	499-500
Demand XX—Co-operation ...	500-502
Demand XXI—Industries and Cinchona ...	502-505
Demand XXIV—Civil Works—Works ...	505
Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant ...	505
Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid ...	505
Demand XXVII—Electricity ...	506
Demand XXVIII—Famine ...	506
Demand XXXI—Miscellaneous ...	506
Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation ...	506
Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development ...	507
Demand XL—Capital Outlay on Civil Works ...	507
Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes ...	507
Demand XLV—Loans and Advances by the State Government ...	507-508
VIII Voting on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1951-52—	
Demand VI—Motor Vehicles Acts ...	508
Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff ...	508
Demand X—State Legislature ...	508
Demand XVI—Medical ...	509
Demand XXIII—Harijan Uplift ...	509
Demand XXVIII—Electricity ...	509
Demand XXIX—Famine ...	509
Demand XXX—Pensions ...	510
Demand XXXI—Stationery and Printing ...	510
Demand XXXIII—Road Transport Schemes ...	510
Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation ...	510-511

Friday, the 28th September 1956—cont.

	PAGES
IX Voting on Demands for Grants for Excess Expenditure in the year 1952-53—	
Demand II—State Excise Duties	511
Demand X—State Legislature	511
Demand XI—District Administration and Miscellaneous	511
Demand XII—Administration of Justice	512
Demand XIII—Jails	512
Demand XVI—Medical	512
Demand XXV—Civil Works—Works	512-513
Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-Aid	513
Demand XXVIII—Electricity	513
Demand XXX—Pensions	513
Demand XXXIII—Road Transport Schemes	514
Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes	514
Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading	514
X Government motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the Order of Business ...	515, 523
XI Non-official Bill—The Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956)—cont. ...	515-521
XII Government Bills	
(1) The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956	521-523
(2) The Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956	523-525
(3) The Madras Civil Courts (Amendment) Bill 1956	525-526
(4) The Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956	526-527
(5) The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956	528-530
XIII Paper laid on the table of the House	530
<i>Saturday, the 29th September 1956.</i>	
I Questions and Answers	537-563
II Announcements by the Hon. Speaker—	
(1) Messages from the Governor	564
(2) Message from the Council	564
III Statement under rule 40 re alleged refusal of loan applications in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappall district. ...	564-566
IV Expunction of Sri V. Balakrishnan's remarks about Katta Bommon	566-567
V Report of the Committee on Assurances	568
VI Government Bills—	
(1) The Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956	568-581
(2) The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956	582
(3) The Madras appropriation (No. 5) Bill, 1956	582-583
(4) The Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956)	589-592
VII Government motion—Amendments to the Madras General Sales-tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 ...	583-588
VIII Papers laid on the table of the House	592

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 21st September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Filling up of vacancies by promotion

* 140 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers Association during March 1955, to increase the vacancies to be filled up by promotion to 75 per cent; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

Re-promotion of Sub-Inspectors reverted as Head constables

* 141 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether all the Sub-Inspectors reverted as Head constables during the year 1952-53 have been promoted as Sub-Inspectors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There are still 47 Head constables to be repromoted.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. Minister be pleased to state the number of Head constables reverted as constables and waiting to be repromoted as Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is about the promotion of Sub-Inspectors reverted as Head constables and I have replied that there are still 47 Head constables to be repromoted.

SRI S. RAMALINGAM: ஏற்கெனவே சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக வேலை செய்து விட்டு இப்பொழுது ஹெட் கன்ஸ்டபிள்களாக இருக்கும் 47 பேர்களுக்கு பரமோஷன் கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அவர்களுக்கு மீண்டும் பரமோஷன் கிடைக்கும் வரைக்கும் புதியதாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை தேர்ந்தெடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[21st September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வரைக்கும் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு பரமோஷனும் கொடுக்கப்பட்டுதான் வந்தது. இனிமேல் புதியதாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் நியமிக்கப்படும் வரைக்கும் அப்படி நிறுத்தி வைக்கப்படும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : If recruitment to the cadre of Sub-Inspectors is still going on, what harm is there in the Government considering the claims of these reverted Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : So far we have not recruited fresh Sub-Inspectors from the open market. But the suggestion made is that, till all these people are absorbed, no fresh recruitment should take place. But it is necessary to take the younger generation into the cadre so that there may be a balance.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : What stands in the way of promotion of these people as Sub-Inspectors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are no vacancies available.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Government are maintaining a ratio between promotees and direct recruits and, if so, whether it is only to keep up that ratio that the Government have not yet promoted these reverted Head constables?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not that. For want of vacancies, they have not been promoted.

S.S.L.C. Moderation Board

* 142 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any S.S.L.C. Moderation Board has been constituted by this Government during 1956 to prepare a list of candidates eligible for Pre-University courses of study in the Madras and Annamalai Universities; and

(b) if so, the names of the Members of the Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. It is constituted by the Universities.

(b) Does not arise.

Next General Elections

* 143 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the next General Election to the State Assembly will be held before March 1957 as scheduled; and

(b) whether there is any constituency to be demarcated as boundaries to be settled in the State?

[21st September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The matter is for the Election Commission and the future Delimitation Commission to consider.

SRI V. R. NAGARAJAN : Will the holding of the next general election in any way depend upon the crisis about the Suez Canal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not an astrologer, Sir.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Government have received any communication from the Central Government or the Election Commission suggesting that there is a likelihood of the postponement of the election by one year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir, the Government have not received any such communication.

SRI S. RAMALINGAM : எப்பொழுது தேர்தலை வைக்கலாம் என்று தேர்தல் கமிஷன் இந்த சர்க்காரை யோசனை கேட்டது உண்டா? அப்படி ஏதாகிலும் யோசனை கேட்டார்கள் என்றால் இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது வரைக்கும் எந்த விதமான யோசனை கேட்கவும் இல்லை, இந்த சர்க்காரும் பதில் கொடுக்கவும் இல்லை.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Though delimitation of constituencies is left to the Delimitation Commission, is it not necessary for that Commission to get the help of the concerned Government officers on the spot for correct delimitation and, if so, have the Government received any request for co-operation and for making suggestions in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a Chief Electoral Officer in the City and it is his responsibility to assist the Delimitation Commission in regard to delimitation of constituencies and the Election Commission in regard to the conduct of election, and his help is always sought.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Is the Hon. Minister confident that the preliminaries for holding the general election within the prescribed date will be gone through before that date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I hope.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister said that no communication suggesting postponement of election had been received. Has any communication been received suggesting that everything should be ready so that elections may take place in February or March?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Hon. Members are that under the Constitution, elections have to be held at

[21st September 1956]

Starting of a Paper Mill in Malabar

* 147 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to a supplementary question on question No. 3357 on 9th March 1956 whether the Government have finally decided to start a Paper Mill in Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Not yet, Sir.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: May I know, Sir, whether the Government had given due consideration to the proposal for starting a paper mill in Nilambur and, if so, what is the decision they have arrived at?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the proposal relates to the making of writing paper. As I have explained in this House once before, it is the policy of the Government of India that this industry should go to the private sector. Therefore, if any one from the private sector would come forward, Government will consider the proposal and see what facilities can be extended to him.

SRI K. V. RAMASWAMI: நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனியாக பேப்பர் மில்லை ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அந்த விஷயம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது தென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி கேட்டால் சொல்ல முடியும்.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: Sir, there are proposals to start a paper mill in the Nilgiris district somewhere near the Malabar district. May I know whether that suggestion is going to materialise and whether the Government are going to start a paper mill in the Nilgiris district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Relating to the Nilgiris district, there are two proposals regarding paper manufacture. One relates to the making of writing paper and that will go to the private sector. The other relates to the making of newsprint and that will go to the public sector. The Government of India have been examining this question in consultation with this Government.

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE: Sir, as far as the starting of a mill for manufacturing newsprint in Malabar is concerned, my information is that experts from East Germany and other places have gone into the question and have made some suggestions to the Government. May I know, Sir, whether my information is correct? If so, may I know whether the Government have come to any decision?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The raw materials that are needed for making newsprint are wood like wattle, blue

21st September 1956]

gum, etc., which are available in the Nilgiris but not in the Malabar district. What the experts are reported to have examined in Malabar is the question regarding the making of writing paper from out of bamboo, etc.

Cost of living

* 148 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to reduce the cost of living in the months of April and May 1956 in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The rise in the cost of living during the months of April and May 1956 is due to the rise in the price of rice and other essential commodities. The steps taken by the Government to bring down the rise in prices of rice and other essential commodities and thus to reduce the cost of living index have been furnished in the statement placed on the table of the House with reference to the starred question No. 8 asked by Sri K. P. Gopalan, M.L.A. (answered on 9th August 1956).

SRI K. VINAYAKAM: Sir, do the Government propose to start fair price shops for selling rice in the City of Madras and, if so, when that proposal will be put into execution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Already the T.U.C.S. has been asked to start fair price shops for selling the rice that is supplied by the Government, and that society has been doing it. In addition, it has been proposed to start 55 fair price shops to be run by private merchants who are not dealing in rice. Out of this 55, 37 shops have already been started.

SRI M. NARAYANA KURUP: May I know, Sir, whether, as a result of the measures taken by the Government, the price trend has gone upward or downward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may say this much, Sir, that as a result of the efforts of the Government, so far the upward price trend has been considerably checked.

* SRI K. R. NALLASIVAM: விலைவாசி தூக்குதலாக இருக்கிற வரையில் நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கெல்லாமாவது நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் அரிசி விநியோகிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மட்டும் என்ன? விநியோகிப்பதற்கு ஏராளமான அரிசி இருப்பதால் மற்ற ஏழை மக்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Sir, are the Government aware that distress condition is prevalent in Kollegal taluk for the past three and a half months and that the people are clamouring for the opening of fair price shops, and yet the Government have not taken any action in the matter?

[21st September 1956]

the end of every five years. Therefore we are making all preparations in the expectation that the elections will be held in February–March and there is nothing to suggest that there is any likelihood of postponement.

SRI V. BALAKRISHNAN : Have this Government made any proposals to the Delimitation Commission with regard to recasting of constituencies in Tamilnad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, the Chief Electoral Officer has made some tentative suggestions.

SRI G. GOVINDAN : தேர்தல் நடத்துவது டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் உத்தரவு மீண்டும், தொகுதி நிர்ணயிப்பது அசாங்கத்தின் திட்டமா? இல்லாவிட்டால் டெல்லியில் உள்ள தேர்தல் அதிகாரியின் திட்டமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் நான் என் பதிலில் சொல்லியிருக்கிறேன். தொகுதியை நிர்ணயிப்பதும் எலக்டர் கமிஷனர்தான்.

SRI G. GOVINDAN : டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் இங்கே உள்ள நிலவாங்களை அறிவாரா? மக்களுடைய மனப்பான்மையை நன்கு அறிந்துள்ள ராஜ்ய சர்க்காரே அதை நிர்ணயிப்பது நல்லதா இல்லாதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மக்களுடைய மனப்பான்மைக்கும் தொகுதி நிர்ணயிப்புக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எந்த எந்த மறையில் அமைக்க வேண்டுமென்பதற்குப் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதைக்கொண்டே டெல்லியில் உள்ள கமிஷனர் நிர்ணயிக்க முடியும்.

Refresher courses in English

* 144 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state (a) whether there is any proposal to conduct refresher courses in English for teachers in High Schools and tutors in Colleges; and

(b) the number of places where these courses are proposed to be conducted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. It is proposed to conduct a course in January 1957.

(b) in one place—Teachers College, Saidapet.

Misuse of export permits

* 145 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Registrar of Co-operative Societies has ordered any enquiry into the alleged misuse of export permits for chillies granted to the Salem Marketing Society;

(b) whether the Government have received any report from the Registrar on the results of the enquiry; and

21st September 1956]

(c) if so, whether the copy of the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The answer is in the affirmative.

(c) It is not in the public interest to place on the table of the House the report referred to, since the matter is under enquiry.

Steps for giving employment to fishermen

* 146 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the measures taken by the Government to help the unemployed and starving fishermen in the districts of Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have taken the following measures to help the unemployed and starving fishermen in the districts of Malabar and South Kanara :—

(1) A sum of Rs. 10,000 has been sanctioned towards opening of gruel centres for fishermen in Malabar district affected by poor fishing season.

(2) Another sum of Rs. 10,000 has been sanctioned for giving cash gifts at the rate of Rs. 25 to each of the deserving fishermen families in Malabar district for rethatching their houses.

(3) A sum of Rs. 23,000 has been sanctioned towards the cost of mid-day meals to be supplied to fisher-children studying in fisheries schools of Malabar and South Kanara districts for a period of one month in the first instance.

The Fishermen Co-operative Societies give short term loans to fishermen to tide over lean months.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, fishermen are suffering from want of employment for almost four to six months every year. This problem can be solved only by organizing the fishing industry itself on a co-operative basis and by encouraging thrift among fishermen. Therefore, will the Government consider the feasibility of organizing and running the fishing industry itself on a co-operative basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That aspect of the question is also being examined.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the Hon. Minister stated that an amount of Rs. 10,000 had been sanctioned for the opening of gruel centres? In what centres is the supply of gruel in force? If the supply is over, do the Government intend to extend this concession still further?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir.

[21st September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am aware of the distress conditions that are prevailing in Kollegal taluk and necessary steps are being taken. Regarding the question about the actual number of fair price shops that have been started, I want notice.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, while appreciating the steps taken by the Government of Madras to alleviate the difficulties felt in purchasing rice, may I point out that the number of shops proposed to be opened (57) is too little? There were about 800 shops in the City of Madras during the rationing days. Will the Government consider the feasibility of permitting all those who were running the ration shops in rationing days, to run fair price shops now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The primary idea, I may tell the hon. Member, is not to provide shops to those who want to do business on account of the present situation. Further, I may tell the hon. Member that he should not expect that as many as 700 shops should be opened in the City as was done during the days of acute shortage of rice. Anyhow, 55 additional shops will be opened, and if it is found still necessary that more shops should be opened, the Government will look into the matter.

SRI S. RAMALINGAM : நெல் கைத்தொழில் என்று சொல்லப் படுகிற தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயே படி அரிசி ஒரு ரூபாயாக விற்கிறது. குறுவை அறுப்பு ஆகியும் இன்னும் விலை குறையவில்லை. ஒரு லட்சம் ஜனங்களுக்கு மேல் விலைக் கட்டிய தஞ்சாவூரில் நான்கைந்து நியாய விலை கடைகளை மாதிரியாக ஏற்படுத்தியிருப்பது போதாது. விநியோகிக்கப் படும் அரிசியையும் வாங்குவதற்கு ஜனங்கள் மிகுந்த கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதிகமான கடைகளை ஆரம்பிப்பதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நேற்றையதினம் மத்திய அரசாங்க உணவு மந்திரி அவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். இன்னும் எவ்வளவு அதிகமாக வேண்டுமானாலும் விநியோகிப்பதற்கு அரிசி தஞ்சாவூரில் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து இன்னும் எங்கங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்துகிறோம்.

DR. K. B. MENON : May I know the reasons for this shortage?
Is it due to failure of crops or any other factor and is it temporary?
Are the Government taking any steps for permanent alleviation of the distress, if it is temporary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already explained the causes as the Government have assessed them. In certain areas, the failure of crops has been due to floods. I may tell the hon. Member that even in Tanjore, the rice that is produced there is transported outside the State and its movement is not restricted. So, the scarcity or shortage is perhaps due to more consumption per head of rice by the people of the State.

SRI P. SELVARAJ : Has the cost of living any connection with the purchasing power of the people, and if so, what is the purchasing power of the people at present?

[21st September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is a different question which I shall not be able to answer just now. I may tell the hon. Member that in the fair price shops, rice is sold at Re. 0-11-6 per measure.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : மார்க்கட் விலையைவிட கால் ரூபாய் குறைவாக நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடைக்கிறது என்பதற்காக தினம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி கிடைக்கும் வேலையையும் விட்டுவிட்டு, நியாய விலைக் கடைகளில் காலையிலிருந்து மாலை வரை காத்திருந்து மாலையில் அரிசி கிடைக்காமல் வீட்டுக்குத் திரும்புகிறார்கள். இதனால் ஜனங்கள் பெருமளவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு எவ்வளவு சீக்கிரம் அதிகக் கடைகளைத் திறக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அதிகக் கடைகளைத் திறக்க மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக குறைகளைச் சொல்லாமல், குறிப்பிட்ட எந்த இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டிய தேவை இருக்கிற தென்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் என்னிடம் தெரிவித்தால், பிரத்தியேகமாக கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister taking steps to corner merchants withholding stocks through banks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whatever the Government can do within the four corners of the powers they have, they are doing.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether the Government will come forward to give preferential treatment in the matter of opening fair price shops to dry tracts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. That is certainly done.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister said that we should not expect as many fair price shops as we had in ration days. May I know how the present price of foodstuffs compares with that prevailing in ration days?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have statistics with me now to indulge in comparison between the prices prevailing now and then. But I may tell the hon. Member that there is this difference. There was acute shortage of rice then and now there is no difficulty in making rice available to the people.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : In view of the distress conditions in Kollegal taluk, will the Government try to minimise red-tape formalities, if not wholly eliminate it, so that fair price shops may be brought into existence in the immediate future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member, without any excitement, will kindly tell me what is the kind of red-tapism that stands in our way, I would look into it.

[21st September 1956]

SRI P. G. MANICKAM : பயிற்சி பெற்ற கிராமசேவகர்கள் மூலமாக கிராமங்களில் ருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு அரிசி சப்ளை செய்யக்கூடிய திட்டம் கவர்ன்மெண்டாருடைய பரிசீலனையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் எந்த திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார் என்பது புரியவில்லை. தனியாக கேள்வி போட்டால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI A. RATNAM : நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சர்க்கார் வைவரம் உள்ள அரிசி ஸ்டாக் எவ்வளவு? எப்பொழுது வாங்கப் பட்டது? எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது? அந்த அரிசி மக்கள் சாப்பிடுவதற்குத் தகுதியுள்ளதாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, I do not have all the particulars that the hon. Member wants. But I may tell him there is sufficient stock of rice available, I mean sufficient stock of good quality rice, though it may not be a superior quality.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : விலை உயர்வை எதிர்பார்த்து ஒரு சிலர் அரிசியைப்பதுக்கவருகிறார்கள். அத்தகைய பதுக்கல்காரர்களைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already answered that within the four corners of the powers that the Government have they will take all necessary steps to prevent this abuse.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : The Hon. the Minister for Agriculture has been pleased to state that there is no difficulty regarding the availability of rice at present. But are the Government aware that availability of rice has no meaning unless there is 'accessibility', that is, unless the price is kept within the limits of the purchasing power of the ordinary masses? Will the Government, therefore, see that fair price shops are opened wherever necessary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government are certainly looking into the question. When I say availability, it means availability at the price fixed in the fair price shops.

SRI A. K. SUBBIAH : மன்னார்குடியில் 30 ஆயிரம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு நியாய விலைக் கடைதான் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாளொன்றுக்கு 15 மூட்டைகள்தான் அந்தக் கடை மூலம் அரிசி கொடுக்கப்படுவதாகிறது. பெருவாரியான ஜனங்களுக்கு அரிசி கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களாகிய முத்துப்பேட்டை, தலைஞாயிறு, திருத்தறைப் பூண்டி, நீடாமங்கலம் போன்ற இடங்களிலும் அரிசி கிடைக்காமல் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுவதால், அங்கெல்லாம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிதனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் நான் பதில் சொல்கிறேன்.

[21st September 1956]

Opening a Trade School in Cuddalore

* 149 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of Sri K. Arangathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a trade school in Cuddalore; and

(b) if so, the subjects that will be taught?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir. The Government have sanctioned the establishment of an Industrial School at Cuddalore. The school was started on the 3rd September 1956.

(b) the following courses have been started in the first instance—

(1) Blacksmithy.	(4) Foundry.
(2) Electric Wiring.	(5) Turners and Machinists.
(3) Fitting and erection.	(6) Electric and gas welding.

Six more courses will be started in July 1958; but the actual courses to be started have not yet been decided upon.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know the total number of students undergoing training in this trade school?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The strength of each class is 20.

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR : கடலூரில் தொழிற் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டும் அதில் எந்தவிதமான 'அபரெடெஸ்'ஸும் வந்து சேராததால் மாணவர்கள் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், உடனடியாக 'அபரெடெஸ்'களைத் தருவித்துக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் தொழிற் பள்ளிக்கூடத்தைத் துவக்குவதற்கு பன்பிருந்த அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது.

SRI A. RATNAM : இந்தப் பள்ளியை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்திருக்கிறார்கள்? மேலும் எவ்வளவு தொகை செலவு செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கடலூரிலுள்ள தொழிற் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்திற்குச் செலவிட்ட தொகை ரூ. 4,25,00, 'எக்ஸிமெண்ட்'க்காக ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 2,40,000 வருஷா வருஷம் ஆகும் 'ரிகரிங் எக்ஸ்பென்டிசர்'க்காக ஒதுக்கப்பட்டது இரண்டு லட்ச ரூபாய். ஆக மொத்தம் ரூ. 8,65,000.

SRI V. BALAKRISHNAN : இந்தப் பள்ளியில் பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டபின் சாமான்கள் வாங்கப்படுகிறதா? அல்லது சாமான்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு பிள்ளைகளை சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதா? சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டும் நடந்து வருகிறது என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொல்வேன்.

[21st September 1956]

DR. K. B. MENON : May I know how many the Government expect to turn out each year from these classes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have said there will be 20 students admitted for each of these courses every year.

Ayurvedic institutions

11-30 a.m. * 150 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Central Government or the Planning Commission have informed the State Government about their willingness to meet the entire cost of starting research institutions in Ayurveda; and

(b) whether the Government have any proposal to start any such institution in Malabar in the current year?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The Government of India have made provision for a sum of Rs. 100 lakhs in their Second Five-Year plan for development and researches in the indigenous systems of medicine. They have tentatively decided to give assistance to States on the usual pattern, viz., 75 per cent of the non-recurring expenditure and 50 per cent of the recurring expenditure;

(b) No, Sir.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : In view of the fact that Malabar is rich in herbs suited for preparation of Ayurvedic medicines and there are a large number of well-versed Ayurvedic physicians, will the Government consider the question of starting an Ayurvedic Research institution in Malabar incurring the necessary expenditure?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Director of Medical Services has sent up proposals to the Government for carrying out researches at the College of Integrated Medicine in Ayurveda, Siddha and Unani. There are no such facilities in Malabar.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that certain Ayurvedic Institutions in Malabar have requested the Government of Madras to start a research institution there, in Olavakode in Palghat where medicinal roots are available in plenty, and in view of the fact that opening of such a research institution would be very helpful in the promotion of indigenous medicine, may I know what steps the Government have taken to help starting of a research institution there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The availability of herbs is not enough. We must have a team of scientists such as botanists, chemists, pharmacologists, and clinicians for this purpose. Both modern medicine men as well as those versed in indigenous system will have to collaborate in the work. There are no such facilities in Palghat, Sir.

[21st September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : It is for want of such technically qualified men that these institutions were not able to start research institutions there. Such men are available in other countries. Only if the Government move in the matter they will become available. Therefore it is necessary that the Government should take interest in the work and see that such technically qualified men are made available for those institutions. May I know from the Government whether any measures were taken by them to see that such men from other countries were made available to them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry the hon. Member does not realize what the essential requirements are for proper research work to be done. Probably such research work may be taken up in the Ayurvedic teaching institution at Trivandrum but not at Palghat, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : May I know whether this Government have taken any interest in the collection of manuscripts from the "Olaichuvadi", that is writings on palm leaves from the village parts where we have very good literature on the subject?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, palm leaves may be collected. But I do not think palm leaf literature may be collected from the villages. (Laughter.)

* 151 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation on 25th February 1956 from the managing Committee of the Madhava Ayurvedic College, Cannanore to enhance the Government grant to the College; and

(b) if so, the action taken thereon.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Appeals on commercial tax cases

* 152 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have instructed Commercial Tax Officers in the State to pronounce orders on appeals at least within six months of hearing arguments; and

(b) how many appeals have been disposed of by the Commercial Tax Officers in Malabar later than six months after the arguments?

[21st September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Instructions have been issued by the Board of Revenue that Commercial Tax Officers should write up the appeal orders within seven days after hearing the appeal or making enquiry in respect of appeals.

(b) One.

Dues under the well subsidy schemes

* 153 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government have issued instructions to Collectors for the speedy recovery of pending claims under Well Subsidy schemes by taking coercive proceedings against the concerned ryots?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The answer is in the negative, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : கிணறு மான்யத்தை திருப்பி வசூல் செய்வதில் நமது ஜில்லாக்களிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. என்னென்றால், 1948-49-ல் கொடுத்த பணத்தையும், பிற்பாடு கொடுத்த பணத்தையும், கிணறு வெட்டவில்லை என்பதற்காகவோ, அல்லது வெட்டியிருந்தாலும் அரசாங்கம் 8 அடி, 24 அடி என்றெல்லாம் நிர்ணயித்திருந்த தரத்தில் குறைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காகவோ, திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மக்களைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். நான் இது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். இது மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்த பணம். விவசாயிகள் மிகவும் பாடுபட்டு இந்த பணத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் ஒருவழியாக தீர்த்துவிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் எந்த விதத்தில் இதையெல்லாம் தீர்த்துவிடவேண்டும் என்று கோருகிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஏதாவது கிணறு வெட்டியிருந்தால் போதும். கிணற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் சரி; வராவிட்டாலும் சரி; அரசாங்கம் மான்யத்தை திருப்பிக் கொடுவதில்லை. ஆனால் ஒன்றுமே செய்யாமல் பணத்தை 'சுவாஹா' செய்தவர்களிடமிருந்து பணத்தைத் திருப்பிப் பெறாமல் என்ன செய்வது?

Extra departmental postmasters

* 154 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of extra departmental postmasters who were permitted to hold and are holding the posts of village munsifs in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Thirty-two.

SRI K. R. VISWANATHAN : Whenever a person working as a village munsif applies for the appointment of postmaster, he has to get the permission of the Revenue authorities and he is appointed in the usual course. But whenever a person acting as extra departmental postmaster applies for appointment as village munsif the Revenue authorities object to the appointment of a person acting as postmaster to the post of village munsif because

21st September 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

they say the Board's Standing Orders stand against such appointment. Will the Government come forward to remove such difficulties because in the former case the same individual is permitted to hold the other post also. In the latter case also Government should permit the extra departmental postmaster to hold the post of village munsif?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The only criterion for consideration is that the extra work as postmaster should not prejudice their duties as village officers. The Revenue Divisional Officer will apply his mind in according permission only to this criterion.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, whatever may have been the custom or convention in the past, in view of the fact that the village officers are overburdened with revenue work, will the Hon. Minister do away with the custom of permitting village officers to be in additional charge of the work of postmasters also?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I know, Sir, the hon. Member and the village officers do not get on well. But it has been allowed if it is found that without detriment to his legitimate work as village headman, the work of postmaster also could be done. But supposing the work of a particular village branch post office itself is very heavy, they do not allow such postmasters to take up the work of village officers. Regarding grant of permission to village officers to take up the work of postmasters, the village officers are claiming so many privileges. Therefore, even the existing privilege, I think, should not be taken away.

SRI K. R. VISWANATHAN : In view of the fact that the village officers are poorly paid, will the Government not deny the grant of permission to them to act as extra departmental postmasters and come forward to remove difficulties caused by the present Board's Standing Orders, which prevent extra departmental postmasters being appointed as village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have already answered that question, Sir. Government take a sympathetic view in the matter. Only in cases where it would be prejudicial to his legitimate work, they refuse permission. In all other cases they are giving permission.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, this discretion vested with the Revenue Divisional Officer is not equitably or judicially exercised but very often abused. If the village officer commits defaults in the discharge of his duties, Government can take proper steps rather than refuse it in anticipation. Therefore will the Government direct the Revenue Divisional Officers to give the permission in every case and take action thereafter if they commit faults?

[21st September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member has built up his proposition on wrong premises which I do not accept. The Revenue Divisional Officers have been exercising their discretion properly and well.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is the practice of making elementary school teachers in villages, such postmasters still continued, and if so, have they time enough to attend to these duties in addition to their regular teaching work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the subject of elementary school teachers is in the hands of the Hon. the Finance Minister.

Construction of bridge at Nileshwar

11-40 * 155 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1044 on 19th May 1954—

(a) the present stage of the construction of the bridge at Nileshwar in South Kanara district; and

(b) why the work has been delayed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Nearly 85 per cent of the work has been completed by the end of June 1956. The work is expected to be completed by 31st December 1956.

(b) The delay in completing the work is due to some difficulties experienced in regard to foundation during the initial stages of the work. A series of tests had to be conducted before finalising the depth of foundations and determining the settlement characteristics of the foundation soil. Further work had to be resumed only after completing all those tests.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Can it be expected that this work will be completed before the end of this year?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is what I have stated just now. It will be completed in December 1956, that is, the end of the year, I suppose.

Improvement of the Port at Azhikkal

* 156 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to improve the port of Azhikkal in Chirakkal taluk, North Malabar;

(b) if so, the improvements that would be carried out; and

(c) the total estimated expenditure sanctioned for them?

[21st September 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The answer is in the affirmative.

(b) The works proposed to be carried out are :

(1) Formation of road and wharf—Estimated cost of Rs. 40,000.

(2) Construction of jetty—Estimated cost of Rs. 1,20,000.

(3) Provision of a tug—Estimated cost of Rs. 1,00,000.

(c) The estimates for the schemes have not yet been sanctioned.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know when the estimates of the schemes will be sanctioned and the works started?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The work is proposed to be taken up for execution during the current year and necessary provision therefor (Rs. 30,000) has also been included in the Budget of the Azhikkal Landing and Shipping Fund for 1956-57. Acquisition of land for the work is pending with the Collector of Malabar and that is causing delay. Preparation of estimate for this work is proposed to be taken up shortly.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. Minister kindly take steps to expedite the acquisition of lands by asking the Collector to take suitable steps in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Yes, Sir, necessary steps would be taken to remind the Collector to expedite the work.

Construction of a pathway and a drinking-water well for the Akshikadu Harijan village

* 157 Q.—

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Jagannathan, is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 28th April 1956 from the Harijans of Akshikadu village, Markanam firka in Tindivanam taluk, regarding the provision of a pathway in their burial ground and a drinking-water well in their cheri; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir. The petition was received only by the Collector of South Arcot.

(b) The Collector of South Arcot has reported that he is taking action to acquire patta lands for these purposes.

[21st September 1956]

Minimum bus fares in mufassal

* 158 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have taken any decision on the question of reduction of minimum bus fare of 5 annas in mufassal?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government have recently examined the question of reduction of the maximum bus fare of 5 annas in the mufassal and have decided that the existing orders fixing a fare not exceeding 5 annas for distances of less than 8 miles in the plains in the mufassal should be continued.

SRI M. NARAYANA KURUP: Is it not a fact, Sir, that the Hon. Minister promised to reduce the fare on more than one occasion and assured the House and confirmed it later. Now what is the reason to go back on the assurance given by the Hon. Minister.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I did not promise to reduce it. I only promised that the matter would be examined. After deep examination we came to the conclusion that the present rate should continue.

SRI P. G. MANICKAM: காலஞ், அலையுஞ், முக்காலஞ் முதலிய சிலவற்றைச் சேர்க்காமல், தூரத்திற்குத் தகுந்தபடி அனுகூலமாகவும், ரூபாய்களாகவும் பஸ் கட்டணங்களை வசூலிப்பதற்கான சட்டத்தை அரசாங்கம் இப்பொழுது எப்பதை அறிவிக்கும். நிறைவு.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: இப்போதிருக்கும் நிலைமையில் அது முடியாது.

DR. K. B. MENON: Is the reason for the decision of the Government due to the fact that reduction of the fare is uneconomical?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Originally when the minimum was fixed at the rate of four annas, the idea was to prevent on the one hand short distance passengers displacing long distance passengers and on the other hand, to save long distance passengers from congestion consequent on passengers bound for short distance getting into the buses. Both these considerations are still valid. In view of the fall in the value of the money, at present five annas is equal to four annas in 1955 when the rate was fixed. It would, therefore, be hazardous, on the complaint of only one district, to reduce the minimum fare to four annas and the existing minimum which some owners are themselves reducing, deserves to be continued in the public interest.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Government be kind enough to consider the question of giving half-fare concessions at least to the student population in rural parts who will have to go for two or three miles for their high schools. Generally the high schools are far away from the rural parts. Therefore, will the Government take suitable steps in the matter?

[21st September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I think, some bus operators are really charging less than five annas for short distance routes.

SRI M. NARAYANA KURUP: When this question was raised during the debate on the Budget for 1955-56, the Hon. Minister, in winding up the debate, said that Members would have glad news before they reached home. Did not the Hon. Minister intend that there would be a reduction in the minimum fare of five annas as it now exists?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, the Government tried all possible methods to see that the rates were reduced. But this complaint is only from the district of Malabar whereas in other districts bus operators seem to feel that there is no need for reduction at all. Therefore, when I said that hon. Members would receive encouraging news, I did not mean that the rates would be reduced. I meant that the Government would pay sympathetic consideration to the suggestion made by the hon. Member.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: As far as the Malabar district is concerned, the minimum bus charge is five annas, in certain places but in certain other places, it is three annas. For instance, in my place, there are one or two buses running on Perintalmanna-Anakayam route and they collect only three annas for a distance of five or six miles. Therefore, the question of protecting either the bus owner or the long distance passengers does not arise. Considering this reality, will the Government reduce the minimum bus charge throughout the district from five annas to three annas?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The hon. Member himself has just admitted that in certain places, they are charging only three annas for a distance of six miles. Therefore, the question of reducing the present rate does not arise at all?

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: The Hon. Minister has just now stated that certain bus operators are charging only three annas in Malabar. As far as my experience goes, in my constituency, four buses are in operation and for a distance of two miles from Pappinisseri to Kalyasseri, five annas are charged. From Kalyasseri to Parissinikadavu—a distance of three miles, five annas are charged. So also for a distance of one mile, from Chingala to Srikantapuram, five annas are charged even for the students. Therefore, will the Government see that proper steps are taken to collect only half-fare for short distances from the students?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I am sorry, I cannot promise it. It is already too late and the new Kerala State is going to be formed shortly where the hon. Member can raise this question and that Government may consider it.

[21st September 1956]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்தால் பஸ் முதலாளிகளின் வேறுபாடு அடையவேண்டியிருக்கும் என்று அரசாங்கம் பயந்து, அதன் காரணமாக பஸ் கட்டணத்தைக் குறைக்காமல் இருக்கிறது என்று அறிய வரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : I disallow that question.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Are the Government aware that a minimum charge of less than five annas is fixed in some of the neighbouring States. For instance, in the Travancore-Cochin State a minimum charge of three annas is fixed and there is no insecurity felt either by long distance passengers or bus operators. So, in view of the experience gained by one of the neighbouring States, will the Government reconsider their earlier decision, and reduce the minimum charge here also?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said, this complaint is not coming from any district except Malabar. Therefore, we cannot make exception in this case.

SRI M. NARAYANA KURUP : On a previous occasion the Hon. Minister stated that it was such a serious matter that the Hon. Minister dealing with it alone cannot decide it and the Cabinet had to decide it. May I know whether the decision not to reduce the minimum fare of five annas is a Cabinet decision?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir, it was not a Cabinet decision. The Minister for Finance and the Minister for Transport have to decide it.

SRI A. IYANAR : தற்போது மூன்று மைல், நான்கு மைல் களுக்குக் கூட ஐந்தணு வசூலிப்பதானது பெரும்பாலான ஜனங்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருப்பதால், குறைந்தது நான்கு மைல்களுக்கு உட்பட்ட தூரத்திற்காவது ஐந்தணுக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இதையெல்லாம் பரிசீலித்துத்தான் அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. இவ்வளவு சீக்கிரம் முடிவை மாற்ற முடியாது. இன்னும் நாளடைவில் இதைத் திருத்தமுடியுமா என்று யோசிப்போம்.

SRI C. KANDASAMY : ஐந்து அணுவானது மிக அதிகப்படியான கட்டணம் என்று ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் சொல்லும் சட்டங்களையும் சனங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே குறிப்பிட்ட பாதைகளில் செல்லும் பஸ்களில் சிலவற்றை வழியில் நிற்காமல் நேரே செல்லும் (தரூ பஸ்) பஸ்களாகவும், மீதி பஸ்களை வழியில் ஆங்காங்கே நின்று செல்லும் பஸ்களாகவும் ஒட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்த நிலைமையிலாவது கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? அதாவது, ஒரு வழியில் 10 பஸ்கள் ஒடினால் 7 பஸ்களை நேரே செல்லும் பஸ்களாகவும், 3 பஸ்களை இடையிலேயே நின்று செல்லும் பஸ்களாகவும் ஒட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தாவது கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை பரிசீலனை செய்யப்படும்.

21st September 1956]

Loan for Tellicherry Municipality

* 159 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** (on behalf of 11-50 Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Local a.m. Administration be pleased to state whether the Government have received any representation in May 1956 from the Tellicherry Municipality asking for a loan to pay its 25 per cent contribution for the schemes of preventing sea erosion in that town?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI : No, Sir.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Hon. Minister is aware that sea erosion is a big problem throughout Malabar and especially in Tellicherry? During certain seasons even the building of the District Court is threatened by sea erosion. In view of that, will the Government take the responsibility of bunding the sea? The Government, on previous occasions, have answered on the floor of the House that it is the responsibility of the municipality to prevent sea erosion. In view of that fact, will the Government sanction the loans asked for by the Municipality of Tellicherry and see that sea erosion is prevented?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI : Whenever applications for loans come, certainly the Government will consider them. With regard to this matter, the Chief Engineer, Highways, has been having some correspondence with the municipality.

UNSTARRED QUESTIONS.

Construction of a drinking-water well for Venkaivadi Harijan Colony

10 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the reasons for not finishing the construction of the drinking-water well in Venkaivadi Harijan Colony in Kallakurichi taluk yet?

A.—An estimate for Rs. 1,710 for repairing the well in R.S. No. 107-3, battai poramboke of Venkaivadi village, Kallakurichi taluk, was sanctioned by the Collector of South Arcot in June 1955. At the time of carrying out the repairs, two of the villagers objected on the ground that the well in question had been constructed by their forefathers and that the Government had no right over the well. As there are no records to prove conclusively the ownership, it is considered not desirable to spend Government money on repairs to this well. The Collector is on the look-out for a suitable place at the disposal of the Government very near the Harijan Colony and will take action to sink a new well as soon as a suitable site is fixed.

Arecanut Marketing Co-operative Society, Kumaranellur

11 Q.—**SRI E. T. KUNHAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government will place

[21st September 1956]

A.—(a) The number of persons who were affected by dysentery and smallpox in Peringom and Vayakkara amsams is as follows :—

	Dysentery.			Smallpox.		
	May.	June	July.	May.	June.	July.
Peringom	26	3	..	..	9	..
Vayakkara	..	..	..	7	10	..

(b) The number of persons that died is as follows :—

	Dysentery.			Smallpox.		
	May.	June.	July.	May.	June.	July.
Peringom	2	..	..	..	4	..
Vayakkara	..	..	..	..	9	..

(c) In addition to the Range Health Inspector and two Health Assistants, an additional staff of one Special Health Inspector, two Reserve Health Assistants and two Special Temporary Health Assistants were posted for work in the two villages. One hundred and twenty-four wells were chlorinated and 108 houses were disinfected. One thousand two hundred and sixty-six sulphaguanidine tablets, 1,100 multi-vitamin tablets and 48 lb. of skim milk powder were distributed. Four hundred and fifty-two primary vaccinations and 4,302 revaccinations were performed in the villages. Propaganda talks on smallpox, dysentery and diarrhoea were also given.

Area Committee, Tiruchirappalli district

17 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number and the names of the members appointed to the Area Committee of Tiruchirappalli district during the year 1956-57;

(b) the dates when the vacancies arose and the dates of filling up of the vacancies; and

(c) the reasons, if any, for the delay in filling up of the vacancies?

A.—(a) (1) Sri V. Arunachala Thevar, President, Congress Committee, Pudukkottai.

(2) Dr. V. Subramaniam, Srirangam.

(b) One vacancy arose in September 1955 and the other in January 1956; both the vacancies were filled in July 1956.

(c) Usually appointments to Area Committees are made after obtaining the recommendations of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department and the Collector. This naturally involves some delay in certain cases.

[21st September 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following messages, dated 5th August 1956 and 23rd August 1956, received from the Governor of Madras :—

“(i) In pursuance of Article 207, clause (3), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956.

(ii) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (a), of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956.”

(2) SITTINGS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: The programme of the House, as decided by the Business Advisory Committee, may be stated by the Hon. the Leader of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, in the Business Advisory Committee meeting, it has been decided that the following Bills :—

(1) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956,

(2) The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, and

(3) The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956

and the Resolution with regard to the ratification of the amendments proposed to be made to the Constitution of India should be finished by Tuesday. That means, four days—to-day, tomorrow, Monday and Tuesday—would be available for these. The hours of sitting also have been fixed. Tentatively the general discussion on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, will take place to-day, and to-morrow, the clause by clause consideration of the Bill will be taken up. On Monday, the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, and the Government Resolution will be taken up. The hours of sitting have been fixed and from to-morrow onwards the House will sit from 9 a.m. to 1 p.m., i.e., four hours everyday. As regards the work on Wednesday, we have not fixed any business and that will be done at the meeting of the Business

[21st September 1956]

on the table of the House a statement showing financial progress made by the Kumaranellur Arecanut Marketing Co-operative Society year by year after it began to receive the State aid?

A.—A statement* showing the financial progress made by the Ponnani Taluk Arecanut Processing and Marketing Society from 1950-51 is appended.

Harijan trustees

12 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any Harijans have been appointed as trustees in the Vriddhachalam Palamalanathar temple; and

(b) if not, the reasons therefor?

A.—(a) No.

(b) There was no application from any qualified Harijan candidate suitable for appointment as trustee.

Admission to Government Medical Colleges

13 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of applications received from the candidates belonging to the Tiruchirappalli district for admission to the Government Medical Colleges in the State;

(b) the number of candidates actually selected and the number of seats allotted to the Tiruchirappalli district on district-war basis; and

(c) the number among the candidates selected hailing from municipal towns, semi-urban areas and rural parts?

A.—(a) Sixty-seven.

(b) Twenty seats have been allotted to the Tiruchirappalli district on districtwar basis and twenty candidates have been selected against these seats.

(c) The information is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the statistics asked for.

Admission of Backward Classes into the Medical Colleges

14 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of male and female candidates belonging to Backward Classes that applied for admission into the Medical Colleges in the State this year and the number of candidates that were actually selected, districtwar; and

[21st September 1956]

(b) the number of male and female candidates that applied and were selected from the Backward Class of Vanniyakula Kshatriyas in each district?

A.—(a) & (b) Four hundred and seventy-four candidates belonging to Backward Classes applied this year for admission to the M.B.B.S. course. Out of them, 143 candidates have been selected including those in the reserve list and those selected by merit. The number of seats reserved districtwar for Backward Classes is given below :—

Madras	3	North Arcot	6
Chingleput	4	Tiruchirappalli ..	6
South Arcot	6	Salem	7
Tanjore	6	Coimbatore	7
Madurai	6	The Nilgiris	2
Ramanathapuram ..	4	Malabar	10
Tirunelveli	5	South Kanara	4

Total ... 76

All the reserved seats have been filled by candidates belonging to Backward Classes.

Information regarding the number of men and women candidates belonging to the Backward Classes including the Vanniyakula Kshatriya community, who applied and were selected from each district, is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the information will not be commensurate with its usefulness.

Industries to be started in Malabar under Second Five-Year Plan

15 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the major, minor and cottage industries which the Government have proposed to start in Malabar under the Second Five-Year Plan?

A.—A list of schemes sanctioned under the First Five-Year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period and a list* of the schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan are placed on the table of the House.

Dysentery and smallpox

16 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of persons who were affected by dysentery and smallpox in Peringom and Vayakkara amsams in Payyanur taluka, North Malabar, in the months of May, June and July 1956;

(b) the number of persons that died; and

(c) the preventive measures taken by the Government?

* Printed on Appendix II on pages 68-70 infra.

[Sri C. Subramaniam] [21st September 1956]

Advisory Committee on Monday seeing the progress we are able to make on these Bills. Twenty-seventh September 1956 will be a non-official day. Twenty-eighth and 29th will have to be allotted for considering the Supplementary Budget and the Appropriation Bill arising out of that. These are the decisions which the Business Advisory Committee have taken and I hope the House will approve of that.

The recommendations of the Business Advisory Committee were approved.

(3) REGARDING AMENDMENTS.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that I have fixed 5 p.m. to-day, i.e., 21st September 1956, as the time within which amendments to the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, should reach the Legislative Assembly office, and amendments for the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, should reach the office by 5 p.m. on 22nd September 1956. The amendments for the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, should reach the office by 10 a.m. on Monday, the 24th September 1956."

III.—ADJOURNMENT MOTION RE

ACTION OF THE HEALTH OFFICER IN SEALING SOME OF THE TURMERIC GODOWNS IN ERODE UNDER THE PREVENTION OF FOOD ADULTERATION ACT.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from Sri K. T. Raju which reads as follows:—

"This House do adjourn to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., the serious situation and anxiety caused to the peasants due to the action of the Health Officer who sealed some of the turmeric godowns on 20th September 1956 and is threatening to close most of the godowns in Erode town under the Prevention of Food Adulteration Act indiscriminately thereby causing heavy loss to the peasants and almost closing down the turmeric market and business in Erode which is the centre for the Madras State."

May I know what the hon. Member has got to say in the matter?

11-55 a.m. * SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஈரோடு மஞ்சள் கிடங்குகளுக்குச் சென்று சோதனை போட்டதில், அங்கே இருந்த மஞ்சளில் சில கெட்டுப் போய் சுகாதாரத்திற்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று காரணத்திற்காக கிடங்குகளையே சீல் வைத்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள் சுகாதார அதிகாரிகள். கெட்டுப்போன மஞ்சள் சிலவற்றை எடுத்து வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பரிசீலிக்கக் கிண்டிக்கு அனுப்பியிருக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு கிடங்குகளையே சீல் போட்டு வந்து விட்டதால் ஈரோடு மஞ்சள் மார்க்கெட் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலேயே கோயம்புத்தூர், ஈரோடு போன்ற இந்த இடங்கள் தான் மஞ்சள் உற்பத்தியில் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ள இடம். சுகாதாரத்திற்குக் கெடுதி விளைவிக்கும் மஞ்சள் மார்க்கெட்டுக்கு வரக்கூடாது என்பதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் விவசாயியும் இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது மஞ்சள்

ADJOURNMENT MOTION re ACTION OF THE HEALTH OFFICER 27 IN SEALING SOME OF THE TURMERIC GODOWNS IN ERODE UNDER THE PREVENTION OF FOOD ADULTERATION ACT

21st September 1956]

[Sri K. T. Raju]

சட்டை ரூ. 250-லிருந்து ரூ. 80, 90-க்கு இறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது வியாபார மார்க்கெட்டும் பாதிக்கும்படியாக கிடங்குகளை மூடுவது சரியல்ல. அதனால் நேற்று கப்பலில் ஏற்றவேண்டிய மஞ்சள் பூராவும் வந்து சேர மல் போய் விட்டது. இம்மாதிரியான நடவடிக்கையின் காரணமாக ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதோடு, இடையில் உள்ள மண்டித் தரகர்களுக்கும் இதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எந்தச் சரக்கு கெட்டுப் போய் விட்டதோ அதை விலக்கி விட்டு மற்றதை மார்க் கெட்டில் விற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யாவிட்டால் இதர மஞ்சளும் நாசம் அடையும். விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கெட்டுப் போன சரக்கை மாத்திரம் கிண்டிக்கு அனுப்பி விட்டு, எல்லாக் கிடங்குகளையும் சீல் போடவேண்டாம் என உத்தரவு போட வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா முழுவதும் பாதிக்கப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இதைப்பற்றி உடனடியாக விவாதிக்க இந்தச் சபை ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER: Will the Hon. Minister be able to say anything on this matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I am not in a position to say anything just now on this matter for want of information. I shall have enquiries made in this matter. 12 noon.

MR. SPEAKER: I think *prima facie* this is a matter in which the officer concerned has done his duties in the ordinary course of administration. Therefore I do not think that this is a matter on which an adjournment motion could be moved. Therefore I rule it out of order.

We shall now take up the next item, viz., the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 10 OF 1956).

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Land Revenue may now move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP: On a point of order, Sir. Our rule 106 says . . .

MR. SPEAKER: There can be no point of order at this stage. I have already called upon the Hon. the Minister for Land Revenue to move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP: I have not stated my point of order, Sir.

MR. SPEAKER: I have ruled that there can be no point of order at this stage. The Hon. the Minister for Land Revenue may now move the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. There is no other subject before the House.

[21st September 1956]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report* of the Select Committee on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956) and move—

“ That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

The Bill makes provision for the extension of the life of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, for two years and extends that Act to the areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954, and the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, are now in force. The Bill also contains certain amendments to the existing Act which were found necessary. The main amendment made by the Select Committee is in respect of resumption of land for personal cultivation. It was considered just to give some relief to small landowners who are entirely dependent on the income from the lands owned by them. Provision has therefore been made so that a small landlord may resume possession for personal cultivation one-half of the extent of the lands to which he is entitled to possession but not exceeding 5 acres of wet land or its equivalent. For this he has to apply to the Revenue Divisional Officer who will enquire into the matter and pass suitable orders. A person who owns land exceeding 13-1/3 acres of wet land or its equivalent on the day on which the Amending Act comes into force or who has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax during 1954-55 or 1955-56 cannot resume land under the above provision. So also if the extent of land which a landlord is entitled to resume exceeds 5 acres of wet land along with the land of which he is already in possession, either as owner or as tenant, he will not be eligible for the concession. Thus it will be possible only for very small landlords without any other substantial avocation to resume lands under the above provision. The Government consider that as the stay against eviction has been in force for one year now and is to remain for two years more, it is only fair that these small landlords should be given this concession. If any landlord who has resumed possession of any land for personal cultivation under the above provision does not bring it under personal cultivation within a period of one year of such resumption or leaves the land fallow for more than a year, the previous cultivating tenant can apply for restoration. Provision has also been made for the execution of lease deeds in all cases of tenancy agreements entered into in future. The Revenue Divisional Officer's Courts have been made subordinate to the High Court so that aggrieved persons may have a remedy without recourse to a writ.

The other changes have all been set out very clearly in the report of the Select Committee and I need not enumerate them. The provisions of the Bill are now before the House for discussion.

* Printed as Appendix III on pages 70-82 infra.

[21st September 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

* SRI M. NARAYANA KURUP : The point which I wanted to raise was this. I considered it as something important since it raised a question of procedure. On the 14th instant, the agenda of 21st September 1956 was circulated to us stating that the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, would be taken up on the 21st September 1956. Our Rule 106 says that the Bill as amended by the Select Committee and the report of the Select Committee shall be printed and circulated to the members of the Assembly and if the Committee decides they shall be printed in the gazette also. After this, the Minister in charge of the Bill may move that the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration. I am not here for raising the question of notice. The point now is whether it is in order to include a Bill, which is being considered by a Select Committee, in the Agenda when the report of the Select Committee and the Bill as amended by the Select Committee have not been circulated amongst the members.

MR. SPEAKER : I think the Select Committee had reported and the report had been signed. It naturally takes some time for printing. As a matter of fact it was given for printing only on the 18th instant. We are so to say racing against time. We want to do certain things within the prescribed time. Therefore under these circumstances, the agenda was published in advance in the hope that the Select Committee report would be ready.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I also point out that the House itself has considered it and has accepted the recommendation of the Business Advisory Committee that this matter should be considered first. When the House itself has thus considered it, I do not think the Hon. Member has any right to raise a point of order on this question.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப் 12-07 பொழுது சபை முன்பாக பொது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கும் 1955-ம் வருஷத்திய சாகுபடி செய்யும் குடியானவர் சட்டத்திற்குத் தமையோடு பற்றி சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1955-ம் வருஷத்தில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது ஒரு வருஷத்திற்கே இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டதை நாம் ஸாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே சட்டம் இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு நீடிக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஸாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால் அரசாங்கத்திற்கு வேறு எந்த விரிவான நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தையும் கொண்டு வரும் உத்தேசம் இல்லை போலிருக்கிறது என்பது தெரியவரும். காரணம் சென்ற ஆண்டிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, “உடனடியாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்ற விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை அவசரமாகக் கொண்டு வருகிறோம். இது ஒரு வருஷத்திற்குத் தான் அமுலில் இருக்கும், அதற்குப்

[Sri C. Kandasamy] [21st September 1956]

திட்ட வட்டமான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வர சர்க்கார் யோசிக்கிறது” எனச் சொன்னார்கள். ஆகவே முன்பு தற்காலிகமாகக் கொண்டு வரப்படும் சட்டம் எனத் திட்ட வட்டமாகக் கூறப்பட்ட இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு ஏன் நீடிக்கப்படவேண்டும்? ஏற்கெனவே மிகவும் குழப்பமான நிலைமை ராஜ்யத்தில் நிலவிக் காலத்தில் இந்த நீடிப்பைச் செய்து விட்டே வேறு நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வராமல் இருக்கலாம் என எண்ணுகிறார்கள் என்பது பச்சையாக இதிலிருந்து தெரிகிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷ காலத்திற்கு அப்படியே நீடித்து இருந்தாலும் நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அந்தச் சட்டத்தை அப்படியே நீடிப்பதற்குப் பதிலாக சில புதுக் கொள்கைகளையும் புகுத்தி இப்பொழுது நீடிக்கச் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குத்தகை விஷயமாகவோ, இன்னும் சொந்தச் சாகுபடி எத்தனை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றியோ புது ஷரத்துக்கள் சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் குறைந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலத்தை மீட்டுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதியை அளிக்கும் ஷரத்து ஒன்றைச் சேர்த்து இருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், அவர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகவும் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம் என 1955-ம் வருஷத்தில் கொண்டு வந்து சட்டத்தை திருத்தி இப்பொழுது இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கச் செய்யும்போது அந்தச் சட்டம் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் சட்டமாக மாறியும் என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

எனென்றால் சிறு நில விவசாயிகளைப் பற்றியும், குடியானவர்களைப் பற்றியும் சொல்லி நீங்கள் எந்தப்பக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்று அங்கத்தினர்களுக்குக் கேள்வி போடுவதுபோல இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதிலிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமானால் அவர்களிடம் குத்தகை வேலை செய்து கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன? இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்பதையும் ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்க வேண்டுமென்பது என் கட்சி.

சாதாரணமாக சிறு நில விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்களிடம் வேலை செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு எப்படி அளிப்பது என்பதை நாம் சேர்த்தே யோசிக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடம் வேலை செய்யும் குடியானவர்களுக்கும் புனர் வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவில் சில திருத்தங்களையும் கொண்டு வந்தால் சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தைப்பூரித்து கொள்ள முடியும். அல்லது ஒட்டு மொத்தமாக எல்லோரையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு எந்தத் தரப்பாருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் ஒரு விரிவான நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் “இந்தச் சட்டத்தினால் லட்சக்கணக்கான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு விதிலிலக்கு அளிக்கவேண்டும்” என்று சொன்னால் “அந்நிலங்களிலே வேலை செய்துவருகின்ற பல லட்சக்கணக்கான சிறு குடியானவர்களின் நிலைமை என்ன?” என்று கேட்கக்கூடியவர்களாகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தினால் லட்சக்கணக்கான சிறு நிலக்காரர்கள் ஆதாயம் அடைவார்கள் என்றால் பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்றால் அதற்குப் பதில் கிடையாது. சில பேர்கள்

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

பேசுகின்றார்கள்; பத்திரிகையிலும் வெளியாகியிருக்கிறது. “சிறு நிலக்காரர்கள் ஜாஸ்தி” என்று. அந்த அளவுக்கு சிறு குத்தகை விவசாயிகளும் அதிகம் என்பது தான் உண்மை. வெளியேற்றப்படக் கூடிய ஏழை குடியானவர்களுக்கு மீண்டும் நிலம் கொடுத்து, அவர்கள் அதைச் சாகுபடி செய்து, வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஒரு முறையைச் செய்து கொடுக்காமல், சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு ஏதோ நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று கூறுவது பொருந்தாது. ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இன்னொரு பகுதியினருக்குத் தீமை செய்யக்கூடிய ஒரு செய்கையில் தான் இது கொண்டு போய் விடுகிறது என்று திட்ட வட்டமாக ஆட்சியாளருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சை, திருச்சி, அம்பாசமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் நடக்கக் கூடிய மிரட்டல்களுக்குப் பயந்து, இந்தச் சர்க்கார் இடத்தைச் செயல்படுத்தியுமானால் தேர்தல் காலங்களில் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் மத்தியில் பெரியதொரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. சர்க்காருடைய செய்கை விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கப் போகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஏதோ ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதே சமயத்தில் இன்னொரு பகுதியினரை, தாங்கள் அறியாமலேயே பகைத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்திலே சொந்தச் சாகுபடிக்கு வரையறை ஏற்படுத்தி, அதிகப் படியான நிலத்தை கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலமில்லா விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வரும்போது, சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வசதி அளிப்பதைப் பற்றி பேசினால் அதை நாங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்க வில்லை. அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால், வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளுடைய தலைவிதியை நிர்ணயம் செய்யாமல், அவர்களுடைய கதி என்ன வென்பதைப் பற்றி சிந்தனை செய்யாமல், ஏதோ சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை மட்டும் இன்றையதினம் காப்பாற்றினால் போதும் என்று சர்க்கார் கருதுவார்களானால், அந்த முறையில் காரியங்களைச் செய்வார்களானால், எந்த அளவுக்குப் பெருவாரியான விவசாயிகளுக்கு அந்தச் செய்கை பாதகம் விளைவிக்கும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களாகிய ஒரு குறிப்பிட்ட ஜனத்தொகைக்கு மட்டும் நன்மை செய்தால், பெருவாரியான ஜனத்தொகையினருக்குத் தீமை விளைவிக்கக் கூடிய செய்கையாகும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கடுத்தார்போல் இன்றைய தினம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும் மற்ற ராஜ்யங்களில் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை இந்த இரண்டையும் சேர்த்து கவனிக்கவேண்டும். சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கும் விஷயத்தையும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளுக்கு உபரி நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் விஷயத்தையும் சேர்த்தே அணுகுகிறார்கள் என்பதற்கு பஞ்சாப் சட்டத்தைப் பார்த்தால் புரியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்வதை விட்டுவிட்டு, ஏதோ தேர்தலிலே வேட்டை வாங்கவேண்டுமென்ற குறுகிய நோக்கத்திலே இத்தகைய செய்கையைச் செய்தால், தேர்தலிலே அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன் என்ன என்பதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளாத நிலைமையில், இருட்டிலே போவதைப் போன்ற ஒரு முறையிலே அரசாங்கத்தினுடைய செய்கை இருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அரசாங்கம் நியாயமாக நடக்க வேண்டுமானால், இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும். ஒரு வருஷம் இடைக்காலத்தில் நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான பிரச்சினை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, விரிவாக

12-12
p.m.

[Sri C. Kandasamy] [21st September 1956]

சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வரலாம். அப்பொழுது தேவையான மாறுதலைச் செய்யலாம். சொத்து உரிமை, அதிகப் பட்சம் ஒருவர் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை நிர்ணயம் செய்வது, குத்தகை, வாரம் நிர்ணயம், ஆகிய விஷயங்களில் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக் கூடிய 80 சத விதிகளைத் தொகையுள்ள விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை வகுத்துக் கொள்வதற்கும் அவசியமான சீர்திருத்தங்களை ஒட்டு மொத்தமாகக் கொண்டு வருவதற்கான வகையில் இந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் முடிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

பொறுக்குக் கமிட்டியில் பல விவாதங்கள் நடத்தியதன் காரணமாக ஐந்து ஏக்கர் வரை தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சொத்திலே ஒரு பாதியைக் கூட்டிக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது வாஸ்தவம். இருந்தாலும் கூட, நான் வெளியு அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் படுபவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தான். சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்காக கண்ணீர் வடிக்கும் சர்க்கார், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுபவர்களுடைய விஷயத்தில் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுடைய நிலைமையை மேலும் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆறுதல் மொழி சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கும் சர்க்கார், உலகத்திலே ஒன்றுமே இல்லாது, உழைத்து சாகுபடி செய்தால் தான் ஜீவனம், இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது, மனைவி மக்களைக் காப்பாற்ற முடியாது என்ற நிலைமையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி என் சர்க்கார் அக்கறை காட்டவில்லை என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தை ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் போதும். இப்படி நீடிக்கும்போது அதில் வேறு எந்தக் கொள்கை சம்பந்தமான விஷயத்தையும் புகுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. சென்ற ஆண்டு 60, 40 வார விசிடம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய வார விசிடத்தை 60-லிருந்து குறைக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஒரு சிலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு கண்ணீர் வடிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

நிதி மந்திரி அவர்கள் செலக் கமிட்டியில்கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட குத்தகை நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை நியாய வார சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது, ஏற்கனவே கொடுத்துவந்த வாரத்தைத்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஷரத்தைப் புகுத்திவிட்டு, ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று ஷரத்தையும் கொண்டுவந்தால், அதனால் என்ன பலன் என்று அவரே கேட்டிருக்கிறார். ஒரு வேலிக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவர்களை நியாய வாரச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது, அதே சமயத்தில் ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொன்னால் மிச்சம் என்ன இருக்கப் போகிறது என்று நிதி அமைச்சரவர்களே கேட்டார்கள்.

நிலமில்லாத சாகுபடியாளர்களுக்கு ஏதோ சௌகரியம் செய்யப் போவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை பார்க்கும்போது, மிராசதாரர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் மீது செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எந்த அளவுக்கு பிரதிநிதித்வம் வகிக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குப் புரியும். கும்போணத்திலே மிராசதாரர்கள் எப்படிச் சூச்சல் போடுகிறார்கள், ஆறுதலை சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்கள் பல இடங்களிலே அமைச்சரவர்களைக் கண்டு பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குப் புரியும். இதெல்லாம்

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

அரசியல் அரங்கத்திலே காலம் வரும்போது அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளத் தான் போகிறார்கள். நியாயத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் சிறு நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமா அல்லது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே வழி இல்லாமல், நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதொன்றைப் வாழ்க்கைக்கு அஸ்திவாரமாக வைத்திருக்கும் சாகுபடியாளர்களுக்கு வழிவகை செய்வதென்றோ என்பதைப் பற்றி நன்கு கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். உபாத்தியாயர்கள், என்.ஜி.ஒக்கள், சிறு தொழில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், விற்பனை வரி, வருமான வரி, தொழில் வரி செலுத்துபவர்கள் இவர்களால் கவனம் செலுத்தும் சர்க்கார், உலகத்திலே தனக்கு என்று ஒன்றுமே இல்லாதவனுக்கு, பிழைப்புக்கு வழி இல்லாதவனுக்கு, 4, 5 மா நிலத்தின் மூலமாகத்தான் வாழ வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறவனுக்கு, அதை வைத்துக்கொண்டுதான் மனைவி மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று இருக்கக்கூடியவனுக்கு சர்க்கார் அக்கறை காட்டவேண்டாமா? என்று நான் கேட்கிறேன். நாலு, ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்தால், நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வாரத்தைக் கொடுத்தாவிட்டு, மிஞ்சி நிற்கும் கொஞ்ச தானியத்தையும், மாட்டுக்குக் கொஞ்சம் வைக்கோலையும் மட்டுமே வாழ்க்கை நடத்த அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையிலே போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட லட்சக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய நிலைமையைப் பற்றி அக்கறைகாட்டாமல் பேசக்கூடிய போக்கு மிகவும் வருத்தப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நியாய வார மசோதாவில், ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று சட்டம் போட்டாய் விட்டது. ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிலத்தைத் திரும்பி எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்துவிட்டால், 60, 40, வார மசோதா விஷம மிராசதாரர்களுக்கு சிறிது குறைந்து, ஆறுதலாக இருக்கும். மிராசதாரர்களும் இந்தச் சர்க்காருக்கு தேர்தல் விஷயத்தில் ஆதாவாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய எண்ணத்தில்தான் இது செய்யப் பட்டிருக்கிறது, என்று நான் நிச்சயமாகக் குற்றம் சாட்டவேண்டியிருக்கிறது. தற்காலிக சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு கொண்டுவரும் திருத்தத்தில் இம்மாதிரி அடிப்படையான கொள்கையைப் புகுத்தக்கூடியது ஆபத்தானது. இத்தகைய போக்கு சரியல்ல. இது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் துரோகம். 60, 40 வார நிர்ணயச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தவுடன் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, தேசத்தின் புனரூபிணத்திற்கும், மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முன்னேற்றகரமான சட்டத்தைத் தயக்கம் காட்டாமல் அரசாங்கம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், யதார்த்தத்தில் சர்க்கார் அம்மாதிரி செய்யத் தயாராயில்லை என்று பார்க்கும்போது, விவசாய மக்களுடைய மத்தியிலே எமாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் யதார்த்தத்தில் மிராசதாரர்களுக்குச் சாதகமாகவும் சிறு நிலச் சுவாந்தாரர்களைத் திருப்திப்படுத்தக் கூடிய முறையிலும் செய்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது என்று நாங்கள் குற்றம் சாட்டவேண்டியிருக்கிறது.

அதிலே நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த நிலத்தில் பாதியிலே ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, வேறு நிலம் வைத்திருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லப் படுகிறது. ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் சொந்த சாகுபடிக்கு இருக்கக்கூடாது. தொழில் வரி, விற்பனை வரி, வருமான வரி கட்டுபவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கிடையாது என்று சொல்வதெல்லாம் யதார்த்தத்தில் எப்படி வாகம் என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு மிராசதாரருக்கு 50 இடங்களிலே நிலம் இருக்கலாம்

[Sri C. Kandasamy] [21st September 1956]

அதையெல்லாம் விவசாயி அறிந்திருக்க முடியாது. மிராசுதாரருக்கு 50 ஏக்கர் நிலம் பல இடங்களில் இருக்கிறதென்பதைதான் விவசாயி புரிந்துகொள்ள முடியாது. “இந்த ஊரிலே நான்கு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது” என்று மிராசுதார் எழுதித் கொடுப்பார். அதுதான் உண்மை என்று நம்ப வேண்டும். சமரச அதிகாரி, ரெவின்யூ கோர்ட்டார் தீர்ப்பு எப்படியிருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். “இவர் வருமான வரி செலுத்துபவர் அல்ல” என்று ஒருவர் சொன்னால் அதையும் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. யார் அதை ருசிப்பித்துக் கொண்டிருப்பது? இதையெல்லாம் எழை விவசாயிகள் எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? இம்மாதிரி பிரச்சனை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு கச்சிதமாகக் காரியங்கள் செய்யப்படும். உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனோபாவத்தையும் கண்க்கில் கொள்ளவேண்டும். மிக மோசமான தீர்ப்புகள் பல சந்தர்ப்பத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு பல உதாரணங்களைக் கொடுக்கலாம். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது நீல மீட்சி உரிமை அளிப்பதன் மூலம் எந்த அளவுக்குக் குடியானவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமலிருப்பதற்கான ஷரத்துக்களைப் பற்றியெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது குறிப்பிடலாம். ஆனால், சட்டத்திலே கண்டிருப்பதையெல்லாம் விவசாயிகள் எப்படி நுக செய்வது என்பதுதான் பிரச்சனை. சட்டத்தில் கண்டிருக்கக் கூடிய உரிமையை விவசாயிகள் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது.

12-22
p.m.

இந்த மசோதா சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இல்லை. இதனால் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே சண்டையும் குழப்பமும் மூளும். இரண்டு பக்கத்துக்கு மிடையே சண்டையை மூட்டிவிடும் அரசியல் சூதாட்டம்தான் இது என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு பேர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடியதாக இல்லை இந்த மசோதா. அதற்கு மாறாக, இருவர் நலன்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்படக்கூடிய நிலைமையில் இந்த மசோதா இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் மட்டும்தான் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அபயகர்த்தாக்கள். நாங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக குடியானவர்களுக்குச் சாதகமாகப் பேசுகிறோம் என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் பார்க்கும்பொழுது, இந்த மசோதா நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும்மிடையே விரோதத்தைக் கிளப்பிவிடக்கூடிய நிலைமையில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் நான் கூறிக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இந்த சட்டம் ஒரு வருஷ காலம் அமுலில் இருந்திருக்கிறது. ஒரு வருஷம் கழித்து இப்பொழுதுதான் சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் கண்ணீர் விடுவதை அரசாங்கம் கண்டிருக்கிறது. அவர்கள் பட்டினி கிடந்து சாகும் காட்சி இவ்வளவு நாட்களாக இல்லாமல் இப்பொழுதுதான் சர்க்காருக்கு புலப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களை பாதுகாப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல. வாரம்போகும் 60, 40 வார சட்டத்தின் வேகத்தைக் குறைத்து பெரும் மிராசுதார்களுக்கு ஒரு வகையில் அபயம் அளிக்கும் நோக்கத்துடனேயே இது கொண்டு வரப்படுகிறது என்று கருதக்கூடிய நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

இந்த மசோதா சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் யதார்த்தத்தில் என்ன நடக்கிறது? பெரிய மிராசுதார்கள் மனைவியின் சொந்தப் பணத்தைப் பெற்று கொண்டதாக 4, 5 பிள்ளைகளின் பேரில் தனித்தனியாக 4, 5 ஏக்கர் நிலங்களைப் பெய்ச்சாசனம் செய்துவிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலத்தைத் துண்டாடி பாகப்பிரிவினை செய்வதின் மூலம் அவர்கள் 100 ஏக்கர் வரையில் இம்மாதிரி சட்டங்களிலிருந்து விதிவிலக்கு தேடிக்கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக சப் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் தாக்கலாகியிருக்கும் பாகபத்திரங்களையும் சாசனங்களையும் பரிசீலனை

21st September 1956] [Sri C. Kandasamy]

செய்து பார்த்தால் இது நன்றாக விளங்கும். இம்மாதிரி சாசனங்களும் பாகபத்திரங்களும் அனைத்தமாக இருக்கின்றன. இந்த ஒரு வருஷத்திலே தமிழ் ஜில்லாக்களிலே இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் எவ்வளவு வெளியேற்றத்தைத் தடுத்திருக்கிறது, எவ்வளவு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது, எவ்வளவு மனுக்கள் தாக்கலாகியிருக்கின்றன, எவ்வளவு தீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டு பக்கத்துக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடிய விவசாய சீர்திருத்தங்களையே அரசாங்கம் கொண்டுவர முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஒன்று குறிப்பிடுகிறேன். நான் பயமுறுத்துவதாக நினைக்க வேண்டாம். நான் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. யதார்த்தமான சூழ்நிலையை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் போக்கு வேளியே பயிரை அழிக்கக்கூடிய போக்காக இருக்கிறது. சர்க்காரே இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலைமையை பாதுகாத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு இன்றைய தினம் தாங்கள் உழுவதற்கு நிலம் கிடைப்பதற்காக ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள தீவிரமான போராட்டத்தில் ஈடுபடக்கூடும். கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய அடிப்படையான பொருளாதார நிலைமையை ஊக்குவிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிடம் நம்பிக்கை பிறக்கும். சர்க்கார் தங்களுடைய காரியங்களை சரிவர கவனித்து வருகிறார்கள் என்று நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்படும். இல்லையேல், விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள ஜீவமரண போராட்டத்தில் இறங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சர்க்காரே இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது அவர்களுடைய பாரபட்சமான போக்கை உணர்த்துவதாகவே இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தை மட்டும் பார்த்து, மறு பக்கத்தைப் பார்க்காமலே இருக்கக்கூடிய போக்காகத்தான் இருக்கிறது இது. இந்தப்போக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பெரிய மிராசுதார்கள் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் நிலத்தை துண்டு துண்டாகப் பிரித்து பிள்ளைகளின் பேரிலும் பேரப்பிள்ளைகளின் பேரிலும் சாசனம் செய்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது கிராமத்தில் ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கிவிடும். அறிந்தோ, அறியாமலோ சர்க்கார் இந்த நடவடிக்கையில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்த மசோதாவில் விற்பனை வரி தொழில் வரி, வருமான வரி செலுத்துபவர்கள் நிலத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து மீட்டுக்கொள்ள முடியாது என்று விதி ஒன்று இருக்கிறது. ஆனால் வீட்டு வரி கொடுப்பவர்கள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. இதனால் ஜில்லாக்களிலுள்ள மிராசுதார்கள் நிலங்களை விற்பனை அதற்கு பதிலாக ஏராளமாக வீடுகளை வாங்கிப் போடுகிறார்கள். ஜில்லாக்களில் எந்த விதமான தொழில் அபிவிருத்தியும் ஏற்படாததினால் நகர்ப்புறங்களிலே வீடுகளை வாங்குகிறார்கள். நிலத்துக்குப் பதில் வீடு வேண்டுமென்றே பேரம் செய்து, நிலத்தை விற்பனை மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், வீட்டு வரி கொடுப்பவர்களையும், இதில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதா கிராமங்களில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில்தான் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயிகளை ஏராளமாக வெளியேற்றுவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் தன்மையில்தான் அமைந்திருக்கிறது என்று என்னுடைய பெர்சனலான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய இடத்தில் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

SRI G. NARAYANASWAMY NAIDU : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நிரம்பவும் நல்லது செய்வதாக மனதிலே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

[Sri G. Narayanaswamy Naidu] [21st September 1956]

ஜில்லாவிலே ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கும் இந்த சட்டம் எந்த மாதிரி நடைபெறுகிறது என்பதைப் பற்றி பல தடவைகள் இந்தச் சபையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு வேலி நிலத்துக்கு மேற்படாமல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் செளகரியமடைவார்கள் என்று சர்க்கார் கருதியிருந்தால் அது பிசகு. பல உண்மை விஷயங்களை யெல்லாம் கண்காணியேவுகள் ஆபீஸர்களின் சிபார்சுகளின் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்த நலங்களின் காரணமாகவோ உழவர்களின் உரிமைகளை அழுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நஞ்சம் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளையும் போலீஸார் மிகவும் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். இதுவரை திருப்பாதவர்களுக்கு திருட்டுப் பட்டம் கட்டுகிறார்கள். கிரிமினல் குற்றவாளியாகக் கூறுகிறார்கள். இவையெல்லாம் சங்கட முடியாமல் விவசாயி தனக்கு நிலம் போன்றும், வீட்டில் சும்மா இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை எங்கள் பகுதியில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. வேண்டுமானால் இதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் சர்க்கார் மனம் சங்கடப்படக்கூடிய பல சம்பவங்களை நான் அத்தாட்சி பூர்வமாக எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

சில நிலச்சுவாந்தார்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதெல்லாம் பொய். ராமாயணத்தில் அனுமான் ஆஜானுபாகுவாக விஸ்வரூபம் எடுத்து இருந்தாலும், அசோக வளத்துக்குப் போகும்பொழுது சிறிய உருவத்தோடு எதிரிகளுக்கு காட்சி அளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அதே போல்தான் பெரிய மிராசுதாரர்களும் சிறு உருவத்தோடு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் என்ற "பாட்ஜை" போட்டுக்கொண்டு மந்திரிகளை பேட்டி கண்டிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைகள் அதை புகழ்க்கண்ணாடி போட்டு பிரசாரம் செய்வதால், அவர்கள் இன்னும் தட்புடலாக ஆர்பாட்டம் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருந்தால், ஒரு பாதியை விவசாயிப்பிடுந்து சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவது இரண்டும் கெட்ட வழக்காகத்தான் இருக்கும். 150 குழி நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு கட்டுப்படியாகக் கூடிய முறையில் உழுது பயிரிடமுடியாது. சாகுபடியாளரைப் பற்றியவரை அவர்களுக்கு வேறு தொழில் இல்லாததால், பாதி நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மீதியை நிலச்சுவாந்தாருக்குக் கொடுத்துவிட்டால், இரண்டு பேரும் எதையும் உருப்படியாக செய்யமுடியாத நிலைமையானது ஏற்படும். ஆகவே, நல்லெண்ணெய்தட்டையே ஒரு தவறு செய்யும் நிலையில் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இரண்டு பேருக்கும் பாதகமில்லாதபடி இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அது இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அல்ல. ஒரு நிலச்சுவாந்தார் அதிகப்படியாக எவ்வளவு நிலம் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வரம்பு நிர்ணயித்து சட்டமியற்றும்போது அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரை வந்துள்ள நிலச் சட்டங்கள் எவ்வாறு அமல் நடத்தப்படுகிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்த பிறகு தகுந்த திருத்தங்களுடன் சட்டமியற்றினால், அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணெய் உழவரிடத்தில் நல்ல முறையில் பிரதிபலிக்கும், இப்போது எழை விவசாய மக்களின் நிலைமையையும், அவர்களுக்கு இருக்கும் நம்பிக்கையும் நிலச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பிருந்ததை விட மோசமாகிவிட்டது. சட்டம் வருவதற்கு முன்பு 50 அல்லது 100 சாகுபடியாளர்கள் இருந்த இடங்களிலெல்லாம் இப்போது 5 அல்லது 10 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். காரணம் மற்றவர்களையெல்லாம் மிராசுதார்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றிவிட்டார்கள். இதையெல்லாம் தடுப்பதற்குத் தகுந்தபடி சர்க்கார் சட்டமியற்றவில்லை. ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றி நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேரமுந்தூர் என்ற இடத்தில், நிலங்களையெல்லாம் சாகுபடியாளர்கள் நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் போலீஸ் வழக்குத் தொடரப்படும் என்று தண்டோராப் போடப்பட்டு, சாகுபடியாளர்களை மிருந்து நிலங்களெல்லாம் பறிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது. சாகுபடியாளர்களுடைய வீடுகளை யெல்லாம் மிராசுதார்கள்

12-32
p.m.

21st September 1956] [Sri G. Narayanaswamy Naidu]

கட்டுப்பாடாக வெட்டி யெறிந்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக ஆயிரக் கணக்கான தந்திகள் அதிகாரிகளுக்கு அடிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று வரையிலும், இடிக்கப்பட்ட வீடுகளை கண் துடைப்புக்காக கூட அதிகாரிகள் வந்து பார்க்கவில்லை. மேலும், அங்கேயுள்ள கோவில் தேர் ஒன்று கொளுத்தப்பட்டது. "வீடுகள் இடிக்கப்பட்டதைப் பற்றி புகார் கூறினால், தேரைக் கொளுத்தியது நீங்கள் தான் என்று வழக்குத் தொடர்ந்து விடுவோம்" என்று வீட்டிற்குள்ளே மிராசுதார்கள் பயமுறுத்தி வருகிறார்கள். இன்றுவரையிலும் அந்த சாகுபடியாளர்கள் இடிந்த வீடுகளிலேயே வாசம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பல சம்பவங்களை பற்றி கூறமுடியும். அங்குள்ள கலெக்டர் கூட சில இடங்களில் சென்று சமாதானம் செய்துவைத்தார். அம்மாதிரி சமாதானம் செய்துவைத்த இடங்களில்கூட வயல்களுக்கு மிராசுதார்கள் தண்ணீர் விடுவதில்லை. இம்மாதிரி மேலும் மேலும் அக்கிரமங்கள் நடந்து வருவதால், இத்தகைய திருத்தங்களால் பலன் ஏற்படும், என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபையில் விவாதத்தில் இருக்கும் திருத்த மசோதாவை, சட்டத்தின் ஓராண்டு அமலுக்குப் பிறகு இன்னும் ஈராண்டு காலம் நீடிப்பதற்கான திருத்தத்தோடு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாக ஒரு முழு நிலச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுட்காலம் நீடிக்கப்படுகிறது என்று கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கூட முன்பு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தபோது கூறினார். நல்லதொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் மட்டு மல்லாமல் இந்தியா பூராவிலுமுள்ள மக்களெல்லோரும் போராடிய பிறகு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதை திட்டக் கமிஷன் கூட வற்புறுத்தியிருக்கிறது. இதெல்லாம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஒட்டு மொத்தமாக நல்ல தொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று தான் நாம் எல்லோரும் விரும்புகிறோம். சின்னச் சின்ன நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதால் நிச்சயமாக அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் தொந்தரவு ஏற்படுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சட்டத்தை ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடித்த பிறகு நன்கு ஆலோசனை செய்து நல்ல தொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கும் குடியான வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் நாம் நன்மை செய்ய முடியுமே தவிர, இம்மாதிரி சட்டத்தை நீடிக்கும் காலத்தில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் லட்சக்கணக்கான விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். நடுத்தர விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அளிக்கப்படும் விதி விலக்கின் காரணமாக பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நடுத்தர விவசாய மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதற்கான விதியை வகுக்கும் முறையில் தான் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது. நில உடமைக்கு வரம்பு [சீலிங்] நிர்ணயித்து விட்டு இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இப்போது பெரும்பாலான கிராமங்களில் சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தான் அதிகம். ஆகவே சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய சொந்தச்சாகுபடிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை சாகுபடியாளரிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் கொண்டு வருவது ஏழை சாகுபடியாளர்களை பாதிக்கும். தொழில் வரி, அல்லது வருமான வரி அல்லது விற்பனை வரி கட்டுபவர்களுக்கும், 13½ ஏக்கர்களுக்கு மேல் நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இந்த விதி விலக்கு செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லலாம்; ஆனால் இவைகளைவிடெல்லாம் ஏழை சாகுபடியாளர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பும் ஏற்படாது. சட்டத்தின் மூலம்

12-36
p.m.

[Sri M. Palaniyandi] [21st September 1956]

காலத்தை இன்னும் ஒரு வருஷம் நிடித்த பிறகு நடுத்தர விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகவோ ஏற்ற நிலச் சட்டம் கொண்டு வரலாமே தவிர, இப்போது இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தால் எல்லா விவசாயிகளும் பாதிக்கப்படுவார்கள். மாமத்திலிருந்து நேரிடையாக விவசாயத்தைக் கடைபிடித்து வருபவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்க மாட்டார்கள். பத்து அல்லது ஆறு ஏக்கர்களை யுடைய சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் குத்தகைக்கு விட மாட்டார்கள். நிராயணலிலிருந்து நேரிடையாக சாகுபடி செய்யும் நிலச்சுவான்தார்கள் குத்தகைக்கு விட மாட்டார்கள். சில சோம்பெனிகள்தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்கள். நிலத்தில் உழுவது களைவதே குறைவு என்று கருதுபவர்கள் தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்களே தவிர மற்றவர்கள் பண்டை வயதாய் பயிர் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். நகரப்புறங்களில் வசிப்பவர்கள் தான் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்கள். நகரப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் பலர் ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யாததால் விற்பனை வரி கட்டாமல் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு விதி விலக்கு செல்லுபடியாகிறது. எந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விதி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மசோதாவில் அளிக்கப்படும் இந்த விதி விலக்கைப் பற்றிச் சொல்லுமேயானால், ஒரு விதவையின் நிலைமையைக் கருத்தில் கொண்டு, அம்மாதிரியான நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதற்காக இந்த விதிவிலக்கு அவசியம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பலருக்கு நன்மையளிக்கக்கூடிய பெரிய சட்டங்கள் வரும்போது சிலருக்கு கஷ்டம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இம்மாதிரி விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியல்ல என்றும், இப்படி விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை சாகுபடியாளர்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். திருத்தத்தின்படி நான்கு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பாதி அளவு நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்குத் திரும்பப் பெறலாம், ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்தார் அரை ஏக்கரைச் சொந்த சாகுபடிக்குப் பெற்றுக்கொண்டால், அந்த அரை ஏக்கரில் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? கிராமப் பொருளாதாரத் தாத்தின்படி அரை ஏக்கர் நிலத்தை ஒருவர் விவசாயம் செய்வதற்கு வைத்துக் கொள்ள மாட்டார்; அது முடியாது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் கூட, இந்த விதி விலக்குக்கு உட்பட்டவர்கள் குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கர் உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கூறினோம்; அதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டாமல் இந்த சமயத்தில் இந்த விதி விலக்கை அளிப்பதானது, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற சர்க்காரின் நல்லெண்ணத்தைப் பொய்ப்பிக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, இப்போது திருத்தங்கள் எதுவு மின்றி இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிப்பதை மட்டும் செய்ய வேண்டும், என்றும், பிறகு புனராலோசனை செய்து நல்லதொரு நிலச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது திருச்சிஞ்சுப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு நாலாகாலிலும் ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளில் நில வெளியேற்றம் சம்பந்தமாக மூவாயிரம், நாலாயிரம் வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன.

12-42

p.m.

சமரச அதிகாரி கோர்ட்டுகளிலும், தாசில்தார் கோர்ட்டுகளிலும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கோர்ட்டுகளிலும் போய் பார்த்தால் எவ்வளவு வெளியேற்ற கேஸ்கள் நடந்து வருகின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களில் எவ்வளவு கேஸ்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் நன்றாகத் தெரிய வரும். அதன் பிறகு எவ்வளவோ நில வெளியேற்றங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அறுபது எக்டாபு என்ற சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் எவ்வளவு சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு குடியானவர்களை

21st September 1956] [Sri M. Palaniyandi]

வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அறுபது நாற்பது என்ற சட்டம் வந்தால் குடியானவர்களுக்கு அதிகப்படியான பங்கு கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்று பயந்துகொண்டு இப்பொழுதே விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அப்படி வெளியேற்றுவதற்கு காரணமாக இருக்கக் கூடாது என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்குத்தான் தகுந்த வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணமாக வேலை இல்லா திண்டாட்டம் கூட அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. விவசாயிகள் சொல்வதெல்லாம் “எங்களுக்கு அறுபது நாற்பது என்று கொடுக்க வேண்டியது அவ்வளவு அவசியம் இல்லை, எங்களுக்கு வேலைதான் வேண்டும், நாங்களே பிழைத்துக் கொண்டு சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் தற்போது வேலை செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். குறைந்த வரும்படி வந்தாலும் அவர்கள் வேலை செய்யத் தான் தயாராக இருக்கிறார்கள். வரும்படித்தான் தங்களுக்கு வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நிலம் இருந்தால் போதும் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் போராடியதன் பேரில் தான் தஞ்சை பண்ணையான் சட்டம் வந்தது. அதன் பிறகு விவசாயிகளுக்கு பல விதமான சட்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது விஷயமாக எவ்வளவு கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பது கனம் அமைச்சர்களுக்கு தெரியுமா? இல்லை. விவசாயிகள் இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஐந்து சத விசீதமாகவது குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் அதைப்பற்றி கவலை இல்லை, அதற்கு சம்மதம்தான், ஆனால் தங்களை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது வரக் கூடிய சட்டம் அவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பழைய சட்டமே இருக்க வேண்டும் என்றும் திருத்தம் வேண்டாம் என்றும் நான் கனம் ரிவின்யூ மந்திரி அவர்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே சில முற்போக்குள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது விஷயம் நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது சட்டம் வரப் போவதனால் நிலத்தை விட்டு எவ்விதம் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி கூட்டுக் கமிட்டியில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த சட்டம் வந்தால் விவசாயிகளுடைய கதி என்னவாகும் என்று கூட அவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். கனம் நாராயணசாமி நாயுடு கூட இதைப்பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளுடன் பழக்கக் கூடியவர்கள். விவசாயிகளுடைய நிலைமை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாளை தினம் காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டம் நடக்கப் போகிறது. அப்பொழுதாவது இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து இதைக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்றும் பழைய சட்டத்தையே மறுபடியும் நீடிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம், ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வராமல் பழைய சட்டத்தையே மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்காகவாவது நீடித்து வைக்க வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, enough the Hon. the Revenue Minister referred to the

[Sri M. Narayana Kurup] [21st September 1956]

of the amendment, because now practically this has overshadowed the original Bill. Sir, the South has been one of the regions which has lagged behind in the matter of agrarian reforms which have been commended by high authorities. Our neighbouring States of Hyderabad, Mysore, and others, have stolen a march over us, but we are still far behind. Time was when this State was an example to others in the matter of beneficial legislation, and they imitated us. But to-day we refuse to imitate the good things that are done by other States even long afterwards. I concede that agrarian reforms have various phases. I do not mind even if the whole problem is not tackled under a single Bill. But my point is that the different measures and the different Bills must be brought forward simultaneously so that we can have a comprehensive view of things and know how one affects the other. In this matter, our Government spokesmen were proclaiming that comprehensive agrarian reforms were almost ready and that the House may expect such measures at any moment. But time and again they have come forward with piecemeal legislations satisfying none. About the principle that is underlying this amendment, we find from the trend of debate that there is no substantial difference of opinion. Therefore, if the Members oppose this provision, it is for the Government to think why there is this opposition. It is evident that it is there, because agrarian reforms are brought in on a piecemeal manner and in the wrong context. Sir, land is limited and our population is increasing. There is great pressure upon land, and many of the abuses in land tenures existing to-day are due to pressure on land.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

But at the same time, land is the most valuable to society. Therefore if a Government want or are after a socialistic pattern or welfare State, it must be the primary aim of that Government to see how to utilize the land in the best interests of society and in the best manner possible. That can be done only by a comprehensive legislation. The main defect in this Bill is this, namely, the eviction clause is inserted in a legislation which is intended to give protection to the tenant, and that is the whole irony of it. This clause is sought to be justified on two grounds; one is the legal right of ownership and the other is that there is the other Bill pending before the Assembly—a Bill for the reduction of rent. I doubt whether ownership of a man is so absolute and contract is so sacred that the Government representing society cannot interfere with them. Moreover ownership has many aspects. It has been described by eminent jurists that it is a bundle of rights. One can call oneself owner only if the whole bundle rests with one. Now with respect to land, what is the main item or the bundle of rights? While the tenants have been in actual physical possession of land and have been enjoying the absolute right to possess land—this is the fundamental right of ownership—eviction is now sought to be justified on the abstract legal right of ownership, which has considerably changed.

21st September 1956]

[Sri M. Narayana Kurup]

In this connexion, I wish to quote a passage from the Congress Agrarian Committee Report in which Jaimini is said to have observed :

“The King cannot take away the earth, because it is not his exclusive property. It is common to all beings enjoying the fruits of their own labour. It belongs to all alike.” 12-50 p.m.

Therefore, even in ancient days, this absolute right of ownership had little value as against society's interests. If that were so then, much less it is to-day. No tangible claim can be allowed to the right of ownership where the owner himself has sought to divest himself of the land by giving it away to his tenant.

Now, the other argument seems surprising. It has been sincerely argued that inasmuch as there is a reduction in the rent received by the landlord, he may not find it easy to maintain himself and that, therefore, he must be allowed to resume land. The very argument makes us suspect the *bona fides* of the Government in bringing forward the Fair Rent Bill. If it was really the intention of the Government to put an end to rack-renting, one should be surprised now, when the Government say that in view of fair rent being fixed, small land-owners should be allowed to resume land. Sir, we are fond of foreign experts and even in the matter of agrarian reform, we have consulted them. The Government sought the advice of a great American land tenure expert, Mr. Ledensky, who even visited the South. After his visit, he observed thus :

“Tenants both in Malabar and Tanjore had to pay to their landlords 70 to 75 per cent of their gross produce in the lands. Such things are hardly conducive to make them energetic about their work or to offer them the much needed incentive to produce more.”

Therefore, it is a notorious fact that there is rack-renting.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is ancient history.

SRI M. NARAYANA KURUP : It was published only two or three years ago. The expert gave his report after studying the problem and I believe he was invited to advise the present Planning Commission on land tenures. Therefore, when the Government want to set right matters and right the wrong done to the cultivator—due to various circumstances, he has been giving 70 to 75 per cent of the gross produce to the landlord by way of rent—they should take away this provision regarding resumption. They should not try to reward the wrong-doer.

Sir, the working of the various provisions of the Bill would be very much complicated. I do not mean to say that the Government are not interested in the welfare of the tenants but this provision regarding resumption for personal cultivation is a price that they want to pay in order to appease a certain class of people.

[Sri M. Narayana Kurup] [21st September 1956]

A landlord may have two or three tenants and one of them may be abysmally poor. Still nothing can prevent the landlord from resuming the land from that poor tenant. That is the right of ownership. It is for us to consider whether such extreme rights of ownership should be vested in an individual in a Welfare State working on a socialistic pattern. This Bill cannot do justice to the tiller of the soil and it must be rejected by this House. It should form part of a comprehensive agrarian reform, as has been pointed out by various hon. Members, dealing with ceilings for ownership and possession.

12-55 **SRI S. CHELLAPANDIAN :** கனம் [உதவி சபாநாயகர்
p.m. அவர்களே, இந்த மசோதாவை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னதாகவே கொண்டு வந்தார்கள். விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால்—சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி அல்லது சர்க்காருடைய அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசியல் வாதியாக இருந்தாலும் சரி பொது மக்களாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு செளகரியம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்களே அந்த அளவுக்கு இந்த சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்காது, தீமைதான் விளைவிக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று எந்த விதமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் அது சர்க்காருக்கும் சரி அல்லது மற்றவர்களுக்கும் சரி அது ஒரு பெருமையைக் கொடுக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக் கூடிய திருத்தச் சட்டம் சர்க்காரிலிருந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட அது மிகவும் அனாவசியமாகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது பல நண்பர்கள் பல விதமாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு பல காரணங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதாவது நூறுக்கு எழுபது விவசாயிகளை இப்பொழுது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள், அதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதிலிருந்து குறைந்த நிலங்களை உடையவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியதுதான். இவ்வளவு வருஷங்களாக அவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டு விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அதிலிருந்து வரக்கூடிய வரும்படியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு வருஷ காலம் கழித்து இந்தச் சட்டம் வந்தால் அவர்களுடைய குடி முழுக் போய்விடப்போகிறதா? அதனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தையே இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு நீடித்துக் கொள்ளலாம், இந்த புதிய சட்டம் தேவையே இல்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப் போகிறது என்ற நிலையிலும், நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்கப் போகிறோம், அதற்கு வேண்டிய சட்டம் வரப்போகிறது என்ற நிலையிலும் இந்த திருத்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இன்னும் மகசூலில் அறுபது, நாற்பது என்று பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படலாம். அதனால் சர்க்காரிலிருந்து எந்த விதமான சட்டம் வந்தாலும் அதற்குப் முன்னதாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஒரு அளவுக்கு நிலத்தை விவசாயிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போவதாகவும் அதன்படி எடுத்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு ஒரு உரிமை அளிக்கப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. மற்றும் மகசூலில் அறுபது, நாற்பது என்று கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டமும் வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

21st September 1956] [Sri S. Chellapandian]

அவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இப்படிப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்தின் அவசியமே இல்லை. இதன் மூலம் எவ்வளவு நன்மையை சர்க்கார் எதிர் பார்க்கிறார்களோ அதை விட விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான தீமையே விளையும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அறுபது, நாற்பது என்று ஒத்துக் கொண்டாலும் சரி இன்றைக்கு சம்சாரிகளுக்கு நன்மைகளைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை. இப்பொழுது அவர்களுடைய மனுக்கள் ஆயிரக் கணக்கில் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டங்களாலேயே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கும்போது இன்னும் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான கஷ்டங்களை விளைவிக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு மனக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடத்தில் ஏற்கனவே மனக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அரசியல் வாதிகளாக இருந்தாலும் சரி சர்க்காரிடத்தில் ஒரு பாலிசி இருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் குழப்ப மடைந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட திருத்தச் சட்டத்திற்கு அவசியமே இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தையே இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கோ அல்லது ஆறு மாதத்திற்கோ ஒத்தி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள கல்டிவேஷன் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் இப்படியே இருக்கட்டும். ஆறு மாத காலம் கழித்து இதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாம். அதற்குள் ஆலோசனை செய்து நல்ல முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம். அப்படியே கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடம் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொல்லும்போது எப்படியாவது அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது பல நன்மைகளும் ஏற்படுகின்றன, தீமைகளும் ஏற்படுகின்றன. நாம் எதிர் பார்க்கும் நன்மையை விட அதிகப்படியாக தீமைதான் விளைகிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. சம்சாரிகளுடைய நிலைமையையும் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு ஏக்கரைக் கூட தனித் தனியாக பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு அரை ஏக்கரும் அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு கால் ஏக்கரும் என்று போய் விடும். ஆகவே இதையும் கவனித்து இந்த திருத்தச் சட்டத்தை சர்க்காரே வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு வேறு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவோ அல்லது இன்னும் ஆறு மாதத்திற்குள்ளாகவோ வேறு ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரியப்படுத்திக் கொண்டு இந்த திருத்தச் சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise and meet again at 3 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, this amendment is a very important amendment. The purpose of this amending Bill is a very limited one. You will remember, Sir, that when the Bill was moved last year, the Government themselves gave an

[Sri P. Ramamurthi] [21st September 1956]

assurance on the floor of the House that this was a purely temporary measure and was intended to give a certain measure of protection to the tenants in our State who were facing large-scale evictions at the hands of landlords who obviously were resorting to such measures with the intention of circumventing any legislation embodying a certain measure of land reforms that might be passed later on. In view of that particular situation that was prevalent in the State at that time, this measure was brought in to give temporary protection to the tenants and to prevent them for a period of one year from being evicted by the landlords. At that time Government stated that they were thinking of comprehensive land reforms of which I believe ceiling on land was an important part. At any rate for the last five years or so Government have been tom-tomming—the Planning Commission was saying again and again—from house-tops that they were going to impose a ceiling on land holding.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Is it from house-tops or on the floor of the House?

SRI P. RAMAMURTHI: The Ministers wherever they went have been tom-tomming from house-tops and if not from house-tops from the biggest platforms they could get hold of that they were bringing in land reforms. Anyway I can assure you, Sir, that our Hon. Ministers cannot be beaten in demagoguery. Let them be assured that I will not be able to beat them in demagoguery.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: To reach the house-top, I thought the hon. the Leader of the Opposition was better suited.

SRI P. RAMAMURTHI: Even physically it is not possible for me.

3-10
p.m.

Anyway, Sir, at that time specific assurances were given on the floor of the House that that Bill was purely a temporary measure. But then, for reasons best known to themselves, Government have been postponing what they called their comprehensive land reforms. Now we are told that they are thinking of introducing these land reforms by stages. For the simple reason that they had not brought in the comprehensive land legislation that they were talking of, it became absolutely essential that this measure of protection had to be extended by at least a year or so. But at the last moment, the Hon. Minister brought in an amendment which provided for the right of resumption. Unfortunately, this is the real trouble of the whole measure.

At one time, the Government stated that they did not want to go into the fundamentals of land reform. Then they stated that they were examining the whole question of land reforms. Although it had been definitely stated that the Planning Commission had formulated certain fundamental principles of land reform, the Madras Government had stated that they had got to see whether they would be applicable to our State. Then the Planning

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Commission had made a declaration that so far as fundamental principles like ceiling of land holdings, reduction of rent and permanency of tenure are concerned, they were all-India questions. We do not know how long the Madras Government will take to examine the fundamentals of land reforms and come to a decision. After all, what are the fundamental principles of land reform? Obviously, we are interested in the question of land reform from two angles. One is from the point of view of reducing the inequality in wealth and income of our country and the other is from the point of view of the economic development of our country and the increase in the total wealth of the country. As a matter of fact, the Planning Commission itself point out:

“The objectives of land reform are twofold; firstly, to remove such impediments upon agricultural production as arise from the character of the agrarian structure and secondly, to create an agrarian economy with high levels of efficiency and productivity.”

We certainly welcome this outlook that the whole problem of land reforms has got to be looked at not only from the point of view of reducing the inequality in wealth and income but also from the point of view of removing all impediments and shutters which are to-day fettering the agricultural production in this country. Judging from that standpoint, where do we stand with regard to the amendments that have been proposed? By these amendments, the small owner will be pitted against the tenant. Far from creating any improvement in agriculture, they are going to create tension in the countryside. Tension will be engendered not between the big landlord and the ordinary people but between the poor peasant or small landowner and the tenant. That is going to be the direct result of this Bill. What do the amendments propose? Regarding the right of resumption of land by the small owner, we certainly agree with it. As far as the Party to which I have the honour to belong is concerned, even in 1953 they made it clear that the question of the right of resumption by the small landlord had got to be tackled with sympathy in deserving cases where they had no other avocation of livelihood. In all those cases, this right has got to be given with certain safeguards for the tenants. But the amendment proposed, instead of solving one problem, is going to create more problems. That is my complaint against the Government. According to the amendment, the landlord can resume personal cultivation of 50 per cent of the lands from the tenant. Of course, there is a safeguard that the total extent of land should not exceed 5 acres. Certainly he is entitled to resume the land for personal cultivation. In our country, the extent of land tilled by a tenant varies from one acre to five acres. For instance, in the Tirumalveli district, a peasant tills about one acre of land. According to the Bill, if half acre is taken away from him, would it be possible for him to till the other half acre of land economically? Would it be possible for him to maintain a pair of bullocks for till?

[Sri P. Ramamurthi] [21st September 1956]

an acre of land? No. What is going to happen? The actual result of it would be that the landlord on the basis of his ownership of land will be able to raise some loan and cultivate his land. It may be in the first year he may not properly cultivate it and may even undergo a loss but he will certainly be able to withstand it. But what about the tenant? He will not be in a position to raise loans, with the result that he will have no alternative but to surrender his land to the landholder. So, the provision regarding 50 per cent of the land for the tenant, does not help him. It is a fictitious protection. It is not a real protection. Actually the tenants who cultivate more than three acres of land are few in number. So, if 50 per cent of the lands are taken away from them, it will only lead to large-scale evictions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to inform the hon. Leader of the Opposition that we are bringing forward another formula so that we may avoid these difficulties. Then, I am sure, he would not be so eloquent in the criticism of this amendment.

SRI P. RAMAMURTHI: I would certainly be glad if the Hon. Minister has become wiser after the meeting of the Select Committee.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I will always like to become wiser and I do not refuse to learn just like the hon. Leader of the Opposition.

SRI P. RAMAMURTHI: I wish that the statement had been proved. But anyway for the present moment I would be glad if the Government have become wiser now. In the Select Committee an amendment was proposed to give at least a minimum acreage of land to the tenants. But it was opposed there. If they have now changed their policy, I would be very glad about it. I would like to see what exactly that formula is. Unless I see it, I will not be satisfied.

Therefore, the real problem is that of large-scale eviction. Even one Member of the Congress has criticised the Bill on the ground that it is going to result in the eviction of a large number of tenants. Whether the Government like it or not or whether it is their intention or not, either eviction is going to take place or whatever lands which remain in the hands of the tenants are giving to be surrendered. Therefore, it is going to create large scale unemployment in our country. It is going to add to the number of landless people and consequently increase the number of unemployed people tremendously.

3-20 p.m. Is there no solution to this problem? Yes, there is a solution to this problem and we stand by that. After all, these pieces of legislation are going to create more complication. If the Government are not prepared to immediately impose a ceiling on the extent

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

of land a man can own, why not they impose a ceiling on the extent of land that a man can personally cultivate? That is a very simple proposition. In our own State, after all we know that during the last five or six years the biggest landlords have taken more and more of their lands under what is called 'personal cultivation'. They are employing a large number of labourers—hundreds and thousands of labourers; for bringing their lands under personal cultivation. In Tanjore district the biggest landlords have already got all their lands under personal cultivation. Two thousand acres have been brought under personal cultivation and in some cases four thousand acres by single landowners, in that district. That is the position obtaining not only in Tanjore district but in district after district in the State. The biggest landlords, with a view to see that they do not come under the purview of any tenancy legislation, have taken to personal cultivation of all their lands, and they have taken from tenants thousands of acres of lands for purposes of personal cultivation by employing labourers. I ask, why not the Government think immediately of imposing a ceiling on the extent of land that can be held by an individual for the so-called personal cultivation, whether it is the pannai type that is prevalent in Tanjore or any other type of cultivation that is prevalent in other districts? If we are able to impose a ceiling on the extent of land that a man can have for personal cultivation, then the whole problem of helping small landowners to resume lands for personal cultivation can be solved. As a result of introducing a ceiling on the extent of land that a person can have for personal cultivation, the Government will have a surplus amount of land which can be taken in a pool and once that is done, the right of resumption can be granted—not in a haphazard manner as is now being done but in a more scientific way. Do not create quarrels between small landholders and tenants. I have no objection to a person owning five or six acres of land resuming his land for personal cultivation. If, as I said a ceiling is fixed on the extent of land that a person can possess for personal cultivation, then the tenant who is affected can be compensated out of the pool of lands that the Government are able to obtain by imposing a ceiling on the land which a landlord can have for personal cultivation. This is a simple way of solving the proposition. But our Government are not prepared to adopt that way. Why? I openly say that the Government are not prepared to adopt it because it will affect the big landlords. This legislation and even the Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill are not going to affect the big landlords because most of them have already brought all their lands under personal cultivation. The Government knew that these big landlords have been bringing their lands under personal cultivation. I charge the Government with having deliberately allowed the big landlords to resume all their lands under personal cultivation pending the introduction of land reforms. The Government gave the landlords three or four years' notice that land reforms would be introduced. Having given that and having allowed the big landlords to resume their lands for personal cultivation, even

[Sri P. Ramamurthi] [21st September 1956]

to-day the Government have not taken up the question of effecting land reforms seriously with a view to see that justice is meted out to both small landholders and tenants. To-day as a result of the system of land tenure which has been created by the British and to which the landlords are wedded justice is denied to all the small peasants as well as the small landholders. The Government are not now trying to do justice to these sets of people both of whom are suffering from a denial of justice. If the Government have really got the intention of doing justice both to the small landholders and to the tenants, certainly they can make an open declaration on the floor of the House that the question of their resumption of lands will be sympathetically considered. After all it is the small tenant and the small peasant who have got to live together in the village. The big landlords do not live in the villages at all. So long, kisans' struggles—peasants' struggles—have been directed against the big landlords. Even in Tanjore district wherever troubles had arisen as between small landholders and agricultural labourers, it has been possible to arrive at immediate settlements because agricultural labourers are willing to show more concessions to small landholders as against big landlords. All the movements started by peasants have been directed against big landlords. If this legislation is passed, the relationship between small landholders and tenants would be affected and this would disturb or complicate the social and economic lives of the people in the countryside. Therefore, instead of creating such a situation, our Government can certainly promise the small landholders that they would be enabled to resume their lands within a period of one or two years so that the social life in the villages is not disturbed and complicated and in the meanwhile they may bring forward some piece of legislation which will ensure a certain amount of surplus land in the hands of the State from out of which small landholders and tenants can be compensated. In this manner the problem can be solved in a smooth and simple way. Instead of doing that, the Government are coming forward with this piece of legislation which will only make the small landholders fight with the kisans. The real idea of the Government is that small landholders, as a result of introduction of this legislation, will fight the movements started by kisans, because the latter are opposing the resumption of lands by the former. But I have faith in our small mirasdars. If the relationship between them and the small peasants is strained, their lives in the villages will become exceedingly difficult. I would appeal to the Government not to press this legislation. Even at this late stage I would tell the Government to give up their idea of passing the Bill as it stands. The implications of the provisions of the Bill have not been properly looked into. People who know the nature of the problem will not accept such ill-thought-out amendments proposed by the Government. Sitting for one-day in a Select Committee is not enough to come to a right decision. I told the Hon. Minister at the Select Committee that he was looking at the problem with a closed mind. The Minister at that time only said,

21st September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

"Our party has decided upon a certain course and if your Party is against it, you may do as you desire when your party comes to power." Here, Sir, we are discussing problems of the people with a view to understand their difficulties and remove them. It is with this understanding we have to look at every problem. The Government must not be thinking of the difficulties which would be caused to them if the problem were to be solved in a just manner. After all the Government exist for the people and it is not that the people exist for the Government. If the Government exist for the people, then the difficulties of the people have to be overcome. The problem has to be looked from the point of view of the difficulties that are created for the people. After all the purpose of Government is to see to the well being of the people. Even the Hon. Finance Minister had told that this amendment would lead to a lot of practical difficulties in the countryside. I am also sure that this amendment would positively affect many people. When such is the case, I do not know why the Government are going on pressing this amendment. Therefore, I would ask the Government once more not to bring in the latter part of the measure. Let them not bring forward this amendment now. Let us have after all a simple legislation extending the life of this measure for even one year. Within that one year we shall try to solve the question of allowing small landlords to resume their lands for personal cultivation, in such a way so that no tenants are evicted. But if the present amendment is still persisted in, we would have no option left except to oppose it. I would once again appeal to the Hon. Minister not to press this amendment.

3-30
P.M.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Mr. Speaker, Sir, I do welcome this Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. The Hon. the Leader of the Opposition had cited the Planning Commission's Report in support of his stand. I wonder whether he supports the Planning Commission's Report only in this connection or whether he is in agreement with all that is contained in that report. Previously they had said that they did not believe in the Second Five-Year Plan. They did not then believe in the Planning Commission. But now, the Opposition Leader quotes something in support of his stand from the report of the Planning Commission. It is just like the devil quoting scripture.

SRI P. RAMAMURTHI : Do you object to its being called a scripture?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He objects to the devil quoting scripture. (Laughter.)

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : One thing that should be kept in mind while passing any Bill is to see whether it affects production, and if it does, we should not pass that measure. Let us see what the Planning Commission's Report says. The idea of Planning Commission is to increase production. In any scheme

[Sri P. G. Karuthiruman] [21st September 1956]

of land reform, whether it is in favour of the tenant or the landlord, our one aim should be to see that production is increased and not decreased. One thing should be kept in mind and that is that comprehensive land reforms could not be pushed through in one year or two years. We have to consider all aspects of the problem. Ours is a poor country. Agriculture is the main occupation for a majority of our population. We should see that the tenant or the landlord who personally cultivates, works properly in the field to increase production. I know that in so many places where agricultural operations were going on peacefully, our Opposition friends after forming certain associations began to create trouble. They made wrong use of the Cultivating Tenants Protection Act, and where agricultural operations have been going on peacefully, they created trouble with the result much harm was done to production. I know that in the countryside the small landlords are much indebted. In Madras State, nearly Rs. 150 crores have been borrowed by middle-class agricultural ryots. According to the Fair Rent Bill, that is coming, they would have to pay the arrears of rent. I do not know whether they would have enough resources to pay the arrears of rent, which they owe to their landlords. In a Welfare State, we should see to it that no section of the population is unduly affected at the expense of the other. If one particular section of the population suffers, necessary concessions should be shown to them. The question of land reform is not a simple one. It bristles with all sorts of difficulties. It is not so easy a problem, as the Hon. Leader of the Opposition seems to imagine, to distribute all the lands at 5 acres per individual. I know that in the last general elections the Communist Party members promised that they would give each 5 acres of land and a pair of bullocks. In the recent elections in Andhra, they had a crushing defeat. They could not fulfil their promise of providing each with 5 acres of land and a pair of bullocks. But we, on the other hand, did not make any such false promise. We want to solve this question of land reform in a practical way. We have not fixed ceiling on land holding, etc., We are here as agriculturists. Most of our party members are agriculturists. We want to see that production from the agricultural sector is increased and at the same time, we want to give the tenant his due share in the produce. We should give all facilities to the agricultural class to increase food production. As Oliver Goldsmith had observed in his "Deserted Village", the bold peasantry are our country's pride and once destroyed they can't be replaced. After all, who are the peasantry? Those who are interested in cultivation and those who work in the fields to increase food production are the peasantry. Instead of land reforms coming for the destruction of the peasantry, we want to introduce land reforms for the construction of peasantry. During the year 1955, we have increased our agricultural production. We have passed measures to stop eviction of tenants. Before introducing a comprehensive legislation, we want to see that the lower middle-class agriculturists

21st September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

who own lands to a small extent are given powers to resume their lands for personal cultivation. Even there, a check had been provided in the Bill. He could not resume all his lands for personal cultivation. He could resume only half of his land for personal cultivation. At the same time it does not mean that if a small landowner owns only about 50 cents of land he could resume only 25 cents of land for personal cultivation. We want that both the landlord and the tenant should live in mutual confidence. I know that no landlord who is living in amity with his tenant would try to resume his land for personal cultivation, thus depriving the tenant of his livelihood. At the same time it has been stipulated in the Bill that only up to 5 acres of wet land could any landowner resume land for personal cultivation. There is that check. That means that if a man owns a veli, he cannot resume that one veli for his personal cultivation. Of course the Hon. the Finance Minister had said that he would give a clarification in order to set right certain misunderstandings that have crept in. As I had observed in the beginning, the one thing that should be borne in mind is to increase production. I am sure that the lower middle-class landowners, who are given powers under this Bill to resume their lands for personal cultivation, would do their best to increase the output of their lands. I do hope that they would be given the necessary credit facilities and that they would strive hard to increase production. There is also another provision in the Bill that if the landowner, who has resumed the land for personal cultivation, does not use the land properly or if he allows the land to remain fallow, his land would be taken back. There is this check also. That is why I say I welcome this amendment. With the clarification that the Finance Minister is going to give, I hope even the small discontent that is prevailing now, would be removed.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நில வெளியேற்றத் தடுப்பு [திருத்தச்] சட்டத்திற்கு இப்பொழுது வந்திருக்கிற சில மாறுதல்கள் மூலம் பல விவசாயிகளுக்கு பெரும் தலைவலியை நாம் உண்டாக்கியிருக்கிறோம் என்று தான் கூற வேண்டும். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வரும்போது, நிலத்தை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு நிலம் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதையும் நிர்ணயிக்க வேண்டியதவசியம். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுடைய கூலியையும் நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டியதவசியம். ஏனென்றால், இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்திருக்கிற விஷயம். விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் நிலைமை ஏற்படும்போது அவர்கள் அத்துக் கூலிகளாகவாவது வேலை செய்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமா; அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்குமா என்று பார்த்தால் அது பெரிய தொல்லையாகவே வந்து முடியும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவிலே, மன்னார்குடி தாலுகாவிலே 184 பேர்கள் தங்களுக்கு நியாயமான கூலி வேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் காலப்போக்கிலே தங்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு நிலப் பிரபுக்கள் காலப்போக்கிலே தங்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு பண்ணையாட்களை அத்துக் கூலிகளாக அக்கிரூர்கள். அவர்களையும் தங்கள் பண்ணைகளிலே வேலைக்குவைத்துக் கொள்வது இல்லை, பத்து வருஷ

3-39
p.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [21st September 1956]

வட்டாரத்திலுள்ள எவரும் அவர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் சொல்லி, இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் செய்து விடுகிறார்கள். இவர்களிடம் வேலை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் அக் கம்பக்கத்திலே கொடுக்கும் கூலியைக் கொடுப்பது சரியானது. நிலமற்ற வர்களுக்கு அந்நியர்களுக்கும் கூலி கிடைக்காத நிலையை உண்டாக்கி, அவர்களைப் பட்டினி போட்டு, பணிய வைக்கக்கூடிய நிலைமையில்லாதான், விவசாயிகள் வைக்கப்படுகிறார்கள். தேயுள் கந்தசாமி அவர்கள் கூறியது போல், விவசாயிகள் தங்களுக்குள்ளே ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொண்டு, தாங்கள் ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டிய ஒரு நிர்ணயத்தையே நிலைமையை அமைக்கும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

சென்ற மாதம் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. பெலிவிய டி.விஷனல் ஆபீசரைப் போய்ப் பார்த்தால், சட்டம் இருந்தாலும், மிராசுதார்கள் என்ன செய்தாலும், நங்கள் தலையிடமுடியாது என்று கூறிவிட்டார்கள். 10 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் 5 ஏக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறும்போது, யாராவது விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சட்டப்படி வாய் திறந்து பேசி விட்டால் நிச்சயமாக மூன்று மா நிலமாக இருந்தாலும் அதை அடியோடு எடுத்து விடவேண்டுமென்று மிராசுதார் முயற்சி செய்வார். ஐந்து மா இருந்தால், இரண்டு மா எடுத்துக்கொள் என்ற முறை கிடையாது. வாயைத் திறந்து பேசி, சட்டத்தை உபயோகப்படுத்தத் தெரிந்தவனாக இருந்தால், அவனிடமிருந்து நிலம் நிச்சயமாகப் போய்விடும். சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியும் வாங்க முடியாது. சட்டத்திலுள்ள உரிமையைக் கேட்காமல், மிராசுதார்களுக்கு பயந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தால், நிலம் நிலைத்திருக்கும். வாயைத் திறந்து கேட்டாலோ நிலம் போய் விடும். தலைநிமிர்ந்து பேசி உரிமையை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய காலத்திலே பல விவசாயிகள் நிலத்தை இழப்பதோடுசுட, அத்துக் கூலியும் சரியாகக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும். அவர்கள் நிலை இழந்து தடுத்த தடுமாறக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் நிலத்தைத் தாங்களே சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் மன்னார்குடி தாலுகாவில் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் நிலத்தைத் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். நெடும்பலம் சாமியார் முதலியார் கிராமத்திலே 18 வேலி நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. இன்னொரு ஊரில் 40 வேலி நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யருக்குச் சொந்தமான நிலம் 27 வேலி தரிசாகக் கிடக்கிறது. இன்னொரு இடத்தில் 55 வேலி வரையில் தரிசு போடக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்று, நிலத்தைப் பற்றி அக்கறை இல்லாமலிருக்கும் மிராசுதார்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து ஏன் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன். பெரிய அளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிலத்தைத் தங்களுடைய உபயோகத்திற்கென்று வைத்துக் கொண்டு அதைத் தரிசாகப் போடுவதில் அர்த்தம் கிடையாது. அதனால் நிலமற்றவர்கள் வாழ்வதற்கு வகையில்லாமல் தவிக்கக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. சிறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து எடுத்துக்கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், சாதாரண விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் 4 மா, 3 மா நிலத்தையும் அவர்களிடமிருந்து பறித்துவிடுவது என்பது அவர்களை முடமாக்கும் செய்கை என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

3-44
p.m.

SRI S. KANDASWAMY GOUNDER: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நியாய வார மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதிலுள்ள குறைபாடுகளை சொல்லவும் என்னுடைய விருப்பம். கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாவான

21st September 1956] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

இரு சாரருக்கும் நியாயம் வழங்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், நிலம் பல இடங்களில் பலவாறாக இருக்கும். நில வளம், குடி வளம், நீர் வளம், இந்த மூன்று அம்சங்களுக்கும் . . .

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member is under the impression that we are dealing with the Fair Rent Bill.

SRI S. KANDASWAMY GOUNDER: நியாயவார மசோதாவைப்பற்றித்தான் சில கருத்துக்களை நான் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுகின்றேன். நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்திற்கும், நியாய வாரச் சட்டத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இருப்பதால், நியாய வாரச் சட்டத்தைப்பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்களுக்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஐந்து ஏக்கருக்குக் கம்மியாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சொந்தமாகப் பயிர் செய்துகொள்ளலாம் என்று சட்டம் சொல்கிறது. ஆனால், அதே சட்டம் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்று இருக்கிறது என்றால் இல்லை. நிலச்சுவாந்தார்கள் சமயத்திற்குத்தக்கவாறு அந்தச் சட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ள அவர்களிடம் அறிவு இருக்கின்றது. ஹனுமாருடைய வாலைக் கொடுத்துவதற்கு வாலைச் சுற்றி சேலையைக் கட்டியபோது, எவ்வளவு சுற்றினாலும் இவன் வால் நீண்டுகொண்டே போயிற்று. இலங்கையிலுள்ள சேலைகளெல்லாம் போதாமற்போகவே, சீதையினுடைய சேலையையும் சுற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்களாம். அப்பொழுது ஹனுமார் வாலைச்சுருக்கிக் கொண்டாராம். அதைப்போல, நிலச்சுவாந்தார்கள் சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே என்னென்ன செய்துகொள்ளவேண்டுமோ அதைச் செய்துகொள்வதற்கு அறிவும் திறமையும் இருக்கிறது. சட்டமும் இடம் கொடுக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகள் பாமர்கள், படிக்காதவர்கள், சட்டம் தெரியாதவர்கள். ஆகையால், சர்க்கார் ஒரு சட்டம் செய்யும்போது எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்கக்கூடிய முறையில் செய்யவேண்டும். மழை பெய்தால் எப்படி நாட்டிலுள்ள நல்லவர், கெட்டவர் எல்லோர்க்கும் கேஷமத்தை உண்டாக்குகிறதோ அதைப்போல ஒரு அரசாங்கம் சட்டம் செய்தால் இரு சாரருக்கும் அந்தச் சட்டம் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்துச் செய்தாலும் சரி, அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் செய்தாலும் சரி, சட்டமானது எல்லா மக்களுக்கும் ஒரே நியாயம் வழங்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். நியாய வார மசோதாவைப் பற்றி பேசலாம் என்று இருந்தேன். ஆனால், நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்தை உடையவர்கள் பல வழிகளைக் கையாண்டு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து கிளப்ப வழி இருக்கிறது. நிலத்திற்கு உடையவர்கள் கொஞ்சம் நியாயம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகமாக நம் நாட்டில் இல்லை. கீழ் இருக்கின்றார்கள். பாப்பாரப்பட்டியில் ஆறுமுக முதலியார் என்பவர் இருக்கிறார். அவருடைய நிலத்தில் ஐந்து வருஷத்திற்குமேலே பயிர் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயி, தனக்குச் சொந்தமாக ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் சேர்த்துக்கொண்டு வேறு நிலம் சொந்தமாக வாங்கிப் பயிர் பண்ணுகிறார். அப்பேர்ப்பட்ட உத்தமர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

நிலம் உடையவர்களுக்கு ஒரு கண்யமான எண்ணம் வேண்டும். பெண் 3-49 கீழ்ப் பெற்றவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. பெண்ணை கணியாண்ம் p.m. செய்துகொள்ளுவதற்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இரு சாரருக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த விஷயங்களை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி சட்டம் செய்யவேண்டும். ஆனால் நியாயம் எங்கேயிருக்கிறது என்று என்

[Sri S. Kandaswamy Gounder] [21st September 1956]

னுடைய எண்ணத்தை ஆகாயம் வளையில் விட்டுப்பார்த்தேன். நியாயம் கிடைக்கவில்லை. எண்ணத்தை பாதாளம் வளையில் தோண்டிப்பார்த்தேன் அப்பொழுதும் நியாயம் கிடைக்கவில்லை. நியாயம் எங்கேயோ போய் ஒளிந்துகொண்டுவிட்டது. முடிந்தவரை நியாயத்தைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, இரு சமாராக்கும் நியாயம் வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி சர்க்கார் கட்சி சார்பில் உள்ளவர்களிடமிருந்தே விளர்ச்சி எழுந்திருக்கிறது என்றால், இதில் அடங்கியுள்ள ஷரத்துக்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள பெருமக்களை, குறிப்பாக விவசாயிகளை பாதிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நம்முடைய நாட்டிலே லட்சக்கணக்கான எக்கர் நிலங்கள் நில அதிபர்களுக்கு உரித்தாகவும், தரிசாகவும் விடக்கின்றன. பெருவாரியான நிலங்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகவும், ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்கள் கோவில்களுக்குச் சொந்தமாகவும், ஏராளமான நிலங்கள் டிரஸ்டுகளுக்குச் சொந்தமாகவும் இருக்கின்றன. உழுது பயிரிட்டு அதனுடைய லாபத்தை பொதுமக்கள் அனுபவிக்கமுடியாமலும், அரசாங்கம் வரி வசூலிக்க முடியாமலும் தரிசாக விடக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலே இந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா அவசியமா என்று பார்க்கும்பொழுது, இது பயிரிடுகின்றவர்களை, விவசாயிகளை ஓரளவுக்கு எமாற்றும் மசோதாவாக இருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை. இந்த விதிகளைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு சில மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஏதோ நன்மை செய்வதாகத் தோன்றலாம். ஆனால் செங்கற்பட்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் விவசாயிகள் ஏற்கனவே அனுபவித்துவருகிற பலன்களை தொடர்ந்து அனுபவித்து வரக்கூடிய வகையில் இந்த விதிகள் அமையவில்லை. திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு அதிகமான பலன் கிட்டலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே பல இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளை எமாற்றித் திரிகிறார்கள். நில அதிபர்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன பிற்பட்ட ஏழை விவசாயிகளை விவசாயிகளாகக் கருதாமல் விவசாயக் கூலிகளாக கண்காணித்து, ஆடுமாடுகளை விட மோசமாக அவர்களை நடத்துகிறார்கள். ஆடுமாடுகளைக்கூட மூன்று வேளை தீனவைத்து, குளிப்பாட்டி, தொழுவத்தில் அடைத்து பராமரிக்கிறார்கள். ஆனால் நாள் பூராவும் 12 மணி நேரம் நிலத்திலே உழுது பாடுபடும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதி வயிற்றுக்குக்கூட போதாமல் அரை படி நெல்லுக்கொடுத்து, அவர்களை திக்கற்ற மக்களாக்கி சதுப்பு நிலங்களில் தள்ளி நசுக்குகிறார்கள் நில அதிபர்கள். இம்மாதிரி சண்டாளத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்கள் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்களை உழுது பயிரிடாமலும், அதனால் சர்க்காருக்கு நிலத் தீர்வை செலுத்தாமலும் தரிசாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஏராளமான நிலங்கள் இதுபோன்று கோவில் களுக்கும் டிரஸ்டிகளுக்கும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கும் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுத்து அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், நிலவரியை வசூலித்துக்கொள்ளவும் வகைசெய்யாமல் அரசாங்கம் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக உழுது பயிரிடுவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் கொடுத்த நிலத்தை 60 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 75, 100 ரூபாய் அபராதம் போட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து கலெக்டர், தாசில்தார் போன்ற ரெவினயூ அதிகாரிகள் பிடுங்குகிறார்கள். ஐந்து எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் அதிலே உழுது பயிரிட்டு ஒரு பகுதியை தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு, மற்றொரு பகுதியை நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுத்து சமாதானமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவிலிருக்கும் விதிகள் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கு மிடையே சண்டை மூட்டக்கூடியதாக அமைந்திருக்கிறதேதவிர வேறு ஒன்று மில்லை. தரிசாகக் கிடக்கும் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பிரித்துக்கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் மக்க

[21st September 1956] [Sri A. Ratnam]

ளிடையே வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும் அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய முன்வருவது கிடையாது. ஒரு பெரிய நில அதிபர் இவ்வளவு நிலம்தான் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று ஒரு எல்லையை நிர்ணயிக்கும் ஒரு விதியை இந்த மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று செலக்ட் கமிட்டி மெம்பர்கள் பலர் வற்புறுத்தியும், அரசாங்கம் செலி சாய்க்கவில்லை. சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் சாகுபடியாளரிடமிருந்து பாதி நிலத்தை தன் சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்ற விதி ஏழை விவசாயிகளை பெருமளவில் பாதிக்கும். குறிப்பாக, நிலத்தை உழுது, நீர் பாய்ச்சி, பயிரிட்டு, நெல் அறுத்து நெல் மணிகளை மக்களுக்கு அளிக்கும் விவசாயிகளுக்கு, ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, கூலி ஆட்களுக்கு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயத்துக்கு நிலத்தைக் கொடுப்பது கிடையாது. 60—40, அல்லது பாதி பாதி அல்லது 70—30 என்றெல்லாம் வார்த்தை பாகப்பிரிவினை செய்வது கிடையாது. விவசாயிகளை கூலியாட்களாகச் செய்து, அவர்களுக்கு ஒரு சென்ட் நிலம் கூட பயிரிடுவதற்கு கொடுப்பதில்லை. தரிசு நிலங்களைக் கூட கொடுப்பதில்லை. எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இதை நன்றாக, வெகு அழகாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நிலமில்லாத ஏழை மக்களை கூலி யாட்களாக வைத்துக்கொண்டு நிலச்சுவான்தார்கள் தாங்களே நேரடியாக பயிர் செய்கிறார்கள். எனவே, அந்த ஏழை விவசாய கூலிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த மசோதா அமையவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியாது. எனவே, இது போன்ற சட்டங்கள் ஒரு சில பெரிய பணக்காரர்களையும் நில அதிபர்களையும் பாதித்தாலும், லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளையும், பண்ணையாட்களையும், விவசாயக் கூலிகளையும் ஊக்குவிக்கக்கூடிய முறையில் அமையவில்லை என்பது குறித்துத் தான் நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரே நாளில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் திருத்தங்களைச் செய்து மசோதாவை சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடித்து அதன் பிறகு நல்ல முறையில் வேறொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பார்களானால் அது மெச்சத்தகுந்தது. அடுத்த ஆண்டில் பொதுத் தேர்தல் வருகிறது. அதன் பிறகு வருகிற அமைச்சர் குழுவின் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியும். அதற்கு உடனடியாக இரண்டு ஆண்டுகள் தேவை என்றால், இந்தச் சட்டங்கள் நிரந்தரமாகவாவது இருக்க வேண்டும். தற்காலிகமாக இருந்தால் ஓராண்டு காலம் இருந்தால் போதும். ஏதோ நிலச்சட்டம் வரப்போகிறது, நிலச்சட்டம் வரப்போகிறது என்று சொல்லப் பட்டது. இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவின் விதிகள் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் எமாற்றம் அளிக்கும் முறையில் அமைந்திருக்கிறது. மேலும், குறிப்பாக விவசாயக் கூலிகளுக்கு எந்த ஒரு நியாயமும், நீதியும் இந்த அரசியலாரால் செய்யப்படவில்லை. இந்த மசோதாவிலும் கிடையாது. ஏழை விவசாயிகளின் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. ஏழை விவசாயிகளின் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டாலொழிய இந்த நாட்டில் உணவுப் பெருக்கம் ஏற்றமடைய முடியாது. நாட்டில் தரிசாகக் கிடக்கும் சர்க்கார் நிலங்களையும் மற்ற தரிசு நிலங்களையும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் பிடிந்து கொடுக்க வேண்டும், இரண்டாவதாக, நில அதிபர்கள் சாகுபடி செய்யாமல் தரிசாக வைத்திருக்கும் நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கிடைக்கச்செய்து, அதில் அவர்கள் பயிர்செய்து அதன் பலனை அடையும்படி செய்யவேண்டும். மூன்றாவதாக, பயிரிடப்படாமலும், நன்றாகக் கண்காணிக்கப்படாமலும் இருக்கும் ஆலய நிலங்களை பகுதிப் பணம் கட்டக்கூடிய குடிவார விவசாயிகளுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும், நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இது மட்டுமல்லாமல், எஸ்டேட்டுகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் காட்டு நிலங்களாகவும், தரிசு நிலங்களாகவும் இருந்தால் அவற்றை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான விதிகள் கொண்ட சட்டம் வந்தாலொழிய இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பயனில்லை.

[Sri A. Ratnam] [21st September 1956]

உழுது பயிரிடும் விவசாயக் கூலியாட்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப் பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். விவசாயிக்குக் கூலி கொடுக்கும் விஷயத்தில் வாரம் பற்றிய தகராறு காரணமாக நிறைய விவசாயிகள் கோர்ட்டுகளில் வழக்குத் தொடருகிறார்கள். நியாயமான வாரம் கூலி கேட்கும் விவசாயிகள் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். 8 மணி நேரம், 12 மணி நேரம் நிலத்தில் வேலை செய்த விவசாயிகளுக்கு பல கிராமங்களில் ஒரு படி, அரை படி, நெல்தான் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. அதிக வேலை கேட்டால் அவர்களை நிலத்தில் விட்டு வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். வேறு கிராமத்திற்குச் சென்றால் வேலை செய்ய முடியாதபடி எழை ஒளிஜனங் களையும், மற்றவர்களையும், கிராம மக்களும் விவசாய மக்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துக்கொண்டு துன்புறுத்துகிறார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமை இன்று செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரியான விஷயங்களை இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசும்போது பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும்கூட கூட, இந்த விஷயங்களைச் சபையில் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டேன். [சிரிப்பு.]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We are really happy that the hon. Member has at last realized that what he has been saying is nothing but irrelevant.

SRI A. RATNAM: நான் பேசியது 'irrelevant' என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் என்ன, சர்க்காரின் திட்டம் என்ன, சர்க்கார் இயற்றிவருகிற சட்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு நன்மையளிக்கின்றனவோ, அந்தச் சட்டங்கள் ஏழை விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கின்றனவோ, அந்தச் சட்டங்களில் அளிக்கப்படும் விதிவிலக்குகளினால் யாருக்குப் பயன் ஏற்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் பயன் கிடைக்கிறதா என்பதையெல்லாம் விளக்குவதற்காகத் தான் இவ்வளவு விரிவாகப் பேசினேன் தவிர, விவாதத்திலுள்ள மசோதாவிற்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பற்றி நான் பேசவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்காரின் கொள்கை [கவர்ன்மென்ட் பாலிசி] மக்களின் நலத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே இவ்வளவு விரிவாகப் பேசினேன் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். விரிவாகப் பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தங்களுக்கு எதுவு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : As there are a number of speakers, I prescribe a time-limit of the five minutes for each Member.

* **SRI T. O. NARAYANAN NAMBIAR:** ബഹുമാന്യനായ അദ്ധ്യക്ഷനവർക്കുള്ള കൃഷിക്കാരന്റെ മൊബൈൽ ഫോൺ നമ്പർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവയെക്കുറിച്ച് ഗോൾഡ് സ്കീമിന്റെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും, കർഷകർക്ക് പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയിൽ താല്പര്യമുള്ളവനാണ് കൃഷിക്കാർ എന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. പക്ഷെ കൃഷിക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പല തരക്കാക്കും ഭൂമിയിൽ താല്പര്യമുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുള്ളില്ല, ജന്മിക്കും, ഉത്പാദകർക്കും, മിനിമുതലാക്കിയവർക്കും ഭൂമിയിൽ താൽപര്യമുണ്ട്. പക്ഷെ അവർക്ക് കൃഷിക്കാർക്കിവില്ല. ഭൂമിയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃഷി നടത്തുന്നവനാകാം, അപ്പൻ മറ്റൊരാൾ കൃഷിക്കാരൻ. അതു പ്രതിപക്ഷനേതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

21st September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

தமிழக அரசு தலைமை அலுவலகம், சென்னை - 600 006

“സാമൂഹ്യ ചെമ്മന്ത് ചെങ്കോലുയർന്നാൻ
സമ്പന്നന്മാരുടെ ഭവനങ്ങൾ
നാണിച്ച്, ലക്ഷ്യം വെള്ളയിൽ വെന്നാൻ
മാണിയം ചോർത്തിപ്പോകാൻ
പാടത്തുനിന്നു ഭവനങ്ങൾ ഗാത്രങ്ങളിൽ
പോയ പരിഷ്കരിച്ച പദ്ധതികൾ
മേടപ്പുങ്ങളിൽ മേവുന്ന ധനങ്ങൾ
മേനിക്കു കയ്യെടുക്കാൻ

സർ, പാട്ടുപെട്ടു കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു പാടത്തെ പാഴ്ചേരിപ്പിന്നെ കണക്കം വിചാരിക്കുന്നവനാണ് കർമ്മകൻ.

SRI S. PANCHAKSARAM - Sir, I do not know whether the hon. Member has been singing a song or simply saying something in a musical voice. If it is a song, is singing in the H use in order?

MR. SPEAKER: He was reciting a few slokas in a musical voice.

SRI G. GOVINDAN : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. சி. நாராயணன் நம்பியார் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பாட்டுப் பாடினார்களோ, அதன் அர்த்தத்தை தமிழில் நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் ஏதாவது சினிமாப்பாட்டைத் தான் பாடிவிட்டாரோ என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : സർ, അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ മറ്റൊരു മഹാകവിയായ ജി. ശങ്കരകുറുപ്പും ജാതക പാടിയിട്ടുണ്ട്.

“അകവും തോളത്തേന്തിക്കൂടെ” പിന്മുചേറുക
സൂര്യതസ്ഥപ്രഭമേ നിറന്ന ഞാൻ നമിക്കുന്നു.”

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സൂക്ഷിക്കുന്നത് ഭൂരിവിക അപ്പർമിറ്റേഡർ മനോജ കൃഷിക്കാരൻ, ഭൂമിയിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവൻ, ധന കർമ്മത്തിൽ മേൽക്കം ചെയ്യാനാണ് കൃഷിക്കാരനെന്നാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ പേരാണ് Cultivating Tenants Protection Bill എന്നാണ്. കൃഷിചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരന് രാജന ക്ഷേമം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷെ പൊതുവിൽ ആണ് ഈ ബില്ലിനെ സ്വതന്ത്രം ചെയ്യുകയാണ് ഒരു ബില്ലെന്ന നിലയ്ക്കു പൊതുവിൽ ആണ് ഈ ബില്ലിനെ സ്വതന്ത്രം ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷെ അതോടൊപ്പം കന്നട ഭാഷ സഹായികൾ മുണ്ടിക്കുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[illegible]

[Sri N. Rathina Gounder] [21st September 1956]

இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு விட்டிருந்த ஏழை விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தைத் திருப்பப் பெற முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். நிலம் உழு பண்ணுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தக் காலத்தில், கொஞ்ச நிலமுடைய நிலச்சுவான்தான், இவ்வளவு எதோ காரணத்தால் தானே உழுது பயிரிட முடியாததால் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தை இப்போது திருப்பப் பெற முயற்சி செய்து வருமா? இதை சபாநாயகர் அவர்களாகும், தான் அவர்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமராவதி நதிப் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு போகம் விளையும், துறியினால் இரு போகம் விளையும். சிறிய நிலச்சுவான் தார்கள் குடுமங்கனில், ஆனால் பெண்ணும் உண்டும் உண்டானாலும் நிலங்களில் சலியாது உழக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிணார்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இவர்களை விட நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவர்களை விட நல்ல நிலைமையில் சாப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு சுபிச முடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏழை நிலச்சுவான்தார்கள் உடுத்திக்கொள்ளவதற்கும் நல்ல உடையின்றி சிபிந்த உடைகளுடன் இருக்கிறார்கள். கிணார்கள் நல்ல உடைகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய பல பண்பாடுகளும் இதை உணர்கிறார்கள்; ஆனால் சபையில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய மனச் சாட்சியின் காரணமாக இந்த சிறிய நிலச்சுவான்தார்களின் நிலைமையைப் பற்றி நான் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை; ஆகவே அவர்கள் நிலைமையை எடுத்துக்கூறி வேண்டும்.

4-17
p.m.

நிலங்களில் அக்கிரமிப்பு இருந்தால் அதைத் தடுக்க வேண்டியது தான். பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்களிலிருந்து சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டுத் தடுக்கப்பட வேண்டியது தான். ஆனால் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் அல்லது 50 சென்ட் நிலம் உடைய ஏழை நிலச்சுவான்தார்களின் நிலங்களிலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்றுவதை அனுமதிக்கத் தான் வேண்டும்.

மேலும், இப்போது பல பெரிய பணக்காரர்கள் நிறைய வீடுகள் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். வீடில்லாதவர்களுக்கு அவர்களுடைய வீடுகளைப் பிரித்து கொடுக்கலாம். மேலும், பலர் நிறைய மில்களை நடத்தி லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு லாபத்தைப் பங்கிட்டுக்கொடுக்கலாம். ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு குறைந்த சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நிலங்களிலிருந்து உழவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமானால், சர்க்கார் ஆதரவு அளித்து ஆக்கி மிப்பாளர்களை வெளியேற்றி நிலத்தைத் திருப்பப் பெறலாம் என்று நிர்ணயிப்பது நல்லது. ஆகவே ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு என்னுடைய கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்களுக்கு என் வரைக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிறியப்படுகிறேன். பொதுவாக நாடு முன்னேறுவதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது என்பது எல்லா கருத்துக்கொண்டவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயமாக இருந்த போதிலும் நமது சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நிலச் சீர்திருத்த விஷயமானது எவ்வளவோ காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ நாட்களுக்கு முன்னதாகவே இதைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமென்றிருந்த போதிலும் இப்பொழுது செய்து வரக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்த சட்டங்கள் பொது மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடியவைகளாக இல்லை என்பது கண்கூடு. இப்பொழுது எவ்வளவு சட்டங்கள் கொண்டு வந்திருந்த போதிலும் விவசாயிகளின் வெளியேற்றம் நடந்து கொண்டேன் வருகிறது.

[21st September 1956] [Sri V. Madanagopal]

நாளுக்கு நாள் அப்படிப்பட்ட வெளியேற்றம் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. முதல் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு நாலில் மூன்று பங்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்றிருந்தாலும் காலகட்டத்தில் பார்த்தால் அந்த விஷயத்தில் முற்றிலும் எமாற்றமடைய வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுபது நாற்பது என்ற சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த மாதிரியாக நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று பத்திரிகைகளிலும், மற்ற இடங்களிலும், மேடைகளிலும், லெளரியிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி அநேகம் அமைச்சர்களும், தலைவர்களும் பேசி வருவதால் தமிழ் நாட்டில் என்ன நடந்து வருகிறது என்றால் நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்று பயந்து கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முற்பட்டு விட்டார்கள் மிராசு தார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் என்ன நன்மையைச் செய்யலாம் என்று சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டு சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்களோ அந்தப் பயனை அடையாமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி வருகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்த சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்ற காரணத்தினால் நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல குத்தகைக்காரர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர்கள் இதை கொஞ்சம் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றி கவனிக்கும்போது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு நில வெளியேற்றக் கேஸ்கள் எவ்வளவு கோர்ட்டுகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடைபெற்று வருகின்ற ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுகளில் எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு மனுக்கள் பைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு சொகர்யமாக தீர்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றன என்பனவற்றையெல்லாம் கொஞ்சம் கணக்கில் எடுத்துப்பார்க்க வேண்டும். எவ்வளவு பேர்களுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்களுக்கு நிலங்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு மனுக்கள் பரிசீலனைக்கு வந்தன என்பதையும் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கணக்குகளைப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டங்களினால் நூற்றுக்கு பத்து விவசாயிகளுக்குக்கூட பயனளிக்க வில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். காரணம் பல விதமான நிர்பந்தங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிர்பந்தங்களை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை மிராசுதார்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள். மனுச்செய்துகொண்டால் ரிகார்டு இல்லை என்று மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. குத்தகை சீட்டு இல்லை என்று தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. உரிமை இல்லை என்று வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இப்படி பலவிதமான நிர்பந்தங்கள் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல விதமான காரணங்களைக் கொண்டு கோர்ட்டு சரியானபடி விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு அளிப்பது இல்லை. அங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கோர்ட்டின் மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கின்றனவே தவிர ஏழை விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருப்பதாகவே இல்லை. போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு தீர்ப்பளிக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுதார்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களை தங்கள் பக்கம் வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்கள் வெளியேற்றுகிறார்கள் விவசாயிகளை. இப்படிப்பட்ட பல கேஸ்கள் மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. ஏதாவதும் கேஸ்கள் கொண்டு வந்தால் அதற்கு தீர்ப்புக் கிடைப்பது என்பது அறிதாக இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல கோர்ட்டுகளுக்கு மனுக் கொடுத்தாக் கேஸ் தேதிக்கு போக முடியாமல் ஆடு, மாடுகளை திருடி விட்டதாகக் கேஸ் போட்டு அந்த நாளில் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாமல் தடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் மனுதாரர் இல்லை என்று பல மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்ய

[Sri V. Madanagopal] [21st September 1956]

பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் கள்ளுக் காய்ச்சுவதிலும், சாராயம் காய்ச்சுவதிலும் விவசாயிகளை சம்பந்தப்படுத்தி அவர்களை கோர்ட்டுக்குப் போக விடாமல் தடுத்த விடுகிறார்கள். மற்றும் ஆர்டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்து கொண்டால் அதற்கு ஒரு ரூபாய் ஷாய்மபு ஓட்ட வேண்டும் என்று இரண்டு மாதங்கள் கழித்து திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிறகு, அவர்ப்பி வைத்தால் அவைப்பற்றிய தகவலை கிடைப்பது இல்லை. அதன் பிறகு போய் சொல்வது அப்படிப்பட்ட மனுவை சொல்லிவிட்டு என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். வேறு மனுக்கள் கொடுங்கள் என்றும் சொல்லி விடுகிறார்கள். மனுக்களை நிராகரித்துப் போய் அக்ரெடிட்மென்ட் வாங்கி வைத்திருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் அவை இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இப்படி நடந்து வந்தால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எவ்விதம் பயன் கிடைக்கும் என்பது தான் தெரியவில்லை. மனுக்கள் கொடுத்தால் மனுக்கள் இல்லாமலேயே போய் விடுகிறது. இப்பொழுது பல் விவசாயிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் அதற்கு வேண்டிய அவகாசம் இப்பொழுது கொடுக்கப்படவில்லை. நுகரிய காலம் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது தேர்தல் அப்போதே, இப்பொழுதே பிராக்டிசர்கள் வேர்டுப் போட மாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தையே பிராக்டிசர்கள் பயன்பாட்டையாமல் செய்து கொண்டு வரும்போது தேர்தலில் அவர்கள் என்னதான் செய்யமாட்டார்கள். இப்படி அவர்கள் சர்க்காரையே பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது ஏழை விவசாயிகளுடைய பாடு எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கேட்க வேண்டியதில்லை. எப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதை முறியடிக்க அவர்கள் நயமாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுதே விவசாயிகளை நிலங்களை விட்டு வெளியேற்ற முற்பட்டு விட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டே வெளியேற்றுகிறார்கள் என்றால் இன்னும் அதிகப்படியான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் அவைகளை வைத்துக்கொண்டும் வெளியேற்ற முற்பட்டு விடுவார்கள். இப்பொழுது ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்துக்கு முப்பது ஏக்கர் இருக்கிறது என்றால் அவைகளை ஐந்து ஏக்கர் களாக பிரித்து விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு வசதி செய்து கொண்டு விடுவார்கள். முப்பது ஏக்கர் இருந்தால் தகப்பனுக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும், மனைவிக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும், சகோதரனுக்கு பத்து ஏக்கர் என்றும் பிரித்துக்கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிடுவார்கள். நிச்சயமாக ஐந்து ஏக்கர் என்று விதிவிலக்கு அளித்தால் நிச்சயமாக வெளியேற்றும் அதிகரித்துவிடும். ஒருவருக்கு முப்பது ஏக்கர் நஞ்சை இருந்தால் அதை மூன்று பேர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுக்கக்கூடாது என்ற விதி சட்டத்தில் இல்லை. அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள். இம்மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதனால் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் நில வெளியேற்றம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படி பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அநேகம் பேர்கள் அரை ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு எப்படி சாகுபடி செய்ய முடியும் என்று அதையும் விட்டு விட்டு போவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அப்படி விவசாயி தானாகவே நிலங்களை விட்டு விட்டுப் போவதற்கு இது வழி செய்கிறது. விவசாயி நிலத்தை விட்டு வெளியேறுவதை விட வேறு வழியில்லை. அதனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வருவதனால் பயன் இல்லை. மூன்று ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும், தோட்டமும் இருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும். அதை பிரித்துக்கொடுத்து விட்டால் 1½ ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று தானாகவே அதை விட்டு போய் விடுவான். தானாகவே நிலம் வேண்டாம் என்று எழுதிக்கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறதே தவிர வேறு வழியில்லை. அதனால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை ஒரேயடியாகக் கொண்டுவந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாக ஆகும். இல்லாவிட்டால் எந்த நோக்கத்துடன் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த நோக்கம்

4-25
p.m.

21st September 1956] [Sri V. Madanagopal]

நிறைவேறாமல் போவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை கைவிட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Mr. Speaker, no doubt the objects of this Bill are very laudable and I believe that the Government are trying to give some small protection to the tenants which they can afford to give. But there is one difficulty. If the Bill becomes law, there will not be any new gardens on dry lands. Generally fruit gardens are raised on dry lands and if lands cannot be resumed by the landlords or by the owners for the purpose of plantation, there may not be any new plantation. I think the Hon. Minister will pay attention to this aspect of the question.

Then there is a big controversy with regard to the exemption sought to be granted in favour of personal cultivation by the landlords. Of course, I am not concerned with personal cultivation by big landlords. But there are peasant proprietors who have let out their lands temporarily for cultivation. Whenever they are thrown out of employment and get back to the village, they have to do something to earn a living and the only thing they can do is to resume their lands for personal cultivation. If they are not allowed to resume their lands, they will become a sort of unemployed landlords. Therefore, I submit that the amendment is quite necessary and if the fears expressed by one section of the House are to be allayed, I think some other remedy should be thought of than dropping the Bill.

The next point which I would urge upon the Government is about the form in which proceedings are to be taken. Because of the interference of the Executive with the Judiciary in the past, the Judiciary was separated from the Executive. And after such separation if this Act is to be administered by the Executive, then this Tenants Protection Act may well turn out to be a tenants destruction or landlords protection or destruction Act, according as the programme of the party in power is. Therefore, I would suggest that the Revenue Divisional Officers should be replaced by the local District Munsifs so far as the administration of the Act goes. After all, the Revenue Divisional Officers are an arm of the Government.

Sir, in the Rent Control Act, there is a provision to the effect that if title is to be decided with regard to property, the case must be taken to a civil court and that the Revenue Divisional Officers will have no jurisdiction. But in this Bill, there is a provision to the effect that if the tenant wilfully denies the title of the landlord, he may be evicted from the land and again the Revenue Divisional Officers will go into the facts to decide whether it is wilful denial on account of a bona fide mistake committed by the tenant. I think he will be deciding the case without any remedy being

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [21st September 1956]

provided for an appeal. The provision for revision of the decision by the High Court will be a great hardship on the tenants. An appeal to the District Judge or power of revision for the District Judge will be more welcome than a revision provided for under section 115 of the Civil Procedure Code, which is more illusory than real. A provision for appeal will curb the irresponsible acts sometimes of the Executive. Then, the trial is to be summary. Summary trial is not defined in the Civil Procedure Code. Some of the executive officers think summary trial is no trial at all and follow no procedure. Last week I had a peculiar experience and I would like to mention it here. A tenant defaulted to appear in court and the case was decreed *ex parte*. A petition was filed to set aside that order. It was argued by the opposite side that under the provisions of the Act and under the rules framed thereunder, there was no provision to set aside such an order. Such peculiar arguments are advanced. Therefore, rules should be framed to the effect that trial under the Act will be governed by the Civil Procedure Code instead of being summary. I hope the Hon. Minister will make sufficient provisions in the Bill to remedy this defect.

I thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

4-30 p.m. The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

127. Notification issued with G.O. Ms. No. 2037, Home, dated 16th July 1956, adding a new rule 5-B to the Motor Vehicles Rules prescribing previous driving experience as a condition for issue of endorsement to drive public service vehicles. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 1938, Home, dated 5th July 1956, amending Form TGR of the Motor Vehicles Rules. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 1949, Home, dated 6th July 1956, amending rules 275 and 276 of the Motor Vehicles Rules regarding maintenance of trip sheets. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

21st September 1956]

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 1742, Agriculture, dated 13th July 1956, amending rule 74 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, in regard to the preparation and approval of the Budget of Market Committees. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 1741, Agriculture, dated 13th July 1956, amending rules 8, 9, 28 and 36 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, adding the word 'Cess'. [Laid on the table of the House under rule 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]

132. Notification issued with G.O. P. No. 2436, Revenue, dated 16th June 1956, exempting from sales tax, Ambar Charka and its parts.

133. Notification issued with G.O. No. 2424, Revenue, dated 15th June 1956, exempting from sales tax for a further period of two years from 1st April 1956, manufacture and sale of compost manures to agriculturists by local bodies.

134. Notification issued with G.O. Ms. No. 1931, Home, dated 4th July 1956, remitting court-fees for application for issue of iron and steel materials by cottage industries fabricators. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

135. Notification issued with G.O. Ms. No. 2407, Public (Services), dated 12th July 1956, amending the Madras Public Service Commission Regulations for excluding from the Commission's purview the temporary post of Legal Adviser to the Deputy Inspector-General of Police, Railways and Criminal Investigation Department, Madras, in the Madras General Service. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

136. Notification issued with G.O. Ms. No. 2518, Public (Services), dated 24th July 1956, amending the Madras Public Service Commission Regulations exempting from the Commission's purview the posts of Assistant Director of Publicity for work connected with the Integrated Publicity Scheme and Officer in charge of information Centre at Madras. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

137. Notification issued with G.O. No. 816, L.A., dated 21st May 1956, containing rules framed under sections 53 (4) and 112 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, vesting in the Highways Department the licensing of road-margins.

138. Notification issued with G.O. No. 822, L.A., dated 8th June 1956, containing amendments to rules made under the Village Panchayats Act, 1950, prescribing qualifications for Officers and servants of panchayats.

[21st September 1956]

139. *The Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956, issued with G.O. No. 622, Revenue, dated 13th February 1956. [Laid on the table of the House under section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955.]*

140. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1897, Home, dated 2nd July 1956, remitting court-fees for casual leave and long leave applications from village officers. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]*

141. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2079, Home, dated 20th July 1956, amending rule 70 of the Madras Children Rules, 1940, for the inclusion of blackgram dhal in the scale of diet for children in certified schools. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]*

142. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1734, Home, dated 14th June 1956, amending Appendix I of the Madras Children Rules, 1940, for including the Seva Samajam Girls' Home, Adyar, Madras, as a certified school. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]*

143. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1836, Home, dated 26th June 1956, amending the Madras Restriction of Habitual Offenders Rules, 1949, vesting the powers exercised hitherto by the Deputy Inspector-General of Police Railways and C.I.D., in the Director of Harijan Welfare, Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (3) of the Madras Restriction of Habitual Offenders Act, 1948 (Madras Act VI of 1948).]*

144. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2741, Revenue, dated 11th July 1956, extending the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to the Annadhanam charity under the Nataraja Pillai Trust, in the Melakalangam village, Mayuram taluk, Tanjore district.*

145. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2049, Home, dated 17th July 1956, remitting Court-fees in regard to applications and petitions under the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, 1953. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1956.]*

146. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2050, Home, dated 18th July 1956, exempting jeep No. IT. 64431 belonging to the American Embassy at New Delhi (Technical Co-operation Mission) from payment of Registration fees. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

[21st September 1956]

147. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2895, Revenue, dated 20th July 1956, extending the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to the Macdonald choultry, Vembadithalam village, Salem taluk, Salem district.*

148. *Notification issued with G.O. No. 2442, Revenue, dated 16th June 1956, exempting from payment of additional sales tax for woollen blankets payable under section 3 (2) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.*

149. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2062, Home, dated 18th July 1956, remitting the Court-fees payable for applications and petitions presented to officers of the Madras Electricity Department. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fee and Suits Valuation Act, 1955.]*

150. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2118, Home, dated 26th July 1956, amending the Madras Cinematograph Rules, 1933, for extending the period of licence to one year for licences issued to travelling cinematograph shows. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulations) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]*

151. *Notification issued with G.O. No. 2764, Public (Services), dated 14th August 1956, amending regulation 17 (2) of the Madras Public Service Commission Regulations. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]*

[21st September 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 11 asked by Sri E. T. Kunhan at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st September 1956, page 22 supra.]

Statement of progress made year after year.

Purchase and Sales.

Co-operative year.	Purchases. RS.	Sales. RS.
1950-51	1,09,536	1,20,976
1951-52	90,315	1,09,532
1952-53	72,332	91,392
1953-54	72,417	94,134
1954-55	1,11,946	1,20,629
1955-56	1,02,877	1,24,949

Profit or Loss.

Year.	Gross profit or loss.	Net profit or loss.
	RS. A. P.	RS.
1950-51	Gross loss 669 13 0	Loss 44,219
1951-52	Gross profit 10,506 0 0	„ 35,415
1952-53	„ 7,540 0 0	„ 33,462
1953-54	„ 11,698 0 0	„ 34,848
1954-55	„ 2,324 0 0	„ 27,566
1955-56	„ 4,913 0 0	„ 20,682

The scheme of financial assistance commenced on 7th July 1951. The recurring expenditure of the scheme is shared between the State Government and the Indian Central Arecanut Committee on 50:50 basis. The entire non-recurring expenditure is borne by the State Government. The society was working at a loss of Rs. 44,219 in 1951-52, i.e., on the eve of the introduction of the financial assistance. It has since made good its loss to the extent of Rs. 23,537 and on 30th June 1956 its net loss was Rs. 20,682. During the year 1951-52, it was given an interest-free Government loan of Rs. 36,000 to discharge its loan taken from the Malabar District Co-operative Bank. Out of the Government loan it has repaid a sum of Rs. 30,000 and there is a balance of Rs. 6,000 only as on date.

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 15 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st September 1956, page 23 supra.]

List of schemes sanctioned for Malabar district under the First Five-Year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period.

Small-scale industries—

- (1) Footwear Centre at Palghat.
- (2) Ceramic Service Centre at Cannanore.

[21st September 1956]

List of schemes sanctioned for Malabar district under the First Five-year Plan and continued during the Second Five-Year Plan period—cont.]

Small-scale industries—cont.

- (3) Industrial Colony at Palghat.
- (4) Combined Carpentry and Blacksmithy Workshop with Mobile Unit attached at Kozhikode.

Handicrafts—

- (1) Regional Museum of Cottage and Small-scale Industries at Kozhikode.
- (2) Establishment of a Wood-seasoning Plant on the West Coast.
- (3) Establishment of a service centre for outlery industry.

Technical education—

Opening of Kerala Polytechnic at Kozhikode.

List of industries schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan.

Small-scale industries—

- (1) Establishment of a chain store to be attached to the marketing organization at Madras.
- (2) Establishment of a service centre for the utilization of timber rejects in forests.

Village industries—

- (3) Development of bee-keeping by establishing research-cum-training farm, nurseries and apiaries.
- (4) Development of village oil pressing industry in National Extension Service/Community Project blocks.
- (5) Development of village pottery in National Extension Service/Community Project blocks.
- (6) Development of village tanning and allied industry like footwear and leather goods manufacture, bonemeal, glue, etc.
- (7) Development of hand-pounding of rice.
- (8) Establishment of multi-purpose work centre.
- (9) Supply of raw materials at cost price to village artisans and others engaged in cottage industries.
- (10) Establishment of a cottage type match factory.

Handicrafts—

- (11) Establishment of a service-cum-training centre for bell-metal ware.
- (12) Establishment of handicrafts emporium.
- (13) Establishment of a training centre for dyeing and printing (cloth and net).

[21st September 1956]

*List of industries schemes proposed to be sanctioned for Malabar district under the Second Five-Year Plan—cont.***Handicrafts—cont.**

(14) Establishment of a production-cum-training centre for developing cane industry.

(15) Establishment of a service-cum-training centre for art metal ware.

(16) Establishment of a training-cum-service centre for bamboo article manufacture.

Coir—

(17) Establishment of 25 primary societies, ten husk and one Central Marketing Society for the development of coir industry.

(18) Financial assistance to five co-operative societies.

(19) Model Coir Factory, Beypore.

Technical education—

(20) Opening of an Industrial School at Cannanore.

(21) Development of Kerala Polytechnic, Kozhikode.

APPENDIX III.

(Vide item IV on page 28 infra.)

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 10 OF 1956).**Composition of the Select Committee.****CHAIRMAN :**

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

2 ANANTA PAI, Sri T.

3 ARDHANARESWARA GOUNDER, Sri K. S.

4 ARUMUGHAM, Sri R. S.

5 ELUMALAI, Sri T. P.

6 KANDASAMI, Sri C.

7 LAKSHMIPATHY NAICKER, Sri K. S.

8 NARAYANA KURUP, Sri M.

9 PALANISWAMI GOUNDER, Sri V. K.

10 PALANIYANDI, Sri M.

11 RAJAGOPAL, Sri N.

21st September 1956]

12 RAJARAM, Sri K.

13 RAMAMURTHI, Sri P.

14 SUBRAMANIAM, The Hon. Sri C.

15 SWAYAMPRAKASAM, Sri S.

SECRETARIAT :

1 Sri T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L. (*Secretary*).

2 Sri A. J. SABESA AYYAR, M.A. (*Deputy Secretary*).

3 Sri G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L. (*Assistant Secretary*).

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 10 OF 1956).**To**

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, Part IV-A, dated the 10th August 1956, and in the Tamil and Kannada languages on the 29th August 1956.

3. The Committee was appointed by the Legislative Assembly on the 16th August 1956.

4. The Committee met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, on the 11th September 1956.

5. The Committee has subjected the provisions of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in the Bill.

The more important among them are noted below :—

Clause 3.

The Committee considers that personal cultivation should be defined on the lines of the definition of the cultivating tenant. The Committee has accordingly added a new definition for "personal cultivation" and the definition of cultivating tenant has also been amended suitably.

Clause 4.

This clause deals with amendments to section 3 of the principal Act consequent on the extension of the Act to the areas where the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) are in force and to certain

[21st September 1956]

areas in the South Kanara district where the provisions of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), are in force. The Committee considers that the period of one month allowed for payment of arrears of rent in areas where these Acts were in force is not sufficient and has decided to change it to six weeks, i.e., forty-two days. The Committee has accordingly amended the proposed clause (a) of sub-section (2).

Clause 5.

This clause as originally drafted deals with the addition of a new sub-section (5) to section 4 of the principal Act to enable a cultivating tenant to apply to the Revenue Divisional Officer for restoration if he has been evicted in violation of the Act. The Committee considers that the period of one month prescribed for applying for restoration of possession is too short and has decided to enhance the period to two months. The proposed sub-section has been amended accordingly.

New clauses.

The Committee feels that the small landowner who will suffer a diminution in his income when the provisions of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, come into effect should be given the right to resume for personal cultivation half the extent of land leased out by him subject to a maximum of five acres of wet land or its equivalent of other kinds of land but that it should be subject to the following conditions :—

(i) The right of resumption for personal cultivation be restricted only to those landowners who owned 2 velis of wet land or less or its equivalent on the date of coming into force of the Act, etc.

(ii) That the total extent of land under personal cultivation by a landowner already having some land under personal cultivation including the land resumed under this provision shall not exceed five acres of wet land or its equivalent.

(iii) That the tenant from whom the land has been resumed shall be entitled to restoration of the land in case the landowner does not cultivate the land or leases it to some other tenant.

The Committee also considers that the equivalent of the limit of 5 acres of wet land for resumption for personal cultivation should also be expressed in terms of its equivalent of dry as well as garden land. A new clause 6 has accordingly been added and a new definition (g) has been added in clause 3 (4) defining the equivalent of an acre of wet land.

The Committee is also of the view that provisions should also be made in the Bill (1) for compulsory execution of lease deeds in case of future tenancies on the lines of section 9 of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, and (2) to make the

[21st September 1956]

Revenue Divisional Officer subject to the revisional jurisdiction of the High Court. New sections 4-B and 6-B, respectively, have accordingly been added in clauses 6 and 7, respectively.

6. These and other minor changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

7. The Committee considers that the Bill as amended by the Select Committee need not be republished in view of the very short interval of time before the next meeting of the Assembly when it has to be taken into consideration.

8. Dissenting minutes given by some Members are appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2.
17th September 1956.

C. SUBRAMANIAM,
Minister for Finance and Education.

ANNEXURE.

[NOTE.—The changes made are side-lined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 10 OF 1956.

A Bill to amend and extend the duration of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

WHEREAS it is expedient to amend and extend the duration of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) ;

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1955.*—In section 1 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) hereinafter referred to as the principal Act),—

(a) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(2) It extends to the whole of the State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930), extends.”;

(b) in sub-section (3), for the words “for a period of one year”, the words “for a period of three years” shall be substituted.

[21st September 1956]

3. *Amendment of section 2, Madras Act XXV of 1955.*—In section 2 of the principal Act,—

(1) for clause (a), the following clause shall be substituted, namely :—

“(a) ‘cultivating tenant’ in relation to any land means a person who carries on personal cultivation on such land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes—

(i) any such person who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement, and

(ii) the heirs of such person, but does not include a mere intermediary or his heirs; ”;

(2) after clause (b), the following clause shall be inserted, namely :—

“(bb) ‘garden land’ means dry land irrigated by lifting water from wells or other sources; ”;

(3) after clause (c), the following clause shall be inserted, namely :—

“(cc) a person is said to carry on personal cultivation on a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land; ”;

(4) after clause (f), the following clause shall be added, namely :—

“(g) one acre of wet land shall be deemed to be equivalent to one and a half acres of garden land or three acres of dry land and any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land; ”.

4. *Amendment of section 3, Madras Act XXV of 1955.*—In section 3 of the principal Act—

(a) in sub-section (2)—

(i) for clause (a), the following clauses shall be substituted, namely :—

“(a) who, in the areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) and in the areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), were in force immediately before the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord does not pay such rent within six weeks after such commencement or who in respect of rent payable to the landlord after the commencement of this Act, does not pay such rent within a month after such rent becomes due; or

21st September 1956]

(aa) who, in the other areas of the State of Madras, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after such commencement, or who in respect of rent payable to the landlord after such commencement, does not pay such rent within a month after such rent becomes due; or ”;

(ii) the Explanation shall be numbered as Explanation I, and after the Explanation as so numbered, the following Explanations shall be added, namely :—

“Explanation II.—In relation to areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), and to areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954), were in force immediately before the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, the expression ‘commencement of this Act’ wherever it occurs in this Act shall be construed as referring to the date aforesaid.

Explanation III.—For the purposes of this section, ‘arrear’ shall not include the rent payable to the landlord and accrued due before—

(i) the 23rd August 1952 in the Tanjore district,

(ii) the 1st July 1953 in the areas other than the Tanjore district where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) was in force,

(iii) the 1st April 1953 in areas where the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954) was in force.”;

(b) in sub-section (4), in clause (b), after the word, letter and brackets “clause (a)”, the words, letters and brackets “or clause (aa)” shall be inserted.

5. *Amendment of section 4, Madras Act XXV of 1955.*—In section 4 of the principal Act—

(1) in clause (ii) of sub-section (2), for the words “has been cultivating the land by his own labour or by that of any other member of his family or by hired labour under his supervision or control”, the words “has been carrying on personal cultivation on the land” shall be substituted;

(2) for the Explanation to sub-section (2), the following Explanation shall be substituted, namely :—

“Explanation.—The extent referred to in clause (i) to (iii) above is 6-2/3 acres of wet land.”;

[21st September 1956]

(3) after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

“(5) Any cultivating tenant who after the commencement of this Act has been evicted except under the provisions of sub-section (4) of section 3 shall be entitled to apply to the Revenue Divisional Officer within two months from the date of such eviction or within two months from the date of coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, for the restoration to him of the possession of the lands from which he was evicted and to hold them with all the rights and subject to all the liabilities of a cultivating tenant. The provisions of sub-section (4) shall, so far as may be, apply to such an application.”

6. *Insertion of new sections 4-A and 4-B in Madras Act XXV of 1955.*—After section 4 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

“4-A. *Right of landlord to resume land for personal cultivation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any other provision of this Act, a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant.

(2) Any landlord desiring to resume any land under sub-section (1) shall apply to the Revenue Divisional Officer and on receipt of such application, the Revenue Divisional Officer shall, after giving a reasonable opportunity to the landlord and the cultivating tenant in possession of the land to make their representations, hold a summary inquiry into the matter and pass an order either directing the cultivating tenant to put the landlord in possession of the land or dismissing the application. In passing an order directing the cultivating tenant to put the landlord in possession, the Revenue Divisional Officer may impose such conditions as he may consider just and equitable including conditions in regard to the reimbursement, by the landlord, of the cultivating tenant in respect of the expenses incurred by him or the labour contributed by him on any crop which has not been harvested, if an agreement is not reached between the parties as regards the rates and manner of such reimbursement.

Explanation.—In lieu of imposing any condition relating to reimbursement as provided above, the Revenue Divisional Officer may, in his discretion, postpone the restoration of the applicant to possession of the land, until any crop which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested.

(3) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle any landlord to resume possession, if, on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, he owns land exceeding 13-1/3 acres of wet land or the extent of land

[21st September 1956]

which he is entitled to resume possession of under sub-section (1) would along with the land of which he is already in possession either as owner or as tenant or as both exceed 5 acres of wet land or he has been assessed to any sales tax, profession tax or income-tax under the laws relating to the levy of such taxes during 1954-55 or 1955-56.

(4) No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances.

(5) If any landlord who has resumed possession of any land under the provisions of this section does not carry on personal cultivation on the land within a year of such resumption or allows the land to lie fallow for more than a year the cultivating tenant from whom the land has been resumed shall, on application to the Revenue Divisional Officer, be entitled to be restored to possession of that land and to hold it with all the rights and subject to all the liabilities of a cultivating tenant. The provisions of sub-section (4) of section 4 shall, so far as may be, apply to such an application.

4-B. *Execution of lease.*—(1) In the case of every tenancy agreement entered into after the coming into force of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, between a cultivating tenant and a landlord, a lease deed shall be executed in triplicate in the prescribed form, within a reasonable time after the commencement of such tenancy, specifying the name and description of the cultivating tenant, the name (if any), survey number, description and extent of the land leased out, and the terms of the tenancy; and shall be signed both by the landlord or his agent and by the cultivating tenant. One of the three copies shall be kept by the landlord, one shall be kept by the cultivating tenant and the third shall be caused to be lodged in the Taluk office by the landlord or his agent within a fortnight of the date on which the cultivating tenant signs it :

Provided that if the landlord or the cultivating tenant refuses or delays unreasonably to execute the lease deed, it shall be open to the cultivating tenant or the landlord, as the case may be, to lodge the deed in the Taluk office with a declaration that the other party has refused or delayed unreasonably to execute it

(2) No stamp need be affixed to the lease deed.

(3) In the case of any tenancy, if the landlord or his agent or the cultivating tenant refuses to sign or fails to lodge the lease deed in accordance with the provisions of sub-section (1), the Revenue Divisional Officer may impose on the landlord or the cultivating tenant, as the case may be, a penalty which may extend to fifty rupees; and any penalty so imposed may be recovered as if it were an arrear of land revenue.”

[21st September 1956]

7. Insertion of new sections 6-A and 6-B in Madras Act XXV of 1955.—After section 6 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

6-A. Transfer of certain suits to the Revenue Divisional Officer by Civil Courts.—If in any suit before any Court for possession of, or injunction in relation to, any land, . . . it is proved by affidavit or otherwise that the defendant is a cultivating tenant entitled to the benefits of this Act, the Court shall not proceed with the trial of the suit but shall transfer it to the Revenue Divisional Officer who shall thereupon deal with and dispose of it as though it were an application . . . under this Act and all the provisions of this Act shall apply to such an application and the applicant.

6-B. Revision by High Court.—The Revenue Divisional Officer shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and his orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section."

8. Continuation in force of the principal Act.—The principal Act shall be deemed to have continued in force until the date of coming into force of this Act and the principal Act as amended by this Act, shall continue in force for the period specified in sub-section (3) of section 1 of the principal Act as amended by this Act.

9. Repeal of Madras Act VI of 1954.—(1) The South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, 1954 (Madras Act VI of 1954) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, all proceedings taken under the said Act and which are pending on the date of coming into force of this Act shall . . . be disposed of . . . by the Court before which such proceedings are pending as if this Act had not been passed.

10. Act to override Madras Act XIV of 1952.—If any provision contained in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), is repugnant to any provision contained in the principal Act as amended by this Act, the latter provision shall prevail and the former provision shall, to the extent of the repugnancy, be of no effect.

11. Transitory provision.—(1) Any application made to a Conciliation Officer under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952) and pending on the date of the . . . coming into force of this Act, shall, if it relates to a matter falling within the purview of the principal Act, as amended by this Act, be transferred to and disposed of by

[21st September 1956]

the Revenue Divisional Officer, who would have had jurisdiction to entertain such application under the principal Act, as if it had been made thereunder.

(2) All appeals pending with the Revenue Court on the date of . . . coming into force of this Act shall be disposed of by that Court as if this Act had not been passed.

12. Saving.—(1) Any proceeding under the principal Act which has been disposed of between the 27th September 1956 and the date of coming into force of this Act on the footing that the principal Act was not in force at the relevant time, shall be re-opened and disposed of in accordance with the provisions of the principal Act.

(2) Any cultivating tenant who has been evicted from any land between the dates referred to in sub-section (1) on the footing that the principal Act was not in force at the relevant time, shall, on application be entitled to be restored to the possession of such land on the same terms as those applicable to the possession of it under the principal Act.

(3) The provisions of section 4 of the principal Act shall, so far as may be, apply to an application made under sub-section (2).

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
17th September 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

The right of landlord to resume land for personal cultivation has been conceded in the Bill. But it has been limited to half the extent of the lands but not exceeding five acres. Hence I have to state the plight of small landowners has not been taken into consideration. A landowner owning one acre of land can resume only half an acre. The Planning Commission has rightly pointed out the necessity of preventing fragmentation of existing holding below the level of an economic holding.

Taking the conditions prevailing in Madras State, three acres of wet land can be considered as an economic holding.

Therefore, I suggest that a landholder owning two acres of wet land and less should be permitted to resume the entire extent for personal cultivation.

MADRAS,
13th September 1956.

N. RAJAGOPAL.

II

The Madras Cultivating Tenants Protection Act (1955) was a temporary measure whose sole purpose was to prevent evictions of tenants by landlords, pending the enactment of comprehensive land reforms. The Government itself stated this categorically on the floor of the Legislature when the Bill was under discussion last year.

The Government for reasons best known to themselves have postponed such measures which have necessitated the extension of the protection under the Madras Cultivating Tenants' Protection Act, 1955. The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, sought to extend the protection for a further period of two years, with some provisions, which have been shown to be necessary to carry out the intentions and purposes of the Act, during the course of the working of the Act.

However, the Government at the last minute, have introduced a further amendment which seeks to confer the right of resumption on certain landlords.

This introduces certain basic principles of land reform in a measure of a purely temporary character and with a limited purpose. Thereby the issue has become unnecessarily complicated.

We are totally opposed to this slipshod method of dealing with the land problem. Far from giving the tenants protection, the Bill, if enacted with these provisions, will become a tenants eviction Bill. This is an attempt to nullify any real land reform and will complicate the solution of the land problem.

As far as the question of the right of resumption for personal cultivation is concerned, we are not opposed to it on principle in deserving cases. But the conferment of the right must be designed as part of measures for the fixation of a ceiling on landholding. The excess land over the ceiling could be brought into a pool, from which the tenants who are displaced by the small landlords allowed to resume the land for personal cultivation, could be given land for their cultivation.

In fact experience of conferring such right of resumption in other States has actually shown the need for such provisions. Hence it is that in Punjab, for example, the right has been coupled with the condition that the Government is able actually to give the displaced tenant a minimum of five standard acres.

Even if the Government is not thinking to fix a ceiling on landholding, it could at least fix a ceiling on the extent of land for personal cultivation, whether by landlords or tenants. That itself would place at the disposal of the Government land which would lead to a smooth solution of the question of right of resumption.

The Government refuse to accept this simple course. Actually, during the last few years, many landlords have ejected their tenants, and have hundreds of acres under so-called personal cultivation. The Act of 1955 came too late to prevent these large evictions. The Second Plan itself admits this fact.

Many of them have even divided their lands among their relations—a fact vouchsafed by no less a person than the Prime Minister.

21st September 1956]

The refusal of the Government to fix at least a ceiling on the extent of land for 'personal cultivation' while its insistence on the conferment of the right of resumption on small landholders cannot but lead to doubts regarding the *bona fides* of the intention of the Government. It seeks to pit the small landlords against the tenants, while allowing the big landlords, to go scotfree. It is not bothered about the large-scale unemployment that this measure is going to engender in the countryside.

We have no doubt that the small landholder would be satisfied with an assurance that the Government would allow the deserving among them to resume land for personal cultivation, as part of a measure fixing a ceiling either on landholding or on the extent of land for personal cultivation.

If the Government gives an assurance that it would take up such a measure during the course of the next year, then we would be satisfied if the protection that is now extended is limited to one year only. In fact, that itself, would act as an incentive to tackling the problem with energy and expedition.

Under the circumstances, we are opposed to the provisions of the Bill as it has emerged from the Select Committee, relating to the resumption of land for personal cultivation.

MADRAS,
18th September 1956.

P. RAMAMURTHI.
C. KANDASAMY.

III

The new amendment incorporated in the Bill, allowing resumption of lands for personal cultivation of the landlord, changes the entire character of the Bill with the result that it has become a misnomer to call it a Tenants Protection Bill. The mischief is sought to be covered under the plea of doing justice to small landowners. Nobody will grudge protection to small landowner; but a poor tenant whose very existence depends on the lands he cultivates, deserves equal, if not more, sympathetic consideration. There may be cases where the interest of small landowner may conflict with that of the tenant. The primary object of agricultural land is to produce food for the society and historically ownership has followed possession, a fact which is emphasised by the dictum that possession is nine points in law. So a cultivating tenant's interest has to be protected in preference to that of the landowner who has never cared to put the land for the intended use but chosen to follow other avocations. A poor tenant must be left at least in possession of two acres of land in any event.

The Bill is a typical example of the pitfalls and dangers of applying a good principle in a wrong context. The result of working of the provisions relating to resumption of land for personal cultivation will be to leave big landowners and rich tenants in possession of hundreds or even thousands of acres of land which they occupy and dispossess innumerable petty tenants swelling the class of landless labour. Another obnoxious feature will be that in cases where a landowner having three or four tenants, some of them being rich and well-to-do, nothing prevents the landowner from dispossessing the poorest of the lot and driving him to destitution. If protection to small landowners were sought to be given in a measure containing comprehensive agrarian reforms limiting the size of holdings, it could have been accomplished

[21st September 1956]

with far less injustice towards the tiller of the soil. The resumption clause is the thin end of the wedge intended to deprive tenants of lands by the time of the so-called comprehensive reforms. It is argued that not all landowners are allowed to resume lands and a landowner having 12½ acres has no such right. It has to be remembered in this connection that 82 per cent of holding in this State is two acres and less. The implication is that there is the possibility of the majority of cultivating tenants being deprived of their holdings.

Again the intention of protecting the landowner is not carried out by the amendment. The right to resume land is given not to the landowner but the landlord. The distinction between the landowner and landlord is obvious. Every landowner is not the landlord of the tenant and every landlord is not a landowner. To take a concrete instance 'A' the landowner lets his land to 'B'. 'B' does not cultivate it personally but leases it to 'C' who is the cultivating tenant. Here, 'A' is the landowner, 'B' is the landlord and 'C' is the tenant and the right to resume land is given to 'B' and not to 'A'. It is patent that 'B' is only an intermediary; but the definition of landlord includes an intermediary and a Government which is committed to the elimination of intermediaries and pledged to make the tiller of the soil the owner thereof, by this provision favours and strengthens the status of intermediaries at the sacrifice of cultivating tenants.

The anxiety to hold the balance even between conflicting interests has made the law cumbersome and complicated. Simplicity is not its virtue. It would lead to interminable litigation, which in the present context means, success for the longest purse. I am totally opposed to this provision for personal cultivation in a measure of this type which, though a temporary and piecemeal measure, is capable of doing immense and irrevocable injury to the interest of cultivating tenants irrespective of the period of its duration. The Government are guilty of inordinate and inexcusable delay in implementing even the modest agrarian reforms suggested by the Planning Commission. If they are sincere and solicitous of the welfare of both the small landowners and poor cultivating tenants, nothing would prevent them from doing it; but this is not a measure calculated towards that end.

OTTAPALAM,
17th September 1956.

M. NARAYANA KURUP.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 22nd September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Boundary disputes

* 160 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palani-samy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Centre with regard to the settlement of boundary disputes between Andhra and Madras Governments after March 1956; and

(b) the steps taken by the Government to settle the disputes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) An attempt to arrive at an amicable settlement regarding the Andhra-Madras border disputes by a discussion between the representatives of the two Governments having failed, this Government addressed the Government of India on 1st December 1955 urging upon the necessity to constitute a Boundary Commission forthwith to settle the dispute. The matter is receiving the attention of the Government of India, whose final reply is awaited.

SRI M. PALANIYANDI: நிதி அமைச்சர் அவர்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் இந்த ஆந்திர சென்னை எல்லைத் தகராறுகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் தொண்டர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்துகொண்டு சென்னையை நோக்கி வரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே! மாகாணப் பிரிவினைக்குள்ளேயே இப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தச் சத்தியாக்கிரகம் எதற்குச் செய்கிறார்கள் என்று எனக்கும் புரியவில்லை. சென்னை சர்க்காரின் மனத்தை மாற்றுவதற்கு என்றால் பயன் இல்லை. சென்னை சர்க்காரே இப்பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவசரமாக இப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்றுதான் சர்க்காரும் நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறார்கள்.

SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. Minister please fix a time-limit to the settlement of this dispute and inform the Government of India that if no settlement is reached within the time-limit fixed, the Government of Madras will not be responsible for any outbreak of non-violent demonstrations in the City of Madras?

[22nd September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have already impressed upon the Government of India that this matter should be tackled in an urgent manner. It is receiving the attention of the Government of India. We are not the only parties concerned in the matter. There are other parties also who are concerned in this matter. Therefore, I do not think it will be practicable to set a time-limit.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, last year the impression that gained ground in the mind of the public was that this border dispute had almost been settled between the Andhra and the Madras Governments and when a joint notification was sought to be issued, the question of Hosur and certain portions of Kolar being transferred to Andhra was considered and as a result the agreed statement could not be issued because this particular question was pending. I want to know whether there was an agreement between the two Governments and if so, why it was not implemented or whether there was no agreement at all over this question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To say that there was an agreement on the border dispute will be a little bit misleading. It is true that there was a settlement or agreement on the principles to be applied to the settlement of these disputes. On that basis, we proceeded to apply those principles to the various areas. But there was a hitch as far as Hosur was concerned. That was why the talks had to be postponed. Later on, other developments took place and the Andhra Government are now taking up the attitude that principles which are applicable to all border disputes arising out of the States Reorganization Commission's Report should also be formulated and only on that basis, the Andhra-Madras border dispute should be settled.

SRI S. RAMALINGAM : ஆந்திர கவர்னர் சட்ட சபையில் அறிக்கை விடுத்த பிறகு சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக ஏதாவது எழுதியது உண்டா? உடனடியாக எல்லைக் கமிஷனை ஏற்படுத்தி இந்த எல்லைத் தகராறைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று எழுதியது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆம். எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI A. RATNAM : திருத்தணி ஷெடூர் பகுதிகளிலிருந்து இரு நூறு தொண்டர்கள் இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்குப் படை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் நமது சட்டசபை முன்பாக சத்தியாக்கிரகம் செய்ய வருகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் அறியுமா? அவர்கள் சத்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்தும்படியாக செய்ய சர்க்கார் எல்லைத் தகராறு விஷயத்தில் உடனடியாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கத்திற்குத் தொண்டர்களிடமிருந்து எவ்விதமான அறிவிப்பும் வரவில்லை. ஆனால் இவ்விஷயத்தை நான் பத்திரிகையில் பார்த்து இருக்கிறேன். நான் முன்பு சொன்ன பிரகாரம் இந்த சத்தியாக்கிரகத்திற்கே அவசியம் இல்லை, அர்த்தமும் இல்லை என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். எல்லா அங்கத்தினர்களும் சர்க்காரும் கூட இப்பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே சத்தியாக்கிரகத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு அவசியம் இல்லை.

[22nd September 1956]

SRI M. PALANIYANDI : முன்பு நமது பொருள் அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விஷயத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் இப்பிரச்சனை உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டியதாகையால் மறுபடியும் மத்திய அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்த முன்வருவார்களா? இல்லாவிட்டால் மனக்கசப்பும், கிளோதிரம்தான் அதிகமாகி விடக்கூடும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பற்றி நான் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதையே திருப்பிச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால், கனம் அங்கத்தினருக்கு சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் அவசரமாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையை எல்லாம் எடுத்து இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM : Has the Hon. the Chief Minister's ensuing visit to the Andhra Capital anything to do with the settlement of the dispute, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I wish it creates a better atmosphere for the settlement of these disputes and there will be a change of heart as far as Andhra leaders are concerned.

SRI M. NARAYANA KURUP : There has been inordinate delay on the part of the Central Government in taking proper steps in the matter as usual because that Government seldom moves when only persuasive and peaceful methods are adopted. Therefore will this Government adopt such measures of demonstration as will impress upon the Central Government the necessity for taking expeditious steps in the matter, such steps as have proved effective on that Government in regard to the States Reorganization proposals?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am afraid, Sir, the hon. Member is making a very dangerous suggestion which, if the public were to take up seriously, will lead to undesirable repercussions. I do not think it is necessary. The Union Government are also aware of the urgency of the problem. But there are difficulties in it. They are considering the whole matter.

SRI V. BALAKRISHNAN : Did not this particular boundary dispute between ourselves and the Andhra Government arise long before the birth of the States Reorganization Report and have the Government acquiesced in the contention of the Andhra Government and allowed the matter to be linked up with the All-India Boundary dispute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. Our contention has all along been that this dispute has nothing to do with the problems arising out of the States Reorganization Report and the consequential reorganization of the various States. I think as far as that is concerned, the Government of India are also of the same view, so far as I can understand their views in the matter. But no authoritative pronouncement has been made so far and I hope such an announcement will be made soon.

[22nd September 1956]

9-10
a.m.

SRI P. M. MUNUSWAMY GOUNDER : ஆந்திரா எல்லைக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாதிருக்கும்படியான ஹோசூர் தாலுகாவை எல்லைத் தாலுகாவுள்ள பிரதேசமாகக் கருதி, எந்தப் பிரச்சினையிலும் சேர்க்காமல், சென்னை சர்க்கார் பாதுகாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பாதுகாப்பதற்கு இதில் ஒன்றும் கிடையாது. ஹோசூர் கோலார் பிரதேசம் ஆந்திராவுக்குப் பொருமானால், அந்தச் சமயத்தில் ஹோசூர் மற்றும் பிரிசிலிக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்று அப்பொழுது எல்லோரும் உணர்ந்தார்கள். இப்பொழுது கோலார் பிரதேசம் ஆந்திராவுக்குப் போகாத காரணத்தால், ஆந்திராவானது ஹோசூரைப்பற்றி எந்தவிதமான பாத்யதையையும் கொண்டிருவதற்கு இடம் இல்லை என்பதுதான் என் கருத்து.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Is there any likelihood of this dispute being referred to the Zonal Council that will be formed after 1st November 1956 so that a Boundary Commission may not be appointed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no such proposal, Sir. But, of course, the Zonal Council may consider any question. My own point of view is that this dispute should be settled, apart from the Zonal Council, by the immediate appointment of a Boundary Commission.

SRI A. RATNAM : நவம்பர் முதல் தேதிக்குள் எல்லைத் தாலுகாவுள்ள சுமுகமாகத் தீர்த்து முடித்து வைப்பதற்கு அமைச்சர்கள் பொறுப்பு வாய்ந்த கமிட்டியொன்றை நியமிப்பதற்கு முன்வருவாரா? அல்லது, சித்தூர், திருத்தணி போன்ற பகுதிகள் ஆந்திராவில் சேரும் பட்சத்தில் சென்னையில் இருப்பவர்கள் போராட்டம் நடத்துவதற்கு இந்த அச்சாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது முழுவதும் எனக்கு விளங்கவில்லை. ஒரு கமிட்டி நியமித்துவிடுவதினால் இந்தப் பிரச்சினை சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிடும் என்று சொன்னால், உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்குத் தயார். ஆனால் கமிட்டி ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் நீடிக்குமேயொழிய, சீக்கிரமாகத் தீர்க்குடிய நிலைமை ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட போராட்டம் எனக்கு நன்றாக விளங்கவில்லை.

Report from officials regarding survey of boundaries of Shencottah taluk

* 161 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to answers given to short notice question No. 63 on 6th April 1956 whether the State Government have received any report from the party of officials deputed to survey the boundaries of the area in the Shencottah taluk which is proposed to be transferred to the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

Betting on the New York Cotton prices

* 162 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to

[22nd September 1956]

state with reference to answers given to Question No. 2376 on 22nd September 1955 the steps taken by the Government to put down the betting on New York Cotton prices in mufassal areas?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In the mufassal, betting on cotton prices is prevalent only in the districts of Chingleput, North Arcot, South Arcot and South Kanara. Police action to raid suspected premises and to round up persons involved in such activities has been intensified in these districts. As a result, the number of such crimes has been reduced.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, the feeling is that the stake-holders are not tackled by the police but only the people who resort to betting with small amounts. I do not think that this rounding up of betters with small amounts is going to put an end to this crime. It is necessary and essential that the stake-holders must be rounded up and brought to book. So, will the Government consider the matter and see whether action is taken against the stake-holders?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the impression which the hon. Member mentioned, is prevalent among the public is correct. As a matter of fact, very strong action is being taken against those who organize this betting.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is the Hon. Minister aware that in their anxiety to put down betting on cotton prices, the police officers round up all persons irrespective of the fact whether they are persons who actually bet on New York Cotton prices or not, so as to show statistics to the Government and the authorities concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think this is correct.

Judicial officers of Malabar district

* 163 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether Government have received any representations in June 1956 from individual Judicial Officers of the Malabar district regarding their service conditions in the event of the reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has the list of Judicial Officers to be transferred from this State to the future Kerala State and from the Travancore-Cochin State to this State, been finalized?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot say it is finalized. But the lists have been prepared and final decisions will be taken soon.

SRI V. BALAKRISHNAN : Has any officer been compelled to go to the new State against his will?

[22nd September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as possible we have taken into account the wishes of the officers also but that is not the sole criterion and perhaps in some cases some people are being posted to Malabar and being transferred to the Kerala State even against their will.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know the requests contained in the representations of these Judicial Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The request is that their status and pay should not be affected by being allotted to the Kerala State. That is a matter which has been provided for in the States Reorganization Act itself.

SRI M. NARAYANA KURUP: In the list that has been prepared and awaiting final approval, is there any Judge of the Madras High Court being transferred to the Kerala State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That has not been considered by the Government at any stage. I think, that will have to be considered by the Government of India.

Fee compensation to managements

* 164 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether disbursements have been completed by the Government towards payment of fee compensation to the managements of aided elementary schools in the State for loss sustained by them on account of the full-fee concessions granted by them to pupils of the Vanniyakula Kshatriya caste consequent upon a Government notification;

(b) whether arrears are still due to any managements in the South Arcot district; and

(c) If so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) to (c) Compensation in respect of fee concession to Vanniyakula Kshatriyas is not paid as a separate grant to the managements of schools. It is paid along with other similar compensation grants and the payments are made quarterly. No complaints have been received by the Government that these payments are not made.

SRI V. R. NAGARAJAN: Has the Mahatma Gandhi Patasala at Villupuram submitted a petition to the Government complaining of arrears of payment and if so, whether the arrears will be cleared off as early as possible?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would like to have notice with regard to this individual item.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is evident from the answer that this compensation, though it is paid along with the

[22nd September 1956]

compensation grant, is in lieu of the loss sustained by the management for giving fee concessions. But what steps the Government have taken to implement the Directive of the Constitution to give elementary education free of cost to the pupils?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Evidently the hon. Member does not understand the original question which refers to concessions to Vanniyakula Kshatriya students in the High schools. As far as elementary education is concerned, it is free. No doubt, there are certain private schools which are charging fees but that has nothing to do with the Government. As far as the Government are concerned, elementary education is free.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is evident that the Hon. Minister does not understand the implications of my supplementary question. The original question refers to the payment of fee compensation to the managements of aided elementary schools and the answer is given that it is paid along with compensation grants. So, my supplementary question with regard to elementary education being given free to pupils arises out of the main question.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why I said that even now elementary education is free. It is only certain private schools which are charging fees. Therefore, compensation arises only in respect of them and they are being paid not only in respect of Vanniyakula Kshatriyas but also in respect of other students.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Of course, there is no complaint in the matter of payment of compensation by the Government to these schools. But the complaint seems to be that in the matter of payment of interim compensation to enable the managements to pay salaries of teachers, etc., there is some delay. So, will the Government see that such interim compensation as is given to the schools, is paid promptly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree that there was some delay last year because the basis of compensation could not be decided. Now, I do not think that there is any delay and advance compensation is being paid.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, the managements of aided elementary schools are also given 15 per cent of the teaching grant for the maintenance of the schools under their control. May I know from the Government whether any arrangements or steps have been taken to see that 85 per cent of the compensatory grant given to the management and also 85 per cent of the collections under the category of 'fee collections' are given to the teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not see how this question arises. But whether any elementary school should be permitted to collect fees is one of the matters which is under the

9-30
a.m.

[22nd September 1956]

consideration of the Committee which the Assembly has constituted to go into the various problems arising in the reorganization of the educational pattern and as soon as their decision is finalised, from next year onwards that will be put into effect..

National Extension Service Blocks

* 165 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there was any case in 1954 and 1955 in which the National Extension Scheme Block could not be extended for want of trained people and if so, what steps the Government have taken to train men for the National Extension Service Schemes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government of India allot National Extension Scheme Blocks each year with reference to the number of trained personnel available. The question raised by the Member does not therefore arise.

SRI K. ARANGANATHAN: The Central Government, I believe, could not allot more blocks because sufficient number of trained personnel was not available. The reply which the Hon. Minister just now gave was the same which he gave some time ago. May I know why the Government have failed to train more personnel to get more National Extension Scheme Blocks allotted to this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already explained that, under the Second Five-Year Plan, the entire area of the State is to be covered under the National Extension Services. There is also a training programme and we are taking every step to train adequate number of village level workers and to make them available to National Extension Schemes.

SRI V. BALAKRISHNAN: What is the peculiarity of training that has led to this scarcity of trained personnel for this work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We have to select workers who have the aptitude and who are ready to take up the work and they are to be given 18 months' training and they will be available for service only after 18 months' training. That is the difficulty, Sir.

SRI M. PALANIYANDI: இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான பிளாக்குகள் விஸ்தரிக்கப்பட இருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது பல இடங்களிலே அதிகமான பிளாக்குகள் தேவைப்படுகிறது என்று அங்கத்தினர்களும் பொது நல ஸ்தாபனங்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதற்குப் போதுமான பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் இல்லாத நிலைமையை மாற்றி, சீக்கிரம் அதிகமான பிளாக்குகள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் காரியம் ஆக்குவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: போதிய பயிற்சியில்லாத ஊழியர்களை வைத்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்தினால் இது சரியான வகையில் நடைபெறாது. போதுமான பயிற்சி வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே, பயிற்சி

22nd September 1956]

ஸ்தாபனங்களை இன்னும் அதிகப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, செய்யப்படும் வருகின்றன, விப்டுகளும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI K. ARANGANATHAN: இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டக் காலத்திற்குள் தேசம் பூராவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலாக்கவேண்டுமானால், அதற்குத் தேவையான பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் கிடைப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு விட்டனவா? தேவையான பயிற்சி பெற்ற நபர்கள் கிடைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்றதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால முடிவிற்குள் ராஜ்யம் பூராவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வகையிலே பயிற்சி வேலை கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. போதிய பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் கிடைக்கும் வகையிலேதான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Obviously the lack of trained personnel to man the various posts under the National Extension Service Schemes is due to absence of attractive terms of appointment. Will the Hon. Minister see that at least in the future the terms of appointment are made more lucrative and attractive?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think the terms should be improved and can be improved. But the difficulty is that they have to undergo an 18 months' training. But, still I can assure the hon. Members once again that the Government are taking necessary steps to secure adequate number of trained personnel for completing the programme before the end of the Second Five-Year Plan.

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU: சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் எடுக்கப்பட்ட பிளாக்குகளிலே கிராம சேவக்குகள் தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதாக அனுபவபூர்வமாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி தேவைக்கு அதிகமான கிராம சேவக்குகளை தேவையுள்ள இடங்களிலே வேலைக்கு அமர்த்துவதுபற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கும் தகவல்களை பொறுத்த மட்டில், எந்த இடத்திலும் தேவைக்கு அதிகமான கிராம சேவக்குகள் நியமிக்கப்படவில்லை.

SRI S. RAMALINGAM: பயிற்சி பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்கள் கிடைக்கின்றார்களோ அதற்குத் தகுந்த மாதிரி பிளாக்குகள் அமைப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது குல்லாய்க்குத் தகுந்த தலை ஏற்படுத்துவது மாதிரி இருக்கிறதே தவிர தலைக்குத் தகுந்த குல்லாயாக இல்லை. பயிற்சிபெற்ற ஊழியர்கள் எத்தனைபேர்கள் தேவை என்பதை நிர்ணயித்து அவ்வளவு பேர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அதற்குத் தகுந்த மாதிரி பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்து வருஷ திட்டக் காலத்திற்குள் மாகாணம் பூராவும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் தேவை என்பதையாவது அரசாங்கம் கணக்கெடுத்திருக்கிறதா? அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சரிவர புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நான் நம்புகிறேன். சர்க்கார்

[22nd September 1956]

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையுள்ள ராஜ்யம் பூராவும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எத்தனை பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் தேவை என்பதை கணக்குப் போட்டுத்தான் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது வருஷத்திற்கு 840 பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்கள் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இதிலே தவறு ஒன்றும்மில்லை.

SRI C. KANDASAMY : பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களில் சிலர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் எல்லா பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும் அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எவர்களுக்குத் தெரிந்த வரையில் தகுந்த பயிற்சி பெற்றவர்கள் யாரும் வேலைக்கு இடமில்லை என்ற காரணத்திற்காக நீக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய தகுதியைக் கவனித்துத்தான் அவர்கள் பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு 'ஸ்டைப்பெண்டு' கொடுக்கப்படுகிறது. 18 மாத பயிற்சி முடிந்தபின் அவர்கள் ஆங்காங்கு 'போஸ்டு' செய்யப் பட்டுத்தான் வருகிறார்கள்.

SRI K. ARANGANATHAN : தேசிய வளர்ச்சித் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு என்ஜினியர்கள் ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம். என்ஜினியர்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருந்தால் வேலையில் அதிகமான முன்னேற்றம் காணமுடியவில்லை. அவர்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்பு மனப்பான்மை இல்லை. ஆகையால் அவர்களுக்கு கிராமத்துக்கு உழைக்கவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை உண்டாக்கத் தகுந்த பயிற்சி அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயமும் கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. ஆனால், கிராம அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைக்கு வேண்டிய என்ஜினியர்களில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதையும் நான் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* 166 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is an Advisory Committee for the Community Development Block areas in Payyanur and Madayi firkas in the Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, the number of times the Committee met after the conversion of the National Extension Service Blocks in the above areas into Community Development Blocks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Once.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know, what are the recommendations made by the Advisory Committee and how far the Government have implemented them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

[22nd September 1956]

* 167 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government propose to open new National Extension Service Blocks in Malabar district; and

(b) if so, whether any of them will be opened in Walluvanad taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, in October 1956.

(b) No.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know whether it is not a fact that the District Collector of Malabar has recommended that Walluvanad taluk is a very backward taluk and that it is also adjoining the Community Block Area of Palghat and that it is desirable that the National Extension Scheme should be extended to this taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : According to the Collector there are other taluks also which are equally backward. So, Kunnummel area in Kurumbranad taluk has been selected for introducing National Extension Scheme. I may tell the hon. Member that this area also is equally a bad area.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, at the very ^{9-30 a.m.} beginning of the Community Block Development Scheme in Palghat, there was a proposal as far as I know to extend the activities to the adjoining taluk of Walluvanad. My information is that the district officials had reported to the Government to start such a centre for the adjoining firka of Mannarghat. May I know whether the Government gave any consideration to that suggestion and if so what decision the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the Hon. Member from the information that I have with me, the Collector does not seem to have recommended any particular area to be taken up under the National Extension Service.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the Collector recommended the inclusion of Nattika firka in the National Extension Service Scheme where the people on their own initiative have constructed 24 roads without help from the Government and where mass enthusiasm is very high and where the area is backward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do appreciate that Nattika firka is also equally backward; it deserves priority. But the Collector sees so many other backward areas and it is difficult to take all areas at once. There is no question of the Collector recommending this area or that area.

[22nd September 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I would like to know from the Hon. Minister whether it is the policy of the Government to open National Extension Blocks in every taluk in course of time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not merely the policy of the Government to open such blocks in every taluk, but it is the policy of the Government to cover all the taluks before the end of the Second Five-Year Plan.

Ice factories in Malabar Coast

* 168 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to open ice factories in Malabar Coast for purposes of freezing and storing fish; and

(b) if so, the places chosen for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Committee on Co-operation

* 169 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Committee on Co-operation has submitted its report to the Government; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) The Controller of Stationery and Printing has already been instructed to supply a copy of the report each to all the Members of the Legislature.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Have the Government considered the proposals made by the Committee, if so, whether there is any proposal to bring in a comprehensive amending legislation embodying these proposals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Their report is being considered by a special staff appointed for the purpose at the office of the Registrar of Co-operative Societies. As soon as the proposals are submitted by the Registrar, Government will take necessary action in the matter.

* 170 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received the report of the Enquiry Committee on Co-operation;

(b) whether the Government have completed the consideration of the recommendations contained in the report; and

[22nd September 1956]

(c) whether copy of the report together with the decisions of the Government thereon will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The Government have published the report and the Controller of Stationery and Printing has also been advised to supply a copy of the report to all the members of the Legislature. The Government are examining the report in consultation with the Registrar of Co-operative Societies.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will this Hon. House be given an opportunity to express its opinion before the Government reach final conclusions on the report, Sir?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That would be considered in due course.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know whether the copies would be given to us before reorganization of the States takes place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, within a fortnight.

Digging of wells in Lower Bhavani Project area

* 171 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the ryots in the Lower Bhavani Project area are permitted to dig new wells in the ayacut; and

(b) if not, why not?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) There was a lot of underground seepage from the existing canal and distributaries due to the porous nature of the sub-soil, as a result of which the water table in the Lower Bhavani Project area has considerably risen. When there is copious supply in the wells, the ryots will naturally be induced to grow garden and other commercial crops and also paddy, requiring more water than normally allowed for the crops under the Project and the extra supply of water will be only at the expense of the legitimate supply to the non-well ayacut lands. When the number of wells is enormous, the cumulative effect of percolation on all the wells will be considerable. Having realised this and with a view to minimise the extra drawoff the Government have passed orders that no new wells or deepening of existing wells should be permitted in the project area until the project has been functioning for some years.

SRI K. R. NALLASIVAM : கிணறு வெட்டக் கூடாது என்று கூறப்பட்டிருக்கும் சம்பந்தப்பட்ட உத்தரவில் இந்த உத்தரவு சில காலம் வரையில் அமலில் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சில காலம் வரையில் என்றால் எத்தனை வருஷங்கள் வரையில்? எத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகு கிணறு வெட்டுவது அனுமதிக்கப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[22nd September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில காலம் என்றால் சில காலம்தான், அதிக காலம் இல்லை. (சிரிப்பு.)

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதம் 11-ம் தேதி இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக பொது மராமத்து இலாகாவிலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. கடைக் கோடி பிரதேசத்தில் (பெடல் எண்ட்) கிணறுகள் வெட்டுவதை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று நான் போட்ட கடிதத்திற்கு வந்த பதில் அது. அந்த பதிலில் இந்த விஷயத்தை ரெவின்யூ இலாகா பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறதாம், சீக்கிரமே அவசியமான உத்தரவு போடப்படும் என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது. கடைக் கோடி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் பாய்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வாய்க்காலிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. ஆகவே கடைக் கோடி பிரதேசத்திலாவது கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வராத காலங்களில் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து பதில் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கீழ் பவானித் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் புஞ்சை தானியங்கள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர் கடைக் கோடி பிரதேசத்தில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார். அது விஷயமாக அவருக்கு சர்க்கார் இப்பிருந்து “இந்த விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது” என்று ஒரு தகவலும் வந்திருக்கிறது. பரிசீலனைக்குப் பிறகு இது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, does not this kind of prohibition of sinking wells in the Lower Bhavani Project area amount to curtailment of individual liberty and thus infringe the fundamental rights of the ryots?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, while considering fundamental rights, we must also consider the fundamental object of the Project.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is there a storm brewing among the agriculturists in this area with regard to the imposition of the levy by Government, the prohibition by Government and bringing punjai lands under cultivation and if so will the Hon. Minister make a statement about the true position?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I think the hon. Member's question will be covered by the next question.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்தில் வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களில்தான் வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீர் விடப்படுகிறது. வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடப்படாத ஆறு மாத காலத்தில் அந்தப் பிரதேசத்தில் கிணறுகள் வெட்டுவதால் வாய்க்கால் எப்படி பாதிக்கப்படும், வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் அந்த இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டினால் வாய்க்கால் தண்ணீர் எப்படி இழுக்கப்படும்? ஆகையால் அந்தப் பிரதேசத்தில் வாய்க்காலில் தண்ணீர் வராதபோது கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுமா? அப்படி அனுமதியை தற்காலிகமாகவாவது கொடுப்பதுபற்றி சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வாய்க்காலில் தண்ணீர் போதாத சமயத்திலும் அங்கே ‘பெர்கொலேஷன்’ தண்ணீர் இருக்கும்.

[22nd September 1956]

அந்தப் பிரதேசத்தில் கிணறுகள் வெட்டினால் அப்போது அந்தத் தண்ணீர் இழுக்கப்படும். ஆகையால்தான் அங்கே கிணறுகள் வெட்டுவது தடுக்கப் படுகிறது. கடைக்கோடியிலுள்ள பிரதேசத்தில் மட்டும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்; ஏனென்றால் அங்கே கிணறுகள் வெட்டப்பட்டால் வேறு யாரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்த் தேக்கத் திருந்து தண்ணீர் பெறும் புஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை போடப்படும் என்று முன்பே சர்க்காரால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து இல்லாமல், கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் பெறும் புஞ்சை நிலங்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை போடாமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது கீழ் பவானி திட்டம் சம்பந்தமாகப் பேசுகிறோம். கனம் அங்கத்தினர் பொதுவாகக் கேட்கிறார் போலிருக்கிறது.

SRI C. KANDASAMY : கீழ் பவானித் திட்டப் பிரதேசத்தில் இருப்பது போன்று கிணறுகள் வெட்டப்படுவதைத் தடுக்கும் முறை புதிதாக மற்றத் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதேசங்களிலும் அமல் நடத்தப் படுகிறதா? மற்ற இடங்களில் இம்மாதிரியான முறை அமலில் இல்லை என்றால் இங்கே மாதிரம் ஏன் அமல் நடத்தப் பட வேண்டும்? இந்த விஷயத்தை ஒரு நிபுணர் (எக்ஸ்பர்ட்) கமிட்டியின் மூலம் விசாரணை செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திட்டம் ‘Dry crop project’ என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஆகையால் தான் இந்தத் திட்டப் பிரதேசத்தில் இம்மாதிரியான நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் ஆரம்பத்திலிருந்தே ‘Dry crop project’ ஆக இருந்து வந்திருக்கிறது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether the Government have actually, physically and scientifically examined the extent to which there is seepage and percolation water and if so, what is the area covered by seepage water? Are Government aware that by passing an order based on the presumption that there will be percolation, they are affecting the natural right of man to draw sub-soil water? Also may I know whether there is water underneath the earth?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The difficulty now is that we are not exactly able to localize percolation area. That is why tentatively under the Project Scheme, an extent of 10,000 acres was earmarked for paddy cultivation. It now looks it will have to be extended. The Government are watching whether there is necessity to increase the ayacut of the wet area. It will certainly be done, but it takes time. Government are carefully watching how much to increase and what is to be done.

SRI V. R. NAGARAJAN : Was there any deputation to Government by ayacutdars of the Lower Bhavani Project and if so may I know at what stage the matter stands at present? May I know whether the Government are going to give them any relief?

[22nd September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. There was a deputation and representations were also made. The Revenue Minister also attended one conference there. He is aware of all the difficulties arising on account of this seepage of water.

SRI S. RAMALINGAM : ஸ்ரீமதி மனிகாவலு அவர்கள் திட்டத்தில் புஞ்சை தாண்டத்தை பிரதேசமாகப் பிரித்து வெள்ளைப்பொந்து தலைமுறையில் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் சரிசெய்து தலைமுறை முடியவில்லை. அதனால் அங்குள்ள ரயத்துக்கள் அவை மாற்றி அமைக்க மாற்றுகிறார்கள். அதனால் அந்த பிராஜெக்ட் எரியாவில் புஞ்சை புஞ்சை முறையில் நிலங்களை உபயோகப்படுத்துவதற்கு அலுவலர் அலுவலர் சர்க்கார் போலீஸ் செய்து அதற்கு வேண்டிய செலவு அளிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த திட்டம் ஒரு முக்கியமான திட்டம் என்று கருதப்படுகிறது. அதன் காரணமாக அங்கு எவ்வளவான பருத்தி சாகுபடி செய்யமுடியும். அங்கு பருத்தி சாகுபடி செய்யப்பட வேண்டுமென்று தான் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இரண்டு லட்சத்து எட்டு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வாய்க்கு உள்ளதாக இருக்கின்றன. அதனால்தான் அங்கு புஞ்சை சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் அங்கு நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்றால் அந்த நோக்கம் போய்விடும். அங்கு இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் கொஞ்சம் அதிக நெல் சாகுபடிக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது இருக்கிறது.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் அங்குள்ள திட்டத்தை பற்றி குறிப்பிட்டார். அங்குள்ள அடமசல் கணக்கைப் பார்த்தால் அங்கே நஞ்சை சாகுபடிக்குத்தான் தீர்வை விதிக்கப்பட்டுவருவது தெரியும். நெல் விளைவிக்காமல் இருக்கும்தோது அங்கு நஞ்சைத் தீர்வை விதிக்கப்படுவதால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அதை விசாரிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப்பற்றி விசாரித்து ஒரு முடிவுக்கு வரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அங்கு அக்கிரமமாக நெல் பயிர் செய்தால் அதற்கு தண்டத் தீர்வையும் விதிக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டு விட்டு பிற்பாடு அதேகாராக அதையும் ரத்து செய்து விடுகிறார்கள். ஜமாபந்தி காலங்களில் ரயத்துக்கள் மனுச் செய்து கொண்டாலும் சரி மனுச் செய்துகொள்ளாவிட்டாலும் சரி அப்படி போடப்பட்ட தீர்வையை ரத்து செய்துவிடுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு தனி கமிட்டி நியமித்து அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. இதைப்பற்றியெல்லாம் அதே மனுக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த மனுக்களை பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

*** 172 Q.—SRI K. R. NALLASIVAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have reduced the penalty imposed on the ryots in the Lower Bhavani Project Area during 1956 for the unauthorized cultivation of paddy in the area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Representations have been received from the ryots under the Lower Bhavani Project, requesting the reduction of penalty imposed for unauthorized paddy cultivation in that area and the matter is under the consideration of the Government.

[22nd September 1956]

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தண்டத் தீர்வை முதலில் போட்டாலும் அதை மறுபடியும் ரத்து செய்யப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் முதல் கேள்வியில் பதில் சொன்னார். சுமார் 750 விண்ணப்பங்கள் இது வரையிலும் வந்திருக்கலாம். அவைகளில் நான்கு விண்ணப்பங்களுக்குக் கூட ரத்து பண்ணியதாக இது வரைக்கும் உத்தரவு வரவில்லை. நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு முதலில் தண்டத் தீர்வையைப் போட்டுவிட்டு பிற்பாடு அதை ரத்து செய்வானேன் என்று கேட்கிறேன். அதற்குப்பதிலாக அவர்களுக்கு முதலிலேயே தண்டத் தீர்வையைப் போடாமல் இருந்தால் நல்லது அல்லவா? இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? ஆரம்பத்திலேயே சர்க்கார் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்து அதற்குத் தக்கபடி ஒரு உத்தரவு போடுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தண்டத் தீர்வை விஷயமாக அதை ரத்து செய்யவேண்டுமானால் அதற்கு மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே உத்தரவு இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லை. மனு இல்லாமலேயே அதாவது உத்தியோகஸ்தர்கள் suo motu அவர்களாகவே அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ரத்து செய்யவேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவுக் கெவ்வளவு விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்து வைக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சர்க்கார் வழி செய்துகொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

*** 173 Q.—SRI K. R. NALLASIVAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to go into the question of water levy on the ayacutdars of the Lower Bhavani Project area in Coimbatore district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member presumably refers to levy of water-cess. The levy of water-cess under this Project is governed by rules already issued in this behalf. Some petitions have been received by Government urging revision of the rates prescribed in the rules. They are under consideration.

SRI K. R. NALLASIVAM : அனை திட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு சொல்ப தண்ணீர்தான் விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப் படியான தீர்வை விதிக்கிறார்கள் ஆனால் அதிகப்படியாக தண்ணீர்விடக் கூடிய பிரதேசங்களுக்கு இவ்வளவு அதிகமாக தீர்வை விதிப்பதாகத் தெரியவில்லை; 18 தடவை தண்ணீர் விடக்கூடிய இந்த பாசனத்துக்கு அதிகப்படியாக தீர்வை விதிக்கிறார்கள். ஆனால் வருஷத்தில் சுமார் 300 நாட்கள் தண்ணீர் விடக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தீர்வை விதிப்பதில்லை, அதனால் தண்ணீர் விடுவதைப் பொறுத்து தீர்வை விதிக்கிறார்களா அல்லது பராமுஷ்கட்டின் செலவைப் பொறுத்து தீர்வை விதிக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதிகப்படியாக தண்ணீர் விடக்கூடிய இடத்திற்கு அதிகப்படியாக தீர்வையும் விதிப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. எந்த அடிப்படையில் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நெல், கரும்பு மற்ற தானியங்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இப்பொழுது தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய பல மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை பைசல் செய்வது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதில் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதை மாற்றி யமைக்கவேண்டும் என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சாகுபடியை மூன்று இனங்களாக பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று நெல் சாகுபடி,

[22nd September 1956]

இரண்டாவது தோட்டப் பயிர், மூன்றாவது பருத்தி முதலிய மற்ற தானியங்கள் என்று இப்படி பிரித்து அந்தந்த வகைகளுக்குத் தக்கவாறு தீர்வை விதிக்கவேண்டும் என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI K. T. RAJU : இந்தப் பிரதேசத்தில் விதிக்கப்படும் தண்ணீர் தீர்வை மற்ற பிரதேசங்களில் விதிக்கப்படும் தண்ணீர் தீர்வைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையினால்தான் விவசாயிகள் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் தீர்வை விதித்து வருவித்து வருகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் தீர்வைபோன்ற வருவியை எவ் பது நியாயமல்ல. இதற்கு முதலில் பதில் சொல்லவேண்டும். சில இடங்களில் தண்ணீர் கொடுக்காமல் தீர்வையை அஞ்சலியாகத் தெரிய வருகிறது. இது நியாயமா என்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் தீர்வையைக் கட்டவேண்டியது தான். தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை யென்றால் அவர்கள் சோம்பேரிகளாக இருப்பார்கள். இவர்கள் சோம்பேரிகளாக இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கமாட்டார்கள். சோம்பேரிகளும் உழைத்துப் பிழைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் அவர்கள் தீர்வை செலுத்தவேண்டும் என்று விதி விதித்திருக்கிறார்கள்.

SRI K. T. RAJU : லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் ஏரியாவில் சோம்பேரிகள் என்பது சிவையாது. அவர்கள் தண்ணீர் இல்லையே என்று தான் இருக்கிறார்கள். எப்பொழுது தண்ணீர் வரும், என்று விவசாயம் செய்யலாம் என்று தான் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் இங்கு தண்ணீர் கொடுக்காமல் தீர்வையை விதிக்கக்கூடாது என்ற உத்தரவைப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு ரயத்தும் அங்கு சோம்பேரிகளாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்வையை போட்டிருக்கிறோம். அப்படிப்போட்டால்தான் அங்கு சோம்பேரித்தனம் ஏற்படாது.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கும் சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சில விதிகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். அந்த விதிகள் லோயர் பவானி பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலா அல்லது அப்படிப்பட்ட விதி மாகாணம் பூராவிலும் இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த விதிகள் எல்லாம் லோயர் பவானி பிரதேசம் சம்பந்தப்பட்டவைகள் தான்.

SRI K. R. NALLASIVAM : ஒரு ஓரூங்குப் பிரச்சனை. லோயர் பவானி பிரதேசத்திலுள்ள ரயத்துக்கள் உழைத்துப் பிழைக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் சோம்பேரிகள் அல்ல. அங்குள்ள எல்லோரும் உழைத்துக் கொண்டோனிருக்கிறார்கள். நாளில் 24 மணி நேரமும் அங்குள்ள விவசாயிகள் உழைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள்தான். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களை சோம்பேரிகள் என்று சொல்வது நியாயமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு ரூலிங் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : This is not a point of order.

[22nd September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தாலும் தண்ணீர் வரி விதிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சோம்பேரிகள் தண்ணீர் கொடுத்தாலும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும் சொன்னார். ஆனால் சர்க்காரே தண்ணீர் கொடுக்காமல் இருந்தால் இதில் யார் சோம்பேரிகள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கும் சர்க்கார் பதில் சொல்லவேண்டும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதைப்பற்றி தனி கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

* 174 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether this Government have constituted any committee during 1956 to enquire into the grievances of the Lower Bhavani ayacutdars of Coimbatore district;

(b) whether the Committee has made any recommendations to the Government; and

(c) if so, the details of the recommendations?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI K. R. NALLASIVAM : 1956-ம் ஆண்டு நியமங்கலத்தில் நடந்த மகாநாட்டுக்கு கனம் மாணிக்கவேலு அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அந்த மகாநாட்டில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதைப் பெரும்பாலும் சர்க்கார் அமைத்த கமிட்டியாகவே எண்ணினார்கள். அதற்குப் பின்னால் ஸ்ரீ ரங்கசாமி அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். ஸ்ரீ கக்கன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார். நிதி அமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சீக்கிரமே ஒரு மகாநாட்டை மறுபடியும் கூட்டி உடனடியாகச் சில உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வாரா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நல்லசிவம்கூட இவ்விஷயத்தில் அனேக மனுக்களை அனுப்பியும், இருக்கிறார்கள். அடிக்கடி கிளர்ச்சியும் செய்துவருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அவ்விஷயம் விசாரணையில் இருந்துவருகிறது. கூடிய சீக்கிரம் சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

SRI P. G. MANICKAM : லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் 1,464 ஹரிஜனங்கள் தங்கள் வீடுகளை இழந்திருக்கிறார்கள். இதுவரையில் அவர்களுக்கு 800 வீடுகள் தான் கட்டித்தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 800 வீடுகள் கட்டப்படவேண்டியிருக்கின்றன. வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட எண்பதாயிரம் ரூபாய் சர்க்கார் வசம் இருக்கிறது. லோயர் பவானி வேலை முடிவு அடையும் தருவாயில் இருப்பதால் உடனடியாக இந்தப் பணமும் லாபஸ் ஆகாமல் வீடு இழந்த மற்ற ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லாம் வீடுகளைத் துரிதமாகக் கட்டிக்கொடுக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வீட்டு விஷயம் தனி. கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றி பிரதேசமாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

[22nd September 1956]

Residential quarters for Legislators in Government Estate

* 175 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the residential quarters in the Government Estate are allotted to legislators in the order of priority; and

(b) how many Members are in the waiting list for the past four years?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes, generally.

(b) Seven, who had applied till 15th May 1952.

SRI A. RATNAM: சர்க்கார் என்டேடுக்குள் எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன, எத்தனை வீடுகள் அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன? சர்க்கார் இன்ஜினியர்கள், மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: I have no information about the number of houses in the Government Estate. But ten quarters have been reserved for the Legislators.

SRI A. RATNAM: அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்க, காலியாகும்போது எந்த முறை கையாள்ப்படுகிறது? ஆட்சியாளர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதா? இன்ஜினியர்கள் தாங்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளிலேயே கள்ளத்தனமாக குடிசுலிக்கு விட்டு பணம் வசூலித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: அசெம்பிளி மெம்பர்களுக்கு பி. டபிள்யூ., ஜி. ஓ., நம்பர் 2464 பிரகாரம் வீடுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சில குறிப்பிட்ட கேஸ்களில் விதிவிலக்கு செய்யப்பட்டிருக்கலாம். இப்படி ஒன்றிரண்டு கேஸ்களில்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்ஜினியர்கள் வீட்டில் வேறுயாராவது குடியிருந்தால் அதை என் கவனத்திற்குக்கொண்டுவிந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Central Government's subsidy for rural electrification

* 176 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any communication from the Centre during the year 1956 with regard to the subsidy to be given to the State for rural electrification?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: In February 1955, the Government of India, Ministry of Irrigation and Power, communicated to this Government the decision taken in October 1954 by the Co-ordination Board of Ministers that a sum of rupees ten crores per year over a period of seven years, i.e., till the end of the Second Five-Year Plan should be allotted for rural electrification in the whole country and requested this Government to draw up schemes for rural electrification. When addressed for clarification as to how the amount of rupees ten crores per year was to be distributed among the States,

22nd September 1956]

the Government of India replied in May 1956 that the whole question is under study and that the final decision taken in the matter will be communicated to the State Governments. The final reply is still awaited.

SRI V. R. NAGARAJAN: It was announced in the State budget for the current year that five hundred villages would be the target for rural electrification. May I know whether that depends upon the subsidy referred to in this question or whether the target can be achieved from the State funds?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: For that, the budget allotment is from the State funds. This is a separate scheme.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: In view of the proposal that the Government of India are likely to give some subsidy to the State Government, is there any possibility of reducing the minimum charge?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is an entirely different question.

SRI M. PALANIYANDI: மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற சப்ஸிடியி லிருந்து தனிப்பட்ட லைசென்ஸிகளுக்கும், மின்சார விநியோகப் பகுதிக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க, உதவி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களிடமிருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளையே தேசியமாக்குவது எனச் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். பல கம்பெனிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் விட்டன. இன்னும் சில கம்பெனிகள் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதிக காலத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கிற கம்பெனிகளுக்கு ஸ்டேட் கவர்மெண்டு லோனில் உதவி அளிக்கிறோம். இது மத்திய அரசாங்கத்தார் அளிக்கும் சப்ஸிடி. இதற்குக்கூட அவர்கள் Rural Electrification Board என்று தனியாக ஒரு ஸ்தாபனம் நிறுவி உதவி செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே நாம் எப்படி இந்தப் பணத்தை எடுத்து உதவுவது?

MR. SPEAKER: The next two questions, question Nos. 177 and 178, will be taken up on the 24th September.

Construction of the Hosdrug-Madikal-Nileswar Road

* 179 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the stage at which the formation of the Hosdrug-Madikal-Nileswar Road in Kasargod taluk, South Kanara district, stands at present;

(b) whether the work of construction of the proposed bridge at Cherapuram on the road has been started; and

(c) if so, when it will be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI: (a) Of the total length of 8 miles 2 furlongs of the road referred to, sections

[22nd September 1956]

from m. 0/0 to m. 3/1 and from m. 3/4 to m. 8/2 have been formed so far and section from m. 3/1 to m. 3/4 will be completed after the bridges at Pilanthodu and Cherapuram are constructed.

(b) & (c) The construction of the bridge at Cherapuram has not been taken up for the present due to change of alignment. It will be taken up after the alignment is settled and lands are acquired.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know why there is delay in acquiring the land and starting the work?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI: Landowners object to giving their lands.

MR. SPEAKER: Questions are over.

(A note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE THE ADVERSE SEASONAL CONDITIONS IN KOLLEGAL TALUK.

MR. SPEAKER: I have received a notice under rule 40 from Sri S. C. Virupakshiah calling the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, Mr. S. C. Virupakshiah.

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Mr. Speaker, Sir, I rise to call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the adverse seasonal conditions in Kollegal taluk of the Coimbatore district. I am calling attention to this matter with a very heavy heart. A major portion of the Kollegal taluk is in the rain-fed area. This taluk enjoys the benefit of both the monsoons. The first monsoon, under which the mungaru crop used to be raised, completely failed with the result that there was no sowing at all for the main crop of cholam. For the second crop, ragi was sown, but the plants completely withered. Thus there has been a complete failure of crop. This is a poor taluk and it can boast of only a few items of wealth and the chief among them is cattle wealth. The most poignant result of this adverse seasonal condition is the high mortality of cattle. Cattle have been dying from the month of June and I have been informing the authorities that cattle have died in hundreds and thousands. The causes for the death are not far to seek. They fall mainly under two heads: one is want of fodder and the other is the prevalence of diseases arising out of under-feeding. These, I submit, are preventable causes. If only the Government had been pleased to bestow attention and supply fodder in time, much of the calamity could have been avoided. About twelve thousand heads of cattle have died. Thanks to Providence, we had some sharp showers three or four days back and we hope to tide over the crisis in two months. I earnestly appeal to the Government to pay immediate attention to this matter and rush fodder to the

[22nd September 1956] [Sri S. C. Virupakshiah]

area to avoid further cattle mortality. Since agricultural operations have been suspended, agricultural labourers and pattadars are finding no work. As such, I request this Government to be pleased to open immediately relief works so that able-bodied men may earn their livelihood and keep their body and soul together.

In addition to starting relief works, fair price shops should be opened all over the taluk to enable people to buy their grain needs.

Thirdly, I request the Government to be pleased to order the suspension of the collection of dues to Government, whether it is the collection of the takkavi loans or the collection of kist or penalty or whatever classification it might come under. It is highly praiseworthy that this Government have given expression to noble and lofty ideas that the question of States reorganization will never stand in the way of their dealing with this matter. Unfortunately, these are happening when this Kollegal taluk is going to be detached from the Madras State in about six weeks. So I request this Government to show their magnanimity by immediately bestowing attention on giving relief to the Kollegal taluk. At the same time I may say that expeditious action is the essence of service and immediate attention paid to the distress condition in Kollegal taluk will save the taluk from the disastrous effects of famine. Thank you very much, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, on a representation made by Sri S. C. Virupakshiah, M.L.A., that distress conditions were prevailing in Kollegal taluk, the Collector of Coimbatore visited the area from 18th to 21st July 1956 and reported that as the rains during April to July 1956 had been inadequate in Kollegal taluk, sowing of paddy and ragi had been delayed. Some crops were reported to be withering. Want of jungle stream water and fodder resulted in foot and mouth disease among the cattle and some cattle mortality occurred. The Collector took the following immediate relief measures:—

(1) The District Forest Officer was authorized to permit the free grazing in, and free cutting and removal of grass from, Government forest.

(2) The District Forest Officer was instructed to repair all tanks containing springs meant for cattle inside the reserved forest area without any delay.

(3) The District Veterinary Officer was directed to mobilise adequate staff to take action to avert cattle mortality.

The Board Member toured the area and instructed the Collector to prepare a list of appropriate items of relief works that could be put into operation immediately when required and to keep them ready to be taken up as low scale famine relief works. He also instructed the Collector to have all preliminary enquiries made and arrangements kept ready for importing fodder and selling it at a subsidized price at firka centres.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1956]

The following relief measures have since been taken. The issue of takkavi loans has been accelerated by the appointment of a special staff of a Tahsildar and three Revenue Inspectors. A sum of Rs. 50,000 has so far been disbursed as Takkavi loans in the Kollegal taluk and the Collector has sanctioned a further allotment of Rs. 50,000 for granting loans:—

The concession granted by the Collector of Coimbatore by throwing open reserved forest for the free grazing and free cutting and removal of grass has been rendered ineffective by the lack of grass in the forest area due to want of rains. The Board Member, while on tour, had ordered the free cutting and removal of fodder leaves from the reserved forests. The Government have since directed that fodder be imported into Kollegal taluk from Yalandur in the Mysore State and distributed at concessional rates in the firka centres with State-aid and an advance of Rs. 1,000 under Agricultural Loans Act has been sanctioned for the purchase of hay.

Orders have been issued directing the Collector of Coimbatore to take up six works as low scale famine relief works in Kollegal taluk at an estimated cost of Rs. 28,000.

The Board of Revenue is taking action for the opening of six fair price shops to sell rice at subsidised rates, one at each of the six work spots. The Collector has taken suitable measures for the distribution of milk powder.

It is understood that there is no need for the opening of any gruel centres. As regards the other suggestion that the hon. Member made at the end of his speech, I would request him to give it in writing. I will have it examined.

III.—ADJOURNMENT MOTIONS *re* MARCH OF TAMIL VOLUNTEERS FROM TIRUTTANI AND PUTTUR TO MADRAS TO OFFER SATYAGRAHA IN CONNECTION WITH THE BORDER DISPUTES.

MR. SPEAKER: I have received notice of two adjournment motions, one from Sri A. Govindaswami and the other from Sri A. Ratnam.

The hon. Member Sri Govindaswami is not in his seat and, therefore, his motion will be deemed withdrawn.

The next motion by Sri A. Ratnam reads as follows:—

'I beg to move a motion for the adjournment of the business of the House for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance, viz., that the Government has failed in urging on the Central Government the formation of a Boundary Commission for the border disputes between Madras and Andhra States and the marching of 200 Tamil volunteers from Tiruttani and Puttur by foot to launch satyagraha before the Madras State Assembly on 24th September 1956.'

ADJOURNMENT MOTIONS *re* MARCH OF TAMIL VOLUNTEERS 107 FROM TIRUTTANI AND PUTTUR TO MADRAS TO OFFER SATYAGRAHA IN CONNECTION WITH THE BORDER DISPUTES

22nd September 1956] [Mr. Speaker]

This question of boundary disputes has come before this House for discussion in the shape of questions and resolutions, and this question was also discussed during the discussion on the motion of thanks to the Governor's Address. This question cannot therefore be now regarded as a matter of urgent public importance. The fact that 200 Tamil volunteers are going to March from Tiruttani and Puttur by foot to Madras can also not be the subject-matter of an adjournment motion. I, therefore disallow this motion under rule 41.

(Sri A. Ratnam rose.)

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Revenue will reply to the debate on the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 10 OF 1956).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I carefully listened to the speech of the hon. the Leader of the Opposition yesterday, and I found as usual in his speech heat and eloquence but not any convincing arguments supporting his case except vague and unfounded allegations about the *bona fides* of the Government. He said that the Government were marking time, that they were not earnest in bringing forward an all-comprehensive reform, that they were tinkering with this question, that they wanted to postpone the real and important part of the reform, that they wanted to please and satisfy the landholders, and so on. Now I shall explain the position. The House will then know what the Government have been doing and whether there is any basis for the charge that the Government are not earnest in their attempts to bring forward land reforms. The Government were anxious to bring forward this land reform and they were also particular to bring in an all-embracing legislation consisting of provisions for the fixation of fair rent, imposition of a ceiling on holdings, and a limit regarding the acreage under personal cultivation, and also a provision for enabling the tenants or the cultivators to get proprietary rights, that is, to become owners of the land. Therefore the Cabinet Sub-Committee sat for a number of days and prepared a scheme which embraces all these factors. They were about to introduce the Bill and pass the legislation. But, unfortunately, Sir, they came across certain constitutional and legal difficulties. So, that scheme as a whole could not be proceeded with. The difficulty was this. In the matter of providing that the tenant should become the owner of the soil, the scheme envisaged that by an arrangement, during a particular term of years, the tenant would be enabled to

10-10
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1956]

purchase the right of the owner. That arrangement was something like an attornment as between the landlord and the tenant. But, we found that it could not be done that day. If at all, it could be done through the Government only. That is, the Government have to acquire the land first and then distribute it to the tenant and pay compensation to the landlord. The whole scheme has been prepared on the basis of establishing relationship between the landowner and the tenant directly the tenant being enabled to purchase the owners' rights. But, that scheme could not go through as such. So, the scheme had to be modified. Naturally we require some time to prepare another scheme. How it has to work has to be decided and it will take some time. The Government, however, thought that something should be done in the matter of fair rent at last. So, the Government have now brought forward the Fair Rent Bill. Otherwise, the whole scheme of land reform could have been gone through. It could not be done on account of certain legal and constitutional difficulties.

With regard to the present Bill, I may state that when a larger scheme of reform was under contemplation, it was brought to our notice that certain landlords tried to evict tenants rather hastily so that the scheme may not apply to them and that gave rise to difficulties in the case of a number of tenants who would be evicted from their tenancy. Therefore, the Government thought it fit to bring in a Bill to stop evictions pending these land reform proposals and legislation in that regard. Under these circumstances, the Act of 1955—the Cultivating Tenants Protection Act—was passed. We thought that the land reform proposals could be brought within that year. That is why we fixed one year. That very fact shows that the Government contemplate urgent steps for introducing the reform. If only they had wanted to adopt dilatory tactics, they could have fixed two years or even three years. Only because they were anxious to introduce it early, they had fixed one year. Within that one year, it could not be done, because various events have taken place, many burning questions have arisen such as the reorganization of States and other matters. The Government were preoccupied with so many other things and the scheme of reform had to be gone through in detail to suit and not violate the provisions of the law. Naturally, that took time. That is why the Government are put to the necessity of extending the life of this Act for two years.

Sir, in preparing this Bill, because the term was two years, the Government thought that if it was for a short time, six months or one year, the Bill as such could be gone through. But, we do not know, the General Elections are coming up and the formation of new Ministries and all these things have to take place and we are not quite sure whether the entire reforms could be carried out within that year. That is why the term has been put by way of caution at 2 years. Now, two years is a rather long period from the point of view of both the tenant and the landlord. That is why a new

22nd September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

amendment is sought to be brought forward so that the landlord, I mean the small landholder, may not be adversely affected by stopping all evictions for two years. That is why by the amendment it is sought to lay down that the landlord who entirely depends on the income from the land and who has no other means of livelihood may be enabled to have recourse to resume a portion of the land let out to the tenant and that is to be restricted to half of the tenants' leasehold with a limit at 5 acres. Now, it has been pointed out that by this amending Act quite a large number of tenants would be affected. But, on examination, I find that that will not be the case. One hon. Member even ventured to suggest that as many as 70 per cent of the tenants will be affected. I wonder wherefrom he got those statistics. I will be able to give some rough figures which will show that it will affect only a small percentage of tenants. In the matter of this resumption of land by the landlord, a very small percentage only will be affected. I had certain figures, but I am not able to get at them just now. Only about 50 per cent of the total cultivable lands is under lease of this nature and if half of it is resumed, it will only affect a very small percentage of the tenants. At a later stage, I will give the exact figure.

Now, Sir, this term 'personal cultivation' has been defined in a restricted manner and there cannot be any apprehension that under the guise of 'personal cultivation', absentee-landlords will take advantage of it.

Sir, another hon. Member said that this was a vote-catching device and that is why we are trying to enlist the sympathy of the small landholders and it was also said that the big landlords are appearing in the guise of small landholders. It cannot be so. Because, if it was a question of vote-catching, the device will be to placate a larger number of people and it is admitted that a large number of people are tenants and not landholders. Therefore that kind of argument will not hold good. On the other hand, we are trying to do justice irrespective of the consideration how it will affect particular sections. If it was a question of vote-catching, surely, we would like to placate that section which had larger number of votes. Now, while pressing the claims of the tenant, it should be understood that the landlord has got certain legal rights and that the tenant has none except the fact that he is allowed to cultivate the land. We should think of the existing right of the landlords. What the Government are doing is, they are trying to take away some of the rights of the landlords and to give those rights to the tenant. By means of legislation, we are giving the tenant proprietary rights, of course, compensating the loss of the landholders to some extent. The whole question should be studied from the point of view of the existing ownership rights of the landlords. We are trying to confer some of these rights on the tenant and do justice by him.

We must also bear in mind that in introducing land reform we should not allow production to suffer. That is in fact our main

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd September 1956]

object. Production from agricultural land should not only not dwindle but also increase by 25 or 30 or 40 per cent. We should not, therefore, drastically make any adjustment in order to suit certain ideologies. We must bear in mind the basic fact that production should not suffer. On the other hand, it should be increased.

Then, there is another point. This measure is purely a temporary measure and the Government have tried their best to make a few modifications in the existing Act so that they may be fair and just to all sections of the agricultural community. The Government contemplate a more comprehensive legislation. Pending its introduction, the Government have come forward with this measure. But certain hon. Members think of only one section of the community. Government cannot do like that. They must take into consideration all factors and do justice to all sections of the people.

Sir, I have answered the main accusation that the Government are not earnest about introducing land reforms. The Government did take all steps to this end but owing to certain exigencies and difficulties we have had to phase the reform. There are three phases. One is prevention of eviction. The second is imposition of fair rent and a measure dealing with the subject will come up before the House in a day or two. The final stage would be fixing of ceiling on holdings and provision for the tiller of the soil to get proprietary rights over the land. This is the policy of the Government. I submit, Sir, that the other points raised by hon. Members deal with clauses and I shall deal with them at a later stage.

SRI M. NARAYANA KURUP: I would like to ask the Hon. Minister whether the constitutional difficulty experienced by him is peculiar to this State and if so, whether it has been examined in the light of the new constitutional amendments.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have already stated that we can get over the constitutional difficulty by taking over the surplus land ourselves, and distributing the same. But that involves a number of difficulties. That is why, the Government have thought of bringing about some arrangement between the landlord and the tenant. Of course, when the Government introduce the other scheme, they may probably be forced to adopt this course of taking over the surplus land. Details have to be worked out and naturally it takes time.

MR. SPEAKER: I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

[22nd September 1956]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER: We shall take up the consideration of the Bill, clause by clause.

Clause 2.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(i) In sub-clause (1) (a), *omit* the words ‘belonging to another’ occurring in lines 29–30.

“(ii) In sub-clause (1) (a) (ii), *after* the words ‘the heirs of such person’ occurring in line 33, *add* the words ‘in possession’.

“(iii) In sub-clause (4) in the proposed clause (g), for the words ‘any reference to acres of wet land shall be deemed to include a reference to dry or garden land reduced to their equivalent extent of wet land’ occurring in lines 8–10, *substitute* the words ‘any reference to an extent of wet land shall be deemed to include a reference to its equated extent of dry or garden land’.”

As regards the first amendment I have moved, the tenant need not necessarily be in possession of a land belonging to another. The owner of a land might have mortgaged with possession his land to a mortgagee and the mortgagee might have leased it back to the owner. He might be in enjoyment of the land, not in his capacity as owner but in his capacity as tenant of the mortgagee. Therefore, it cannot be the case that in all circumstances, the tenant will not be the owner and will always be in possession of a land belonging to another. It may sometimes belong to himself. He might have transferred his right of possession to a mortgagee and from the mortgagee he might have taken back the lands on lease. Therefore, I say the term “belonging to another” may not be applicable in all cases.

Regarding my second amendment, a tenant is always in possession of the land and when he dies, his heir may not care to continue in possession as lessee. He may reject the tenancy agreement entered into by his father or by his ancestor and in such cases, simply because he is an heir of the tenant, he should not be charged with the responsibilities of tenancy. Unless he continues to be a tenant, he should not be made liable for the responsibilities of tenancy, under the tenancy agreement. Therefore, it is, I say, a mere heir should not be brought within the mischief of this provision.

Coming to the third amendment I have moved, I want to express the language mentioned in sub-clause (4) in another form. When wet lands are mentioned in any particular provision of this Bill, they will also include a reference to an equivalent extent of

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [22nd September 1956]

dry land. My amendment is, "any reference to an extent of wet land shall be deemed to include a reference to its equated extent of dry or garden land".

10.30 a.m. Nowhere in the Act area is given of dry lands. In the Bill reference is always made only to the area of wet lands. Therefore the area of wet lands mentioned will also be considered to have a reference to its equated area of dry lands or garden lands.

These are the amendments that I suggest for the acceptance of Government.

The amendments were duly seconded.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I appreciate the good intentions of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar in moving the amendments. He is an eminent lawyer of our State. I would therefore request him to consider the implications of what he has suggested. The first amendment he has moved is for the deletion of the words "belonging to another". Cultivating tenant means a person who contributes his own physical labour or that of the Members of his family in the cultivation of any land belonging to another. I believe the words "belonging to another" do not specify a particular person to whom the lands belong. All that it says is that the land should not belong to the tenant. The tenant is not the owner of the land. Although he is in possession of the lands, he is not the owner of the lands. The lands belong to somebody else. That is the elementary principle of tenancy. The omission of the words "belonging to another", I am afraid, may mean something else. Therefore I would request the hon. Member to consider the implications of the amendment he has proposed.

Similarly with regard to the other question of heirs, the cultivating tenant himself has been defined earlier. It has been defined as a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family. That covers the other thing. If there is a heir who does not contribute his own labour or that of the members of his family then even though he happens to be a heir of a deceased tenant that man cannot continue to claim the rights of the cultivating tenant. The Bill has been drafted after careful scrutiny by the Select Committee. Therefore I would like to ask him to think about it and be sure of the position he has taken. Of course if there is a mistake, even now the Government should be prepared to amend the clause. That is how I look at the whole problem.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, there are certain cases where the owner becomes a tenant, as in the instances cited by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar. When a owner mortgages the property with possession to another and takes back the land on lease himself, in such cases the ownership remains with the mortgagor himself, only the mortgagee is in possession. The ownership is not transferred. Possession is

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] 22nd September 1956]

transferred to the mortgagee. In such cases the owner also is the tenant. Such exceptional cases should be provided for. If the cultivating tenant is to be considered one who takes another's land on lease, the mortgagors who take possession of the land under lease may not come under that explanation.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Even assuming there are such cases, I think, they are covered by the clause. First of all, it does not say "belonging to in ownership". The High Courts have given numerous decisions where the owner-mortgagor takes back his property on lease from the mortgagee, they are treated as separate transactions. In those cases the mortgagee is the owner.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Cultivating tenant in relation to any land means a person who carries on personal cultivation on such land. That is one thing. Then it should be under tenancy agreement. In the tenancy agreement there are two parties to the agreement, one person who is entitled to lease and another taking the land on lease. Therefore I do agree the words "belonging to another" are not necessary. If they are there, they might create difficulties in respect of usufructuary mortgagees leasing out the property to the owner himself. Therefore nothing would be lost by omitting those words. On the other hand, the other types of cases will also be covered by omitting those words. Therefore the first amendment may be accepted. With regard to the other amendments, if the suggestions of the hon. Member are accepted, they are likely to create difficulties rather than resolve them. I would request him to withdraw the other amendments.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I withdraw the other amendments, Sir.

The other amendments (ii) and (iii) were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (a), omit the words 'belonging to another' occurring in lines 29-30."

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 4 do stand part of the Bill."

SRI C. KANDASAMY: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments, namely:—

"(i) In the proposed clause (a), for the words 'a month' occurring in line 25, substitute the words 'six weeks'."

"(ii) In the proposed clause (aa), for the words 'a month' wherever they occur, substitute the words 'six weeks'."

[22nd September 1956]

SRI S. RAMALINGAM: I second the amendments, Sir. I also beg to move the amendments standing in my name, namely:—

“(iii) In Explanation III, for the existing sub-clause (i), substitute the following:—

“(i) the 23rd August for lands where Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, was in force in ‘Tanjore district.’”

“(iv) After the existing sub-clause (iii), add the following as new sub-clause (iv):—

“(iv) 31st March 1955 for lands where Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, was not in force in ‘Tanjore district.’”

SRI P. RAMAMURTHI: I second the amendments, Sir.

* SRI C. KANDASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியில் வினாநம் செய்யப்பெற்று, “ஒரு மாதம்” என்பதை “6 வாரங்கள்” என்று மாற்றவேண்டுமென்ற மோசலையை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, no. It is not correct. We decided that it should be six weeks in respect of the other cases.

* SRI C. KANDASAMY: இல்லையென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார். இருந்தபோதிலும்கூட, இம்மாதிரியான விஷயங்களுக்கு 12 நாள் அதிக அவகாசம் கொடுப்பதினால் எந்தவிதத்திலும் பாதகம் ஏற்படாது, என்ற வகையிலும், அம்மாதிரி காலவரையறை கொடுப்பது அவசியம் என்ற வகையிலும் தான் நான் இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில் அவ்வளவு சிரமம் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This point was fully considered by the Select Committee. As a matter of fact the wording of sub-clause (a) was “. . . if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord does not pay such rent within one month after such commencement . . .” It has now been changed to six weeks. It was thought that in respect of arrears due before the commencement of this Act, persons may not be aware of the commencement of the Act, and there may be delay and therefore the time was extended to six weeks. So far as the rent that becomes due after the commencement of the Act one month was thought to be a reasonable time and therefore the period of one month was retained, making a distinction between the arrears which has become due before the commencement of the Act and arrears becoming due after the commencement of the Act. This difference was made because persons may not actually know when the Act came into force. Therefore it is not necessary to further extend the period. As I said this was fully discussed in the Select Committee and the distinction between the two categories was accepted.

22nd September 1956]

* SRI M. NARAYANA KURUP: I think the time here is not 10-40 very material because in the subsequent clause it is stated that even after filing a petition, if the tenant deposits the amount the claim for resumption shall be disallowed.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் கருத்து என்னவென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஏற்கெனவே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் 1952-லிருந்து அமுலில் இருந்துவருகிறது. ஆனால், அந்த ஜில்லாவிலே ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் சொந்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தாராக இருந்தால், அவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது. இப்பொழுது வந்திருக்கும் திருத்தப் பிரகாரம் 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் 23-க்கு முன்னாலிருந்து ஏற்படக்கூடிய பாக்கியெல்லாம், சட்டம் அமுலுக்கு வந்த 40 நாட்களுக்குள்ளாக திருப்பிக் கொடுக்கப்படாவிட்டால் நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சட்டம் அமுலில் உள்ள அந்த நிலங்கள் விஷயத்தில் 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் 23-க்கு முன்னாலுள்ள பாக்கியைக் கேட்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஏனென்றால், இன்றைக்கும் அமுலில் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் பாக்கி கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், நிலச்சுவாந்தார் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தியிருப்பார்கள். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இந்தச் சட்டம் கிடையாது. பழைய பாக்கியை அதிகப்படியான குத்தகைப்படி நாற்பது நாட்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அது விவசாயிகளுக்கு சிரமமான காரியம். ஆகவே, 1952-லிருந்து பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாகாது. சட்டம் அமுலுக்கு வராத வருஷத்தில் பாக்கி யிருந்தால் அந்த பாக்கியை 40 நாட்களுக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சென்ற வருஷம் சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் சட்டம் 1952-ல் நிறைவேற்றியபோது, அதற்கு முந்திய வருஷ பாக்கியை ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சாராருக்கு மாத்திரம் 1952-லிருந்து பாக்கி கொடுத்தால் தான் நிலத்தில் இருக்கலாம், இல்லாவிட்டால் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்திவிடுவோம் என்று சொல்வது நியாயமாக இருக்காது. இந்த மசோதாவில், 4-வது ஷரத்து (ஏ) பிரிவில் மூன்றாவது விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது:

“Explanation III.—For the purposes of this section, ‘arrear’ shall not include the rent payable to the landlord and accrued due before—

(i) the 23rd August 1952 in the Tanjore district . . .”

மேற்கண்ட விளக்கத்தின் (1) வது பிரிவை கீழ்க்கண்டபடி மாற்றவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“(i) the 23rd August for lands where Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, was in force in Tanjore district.”

ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருக்கிற நிலங்கள் விஷயத்தில் தஞ்சாவூர் சட்டம் “அபீன்” ஆகவில்லை. ஐந்து வருஷ பாக்கியை ஒன்றாகச் சேர்த்து திடீரென்று கட்டச் சொன்னால் எப்படி முடியும்? சென்ற வருஷம் கொண்டுவந்த தஞ்சாவூர் சட்டத்திலே கூட ஒரு வருஷ பாக்கியைத்தான் கட்டச் சொல்லியிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஒரு வேலிக்குக் குறைந்த நில மூள்ள நிலச் சுவாந்தார்களிடம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அந்த ஒரு பகுதி விவசாயிகள் மாத்திரம் ஐந்து வருஷ பாக்கியைச் சேர்த்து 40 நாட்கள் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அநீதியாகும். பாக்கியிருந்தால், சிவில் கோர்ட் மூலமாக வசூல் செய்ய முடியும். அந்த அதிகாரத்தை ரத்து செய்யவில்லை. நாற்பது நாட்களுக்குள் பாக்கியைக் கட்டவில்லையென்றால், நிலத்தைவிட்டுப் போ என்று சொல்வது நியாயம் இல்லை. சென்ற

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

வருஷ பாகியிருந்தால் அதைக் கொடுத்தாலும் நிலத்தைப் பயிடுவதில் என்று அம்மாதிரி குறைந்தபட்சமாகச் சட்டம் செய்யவேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக எல்லா பாகியையும் கொடுக்கவேண்டும், அப்படியானால் நான் நிலம் என்று சொல்லு சரியல்ல. பாகி எவ்விலையென்றால், செல் கோர்ட்டில் விவசாயம் நடத்தி வருவது பண்ணையாகியும். ஆகையால், இந்தத் திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : இந்த மசோதா இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, 40, 60 வாரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரதேசம். அந்த இடத்திலே இதுவரை வந்திருக்கின்ற முறைப்படி, எந்தவா் வருஷம் அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்குள்ளே தங்கள் கொடுக்கவேண்டிய வசதிகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அம்மாதிரி சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு ஜாஸ்தி சலுகை கொடுக்கக் கூடாது. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து பாகி இருந்தால், அதை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கே ஏற்கெனவே வாரம் சம்பந்தமாக எந்தவிதமான சட்டமும் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் சம்பந்தமாக என்ன போட்டிருக்கிறோம்?

“(aa) who, in the other areas of the State of Madras, if in arrear at the commencement of this Act, with respect to the rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after such commencement . . .”

1954 மார்ச்சுக்குப் பிறகு கொடுக்கவேண்டிய பாகியை இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் கொடுக்காமற்போனால், அவர்களுக்கு இந்த நிலம் கிடையாது என்று போட்டிருக்கிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. 60, 40 வாரம் இருக்கக்கூடிய பகுதியும் இருக்கிறது, இல்லாமலிருக்கக்கூடிய பகுதியும் இருக்கிறது. இல்லாமலிருக்கக்கூடிய பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களிலே என்ன நிலைமை இருக்கிறதோ, அதே நிலைமை அவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டாமா என்பதுதான் கேள்வி. எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் எந்த ஷரத்து பொருந்துமோ அதே ஷரத்து தஞ்சை ஜில்லாவிலும் பொருந்தவேண்டுமென்பதுதான் கோரிக்கை.

10-46
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, not only the hon. Leader of the Opposition but also the hon. Member Sri Ramalingam has not understood the purport of the Explanation and the sub-clauses. As has been pointed out by the hon. Leader of the Opposition, there are two cases. One is the case in respect of which the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act applies and the other is the case in which that Act does not apply. What is stated in Explanation III is that in respect of arrears before 23rd August 1952 the landlord cannot claim it in the Tanjore district. But as far as other areas are concerned, whatever be the arrears he can claim it provided it is payable. The point raised by Mr. Ramamurthi is that such a provision is already there that only in respect of persons to whom the Tanjore Act does not apply, the general provision will apply and in respect of persons to whom the Tanjore Act applies, they will have to pay it. But my own view is that this Explanation is unnecessary. It is purely academic and is of no practical value because the period

[22nd September 1956] [Sri C. Subramaniam]

of limitation is three years. So I would like to remove Explanation III and leave the general provision to remain and it is not likely to work any hardship. Sir, I move—

(v) ‘That Explanation III be deleted.’

MR. SPEAKER : The question is—

“That Explanation III be deleted.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Mr. Kandasamy, withdrawing his amendments?

SRI C. KANDASAMY : Sir, I am not withdrawing them.

MR. SPEAKER : The question is—

“In the proposed clause (a), for the words ‘a month’ occurring in line 25, substitute the words ‘six weeks’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“In the proposed clause (aa), for the words ‘a month’ wherever they occur, substitute the words ‘six weeks’.”

The amendment was put and lost.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I beg leave to withdraw the two 10-50 a.m. amendments [Nos. (iii) and (iv)] moved by me.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 4 as amended was put and carried.

Clause 5.

Clause 5 was put and carried.

New clause 5-A.

SRI S. RAMALINGAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“After the existing clause 5, insert the following as new clause 5-A :—

‘5-A. Insertion of new section 4-A in Madras Act XXV of 1955.—After section 4 of the principal Act the following new section 4-A shall be inserted :—

“4-A. Reference of disputes to Conciliation Officer and appeal to Revenue Divisional Officer.—(1) For the words ‘Revenue Divisional Officer’ wherever they occur in this Act, substitute the words ‘Conciliation Officer’.

(2) Any dispute between a landlord and a tenant including any matter which may affect their mutual harmonious relationship in the cultivation of land or any question which may arise as to the terms of a tenancy or payment or non-payment of any rent an application by any party to be decided by the Conciliation Officer.

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

(3) Against any order passed by the Conciliation Officer an appeal shall lie to the Revenue Divisional Officer within thirty days of the passing of the order.” ”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் பிரதான நோக்கம் என்னவென்றால் கன்விலியேஷன் ஆபீசர் மூலமாக சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்பதுதான். இன்றைக்கு சட்டப் பிரகாரம் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் எல்லா விதத்திலும் தீர்ப்பு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குமேலே அப்பீல் கிடையாது. புது திருத்தப் பிரகாரம் ஹை கோர்ட்டில் ரிவிஷன் தான் அனுமதித்திருக்கிறோம். பல விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப் படுத்தப்படுவதாகவும், தங்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்றும் கோரி ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸரிடம் மனுக் கொடுத்தால் அது பைசலாவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. பணச் செலவும் ஆகிறது. என்னென்றால், மூன்று தாலுகாவுக்கு ஒரு டிவிஷனல் ஆபீசர் இருக்கிறார். குக்கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயி, ஒரு தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு வர வேண்டுமென்று டிவிஷனல் ஆபீசர் உத்தரவிடுமோது, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருப்பதோடு, பணச் செலவும், காலதாமதமும் ஆகிறது. டிவிஷனல் ஆபீசருடைய முடிவே இறுதியானது என்று சொல்வதால் தவறுதலாக உத்தரவிட்டாலும், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு போய்தான் நீதி பெறவேண்டுமென்றே வேறு வழி கிடையாது. ஹைகோர்ட்டுக்குப்போக வரதியும் விவசாயிகளுக்கு கிடையாது. தஞ்சை சட்டப் பிரகாரம் தன்னை நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினால் அல்லது, நிலச்சுவாந்தாருக்கும் விவசாயிகளுக்குமிடையே ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டாலுங்கூட கன்விலியேஷன் ஆபீசர் பதவிக்கு தாசில்தார் அந்தஸ்திலே இருப்பவரை நியமித்து விசாரித்துத் தீர்ப்பு கூறலாம் என்று சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அவருடைய தீர்ப்புக்குமேல் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் விசாரணை செய்யலாம். அந்த முறை வந்தால் இரு சாராருக்கும் அதிக பாதகம் இல்லாமல் இருக்கும். அந்த முறையை இந்தச் சட்டத்திற்கும் அமலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகின்றேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am not able to accept this amendment because the framework and scope of this Bill is with reference to the Revenue Divisional Officer. The hon. Member wants to refer the disputes to a Conciliation Officer, of the rank of a Tahsildar or Deputy Tahsildar. Therefore, Sir, I oppose the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : In the light of the reply given by the Hon. Minister I am withdrawing the amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 6.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“ (i) Delete the proposed new section 4-A.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

22nd September 1956]

SRI C. RAJAM RAMASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“ (ii) For the proposed new section 4-A, substitute the following :—

‘ 4-A. Right of landlord to resume land for personal cultivation.—Notwithstanding anything contained in any other provision of this Act, a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one half of the extent of the lands, but not exceeding one veli or 6-2/3 acres of wet lands to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant ; where however the total extent of the land owned by a landlord is only 6-2/3 acres or less, he shall be entitled to resume the entire extent for personal cultivation ’.”

SRI S. VADIVELU : Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“ (iii) In the proposed new section 4-A, in sub-section (1), for the words ‘ one half of the extent of the lands, . . . but which he has leased out to a cultivating tenant ’ occurring in lines 36-38, substitute the following words ‘ one half of the extent of the lands which he has leased out to a cultivating tenant and of which he is entitled to possession such half not excluding 5 acres and as far as possible comprising whole fields or already distinctly demarcated portions of whole fields or partly comprising whole fields and partly already distinctly demarcated portions of whole fields ’ ”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR : Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“ (iv) In the proposed new section 4-A, in clause (3) delete the word ‘ or ’ occurring after the words ‘ profession tax ’ in line 17, and insert a coma after the words ‘ income-tax ’ and add the words ‘ or municipal house-tax ’.”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendment :—

“ (v) In the proposed new section 4-A, in sub-section (1), for the figure ‘ 5 ’ occurring in line 37, substitute the figure ‘ 2 ’.”

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the following amendments :—

“ (vi) In the proposed new section 4-A, in clause (2) for the words beginning with ‘ or the labour ’ and ending with ‘ such

[Sri C. Kandasamy] [22nd September 1956]

reimbursement' occurring in lines 1-3, *substitute* the following:

'Provided that the Revenue Divisional Officer shall postpone the restoration of the applicant to possession of the land until any crop, which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested.'

(vii) In the proposed new section 4-A, in sub-section (3), for the figures '13-1/3' occurring in line 14, *substitute* the figures '6-2/3'."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments:—

"(viii) In the proposed section 4-A, sub-section (3) *omit* the words 'or the extent of land . . . 5 acres of wet land' occurring in lines 13-16.

(ix) *Add* at the end of sub-section (3) of the proposed new section 4-A, the following, namely:—

'nor shall sub-section (1) be deemed to confer on the landlord a right to resume possession of a greater extent than that which along with the extent he is already in possession of either as owner or as tenant or as both would make up an extent of 5 acres of wet land.'"

The amendments were duly seconded.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

"(x) At the end of the proposed new section 4-A, *add* the following proviso:—

'Provided that nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both'."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I move the following amendment:—

"(xi) In the proposed section 4-A, in sub-section (5) *after* the word 'year' occurring in line 26, *add* a coma and the following words 'or has so resumed under a fraudulent misrepresentation'."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

"(xii) *Add* the following at the end of the proposed new section 4-A:—

'Nothing in the above section shall be deemed to entitle any landlord to resume possession for personal cultivation from a tenant who is having less than two acres'."

22nd September 1956]

SRI C. KANDASAMY: Sir, I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendments:—

"(xiii) In sub-clause 5, of the proposed new section 4-A, *after* the words 'lie fallow for more than a year' occurring in line 26, *add* the following words 'or transfers possession to another'.

(xiv) *Add* the following exceptions at the end of the proposed new section 4-A:—

'*Exception.*—Nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both'."

The amendments were duly seconded.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move the following amendments:—

(xv) In section 4-A, inserted by clause 6, in sub-section (1), for the words 'for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant', *substitute* the words 'from any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant'.

"(xvi) *Re-number* sub-sections (3) to (5) as sub-sections (4) to (6) respectively and *insert* the following as sub-section (3), namely:—

(3) Any cultivating tenant from whom any land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation, may offer to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955 and the Revenue Divisional Officer shall thereupon pass an order permitting him to continue in possession on payment of such rent. The cultivating tenant shall, as long as he continues to cultivate that land, be bound to pay rent accordingly'."

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I move—

(xvii) *After* the words 'the landlord' occurring in line 3 of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by the Government amendment, *add* the following:—

'in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Both the clause and the amendments are now before the House for discussion.

[22nd September 1956]

11 a.m. SRI P. RAMAMURTHI: When the Government come forward and propose certain amendments at the last minute . . .

MR. SPEAKER: They have done it in time.

SRI P. RAMAMURTHI: I am not disputing their proposing amendments at the last minute. What I want to say is they should give us some time to consider those amendments, or else we may now be given the opportunity to propose further amendments to those amendments which had been proposed by Government at the last minute.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Then we may also have to propose some further amendments to your amendments.

SRI P. RAMAMURTHI: But Government stand on a different footing. They are the sponsors of this Bill. Because they are the sponsors of the Bill, they come forward proposing certain amendments at the last minute. When such is the case, they should give us some time to consider those amendments or to discuss those amendments across the table. Instead of doing that if they go on rushing like this, it would lead to all sorts of complications. Otherwise we may now be given an opportunity to move certain further amendments to the amendments proposed by Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The provisions are simple. As far as amendment No. 7 is concerned, the language is made more clear and definite now. That is all. We have now definitely said that not more than half the extent of lands which a landowner owns, could be resumed for personal cultivation. The language was not clear previously. Now we have made it more definite. That is all what we have done. Hon. Members raised a plea that there should be no conflict between a small tenant and a small landlord and they said that this idea of presumption of land for personal cultivation by the small landowner would lead to difficulties. Government, after having fully considered the whole aspect, are now giving a formula by which these difficulties could be overcome. We are not stopping with the passing of this Bill alone. We will be immediately considering another Bill for fixing fair rent. Therefore if a small landlord is prevented from resuming his land for personal cultivation and if the rent is also reduced suddenly, then it will lead to difficulties particularly when the landlord has no other avocations. That is why we provided for resumption of land, for personal cultivation by him up to a maximum of 5 acres of wet land and not more than half the extent of land he owned. Even that was opposed by the Hon. Leader of the Opposition and by some hon. Members from this side also. That is why we have now given this formula. We have now said that a landowner cannot resume more than half the extent of the land he owns, from any tenant, for his personal cultivation. We have

[22nd September 1956] [Sri C. Subramaniam]

also said that any cultivating tenant from whom land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation may offer to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955. If the tenant agrees to pay that rent, the Revenue Divisional Officer would then pass an order permitting him to continue in possession of the land on payment of such rent. By this formula the tenant continues to be in possession of the land. This formula, we hope, would solve the difficulties of both the small landlord and the tenant. The tenant also would not be affected if he agrees to pay to the landlord the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955. Thus the tenant is also not evicted. Later on when the comprehensive land legislation comes, he could say that he had been in possession of that land from such and such time. Therefore this is a measure which will protect the small landlord and at the same time this measure gives protection to the small tenant also. It tries to do justice to both. Therefore amendment Nos. 7 and 8 are quite simple and I do not think any further amendment to them is necessary unless it be a verbal one. But if suggestions for the improvement of these amendments are made, certainly we are prepared to consider them.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I wish to speak first on my amendment. My first amendment is only to make the position clear. In this Bill the most important thing is the power given to the small landowner to resume his land for personal cultivation. Of course he cannot resume more than half of his land for personal cultivation. It is provided under the Act that a tenant who sub-lets his land or who divests himself of possession, is entitled to eviction. We do not oppose that. But here the landowner comes in. Suppose the landowner who has resumed the land for personal cultivation allows the land to remain fallow for more than a year. Then it is provided under sub-clause 5 of clause 6 that the tenant concerned is entitled to the restoration of the land to him on application to the Revenue Divisional Officer, inasmuch as the landowner had allowed the land to remain fallow. But suppose the landowner cultivates it for one year and then he leases out the land to another person. What would be the result? I request the Hon. Minister to enlighten me on this subject. The landowner resumes the land for personal cultivation. He cultivates personally for one year. But after one year, he transfers it to another person. In that case is the tenant entitled to restoration of that land? I say this because this is a temporary Bill, in which personal possession is given great importance. Of course if any person is given complete ownership over any land, then he is automatically entitled to transfer that land to anyone whom he likes. But now inasmuch as the tenant could claim restoration of the land to him if the landlord had allowed the land to remain fallow for more than one year and since he is given that right of possession then, I think it is but

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd September 1956]

right that he should be entitled to possession of the land if the owner transfers possession of the land to another. The moment the owner transfers possession of his land to another, he loses the right of personal cultivation. It is then just and proper that the original tenant is given back possession of the land. No other individual should take the land. That is the purpose of my first amendment. Otherwise the words "does not carry on personal cultivation on the land within a year of such resumption" should be deleted. If that is done, my amendment is not necessary. Because it is specifically stated that if he does not cultivate for one year and allows the land to remain fallow, the tenant shall be entitled to claim possession of the land, I say either the words "that he does not cultivate for one year", should be deleted or my first amendment should be accepted. Either of the two things should be done. If the owner transfers possession of the land to another, the tenant should be entitled to claim back possession of the land. That amendment of mine should be accepted.

My second amendment is also important. It has been said that it is not the intention of Government to harm the tenant but to hold the balance even. In that case, those tenants who have been cultivating the lands must be left with at least certain areas for doing cultivation. Otherwise they would not be able to maintain themselves. Of course the rich tenants' cases are quite different. They might be dispossessed. We do not care for them. But the poor tenants' cases should not be forgotten. That is why I have fixed the barest limits in my second amendment. If my amendment is accepted, all controversial provisions and other minor amendments will lose their importance. Of course it involves a fundamental proposition and Government should consider the same. Now amendment No. 8 had been moved which reduces the right of resumption of land by the landowner for personal cultivation. It is now said by amendment No. 8 that if the tenant agrees to pay the contract rent or rent prevailing on 27th September 1955, then the landlord should allow the tenant to continue to remain in possession of the same. That means that the landlord is given a weapon for blackmail. It may be said that this is voluntary and optional for the tenant. By inserting a provision of this kind in this Bill, Government are negating the provisions fixing fair rent in the Fair Rent Bill. It has been stated in many cases of tenancy legislation, that left to themselves, very seldom tenants would be able to displease the landlords. Inserting a provision of this sort is tantamount to anticipating the provisions of the Fair Rent Bill. Therefore what is sought to be given by the right hand is taken away by the left hand. That will be the result of this Government amendment.

Therefore, I submit that my amendment may be accepted. The amendment moved by the Government is so vicious in its implication that it does find favour with me.

22nd September 1956]

*SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 a.m.
நானும் கனம் செல்லப்பாண்டியன் அவர்களும் புதிய 4-ஏ செக்ஷனை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். சர்க்கார் தரப் பில் 4-ஏ செக்ஷனுக்கு புதிதாக ஒரு திருத்தமும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம். அதை அப்படியே நிறைவேற்றிவிட்டால் இரண்டு தரப்பிலும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த செக்ஷனில் 13 ஏக்கரளுக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ள மனு செய்துகொள்ளலாம் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு வேலி நஞ்செய் நிலம் வைத்திருப்பவர்களை மிகவும் கஷ்டப்படும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் என்ற கணக்கிலே கருதக்கூடாது என்பதை இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகையால், ஒரு வேலிக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தான் பாதி நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள மனுச்செய்யலாம் என்ற விதத்தில் திருத்தம் அமையவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எடுக்கவிரும்பும் நிலத்திற்கு, பழைய குத்தகையையே கொடுப்பதற்கு சாகுபடியாளர் ஒப்புக்கொண்டால் அவர் தொடர்ந்து நிலத்தை சாகுபடி செய்யலாம் என்ற திருத்தம் இயற்றப்பட்டாலும் சில தகராறுகள் ஏற்படுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கும் குத்தகைக் காரர்களுக்கும் இடையே ஒருவருக்கொருவர் சச்சரவு ஏற்பட்டு கோர்ட்டு தாவாக்கள் அதிகரிக்கும். இரண்டு பேர்களிடமும் கோர்ட்டில் சாட்சிகளை விசாரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஏனென்றால் குத்தகை எவ்வளவு அளக்கப்பட்டது என்பதற்கு ரசீது கிடையாது. குத்தகை எவ்வளவு என்பதை கோர்ட்டில் ருசுப்படுத்துவது இரண்டு தரப்பினர்களுக்கும் மிகவும் கஷ்டம். ஆகவே, ஆறு ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், பாதியை அதாவது மூன்று ஏக்கர் திருப்பி சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்து, அந்த நிலத்துக்கு விவசாயிகள் 60:40 என்ற விகிதத்தில் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், பழைய குத்தகையை தொடர்ந்து செலுத்திக் கொண்டு வந்தால் அந்த நிலத்தை சாகுபடியாளர் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை மாற்றி, அந்நிலங்களுக்கு 50:50 என்ற வார முறையில் குத்தகை செலுத்தி வந்தால் அவர்கள் நிலத்தை தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற தன்மையில் ஒரு திருத்தம் இயற்றினால், முன்பு கூறப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் தீர்ந்துவிடும். இல்லாவிட்டால், ஏகப்பட்ட தகராறுகள் ஏற்பட்டு இருவரும் கோர்ட்டுக்குப்போய் கேஸ்கள் போட்டு சாட்சியம் விரும்ப நிலைமையான ஏற்படுமென்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இரண்டாவதாக, "personal cultivation" என்பதற்கு definition சரியானபடி கொடுக்கப்படவில்லை. இதனாலும் ஏகப்பட்ட தகராறுகள் மூளலாம்.

நான் முன்பு சொன்னது போல், சர்க்கார் கொண்டுவந்த திருத்தத்திலே ஆறு ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் மூன்று ஏக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக்கொள்ளலாமென்றும், சாகுபடியாளர் 50:50 என்ற வார முறையில் வைத்துக்கொள்ளலாமென்றும் திருத்தம் அவர்கள் தொடர்ந்து நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமென்றும் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எப்படியாவது விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை பிடுங்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு குறைவாக குத்தகை நிர்ணயித்தாலும் பரவாயில்லை என்று கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அரசாங்கத் தரப்பில் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். ஐந்து ஏக்கர் களையில் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு குத்தகை நிர்ணயம் கிடையாது. அக்

[Sri M. Palaniyandi] [22nd September 1956]

களுக்கு 60:40 என்ற வாரம் கிடையாது. அவர்கள் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த வாரத்தைத்தொடர்ந்து கொடுத்து வந்தால் விவசாயிகளே நிலத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்காவது அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டுவந்தது பற்றி நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். கனம் செல்லபாண்டியன், ஆறுமுகம் அவர்கள் சொல்லுவது போல், ஐந்து ஏக்கருக்கு 50:50 நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக்கெல்லாம் 60:40 என்ற வாரம் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருப்பதால் பாதி பாதி, அதாவது 50:50 என்ற முறையிலாவது வாரத்தை நிர்ணயித்து, அந்த வாரத்தைக் கொடுக்க விவசாயி ஒத்துக்கொண்டால் அவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். வாய்மொழியாகத்தான் குத்தகையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறதே ஒழிய, அவர்களுடைய குத்தகைச் சீட்டும் கிடையாது, ரசீதும் கிடையாது. இதுனால் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு கோர்ட்டில் கேஸ்கள் அதிகரிக்கும். ஆதலால் இந்தத் தகராறுகளுக்கும் இடம் கொடுக்காமல், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது விஷயமாக ஒரு நியாயமான வாரத்தை முடிவு செய்ய முடிந்ததைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விரிவான நில சீர்திருத்த மசோதாவை சீக்கிரமாக கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் எல்லா விவசாய மக்களுக்கும், குத்தகைக்காரர்களுக்கும், நடுத்தர நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் நல்லது செய்த தாகுமே தவிர, துண்டு துண்டாக சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தால் பிரயோசனமில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய நல்லதோர் சட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டுவர சர்க்கார் வழி வகை செய்யவேண்டும்.

சர்க்கார் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள வாய்ப்பு அளித்து, அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் பழைய வாரத்தையே தொடர்ந்து கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டால், அவர்கள் வெளியேற்றப் பட்ட மாட்டார்கள் என்ற விதத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்ததுபற்றி நான் அவர்களை ஆதரிக்கிறேன். ஆனாலும், முன்பு கூறியபடி குத்தகை வாய்மொழியாகவே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்குமாதலால் பல தகராறுகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல், 50:50 என்ற வாரத்தை நிர்ணயம் செய்து அதைக் கொடுக்க விவசாயி ஒப்புக்கொண்டால் அவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படமாட்டான் என்ற விதத்தில் திருத்தம் அமைந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பு விவாதத்தில் இருக்கும் ஷரத்தை பொது விவாதத்தின் பொழுதே நாங்கள் எதிர்த்திருக்கிறோம். சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் வேறு பல புதிய சங்கடங்களை உண்டுபண்ணும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் நெ. 7 திருத்தம் என்னவென்றால்,

“From any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant”.

என்பதுதான். ஏற்கனவே செலக்ட் கமிட்டியில் வாதம் செய்து முடிவு செய்தது என்னவென்றால், நிலச்சுவான்தார் விவசாயி வைத்திருக்கக்கூடிய பாதி, ஆனால், அதிகபட்சமாக ஐந்து ஏக்கர் நிலத்துக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான். அதுதான் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தப் பிரகாரம் பாதி எடுத்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால், ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான

[Sri S. Ramalingam] 22nd September 1956]

அபிப்பிராயம். கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம் குறிப்பிட்டதுபோல் நிலச்சுவான்தார் 13 ஏக்கருக்குமேல் அதிகமாக நிலம் வைத்திருந்தால்தான் விவசாயிமிருந்து நிலத்தை மீட்க முடியாது. உதாரணமாக, ஒரு நிலச்சுவான்தார் நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால், வேண்டுமானால் விவசாயிமிருந்து சரி பாதி நிலத்தை, அதாவது பத்து ஏக்கர் வரையிலும்கூட திருப்பி எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் நூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தப் பிரகாரம் விவசாயி வைத்திருக்கக்கூடிய நிலத்திலே சரி பாதி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு நிலச்சுவான்தார் ஐந்து ஏக்கருக்கு அதிகமாக சொந்த சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தால் விவசாயிமிருந்து திருப்பி நிலத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று குறிப்பிடவில்லை. குறிப்பாக நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார் விவசாயிமிருந்து நிலத்தை மீட்டுக்கொள்வதற்கு மனுப்போட்டால், அதிகாரிகள் நிலச்சுவான்தார் பக்கமாகத்தான் தீர்ப்புக் கூறுவார்கள். சரி பாதி நிலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர, எத்தனை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அதிகபட்சமாக ஐந்து ஏக்கருக்குமேல் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று இருந்த ஷரத்தை எடுத்து விட்டார்கள். ஆகையால் இந்த விஷயத்தை தீர யோசித்து ஒரு தகுதியான திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். அப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால் எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“From any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant subject to a maximum of 5 acres”

என்ற முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். அதாவது, அதிக பட்சமாக ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தான் நிலச்சுவான்தார் எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதுதான்.

இரண்டு வேலி நஞ்சை நிலம் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவான்தார் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு திரும்பப் பெறலாம் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகபட்சமான வரம்பு. எப்படியானாலும், சிறிய விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால், தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் நிர்ணயித்திருப்பது போல், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடையவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கலாம். ஆகையால், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடையவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியாக இருக்குமே தவிர, இரண்டு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலத்தை உடையவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது சரியல்ல. இரண்டு வேலி என்று நிர்ணயித்தால், அனேகமாக பெருவாரியான விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு விடுவார்கள் என்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

மேலும், ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்ட நஞ்சை நிலத்தை உடையவர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தில் பாதி அளவு நிலத்தை சொந்தச் சாகுபடிக்காகத் திரும்பப் பெறலாம் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால், ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடைய நிலச்சுவான்தார் அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் அரை ஏக்கரை சொந்தச் சாகுபடிக்காகத் திரும்பப் பெற முடியும்; இதை அனுமதிப்பது சரியல்ல. அரை ஏக்கர் நிலத்தில் ஒருவர் நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்யமுடியாது. இதை அனுமதித்தால், நாட்டில் சாகுபடி அதிகரிப்பதற்கு குந்தகம் ஏற்படும். மூன்று கருத்திருமன் பேசியபோது, சாகுபடி அதிகரிப்பு சம்பந்தமாக முரண்பாடான அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார். ஒரு ஏக்கர் நிலம் உடையவர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறலாம் என்றால் தானிய உற்பத்திக்குக் குந்தகம் ஏற்படும்; இதை அனுமதித்தால் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் கஷ்டம், பண்ணையாட்களுக்கும் கஷ்டம்; அரை ஏக்கர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு புதிதாக மாடு

11-20
a.m.

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

கனம், கலப்பைகளும் வரம்பெண்ணியிருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரியான தவறான ஏற்பாடானது, ஒரு பக்கத்தில் 60, 40 வாடும் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு பக்கத்தில் அதைப் பறிப்பது போலத்தான் இருக்கிறது.

மேலும், குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தை நிலச்சுவான்தார் திரும்பப் பெற விரும்பும்பொழுது, குத்தகைதாரர் பழைய குத்தகையைக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால், அப்போது அந்த நிலம் நிலச்சுவான்தார்க்குக் குத்துக்கொடுக்கப்பட்டால் இதுக்களம் என்றும் பரிசீலனாவில் சொல்லப்படுகிறது. இது மிகுந்த கஷ்டங்களை உண்டாக்கின்றன. சில இடங்களில் பழைய குத்தகையை நிர்ணயிப்பதே மிகவும் கஷ்டம்; ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே வாய்ப்பொழியாக (ஒயர்) குத்தகை ஒப்பந்தம் இருந்திருக்கும். வாரம் பெற்றுக்கொண்டதற்கும் நிலச்சுவான்தார்க்கள் பசிய கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமையில் பழைய குத்தகையை நிர்ணயிப்பது வெளியுடையவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இருந்தாலும், நிலச்சுவான்தார்க்கள் தங்களுக்குச் சாதகமான ரீதியிலே வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். குத்தகைதார்களிடம் எந்த விதமான தஸ்தாவேஜை இருக்காது. ஆகவே 'பழைய குத்தகையை குத்தகைதாரர் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டால்' என்று சொல்வதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இம்மாதிரியான ஏற்பாடானது, ஒரு பக்கத்தில் 60 வாடும், 40 வாடும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, மறுபக்கத்தில் அதை எடுப்பது போலத்தான் இருக்கிறது. மேலும், புதிய குத்தகையில் பாதிக்கணக்கும், பழைய குத்தகையில் பாதிக்கணக்கும் இருக்கும்; ஒன்றில் 60, 40 வாடும், மற்றொன்றில் 40, 60 வாடும் ஒப்பந்தமாக இருக்கும். இம்மாதிரியான நிலைமையுள்ள இடங்களில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். இதன் காரணமாக சாகுபடியாளர்க்கும் நிலச்சுவான்தார்க்குக்கும் இடையில் நீண்டகாலமாக சச்சரவு இருந்துவரும்.

நிலத்தை மீட்பது சம்பந்தமாக சர்க்கார் கொண்டுநீதிருக்கும் திருத்தத்தை இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. இது ஒரு தற்காலிகமான சட்டம்தான் என்றும், நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டுவரப்போவதாகவும் சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, ஏதோ ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் சாகுபடியாளருக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான வருமானம் வருவதை ஏன் தடுக்க வேண்டும்? சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் ரொம்ப நாட்களாகக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு வருஷங்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகப்படியான சலுகை கிடைப்பதை ஏன் தடுக்க வேண்டும்? ஆகவே, இந்தப் பிரிவை மசோதாவிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMASWAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்தில் எவ்வளவு பங்கை யார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ, மகசூலில் யார் எவ்வளவு வாரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ, நான் பேச வரவில்லை. ஆனால், 'நேரிடையாக விவசாயம் செய்வது' என்ற வார்த்தைகள் அடிக்கடி சொல்லப் படுவதால், 'நேரிடையாக விவசாயம் செய்வது' என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று சற்று தெளிவு படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். கையோ, காலோ இல்லாத ஒருவன், நேரிடையாகக் கலப்பை பிடித்து விவசாயம் செய்ய முடியாத ஒருவன், குத்தகைக்கு விட்டிருந்த தன் சொந்த நிலத்தைத் திரும்பப்பெறுவதற்கு ஆட்சேபம் இருக்குமா? உத்தியோகம் பார்த்துவரும் ஒருவன் தன் சொந்த நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், அதைத் திரும்பப்பெறுவதற்கு ஆட்சேபம் இருக்குமா? நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நிலத்தில் உழுது பயிரிட்டே வாழவேண்டும் என்று அர்த்தம் சொல்லப்படுமா? மேலும், நோய் வாய்ப்பட்டவர்கள் சொந்த பிள்ளைகளும் இல்லாத காரணத்தால் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், அவர்கள் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு ஆட்சேபம் இருக்குமா? 'நேரிடையாக விவசாயம்' என்பதற்கு மசோதாவின்

[22nd September 1956] [Sri S. Ramaswami Naidu]

அர்த்தம் சொல்லப்படாமல் இருப்பதால் அதன் அர்த்தத்தை சர்க்கார் தரப்பில் உள்ளவர்களாவது மற்றவர்களாவது தெளிவு படுத்துவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். உண்மையில் தாலே நிலத்தில் நின்று பயிரிட தொழில் செய்ய விரும்பும் ஒருவன், இரண்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்தால், தான் குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தைத் திரும்பப்பெற முடியுமா? உழுதுவாழ வாழ்வோரின் சிறப்பைப் பற்றி நம் பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த நிலத்தில் தாங்களே உழ விரும்புகிறவர்கள் தங்கள் நிலத்தைத் திரும்பப்பெற முடியுமா? ஆகவே 'நேரிடையாக விவசாயம்' என்பதன் அர்த்தத்தைத் தெளிவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** SRI C. KANDASAMY :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் முக்கியமாக விவாதத்திற்குரிய பிரிவு விஷயமாக சர்க்கார் ஏற்கெனவே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். இருந்தாலும் முக்கியமான சில விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் புதிதாக சேர்த்திருக்கும் உப-பிரிவு 4 (ஏ)-ஐ எடுத்து விடவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தத்தில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இந்த பிரிவு மீட்சி உரிமையைக் கொடுக்கும் பிரிவு. இந்தப் பிரிவை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் ஏன் வற்புறுத்துகிறேன். என்றால், கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இன்று காலையில் கூறிய பதிலைக் கேட்ட பிறகும் கூட மீட்சி உரிமையை இந்த சமயத்தில் நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கலாமா என்பது பற்றி எனக்கு இன்னும் சந்தேகம் இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக வரப்போகும் நியாய வார மசோதாவில் நிலச்சுவான்தார், சாகுபடியாளர் இருவருக்கும் பாதக மில்லாதபடி மிக நியாயமான முறையில் வாரம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்று நேற்று சொன்னேன். இந்த சட்டத்தின் ஆயுட் காலத்தை சட்டத்தில் திருத்தம் எதுவுமின்றி நீடித்துவிட்டு, நியாய வார மசோதாவைக் கொண்டுவரும்பொழுது அதில் மீட்சி உரிமையைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று கூடச் சொல்லுவேன். நியாய வார மசோதாவில் மீட்சி உரிமைக் கால திருத்தத்தைப் புகுத்தினால், அப்போது நாம் அதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். இந்த மசோதாவில் மீட்சி உரிமைக்கான திருத்தத்தைப் புகுத்துவதானது எக்கச்சக்கமான நிலையில் கொண்டி போய்விடுகிறது. கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் பேசும்போது, நமது ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய மக்களில் 15 சத விதத்தினர்தான் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்பவர்கள் என்றும், இவர்களில் ஐந்து அல்லது 7 சதவிதத்தினர்தான் பாதிக்கப்படக்கூடும் என்றும் கூறினார்கள்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இல்லை. 50 சத விதத்தினர்தான் (2 வேலிக்கு உட்பட்ட நிலமுடைய நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து குத்தகைக்குப் பெற்று) குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்பவர்கள் என்று கூறினேன்.

*** SRI C. KANDASAMY :** நான் நேற்றுச் சொன்ன விஷயம் என்னவென்றால், ஒரு பகுதியினருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்போது மற்றொரு பகுதியினர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது தான். ஒருவருக்கு ஆதாயம் கிடைக்கும்போது மற்றவருக்கு பாதகம் ஏற்படக்கூடாது. சிறு நிலக்காரர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தைத் திரும்பப்பெறுவதாக இருந்தால் அதை அனுமதிக்க வேண்டியதுதான். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். ராமசாமி நாயுடு சொன்னதுபோல் செயலற்றவர்களும், விதவைகளும் பாதுகாக்கப்படுவதற்காக அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருந்த நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டியதுதான். அதில் ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால், நிலத்தில் சாகுபடி செய்தே பிழைக்கும் ஏழை சாகுபடியாளர்களின் நிலைமையைப் பற்றியும் சர்க்கார் சிந்திக்க வேண்டும். ஏழை சாகுபடியாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய முறையில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஆதாயம் கொடுப்பது கூடாது. அப்படிச் செய்வது ஒரு கண்ணில் கண்ணை மூடும் மாதிரி ஒரு கண்ணில் வெள்ளையையும் வைப்பதுபோல்தான் இருக்கும்.

[Sri C. Kandasamy] [22nd September 1956]

கிராமங்களில் இருக்கும் உபரி நிலங்களை ஒன்று சேர்க்கும் காலத்தில், உபரி நிலங்களைவிடுத்து வெளியேற்றப்படும் சாகுபடியாளர்களின் புனர்வாழ்வுவிற்கு வகை செய்யும் போது இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யலாமே தவிர, தற்காலிகமான சட்டங்களில் இத்தகைய விஷயங்களைப் புகுத்துவதால் கிராமப்பறங்களில் மிகுந்த குழப்பம் தான் ஏற்படும்; சிறு நிலக்கார பகுதியினரும், சிறு குத்தகை விவசாய பகுதியினரும் மோதிக்கொள்ளும் நிலைமையே ஏற்படும்.

காலையில் கணம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, “ பெரிய நிலச் சுவாஸ்தார்க்கு உடல் இந்தத் திருத்தத்தினால் ஆதாயம் அண்டப் போகிறார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை ” என்று கூறினார்கள். இப்போது ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை பெரிய பெரிய நிலச்சுவாஸ்தார்கள் பிழை முறையில் தங்கள் சுற்றத்தார்களுக்கு பாகப் பத்திரங்கள் மூலம் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்தால், இந்தத் திருத்தத்தினால் பல பெரிய நிலச்சுவாஸ்தார்கள் ஆதாயமடைவார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உதாரணமாக வடபாதிமங்கலத்திலுள்ள ஸ்ரீ தியாகராஜ முதலியார் போன்றவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை யெல்லாம் ஐந்து ஐந்து ஏக்கர் களாக சுற்றத்தார்களுக்குப் பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்தால், அவர் ஐந்து ஏக்கர் நிலச்சுவாஸ்தார்களுக்கு அனுதாபமாகப் பேசுவதன் காரணம் தெரியும். இன்னும் இதே பல பெரிய நிலச்சுவாஸ்தார்கள், முன்பெல்லாம் ஏழை விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திற்கு இடைஞ்சல்கள் விளைவித்துக்கொண்டும், அவர்களை பலவிதங்களில் துன்புறுத்தி வைத்துக் கொண்டும், அவர்கள் நிலங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டும் இருந்துவிட்டு, இப்போது சிறு நிலச்சுவாஸ்தார்களுக்கு அனுதாபமாகப் பேசுகிறார்கள்.

11-30
a.m

இந்த நிலைமையில் இந்த செக்ஷனை இங்கே புகுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நியாயவார மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது இதைப் பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம். வேண்டுமென்றால் இதைப் பற்றி அதில் வேறு ரூபத்தில் புகுத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது யோசிக்கலாம். இந்த செக்ஷனை இந்த மசோதாவில் புகுத்தினால் நாட்டில் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகமாக ஏற்படும். பலர் வேலையில்லாத திண்டாட்டத் திற்கு உள்ளாவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கெனவே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செக்ஷனைக் கொண்டு வந்தால் இன்னும் அதிகப்படியான விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். கிராமத்தில் பொருளாதாரம் இதனால் ஓரளவு பாதிக்கும். இதனால் விவசாயிகள் இயக்கத்தில் ஈடுபட முற்படுவார்கள். வெளியேற்றத்திற்கு இந்த செக்ஷன் மூலமாக பரிபூரணமாக பரிசாரம் தேடப்போவதில்லை. ஒரு கையினால் கொடுத்து விட்டு மறு கையில் அதை எடுத்துக்கொள்வதாகத்தான் இருக்கிறது இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம். இந்தத் திருத்தத்தினால் நியாயவார மசோதாவின் வேகம் குறைந்து போகிறது. அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நியாயவார உரிமை போகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் படிப்படியாக போவதால் மிராசுதார்களுக்குத்தான் பயன் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதனால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படப்போகிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எக்கச் சக்கமான நிலைமையும் ஏற்படலாம் என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களைப் பற்றி பேசும்போது ஐந்து ஏக்கர் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை இரண்டு ஏக்கர்கள் என்று திருத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். இது ரொம்பவும் முக்கியமான திருத்தம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வெளியேற்றுவது சம்பந்தமாக மனுச் செய்து கொண்டால் டிபுடி கலெக்டர் அதற்கு தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நிலத்தை மீட்க வேண்டும் என்று மனுக் கொடுத்தால் அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்த பலனை விவசாயி அனுப

[Sri C. Kandasamy] [22nd September 1956]

வித்த பிறகு நிலத்தை மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரமிருப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்றால் இப்போதுள்ளபடி விவசாயி தான் செலவழித்த பலனை அனுபவிக்காமல் நிலத்தைக் கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம். இதற்கும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக 13-1/3 ஏக்கருக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நில மீட்டி வேண்டும் என்றால் 13-1/3 என்பதற்கு பதிலாக ஒரு வேலி என்று மாற்றி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இதுவும் முக்கியமான திருத்தம். சாதாரணமாக செழிப்பான பகுதிகள் உள்ள திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிலப் பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். திருக்காட்டுப்பள்ளியிலும் அதிகப்படியான நிலப்பிரபுக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகப்படியாக 10 ஏக்கர்தான் நிலம் இருக்கிறது. 13-1/3 என்று ஒத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு எல்லாம் செளகரியமாக இருக்கும். சாதாரணமாக அதிகப்படியான நிலப் பிரபுக்கள் அங்கெல்லாம் இவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களாக இருப்பார்கள். அதனால்தான் இந்தத் திருத்தம் அதாவது 13-1/3 என்றிருப்பது ஒரு வேலி அதாவது 6-2/3 என்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இதே செக்ஷனில் வருமான வரி செலுத்துகிறவர்கள், தொழில் வரி செலுத்துகிறவர்கள் இவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடன் முனிசிபல் வரி செலுத்துகிறவர்களையும் வீட்டு வரி செலுத்துகிறவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் இப்பொழுது அநேகம் நிலச் சுவாஸ்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை விற்று விட்டு டவுன்களிலும் நகரங்களிலும் வீடுகளை வாங்கிக்கொண்டு அதன்மூலம் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் முனிசிபல் வரி செலுத்துகிறவர்களையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அநேகம் நிலப் பிரபுக்கள் இப்பொழுது நகரங்களில் இருப்பது முப்பது வீடுகள் என்று வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கணம் நாராயண குருப் அவர்களும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தையாவது ஒரு விவசாயி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வகையில்தான் இந்தச் சட்டம் மூலம் மீட்சி உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இரண்டு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. உலகத்தில் பிடிப்பு ஒரு விவசாயிக்கு இருக்கவேண்டுமானால் அவனுக்கு குறைந்தது இரண்டு ஏக்கர் நிலமாவது இருக்கவேண்டும். இதையிசு வும் சுவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமெயொழிய தீமைகளைக்கொண்டு வரக்கூடாது. நன்மைகளைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தீமையைச் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri C. RAJAM RAMASWAMI : Sir, it has been provided in the Cultivating Tenants Protection Act that a landlord could resume for personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land which he has leased out to a cultivating tenant. Government have now come forward with an amendment

[Sri C. Rajam Ramaswami] [22nd September 1956]

stating that the right of resumption will arise only if the tenant refuses to pay rent as provided in the Tanjore Pannayal Protection Act. I feel there is no necessity for this amendment if Government have no real intention of allowing the landlord to resume any land for personal cultivation. Most of these landholders are petty landlords and they are in great distress. They make little or no income out of the land; they are suffering very much and most of them are anxious to dispose of their lands out of distress. If Government are genuine about giving the right to the landlords to resume lands for personal cultivation, the provision should be more explicit and the extent increased to at least one veli or 6-2/3 acres. If this is not allowed, we may as well do away with the clause completely and leave the law as it is without trying to create an illusory right to the landlords as they can never resume the land. My amendment that the extent should be increased to one veli may be accepted or the amendment moved by Government may be withdrawn.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, I wholeheartedly endorse what my predecessor Sri Rajam Ramaswami has said. There are many poor landlords who are in a very bad condition. Their economic condition is such that they are unable to make both ends meet. They should be given the right of resumption of lands for their personal cultivation. Take for instance some of the clerks in the employ of Government or private firms. They have got small holdings. After retirement they want to go back to their villages and settle down and take up lands for personal cultivation. These people should be given some preference, and they should be permitted to resume their lands. I know, Sir, in many instances small landowners are in a very miserable condition when compared to some of the tenants in their areas. The Government have now come forward with an amendment that in cases where the tenants continue to pay the landlords the rent at the rate which was payable to them before the 27th September 1955, those lands shall not be touched. Where is the guarantee that the tenant will pay that rate? Even if he promises to pay, will he keep up his word? To collect the money it will take many months and years. What the Government are giving by one hand is taken away by the other. So, I would urge upon the Hon. Minister to leave off this amendment and see that small owners are given opportunities to resume their lands for personal cultivation. This is my request.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, I think much confusion would be avoided if the definition of 'landlords' in the principal Act is sufficiently and suitably amended. The definition of 'landlord' as it stands, means and includes not only persons who own lands but also persons who do not own lands but are in possession of them as lessees. The amendment safeguards and protects the interests of persons who are lessees also. To that extent, we cannot wholeheartedly support the amendment; that is, the lessees, who are intermediaries should not be allowed to resume

22nd September 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

lands from the cultivating tenants even during the short period of one or two years. But, there are peasant proprietors in our State and we should not forget them. There are persons who are called small pattadars or peasant proprietors owning 3 to 5 acres. Mostly, they cultivate these lands personally, with the help of the members of their family. For some reason or other, wisely or foolishly, if they have leased out parts of their holding—one or two acres—to certain cultivating tenants, the amendment seeks to say that resumption should not be allowed in their case in full, but only to the extent of 50 per cent. What is given by the right hand is sought to be taken away by the left hand. There are two words used in the proposed sub-clause (3) in the amendment. One is 'may' and the other 'shall'. 'A cultivating tenant . . . 'may' offer to pay' but 'the Revenue Divisional Officer 'shall' thereupon pass an order . . .'. So, there is no option left to the small peasant proprietor or small pattadar who may *bona fide* require land for personal cultivation or the conditions under which the lands were leased out may have ceased. This injustice should be avoided. Again and again, I wish to stress on the definition of 'landlord'. He may be said to be a person who owns a certain extent of land. He is at present defined as a person who is entitled to evict a cultivating tenant from a holding. I think it would be better to have a simple measure to avoid all possible future litigation and bickerings between landlords and tenants. It is euphemistic to call a person holding three or four acres as landlord. They could at least be called landholders, landowners or peasant proprietors.

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரியான திருத்த மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதனால் நியாய வார குத்தகை மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு பாதிக்கும் அளவில் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைக் கொண்டு வந்தால் அது பயனடைய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. அந்த மசோதா இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் திருத்த மசோதாவைப் பார்த்தால் மீண்டும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது என்பது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இதனால் குத்தகை நியாய வார மசோதா வராமல் இருந்து விடுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. அப்படிக் கொண்டு வந்தாலும் அது பயனற்ற முறையில் போய் விடுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. குறிப்பாக நஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் தோட்ட நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 7½ ஏக்கர் நிலமும் புஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டால் 15 ஏக்கரும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பயனும் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கும் மசோதா பலனுள்ளதாகப் போவதில்லை. தமிழ் நாட்டில் இம்மாதிரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. அதனால் இந்த நில மீட்சி மசோதாவைக் கைவிட்டு விட வேண்டும். ஒரு வேலி என்ற முறையில் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இவைகளைப் பற்றி மீண்டும் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்தகைய முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I have moved an amendment to sub-section (1) of the proposed section 4-A. The sub-section says that the landlord can resume possession to the

[Sri P. Ramamurthi] [22nd September 1956]

“அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்காக நாம் சொல்ல வேண்டும். நியாயம் வழங்குகிற மாதிரியாகச் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும்” என்கிற எண்ணத்தில் கொண்டு வரப்படுகின்றன என நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறு மிராசுதாரர்களுக்குச் சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் தங்கமும், ஆனால் ஓடு ஏக்கர், ஒண்ணை ஏக்கர் நிலம் வைத்துப் பாடு படுகின்ற சாகுபடியாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக இவர்கள் நிலத்தை விட்டு விட்டு ஓடும்படி ஏற்படும். சம்சாரிகளால் தங்களுக்குப் பிடிப் பது சாத்தியம் இல்லை. இதனால் நிலவெளியேற்றம் என்பது இந்த ராஜ்யத்தில் இனி மிகப் பெரும் அளவில் நடைபெறக் கூடிய அபாயம் தான் ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும்போது உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்வது சரியாகாது. உண்மையும் இல்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று 19. 11. நாயாயன் நம்பியாராப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள், “இன்று மனையில் மாற்றத்தைக் குறைத்ததனால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகப் பட்டிருக்கிறது?” என்று. அதிகரிக்கவில்லை என்பது சர்க்கார் கணக்கு என்று அறிகிறேன். சர்க்கார் கண்காட்டத்தில் அதிகரிக்க வில்லை எனக் கொள்ளலாம். அவர்கள் எப்படிப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரித்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. நாலு ரெவினயூ, மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் தான் பம்மாய்க்கும், ஹைதராபாத்துக்கும் சென்று நேரிலேயே நிலச்சீர்திருத்தம் அங்கே எப்படி நடைபெறுகிறது என்ப பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சீனாவுக்கும் போய் வரலாம் என்பது என் யோசனை.

எந்த மாதிரியாக நிலச்சீர்திருத்தம் செய்தாலும் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகுவதை சாத்தியம் இல்லை என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது விஷயம். சமீபத்தில் இந்திய சர்க்காரே ஒரு சிலரை சீனாவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் உணவு இலாக்கா அதிகாரி ஹப்பரும் போய் வந்திருக்கிறார். போய் வந்த பிறகு ஒரு அறிக்கையும் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார். வேண்டுமானால் அந்த அறிக்கையே பார்க்க லாமே! அதில் அவர் எந்த அளவுக்கு அந்நாட்டில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறது என்றும் சொல்லி யிருக்கிறார். இன்றைய தினம் இந்தியாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு நெல் விளைச்சல் 750 பவுண்டாக இருக்கும்போது சீனாவில் ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள்ளாக ஒரு ஏக்கராவில் 1,700 பவுண்டிலிருந்து, 2,400 பவுண்டு வரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து காட்டியிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் சாத்தியமான ஒன்று நம் நாட்டிற்கும் ஏன் சாத்தியமாகாது. அங்கே எந்த எந்த முறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே ஈ அடிச்சான் காப்பியாக நம் நாட்டிலும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயிகளுக்கும், மிராசுதாரர்களுக்கும் சண்டை ஏற்படக் கூடிய வகையில், தகராறு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கக் கூடிய முறையில் நாம் எந்த விதமான நிலச்சீர்திருத்தமும் செய்யாமல் இருந்தால் போதுமென்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தங்களினால் என்ன ஏற்படும்? நிச்சயமாகத் தகராறு தான் ஏற்படும். பெரும்பாலான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் பண்ணையாள் என்பதே இல்லாமல் இன்றைய தினம் அடித்துவிட்டார்கள். காரணம் 200 ரூபாய் வரையிலும் நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அவர்களை விலக்கி விடலாம் என்ற ஷரத்தை நாம் அந்தச் சட்டத்தில் செய்திருந்ததன் பயன் அவர்கள் எல்லோரும் விலக்கப்பட்டு இருப்பது தான். தினப்படி கூலிக்கு வைத்துக் கொண்டால் போதும், கூலியைக் குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்கிற எண்ணத்தில் அப்படி நடந்து விட்டது. ஆனால் மிராசுதாரர்கள் அப்படி மனப்பால் தான் குடித்தார்கள். பண்ணையிலிருந்து விலக்கப் பட்ட விவசாயிகள் கடந்த ஒரு வருஷ காலமாக தங்களுக்குச் சரியாகக்

[22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

கூலி கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக தங்களுக்குள்ளேயே சங்கங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். ஓரளவு தகராறு ஏற்பட்டது என்றாலும் சில இடங்களில் சமரசத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இப்போதும் இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு ஷரத்தைச் சேர்ப்பதன் பயன் நில வெளியேற்றம் ஏற்பட்டு கிராமப்புறங்களில் தகராறு தான் விளையும். அமைதியான, சுமுக நிலைமை ஏற்படாது. உற்பத்தியும் பெருகாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டும். கைவிடாமற் போனால் வேறு திருத்தத்தையாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இல்லா விட்டால் ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கராவை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்வதால் பெரும்பாலான சாகுபடியாளர்கள் நஷ்டப்படவும், கஷ்டப்படவும் வேண்டி வரும் எனச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதே மாதிரியாக ஐந்து ஏக்கராவுக்குள் இருக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் நஷ்டம் அடையமாட்டார்கள் என யோசிக்க வேண்டும்.

SRI P. RAMAMURTHI : நிலச்சுவாந்தாரர்களைப் பார்ப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. விவசாயிகளிடத்தில் இருந்து இரண்டு ஏக்கரா நிலம் பறிக்கப் படுகிறது என்றால் விவசாயிகள் கையை விட்டே அந்நிலம் போய் விடுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் முழுவதும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். ஆனால் ஐந்து ஏக்கரா நிலமும் விவசாயிகளின் கையில் இருக்கிறது என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் முழுவதும் மிராசுதாரர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு சட்டப்படி நாற்பது வாரம் வந்து கொண்டே இருக்கும். ஆகவே பாதிக்கப் படுபவர்கள் விவசாயிகள் தான் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவேதான், இந்த இரண்டையும் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே நியாயம் வழங்க விரும்பினால், நிலமே இல்லாத சாகுபடியாளர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வருமானத்தில் சூன்யம் ஏற்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து நிலத்தில் பாதிப்பைப் பிடுங்கி விட்டால், அவர்களுக்கு வருமானம் ஓரளவு குறைந்தாலும்கூட, 40 சத விசத வாரம் வந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால், குத்தகை சாகுபடியாளர்களுக்கு நிலம் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் அவர்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் பூராவும் போய்விடும். வருமானத்திற்கு வழியே இல்லாமல் போய்விடும். அப்படிச் செய்தால், தராதை, இரு சாரருக்கும் நேராகப் பிடிப்பதாகாது. ஆகவேதான், குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கராவது சாகுபடியாளர்களுக்கு விட்டு வைக்கவேண்டுமென்று திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டியில் மெஜாரிட்டி மெம்பர்களும், சர்க்கார்த் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்களும், மந்திரி உட்பட, இதிலுள்ள நியாயத்தை உணர்ந்தார்கள். ஆனால், சட்ட சபை முன் இப்பொழுது மசோதா வரக் கூடிய காலத்தில், சட்ட பூர்வமான தகராறுகள் ஏற்படலாம் என்று நினைத்து, செலக்ட் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொண்டதைக்கூட இப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது, நடை முறையில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டால், அந்தச் சிக்கல்களை போக்க சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சபைக்கும் அதிகாரம் உண்டு. அரசாங்கமும் அதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவரலாம். ஆகவே, நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் நியாயமான திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இரண்டொரு சாதாரண திருத்தங்களைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமாவது :

“In the proposed section 4-A, in section (5), after the word ‘year’ occurring in line 26, add a comma and the following words ‘or has so resumed under a false plea’.”

12
noon.

[Sri P. Ramamurthi] [22nd September 1956]

"false plea" என்பதற்குப் பதிலாக "fraudulent misrepresentation" என்று திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்தத் திருத்தத்தினால்தான் அந்தத் தர்ப்புள்ளது, ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய ஷரத்துக்குப்பாட்டு, ஒரு நிறிய நிலம் சொந்தார், விவசாயினிடத்திலிருந்து இரண்டு ஏக்கரோ, மூன்று ஏக்கரோ, ஐந்து ஏக்கர் வரை நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்காக எடுத்துக்கொண்டால், அந்தக்குப் பிறகு ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே அதைத் தன்னையே சொந்த சாகுபடிக்குக் கொண்டுமொழியும் இருந்தாலும், நிலத்தைத் தரிசாப்பிட்டுப் போட்டாலும் மீண்டும் அந்த நிலம் விவசாயிக்கே சேரவேண்டுமென்பது மசோதாவில் கண்டிருக்கும் ஷரத்து. ஆனால், வருமான வரி, விற்பனை வரி கட்டாமல் இருப்பவனுக்குத்தான் நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்கு மீட்டுக் கொள்ள உரிமை உண்டு என்பது போன்ற ஷரத்துக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வருமான வரி, விற்பனை வரி செலுத்துவான் அல்ல என்று ஒருவன் சொன்னால், அது தவறு என்று கோர்ட்டின் முன்னால் ரூசுப் படுத்துவதற்கு விவசாயிக்கு கஷ்டம். விற்பனை வரி அதிகாரியிடமிருந்தோ, வருமானவரி அதிகாரியிடமிருந்தோ சர்ட்டிபிகேட் பெற்று கோர்ட்டின் முன்னால் நிரூபிப்பது என்பது விவசாயிக்கு முடியாத காரியம். அப்படி வாங்குவதானாலுங்கூட, சீக்கிரத்திலே முடியாது. கோர்ட்டிலே பல சந்தர்ப்பங்களில் மிராசுதாரர்கள் பகிரங்கமாக பொய்ச் சொல்லி தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். வருமான வரியோ, விற்பனை வரியோ தாங்கள் செலுத்தவில்லை என்று கோர்ட்டின் முன்னால் பொய் சொன்னாலும், அதைக் கோர்ட்டார் நம்பி, அதை உண்மை யென்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பொய் சொல்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டம் இருந்தாலும்கூட, நடை முறையில் பொய் சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, கோர்ட்டில் பொய் சாட்சியம் சொல்பவர்கள் மீது, பொய் சாட்சியம் சொன்னதாக நிரூபிக்கப்பட்டால், அவர்கள் மீது சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதென்றும், பொய் சொல்பவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம். அவர்கள் ஜெயிலுக்குப் போனாலும், நிலம் சாகுபடியாளர்களுக்கு வருவது தடையாகும். நிலம் சொந்தக்காரர்களிடமே இருக்கும். ஆகவே, மிராசுதார் பொய் சொல்லி விட்டால், அவர்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்றாலுங்கூட, அப்பொழுது நிலம் சொந்தக்காரர்களிடமே இல்லாமல், விவசாயிக்கு வந்து விடவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக இந்தச் சட்டத்தில் போடப்பட வேண்டும் என்பது தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் நோக்கம்.

சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திற்கு நாங்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது,

"After the words 'the landlord' occurring in line 3, of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by amendment No. 8, in list No. 2, add the following words:—

'in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation'."

இந்தத் திருத்தம் சர்க்காருடைய நோக்கத்தையொட்டியே தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் திட்டவட்டமாக சர்க்காருடைய நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. நிலச்சுவாந்தார் எந்த விஸ்தீர்ணமுள்ள நிலத்தைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமோ, எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு மட்டும் பழைய குத்தகை கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லா நிலங்களும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வியாக்கியானம் ஏற்படலாம். இரண்டாவது, நிலச்சுவாந்தார் எந்த அளவு நிலத்தைச் சனிகரித்துக்கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதை முதன் முதலாக ரூசுப்படுத்த வேண்டும். "பழைய குத்தகைக்கு நான் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்று எழுதி விவசாயிகள் கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுக்கும்படி செய்வதற்கு வேண்டிய வாரிய

[22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

மிராசுதாரர்களுக்கு இருக்கிறது. சட்ட பூர்வமாக தப்பித்துக்கொள்வதற்கு, இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இம்மாதிரி முறையும் கையாளப்படும். விவசாயிகளைப் பயமுறுத்தியும் கையெழுத்து வாங்குவது மிராசுதாரர்களுக்குச் சாத்தியம். அதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பது மற்றொரு திருத்தம். இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக, குறைந்த பட்சம் இரண்டு ஏக்கராவது விவசாயிகளிடம் விட்டு வைக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தையாவது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the Bill is of a temporary nature. I have already said that. Therefore we have tried to make as many adjustments as possible so as not to prejudicially affect either the landowner section or the tenant section. The original clause in respect of resumption of land for personal cultivation was : 'a landlord shall be entitled to resume possession for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding five acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant.' It was made out that thereby a large number of tenants would be thrown out. I have already given figures in respect of this. Lands held under lease under landowner owning 13-2/3 acres of land, that is 2 velis, is only 50 per cent of the total lands under lease. Therefore we will be interfering with only half of the extent of the land where there are leases. Even under that we are now taking only half of the land held by the tenants. Even with regard to that, we are now allowing the tenant to continue if he is willing to pay the prevailing rent. If he is willing he will not be disturbed. We have made many attempts to see that there is not much dislocation even during this temporary period. It should be borne in mind that this measure is only a temporary one. All adjustments which could be made in a measure which is of a temporary nature have been made having in view the position of both the landowner and the tenant. Certain hon. Members look at the measure only from the standpoint of the tenants and certain others look at it from the standpoint of the landowners. Government cannot take such a one-sided stand. They have taken into consideration both the views and have done what is best from the point of view of both the tenants and landowners. With regard to the amendments, the Government are willing to accept the amendment moved by the hon. the Leader of the Opposition. With regard to the amendment to my amendment, it is not absolutely necessary. Still in order to make the position quite clear, we have no objection to accept it. We have no objection to accept the amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyanagar. With the acceptance of these amendments and changes, I think all interests will be properly attended to.

DEPUTY SPEAKER : I will now take the amendments one by one. The question is—

"Delete the proposed new section 4A."

The amendment was put and lost.

[22nd September 1956]

The amendment of Sri Rajam Ramaswamy (item ii) was deemed withdrawn.

12-10
p.m.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In section 4-A, inserted by clause 6, in sub-section (1), for the words 'for purposes of personal cultivation one-half of the extent of the lands but not exceeding 5 acres of wet land to which he is entitled to possession but which he has leased out to a cultivating tenant', substitute the words 'from any cultivating tenant possession for purposes of personal cultivation of lands not exceeding one-half of the extent of lands leased out to the cultivating tenant'."

The amendment was put and carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to sub-section (1) of new section 4-A (No. iii) was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In the proposed new section 4-A, in sub-section (1) for the figure '5' occurring in line 37, substitute the figure '2'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In the proposed new section 4-A, in clause (2) for the words beginning with 'or the labour' and ending with 'such reimbursement' occurring in lines 1-3, substitute the following:—

'Provided that the Revenue Divisional Officer shall postpone the restoration of the applicant to possession of the land until any crop, which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"After the words 'the landlord' occurring in line 3, of the proposed sub-section (3), sought to be inserted by amendment No. xvi, add the following words:—

'in respect of the extent of the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation'."

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"Re-number sub-sections (3) to (5) as sub-sections (4) to (6) respectively and insert the following as sub-section (3), namely:—

'(3) Any cultivating tenant from whom any land is sought to be resumed by the landlord for purposes of personal cultivation, may offer to pay to the landlord in respect of the extent of

[22nd September 1956] [Deputy Speaker]

the land which the landlord is entitled to resume for personal cultivation the rent at the rate which was payable to him before the 27th September 1955 and the Revenue Divisional Officer shall thereupon pass an order permitting him to continue in possession on payment of such rent. The cultivating tenant shall, as long as he continues to cultivate that land, be bound to pay rent accordingly'."

The amendment was put and carried.

The Government amendment (item xvi) as amended was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In the proposed new section 4-A, in sub-section (3), for the figures '13-1/3' occurring in line 14, substitute the figures '6-2/3'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In the proposed section 4-A, sub-section (3) omit the words 'or the extent of land . . . 5 acres of wet land' occurring in lines '13-16'."

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In the proposed new section 4-A, in clause (3), delete the word 'or' occurring after the words 'profession tax' in line 17, and insert a comma after the words 'income-tax' and add the words 'or municipal house-tax'."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"Add at the end of sub-section (3) of the proposed new section 4-A, the following, namely:—

'nor shall sub-section (1) be deemed to confer on the landlord a right to resume possession of a greater extent than that which along with the extent he is already in possession of either as owner or as tenant or as both would make up an extent of 5 acres of wet land'."

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (5), of the proposed new section 4-A, after the words 'lie fallow for more than a year' occurring in line 26, add the following words 'or transfers possession to another'."

The amendment was put and lost.

[22nd September 1956]

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“In the proposed section 4-A, in sub-section (5), after the word ‘year’ occurring in line 26, add a comma and the following words ‘or has so resumed under fraudulent misrepresentations’.”

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“Add the following at the end of the proposed new section 4-A:—

‘Nothing in the above section shall be deemed to entitle any landlord to resume possession for personal cultivation from a tenant who is having less than two acres.’”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri M. Narayana Kurup to add an exception at the end of the proposed new section 4-A (item xiv) was, by leave of the House, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“At the end of the proposed new section 4-A, add the following proviso:—

‘Provided that nothing in the above section shall entitle a landlord to evict a cultivating tenant so as to reduce the lands in his possession below two acres of wet land either as owner or as tenant or as both.’”

The amendment was put and lost.

Clause 6 as amended was put and carried.

Clauses 7 to 10 were put and carried.

Clause 11.

12-20
p.m.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

“That clause 11 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“In sub-clause (2) of clause 11, for the word ‘appeals’ the word ‘proceedings’ shall be substituted.”

The object of the amendment is to cover not only appeals but other proceedings also.

The amendment was put and carried.

Clause 11, as amended, was put and carried.

Clause 12 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”

22nd September 1956]

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, in view of the number of amendments that were moved to-day, we would have been perfectly within our rights to say that the third reading should not be taken up now. But we do not propose to do it. It has been, Sir, the almost invariable practice of this Government to spring amendments at the twelfth hour with the result that we are denied the opportunity of considering them. The Government have got their expert advisers. They bring forward Bills after very mature consideration and after going into the various statutes for years. Even then, at the last moment, they move amendments which are more important than the provisions of the Bill itself. In this case, the Bill was referred to a Select Committee also. When the Government bring in amendments at the twelfth or thirteenth hour, we confess we are unable to go into all the aspects of such amendments. Therefore, what I want to request the Government to do is to continue the practice of giving the Members an opportunity to consider all the aspects of a legislation before it is finally passed.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, 12 மசோதா ஷரத்துவாரியாக நிறைவேற்றிவிட்டது. முக்கியமான திருத்தங்கள் நாயகர் கொண்டுவந்திருந்தும் சர்க்கார் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளாத தற்கு நான் வருந்துகிறேன். மசோதாவின் மூன்றாவது வாசிப்பின்போது சர்க்காருக்குச் சில விஷயங்களை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சபை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு வருஷ காலமாக அமுலில் இருக்கிறது. விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக கல்டிவேடிங் டெனன்ஸிப் ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் என்று கொண்டுவந்தும், அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது உண்மையில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சட்டத்தை அமுல் நடத்துபவர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர். அவருக்கு இரண்டு மூன்று தரஸாகக்கள் எல்லை இருப்பதால், விவசாயிகளை விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்றால், நெடுந்தூரம் இருக்கும் டிவிஷனல் ஆபீசுக்கு விவசாயிகள் வரவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பணச் செலவு ஏற்படுவதோடுகூட, காலதாமதம் ஆகிறது. லிவில் கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் கோர்ட்டு கட்டணத்தைத் தவிர, சம்மன் அனுப்புவதற்கும், லிவில் கோர்ட்டிலே பணம் கட்டுவதுபோல, படி கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த முறையில் விவசாயிக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுவதால் இவ்வளவு செலவு செய்ய முடியாமல் சட்டத்தில் கண்டுள்ள உரிமைகளைப் பெறமுடியாமல் போய் விடுகிறது. சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளைப் பெறுவதற்கே முடியாமல் பல இடங்களில் விட்டுப் போயிருக்கின்றன என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோர்ட் கட்டணத்திற்கு மட்டும் ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் போதும், மேற்கொண்டு இதர ஸ்டாம்புகள் ஒட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று உத்தரவு உடனடியாக பிறப்பிப்பதால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்படுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் ‘விவசாயிகள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு தங்களுக்காக ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன் வாதாடும்’

[Sri S. Ramalingam] [22nd September 1956]

மென்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கும் கொடுத்திருப்பது போல், இதர ஜில்லாக்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் அபிவிருத்தி உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால் அதிகச் செலவும் ஆகிறது. ஒரு வக்கீலை அமர்த்திக்கொண்டு வாதனை வெண்டி யிருக்கிறது. வக்கீலுக்கு அதிகப்படியான பலன்களைக் கொடுத்து அமர்த்த முடியாமல் பல விவசாயிகள் கேஸ் நடத்தமுடியவில்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினர் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் விவசாயிகளுக்காக ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன் வாத்தாடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த திருநெல்வேலி வக்கீல்கள் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம், எம். எல். எ. அவர்களை "Tout" என்று சொல்லி வக்கீல்கள் சங்கத்தின் மூலமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பது மிகவும் வருத்தப் படக்கூடிய ஒரு விஷயம். கனம் திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் "டென்ட்"; என்ற முறையில், ஸாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு விவசாயிகளுக்காக வாத்தாடவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே நன்மை செய்ய வேண்டும், விவசாயிகள் சட்டத்தில் கண்டுள்ள பலனை அனுபவிக்கவேண்டும், என்று அதற்கு தாம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நடந்துக்கொண்டதற்காக அவருக்கு "டென்ட்" என்ற ஒரு கேவலமான பெயர் கிடைத்திருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் வக்கீல்கள்தான் ஆஜராக வேண்டும், மற்றவர்கள் ஆஜராகக்கூடாது என்ற நிலைமை வருமானால், விவசாயிகள் உண்மையிலேயே தங்களுக்குள்ள உரிமையை அனுபவிக்க முடியாது. விவசாயிகள் எழுத்து மூலமாக யானா தங்களுடைய பிரதிநிதியாக, எஜெண்டாக நிர்ணயித்துக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் விவசாயிகள் சார்பாக கோர்ட்டிலே, அதாவது ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னாலே வாத்தாட உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான விதத்தில் சட்டத்தில் இடமளிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் அம்மாதிரி உரிமை அளிக்கப்படுகிறது. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் பல கேஸ்களில் வாத்தாடி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். மிகத் திறமையாகவும் கேஸ் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். அதே சலுகையை மற்ற இடங்களுக்கும் அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பிரயோஜனமாக இருக்கும். எல்லா இடங்களிலும் வக்கீலை ஆஜராக வேண்டுமென்றிருந்தால், வக்கீல்களைப் பிடிப்பதே கஷ்டம். அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதும் கஷ்டம். வக்கீல்கள் அநேகர் நிலச் சுவாந்தாரர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களை நம்பி விவசாயிகள் கேஸ் நடத்தச் சொல்லவும் தயங்குகிறார்கள். நான் ஏதோ வக்கீல்களைக் குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. வக்கீல்களைப் பார்த்தாலே விவசாயிகளுக்குப் பயமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், வக்கீலும் மிராச்தாராக இருக்கிறாரே, அவரிடம் நம்முடைய கேஸை ஒப்படைத்தால், அவர் நமக்காக சரியாக வாத்தாடுவாரோ, மாட்டாரோ, வக்கீல் சரியாக வாத்தாடமல் கேஸ் வெற்றி பெறாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுவது உண்டு. எந்த வக்கீலிடம் போவது என்று விவசாயிகள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருப்பதால், விவசாயி தனக்காக யார் பிரதிநிதியாக ஆஜராகலாம் என்று எழுத்து மூலமாக கொடுத்துவிட்டால், அவர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் முன்னால் வாத்தாடலாம் என்ற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். கோர்ட் கட்டணம், ப்ராஸெஸ் கட்டணம், இன்னும் பலவிதமாக ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருப்பதையெல்லாம் ரத்து செய்து, ஒரு ரூபாய்க்குமேல் ஸ்டாம்பு ஒட்டக்கூடாது என்ற முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இதைத் தவிர, ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரே கேஸை விசாரிக்க வேண்டுமென்றிருப்பதால், விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. விவசாயிகள் நெடுந்தூரம் போக வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் போனாலும், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்குப் பல வேலைகள் இருப்பதன் காரணமாக இந்த வேலையை சீக்கிரமாக நிறைவேற்ற முடியவில்லை. விவசாயி தனக்கு நலம் வேண்டு

[22nd September 1956] [Sri S. Ramalingam]

மென்று ஒரு மனு கொடுத்தால், அது பைசலாவதற்கு நாலேந்து மாதங்களும் ஆய்விடுகின்றன. இதனால் காலதாமதத்தோடு, விவசாயிகளுக்கும் தொந்தரவு, நிலச்சுவாந்தாருக்கும் தொந்தரவு, ஆகையால், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் தான் விசாரனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ஸ்பெஷல் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை நியமித்து வழக்குகளை துரிதமாகத் தீர்க்க உத்தரவிட வேண்டுமாய்கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, now that the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill is going to be passed, extending the life of the existing Act for a period of two years, I wish to say a few words as to how the existing Act was worked during the last twelve months. As a result of the working of the Act, certain difficulties would have been noticed by the Courts and the Government also might have received reports in that connexion. Government might have come forward with this amendment with the best of intentions in order to have peaceful working of this Act. I wish to draw the attention of Hon. Ministers and hon. Members of this House to one small incident that took place on 18th September 1956 in Tiruchirappalli district. The Hon. Chief Minister visited Tiruchirappalli on that date. Perhaps he was not apprised of the tour programme beforehand. He was taken by the district authorities to a particular place and was asked to open a new road, formed in the midst of wet lands. It should be noted that the site on which the road was laid was not acquired by Government. The Hon. Chief Minister was taken there.

DEPUTY SPEAKER: May I know how that matter is relevant to this Bill?

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: I shall finish in a sentence or two and then show how that is relevant to this Bill. It was brought home to the Chief Minister that the site on which the road was laid was not acquired by Government. The Hon. Chief Minister refused to open that road. Such is the way in which law and order is maintained in the districts at the district level. There is also the popular view in Tiruchirappalli district that most of the revenue officials are improperly siding the trespassers who are not bona fide tenants. All trespasses are treated as kisan troubles. Not alone the strained relationship between the landlord and tenant and disputes arising out of that but even unlawful entry, that is, even trespasses are treated as kisan troubles. There is a very strong feeling in Tiruchirappalli district that this Act is not satisfactorily and properly worked out. Government should therefore take early steps to issue necessary orders or, if rules are to be framed, frame the rules in such a manner so that there is no ambiguity. To some extent I agree with Sri S. Ramalingam that lawyers cannot be engaged by poor tenants for all their cases. There are tenants who are poor and who cannot afford to engage lawyers. Government should take the responsibility and frame rules at the earliest possible moment so that the Act could be worked

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [22nd September 1956]

smoothly and no confusion or disturbance takes place in places where no disturbances had occurred till now. That is my wish and I do hope that the present Bill when it becomes an Act would work smoothly and peacefully for two years than hitherto.

12-37
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் உறுதி உறுப்பினர் அவர்களே, ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி ரெட்டியார் திருத்த ஜில்லாவில் அதிகாரிகள் விவசாயிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு தகராறு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். தகராறுகள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன், மறுப்பதில்லை. ஆனால், விவசாயிகள் தகராறுகள் எப்பதற்கு பதிலாக, மிராசுதாரர்கள் தகராறு என்று சொல்லிவிடுவதால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். ஏன் என்று சொல்பதில், இங்கே கூடிய மிராசுதாரர்கள் கொஞ்சங்கூட விட்டுக்கொடுக்க மாட்டோம், வெளியேர் அதிகக் காலத்தில் இருந்தால்தான் இப்போம் என்று உறுதியாகக்கொல்லிக் கொண்டு கொள்வாயடிப்பதையே தொழிலாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் தான் இந்தத் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தகராறுகளில் விவசாயிகள் பக்கம் நியாயம் வழங்கும் அதிகாரிகள் மருந்துகளுக்குடனாக ஒன்று இரண்டு பேர் கிடைப்பது சரியும். நல்ல வேளையாக திருச்சி ஜில்லாவில் அங்கு இருக்கும் விவசாய இயக்கத்தின் பலத்தை உருவெடுத்தோ என்னவோ அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு ஓர் ஓர் நியாயம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எப்போதும் விவசாயிகளை வாட்டி கஷ்டப்படுவது என்பது மிராசுதாரர்களின் தொழிலாகிவிட்டது. சத்திய சந்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் மிராசுதாரர்கள் முன்பு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை அடிமையாகக் கருதி கட்டி வைத்து புதிய விவசாயிகளை அடித்துரைந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட சத்திய சந்தர்களுக்கு அதிகாரிகள் நியாயம் வழங்கவில்லை என்று கூறுவது உண்மைக்கு முற்றிலும் புறம்பான விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கூறிய விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையிலே இருக்கக் கூடிய ஒரு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் போன் ஒருஷத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட பிறகு இந்தச் சட்டத்தின்மீது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கொண்டிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக பிரத்தியேகமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றும் முறையில் விவசாயிகளின் சார்பாக கோர்ட்டில் வாதாடி இருக்கிறார். விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதை தடுப்பதற்குமே அவர்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கு அவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கோர்ட்டுளில் 150 மனுக்கள் வரை தாவா செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளின் சார்பில் நியாயம் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார். அங்கிருக்கும் வக்கீல்கள் சங்கம் அப்படிப்பட்ட ஒருவரை “டென்ட்” மாமா என்று சொல்லி பகிரங்கமாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. இந்த வக்கீல் சங்கத்தின் செலவாக்கைப் பற்றி நான் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் போது மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள வக்கீல் சங்கங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லா வக்கீல் சங்கத்தின் தீர்மானத்தை கண்டித்திருந்தால் நிலைமை வேறாக இருக்கும். வக்கீல் மாதிரி பணம் கொடுத்தால்தான் கோர்ட்டில் ஆஜராகி வாதாட முடியும் என்று சொல்லாட்டல், விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி நல்லெண்ணத்தோடு அவர்களுக்காக வாதாடிய ஒருவரை “டென்ட்” என்று தீர்மானிக்கும் ஒரு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வக்கீல்கள் பணம் கொடுத்தாலும் மிராசுதாரர்களுக்கு எதிராக விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக வாதாடி நியாயம் கோருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுவது சிரமம். ஆகையால், சம்பந்தப்பட்ட விதிகள் சரியான தோரணையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்று கோருகிறேன். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கும்பொழுது, எந்த விதமான சங்கடங்களுக்கும் இடமில்லாமல் விவசாயிகள் தங்களைச் சார்பாக, யாரை ஆஜர் செய்யும்படியாக எழுத்து மூலமாகக் கோருகிறார்கள் அவர் வக்கீல் பரிசைப் பாஸ் செய்திருந்தாலும் சரி, செய்யாவிட்டால்

22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

டாலும் சரி, பொது ஜன ஊழியர் யாராயிருந்தாலும் சரி, அவரை, கோர்ட்டில் ஆஜர் செய்வதற்கு உரிமை உண்டு என்று விதிகள் திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய வழி செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

* **SRI R. S. ARUMUGAM :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுகளிலும் சிலில் கோர்ட்டுகளிலும் ஒரே சமயத்தில் கேஸ்கள் நடக்கின்றன. மிராசுதாரர்கள் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டிலும் தாவா செய்துவிட்டு, சிலில் கோர்ட்டிலும், ‘cultivating tenant’ அல்ல என்று ஒரு கேஸ் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரண்டு கோர்ட்டுகளிலும் பல கேஸ்கள் நடக்கின்றன. சிலில் கோர்ட்டில் பிரதிவாதி ‘cultivating tenant’ என்று ருசப்படுத்தப்பட்டு விட்டால், அந்த கேஸ் உடனே ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. இதனால் பல தகராறுகள் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கும்பொழுது சிலில் கோர்ட்டில் இன்னுஷன் ஆர்டர் கோரப்படுகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் ஏற்கெனவே கேஸ் இருந்தால், சிலில் கோர்ட்டு தாவாவை அப்படியே ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்பது தான். இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய விஷயமாக ஏதோ பேசப்பட்டது. விவசாயிகள், ஒவ்வொருவரும் வக்கீல்களுக்கு பணம் கொடுத்து, முழு தாவாக்கள் நடத்தும் நிலையில் இல்லை. நான் விவசாயிகளுக்கு என்னுடைய உதவியை செய்து வந்தேன். ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கும்போது கோர்ட்டுக்கு வெளியே என்னைச் சுற்றி சுமார் 200, 300 விவசாயிகள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்து ஏதோ எண்ணம் கொண்டு, வேண்டுமென்றே என் மீது தீர்மானம் வக்கீல் சங்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மேலும் பேச தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் ஒரு விவசாயி பல தடவைகள் “process fee” செலுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஸம்மன் போனால், மிராசுதாரர்கள் அதை வாங்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அல்லது, அவர் ஊரில் இல்லை என்று தயால்காரரிடம் சொல்லப்பட்டு விடுகிறது. இம்மாதிரி ஒரு விவசாயி பல தடவைகள் ரூ. 1-7-0 “process fee” கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நிலவி வருகிறது. உண்ண உணவு இல்லாமல் இருக்கும் விவசாயி நான்கு ஐந்து தடவைகள் “process fee” செலுத்துவது மிகவும் கஷ்டமாயிருப்பதால், அவர்கள் இன்மேல் கேஸ் நடத்த வேண்டாம் என்று சேனை பாதியில் விட்டுவிட்டுப்போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளின் பல மனுக்கள் தள்ளுபடியாகின்றன. ஆகையால் விவசாயிகள் ஒரு தடவை ரூ. 1-7-0 “process fee” கொடுத்தால் போதும், அதை ஊவுத்துக்கொண்டு மிராசுதாரர்க்கு எப்படியாவது ஸம்மன் ஐரரி செய்ய வேண்டுமென்று விதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

நான் முன்பு சொன்னதோ போல், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் 6-ம் தேதி தாவா என்றால், சிலில் கோர்ட்டில் 7-ம் தேதி தாவா என்று இரண்டு இடங்களிலும் கேஸ்கள் நடக்கின்றன. இரண்டு கோர்ட்டுகளிலும் அலைந்து கஷ்டப்படமுடியாமல் பல விவசாயிகள் கேஸ் தான் மாதிரி விட்டுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டில் கேஸ் இருந்தால், சிலில் கோர்ட்டு கேஸையும் ஆர். டி. ஓ. கோர்ட்டுக்கு மாற்றிவிடவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு விதியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[22nd September 1956]

12-47
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, it was said that the Government made last minute amendments and the Members were not given sufficient time to go through the amendments. Sir it was not deliberate. Government are not anxious to do so and they do not deliberately reserve it to the last and surprise the House at the last. In the course of discussion, certain new points arise and Government necessarily have to bring in amendments. Their sole object is to do justice to both the parties. Not that we very much like it. In fact it gives a lot of difficulty for the Member in charge also who pilots the Bill.

The Leader of the Opposition also has brought forward last minute amendments and in order to clarify certain viewpoints and make it clear we have to accept. So in the course of piloting Bills, last minute amendments are always there in every legislation. It is bound to come. But as far as possible we will avoid that and we are sincerely trying to do that.

With regard to some statements about the district officials, one hon. Member said that a particular official or officials are very sympathetic towards the tenants and they are doing everything possible in that respect. There are also hon. Members, if not on this occasion, but on other occasions, who say certain officials side with the landowner class. The trouble is this. It all depends on the view point from which it is looked. Officials are not to blame. There are rules, Acts, etc. They do not deviate from them. But from a particular angle it may look that he is sympathetic towards some. On the other hand, the other person, who looks at it from a different angle, may think differently. Say for instance, if anything is favourable to him, the landlord may think the official is good. Therefore, the whole thing depends on the viewpoint from which they look at things. The official is there bound by rules. The only thing the official can do is to be discretionary in giving some adjournments or in receiving people kindly and all that. Some officials are more accessible than others. In that respect there is difference but not in the implementation of their work.

Then another hon. Member wanted some clarification. He said that if a question whether a particular person is a cultivating tenant or not was raised before two forums, that is before the Revenue Divisional Officer's Court as well as the Civil Court, there would be difficulty. Now we have made provisions to the effect that if the Civil Court *prima facie*—it may be by an affidavit also—comes to the conclusion that he is a cultivating tenant, the whole proceedings will be transferred to the Revenue Divisional Officer. Thus the difficulty stated will be removed. We have provided for that.

SRI P. RAMAMURTHI : In referring to the particular case that the hon. Member Mr. Arumugam has raised, I would like to ask the Hon. Minister to clarify whether the fact that the landlord himself has already filed an application in the Revenue Divisional

22nd September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Officer's Court will not be *prima facie* evidence that the particular tenant is a cultivating tenant and therefore entitled to the protection under this Act.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think it is so. The Civil Court must tentatively decide that he is a cultivating tenant and then the case comes to the Revenue Divisional Officer. That is what I understand we are providing for.

Then with regard to lawyers an allegation was made by the Leader of the Opposition. This is a matter to which I think I am not called upon to reply here. I do not know even the details of the case. That is a matter on which I cannot say anything.

DEPUTY SPEAKER : I shall now put the motion to the vote of the House. The question is—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again on Monday, the 24th September at 9 a.m.

The House then adjourned (12-50 p.m.).

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

152. *The Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956, as revised, issued in G.O. No. 3730, Industries, Labour and Co-operation, dated 20th August 1956. [Laid on the table of the House under section 19 of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923), as amended.]*

153. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1691, Revenue, dated 6th July 1956, amending certain rules of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, as amended.*

154. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2692, Revenue, dated 6th July 1956, amending certain rules of the Madras Betting Tax Rules, 1935, regarding collection of tax from book makers at Guindy and at Ootacamund.*

155. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1745, Agriculture, dated 13th July 1956, amending the General Timber Transit Rules and the Special Timber Transit Rules authorizing the Range Officers to issue Form II permits.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 24th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: As the Hon. the Finance Minister will be coming a little late, I will take up questions 185, 186 and 187 first. They will be taken up together.

*Removal of machinery from the Kerala Soap Institute,
Kozhikode*

* 185 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a soap-making machine owned by the Government was removed from the Kerala Soap Institute, Kozhikode, to Madras, very recently; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A demonstration plodder available at the Kerala Soap Institute, Kozhikode, was lent for a period of one month to the Cottage Industries Research Institute, Madras, for carrying out certain experiments at the Institute in the manufacture of dough for appam making.

* 186 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have removed recently the soap-making machine from the Kerala Soap Institute, Kozhikode, to some place outside Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, attention is invited to the answer given to the previous question.

* 187 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have issued any orders recently for the removal of the plants in the Kerala Soap Institute, Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

[24th September 1956]

Removal of buffalo stud bulls from Thiruvazhamkunnu Farm

* 188 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri M. Narayana Kurup): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that three buffalo stud bulls were removed from the livestock farm at Thiruvazhamkunnu in South Malabar to Tiruppur, Erode, Chingleput or to any other place in June-July 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The answer is in the affirmative. The transfers were made to the centres mentioned by the Member.

SRI V. BALAKRISHNAN: Is it a fact that these stud bulls were as unserviceable as the condemned stud bulls of South Arcot and that therefore they had to be weeded out from the farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. On the other hand, all the 24 murrh buffaloes that were maintained in this centre have been quite serviceable. All murrh buffaloes are bred only in Thiruvazhamkunnu farm in South Malabar and the Koila farm in South Kanara, and they are transferred just as the Sindhi breeds of Hosur are transferred to other places including those in Malabar and South Kanara. Out of the 24 murrh buffaloes, three were transferred to the centres mentioned in the question.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know the reasons for the transfer of these bulls from the centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The murrh breed is maintained only in the Koila and Thiruvazhamkunnu centres. Just as the Sindhi breed that is maintained in Hosur is transferred to the various centres in the State including the centres in South Kanara and Malabar, three out of 24 murrh buffaloes have been transferred to the centres mentioned in the question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Not only in this question but in some other question also, there is the insinuation that at the time of the separation of the Malabar and South Kanara districts from the Madras State, the Madras Government are trying to take away the property that should belong to the future Kerala State. May I know whether there is any truth in this insinuation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may say this is bare insinuation and nothing else.

Draft Bill governing conditions of work of hotel employees

* 189 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 3321 on 8th March 1956—

(a) whether the proposed Draft Bill regarding the terms and hours of employment, wages and other conditions applicable to the workers employed in hotels and restaurants is ready; and

[24th September 1956]

(b) if so, what the salient features of the draft Bill are and when it will be introduced in the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: After all it is a small Bill and why are the Government delaying its introduction? Is it because of the influence of big hotel owners that the Government are delaying its introduction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Again, this is the usual insinuation that is indulged in by the hon. Member. This Government is not interested in the hotel owners or anybody else. From his knowledge and experience, the hon. Member should know that, though it is easy to draft a very simple Bill, the Government have to look into all aspects carefully and draft the Bill so that it may stand the test of law. That is why it takes a little time.

Shifting of the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to Mangalore

* 190 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to some other place in the district outside Kasargod taluk; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir. Orders have since been issued approving the proposal of the Registrar of Co-operative Societies for shifting the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod, to Mangalore with jurisdiction over Puthur taluk, Panamangalore and Bantwal Firkas of the Mangalore taluk and Kollegal taluk of the Coimbatore district and for merging Kasargod taluk with the Malabar (North) Circle; and

(b) the reasons for the shifting are as follows:—

(i) Under the impending reorganization of States, Kasargod taluk in the South Kanara district has to be merged with the Kerala State and the rest of the South Kanara district has to be merged with the Mysore State.

(ii) The Seventh South Kanara district Co-operative Conference had requested for this change.

(iii) The shifting has been made to secure an efficient supervision and administration of the societies.

(iv) Mangalore, being the headquarters of the district, commands better facilities and all the Government District Offices and Central Co-operative Institutions, etc., are also located at Mangalore.

[24th September 1956]

(v) The areas of Belthangudy and Puthur taluks have easier access to Mangalore than to Kasargod.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: While shifting the offices, may I know whether the allocation of staff to Malabar area was also made?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Deputy Registrar of Co-operative Societies has to do it.

DR. K. B. MENON: I understand that one of the Inspectors of Weavers' Societies has been shifted from Kasargod to the Mangalore area where there are no weavers at all. Will the Government consider retransferring him to the area where there are weavers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I shall enquire into the matter.

Taluk Headquarters Hospitals, South Kanara

* 191 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any provision has been made in the State Plan of the Second Five-Year Plan for improvements to Taluk Headquarters Hospitals in South Kanara;

(b) if so, whether any provision has been made to the Taluk Headquarters Hospital at Kasargode; and

(c) if so, the amount so provided?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

(c) Rs. 1,55,000.

Unauthorized occupation of house-sites on natham poramboke lands

* 192 Q.—SRI S. DATVASIGAMONEY (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 28th April 1956 regarding the exemption of the Harijans of Siruvadi village from the levy of penalties for occupying house-sites on Natham poramboke lands, and the assignment of those house-sites to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No.

(b) Does not arise.

[24th September 1956]

Grievances of village officers, Malabar

* 193 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. P. Gopalan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Collector of Malabar regarding the meetings held by the village officers of Malabar on 15th June 1956 to demonstrate their grievances; and

(b) if so, the action taken to redress their grievances?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No. The Government have not received any such report from the Collector.

(b) Does not arise.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether the Government received any representation from the village officers direct, and, if so, what action has been taken on it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Various representations have been received from the Village Officers' Associations. In fact, quite a bundle of representations in post cards were received especially from Malabar. Government are considering them.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: May I know whether the Cabinet Sub-Committee, which was appointed to go into the question of improving the conditions of village officers has submitted its report by now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Not yet. The Cabinet Sub-Committee will be meeting finally within a few days.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Pending the consideration of the larger issue of the status and other matters relating to village officers, will the Government grant school fee concessions to the children of the village officers as in the case of N.G.Os.?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I suppose this also will be one of the subjects for consideration.

Agriculturists' loan applications

* 194 Q.—SRI S. C. YIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of short-term loan applications from agriculturists pending in Kollegal taluk; and

(b) the steps taken to dispose of them expeditiously?

[24th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) About 380 applications.

(b) The Collector of Coimbatore has since appointed a special staff of one Tahsildar and three Revenue Inspectors to attend to the speedy disposal of the loan applications pending in the taluk.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Sir, may I know whether the Government will be pleased to make additional allotment since the present allotment is almost exhausted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. I understand that further amounts may be allotted to the district and Kollegal taluk will get its proportionate allotment.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Sir, an additional allotment of Rs. 50,000 has been made. Even that has almost run out. May I know whether a further allotment will be made?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: My information is not up to date.

Development of inland waterways

* 195 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Central Government have requested the State Government to exploit and utilize the canal transport facilities in this State; and

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) The answer is in the affirmative.

(b) The inclusion of the following three schemes for the development of inland waterways in the Second Five-Year Plan has been recommended to the Government of India and their orders are awaited:—

(1) Improvements to North Buckingham Canal—Estimated cost Rs. 20 lakhs.

(2) Connecting Buckingham Canal to Madras Harbour—Estimated cost Rs. 25 lakhs.

(3) Improvements to Vedaranyam Canal—Estimated cost Rs. 6-10 lakhs.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, was our Government consulted regarding the proposal for the linking of the Ganges with the Cauvery and further extending the canal transport up to Cochin?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We have not been consulted officially.

[24th September 1956]

Repairs to culverts under repair on Kasargod-Jalassoor road

* 196 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of culverts under repair between the fourth and the sixth-mile stones on the Kasargod-Jalassoor road in Kasargod taluk, South Kanara district;

(b) when the works were commenced; and

(c) the reasons for the delay in completing them?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) to (c) Four culverts on this road were under repair. The works were commenced in March and completed in July 1956. The delay in completing them was due to the shortage of cement and the early setting in of the monsoon.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Is it a fact, Sir, that the delay was due to the delay in sanctioning the work?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The cause of delay has been specifically stated. There is no use in assuming any other cause.

Opening of Primary Health Centres in Gingee taluk

* 197 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Primary Health Centres have been opened in Gingee taluk; and

(b) steps taken to open a Primary Health Centre at Valathy?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Orders have been issued for the establishment of a centre at Valathy.

Admission of Vanniyakula Kshatriyas into Medical Colleges

* 198 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Vanniyakula Kshatriya boys and girls that applied for admission into the Medical Colleges at Madras in July 1956;

(b) the number selected; and

(c) the number selected from the South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The information required is not easily available. The Government consider that the time and labour involved in collecting the particulars will not be commensurate with the purpose that will be served by the statistics asked for.

[24th September 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, whether the Government are at least aware of the fact that the majority community, namely, the Vanniyakula Kshatriyas, are not represented in any of the Medical Colleges in Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, the backward classes have secured 113 seats out of 300 seats allotted for the three colleges. This is much more than the number for which reservation is made, that is, 25 per cent. The backward classes, as a whole, are taken into consideration and not any particular community.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, is the Hon. Minister aware that among the backward classes, the Vanniyakula Kshatriya community happens to be the majority community and that from this community not even one person has been selected as a candidate for admission into the Madras Medical Colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information about this particular matter.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, do this Government know that Vanniyakula Kshatriya community candidates (men and women), even though they had secured more than 50 per cent marks in Part III in their Intermediate examination, have not been selected? Do the Government further know that the Selection Committee has simply ignored the interests of this community even though it happens to be the largest community among backward class communities and that at its expense, other backward communities have secured very large number of seats though they do not deserve them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If the hon. Member has information at his disposal, he may please pass it on to me. I shall have enquiries made.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, in regard to the representation of the backward classes in the medical colleges, may I know what procedure is being followed by the Government, whether they take into consideration the representation to be given to every sub-section of the backward classes or all the backward classes put together?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It is for all the backward classes and not for any particular section of them.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, in the matter of selection of candidates for admission to the Madras Medical Colleges, candidates from rural parts are not given their proper quota. Only candidates from urban areas; that is, from district headquarters and city headquarters, are given selection. More especially the sons and daughters of those persons who are in the medical profession are given preference over other candidates. Candidates from rural parts who have obtained very high marks and are eligible for selection have not been selected, because they

[24th September 1956]

had no sufficient backing. Will the Government come forward to give special and preferential treatment to the candidates from rural areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Every district is given its quota on the basis of population. There is no distinction made between rural parts and urban parts. Most of the students are from rural areas and they come for study in colleges in urban areas.

SRI P. RANGASWAMI REDDAR : Do this Government, Sir, still adhere to the principle of communal representation in the matter of selection of candidates to the medical colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no communal representation, Sir. Reservation only is made for backward classes, scheduled classes and scheduled tribes.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Has the Hon. Minister received complaints from various quarters that pupils belonging to forward communities get their selection as backward community pupils by false representation, and that even among the backward community pupils, only a particular backward community has been preferred to all other communities?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No such complaints have come to me in writing.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it a fact, Sir, that some members of the committee awarded very liberal personality test marks to certain backward class candidates in order to favour them even though they did not have personality and is it also a fact that certain backward class students like Vanniyakula Kshatriya students, even though they had sufficient marks, did not get adequate number of marks in personality test and therefore they did not get the chance of being selected?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am sorry, Sir, the hon. Member thinks it fit to make such remarks against the members of the Selection Committee who are not here to defend themselves.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : A remark about the working of the Selection Committee having been made, may I know whether the Hon. Minister would constitute a committee to go into the question whether the Selection Committee really selected persons fairly and squarely for medical colleges?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is absolutely no reason for the constitution of any such committee, Sir.

Regulation of employment in minor ports

* 199 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any tripartite committee is proposed to be constituted to regulate employment in minor ports; and

(b) if so, the details of the proposal?

[24th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER : Now, I shall take up the questions to be answered by the Hon. Finance Minister.

Transfer to Kerala of the golden sword of the Payassi Raja

* 180 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have removed to the Madras Museum this year the golden sword recovered from North Malabar and belonging to the family of Payassi Raja according to legend;

(b) if so, whether the Government have any proposal to return the sword to the Kerala State to be formed; and

(c) whether the Government have any proposal to return all important objects in the Madras Museum which have historical significance with reference to Malabar to the Kerala State to be formed under the reorganization scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Member apparently refers to the three gold sword hilts which were found in Kavalumpara amsam in Kurumbranad taluk, Malabar district, and which were notified as treasure trove by the Collector of Malabar. The treasure trove has not been removed to the Government Museum, Madras. It is still in the district of Malabar.

(c) No, Sir. It is reported that the number of objects of historical interest from Malabar district in this Museum is very very small and negligible.

Representation for Non-Gazetted Officers in the Legislative Council

* 181 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 requesting the Government to take necessary steps to give them representation in the Legislative Council and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A resolution requesting representation for Non-Gazetted Officers in the State Legislature as well as in Lok Sabha was received by Government along with other resolutions passed at the 34th State Conference of the Non-Gazetted Officers' Association held at Madras in May 1956. After examining the request, the Association was informed that the Government considered it neither necessary nor desirable to give any representation to the Non-Gazetted Officers in the Legislature.

[24th September 1956]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : In view of the fact that non-gazetted officers are not entitled to approach Members of the Legislature and Members of the Parliament so that their grievances may be represented on the floor of the House, will the Government consider the question of giving them representation in the Legislative Council as teachers have been given representation in the Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once a non-gazetted officer becomes an M.L.A., he will have to resign his job, and so he will be in the same position as a Member of the Legislative Assembly is now. If the present rules prevent non-gazetted officers from seeking redressal of grievances through Members of the Legislature, the same rules will apply to non-gazetted officers who become Members of the Legislative Assembly or Members of the Legislative Council because they cease to be non-gazetted officers once they are elected to the Assembly or the Council.

MR. SPEAKER : I think this involves amendment of the Constitution because according to Article 102 a non-gazetted officer will be holding an office of profit. There is also the relevant article in the Constitution regarding the composition of the Legislative Council and this will also have to be altered.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Government Non-Gazetted Officers' Association is treated on a par with other Unions in the State and whether the representation asked for by the Non-Gazetted Officers' Association contravenes the provisions of the existing Government Servants' Conduct Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Everybody is entitled to make a request and making a request certainly does not contravene any of the present rules. The question as pointed out by the Hon. Speaker is whether non-gazetted officers as such are entitled to become Members of the Assembly or the Council. That will be impossible under the present Constitution and once they resign and seek election, they are on a par with the other Members of the Assembly or the Council.

Postponement of receipt of pay by non-gazetted officers

* 182 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Non-Gazetted Officers' Association has given notice to Government of their intention to defer receipt of pay by one day in July 1956; and

(b) if so, whether the Government have taken or threatened any action against the Association or its office bearers?

[24th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Strictly speaking, does not arise. However, for the information of the Member, I may add that the Government learnt that, at a conference of the Non-Gazetted Government Officers held at Madras on the 20th May 1956, a resolution was passed that, if the emoluments of the Non-Gazetted Government Officers were not increased, the Non-Gazetted Government Officers should defer receipt of pay on the pay day of July 1956. Taking notice of the above information, Government considered the matter carefully and issued a Press Note reminding Government servants that their action would constitute an act of indiscipline, for which the Association would run the risk of having its recognition withdrawn by the Government and that individual Government servants who participated in the demonstration would lay themselves open to disciplinary action. The attention of the member is invited to the Press Note, dated the 27th June 1956, issued in this connexion, copy * of which is placed on the table of the House.

Allocation of staff under the reorganization of States

* 183 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri K. P. Gopalan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision regarding the allocation of staff working at present under this Government to the other States which will be formed consequent on the reorganization of States; and

(b) the safeguards that will be provided for protecting their interests in regard to their past service and salary on their transfer to the new States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) In the allocation of personnel to Kerala and Mysore States consequent on the reorganization of States it is the desire of this Government to go by the wishes of the officers to the extent feasible but without conceding any right of option. In making the actual allocation preference is therefore given to those who have volunteered to serve in the new States. It is also the desire of the Government that the areas to be transferred to Kerala and Mysore should as far as possible be manned by officers with the respective linguistic affinities.

(b) The conditions of services of officers allotted to the new States of Kerala and Mysore consequent on the reorganization of States will be subject to the provisions contained in the Draft States Reorganization Bill and also by the general policy that may be laid down by the Government of India. The attention of the Hon. Member is invited, in this connexion, to the proviso to sub-clause (7) of clause 116 of the States Reorganization Bill, 1956, and it has become an Act now, under which the condition of service of

* Printed as Appendix B18 on page infra.

[24th September 1956]

the personnel to be transferred would ~~not be varied~~ to their disadvantage except with the previous approval of the Central Government.

Madras Government support to Ceylon Tamilians

* 184 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether this Government have received any communication from the Ceylon Government during August 1956 either directly or through Central Government stating that Madras Government are supporting the Ceylon Tamilians in their campaign against Ceylon Government in her language policy; and

(b) if so, whether this Government have sent any reply to it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The answer is in the negative.

(b) In view of the answer to clause (a), the question does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : During August, Sri Bandarnayke, Prime Minister of Ceylon, had stated publicly in the Press that the Madras Government were supporting the Ceylon Tamilians in their campaign against the Ceylon Government. I wish to know why this Government had not refuted this allegation immediately?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : When it was brought to my notice that there was some such misunderstanding, namely, that there was official support to this movement in the Madras State, I made a statement to the Press that the Government had nothing to do with the propaganda going on here and that as a matter of fact, they could not stop any such propaganda going on here provided it was within the bounds of law.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware of the wounded feelings of the two crores of Tamilians in the Madras State about the anti-Tamil policy pursued by the Bandarnayke Government that denies the fundamental rights of 20 lakhs of Tamil people in Ceylon to speak and write in the great language of their forefathers and does the Hon. Minister propose to take steps through appropriate constitutional channels to allay the wounded feelings of the Tamilians of the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a matter concerning the affairs of the Ceylon Government and certainly we cannot constitutionally interfere with the affairs of another State. The Government of India are also aware of the state of affairs there and whatever is possible at the international level I am sure steps would have been taken.

[Sri C. Subramaniam] [24th September 1956]

covered by loans and grants from the Government of India. Another large item relates to various schemes of industrial development, as explained in the detailed estimates. The total sum asked for under this grant amounts to about Rs. 25 lakhs.

With these words I commend the supplementary estimates for the acceptance of the House.

**V.—PRESENTATION OF STATEMENT OF DEMANDS FOR EXCESS
EXPENDITURE DURING THE YEARS 1951-52 AND 1952-53.**

MR. SPEAKER: The Hon. the Minister for Finance will present the Statement of Demands for Excess Expenditure in 1951-52 and 1952-53.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I present the Statements of Demands for Grants for Excess Expenditure in the years 1951-52 and 1952-53. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates can never be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some grants are inevitable. The explanatory notes appended to the statements give the reasons for the excesses in each case. The Public Accounts Committee constituted for the years 1955-56 and 1956-57 at its meetings held during the course of 1955-56 and 1956-57 examined the reasons for the excesses and recommended that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant might be presented to the Legislative Assembly. The reports of the Public Accounts Committee were published in January 1956 and May 1956 and action for moving the Demands for Excess Grants could not be taken till now, owing to the pressure of other Legislative business.

MR. SPEAKER: I would suggest that the Hon. Finance Minister and the Chairman of the Public Accounts Committee follow the British practice that the Demands for Grants for Excess Expenditure should be brought within the next following year. We are now having the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure incurred in 1951-52 and 1952-53.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I know we are taking up this statement after four or five years and it is not quite a satisfactory state of affairs. The Public Accounts Committee also has taken notice of this fact. We are trying our best to expedite, so that the statement may be brought before the Assembly as soon as possible.

VI.—GOVERNMENT RESOLUTION.

RATIFICATION OF THE AMENDMENTS TO BE MADE TO THE
CONSTITUTION OF INDIA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

24th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

Hon. Members are aware that in pursuance of the recommendations made by the States Reorganisation Commission and the decisions taken on those recommendations, arrangement for reorganisation of the various States has been finalised, and for the purpose of giving effect to those decisions, an Act also has been passed by the Parliament. As a consequence of the reorganisation of the States, it has become necessary to amend the Constitution on the lines indicated in the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956. This Bill particularly deals with the problems arising out of the reorganisation proposals. For example, there will not be any Part B or Part C State after 1st November 1956. Therefore the provisions in the Constitution relating to the governance of Part B and Part C States have got to be abrogated. For that is one set of amendments.

The second set of amendments relates to High Court Judges. Till now there was an absolute prohibition against Judges practising in any Court after retirement. This led to great difficulties, because recruitment from the Bar became difficult in view of this prohibition. One of the amendments provides that retired High Court Judges can practise in any Court other than the Court in which they acted as Judges. The provision in the Constitution relating to *ad hoc* Judges has not been working properly. Now provision is being made for additional Judges and acting Judges. These amendments relate to High Court Judges, their functions and their appointment.

9-40
a.m.

Then there are certain other minor changes proposed to be made in the Constitution in regard to executive powers. There is now a provision for the President to empower the States to be in charge of certain matters over which the Centre has got exclusive jurisdiction. The States can function in respect of the matters that have been delegated to them, but there is no corresponding provision for the States to delegate their powers to the Centre, whenever necessary. This has led to certain difficulties. That is why power is now being given by delegation. All the powers which are exclusively within the jurisdiction of the States can now be delegated to the Centre so that common action in respect of the whole country might be taken wherever it is found necessary.

Then there are some changes in the Schedules also. These are very minor changes.

I commend this resolution to the unanimous acceptance of the House, Sir.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

The motion is now before the House for discussion.

[24th September 1956]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Speaker, Sir, reference is made to the States Reorganisation Act in the proposed Bill. We know that the States Reorganisation proposals were discussed here and this House made certain recommendations regarding the inclusion of territories, etc., in Madras State. What exactly is the provision in the States Reorganisation Act, we are not aware of. A copy of the Act is not placed before hon. Members of this House and we do not know whether the States Reorganisation Act as passed by both Houses of Parliament has been assented to by the President or not. In these circumstances, I am afraid that we should not be a party to the passing of this motion. Whether Devikulam and Peermade were alone taken away from Madras State or some other areas also were taken away, we are not aware of. Unless a copy of the Act, as passed by both Houses of Parliament, is placed before hon. Members, I am afraid, it will not be possible to give a valid and considered opinion upon this motion.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, while welcoming the amendments proposed and passed by the Houses of Parliament, my feeling is that one more amendment to the Constitution could have been made in regard to the formation of a legislature for Kerala State. Unfortunately, no legislature is functioning in the Travancore-Cochin State, which is to form part of the future Kerala State. On 1st November, the Kerala State will take shape. Members from Malabar, who are now in the Madras Legislature, should have become Members of the future Kerala State Legislature along with the Members of the Travancore-Cochin State Assembly. Unfortunately, certain events happened in the Travancore-Cochin State, and the Travancore-Cochin State Legislature was dissolved. Of course, if the President had only suspended the Travancore-Cochin State Legislature, there would have been no constitutional difficulty about the formation of the Kerala State Legislature at the time of the formation of the Kerala State. But unfortunately the Travancore-Cochin State Legislature was dissolved and not suspended. So only by an amendment to the Constitution, the Travancore-Cochin State Legislature can be revived. A composite legislature for Kerala State can be formed by the merger of the members from Travancore-Cochin State and Malabar. Such an amendment to the Constitution would have been proper at a time when the long-cherished Kerala State was about to take shape. It is unfortunate that the people of Kerala go without a representative Government and have to be under the rule of the President and an Adviser appointed by him. Except for the absence of such an amendment, the proposed amendments to the Constitution are generally welcome, and every Indian will be happy to note that no more is there the institution of Rajpramukhs and no more is there the distinction between A, B and C States in India. During the days of the Britishers here, India had been torn asunder and there had been more than 500 native States, each ruled by a native Prince,

24th September 1956] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

who ruled according to his own whims and fancies and not according to the wishes of the people. These native States had been the pawn in the hands of the Britishers to be pitched against the mass movement that was growing in British India. Now Rajas have gone and the institution of Rajpramukhs is also going. The distinction between A, B and C States is also abolished. Every Indian will be happy to note all these. We hope that whatever misunderstandings there had been at the time when the composite States, consisting of different linguistic groups in each State, were formed, will all go now and that all States will be living happily in friendship and goodwill and affection. Let us hope that all the fourteen States and all the six Union territories will prosper with the co-operation of the people and the Government and also the co-operation and friendliness of the neighbouring States. With these words, Sir, I resume my seat.

MR. SPEAKER: Sri P. Rangaswami Reddiar wants the entire States Reorganisation Act to be placed before him. The subject before the House for discussion is the Seventh Amendment to the Constitution, and every hon. Member has been supplied with a copy of this Bill.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, a copy of the Seventh Amendment Bill, 1956, and also a copy of the Parliamentary Proceedings on the Constitution (Ninth Amendment) Bill, 1956, had been circulated. On page 2 of the Constitution (Seventh Amendment) Bill, line 2, reference is made to the States Reorganisation Act of 1956. We are not aware of what exactly are the provisions of the States Reorganisation Act of 1956. We are not aware whether the proposals this House made regarding the States Reorganisation Bill in the matter of inclusion and exclusion of territories, etc., have been accepted by Parliament *in toto* or there were any drastic changes in the Bill. Say, for instance, we do not know whether the whole of Coimbatore had been taken away and knowing the provisions in the States Reorganisation Act, how can hon. Members of this House ratify these amendments? Item 7 on page 3 says that Madras comprises certain territories. We do not know what exactly are the territories of the Madras State after the reorganisation. Without letting hon. Members know all these, to ask the House to ratify the amendments, will not, I think, be correct. We cannot blindly vote for this resolution.

MR. SPEAKER: Only the amendments, copies of which have been circulated, is now before the House for discussion.

* DR. K. B. MENON: Mr. Speaker, Sir, now when the ratification of the amendments proposed to be made to the Constitution are under discussion, I would like to invite the attention of the Government to the position of the Members from Malabar district as far as this Assembly is concerned. I think no definite answer has been given to us as yet as to what our

[Dr. K. B. Menon] [24th September 1956]

position is going to be. It is very obvious that we were elected from Malabar as Members of the Madras Legislative Assembly because Malabar formed part of the Madras State. As long as the Madras Assembly is not dissolved, I cannot see any constitutional or legal way of picking out the Members of Malabar and sending them out of the Assembly. If that is done through an amendment of the Constitution or by a resolution of the Parliament, I feel that it would smack of arbitrariness and unconstitutionality. I am quite sure that such an act would be against the spirit and letter of the Constitution as well. Some way has to be found out to rectify such a mistake, and so far no way has been suggested either by the Centre or by the State Government. This state of affairs is causing considerable concern in Malabar itself and it is so not because we personally are involved in it. The Home Minister to the Government of India, Mr. Pant, was very generous with his sympathies as far as the Members from Malabar belonging to the Madras Assembly were concerned. But, I would like to say that this is not a matter for sympathy but is a matter for the assertion of one's rights. We are not asking for sympathy as such. It is all right for a Government Member to adopt a sympathetic attitude. But what we want is that the rights of the Members of the Madras Assembly coming from Malabar district should be respected and also the rights of the people of Malabar district for popular representation should be respected. It would be setting a very bad precedent if the Members from Malabar are picked out and sent out.

There is also another issue which arises out of this question. Malabar is part of an A State and Travancore-Cochin is a B State. The distinctions between the various States as A, B and C will vanish the moment the amendments to the Constitution are ratified by the various State Legislatures. I cannot understand how a part of an A State can be tacked on to a Part B State where there is now President's rule. President's rule is something that is abhorred all over. Nobody wants dictatorship and nobody wants a constitutional democratic Government to be replaced by a Government of the Representative of the President, and when I say this. I mean no reflection on the President. Everybody is aware of the remarks made by the Members of Parliament including those belonging to the Congress Party about Mr. Rao's regime in the Travancore-Cochin State. Remembering all these facts, one can understand the concern felt in Malabar about sending Members of the Assembly coming from Malabar district out of the Madras State. That is a very current issue. This matter was raised during the Budget debate, but probably the Hon. Leader of the House had no definite information at that time and could not say anything. But I do invite his attention to the issue now and I would like to tell him that Malabar is very much agitated on this issue.

If the Travancore-Cochin State Assembly were not dissolved things would have been very easy. But since that has been dissolved—may be for political reasons, and I am not going to enter

[24th September 1956] [Dr. K. B. Menon]

into the merits of that subject—I invite the attention of the Government to the need for finding a way out of this mess.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9-55 a.m.
சபைக்கு முன் இருக்கக்கூடிய தீர்மானம் சமீபத்தில் பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டத்தினால் எழக்கூடிய அரசியல் சட்ட சம்பந்தமான திருத்தங்களைப் பற்றியதாகும். ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு புகார் இங்கே நிச்சயமாக எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மை தான். ஆனால், அதே சமயத்தில் நவம்பர் மாதம் முதல் தேதி தீர்மானிக்கப்பட்ட புதிய ராஜ்யங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டுமென்ற அவா இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்களுடையது. ஆகையால், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய நமக்கு சென்னை ராஜ்யம் எந்த விருத்தில் திருத்தி அமைக்கப்படப் போகிறது, ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் எந்த விருத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது, நமது சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தினால் திருத்தங்கள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டன, எந்த அளவுக்கு ஒத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதெல்லாம் நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆகவே, ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் நம் முன்பு வைக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒத்திப்போட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் பிரதியை நமக்குக் கொடுத்திருக்கவேண்டியது அவசியம். எதிர் காலத்தில் சர்க்கார் இந்த மாதிரி செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ராஜ்ய புனரமைப்பு சம்பந்தமாக, தமிழ் நாட்டில் சேரக்கூடிய சில பகுதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்று தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெருவாரியான மக்களுடைய குறை. கன்னடியர்கள் புகார் காஸ்கோடில் சில பகுதிகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்பது. மலை யானிசனின் குறை நியாயமாக அவரவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதிகள் சில சேரவில்லை என்பது. இம்மாதிரி குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இருந்தபோதிலுங்கூட, ராஜ்ய புனரமைப்பு மொழிவழி அடிப்படையில் ஏற்படவேண்டுமென்பது நீண்ட நாள் கோரிக்கை. அது பெரும் அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு பகுதி கிடைக்காமல் போனால் ராஜ்ய புனரமைப்பு வேண்டாம் என்று குறுக்கே நிற்காமல், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய அபிலாஷையை பெரும் அளவுக்கு நிறைவேற்றிவைக்கிறது ராஜ்ய புனரமைப்புச் சட்டம் என்பதை மனதில் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டால்தான் நவம்பர் முதல் தேதியன்று ராஜ்ய புனரமைப்பு ஏற்படுவது சாத்தியமல்ல என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவதாக இந்தத் திருத்தங்கள் விஷயமாக இதில் சில விஷயங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகளைப் பற்றி இவைகளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள் ரிடயரான பிறகு அவர்கள் வேறு கோர்ட்டுகளிலும் ஆஜராகலாம் என்று திருத்தம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுகளில் அவர்கள் எற்கெனவே ஜட்ஜுகளாக இருந்தாலும் அந்த ஹைகோர்ட்டை விட்டுச் சென்ற பிறகு அவர்கள் வேறு கோர்ட்டுகளிலும் ஆஜராகலாம் மற்றும் இதர கோர்ட்டுகளுக்கும் சென்று ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம் என்று சொல்லப் படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில்தான் ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம். அது எந்த அளவிற்கு இந்தத் திருத்தத்தினால் உதவியாக இருக்கும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் ஒருவர் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாக இருந்து விட்டு அவர் ரிடயரானால் அவர் மறுபடியும் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத்தான் சென்று ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம். இதர ராஜ்யங்களில் ப்ராக்டிஸ் பண்ணாமல் சுப்ரீம் கோர்ட்டு ஒன்றில் தான் ப்ராக்டிஸ் பண்ணலாம் என்பது ஒன்றுதான்

172 RATIFICATION OF AMENDMENTS TO BE MADE TO THE
CONSTITUTION OF INDIA

[Sri P. Ramamurthi] [24th September 1956]

இதிலிருந்து தெரிகிறது. இதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. வக்கில்கள் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்திருப்பார்கள். அவர்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய முடிவுக்கு மேல் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டியது அவசியம் தான். அதனால் இந்த திருத்தங்கள் எல்லாம் அவசியம் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஜஜுகள் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் அவசியம் என்று கருதினால் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆகவே இந்த திருத்தங்களைப்பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபமே இல்லை. இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதிலும் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்தூண் முடிவாகக் கொள்ளுகிறேன்.

10
a.m.

* SRI K. UPPI: Mr. Speaker, Sir, it is with a heavy heart that I rise to speak on this resolution. The position to which Malabar will be reduced after the implementation of the States Reorganisation Act is a very peculiar and sad one. It is like punishing a person for the offence committed by somebody else. Some people committed some mistake and innocent people also are clubbed with them and are going to be punished. I do not know whether, under the Constitution, anybody has got the power to terminate the membership of Members who have been elected by the people of Malabar district in the same way as the Members from other districts have been elected by the people of the respective districts. Who has got the authority to terminate a right which the people have conferred on the Members? If the Members coming from Malabar have committed any mistake or have done anything detrimental to the interests of the country, it is but fair that they should be sent out. But they are being sent out for no fault of theirs. I do not know whether the Court has got the power to declare the termination of our membership *ultra vires*. If someone goes to the Court, I am afraid the whole thing may be declared invalid. But none of us is going to file a writ petition. But this is a matter which is fit for filing a writ petition.

I wish to have clarification from the Government on another point. Malabar has been a part of the Madras State and it is going to be merged with the Travancore-Cochin State. The Travancore-Cochin State and Madras State are different in so many respects. I understand that in the Travancore-Cochin State, no grants are given to aided schools and to orphanages run by private managements. I wish to know whether such institutions in Malabar, which are receiving aid from the Government of Madras, will cease to get the aid after the separation of Malabar from the Madras State and come to sudden end. The Madras Government owe a duty to Malabar and they should represent to the Central Government and to the Travancore-Cochin Government to continue the aid to such institutions and protect and maintain them. With these words, I conclude my speech.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, one very pertinent and relevant point was raised by Dr. K. B. Menon and Mr. Uppi Sahib, and that is about the future of the Members of this

24th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

Assembly coming from the Malabar district. I do realise that it is very anomalous that the Malabar Members should find themselves in a vacuum, so to say, from 1st November onwards. They will be neither in this Assembly nor in the Kerala State Assembly. But that is a situation which has arisen out of the political conditions prevailing in the parent State of Travancore-Cochin. When there is President's Rule in that State and Malabar district becomes part and parcel of that State, it will be very difficult to provide for the functioning of a legislature for the Malabar district alone. It is not as if this problem has been brought to our notice for the first time. This was discussed in the Parliament, and the Members there came to the conclusion that this was inevitable and that no special provision could be made in the existing circumstances. Even though it may be an anomalous position, we have to put up with it for a few months, till the general election takes place. While my sympathies or the sympathies of the Government of Madras are with the Members belonging to the Malabar district, we are really, in a helpless position. What cannot be cured has to be endured, and this is a saying which is applicable to every aspect of life. Let us hope that the general election will take place in the Kerala State in February-March 1957 and that the representatives of the people will be called upon to administer that State as before.

I forgot to refer to two other important amendments in the Bill. One provides for the appointment of a common Governor for two or more States and the other provides for the establishment of a common High Court for two or more States. But I am sure this will be done only with the concurrence of the States concerned and there will not be any imposition.

I have nothing more to say. I hope the House will pass the resolution unanimously.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: As Members, we are not much concerned with our own membership. What we are concerned with is that Kerala should have a legislature of its own. Whatever sympathies the Minister may have, let those sympathies be with the people of Kerala and not with the Members here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Members will not mind and if that will give them any satisfaction, they are always welcome to this Assembly and let them watch the proceedings here.

MR. SPEAKER: The question is—

“That this House ratifies the amendments proposed to be made to the Constitution of India by the Constitution (Seventh Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament.”

The resolution was put and carried.

[24th September 1956]

VII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL,
1956 (L.A. BILL NO. 4 OF 1956).

10-10 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir,
I move—

“That the * Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

Sir, a Joint Select Committee to consider the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, was appointed by the Assembly on the 28th January 1956 and by the Council on the 31st January 1956. The Committee resolved to receive representations and oral evidence from persons interested in the Bill. At its meetings held on 20th and 21st April 1956, it heard representations of landholders, officers of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department and other individuals connected with agriculture.

This Bill has been brought forward so that economic justice may be done to the class of tenants. Some of the members of the Joint Select Committee were opposed to this measure on the ground that it will disturb the relationship now existing between the landholders and the tenants and that it will also hit hard the landowners, especially small and middle class landowners who formed the bulk of the agriculturists. One section, on the other hand, wanted that the share of the tenant should be increased to 75 per cent as has been recommended by the Planning Commission. I had discussions on the provisions of the Bill with the members of the Planning Commission when I had been to Delhi last month. I also visited Bombay and Hyderabad where tenancy problem has been tackled very earnestly and studied at first-hand the working of the land reforms in those two States. I consider the provisions in our Bill are very fair. The majority of the members of the Joint Select Committee considered that the Bill went a long way in helping the tenant and they wanted only some slight changes to be made in the Bill. The provisions of the Bill were subjected to a very careful scrutiny by the Joint Select Committee. This has resulted in several changes being made in the Bill. I would like to mention a few of the important changes.

As it is very difficult in some areas to determine which is the principal crop and which is the catch crop, the committee decided that all crops should be shared, without any distinction, between the tenant and the landlord. The committee wanted that the benefits of the legislation should be restricted to the real tillers and not to those who took very large extents on lease and cultivated them with hired labour. It was, therefore, decided that the provisions of this Bill should apply only to cultivating tenants holding 6-2/3 acres of wet land either as tenants or as tenant-cum-owners. The Committee, however, decided that marginal

* J.S.C. Report published in the Proceedings of the Legislative Assembly, dated 10th August 1956.

[24th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

cases should also be protected and therefore decided that persons cultivating 10 acres of wet land should be able to surrender the excess over 6-2/3 acres to get the benefits of the Bill. Instead of fixing uniform rates of fair rent for all the lands, it was decided that different rates should be fixed for different types of lands. Accordingly, the following fair rents have been proposed for different classes of lands:—

Wet lands		40 per cent,
Wet lands where the irrigation is supplemented by lifting water		35 „
Garden lands		33-1/3 „
Dry lands		25 „

If water is lifted by pumpsets installed at the cost of the landowner, the fair rent will be forty per cent. It was also decided that one-fifth of the straw or stalk should be given to the landholder. In view of the peculiar nature of land tenure prevailing in South Kanara, it was decided that if any landowner was a mulgenidar, he should be entitled to have the rent payable by him to his superior landowner reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant. Lands cultivated with sugarcane and plantains were, in addition to betelvine, excluded from the purview of the Bill. Rent Tribunals are to be presided over by officers not below the rank of District Munsifs.

The other changes have all been set out clearly in the report of the Joint Select Committee, and I need not enumerate them. I request the House, Sir, to take the Bill, as amended by the Joint Select Committee, into consideration.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

SRI V. BALAKRISHNAN: On a point of information, Sir. A long list of amendments has been circulated to us. When are these amendments to be taken up? The usual procedure has been that amendments will be moved and then there will be a discussion on the amendments too.

MR. SPEAKER: The motion is that the Bill, as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration. There will be a general discussion now. After the general discussion and the reply of the Hon. Minister, clause by clause discussion will be taken up.

*SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-14 இப்பொழுது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் படியான நியாய வார மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு அதன் திருத்தங்களோடு இப்பொழுது சபையின் முன் விவாதத்திற்கு கொண்டுவந்திருப்பதை

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

நான் வரவேற்கிறேன். நீண்ட நாட்களாகவே நமது சர்க்கார் நியாயமான ஒரு வாரத்தை குடியானவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று நினைத்து அதற்கென்று பல சந்தர்ப்பங்களில் பல விதமான கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தி அவைகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து இறுதியாக இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்து அதையும் இச்சபையின் முன்னதாக விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மசோதா தற்கால நிலைமையில் ரொம்பவும் பொருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது.

என்னுடைய கொள்கையைப்பற்றி நிலக்குத்தகையைப்பற்றி அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் ஒரு திட்டமான கொள்கையை அனுசரித்து அதன்படி கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அப்படி கொண்டு வரும் போது நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும் அளவில் கொண்டுவரக் கூடாது என்றும், பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். மற்றும் பூமி சொந்தக்காரர்களுக்கும் உழுது பயிரிடுகிறவர்களுக்கும் ஒரு சமூக நிலையையும் உண்டுபண்ணவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சமூக நிலைமை ஏற்பட்டால் தான் நாட்டின் உணவு உற்பத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படாமல் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்பதையும் நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். சட்டங்களினால் மட்டும் பலன் ஏற்படுவிடாது.

ஆனால் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் சமூக மனப் பாண்மை ஏற்படாதவாறு இருக்குமோ என்று நிலைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயிகளை மேலும் தூண்டி விடக்கூடியதாக வேறு இருக்கிறது. பலவகைகளில் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் ஏற்படக்கூடியதாக இருந்தாலும் பல வகைகளில் அவர்களுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் உள்ள சமூக உறவை பாதிக்கும் அளவில் தூண்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படித் தூண்டப்படும் தன்மையில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அதனால் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும் என்பது என்னுடைய கருத்து. மற்றும் விவசாயத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அமைதிக்கு பங்கம் வேறு ஏற்படும் என்று கூட தோன்றுகிறது. எவ்வித ஒற்றுமையும் ஏற்படாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்த மசோதாவில் விவசாயிகளுக்கு பல சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அதில் பல குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் இது வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

இப்பொழுது பல இடங்களில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒரு விதமான நியாய வாரம் குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள குடியானவர்கள் தங்களுடைய உழைப்புக்குத் தக்கபடி வாரம் பெற்றுக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பழக்கம் நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாக இங்கு நடந்து வருகிறது. ஆனால் அதில் சிலர் சாப்பாட்டிற்கு இல்லாமல் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு என்றே விவசாயம் செய்து ஊதியம் பெற்று கொடுக்கப்படும் வாரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சேலம், கோயமுத்தூர் போன்ற இடங்களில் நிலச்சுவாந்தார்கள் அவர்களே விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டு அதிகப்படியான வேலை செய்து கொண்டு மிகவும் நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த பூமி என்று அதில் அதிகப்படியான முதலீடு போட்டு ஒரு முதலியவைகள் தகுந்த அளவில் போட்டு சொந்தமாகவே சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள குடியானவர்களை தூண்டி விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம் என்று

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

தோன்றுகிறது. அங்கு ஏற்கெனவே பல சலுகைகளை நிலக்காரர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சலபமாகத் தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய இடங்களில் ஒரு விதமான சலுகையும் சலபமாக தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடாத இடங்களில் ஒருவிதமான சலுகையும் ஏற்கெனவே மிளகத்தார்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள சமூக நிலைமை கெட்டுவிடுமோ என்று கூட அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

தஞ்சை போலுள்ள இடங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அங்கு சமூக மனப்பான்மை இல்லாமல் போய் விட்டது. அப்படி எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. வேறு விதமான கருத்துக்களை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏனென்றால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய மனப்பான்மைக்குத் தக்கவாறு சலுகைகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதால் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நியாய வாரம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஆட்சேபம் கிடையாது. ஆனால் அது உற்பத்தியை பாதிக்காத அளவில்தான் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது எந்த முறையில் வசூல் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

ஏற்கெனவே இந்த மசோதாவை முதலில் பிரேரேபித்தபோது சர்க்காருக்கு 100 யோசனைகளை நான் கூறியிருந்தேன். அதாவது குடியானவர்களுக்கு சாகுபடிக்குத் தக்கவாறு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுக்கலாம் என்றும் ஏற்கெனவே விவசாயிகள் வாங்கி வரக்கூடிய குத்தகைக்கு 20 சத. விகிதமோ அல்லது 25 சத. விகிதமோ குறைத்து வாரம் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்யலாம் என்றும் யோசனை கூறியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைப் போட்டால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று யோசனை கூறியிருந்தேன். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுடைய நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களிடத்தில் ஒரு சமூக நிலையும் ஏற்படும். உதாரணமாக ஒருவனுக்கு ஆயிரம் கலம் வருகிறது என்றால் அவன் அதைக் குறைத்துக்கொண்டு 800 கலம் வரும்படி வருவதாகக் கருதிக் கொள்ளலாம். இதனால் விவசாயிக்கு அதிகப்படியான வரும்படி பெருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. மற்றும் 15 மூட்டை குத்தகை என்றால் அதில் 15 பர் செண்டோ அல்லது 20 பர் செண்டோ அதிகமாக எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியை நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு இரண்டு மூன்று மூட்டைகள் குறைவாகக் கிடைக்கும், விவசாயிக்கும், குத்தகைக்காரருக்கும் அதிகப்படியாகக் கிடைக்கும். இந்த விகிதத்தில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே யோசனை கூறியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்திருந்தால் நன்மையாக இருந்திருக்கும்.

ஏற்கெனவே தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதையே இந்த மாணம் பூராவும் விஸ்தரிக்கலாம். அதன்படி நிர்ணயம் செய்யும்போது ஏற்கெனவே கொடுத்து வந்ததைவிட இன்னும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம். இப்பொழுது புது சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முன்னால் கொண்டு வந்த சட்டத்தினாலும் இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தினாலும் குடியானவர்களுக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்து ஒரு படி அவர்களுடைய நிலையையும் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். பூமியை மூன்று வகைகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் குற்றம் இல்லை. பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பூமி பாதுகாப்பில் இப்பொழுது இருக்கும் பொறுப்பைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அதன்படி கொடுத்து குத்தகைக்காரர்கள் அதிகப்படியாக

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

பாடுபட்டு உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகக் கொண்டும், அதில் பூமியின் சொந்தக்காரர்கள் இருப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியான பங்கு உண்டு என்பதை நாம் உணராமல் இருக்க முடியாது. இதில் சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசனை செய்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் பூமியின் வாரததையப் பட்டவர்க்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தியில் பத்து அல்லது பதினைந்து சத விதிகம் அதிகமாக ஆக்க உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட பொறுப்பு பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு இருக்க வேண்டியது அவசியம். ஐயின், இனும் பிரதேசங்களில் ரூ. 200 அல்லது 300 கொடுத்து வாங்கியிருந்தாலும் மற்ற இடங்களில் பூமியை ரூ. 5,000 அல்லது 6,000 என்று கொடுத்து வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தங்களுடைய பூமியினிடத்தில் தனிப்பட்ட அக்கறை உண்டு. அதை பாதுகாப்பதற்குள்ள அக்கறை அவர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு குறைவான வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. இவர்களுக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர் வேண்டும். அவர்களுக்குத் தகுந்தபடி வாரத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளும் குத்தகை செலவை ஏற்றுக் கொள்ளக்க வேண்டும். வருவதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கையையும் நடத்தி யாகவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்திச் செலவுக்கு மேல் இருநாடி ரூபாய்க்கு செய்ய முடியாது. இந்த இருநாடி ரூபாயில், உழைக்கும்படி பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே உழைக்கும்படியான குடியானவர் களுக்கு வேலை செய்யும்படியான சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. அதிலே ஒரு பகுதி மாடுகளின் மூலமாக உழைப்பாகக் கிடைக்கிறது.

10-22
a.m.

மேலும் இன்னொன்று ஆலோசனை செய்யவேண்டும். உரம் போடும் படியான பொறுப்பு குத்தகைக்காரனைச் சேர்த்து என்பது நல்லது. விதை, உற்பா, உரம் முதலியவைகளுக்காகும் செலவு பூராவையும் சாகுபடிக்காரர்களே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், ஆரம்பத்தில் செலவை நிலத்தின் நலன் கருதி பிராக்டிசர்களே ஒத்துக் கொள்ளவேண்டு மென்றும் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய அனுபவத்தில் ஏற்பட்ட சில உண்மைகளை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். குடியானவர் களின் பேரில் குற்றம் சாட்டுவதாக யாரும் அதை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

நான் சொந்தப் பண்ணையில் நாற்பது ஏக்கராக்கள் வைத்துக்கொண் டிருக்கிறேன். பாக்கியை குத்தகைக்கு விட்டிருக்கிறேன். இந்த நாற்பது ஏக்கராக்களுக்கு நான் போடுகின்ற உரத்தில் பாதியை கூட குத்தகைக் காரர்கள் அவர்களிடம் இருக்கும் என்னுடைய நிலத்திற்குப் போடுவ தில்லை. இத்தனைக்கும் நான் என் சொந்தப் பொறுப்பில் அவர் களுக்கு முதலில் உரம் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். அந்த உரத்தைக் கூட அவர்கள் பிரயோஜனப்படுத்தாதது பற்றிதான் நான் வருந்துகிறேன். கடலைப் பிண்ணாக்கு உரம் வாங்கிக் கொடுத்தால் பெரும்பாலானவர்கள் அந்தப் பிண்ணாக்கை நிலத்திற்குப் போடுவதற்குப் பதிலாக மாடுகளுக்கு வைத்து விடுகிறார்கள். நாம் கொடுக்கின்ற உரத்தை அவர்கள் சரியாக நிலத்திற் குப் போடுகிறார்களா என்பதை மேற்பார்வை செய்ய அதிகாரம் இல்லை. உபயோகிக்காதபோது உபயோகிக்கும்படி அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் இடம் இல்லை. நான் போடவில்லை என்றால் அவர்கள் நான் போட்டேன் என்று தான் சொல்வார்களே தவிர இதற்குச் சரியான அதிகாரிகள் மூலம் உண்மையைக் கண்டு அறிய வசதி இல்லை. இதனால் அவர்களுக்கு இரட்டைப் பங்கு வருமானம் வருகிறது என்று நினைக்கிறார்கள். பூமி யின் வளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு நிலச் சொந்தக்காரனுக்கு எவ் வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை சாகுபடிக்காரனுக் கும் உண்டாகும்படியாக உற்பத்தியின் அளவைப் பெருக்கிக் காட்டுவதென்று

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

மென்பதுதான் விதியையாவது சேர்க்கவேண்டும். சாகுபடிக்காரர்கள் இன்றைக்குத் தங்கள் விட்டில் விழுக்கின்ற மாட்டு உரத்தைக் கூடக் கொண்டு போய் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வயல்களுக்குப் போடு வது இல்லை. தங்கள் உரத்தை வெளியில் விற்றுப் பணமாக்கிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். காரணம் விளைவில் அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு என்று இருப்பதால் என்ன விளைந்தால் என்ன, விளைவில் பங்கு வந்து விடுகிறது என இருக்கிறார்களே தவிர நிலத்தில் அதிகமாக உற்பத்தியை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற அக்கறை கொள்வது கிடையாது. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் குப்பைக் கூளங்களையாவது நிலத்தில் போட வேண்டுமென்று நிபந்தனை இல்லை. போடுவார்கள், நன்றாக உழைப்பவர் கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் நிலத்தையே அவர்களுக்குக் கொடுப் பது. ஆனால் அவர்கள் போடுவது இல்லை. எப்படி விளைவில் இத்தனை பங்கு அவர்களுக்கு உண்டு என்று சட்டப்படி விதிக்கிறோமோ அப்படியே விளைவை இத்தனை பங்கு அதிகப்படுத்திக் காட்டுவேண்டுமென்ற நிபந்தனையோடு கூடவே இருந்தால்தான் அவர்கள் நாம் கொடுக்கின்ற உரத்தை யும் அப்படியே நிலத்தில் போடுவார்கள், தங்கவிடமுள்ள உரத்தையும் நிலத்தில் போடுவார்கள். இதைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவோ உரம் அவர்களுக்குச் சப்ளை செய்து அந்த உரத்தை அவர்கள் நிலத்தில் போடும்படியாக அதிகாரிகளை நியமித்துக் கண்காணிக்கவேண்டும். உரத்தைப் போடும்படியான நிலைமையில் பூமி யின் பரதூகாப்பு, அதன் நிர்வாகம், பொறுப்பு எல்லாம் மொத்த விளைச்சலில் இவ்வளவு என்று இருக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இதை யார் நிர்ணயிப்பது? நிலத்தின் நரம், விளைச்சல் முதலியவற்றை எல்லாம் கலெக்டர் நிர்ணயிப்பது என்று சொல்லு கிறார்கள். ஓர் இடத்திலுள்ள பூமிக்கும், இன்னொரு இடத்திலுள்ள பூமிக்கும் தரத்தில் வித்தியாசம் இருக்கும். மிக அதிகமாக விளையக்கூடிய பூமியாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 40 மூட்டை நெல் வரையில் விளையும். என்னதான் மட்டமான பூமி என்றாலும் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 மூட்டை விளையும். கலெக்டர் நாற்பது மூட்டை விளையக் கூடிய நிலத்தில் இருந்து மூட்டைதான் விளையும் என்று நிர்ணயித்து விடலாம். அதனால் குறைவாகவே ஒரு முதலியவைப் போட்டுவிட்டு அந்த நிலத்தின் விளைவு 30 மூட்டையாகக் குறைந்து போகும் படியாக சாகுபடிக்காரன் செய்துவிட முடியும். பூமியின் சொந்தக்காரர்களும் எவ்வித முதல் போடவும் வர மாட்டார்கள். இதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். மொத்த விளைச்சலில் இவ்வளவு பகுதி அவர்களுக்கு என்று சட்டம் போட்டுவிட்டாலும் கூட அந்தச் சட்டத்தை சரியாக நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான அதிகாரிகளைப் போட வேண்டும். அம்மாதிரியாக நாம் செய்யவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்தியாவில் மிக அதிகமாக ஒரு ஏக்கராவில் இரண்டாயிரம் பவுண்டுகள் வரை அதாவது 16 மூட்டை சராசரியாக நெல் விளைய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய பண்ணைகளிலும் கூட இந்த அளவு உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலைமையே ஏற்படும். ஆகவே ஒவ்வொரு பூமியிலும், ஒவ்வொரு இடத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு வாரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் அவர்கள் உற்பத்திக் கணக்கை எடுத்துச் சொன்னால் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குத்தகை கட்டும்படியான நிலைமையில் நிலச் சொந்தக் காரன் தானியமாகவோ, பணமாகவோ, நிலச்சொந்தக்காரர்களுடன் தாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒப்பந்தப்படி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனாலும் பல சங்கடங்கள் வரலாம். நெல் மூட்டை பத்து ரூபாய்க்குத்தான் போட்டேன் என்று செரல்லி சாகுபடிக்காரர்கள் பணத்தை நிலக்காரர்களுக்குக் கட்டிவிட்டு அதிகமான விலைக்கு நெல்லை விற்கலாம். இதனால் குறைந்த பூமி உடையவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே விளையும்படியான தானியமாகவே குத்தகைப்படி நிலக் காரர்களுக்குச் சாகுபடிக்காரர்கள் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri P. G. Karuthiruman] [24th September 1956]

மேலும் பூமியில் நெல் தவிர விளையும்படியான தானியங்களில் ஒரு பகுதி, நிலச் சொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்கும்படியாக நிர்ணயித்திருப்பது மிகவும் நல்லொன்றை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்த நியாய வார மசோதாவில் மொத்த விளைச்சலில் எவ்வளவு பகுதி என்று நிர்ணயிக்கும்போது ஒவ்வொரு பூமியிலும் விளையும்படியான விளைச்சலை சொந்தக் காரனுக்குச் சரிசெய்யும்படியான நிலைமை இருக்கவேண்டும். ஒரேயே வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நியாய வார மசோதாவை திருத்த எடுக்கும் படியான நடவடிக்கை ஒவ்வொரு வருஷமும் இருக்கும்படியான நிலைமைக்கு கணக்கில் கொண்டு செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம். குத்தகை எந்த இடத்தில் வசூல் செய்யபது? பூமி இருக்கும்படியான குடியானவர்களுக்கு பெரிய பொறுப்பை சர்க்கார் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். கோட்டமாக இருந்தால் அங்கேயே பிளந்து வரலாம். நெல் வயலில் இருக்கிறது. மழை வந்து விட்டது என்றால் தரம் சங்கடமாகப் போய்விடக்கூடும். சாகுபடிக்காரர்களை நெல்லை விட்டுக்குக் கொண்டுவந்து போடும்படியான வேலையை வாங்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இது அவ்வளவு சரியல்ல. தானியத்தைக் கொண்டுவந்து நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான தன்மையை ஏற்படுத்திவிட்டால் தான் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கும். நிலத்திற்குப் போகமுடியாத படிக்கும் மாணவர்கள் இருக்கலாம். விதவைகள் இருக்கலாம். நிலத்திற்குப் போய்த்தான் தங்களுக்குச் சோ வேண்டிய நெல்லை வாங்குவாணென்றுமென்று சொல்வது சரியாகாது. ஆகையால், மாணவர் மாணவர்கள், விதவைகள், அவர்களுக்கு ஒரு விதி விலக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

பூமிகளிலேயும் பலாகம் உண்டு. சில பூமிகளில் சாகுபடிக்காரர்கள் உண்மையிலேயே அதிக பாடுபட்டு உழைக்கவேண்டிய பூமிகள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் டெஸ்டா பிரதேச பூமிகள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. தானாகவே வந்து தண்ணீர் வாயும்படியான பூமிகளில் மண்ணை மிதித்து விட்டு நடவு நடக்கூடிய அவ்வளவு சலபமான வேலை பிடிக்கும் பூமிகளுக்கும் 60, 40 என்று வாரம் நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். கிஸ்தி முதலியவைகளைக் கட்டும் பொறுப்பை நிலக்காரர்களிடம் விட்டுவிட்டு, உரம், விதை, மற்றச் செலவுகளை சாகுபடிக்காரர்கள் போட்டுக்கொள்ளவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம். இவர்கள் தங்கள் பகுதியைச் சரியாகப்போட்டு நிலத்தில் பாடுபடாவிட்டால் விளைவு பாதிக்கும். இதனால் கிஸ்தி முதலியவைகளைக் கட்ட முடியாத நிலைமை நிலக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். ஆகவே மொத்த உற்பத்தி 10 சதம் அதிகப் படுத்தியாவது காட்டவேண்டுமென்ற விதி இருப்பது அவசியம்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது மிகவும் அடிப்படையாகக் கவனிக்க வேண்டியது ஒரு முக்கியமான விஷயம். அதாவது விவசாயம் என்பது தேசத்தின் பொதுநலனைக் குறித்துச் செய்யப்படவேண்டிய தொழில். தேசிய உணர்ச்சியும், தேசியப் பண்பாடும் முக்கியமாக இதில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு வேண்டும். நியாயவார மசோதாவில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதனால் பயன் இல்லை. அதை மிகைப்படுத்திப் பேசிக்கொண்டிருப்பதாலும் ஒன்றும் வந்துவிடாது. உணவு உற்பத்திப் பெருகி தேசம் சுபீட்சமாக இருக்கவேண்டுமானால் நிலக்காரர்களாக இருந்தாலும், குத்தகைக்காரர்களாக இருந்தாலும், விவசாயக் கூலிகளாக இருந்தாலும் தேசத்தின் நலனைக் கருதி தாங்கள் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறோம் என்ற உண்மை நம்பிக்கையில் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டும். தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து உணவு உற்பத்தியில் கவனமாக உழைக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் விண்ண சர்ச்சைகளை எல்லாம் கிளப்பிக் கொண்டிருக்காமல் தேசிய ஒற்றுமையைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இராம ராஜ்யத்தைக் கனவு காண்கின்ற கம்பர் என்ன சொல்கிறார் எனப் பாருங்கள்.

கலம் சுரக்கும் நிதியம் கணக்கிலா
நிலம் சுரக்கும் நிறைவள நன்மணி
பிலம் சுரக்கும் பெறுதற் கரியதம்
குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கம் குடிக்கெலாம்

24th September 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

என்றிருர். கணக்கில்லாத செலவத்தைக்கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டுப் போகின்றன மரக்கலங்கள். நவதானியங்களை விளைவித்துக் குவிக்கின்றது அந்நாட்டு நிலங்கள். இது இரண்டு இருந்தாலும் போதாது. நாட்டுக் குடிசைக்கு எல்லாம் ஒழுக்கம் மிகவும் இன்றியமையாதது. இதுதான் தேசியப் பண்பாடு. பெறுவதற்கு அரிய ஒழுக்கத்தை குடிசைக்கு எல்லாம் அவர்கள் பிறந்த குலமே தேசிய ஒழுக்கம் கொடுக்கின்றது என்றிருக்கம்பர். மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்றால் தேசியப் பண்பாடு, ஒழுக்கம் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும். இந்த நியாய வார மசோதாவில் எத்தனையோ விதமான குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். “எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறென்றறியேன் பராபரமே” எனத் தாயுமானவர் சொன்னது போல எல்லா மக்களும் இன்புற்று வாழவேண்டுமென்ற ஒரே லட்சியத்தைக் கொண்டே இந்த மசோதாவை நம் கேஷமநல சர்க்கார் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதில் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமில்லை. எல்லோரும் இன்புற்று வாழ நாம் உழைக்கவேண்டும். யாரையும் துன்புறுத்தும் நோக்கத்தோடு எதுவும் பேசக்கூடாது. நியாயவார மசோதா மக்களுடைய சுபீட்சத்திற்கு வழி செய்யும் வகையில் நாம் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The rest of the day will be devoted to general discussion on the Bill. The hon. Leader of the Opposition will speak tomorrow and then the Hon. Minister will reply to the debate. I prescribe a time-limit of 10 minutes for each speaker.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 10-32 a.m.
பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய நியாய வார மசோதாவின் மீது இரண்டாம் முறையாக பொது விவாதம் நடக்கிறது. ஏற்கனவே பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. செலக்ட் கமிட்டியில் சில திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டிருப்பதும் வாஸ்தவம். இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் நலன்களை பாதுகாக்கக்கூடியது என்பதுபற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அவா. எனக்கு முன்பு அரசாங்கத் தரப்பில் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமான் அவர்கள் வேடிக்கையாகப் பேசினார். “எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறென்றும் அறியேன் பராபரமே” என்று முடித்தார். இன்னும் அவர் இந்த விஷயத்தை ஆழமாக பரிசீலனை செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இது நம்மை எந்த இடத்தில் கொண்டு போய் விடும் என்பதை அவர் சரியாக புரிந்துகொள்ளவில்லை. இப்பொழுது நிலவிவரும் வாழ்க்கைத்தரத்திலே விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன, எந்த அளவுக்கு நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்லவேண்டுமென்று அவர் ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவரது ‘எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கும்’ லட்சியத்துக்கு மாறாக அவர் போய்க்கொண்டிருப்பது புலப்படும். இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதுபற்றி பல சந்தேகங்களையும் அவர் ஒரு பக்கத்தில் கிளப்பினார். அவருடைய கண்ணோட்டத்தில் 100-க்கு 90 சத விசதம் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் பொய் யர்கள், அயோக்கியர்கள், வம்புக்காரர்கள். ஆனால், 100-க்கு 10 சத விசதம் இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தாரர்கள் ஹரிச்சந்திரனுடைய சந்ததியார்கள். நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் சரி, மிராசுதாரர்களுக்கும் சரி ஒரு புதிய பண்பாடு ஏற்படவேண்டும். புதிய சூழ்நிலை நிலவ வேண்டும் என்றுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். மிராசுதாரர்களிடையேயும் அயோக்கியர்கள் இருக்கலாம். குடியானவர்களிலும் சிலர் அயோக்கியர்கள் இருக்கலாம். 200 வருஷ இடைக்காலத்தில் ஆங்கிலேயரின் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் திணிப்பினாலேதான் நிலப்பிரபுத்துவம் ஒங்கி வளர்ந்தது. சென்ற காலத்தில் தமிழ் நாடு எப்படி இருந்ததோ புதிய சூழ்நிலையில் அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த

[Sri C. Kandasamy] [24th September 1956]

வேண்டுமென்றுதான் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கூக்குரல் போடுகிறோம். விவசாயிகளுக்குச் சில சசதிகள் இருந்தாலும்கூட அதை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளாத தகுந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டவில்லை.

நிலச்சுவான்தார்கள் 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய் கொடுத்து நிலங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு நிலம் கலையாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் நிலப் பிரபுத்துவம் எந்த சூழ்நிலையில் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதை அவர் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. பழைய காலத்தில் நம் ரிராம அமைப்பு எப்படி இருந்தது, அங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்தில் எப்படி இருந்தது? ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் பி.எ. படித்தவர். அவருக்கு நடைமுறை தெரியும். அவர் கொஞ்சம் சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் 1,000 ரூபாய் பெறும் முடியும் நிலம் ஒரு ரூபாய்க்கு எவ்வளவு போய்விட்டது. இது விஷயம் மாதா குமார் முகலி அவர்கள் எழுதிய சரித்திரப் புத்தகத்தைப் படித்தால் விளங்கும். மொற்றத்தில் ஏற்றம் கண்டவர்கள் யார் என்பது பற்றித் தெரியும்.

இன்று தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தேச புனரூபகாரணம் செய்வதில் சில அத்தியாவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. நாட்டின் தேவைக்கான உணவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. தேசத்தில் வளர்ச்சியில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. விவசாயத்தில் மந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் சட்டினை அமைந்திருக்கிறது. மக்களைய மனோபாஷத்தில் கண்ணிசை ஏற்பட்டு கொள்ளை, கொலை முதலிய கொடிய குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தவிர்த்தெரிய அடிப்படையான பொருளாதாரத்தில் சில அத்தியாவசியமான மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். மேலெழந்தவாரியாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்ப் பார்கள், சூண்டிவிடுவார்கள் என்றெல்லாம் ஸ்ரீ கருத்திருமன் கூறினர். அவர் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை சரியாக இருக்கலாம். அவர் தனவந்தாராயிருப்பதால் அவருக்குக் கஷ்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், தமிழ்நாட்டு சமுதாயத்தில் அத்தியாவசியமான மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் எதிர்க்கட்சியினர் பாடுபடுகின்றனர் என்பதை அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கையில் மக்களை நாங்கள் சூண்டிவிடுகிறோம் என்று சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. அவர் ஊரிலும் சூழ்நிலை மாற்றத்தான் போகிறது. வரக்கூடிய சட்டத்தினால் சூழ்நிலை மாறுதல் ஒருமுகப்படுத்தப்படும். இந்த வகையில்தான் அரசாங்கமும் காங்கிரஸ் கட்சியும் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்று நினைத்தோம்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுத்தால், அதை நிலத்தில் போடுவதற்குப் பதிலாக விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார். பெற்ற பிள்ளையை தாய் எந்த சூழ்நிலையில் விற்பானோ, அதே சூழ்நிலையில் தான் விவசாயி உரத்தை விற்க நேரிடுகிறது என்பதை ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் அறியவில்லை. நானேக்கு பிள்ளை குட்டி பட்டினி கிடந்து சாகப்போகிறது என்ற நிலையில், உரத்தைப் போட்டால் மூன்று மாதம் கழித்து கிடைக்கக்கூடிய பலன் அவனுக்குத் தேவையில்லை என்று கருதி, அவன் உரத்தை உடனே விற்று குழந்தை குட்டிகளை காப்பாற்றுவதே மேல் என்று நினைக்கிறான். ஆகையால், விவசாயி உரத்தை விற்றுவிடுகிறான், அயோக்கியன் என்றெல்லாம் மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அதன் அடிப்படை காரணம் என்ன என்பதை சற்று ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சட்டம் சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுகிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியில் வாரம் 60-40, 35-65, 33-63, 25-75 என்று வெவ்வேறு விதமாய் நிலத்தின் தரத்திற்குத் தகுந்தபடி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. நிலத்தில் பல தரங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி குறைவான

24th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

நிலங்கள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி பல விதங்களில் மாறுபடக்கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குத் தகுந்தாற்போல் வார விகிதம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அறுவடைச் செலவை குடியானவர்கள் ஏற்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருப்பது நடைமுறையிலுள்ள வழக்கத்திற்கு மாறானது. அறுவடைச் செலவை குடியானவர்கள் ஏற்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் 60-40 என்ற வார விகிதம் ஓர் அளவுக்கு பாதிக்கக்கூடும். அது 55-45 என்ற விகிதத்துக்குத் தான் குறைந்துவிடும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எல்லா இடங்களிலும் அறுவடைச் செலவு பொதுப்படையாகக் கருதப்பட்டுதான் மீதி களத்து மேட்டில் பிரிவினை செய்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆதலால் வழக்கத்தில் இருக்கிற படி அறுவடைச் செலவு பொதுப்படையாகத்தான் கருதப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் நிலைமை எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், மதுரை, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் கிணறுப்பாசனம், எரிப் பாசனம் செய்யவேண்டிய இடங்களில் பம்ப் செட்டுகள் வைத்திருக்கு மிடங்களில் அந்த பம்ப் செட்டுகளை பராமரிக்கும் செலவை ஏற்றுக்கொண்ட பிற்பாடும் 40 சத விகிதம்தான் வாரம் என்று சில விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள். அது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். மதுரை, ராமநாதபுரம் முதலிய இடங்களில் கிணறு எரிப் பாசன நிலங்களுக்கு ஏற்கனவே மூன்றில் இரண்டு பங்கு குடியானவர்களுக்கு வாரம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்ட மசோதாவில் உளுந்து பயறு முதலியவைகள் குடியானவர்களைச் சேர்ந்ததாகும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தப் பயிர்களிலும் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிலே “catch crop” பிரதானமான பயிராக இருக்கிறது. ஆகவே, எது “catch crop” என்று நிர்ணயிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுமென்று கருதி எல்லாவற்றிலும் வாரம் செலுத்தவேண்டுமென்று மாற்றப்பட்டது. இதனால் உளுந்து, பயறு போன்ற பருப்புகளின் உற்பத்தி குறைவத்தான் செய்யும். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்தமாதிரி உற்பத்திக் குறைவை ஏற்படுத்தக்கூடாது. இதனால் பருப்பு வகையில் நம் ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்படும். ஏதோ இந்தப் பயிர்களெல்லாம் போட்டு விட்டால் தானாகவே விளையக்கூடியது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது வாஸ்தவமாக இருந்தாலும், கடைசியில் இவைகளை ஒரு மாதம் அல்லது 20 நாட்கள் விவசாயிகள் குடும்பம் பூராவும் சேர்ந்துகொண்டு ஒவ்வொன்றாய் பொறுக்கிச் சேகரிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

உளுந்து பயறு முதலியவைகளை பொறுக்கி எடுக்கவேண்டும் என்றால் 10-43 அதற்கென்று படிக்கு ஒரு அணு வீதம் விவசாயிகள் கூலி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே மிராசதாரர்களுக்கு உளுந்து, பயறு முதலியவைகள் பயிரிட்டால் அவைகளில் அவர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பது என்ற பழக்கம் இருந்து வந்திருக்கிறது. அப்படியே இப்பொழுது கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருப்பது நல்லதுதான். அப்படி மிராசதாரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதும் நியாயம்தான். அவர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அதனால் இந்த சட்டம் வருவதனால் மிராசதாரர்கள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதில் அர்த்தம் இல்லை. விவசாயிகள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்தால் நிலச் சொந்தக்காரர்களும் அதிகப்படியாக வாங்கிக்கொள்ளப்போகிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் அவசியம் என்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. இதனால் மாகாணத்தில் பொருளாதார நிலைமை கெட்டு விடப்போகிவிட்டால், பொருளாதார நிலைமைக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக நிலம் இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கமுடியாது. ஒரு வேலிக்கு மேல்

[Sri C. Kandasamy] [24th September 1956]

கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற சொல்லை அப்படி கொடுத்துவிடக் கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கலாம். ஏற்கெனவே நாம் நில வெளியேற்ற தடுப்புச் சட்டத்தில் விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அதன்படி பார்த்தாலும் இதனால் அதிகப்படியான நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட போவதில்லை. ஆகவே நான்கு தொண்டாறு பெருங்குரு இந்த சட்டத்தினால் பாதிக்கப் போவதில்லை. நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால் அதிகப்படியாக இருக்காது. அதனால் நான் சொல்கிறேன் என்னவென்றால் இந்தச் சட்டம் குறைவான பகுதிக்குத்தான் நன்மையை அளிக்கப்போகிறது.

ஆனால் இன்றைய நிலைமையை கவனித்தால், அநாவது பெரிய மிராசுதார்கள் மொழும் கூக்குலையுமா? அல்லது ஏதோ அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுவார்களோ தெரிகிறது. 6-2/3 ஏக்கருக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும், அதற்கு அதிகமாக இருந்தால் நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்வதனால் அதிகமாக நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர் எடுத்துக்கொள்வதாகத்தானாகும். இதனால் நில வார்ப்பை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்டம் வந்தால்தான் இதன் நன்மையை சரியாக அனுபவிக்கலாம். அது வரையிலும் இப்படிப்பட்ட விலக்குக் கொடுத்தால் அது சரியாக இருக்காது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். இதனால் மிராசுதார்களில் மிராசுதார்களுடைய கைதான் ஒங்கும்.

அடுத்தபடியாக வைக்கோல் கட்டுப்பாடு ஒரு விதி கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அநாவது விவசாயிகள் அந்த ஒரு மாத நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் இல் இடங்களில், அதாவது திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் வைக்கோலை கொடுப்பது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில், வேலிக்கு பத்து அல்லது ஐந்து கட்டு வைக்கோல் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். பல இடங்களில் பல விதமான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கிறார்கள் வைக்கோல் கொடுப்பது சம்பந்தமாக. ஆனால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவந்தால் அங்கும் அதிகப்படியான வைக்கோல் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் மிராசுதார்கள் கேட்கிறார்கள், மாட்டுக்கு தீவனம் வேண்டாமா, தங்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு வைக்கோலை விலக்கு வாங்குவதா, தங்கள் வீட்டிலும் மாடுகள் கிடையாதா என்று கேட்க அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டியதுதான். அவர்கள் விரோதிகள் அல்ல. அவர்களும் மாடுகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் நிலைமையை உணர்ந்து அவர்களும் பேச வேண்டும், எல்லோரும் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்ற மனோபாவம் அவர்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும். அவர்கள் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்று நினைக்கிறபடி மற்றவர்களுக்கும் நாட்டில் வாழவேண்டும் என்ற மனோ நிலை அவர்களுக்கும் வரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். மிராசுதார்களுக்கும் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் டிபுடி கலெக்டருக்கு மனுச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கருதினால் விவசாயிகள் அதற்கென்று டிபாவரிட் கட்ட வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அப்படி டிபாவரிட் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் சில சமயங்களில் அவர்களால் அந்த டிபாவரிட் தொகையைக் கட்ட முடியாமல் இருக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பணை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். அதனால் அட்வான்ஸ் பண்ணவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்படிச் சொல்வதனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகாது.

இந்தச் சட்டத்தில் பல முற்போக்கான அம்சங்கள் இருக்கின்றன, அவைகள் எல்லாம் வரவேற்கவேண்டிய விஷயங்கள்தான். அவைகள் யெல்லாம் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான். பெரிய அம்சங்கள்

24th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

இதில் அடங்கி இருக்கின்றன. அத்துடன் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளை அளிக்கக்கூடாது அம்சங்களும் இருக்கின்றன. அதாவது அவிபக்த குடும்பத்தில் ஒருவனுக்கு 30 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவன் அதில் 6-2/3 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டுவிட்டு மீதியைக் கொடுத்தவிடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இதுவரையில் அவன் 30 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றிவந்திருப்பான். அதையே தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பான். அதை அவனிடமிருந்து வாங்கி விட்டால் அவனுடைய குடும்பம் எப்படி நடக்கும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நிலச்சீர்திருத்தம் வாய்ப்பாகிறது என்று சர்க்கார் பிரகடனப்படுத்தி விட்டதால் அநேகம் மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலை பாதுகாத்துக்கொள்வதன் பொருட்டு தங்களிடத்திலுள்ள நிலங்களை பல விதத்தில் விநியோகம் செய்துவிட்டார்கள். தன்னுடைய தம்பிக்கும், தாயாருக்கும், தகப்பனுக்கும் என்று பகிர்ந்து கொடுத்துவிட்டார்கள். மற்றும் வரப்பேகிற தேர்தலில் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று கூட சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் அதன் பயனை அடைய விடாமல் செய்ய இப்பொழுதே மிராசுதார்கள் அதற்குத்தக்க வேலை செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்கள் செய்துவரும் பிரசாரத்தாலும் கூக்குரலினாலும் ஏற்கெனவே அரசாங்கம் தளர்ந்துவிட்டது. அதன் அறிகுறியான இப்பொழுது ஒரு வேலிக்கு விதி விலக்கு அளித்திருப்பது. இனிமேலாகிலும் அப்படி அவர்களுடைய கூக்குரலுக்கு இடம் கொடுக்காமல் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தைக் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை எல்லோரும் ஏக மனதாக ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இத்தடன் என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI C. MUTHIAH PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-50
கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியின் யாதாஸ்துடன் இந்த மசோதா வெளிவந்து
இப்பொழுது நம் சபையின் முன்னதாக விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாகாணத்திலுள்ள நில விலத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த விலத்தினைத் திரை ஜில்லாவில் பத்து சதவிகிதமும் நஞ்சை ஜில்லாவில் முப்பது சதவிகிதமே நிலம் சாகுபடியாளரிடம் இருக்கிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் நம் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும் எதிர்ப் கட்சியைச் சேர்ந்த மூவரும் இருந்தும் தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு சதவிகித நிலம் பண்ணை சாகுபடிக்கும் எவ்வளவு சதவிகித நிலம் வார சாகுபடிக்கும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் குறிப்பிடாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்தும் அவர்களில் யாராவது பண்ணை நில வரம்பு சார்பாக எடுத்து பேசியதாகத் தெரியவில்லை. எழுபது சதவிகிதம் இருக்கும் பண்ணை சாகுபடியில் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்ற கணக்கையே எடுத்துக் காட்டியதாக தெரியவில்லை. அப்படி எடுத்துக் காட்டியிருந்திருந்தால் அதை அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி எடுத்துக்காட்டாததால் எந்த 70 சதவிகிதத்தினருக்கு சாதகம் ஏற்பட வேண்டுமோ அவர்களுக்கு சாதகம் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் மத்திய சர்க்காருடைய சிப்பந்திகளுக்கு ஒரு வித சலுகையும் மாநாண் சர்க்காரில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு ஒருவித சலுகையும் கொடுத்து வருவதைப்போல்தான் இருக்கிறது. வார சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் பண்ணை சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் வித்யாசம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுடைய கூலியை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயத்தில் அமைதி ஏற்பட இடமில்லை. ஒரு பக்கத்தில் வார சாகுபடி செய்கிறவன் அதிகப்படியான வாரம் வாங்கிக்கொண்டும் பக்கத்து பண்ணையில் வேலை செய்யும் அதே விவசாயி குறைவான கூலி வாங்குவது என்றால் எப்படி அவனுடைய மனம் இருக்கும் என்பதை உணர்ந்திருக்கவேண்டும். எழுபது சதவிகிதம் இருக்கிறவர்களுக்கு குறைவான வரும்படி கணப்பதாகவும் 80 சதவிகிதம் உள்ளவர்கள்

[Sri C. Muthiah Pillai] [24th September 1956]

அதிகப்படியான வருவாய் அடையும்படியான நிலைமையை இதன் மூலமாக ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதை முதலில் நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த வித்யாசத்தை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தஞ்சாவூரை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி கட்டக்கூடியவர்கள் முந்நூறு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்களில் இருந்தே தெரிகிறது. சோஷலிஸ்டிக் பாட்டர்ன், சோஷலிஸம் என்று எப்படிச் சொல்லி சமுதாயத்தை அமைக்க நாம் விரும்பினாலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் கிஸ்தி கட்டுகிறவர்கள் முந்நூறுபேர் என்றால் அதில் இருநூறு பேர்கள் சொந்தப் பண்ணையிலேயே நிலச் சாகுபடியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? யாருக்கு இப்பொழுது அவசரமாகச் சட்டம் செய்யவேண்டும்? நடுத்தர விவசாயிகளை எல்லாம் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இப்பொழுது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறதே தவிர அடிப்படையில் சராசரிப் பிழைக்கின்ற இளைத்தவர்கள் பூராவாகச் சொந்தப் பண்ணையில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதனால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டபோவதில்லை. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் ஏன் சட்டம் செய்யக்கூடாது? சாகுபடியில் இவ்வளவு பங்கு சாகுபடிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்கின்ற இப்பொழுதே மொத்தம் இவ்வளவு ஏக்கர் வரையில்தான் சொந்தப் பண்ணையில் சாகுபடிக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் வரம்பு கட்டக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தைப் பண்ணையில் வைத்துக்கொண்டு பாக்கியை கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது வார சாகுபடி செய்ய வசதி செய்யப்படவேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் அதிகமான நிலம் சொந்தப் பண்ணையில் இருந்து விடுபட்டு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வசதி ஏற்படும், உற்பத்தியும் பெருகும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அறுபது வாரம் என்பதில் எவ்விதமான திருத்தமும் செய்யவேண்டிய தேவை இல்லை என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. இந்த வாரம் அதிகம் என்று சொல்லி சிலர் அதிகமாகக் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். நான் முன்பே எல்லா விதமான கணக்கையும் எடுத்துக்காட்டி இந்த வாரம் அதிகம் இல்லை, முன்பு இருந்ததைவிட 5 சத விதிகத்தான் அதிகம் என்பதை மந்திரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா மிராசுதாரர்களில் சிலர் என்னிடம் இது சம்பந்தமாக நேரில் வந்தபோதும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். “ஆமாம், நீங்கள் சொல்வது உண்மை” என அவர்கள் என்னிடம் சொல்லிவிட்டுப் போவார்கள். இருந்தாலும் சும்மா இருக்கக்கூடாது, ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக இம்மாதிரியாகக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறோம் எனவும் சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி சொன்னதுபோல முன்பு களவடி, அறுவடைச் செலவு முதலியவைகளை எல்லாம் சாகுபடிக்காரர்களுக்கு இல்லாமல் வைத்தோம். இப்பொழுது அந்தச் செலவுகளை அவர்களுக்கே கட்டி 60 வாரம் என்று சொல்கிறோம். இதனால் முன்பு இருந்ததைவிட 5 சத விதிகத்தான் அதிகம் கூட்டியிருக்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மேலும் விவசாயிகள், மிராசுதாரர்கள் தங்களுக்குள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப்படி பணமாகவோ, நெல்லாகவோ அளிக்கலாம் என்று ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. அந்த மாதிரியாகச் செய்தால் விவசாயிகள் முதலில் பணமாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி நெல்லை விற்றுவிடுவார்கள். பிறகு அவர்களால் பணமும் கொடுக்கமுடியாது. ஆகவே கடன்பட்டு அவர்கள் நிலத்தைவிட்டே விலக்கப்பட்டுவிடாமலிருக்க நிச்சயமாக தானியமாகவே களத்தில் அளந்துவிட வேண்டுமென்று செய்துவிடுவதுகூட நல்லது என்று நான் சொல்வேன். இந்த ஷரத்து வழவழாவென்று இராமல் அழுத்தம் திருத்தமாக அமையவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கட்டாயமாக குத்தகை பாக்கிக்காக நில வெளியேற்றம் நடக்கும் நிலைமைக்குக் கொண்டு போய் விடும்.

இயற்கைக் கோளாறுகளின் காரணமாக விளைவு பாதிக்கப்பட்டு ஒப்பந்தப்படி குத்தகை அளக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால் பாதிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு நிலக்காரர்களும் ஒரு பகுதி குத்தகையைத் தள்ளி கொடுக்க

24th September 1956] [Sri C. Muthiah Pillai]

வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டிருக்கும் விதியை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் குத்தகை சரியாக அளக்காவிட்டால் நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு ஒரு மாத காலத்திற்குள் என்பது ஆறு மாத காலத்திற்குள் என்று செய்தாலும்கூட சாகுபடிக்காரர்களை நிலத்திலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற்றம் செய்யும் ஷரத்து சரியாக இருக்கவேண்டும். குத்தகை சரியாக அளக்கவில்லை என்றால் தாங்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவோம் என்கிற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அது முன் சட்டத்தில் அமலிலிருப்பதை உணர்த்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கொடுக்கப்படும் தக்காவிக் கடன் முதலியவைகளை விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். தவிர நிலத்திற்கு முதலில் செலவிடப்படும் தொகையில் பத்து சத விதிகமாவது Land-owner கொடுக்கவேண்டுமெனக் கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்தால்தான் விவசாயிகளும் கிராமம் இல்லாமல் சபீட்சமான நிலைமையில் மாடுகள் வாங்கவோ, சாகுபடி, எரு செலவுகளைக் குறைக்காமல் செய்வதற்கோ வழிகள் ஏற்படும்.

மேலும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டப்படியும், இதன்படியும் மிராசுதாரர்கள் அனாவசியமாக குடியானவர்களின்பேரில் கேஸ் போட்டுக் கோர்ட்டுக்கு இழுத்தால் விவசாயிகளும் ஸ்டாம்பு ஒட்டி, வக்கீல்களை வைத்தே கோர்ட்டில் வாதிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவரவர்களின் ஏஜெண்டுகள் கோர்ட்டுக்கு வந்தால் போதும் எனச் செய்தாகவேண்டும். அதேபோல் கோர்ட்டில் தீர்ப்பாகிவிட்டால் தீர்ப்பாகும்போது மற்ற கேஸ்களில் எப்படி ஜெயம் அடைந்தவர்களுக்கு கோர்ட்டில் ஆன செலவு தொகையை கேஸ் தொடுத்தவர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களோ அதுமாதிரியாக இங்கே நஷ்டசுரே எதுவும் கொடுப்பதில்லை. இதனால் மிராசுதாரர்கள் அனாவசியமாகக் கேஸ் தொடுத்தால் பத்துப் பதினைந்து நாள் தங்கள் தினக் கூலியை விட்டுவிட்டும் விவசாயி கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. வக்கீல்களுக்கும் அனாவசியமாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் தீர்ப்பு இவர்களுக்குச் சாதகமாக வந்தாலும்கூட நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆகவே நஷ்டசுரே தொகையையும் செலுத்தியாகவேண்டுமெனச் செய்வது நல்லது. அனாவசியமாகக் கேஸ்கள் வளருவதைத் தடுக்கும் எனச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முன்பு நாற்பது வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தினோம். அடை சீட்டு ஏற்படுத்தவில்லை. இதனால் ஏராளமான கேஸ்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்தல அதிகாரிகள், முக்கியஸ்தர்கள் முதலியோர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகளைப் போட்டு எந்த எந்த விவசாயி எந்த எந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறான் என்று கணக்கு ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இந்த மாதிரியான ரிஜிஸ்டர் ஏற்படுத்தப்படாவிட்டால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும்.

இப்பொழுது நாம் செய்கின்ற திருத்தங்களின்படி நடுத்தரக் குத்தகைக்காரராக இருந்தாலும் சரி பெரிய குத்தகைத்தாரரானாலும்கூட இவர்கள் தங்களிடமுள்ள ஒரு வேலி, இரண்டு வேலி நிலத்தை ஜாமீன் வைத்து சட்டத்தில் வசதியில் இழக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. அறுபது வாரம் என்று ஏற்படுத்தும்போது நடுத்தரக் குத்தகைதாரர்கள் இருக்க வேண்டுமா அல்லது நிலத்தை நிலச்சவாந்தார்களிடம் விட்டுபோவது சரியா என முடிவுசெய்யவேண்டும். இது மிக்க அவசியம்.

முக்கியமாக நான் சொல்லியிருக்கிற ஏழு, எட்டு விஷயங்களில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்குத் தகுந்தபடி திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது செய்யவில்லை என்றால் பின்பு கஷ்டம் வரும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th September 1956]

11 a.m. * SRI Y. MANJAYA SHETTY : Mr. Speaker, Sir, of all the sittings of this House, I consider the present sitting one of great importance and significance, not from the point of view of the impending reorganization of States but from the point of view of the beneficent measures undertaken by the Government to afford relief to the peasants of the State. There has been an insistent demand for agrarian reforms from every section of the House. I am glad that the Government, after overcoming all the legal and constitutional difficulties, have come forward to introduce two important Bills, the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill and the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill. We, the Members representing South Kanara, have been insistent for agrarian reforms, especially for the security of tenure and the fixation of fair rent. We are glad that, in spite of the impending reorganization of States, the Government have included South Kanara also within the purview of this Bill. We are thankful and grateful to the Government for it. Permit me to say that we were almost on the verge of disappointment. We thought that the Fair Rent Bill would not see the light of day before the reorganization of States. But we are glad that the Government have been pleased to afford relief to the peasants of South Kanara district also. We consider this Bill a parting gift on the eve of reorganization of States and we assure the Government that we will make the best use of it for improving the economic conditions of the peasants of South Kanara. Let me take this opportunity to request the Government not to be merely content with the passing of this Bill into an Act, but to see that the Act is enforced before the reorganization of States takes place, so that the people of South Kanara may part from this State with supreme satisfaction and happiness at the good things that the Government have done for their welfare.

In this Bill, the landlord's share is fixed at 40 per cent and the tenant's share at 60 per cent of the produce of all crops including catch crops. In the Original Bill as introduced, there was no provision for giving to the landlord any share in the produce of catch crops. But unfortunately, in the Bill as amended by the Select Committee, provision is made for giving to the landlord a share in the produce of catch crops. This is really a great injustice done to the tenants.

The tenant's share as provided for in this Bill is, I submit, too low. After paying the rent, the tenant will be left with very little to maintain himself and his family. I need not explain in detail the difficulties of most of the tenants of this State. They have neither decent houses to live in nor sufficient clothes to cover their bodies. In order to improve their economic condition and make them lead a better life, a duty is cast upon the Government to see that the tenants get a higher share of the produce that they raise. Bombay is one of the first and foremost States which introduced tenancy legislation long back. The Bombay Government fixed the landlord's share at one-third of the produce in the

24th September 1956] [Sri Y. Manjaya Shetty]

first instance, and reduced the share to one-sixth subsequently. It will be better if this Government follow the fine example set by the Bombay Government and fix the landlord's share at one-third of the produce. The Hon. the Revenue Minister made a trip to Delhi and consulted the Planning Commission. I am told that the Planning Commission has advised him to reduce the fair rent payable by the tenant to less than 40 per cent of the produce. I do not know whether the Government will bring in any amendment to reduce the fair rent. I have given notice of an amendment for reducing the fair rent to 33-1/3 per cent. I hope the Government will accept it, if they think that they should follow the advice given by the Planning Commission.

In the Bill as introduced, a landlord was prohibited from claiming any service from the cultivating tenant and also for the free use of his cattle. In the Bill as amended by the Select Committee, a landlord is given the right to claim free service from the cultivating tenant and also to the free use of his cattle in certain circumstances. I must say that this is a very retrograde step. One can very well understand and appreciate if one renders service voluntarily or in lieu of payment of wages. But it is inconceivable that the provisions of a Statute should allow a landlord to demand free service from his tenant. I think a good Government will not allow such a thing and will not allow this form of slave trade. I hope the Government will remove that provision from the Bill and see that its fair name is not tarnished by the retention of that provision.

There is a provision in the Bill to the effect that the tenant can pay either the contract rent or the fair rent whichever is less.

(Deputy Speaker in the Chair.)

That provision was there in the original Bill. But when the Bill went before the Joint Select Committee, that provision was taken away, and the tenant is now made to pay either the contract rent or the fair rent whichever is higher. This will cause great hardship to the tenant who has been paying contract rent which is less than fair rent. I hope in the interests of meting out justice to the tenants, the provision in regard to payment of rent, as it stood in the original Bill, may be retained. With these words, Sir, I support the Bill.

11-10 a.m. * SRI A. K. SUBBIAH : கனம் உதவி சபநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து நாம் சுமார் ஒண்ணரை வருஷங்களாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறோம். கடந்த இரண்டு மூன்று தடவைகளாகச் சட்டசபையில் விவாதித்து வருகிறோம். குறிப்பாக இந்த மசோதா சட்ட மாக்கப்பட்டு அமுலுக்கு வந்தாலும் நாம் எதிர்ப்பார்க்கின்ற அளவுக்கு மிராசதாரர்கள் சட்டப்படி நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள். இந்தச் சட்டப்படி விவசாயிகள் பலனை அனுபவிக்கமாட்டார்கள் என, நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் தங்களை எந்தச் சட்டமும் பாதிக்காத வகையில் சில முறைகள்

[Sri A. K. Subbiah] [24th September 1956]

கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த சில வருஷங்களாகவே சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, சாகவையா கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ்கமிட்டி முதலியவைகள் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த காலத்திலேயே ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை பண்ணையில் இருந்தும் வெளியேற்றி, நிலத்திலிருந்தும் வெளியேற்றி அவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். குறைந்த சலுகை விவசாய நொழிலாளிகளை கூலிகளாக வைத்துக்கொண்டு வேலை வாங்கி வருகிறார்கள்.

பெரிய மிராசதாரர்கள் சிறு நிலச்சுவன்தாரர்களை தூண்டிவிட்டு, விவசாயிகளுக்கும் சிறு மிராசதாரர்களுக்கும் கலவரத்தை ஏற்படுத்தும்பொருட்டு சட்டத்தை எதிர்த்து மிகப் பெரிய உளர்ச்சிசெய்து மிராமம் தோளும் சங்கங்கள் அமைத்து கலகம் மூளுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தப் பெரிய நிலத் திமிங்கிலங்கள் சிறு நிலச்சுவன்தாரர்களின் நிலங்களை அபகரித்துக்கொள்ள இம்மாதிரியான சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலத்தின்பேரில் கடன் கொடுத்து அவர்களை பெரும் கடனாளிகளாக ஆக்குகிறார்கள். கடையில் அவர்கள் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் நிலத்தை விற்கமுன்வரும்போது பெரிய மிராசதாரர்கள் அதை வாங்கிக் கொள்வார்கள். இதற்காக அவர்கள் ஒரு பெரும் இயக்கத்தை நடத்திக்கொண்டு மிரட்டி கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கண்டு சர்க்கார் சிறிதளவும் சட்டைச்செய்யக்கூடாது.

முன்பு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகைத்தாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இவைகளை எடுத்துக்கொண்டோமானால், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சாகுபடியாளருக்கும் நிரந்தர நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை : அவர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை. காரணம் அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை பணம் படைத்த மிராசதாரர்கள், தங்கள் வசப்படுத்திக்கொண்டு சட்டத்தை சரிவர அமுல் நடத்தமுடியாமல், நிலைமையை சிருஷ்டிக்கிறார்கள். போலீஸ் காரர்களை உபயோகப்படுத்தி விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு, குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து, வேலை வாங்கியிருக்கிறார்கள். நியாயவார சட்டமும் அமுலுக்கு வந்தால், அப்பொழுதும் இம்மாதிரி நிலைமையான் ஏற்படும். ஆகவே சட்டத்தை மீறும் மிராசதாரர்களிடது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க சட்டத்திலே வழி வகைகள் செய்யப்படவேண்டும். குற்றவாளிகளை தண்டிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் மிராசதாரர்கள் குத்தகை சீட்டு எழுதித்தரவிட்டால் அவருக்கு ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் மிராசதாரர்கள் குத்தகை சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதேயில்லை. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. இம்மாதிரி நிலைமையில் சட்டம் அமுலாகிறது.

திட்டக் கமிஷன் விவசாயிகளுக்கு 75 சதவிகிதமும் மிராசதாரர்களுக்கு 25 சதவிகிதமும் வாரம் சிபார்சு செய்திருந்தபோதிலும்கூட, 40—60 என்ற விகிதத்தில்தான் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் சிபார்சு செய்துள்ள விகிதத்தையே நிர்ணயித்திருக்கவேண்டும். இந்த 60 சத விகித வாரமும் விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு உறுதியாகக் கிடைக்கும் என்று யோசனை செய்யவேண்டும். காரணம் அறுவடைச் செலவை விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியிருப்பது தவறாகும். நாம் நடைமுறை பழக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அறுவடைச் செலவு போக மீதம் இருக்கக்கூடிய விளைச்சலில்தான் மாமூலான பழக்கப் படியுள்ள விகிதத்தில் வாரம் பிரிக்கப்படுகிறது. அறுவடைக்கூலி, தரிசுக்கூலி, விதை இவைகளுக்காக முறையே குறைந்தபட்சம் 10, 13 கலம் போய்விடும். மீதி 36, 37 கலம்தான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும். ஆகையால் 40—60 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது மிராசதாரர்களுக்கு ஆதாயமாக இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறது.

24th September 1956] [Sri A. K. Subbiah]

ஆகவே, அறுவடைச் செலவு போக மீதி இருக்கக்கூடியதை 60:40 என்ற விகிதத்தில் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டத்தை மாற்றவேண்டும்.

உளுந்து, பயறு இவைகளையும் மிராசதாரர்களும் விவசாயிகளும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது சரியல்ல. உளுந்து, பயறு போன்றவைகளை விவசாயிகளே வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மிராசதாரவை திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

நிலத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஏக பொகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை மிராசதாரர்களே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முன் சொன்ன மாதிரி பண்ணையாட்கள் வெளியேற்றப்பட்டு அவர்களிடமிருந்த நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்பதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

விவசாயிகளுடைய தகராறுகளை தீர்த்துவைப்பதற்கு ஆர். டி. ஓக்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் பிரதேசவாரியாக கோர்ட்டுகள் அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகள் ஆங்காங்கு தங்கள் வழக்கை எடுத்துச்சொல்லி நியாயம் பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். இம்மாதிரி ஒரு திருத்தத்தை இந்த மசோதாவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Sir, the Joint Select Committee report on the Fair Rent Bill that is now before the House is to my mind rather disappointing in many respects. The first point is that the fixation of fair rent at forty per cent on a uniform basis is not at all justifiable, because in one and the same village, there are different kinds of lands. Lands vary from place to place and village to village. There is much disparity between lands in one taluk and another. Hence one cannot arbitrarily fix the ratio at 60 : 40. There should be a complete revision of the fair rent on the basis of fertility of the soil. The committee says that it is of the opinion that, because the Planning Commission has suggested only 20 per cent, it could not enhance the proportion. Is this any logic or argument, I ask. The committee has reduced the rent for garden land, lands that are irrigated by lift irrigation, and dry lands. We find there is very great disparity in payment of rent. Take for instance dry lands. Some of the dry lands have been reclaimed at considerable cost by the landowners. On these lands, if the tenant grows commercial crops (allowing that the season is favourable), he will derive twice or thrice the income that he would get from wet lands. So, we cannot arbitrarily reduce the rent for dry lands to 25 per cent. With regard to fair rent payable in respect of garden lands 11-20 also, we must go into the matter deeply and revise the provisions a.m. incorporated in the Bill in respect of them also.

The Joint Select Committee has made certain changes with regard to sharing of straw and catch crops and has given some concessions to the landowners in these matters. According to the present provisions of the Bill, a landowner cannot compel his tenants to manure the lands he has taken on lease. There must be some provision incorporated in the Bill, Sir, to see that the

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [24th September 1956]

tenants who are put in possession of the land manure it sufficiently well. In many cases, the economic condition of the tenants is very bad and they are not in a position to manure the lands they have taken on lease adequately. Even the loans given by the Government for the purpose of purchasing manure are utilised towards payment of interest on loans taken by them from money-lenders or for other purposes. Therefore it is very necessary that there should be some provision incorporated in the Bill to see that the lands that are put in possession of tenants are manured properly. In many cases small landowners are in a very miserable condition. Shri K. Patil from Maharashtra region who gave evidence before the Land Reforms Committee of the Parliament stated "that in the State of Bombay the tenants were prosperous people and that landowners were unfortunately labourers on their own land which was being cultivated by the tenants". Further in the Second Five-Year Plan it has been stated "that the economic circumstances of small owners are not so different from those of the tenants and that tenancy legislation should not operate to their disadvantage." That is the position prevailing in many districts in this State also. Many small landowners are in a miserable plight and they should be exempted from the operation of the provisions of the Bill.

My next submission is that to some extent the owners of land may be given the right to decide the nature of crop or crops that should be grown on the land. In addition, there should also be a limit placed with regard to the extent of land that a tenant may have for personal cultivation. Only in respect of such of those tenants as come under the definition of 'cultivating tenants' as defined in this Bill a ceiling has been fixed on the extent of land a tenant can cultivate. But in many places there are a large number of tenants who own vast extent of land, who are more or less intermediaries and who do not come under the operation of any of the provisions of this Bill. In respect of them also, a ceiling should be fixed. There should also be a provision incorporated in the Bill by which the tenants should be compelled to fulfil their obligations with respect to payment of rent either in kind or cash at the stipulated period. With regard to silt clearance and improvements, the responsibility is placed, according to the provisions of the Bill, on the landowner and on the cultivating tenant in the case of field channels. Now, all these things are done by both the landowners and tenants on mutual understanding. In many places *kudimaramath* work is done by both the landlords and tenants. As provided for in the Bill it is not possible for the landowners to clear the silt in the case of big channels and the co-operation of tenants is also required for this purpose.

These are some of the few observations which I wish to make and I am sure the Government will consider all these and do justice to the landowners. With these few words, I resume my seat.

24th September 1956]

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபையில் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய நியாய வார நிர்ணய மசோதா சட்டமானால், அதனால் நமது மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பெருமளவிலே நன்மை விளையும் என்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்றால், சட்டத்தில் ஒரு சில நன்மைகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அந்த நன்மைகளை அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை கிடையாது. ஆரம்பத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. பிறகு சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இருந்தபோதிலும்கூட விவசாயிகளின் மனம் ஒருவிதமான மனமாறுதலும் காணப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கிளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் அவர்களிடையே மேலோங்கி நிற்கிறது. இந்தச் சட்டங்களின் மூலம் எதிர்பார்த்த பலன் எதுவும் பெருவாரியான மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஆட்சியாளர்களுக்கு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பரிபூரண நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால், இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஜனங்களைத் ததிலே ஏற்பட்டிருக்கும் புரட்சி மனோபாவத்தில் எங்கேயாவது ஓட்டிப்போட்டு அந்த எண்ணத்தை மாற்றவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு தான் இந்த மசோதாவில் பல பலவீனமுள்ள ஷரத்துகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொண்டால், நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 40 சதவிகிதமும் விவசாயிகளுக்கு 60 சதவிகிதமும் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திட்டக் கமிஷன் குறைந்த பட்சம் 75 சதவிகித வாரம் நிலத்திலே உழக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறது. திட்டக்கமிஷன் முடிவுகூட புரட்சிகரமானது என்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. அதைக்கூட சர்க்கார் ஏற்பதற்குத் தயாராக இல்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் அவசரச் சட்டம் வந்தபொழுது பெருவாரியான நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விட்டார்கள். பிறகு வாரக் குத்தகை என்ற முறையிலே இல்லாமல், குத்தகை சீட்டு எழுதிக்கொடுக்காமலே வாய்மொழியாகவே பேசிக்கொண்டு பொலிவிட வாங்கிக்கொண்டு காலத்தை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, 60:40 நியாயவார மசோதாவை கண்டித்து பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் கூக்குரல் போடுகிறார்கள். சட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகளை விவசாயிகள் உண்மையிலேயே அனுபவிப்பதற்கு வழி வேண்டும். அந்த வழி சட்டத்திலே கிடையாது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வந்து 5 வருடங்கள் ஆகி விட்டது. இன்னும் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு இவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. உண்மையிலே விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல் தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், குத்தகைக்காரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவார சட்டம் இதையெல்லாம் கொண்டுவருவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் சென்ற பிறகு ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் வந்தவுடன் தமிழருக்குத் தமிழர் வந்திருக்கிறார், விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டங்கள் ஜனங்களுடைய கண்ணைத் துடைப்பதாக இருக்கின்றனவே தவிர. உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி ஊட்டக்கூடியதாக இல்லை. சர்க்கார் தரப்பில் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது நிலம் 10,000 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார். நிலத்திலே உழைத்து நிலம் வாங்கிவிட்டமுடியாது. வேறு வழியில்தான் நிலம் வாங்கவேண்டும். நான் பூராவும் மீ. வி. மக்களோடு நிலத்தில் உழைத்தாலும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு நிலம் வாங்கிவிட்ட முடியாது. பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தாங்களாகவே அல்லது தங்கள் உறவினரைக்கொண்டே சொந்த சாகுபடி செய்யத் தயாராக இருந்தால் அவர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் ஒதுக்குவது பற்றி ஆட்சேபணையில்லை.

[Sri K. R. Nallasivam] [24th September 1956]

விவசாயிகளுக்கு 75 சத விதிகளும் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு 25 சத விதிகளும் வாரம் நிர்ணயிக்கும்வரையில் இம்மசோதா திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சர்க்காருக்கு விவசாயிகளிடத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். அதுவுமல்லாமல் இப்படி துண்டு துண்டாக உட்பட கொண்டு வருவதில் பிரயோசனமில்லை. நிலச்சுவான்தார் உயர்ந்த பட்சமாக எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு ஒரு லாபப் பட்டி சர்க்காராக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தால் தான் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-31 **SRI G. VAGHEESAM PILLAI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் **அ.ம.** களே, இந்த நியாய வார மசோதா சம்பந்தமாக இரண்டு விஷயங்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இவைகளில் ஒன்று உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது, மற்றொன்று பாடுபட்டு உழுகிறவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பது. இதைப்பற்றி கவனித்தால் காலகாலத்தில் நிலத்தில் பயிரிட்டு வந்தால் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். அதே மாதிரி உரம் முதலியவைகள் காலகாலத்தில் நிலத்திற்கு போட்டால் உற்பத்தியை நாம் அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக நிலத்திற்கு அதிகப்படியாக உரமிட்டால் அதிகமாக உற்பத்தியை பெருக்கலாம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். நிலச்சுவான்தாரர்கள் நிலத்திற்கு அதிகப்படியாக உரமிட்டால் அதிகப்படியாக உற்பத்தியை எதிர் பார்க்கலாம். அதிகப்படியான விளைச்சலும் கிடைக்கும். உரம் இடுவதில் பத்து சத விதிக் அதிகப்படியாக உரமிட்டால்தான் விளைச்சலிலும் பத்து சத விதிக் அதிகப்படியாக எதிர்பார்க்கலாம். அதனால் நாட்டிற்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும், விவசாயிக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால் நிலத்திற்கு உரம் இடுவது என்பது முக்கியமான காரியம். உட்து கலம் கிடைக்கக்கூடிய இடத்தில் அதிகப்படியாக உரமிட்டால் ஐம்பது கலம் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இதை முதலில் நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பயிரிடுபவனுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். நிலச்சுவானுக்கும் லாபம் கிடைக்கும். இந்த அளவில் சர்க்கார் இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனால் நிலத்தை பயிரிடுபவனுக்கு பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். கூட்டுறவு முறையிலாவது விவசாயம் செய்கிறவனுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். குறைந்தது பத்து சத விதிக்மாவது வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதி ஏற்பட்டு விவசாயி லாபம் அடைவதற்கு வழி ஏற்படும். இவர்களுக்கு லாபம் வருமோ, அந்த வகையில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் காரணத்தால் நிலச்சுவான்தாருக்கும் பத்து சத விதிக் அதிகப்படியாக லாபம் எதிர்பார்க்கலாம். அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அந்தக் கடனை வெள்ளாமை யின் முதல் சார்ஜாக வைத்துக்கொள்ளலாம். அதன் மூலம் நம்முடைய உற்பத்தியை நாம் பெருக்கிக் கொள்ள வகை செய்து கொள்ளவேண்டும். உரமிடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் பரஸ்பரம் இருவருக்கும் லாபம் கிடைக்கும். எல்லோருக்கும் செளகரியம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை சர்க்கார் அவசியம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் சில்லரை மராமத்துகள் அநேகம் இடங்களில் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆத்துமடை, குளத்து மடை, மராமத்து சில்லிகளியரன்ஸ் முதலியவைகள் பல இடங்களில் பல வருஷங்களாகவே நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அதனால் பெரிய அளவில் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்தால் மூன்றிலிருந்து குறைந்தது ஐந்து சத விதிக்மாவது உற்பத்தி அதிகரிக்கும். இவைகளை

24th September 1956] [Sri G. Vagheesam Pillai]

யெல்லாம் செய்வதற்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாக விவசாயிக்கும் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். நிலச்சுவான்தார்கள் இதை பயன் படுத்திக்கொள்ள வசதி செய்து கொடுத்தால் அதை பிற்பட்டு கூடு செய்து கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தமும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவிலும் பயிரிடுகிறவர்களுக்கு அட்லான்ஸ் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டும். இதனால் அவர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கும்.

எந்த மகசூல் செய்வது என்பதைப்பற்றிய அக்கறை நிலச் சொந்தக்காரருக்கும் இருக்கவேண்டும். அதனால் நிலச்சொந்தக்காரருடைய நிலம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும்.

சட்டத்தில் வாரத்தைக் கொடுக்கப்படும்போது “காஷ் ஆர் கைன்ட்” என்று சொல்லப்படுகிறது. சிலர் கொக்கமாகவோ அல்லது சிலர் தான்யமாகவோ கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பயிரிடுகிறவன் தான்யமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதுதான் நியாயம், ஏனென்றால் ரொக்கம் கொடுக்கும் சமயத்தில் எந்த விலையை வைத்துக்கொடுப்பது என்ற தகராறு ஏற்படும். அறுவடை காலத்தில் விற்பனை விலையைவைத்துக் கொடுக்கிறதா அல்லது ரொக்கமாக கொடுக்கப்படும் காலத்தில் விற்ப்பை விலையை வைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எல்லாம் எழும். அதனால் தான்யமாகவே கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும், அதனால் “காஷ் ஆர் கைன்ட்” என்று இருப்பதற்கு பதிலாக “கைன்ட்” என்று மாற்றி அடைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நடுத்தரக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு ஏக்கரா அவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற சலுகை இருக்கவேண்டும். இதையும் கவனித்து செய்தால் இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் அதாவது குத்தகைக்காரர்கள், விவசாயம் செய்கிறவர்கள், அரசாங்கம் ஆகிய மூன்று பேர்களுக்கும் லாபம் கிடைக்கும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியும் பெருகும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செய்தால் எல்லோருக்கும் லாபம் கிடைக்கும். அதன் மூலம் பரஸ்பரம் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு சுமுகமான நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Mr. Deputy Speaker, in considering this Bill, we should bear in mind that at least till a comprehensive land reform is introduced, the aim of the Government should be to eliminate the intermediaries. Intermediaries are persons who take large number of acres of land on lease and sub-lease the land. They do not contribute any labour towards the cultivation of the land. Till the tiller of the soil becomes the owner of the soil and until a more comprehensive land legislation is introduced, at least by and by the intermediary may be eliminated.

In this Bill, the definition of ‘cultivating tenant’ is such that it will mean only persons who actually cultivate the land. But unfortunately the definition of ‘landowner’ is such that it will be interpreted to include persons who do not cultivate but who are intermediaries. This anomaly should be avoided by suitably amending the definition.

11-37
அ.ம.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [24th September 1956]

Within a definite period after the passing of this Bill, it should be made obligatory on the part of landowners and cultivators to execute leases to evidence the terms of the leases. Otherwise there will be much scope for litigation. I may remind hon. Members that agricultural leases for one year and for certain amount of rent are exempted both under the Stamp Act and the Registration Act. Therefore no expenditure is involved in the execution of agricultural leases. If lease deeds embodying all the terms of the lease are executed within a specified period after the coming into force of this Act, I think, much difficulty will be obviated.

So far as fair rent is concerned, I wholeheartedly approve the provisions in this Bill. If we analyse the Members who spoke on this Bill, we find that most of them are from Tanjore. Perhaps there is some peculiar situation in Tanjore and I am ignorant about the relationship between the landlord on the one hand and the pannaiyal or varamdar on the other. But so far as non-deltaic areas are concerned, for garden land, dry land, and wet land whether irrigated from a Government source or a private source, the rent fixed in this Bill is fair and there cannot be much scope for any grievance. It may be that the fair rent may be considered fair if it is fixed five per cent this way or that way.

Under the Madras Agriculturists' Relief Act of 1938, certain persons and certain classes of debt were exempted. But in this Bill only lands used for raising as main crop sugarcane, plantain or betel vines are exempted. There should be exemption for certain classes of landowners till a comprehensive land reform is introduced. At least helpless women and minor children, who depend on the income from the produce of the land for their living, should be exempted.

11-40
a.m.

Then, Sir, there is an anomaly in the provision for payment of rent either in cash or in kind. When a cultivator raises paddy crop and harvests a good crop, why should he be given the option to pay rent in cash? This is not easily understandable. Some years back, there were two prices prevailing throughout the State. One price was the official price, that is, the price published by the Government. This price was Rs. 12-8-0 per kalam of paddy, and the blackmarket price for the same quantity of paddy was Rs. 30. Whenever the question of payment arose, the tenants used to deposit money at the rate of Rs. 12-8-0 per kalam, and they (the tenants) used to sell their paddy at Rs. 30 per kalam in the blackmarket. That was the practice prevailing. Persons are more and more encouraged to calculate at the official rates and then pay rents according to those rates, while they themselves are allowed to sell their paddy at blackmarket rates. This practice is quite improper. This malpractice must go. Of course, if for want of rains or because of excessive rains, or pest attack, no question of payment arises, the landlord would not reasonably expect anything. If the crops have totally failed, the cultivating tenant also would not have any mind to pay rent. But if it is a good harvest, the

24th September 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

cultivating tenant should necessarily pay in kind and the landlord also would reasonably expect payment in kind. Therefore, this option to pay cash rent should be taken away.

With these words, I welcome the Bill.

* SRI V. R. NAGARAJAN : கனம் உறுதி சபாநாயகர் 11-45 a.m.
அவர்களே, என்னுடைய நண்பர்கள் என்னை இன்று தமிழில் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் அதற்கு இணங்கி தமிழில் பேசுவதற்கு முற்பட்டேன். தமிழில் பேசுவதற்கு எனக்கு ஆசையிருந்தாலும் சாதாரணமாக பேசும் மொழியில் பேசினால் என்னுடைய கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாகத் தெரிவிக்க முடியும். இருந்தாலும் எனக்கு தமிழின்பேரில் அதிகப்படியான அபிமானம் இருப்பதனால் தமிழிலேயே பேசுவதற்கு இசைந்துள்ளேன். இன்றைய தினம் நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது அதை தமிழில் பேசுவது ரொம்பவும் பொருத்தமானது. தமிழ் மொழி ஒரு முக்கியமான மொழி என்று கருதுகிறவனில் நானும் ஒருவன். அதனால் தமிழில் பேசுகிறேன்.

இந்த நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது இந்த மசோதாவின் சில கொள்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற பிரச்சனை நம் நாட்டில் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் அது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தப் பிரச்சனையை ஒரு நல்ல முறையில் தீர்க்கவேண்டும். அதைத் தீர்ப்பதற்கு படிப்படியாகப் போகாமல் ஒரே கட்டத்தில் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஒவ்வொரு வருடைய நன்மையையும் பாதிக்காமல் அதைக்கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் தான் நாட்டின் நிலைமை முன்னேற்றமடையும். அப்படிச் செய்யும் போது சாகுபடியின் நிலைமையும் பாதிக்காமல் சாகுபடி குறையாமல் இருப்பதற்கும் வழி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு கடினமான காரியமாக இருந்தது. இந்திய சர்க்காரும் இந்த மாகாண சர்க்காரும் இதைப் பற்றி பல தடவைகளில் கலந்து பேசி இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன் முதல் கட்டமாக இந்த சட்டத்தை இந்த சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிக் கொண்டு வந்ததற்கு முதலில் நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில் வாரத்தை பகிர்ந்து கொடுப்பதில் மிராசதாரர்களுக்கு 40-ம் விவசாயிகளுக்கு 60 என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு ஒரு சிலர் இதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். இதை நாம் நன்றாக அறிக்கிறோம். இதை நாம் நன்றாகக் கூர்ந்து கவனித்தால் இந்த 60, 80 நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது அதிகம் இல்லை என்று தான் நான் சொல்லுவேன். ஏனென்றால் இந்த 60, 80 அதிகம் என்று சொல்வது தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த முதலாளிகள்தான். ஆனால் மற்ற ஜில்லாக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் நிலத்தில் உழுது நிலத்தைப் பண்படுத்தி அதில் உழுது நான் தோறும் வேலை செய்து கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் இந்த 60 என்பது அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கெல்லாம் தங்களுடைய கடினமான உழைப்பினால் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அங்கு அவர்கள் கடுமையாக உழைத்தால்தான் அங்கு வாழ முடியும். அவர்களுடைய செலவையும் உழைப்பையும் பார்த்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய 60 சதவிகிதம் அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது.

இன்னொரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். சிலர் சிறு விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பாக

[Sri V. R. Nagarajan] [24th September 1956]

செலக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், அவர்களுக்கு பெயர்மாறாண்டம் வந்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்தில் எழை விவசாயிகளுக்கு நிலாபரணம் அளிக்கப்படுவதாக குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது ஊரடவன் ஒரு வெலிக்கு அதாவது 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் நஞ்சை நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவன் அதை நிலச் சொந்தக் காரருக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தடுத்துத் தடுக்கப் போல் புஞ்சை நிலமும் தோட்டமும் இருந்தால் அதையும் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் சிறு விவசாயம் செய்யக் கூடிய சிறு விவசாயிகள் ஐந்து ஏக்கருக்குள் நஞ்சை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், பத்து ஏக்கருக்குள் புஞ்சை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடாது என்று கேட்கப்படுகிறது. இப்படி விதி விலக்கு அளித்துவிட்டால் சட்டமே பயனுக்குப் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். இந்த சட்டம் இயற்றியும் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

11-48 a.m.

நாம் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலாபரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி மாற்றி அமைத்து மற்ற விதிகளைப்பார்த்தால் கடைசியில் பத்து அல்லது பதினைந்து சத விவசாயிகளுக்குக் கூட பலன் இடைக்காமல் ஒருவருக்கும் பிரயோசனமில்லாமல் போய்விடும். அப்படிப் போகுமானால் இந்த சட்டத்தை நாம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியும் அது பலனில்லாமல் போய் விடும். அதற்கு இவ்வளவு முயற்சியை நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை என்ற பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (Intermediaries) இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனையைப்பற்றி நான் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது இடைத் தரகர்களிடமிருந்து விவசாயத் துறையிலும் நம் நாட்டில் இடைத் தரகர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் பார்க்கலாம்.

மடாலயங்கள், கோயில்கள், இன்னும் சில பொது ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றுக்கு உள்ள நிலங்களை மொத்தமாக குத்தகைக்கு எடுத்து அதைத் தங்களுக்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்கு சப்-லீஸ்குக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. மொத்தமாகக் குத்தகை எடுப்பவர்களுக்குச் சொந்தமாக நிலம் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை. அவர்கள் இடைத் தரகர்கள் தான். ஒப்பந்தப்படி அவர்கள் கோயில்களுக்கோ, தரம் ஸ்தாபனங்களுக்கோ குத்தகை அளந்தாக வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது நாற்பது வாரம் என நாம் நிர்ணயிப்பதால் இடைத் தரகரிடம் நிலத்தை உள் குத்தகையாக எடுத்துக்கொண்டவர்கள் நாற்பது தான் கொடுப்பார்கள். இந்த வருமானத்தை விட மொத்த குத்தகை அதிகமாக இருந்தால் இடைத் தரகர்கள் அதிகமாக நஷ்டம் அடையும்படி நேரிடும். இடைத் தரகர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. அவர்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் தற்போது இந்தச் சட்டம் நாம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்காது. இந்த சட்டம் வருவதற்கு முன்பாகவே பல ஒப்பந்தங்கள் அமுலில் இருக்கலாம். ஆகவே இந்த ஒப்பந்தங்களின்படி அவர் நடக்கமுடியாமல், பாதகம் விளைவிக்காதபடி ஒரு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷ காலங்களுக்கு நாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும். எப்படி இந்தச் சட்டத்தில் தென் கன்னட முல்ஜனி என்பவர்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறோமோ அப்படியே இந்த இடைத்தரகர்களுக்கும் விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான இடைத் தரர்களாக கோரிட்டு அபிஷியல் ரிவிலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட ஒருவருடைய நிலத்தை ஒருவரிடம் குத்தகைக்கு விட்டு ஒப்பந்தம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலச் சுவான்தாரர்களுக்கு கமிஷன் போக ஒப்பந்தப்படி வழக்கு முடிவில் பாக்கியைக் கொடுக்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தாருக்கும், அபிஷியல் ரிவிலருக்கும் இருக்கும் ஒப்பந்தம் ஒரு வகையில் இருக்கும்போது, குடியானவர்கள் சட்டப்படி நாற்பது தான் கொடுப்பேன் என்றால், நிலச்சுவான்தார் ஒப்பந்தப்படி

24th September 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

கொடுக்கவில்லை என்பதாக அபிஷியல் ரிவிலர் மேலே தாவா தொடுக்க வழி ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே அபிஷியல் ரிவிலரைப் போல இடைத் தரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷ காலங்களுக்காவது விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நான் எதற்காக இவ்வளவு வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன் என்பதை கனம் மெம்பர்கள் ஓரளவு புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும், கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும் சபையில் இல்லாமைக்காக வருந்துகிறேன். சபையில் இருக்கிற கனம் பரமேஸ்வரன் அவர்களுக்கு மேலும் இரண்டொரு விஷயங்களைக் குறிப்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் இனிப் புதிதாகச் செய்து கொள்ளப்படுகிற ஒப்பந்தங்களுக்குத் தான் செல்லும் எனச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்களை இது பாதிக்கும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. நஷ்டம் ஏற்பட்டு பாதகம் அடையாமலும் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை அளித்தாக வேண்டும். இந்த மாதிரியாகச் சட்டப்படி கொள்கை திட ரென்று மாறும் என யாரும் எதிர்பார்த்தே இருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே தான் இது சம்பந்தமாக நானும் சில நண்பர்களும் சில திருத்தங்கள் கொடுத்து இருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்தினால் முன்பு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களைப் பாதிக்காமல் இருக்க கன்னட நாட்டில் மூல் ஜனத்தாருக்கு விதி விலக்கு அளிப்பதைப் போல இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு இடைத்தரகர்களாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டவர்களுக்கும் விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. இதை சர்க்காரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-53

அவர்களே, பல அங்கத்தினர்கள் இந்த நியாய வார மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசி இன்னும் அதிகச் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கோரி இருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் நிலச் சுவான்தாரர்கள் இதைப் பலமாக எதிர்த்துப் பல மகாநாடுகளை எல்லாம் கூட்டி தங்கள் ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். வெளியில் அவர்கள் ஏதோ பெரிய அநியாயம் நடந்து விட்டது போன்று கூச்சல் வேறு போட்டு வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் இந்த நியாய வார மசோதா பெரும்பாலான மிராச்தாரர்களைப் பாதிக்கிறது என்றால் நிச்சயமாகக் கிடையாது என்று சொல்ல முடியும். நில வெளியேற்றத்தடுப்பு சட்டத்தில் பத்து ஏக்கருக்குக்குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் செல்லாது என விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு விட்டதால் யாரும் பாதிக்கப்படவில்லை. மேலும் இப்போது பாதி நிலங்களை மீட்டுக் கொள்ளலாம் என்றும் திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். பழைய குத்தகைப்படி இரண்டு பேரும் ஒத்துக்கொண்டால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் இருக்கிறது. இப்படிப் பல விதி விலக்கையும் சலுகையும் இந்தச் சட்டத்தில் செய்து விட்டதன் காரணமாக உண்மையில் பெரும்பாலான எழை விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் பயன்படப் போவதில்லை. அதோடு மத்திரம் அல்ல. 1951-ம் வருஷத்திலிருந்து சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ராகவையா கமிட்டி என நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட கமிட்டிகள் பெரும்பாலான மிராச்தாரர்களுக்கு எச்சரிக்கை அளித்து விட்டது. எந்த மாதிரியாக நிலச் சீர்திருத்தம் வருமோ, எப்படிப்பட்ட சட்டம் வந்தாலும் தாங்கள் பாதிக்கப்படாமலிருக்கவேண்டும் என்பதற்காக முன்னெயாட்களை நீக்கி விவசாயக் கூலிகளாக ஆக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். குத்தகைக்கும், வாரத்திற்கும் விட்டிருந்த நிலங்களைப் பறித்துச் சொந்தச் சாகுபடியாக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள். மேலும் நிலம் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என வரம்பு ஊட்டிவிடப் போகிறார்களே என்பது போல தன் பின்னை, பெண்டிரன், பேத்தி என்பதாக வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தைக்கும் கூட

[Sri M. Palaniyandir] [24th September 1956]

நிலத்தைப் பிரித்து சிறிது சிறிதாக வைத்து விட்டார்கள். ஆகவே எப்படிப்பட்ட நிலம் சீர்திருத்தச் சட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்த போதிலும் பெரும்பாலான மிராச்தார்கள் பாதிக்கப்படாத சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்து கொண்டு விட்டபோதிலும், இன்றைக்கு பலவிதமான விலக்கு, சலுகை என்ற முறையில் வருகின்ற இந்தச் சட்டத்திற்கு ஏன் எதிர்ப்புக் கூச்சல் எழுப்பவேண்டுமென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு முன்பாக பேசிய ஸ்ரீ முத்தையாபிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல பெரும்பாலான மிராச்தார்கள் நிலங்களைச் சொந்தச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்களில் யாரும் இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படப் போவதில்லை. அவர்கள் ஏதோ பெரிதும் பாதிக்கப்படப்போவதாகக் கூச்சல் எழுப்பினால் இது வெறும் பிரசாரத்திற்கே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதைச் சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு விடவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலான ஏழை விவசாயிகள் நன்மை அடைந்து விடப்போவதில்லை. இதைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்திலேயே சொந்தச் சாகுபடிக்கு இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது வரம்பு கட்டுவது மிகவும் அவசியமானதாகும். இல்லாவிட்டால் இன்றைக்கு ஒரு குத்தகைக்காரர் தன்னிடம் இருக்கும் ஒரு வேலி நிலத்திற்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தைத் திருப்பி கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அது திரும்பவும் நூறுவேலி, இருநூறுவேலி சொந்தப் பண்ணை என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராச்தார்களிடமேதான் போய்ச் சேருமேலும் சாதாரண நிலம் இல்லாத வேறு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காது. இவர்களுக்கும் நிலம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் அதிகப் பட்சம் ஒருவர் இவ்வளவு தான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என வரம்பு கட்டினாலொழிய எந்த விதமான பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை. விவசாயக் கூலிகள் எல்லோருக்கும் நிலம் கிடைக்கும் வசதியும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதையும் நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்திய குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தின் கீழ் ~~விவசாயிகளின்~~ ~~கூலி~~ ~~சட்டம்~~ ~~கூலி~~ ~~சட்டம்~~ குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. மாகாண குறைந்த பட்ச கூலி போர்டு சில புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி இதைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே போகிறது. சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் கூட குறைந்த பட்ச விவசாயக் கூலியை சீக்கிரத்தில் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு சீக்கிரத்திலேயே குறைந்த பட்ச கூலியை நிர்ணயிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள்தொகை குறைவதான். கூலி வேலைசெய்யக்கூடிய விவசாயிகள்தான் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலியை சீக்கிரத்திலேயே நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கும் சிறிய நிலச் சுவான் தார்களுக்கும் கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். நிலம் வைத்திருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும், பட்டா வைத்திருந்தால்தான் கடன் வழங்கப் படுமென்றும் என்று சொல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு தாராளமாகக் கடன் வழங்கி உதவி புரிய வேண்டும். செல்வாக்குடையவர்கள் தான் கடன் பெற முடிகிறதே தவிர, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு தேவையான கடன் உதவி கிடைப்பதில்லை. உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற நம் லட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால், குத்தகைக்காரர்களுக்கு கடன் உதவி அளிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் உற்பத்தியை பெருக்க முடியும். ஸ்ரீ கருத்திரமன் சொல்லியதுபோல் விவசாயிகள் சோம்பேறி அல்ல. நிலத்தில் பாடுபட்டு உழைத்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும், உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் தான். ஆனால் அவர்களுக்கு அதைப் பூர்த்தி செய்ய தகுந்த வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டும். அல்லது மிராச்தார்கள் உதவி செய்யவேண்டும். இதற்குத் தகுந்தபடி தக்காவிக் கடன் சட்டம் முதலிய சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

6-2/3 ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடிய குத்தகைக்காரர்கள் வேண்டுமானால் உபரி நிலத்தை நிலச்சுவான்தார்களுக்குத் திருப்பிக்

24th September 1956] [Sri M. Palaniyandir]

கொடுத்து விடலாம் என்று ஒரு ஷரத்து கூறுகிறது. இதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். ஏனென்றால் இந்த நிலம் நிலச்சுவான்தார்களுக்கே திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவனுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார். நேரிடையாக நிலத்தில் உழைப்பவனுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பது தான் சட்டத்தின் நோக்கமே தவிர நடுத்தர குத்தகைக்காரனுக்கு வசதி அளிப்பது அல்ல. நடுத்தர குத்தகைக்காரனுக்கும் மிராச்தாருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு அவர் விவசாயமேல் குதிரை ஏறி சவாரி செய்ய அனுமதி க்கமுடியாது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டால் தலையே போய் விடும் என்ற ரீதியில் நிலச் சுவான்தார்கள் பெரிய கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கும் குத்தகைக்காரர்கள் உபரி நிலத்தை நிலச்சுவான்தார்களுக்கே திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இதனால் மிராச்தார்களுக்குத் தான் நன்மை விளையும். மிராச்தார்கள் தங்கள் மனதை மாற்றிக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு சிறிது விட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். மனதை மாற்றிக் கொள்ளாமல் மேலும் மேலும் விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழியும் தன்மை மாறவேண்டும். சோஷலிஸ் சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுத்துவது நமது லட்சியம். அதற்கேற்றவாறு மிராச்தார்கள் மனத்தை மாற்றிக்கொண்டு தகுந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் சாதாரண குத்தகைக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுத்து உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். 60-40 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட உண்மையில் அது 50-50 என்ற விதத்துக்குத் தான் வந்து சேரும். ஏனென்றால் உருந்து, பயிற்சி போன்ற catch crop-ல் மிராச்தார்களுக்குப் பங்கு கொடுக்கப்படுகிறது. வைக்கோலிலும் ஒரு பங்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் போகிறது. இதனால் மிராச்தார்களுக்கு பெரிய ஏமாற்றம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. வால்குடி, திருச்சி போன்ற இடங்களில் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் அமுலாக்கப் படுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இரு தரப்பிற்கும் நியாயம் கிடைக்கும்படியான வழியில், உற்பத்தி பெருக்கக் கூடிய வகையில், நில வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவான நில சீர்திருத்தச் சட்டம் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI P. S. NALLA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் தான் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் மசோதா தீர விசாரித்து பரிசீலனை செய்து சட்டம் ஆக்கப்பட்டது. அதன்படி குத்தகை விதிதாசாரம் பூமி சொந்தக்காரருக்கு 60 பங்கும் குத்தகைதாரருக்கு 40 பங்கும் என நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. அதை இப்பொழுது மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. வார விதித்தை நிலச் சுவான்தாருக்கு 40 பங்கும், மற்றவர்களுக்கு 60 பங்கும் என்ற மாற்றுவது 60:20 உதிகம் இல்லை. அப்படி மாற்றினால் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பூமிக்கு ஏற செய்ய அக்கறை ஏற்படாது. உழைப்பவரும் ஏற செய்ய அக்கறை கொள்ளமாட்டார். மானப்பார்த்த கார்டுகளில் கிணறு வெட்டுதல், பூமிமை சீர்திருத்தம், செய்தல் போன்றவைகளில் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு சிரத்தை இருக்காது. கூட்டுவது சங்கங்களில் கேட்கிறதி போன்றவைகள் ஒதுக்கவைப்பதுபோல், நிலத்தின் வருவாயிலும் வருஷ வருஷம் ஒருவக்காவும், நிலத்தை நலப்படுத்தவும், இத்தனை பங்கு என ஒதுக்கவைத்துவிடவேண்டும். அப்படி செய்தால் தான் உழையினதாரம் குறைபாமலிருக்கும் பூமியும் நாளுக்கு நாள் பண்பட்டுவரும்.

சில நண்பர்கள் சொல்வதுபோல் பூமியில் உழைத்து பூமியின் ஒரு வாங்கைக்கொண்டு பூமியை விலக்கு வாங்க முடியாது என்பது இல்லை. பூமிமை உட்படுத்தல், பூமியின் வருவாங்கைக்கொண்டும் போதாது

[Sri P. S. Nalla Gounder] [24th September 1956]

கடன் பெற்றிருப்பும் பூமியை பெற்றிருக்கிறார்கள். வருமானங்கொண்டு தங்கள் குடும்பங்களை ஓளவு காப்பாற்றியும், கடனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டியும் வருகிறார்கள். ஆதலால் பூமியின் வருமானம் குறைந்தால் அவர்கள் பூமியை விற்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டுக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். அதிலும் சிறிய நிலச்சுவாஸ்தாரர்கள் அழிந்தே விடுவார்கள்.

பையலின் களத்திலேயே தானியத்தைப் பிரித்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. ஆனால் தானியத்தை களத்திற்கொண்டு வந்து சேர்த்து, பிரித்துக்கொள்ளும் வளை தானியம் செடும் ஆகாமலும், திருட்டுப்போகாமலும் பாதுகாக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். நிலச்சுவாஸ்தாரர்களிலும் குத்தகைதாரர்களிலும் நல்லவர்களும் கெட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர் தானியம் களத்திற்கு வருமுன் திருடிவிட இடமுண்டு. இந்த விஷயத்தில் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும்.

குத்தகையை பணமாகக் கொடுக்கலாம் என சொல்லியிருக்கிறது. அது கூடாது. தானியத்தின் விலையை நிர்ணயம் செய்வது கஷ்டம். நிலச் சொந்தக்காரர் ஒரு விலை சொல்லுவார். மற்றவர் ஒரு விலை சொல்லுவார். ஆதலால் குத்தகை நிர்ணயம் செய்வதில் கஷ்டம் உண்டாகும். ஆகவே களத்திலேயே தானியமாக பரிந்துகொள்ள சட்டம் செய்யவேண்டும். சிறிய நிலச்சுவாஸ்தாரர் தாங்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்ய இவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு பாக்கியை குத்தகைக்கு விடவேண்டும். குத்தகைக்கு விட்ட பூமியையும் பூமியின் சொந்தக்காரருடைய மக்கள் மெஜராக்கி தனக்குடித்தனம் நடத்த விரும்பும்போது அவர்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்ய குத்தகைக்கு முன்பு விட்ட பூமியை எடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும்.

பூமியில் என்ன பயிர் செய்யவேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை பூமியின் சொந்தக்காரருக்குத்தான் இருக்கவேண்டும். அவர் அதிக பணம் போட்டிருப்பதால் அதற்குத் தகுந்த வருமானம் வரவேண்டும் என விரும்புவார். குத்தகை தாரரோ தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, குத்தகையையும் கொடுக்கும் அளவுக்கு வந்தால் போதும் என நினைக்க இடமுண்டு. ஆதலால் அதிகம் வருவாய் வரக்கூடிய பயிரைத் தேர்ந்தெடுக்க நிலச்சுவாஸ்தாரருக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும்.

பூமியை குத்தகைக்கு உழைப்பவர்களிலும், சிறிய நிலச்சுவாஸ்தாரர்களிடம் அதிக அளவுக்கு பூமியை குத்தகைக்குப் பிடித்து உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்களும் குத்தகைக்கு பிடித்து உழைப்பது பூமியின் அளவு இவ்வளவு என நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

வைக்கோல் போன்ற மாட்டு தீவனத்திற்கே வேண்டியவைகளிலும் பூமியின் சொந்தக்காரருக்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். இத்துடன் என் ஷார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-09 P.M. DR. G. CHITRAMBALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு முதலில் என் நன்றி. இந்த நியாய வார மசோதாவை பல மாதங்களாக எதிர்பார்த்து இன்றைக்கு இங்கு பொது விவாதத் திற்கு சபையின் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை பற்றி சொல்லி விட்டார்கள். பல அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில விவசாயிகள் பாதகம் அடையக்கூடிய நிலையிலும் சில விவசாயிகள் நன்மை அடையக்கூடிய நிலையிலும் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சுமார் ஒன்றை வருஷங்களுக்கு முன்னதாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாபோர்ட் தேர்தல் சம்பந்தமாக பேசும்போது நிலக் சீர் திருத்தம், சீக்கிரம் நடைபெறும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய சட்டம் ஒன்று கூடிய சீக்கிரத்தில் வரும் என்றும் சொன்னார். அதன்பிறகு பெரிய பெரிய மிராசதாரர்கள்

24th September 1956] [DR. G. CHITRAMBALAM]

தங்களுடைய நிலங்களை சிறு சிறு அளவுக்கு பரிந்து பங்கு போட்டுக் கொண்டு தங்களுடைய குழந்தைகள் பேராலும், மனைவி மக்கள் பேராலும், தகப்பன் தம்பிகள் பேராலும் ரிஜிஸ்தர் செய்து விட்டார்கள். இம், தகப்பன் தம்பிகள் பேராலும் ஏக்கர் என்று பரிந்துகொண்டு பத்தி தலைக்கு பத்து அல்லது பத்தினைந்து ஏக்கர் என்று பரிந்துகொண்டு பத்தி ரங்கனையும் பதிவு செய்து கொண்டுவிட்டார்கள். இப்படி சாதகமான நிலையில் இருக்கும்போது குத்தகைக்கு விட்ட நிலத்தில் ஒரு வேலிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள கூடாது என்றும் அதன் மேல் இருந்தால் அதை நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று ஒரு சூழ் நிலையை இப்பொழுது ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் 60—40 என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கும். விவசாயிகள் தங்களிடம் இருக்கும் நிலங்களை விட்டு விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடலாம். ஏற்கனவே நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை சொந்தப் பண்ணையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பண்ணை வைத்து நடத்தும்போது அறுவடை காலங்களில் மிராசதாரர்கள் போலீசை வைத்துக் கொண்டு அறுவடை செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிகப் படியாக கூலி வேண்டுமென்று கேட்டால் அப்படிக் கொடுக்காமல் போலீசை வைத்துக்கொண்டு அறுவடை செய்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளிடையே இப்பொழுது கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுடைய எதிர்ப்பு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ் நிலையை இப்பொழுது உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி சில கிராமங்களில் பெரிய அளவில் விவசாயம் பாதிக்கப்படும். மகசூல் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படலாம். குறைவு தொகையை அட்வான்ஸ் மூலமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயமாக ஆர்.டி.ஓ.க்கு தெரியப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் அப்படி எழுத்து மூலமாக தெரிந்த படுத்த முடியாமல் அநேகம் விவசாயிகள் ஊரை விட்டு வெளியேறும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். மகசூல் போய் விட்டால் அவர்களால் எப்படி அட்வான்ஸ் தொகையைக் கொடுக்க முடியும்? அதற்கு வழி இல்லாமல் அவர்கள் வெளியே போய் விடுவார்கள். தலை ரென்று 700 அல்லது 1,000 ரூபாய் அட்வான்ஸ் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களால் கொடுக்க முடியாது. அவர்கள் ஊரை விட்டுச் சென்றால் கிராமங்கள் கஷ்டம் திசைக்கு வந்து விடும். கடைசியில் யாருக்கு லாபம் ஏற்படுகிறது என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிகப்படியான லாபம் ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கூட நன்மை இருக்கும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. 60—40 என்று கொடுப்பதால் ஒருவாறு விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யமாக இருந்தாலும் கூட மறைமுகமாக அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது. நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் சுமார் 1½ வருஷங்களுக்கு முன்னதாக வந்தது. அதன் பிறகு அநேகம் விவசாயிகளை கோர்ட்டு மூலமாக வெளியேற்றிக் கொண்டு அநீதி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற்போது நியாய வார மசோதா வருவதற்குள் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தை மற்றும் இன்றே வருஷங்களுக்கு நீடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த 60—40 என்று சட்டம் அமுலுக்கு வராமலேயே இருப்பதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ் நிலையை இந்த நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் உண்டாக்கி இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தற்போது விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு குத்தகை மகசூலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று பலர் அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி குத்தகை மகசூலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு நான் ஒரு வழி சொல்லுகிறேன். கண்டரோல் இருந்த காலத்தில் தாசில்தாரர்களும் ரிவினூய் டிவிஷனல் ஸ்பீசர்களும் கிராமங்களுக்குச் சென்று எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது என்பவற்றை கணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோட்டாவை நிர்ணயித்தார்களோ. அதன்படி

[Dr. G. Chitrambalam] [24th September 1956]

வெதாயிகள் நங்குளுடைய தானியத்தை அந்தக் கொட்டாப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட வேண்டும். அந்த முறையிலேயே இப்பொழுதும் பண்ணையாட்களுக்கு இவ்வளவு கலம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாண்டால் தான் அவர்களுக்கும் நாம் நிவாரணம் அளித்ததாக ஆகும்.

குத்தகைக்காரர்களுக்கு இது வரையில் எந்த செளகரியமும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது நடுத்தரக் காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு கொஞ்சம் நிரொரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒன்பது வருஷக் காலமாக அட்சியில் அவர்களுக்குத்தான் கொஞ்சம் செளகரியம் அளித்திருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அது வாவெற்கத்தக்க விஷயம் தான். ஆனால் நடுத்தரக் காரர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுத்து வருவதால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நடுத்தரக் காரர்களுடைய குடும்பங்களில் சுமார் நானேந்து பேர்கள் இருந்தால் ரூலைக்கு ஐந்து வக்ஷர் லீதம் பகிர்ந்து கொடுத்தால் 5-க்கு 6 முப்பது வக்ஷர் நிலம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு குடும்பமாக இருந்தால் இவ்வளவு நிலம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வாலி நிலம் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது அவர்களுடைய குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு போதலெ போகாது. அந்த மாதிரி அம்சங்களில் பின்னாடி கோர்ட்டுக்குப் போக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி கோர்ட்டுகளுக்குப் போவதாக இருந்தால் அவர்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று தாங்களாகவே ஆஜராவதற்கு ஷத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். சில இடங்களில் சில ஆர். டி. ஒ.-க்கள் விவசாயிகளிடத்தில் விரோதமாக இருப்பார்கள். சில இடங்களில் செளகரியமாக இருப்பார்கள். அவர்களால் எல்லா இடங்களிலும் வக்கீல் வைத்து வாதாட முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய பணம் இருக்காது. அதனால் அவர்கள் தாங்களாகவே ஆர். டி. ஒ.-க்கள் முன்பாக ஆஜராவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு செளகரியம் ஏற்பட்டு இந்த சட்டம் கொண்டுவரத்தின் பயனை அனுபவிக்க முடியும். இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் இந்த சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு நலம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12-18] * **SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :** கனம் உதவி
p.m. சிறுநாயகர் அவர்கள் இப்பொழுது கையின் கீழ் கொண்டு

பொருளாக அங்குள்ள, திருப்பாடி சபையின் முன்பாக இருக்கக் கூடிய நியாய வார மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தை பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நியாயவாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது மிகவும் நியாயமானது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமானால் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தது நான்கு மூட்டை புண்ணைக்கு உரமாவது போட்டாக வேண்டும் அல்லது சுமார் நூறு ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கொள்ளுதி உரம் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அல்லது மற்றும் பசுந்தாள் உரம் கூட போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. தடவைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் பதினைந்து ரூபாயிலிருந்து, இருபது ரூபாய் வரையில் ஒரு ஏக்கருக்கு செலவாகும். உழவை எடுத்துக் கொண்டால் முப்பது ரூபாயிலிருந்து நூற்பது ரூபாய் வரையிலும் செலவாகும். இந்தச் செலவும் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசப் படுவது நிச்சயம், இவையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் இன்றைக்கு நாம் விவசாயிகளுக்கும், நிலக்கூறு களுக்கும் அறுபது, நூற்பது என்று வாரம் பிரித்திருப்பதானது விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாகக் குறைவு என்றே சொல்ல முடியும்.

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இப்பொழுது கொஞ்சம் பொருளையாக தனியே யோசித்துப் பரக்க வேண்டும். விவசாயிகள் தாலையிலிருந்து மாலை வர யிலும் வயவின் லேலை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பம் வேலை

24th September 1956] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

செய்கிறது. இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு சரியான பங்கு கிடைக்கும் படியாக நாம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் இல்லையா? நிலச்சொந்தக்காரர்கள் நேரிடையாக வயலுக்குச் சென்று விவசாயிகள் பாடுபட்டு உழைப்பதை நேரில் பார்த்தால் தான் சரியான பங்கு உழைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்கே தோன்றும். காலியிலிருந்து மாலை வரையில் உழைக்கின்ற அவர்களுக்கு 60 பீர்செண்ட் கொடுக்கக் கூடாதென்று சொன்னால், அதனால் தாங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவோம் என்று நிலச்சவாஸ்தாரர் கூச்சல் போட்டால் நிச்சயம் நியாயம் மற்றதாகும் சமுதாயம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டும், தேசம் சுபீட்சமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறையு இல்லை என்றே தான் தோன்றுகிறது. அவர்களது மனோபாவம் வெறுக்கத் தக்கது என்று செ.ரால் அனப்படுகிறேன்.

மேலும் வேறு சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த விதிக்
சாரத்தை களத்து மேட்டில் பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல,
விட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் வரையில் பொறுப்பு உழவர்களுடைய
தாக இருக்க வேண்டுமென்பதாகச் சொன்னார்கள். தங்களுக்குச் சேர
வேண்டிய பங்கைக் கூட நிலத்திற்குச் சென்று வாங்கி வர மிராசதாரக்
ளால் முடியாது என்று சொன்னால் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை
உழவர்களுக்கே விட்டு விட்டு அவர்கள் போய் விடலாம் என்று கூட நான்
சொல்லேன். என்னென்றால் நேரிடையாக விவசாயம் செய்து பார்க்கின்ற
வர்களுக்குத் தான் விவசாயம் செய்வதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டம்
நன்றாகத் தெரியும். விதை விதைக்கிறான். மழை இல்லை என்றால்
விதை நாசமாகி விடுகிறது. மழை இருந்தும் பயிர் நன்றாக வரும்போது
பூச்சி பட்டால் போதும். பயிர் அழிக்கப்பட்டு விடுகிறது. இந்தவெல்லாம்
நன்கு கவனத்தில் வைத்துப் பரிசீலனை செய்த பிறகே இந்த நியாயவார்
மசோதாவானது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் எல்லோரும்
ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு இருக்கக் கூடிய, ஒவ்வொரு மிராசதாரர்களும் நேரிடையாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வாரத்திற்கு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு உழைக்கும் போது மழை இல்லாமலோ, வேறு விதமான இயற்கைக் கோளாறுகளிலோ பயிர் பாதிக்கப் பட்டால் சேதம் விளைந்த அளவுக்கு மிராசதாரர்கள் குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகை முதலியன தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டியதும் அவசியம். இதே மாதிரியான தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சரியாக விவசாயம் செய்யாமல் பேரட்ட விட்டு தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை எழும்படி விட்டுவிடக் கூடாது.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டமானது ரொம்பவும் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. நிலக்காரர்கள் கண்டிப்பாக வருஷம் ஒரு தடவையாவது தங்கள் நிலம் எவ்வளவு, அது எங்கே இருக்கிறது, அதில் விளைவது என்ன என்பதை நேரிடையாகவே போய் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருப்பதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கும், மிராசதார்களுக்கும் இடையே நல்ல சமூகமும் உற்பத்தியுட்கூட வேண்டும். அப்படியப்பட்ட ஒரு ஐக்கிய மனப்போவத்தை இந்தச் சட்டம் உண்டாக்கும் எனவும் நான் நம்புகிறேன். இதுவரையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தகராறுகளையும் இந்தச் சட்டம் நிவர்த்திக்கும் எனவும் நான் நினைக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் பார்த்து மிராசதார்கள் மனம் இரங்கவேண்டும். இந்த 60, 40 என்கிற வாரம் மிகவும் நியாயமானது என்பதையும் உணர்ந்து சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அவர்களும் உதவிச் செய்வார்கள் என நினைக்கிறேன். கலெசியாஸ் எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[24th September 1956]

12-23
p.m.

* Sri S. VADIVELU : கனம் உதவி சமாநாயகர் அவர்களே, நமது சமூக முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நியாயமான மசோதாவைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்த அநியாய வார முறைக்கு ஒரு முற்றுப்பெறவில்லை என்பதற்கு ஒரு நியாயத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த நியாய வார மசோதாவை அங்கேயே என்னை இரக்க முடியாது. நியாயத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப் பட்டாலும்கூட அநியாயமான சில திருத்தங்களை இடையே புகுத்துவதைத் தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். அதாவது ஏற்கெனவே குத்தகைக்குச் சிறிது நிலம் வைத்துக் கொண்டு பாடுபட்டு வருகிற சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களிடம் ஒரு சொல்லிக்கு டெல் நிலம் இருந்தால் அதைப் பறிக்கத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இரு குறு நூறு ஏக்கர், முற்பகுதி ஏக்கர் என்பதாக சொந்தப் பண்ணை என்ற பெயரில் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஒரு அளவுக்குத் தான் சொந்தப் பண்ணையில் நிலம் வைத்துக் கொண்டனர். மக்கியை வெளியில் வாரத்திற்கோ, குத்தகைக்கோ விடத்தான் வேண்டுமென்பதாக இந்த மசோதாவில் எதுவும் சொல்லப்படாது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயம். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் சிறு விவசாயிகளிடம் இருக்கும் நிலத்தை ஏன் பிடுக்கி மறுபடியும் பண்ணைச் சாகுபடியை நிறுத்த மார்க் சிறுத்துக்கத்தான் சர்க்கார் முயல்கிறது என்பது தெரிகிறது. இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் நாட்டின் நிலைமையை மறுபடியும் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் நன்மை அடையப் போவதில்லை. அதில இந்திய திட்ட கமிஷன் செய்த சிபார்சுப்படி 75, 25 வாரம் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு இன்றைக்கு எல்லாச் செலவையும் விவசாயிகளின் தலையிலேயே சுட்டி 60, 40 வாரம் என்று சொல்லி எந்த விதத்திலும் விவசாயிகளுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமையை விட அதிக நன்மையை விளைவிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாது. காரணம் என்னவென்றால் நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற பேச்சு இந்த நாட்டில் அடிபட்ட ஆரம்பித்த உடனேயே பெரும்பாலான மிராசதாரர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் நிலத்தைச் சிறிது சிறிதாகப் பிரிக்க வேண்டுமோ அப்படிப் பிரித்து விட்டார்கள். என் அனுபவத்தில் நன்கு தெரியும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பண்ணையான் என்கிற முறை அடியேரு அழிந்து கொண்டே வருகிறது. பெரும்பாலானவர்கள் சாகுபடி செய்கிறவன் நிலத்தை விற்ப்பு வருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள புத்திசாஸிகள் இன்றைக்கு 60, 40 வார நியாயவார மசோதாவை நாம் கொண்டுவந்த போதிலும்கூட குறிப்பிட்ட பண்ணைக்கூட விவசாயிகள் அநுபவிக்க முடியாமல் எத்தனையோ விதமான இடைஞ்சல்களை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள். இன்றைக்குப் பலன் விரக்கலாகக் காண விவசாயிகள் நிலம் இழந்தவர்களாக நிற்பதில் இருந்து அது தெரிகிறது. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் அல்ல. இந்தியாவில் நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற பேச்சு கிளம்பியதிலிருந்து நிலத்தை நம் பியே வாழ்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் நிலம் இழந்தவர்களாகி விட்டார்கள். முப்பது லட்சம் ஐனத்தொகை கொண்ட தஞ்சை ஜில்லாவில் இருபது லட்சம் மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். இதில் ஏழரை லட்சம் பேர்கள் எந்த விதமான நிலமோ இல்லாமல் அன்றாடம் கூலிக்கு வேலை செய்கின்ற விவசாயிகள். இந்த ஏழரை லட்சம் பேர்கள் வாரம், குத்தகையில் ஈடுபட்டு இன்றைக்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயக் கூலிகளாக மாறியிருக்கிறார்கள். இப்படி இவர்கள் கூலிகளாக மாற்றப்படும்போது நியாயமான கூலி இவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையையாவது நாம் சட்டப்படி ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அதற்கும் நாம் ஏதும் செய்யவில்லை என்பது வருத்தப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆகவே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்குத் தாலுகாவாரியாக கூலி நிர்ணய போர்டு ஒன்றை அமைத்துத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[24th September 1956]

* Sri V. BALAKRISHNAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, சம நீதி 12-24
என்று பேசப்படும் தருணத்தில், இந்த மசோதாவில் நீதியும் அநீதியும் p.m.
கலந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஓரளவுக்கு நிலச்சுவான்தார்களும் விவசாயிகளும் சகோதரர்கள். பல இடங்களிலே நிலச்சுவான்தார்களும் விவசாயிகளும் ஒருவருக்கொருவர் உறவினர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயியின் பெண்ணை அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசதாரின் பிள்ளை கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். இந்த சூழ்நிலையிலே விவசாயிகளுக்கு 60 சத விதீதம் வாரம் நிர்ணயித்ததில் ஒன்றும் நிலச்சுவான்தார்கள் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அதைக் கொண்டு வருத்தப்படுகிறார்கள் என்றால், அதிகப்படியாக பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய பல துறைகள் இருக்கையில் விவசாயத் தொழில் வில் மட்டும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஏற்படவேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் நினைத்து வருத்தப்படுகிறார்கள். அப்படி 60, 40 என்ற விதீதத்தில் வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். நான் என்னுடைய விவசாயிக்கு 80 பங்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். 60 பங்கு அல்ல. இருந்தபோதிலும்கூட, நிலச்சுவான்தார்களும் நம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுக்கும் இங்கு இடமுண்டு, பங்கு உண்டு, நீதி உண்டு என்றுதான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

60, 40 என்று விவசாயத் தொழிலில் வாரம் நிர்ணயித்திருக்கும் சர்க்கார் காபி ஹோட்டல், பஸ் போக்குவரத்து தொழில், மில் தொழில் முதலிய தொழில்களிலும் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை விதிக்கக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்து தொழிலில் தினம் முதலாளிக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதை Trip sheet-ஐக்கொண்டு வெகு எளிதில் கண்டு பிடிக்கலாம். அதில் ஏன் 40 சத விதீதத்தை முதலாளிக்கும் 60 சத விதீதத்தை கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் பிரித்துக்கொடுக்கக் கூடாது? மிராசதாரர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் மனமியிலும் வெய்யிலிலும் வரப்பில் நடந்து நிலத்தை அவ்வப்பொழுது பார்வையிடும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதுவும் நமது நண்பர் கனம் அர்த்தநாரேசுவர கவுண்டரைப்போல் கனம் உள்ளவர்கள் வரப்பில் நடக்கும் காலத்தில் வழக்கி கீழே விழுந்து விட எதுவாயிருக்கிறது. பஸ் முதலாளி, ஹோட்டல் மில் முதலாளிகள் இவர்கள் பளபளப்பான உடைகளை அணிந்துகொண்டு பளபளப்பான காரில் வந்து இறங்கி கையெழுத்து போட்டுவிட்டு லட்சக்கணக்கான ரூபாயை சம்பாதித்து விடுகிறார்கள். எவ்வளவு வரி விதிப்பு சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், அதையெல்லாம் எமாற்றி தப்பித்துக் கொண்டு மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கிட்டுவிட்டு, தொன்று தொட்டு தீண்ட நாட்களாக தேசம் ஏற்பட்ட காலம் முதற்கொண்டு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மட்டும் முதலில் ஏன் இந்தக் கட்டுப்பாடு, அவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த அநீதி என்று நிலச்சுவான்தார்கள் வருத்தப்படுகிறார்களே தவிர, வேறு எந்த விதமான வருத்தமும் இல்லை. மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டும், நாடு முன்னேற வேண்டும் என்று தான் அவர்களும் ஆசைப்படுகிறார்கள். தொன்று தொட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் விவசாயிகளுக்கு சிநேகிதர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு ஓர் இடம் கொடுத்து அவர்களையும் நாட்டுப் பிரஜைகளாக மதிக்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாய வார நிர்ணய மசோதா வந்த அடுத்த மாதத்திலேயே மற்ற துறைகளையும் கட்டுப்படுத்த மசோதா வந்தால் வருக்கும் மனக் கசப்பு இருக்காது, ஆதிதீரம் இருக்காது, வருத்தம் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலச்சுவான்தார்களும் ஒத்துழைத்து, உணவு பெருக்கை நிச்சயப்படுத்துவார்கள்.

இந்த மசோதாவுக்கு பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த எந்த திருத்தங்கள் எந்த எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டால் விவசாயிகளும் நிலச்சுவான்தார்களும் மனக் கசப்பு இல்லாமல் ஒரு சிலகாலம் நிலம் தடிக்குமோ, இன்றைக்குப் பருக்கும் எது பரிகாரம்?

[Sri V. Balakrishnan] [24th September 1956]

அவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட சர்க்கார் நிதித்திட்டம் பற்றித் திருத்தங்களை ஏற்று கொள்ளவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். — கணம்.

12-34
P.7a

* Sri K. R. VISWANATHAN : கணம் உதவி அமைச்சர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சில நல்ல திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அது குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்குப் பிடித்த நன்மையை அளிக்கும் என்றதான் சொல்லவேண்டும். ஓரளவு மசோதா நிலத்தை வாரதாரர்களுக்கு பாதகம் செய்வதுபோல் தோன்றினாலும்கூட, நம்முடைய நாட்டிலே சமுதாய சமுதாயத்தை நிலை நாட்ட இது முதல் படியாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரை சமுதாய சமுதாயம் நாட்டிலே நிலவவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தோமே ஒழிய, அது விஷயமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு இந்த மசோதா மூலம் அந்தத் துறையில் முதல் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். 60, 40 என்ற வார விவசாய சாரத்தை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறார்கள். இது நிலச்சுவார்த்தார்களுக்கு ஒரு குறையாகச் சொல்லப்பட்டாலும், இக்குறை எப்பொழுதும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

முதலில் மசோதா பிரகடிக்கப்பட்ட போழுது அதில் 60, 40 என்று வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அது 50, 50 என்று குறைக்கப்படும் என்று பிரகடனங்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அரசாங்கம் 60, 40 என்ற விகிதத்தில்தான் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று உறுதியாகச் சொல்லியிருப்பது எல்லா விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற அவர்களின் நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இந்த மசோதாவில் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவினால் இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்களுக்கு அதாவது intermediaries களுக்கு சில கஷ்டங்கள் ஏற்படும். இவர்கள் மட்டும், கோவில் இவைகளுக்குச் சொந்தமான பெருமளியான நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை உழவர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு அவர்களிடமிருந்து குத்தகை வசூல் செய்து மொத்த குத்தகையாக கோவில் மடங்களுக்கு கட்டுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான கருத்தும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. திரு பழனிப்பாண்டி நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்களைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, அவர்கள் தங்கள் வேலையைக் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இந்த இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். உழவர்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இந்த மசோதாவின்படி உழவர்கள் கொடுக்கும் வாரம் குறைந்து விட்டால், அவர்கள் அதிக விவசாயசார்ப்படி கொவில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் வாரம் கொடுப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே உழவர்கள் கொடுக்கும் அதே விகித சார்ப்படிதான் மடங்களுக்கும் கோவில்களும் நடுத்தரக் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனை விதிக்கவேண்டும். அல்லது, இந்த இடைப்பட்ட குத்தகைக்காரர்கள் 1957-ம் விவசாய ஆண்டு முடியும்வரையிலாவது தாங்கள் பேசிய பழைய குத்தகை வாரத்தையே சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒரு விதியாவது ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri A. VELOO : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்த பிறகு சட்டமாக்க வேண்டிய கட்டத்திலே இன்றைக்கு நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நியாய வார மசோதா விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயனளிக்க வேண்டுமென்றால் முதலில்

24th September 1956] [Sri A. Vello]

விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதை தடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு அங்கு அநேகம் சமரசக் கோர்ட்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சமரச கோர்ட்டுகள் மூலமாகவும் ரிவினியு கோர்ட்டுகள் மூலமாகவும் தகராறுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளாமல் பிரகடனங்கள் போலீஸ் உதவியைக் கொண்டு விவசாயிகளை ஏராளமான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாரத்தை பங்கிடுவதில் விவசாயிகளுக்கு 60 என்றும் பிரகடனங்களுக்கு 40 என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நிர்ணயிக்கும்போது விவசாயிகள் தான் உரம் இடுதல், அறுவடைச் செலவு முதலிய செலவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நியாயமான மனப்பான்மையுடன் பார்த்தால் இந்தச் செலவை இரண்டு பேர்களும் தான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். அறுவடைச் செலவைத் தீர்த்த பிறகு மீதியுள்ள கண்டு முதலீத்ததான் மொத்த கண்டு முதலாகக் கொண்டு வாரம் பிரிக்கவேண்டுமே தவிர விவசாயிகள் தான் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு 60 வாரம் என்பது இல்லாமல் குறைந்து 45 % வாரம்தான் கிடைக்கும். அதனால் சாகுபடி செலவு முழுவதையும் விவசாயி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று செய்வது நியாயம் இல்லை. இதை நன்றாக ஆலோசனை செய்து சாகுபடி செலவை இருவரும் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலத்தை ஒரு வேலி என்று வரம்பு கட்டியிருப்பது வரவேற்கத் தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு வேலிக்கு மேல் இருக்கும் நிலத்தை வாங்கி நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வேலிக்கு மேல் சொந்த பண்ணை சாகுபடிக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்ற நிபந்தனை நிலச்சுவார்த்தாருக்கும் விதிக்கப்பட்டு, மீதியுள்ள நிலத்தை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்கள் கோர்ட்டுகளுக்கு கொண்டு போகும்போது குத்தகைச் சீட்டுகள் இல்லை என்றும் வாரச் சீட்டுகள் இல்லை என்றும் கேஸ்களை தள்ளுபடி செய்து விரைஞர்கள். அதனால் பலவாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் குத்தகைச் சீட்டுகள் வாரச் சீட்டுகள் முதலியவைகள் அவசியமாக எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் விவசாயிகள் கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று சுலபமாக தங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் அதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு 70 சத விதிகம் இருக்கக்கூடிய பண்ணையாட்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாமல் இருப்பதால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்திற்குத் தக்கவாறு அவர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-40 இன்று இந்த சபையின் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் நியாய P.m. வார மசோதாவைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு இந்த மசோதா இந்த சபையின் முன்னதாக வந்திருக்கிறது. அதில் விவசாயிகளுக்கு வாரத்தில் 60 கொடுக்க வேண்டும் என்றும், நில சொந்தக்காரர்கள் 40 எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தஞ்சை சாகுபடியில் 40 சத விதிகம் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அளிய வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய சில

[Sri S. Ramalingam] [24th September 1956]

அங்கத்தினர்கள் இதை ஆதரித்தும் சிலர் இதை ஆதரிப்பதும் பெரி யிருக்கிறார்கள். சிலர் இது நியாயமற்றது என்று கூட சொல்லியிருக் கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான பங்கு கொடுத்து விட்டு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு குறைந்த பங்கை எடுத்துக் கொள்ளு சரியல்ல என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் முடிவெண் போட்டு நிலத்தை அளக்க வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத்தான் அதிக படியான பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று பெரிசுருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வாறு பல் இடங்களில் பார்த்தால் அங்கம் விவசாயிகள் நிலங் களை பறி மெய்யான அளவுக்கு குத்தவைத்து எடுத்து எடுக்கப்பட்ட குத்தவையைக் கொடுக்க முடியாமல் உள்ளிருக்கிறார்கள் என்பது இச் சமையிலுள்ள அநேகம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகையினால்தான் இப்படியாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவுகூலம் செய்ய அவர்கள் தங்கள் வாங்கிய கட்டை திராட்சிக் கொடுக்கலாம் என்ற அளவிற்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எப்படியாவது அவர்களுக்கு வாங்கியதைப் கூடாவெனவது உயர் வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு ஒரு உத்தமமாகத் கொடுக்கப் பா. வேண்டும். இதன் மூலம் அவர்கள் பா. அளவிற்குத் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 60 என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதும் உண்மையில் பார்க்கப்பெனால் அவர்களுக்கு 50 தான் இடைக் கும் என்று தோன்றுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுடைய கால்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் அறுவடை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் பிறகு அவர்கள் மொழிச் செலவு தாங்கிச் செலவு முதலியவைகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகள் மொக பங்கு இருக்கும் கண்டு முட்டைப் பார்த்தால் அவர் களுக்கு இந்த 60 என்று கொடுப்பது கூட போதாது என்று தோன்றும். ஆய்வுப்பதில் வந்த அசல் மசோதாவைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு 60 என்பதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது செலவுக் கமிட்டிக்குப் போய்விட்டு வந்த பிறகு பார்த்தால் சரி பாதி வராமல் இருக்கிறது. இது பொய்விவரம் இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே சொல் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னால் வந்த மசோதாவில் உருவாகிய பங்கு முதலியவைகள் விவசாயி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அவைகளிலும் பாதி நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள் செய்த நிர்வாகம் காரணமாக இந்த மறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வைக்கோலைப்பற்றி முன் னதாக பேச்சே இல்லை. இப்பொழுது ஐந்தில் ஒரு பங்கு வைக்கோல் நிலச்சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. இதனாலும் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக் கிறது. இவைகள் எல்லாம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய நிர்வாகத்தின் பேரில் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. ஆய்வுப்பதில் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவை எடுத்துக் கொண்டால் இப்பொழுதுள்ள மசோதாப்படி விவ சாயிகளுக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில் பத்து சத விதம் குறைந்து விட்டது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதாவது 50-50 என்று நிலை மைக்கு வந்திருக்கிறது.

நேற்று இந்த சட்டசபையில் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்படி குத்தவைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலத்தில் ஐந்து எக்கருக்கு மேல் இருந்தால் அதை எடுத்து பாதியை நிலச் சொந்தக் காரருக்குக் கொடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் ஐந்து எக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் அதில் பாதியைத் திருப்பி கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு எந்த விதத்திலும் 80 கிடைக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[24th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

ஆனால் 60 என்று சொல்லியிருந்தாலும் உண்மையில் பார்த்தால் 45க்கு மேல் வாப்போவதில்லை. அதனால் நாட்டின் பூராவிலும் விவசாயி களுக்கு பாதகம்தான் ஏற்படும். நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப்படியாக சலுகைகள் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேலி என்று வரம்பு கட்டுவதால் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட புல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஏற்கெனவே ஐந்தாறு வருஷங்களாக நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வரப் போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாலும் தண்டு துண்டுகளாக நிலச் சட்டங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதாலும் விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சுபிட்சம் அடையாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். நில வெளியேற்றம் அதிகப் படியான அளவில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைதியான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன செய்கிறா் கள் என்றால் முன் கூட்டியே தங்கவிட்டிருள்ள நிலத்தை பலருக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதன்படி பல பத்திரங்களும் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்திருக்கும் பத்திரப் பதிவுகளை பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும். ரிஜிஸ்தர் ஆபீஸில் எவ்வளவு பாகப் பிரிவினை பத்திரங்களும் நினைப் பிரிவினைப் பத்திரங்களும் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தாலும் இதன் உண்மை நன்றாக விளங்கும். எந்த அளவில் பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். சர்க்காருக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் அதை உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். அதை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் செய்வதாக ஆகும். கால தாமதம் செய்வதால் விவசாயிகளுக்கு பல விதங்களில் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். சகல விதமான சிக்கல்களுக்கு இடம் கொடுக்கும். விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படுவதற்கு முன் கூட்டியே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தான் நன்மை ஏற்படும்.

இதற்கு முன்பாக எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டம் வந்தது. அதனால் ஐயீந்தார்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். பல விவசாயிகள் அவர்களால் அப்புறப் படுத்தப் பட்டார்கள். மற்றும் பல கேஸ்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்றன. அங்கு தீர்ப்பு கூறியதை கவனித்தால் அந்த சட்டத்திற்கு பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. சட்டத்தில் கூட ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டது. அதன் படியும் ஒரு திருத்தம் அந்தச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி கொண்டு வரப்படும் சட்டங்களுக்கெல்லாம் திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். 1948-ல் வருஷம் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு இல் லொழுது ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கால தாமதம் செய்வதால் சட்டங்களுக்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

DEPUTY SPEAKER: I wish to inform the House that the Hon. Speaker has received the following telephone message from the Commissioner of Police, Madras, to-day:—

"Sri K. Vinayakam, M.L.A., was arrested to-day at 9-30 a.m. at the junction of Wallajah Road and Triplicane High Road for violating the prohibitory order under section 41 of the Madras City Police Act. Report in the prescribed form follows."

[24th September 1956]

12-48 p.m. **SRI S. RAMALINGAM:** ஆகையால் இன்று சட்டசபை முன்பாக இருக்கக் கூடிய மசோதாவில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த மசோதாவில் அறுவடைச் செலவு, இரா சாகுபடிச் செலவு ஆகியவை பூராவையுமே விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. இதை மாற்றி பொருத்தத்தில் ஆகும் செலவை பாதிப் பாதியாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு நாம் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக மசோதாவில் வாரம் ஒருதாம் நிர்ணயித்து விட்டால் அது ஐந்து வருஷங்களுக்கு அமுலில் இருக்கும் என்றும், அந்த நடுவில் திருத்த முடியாதென்றும் இருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு இயற்கைக் கோளாறுகளின் காரணமாக புயல் முதலியவற்றால் வெள்ளாமை பாதிக்கப்பட்டால் அந்தக் காலத்திற்கு நிலக்காரர்களும் வாரம், குத்தகை முதலியவற்றில் ஒரு பகுதியை தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரியாகத் தள்ளிக் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகள் கோர்ட்டில் மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறப்படுகிறது. அப்படி மனுச் செய்து கொள்ளும் பொது கோர்ட்டார் என்ன என்ன நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்களோ அதற்கு விவசாயிகள் உட்பட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. இது விவசாயிகளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்தும் விதியாக அமையும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இயற்கையினால் பெட்டி எங்கே சேதம் வரும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. இயற்கைக் கோளாறினால் விளைவு குறைந்துவிட்டால் தள்ளுபடி கோரி விவசாயிகள் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு எவ்விதத் தடங்கலும் இல்லாத உரிமை இருக்க வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் அதிகாரம் அதற்குப் பாதுகாமாக இருக்கும்.

மேலும் இன்னொன்று. ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொன்னது போல விவசாயிகள் நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்விட்டால் சரியாக அளக்க மாட்டார்கள் என்பதாகச் சொல்லி அவர்களைக் களத்தாமேட்டிலேயே நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது சரியல்ல. விவசாயிகளுக்கு இருக்க வேண்டிய பொறுப்பு இல்லாமல் போகும். இது எல்லாவற்றையும் மாற்றி விவசாயிகளுக்கு உண்மையில் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றால் தள்ளுபடி செய்யத் தக்க வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவில் பொறுக்குக் கமிட்டியிலேயே ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக ஒரு விவசாயினிடத்தில் நிலம் இருந்தால் அதைத் திருப்பி நிலச்சுவாந்தார் கேட்டால் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட மாறுதலாகும். பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த விதியைப் போடும்போதே நான் சர்க்காருக்கு மிகவும் வற்புறுத்திச் சொன்னேன். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படப் போவதில்லை. பலவிதமான திங்குகள் குடியானவர்களுக்கு வரும் என்றும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இந்த ஷரத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டால் இது நில வெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக நில வெளியேற்றத்திற்கு மிகவும் அருகில்மான மசோதாவாகப் போய்விடும். இதைப்பற்றிப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொன்னபோது சாகுபடியாளர்களின் பாதுகாப்பு மசோதாவில் அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றிக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் துரிதநீட்டவச்சமர்க் அந்த மசோதா இந்த மசோதா வருவதற்கு முன்பே வந்தது. அது அந்த மசோதாவின் விவாதத்தின் போது அதைப்பற்றி யோசிக்க முடியவில்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்களிடத்தில் ஒரு வேலிக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக நிலம் இருந்தாலும் இருக்குமே தவிர திருப்பிக் கொடுக்கும் அளவிற்கு நிலம் இருக்காது. இதற்குப் பதிலாக பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல ஒருவர் சொந்தப் பண்ணையில் அதிகப் பட்சம் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விதி செய்திருந்தால் வாரம் நிர்ணயித்த நிலம்

[24th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

இல்லாதவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி ஏற்படும். கொஞ்ச நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் பிரச்சனையே ஏற்படாது. அதற்கான ஷரத்தை ஏற்படுத்தாமல் இப்படிச் செய்திருப்பது மிகவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களில் குத்தகைக்கு நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. பெரும்பாலான விவசாயிகள் கூலிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பண்ணையாள் முறையே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அதற்குக் காரணம் பண்ணையாள் சட்டத்தின் கீழ் மிராசதார் நஷ்ட ஈடு அதாவது ஆறு மாதக் கூலியைக் கொடுத்துவிட்டுப் பண்ணையாளை நீக்கிவிடலாம் என்கிற விலக்கு அளித்ததால் பெரும்பாலான நிலக்காரர்கள் அப்படிச் செய்து விட்டார்கள். ஆகவே பெரும்பாலான விவசாயிகள் விவசாயக் கூலிகளாக மாறிவிட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு உடனடியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியை நிர்ணயிக்காத வரையில் பலவிதமான தகராறுகள் ஏற்படும் என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்க உடனடியாகக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப் படவேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கும் நல்ல பாதுகாப்பை அளிக்கவேண்டும். நிலம் அற்ற விவசாயக் கூலிகளின் எண்ணிக்கைப் பெருகிக் கொண்டுவருவதைத் தடுக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே அதிகப்பட்சம் இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதாகவும் சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. MADANAGOPAL: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-55 p.m.

நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வைக் கருதியும் நிலப்பிரபுக்கள் அநியாய வாரத்தை வாங்கி விவசாயிகளைச் சுரண்டிக்கொண்டு வரும் தன்மைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து நாட்டின் விவசாயிகளின் பொருளாதார வாழ்வைக் கருதியும் நியாயத்தின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்ட போதிலும் கூட நடைமுறையில் இந்த மசோதாவில் செய்யப் படுகிற திருத்தங்கள் சட்டமாக்கப்பட்டால் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சாகுபடியாளர்களுக்கு எவ்வித நன்மையையும் அளிக்கப் போவதில்லை என்பது மாதிரி அல்ல. பெரிய அளவில் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் அளவிற்குத்தான் இது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக இருக்கும் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்வது மிகவும் அநீதியானது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட போகிறவர்கள் பலலா டிரக் கணக்கான பேர்கள். தவிர இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் அறுவடை கூலி என்பதை இருசாரரும் பகிர்ந்து கொண்டு வரும்போது இந்த மசோதாவின் மூலம் விவசாயிகளே முழுச் செலவும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லாமல் நியாயமாகாது. எல்லாச் செலவையும் விவசாயிகளே ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு 60, 40 ஷரம் எனக் கொண்டுவருகிறோம் எனச் சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது. இது உண்மையில் 55, 45 என்கிற வாரமே தவிர உண்மையில் வேறு ஒன்றும் இல்லை. மேலும் இன்னொன்று. இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நஞ்சை நிலங்களிலிட, அதிகமாக இருப்பது புஞ்சைக் கான்குள்தான். மொத்த நிலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அப்படியிருக்கும்போது மிகவும் கடுமையாக உழைத்துப் பயிரிட வேண்டிய நிலங்களாகிய புஞ்சைக் கான்குளில் பயிரிடுவோர்களுக்கு மொத்தத்தில் 35 வாரம் எனச் சொல்வது நியாயமல்லவே.

இந்த நிலத்தில் விவசாயிகள் மாடு, தவளை, வடம், சீதால், பரி முதலிய 12-55 இனங்களுக்காக அதிகமாக செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால்

[Sri V. Madanagopal] [24th September 1956]

இந்த நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்டவையில் நிலச்சொந்தாரர்களுக்கு 20 சதவிகிதம் தான் வாரம் என்று நிர்ணயித்து இந்த மசோதாவை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பம்பு செட் அமைத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு 40 சதவிகிதம் தான் வாரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பம்பு செட்டுகளை இயக்குவதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு வருஷத்தில் ரூ. 400, 500 விலையினை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால் பம்பு செட் அமைத்திருக்கக் கூடிய நிலங்களுக்கு இது நியாயமான வாரம். இந்த வாரத்தையும் திருத்தி அமைக்கவேண்டும்.

ஒரு வேலி நிலத்துக்கு மேல் சாகுபடிக்கு வைத்திருக்கக் கூடிய குத்துக்கைகள் உடைய நிலத்தை நிலச்சொந்தாரர்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்துவிடலாம் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இப்படி திருப்பி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலங்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்கிற பற்றி பேச்சே இல்லை. வேண்டுமானால் இறுதியாக நில சீர்திருத்த சட்டம் வந்தப்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் படுகிறது. இப்போது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த நிலங்களில் இயந்திரங்கள் பொறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அங்கே கொந்தப் பண்ணைகள் அல்லா திகப்படுமென்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே மிராசு தாரர்கள் இப்படி சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து திருப்பி கிடைக்கும் நிலங்களில்லாமல் ரூ. 5,000, 10,000 செலவு செய்து ஒரு கட்டிடம் கட்டி இரண்டு பம்பு செட்டுகளை வாங்கிப் போட்டு விடுவார்கள். பிறகு விரிவான நில சீர்திருத்தம் வந்தாலும் கூட இந்த நிலங்கள் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காத வழியில் சொந்தப் பண்ணை என்று சொல்லி விடுவார்கள். இந்த அபாயமான நிலைமையை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த திருத்தத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவில் விளைச்சலின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கும் விதத்தைப் பற்றி எதுவும் சொல்லப்படாதது பற்றி மிகப் பெரிய அபாயமான நிலைமையை உண்டாக்கும். இதை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்ட கோர்ட்டுகளிடம் விடப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணம் போன்ற கிராம அதிகாரிகள் வைத்திருக்கும் கணக்குகளையும் தஸ்தாவேஜுகளையும் கொண்டுதான் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டியிருக்கும். 100 வருஷத்துக்கு முன்னால் செட்டில்மெண்டு காலத்தில் முதல் தாமாயிருந்த நிலம் இப்பொழுது 4-ம் தாமாயிருக்கலாம். அப்பொழுது நஞ்சையாக இருந்த நிலம் இப்பொழுது புஞ்சையாக இருக்கலாம். அப்பொழுது புஞ்சையாக இருந்த நிலம் இப்பொழுது நஞ்சையாக இருக்கலாம். நஞ்சை மேல் புஞ்சை, புஞ்சை மேல் நஞ்சை என்று நிலத்தின் தரம் பலவிதமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு எந்த முறையை கையாள் வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமான விதிகளை ஏற்படுத்தாவிட்டால், மிகுந்த ஆபத்து விளையும். இதனால் குடியானவர்களுக்கு நியாயமான வாரம் கிடைக்காமல் போய் விடலாம். ஆகையால் நிலத்தின் தரத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு வழி முறைகளை திட்டவாட்டமாக வகுத்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி ஒரு முக்கியமான நில சீர்திருத்த மசோதாவை அசாங்கம் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து பிரசுரித்திருக்க வேண்டும். முன்பு இம்மாதிரி சில மசோதாக்கள் தமிழிலே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தமிழிலே பிரசுரிக்கப்படாததால், சில சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை பரிசீலித்து தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிக்க முடியாமல் போயிருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் இதுபோன்ற மசோதாக்களை தமிழிலே பிரசுரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா சட்டமானது பிறகாவது ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகளை தமிழிலே அச்சடித்து நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் நிர்ணயத்தாரர்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்கள் சட்டத்தை சரியாகப் புரிந்துகொண்டால்தான் சட்டம் சமூகமான சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதாக எதுவாக இருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

24th September 1956] [Sri V. Madanagopal]

விவசாயக் கூலியை நிர்ணயிக்கும் சட்டத்தை சீக்கிரமாக கொண்டு வருவது பற்றி சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 2185, Home, dated 1st August 1956, regarding grant of pakkā contract carriage permit for luxury coach for tourists. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

157. Notification issued with G.O. Ms. No. 2320, Home, dated 14th August 1956, regarding remission of Court-fees payable on application for fishing licences. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

158. Notification issued with G.O. Ms. No. 2321, Home, dated 14th August 1956, regarding remission of Court-fees payable on application for fishing licences. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

159. Notification issued with G.O. Ms. No. 2322, Home, dated 14th August 1956, regarding remission of Court-fees payable on application for fishing licences. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

160. Notification issued with G.O. Ms. No. 2323, Home, dated 14th August 1956, regarding remission of Court-fees payable on application for fishing licences. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

[24th September 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 182 asked by Sri P. K. Gopalakrishnan (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th September 1956, page 162 supra.]

PRESS NOTE NO. 38, DATED 27TH JUNE 1956.

At the 34th Conference held in Madras in May 1956, the Non-Gazetted Government Officers' Association, Madras, has, *inter alia*, adopted resolution to the effect that the Non-Gazetted Government Officers would defer receipt of their pay on the first working day of July 1956, if the Government did not concede their request to increase the dearness allowance on a par with similar employees of the Government of India working in the Madras State.

The Government desire particularly to draw the attention of all concerned to Supplemental Rule 11 in Appendix A to the Government Servants' Conduct Rules which states that: "Concerted or organized refusal on the part of Government servants to receive their pay will entail serious disciplinary action". In the light of this rule it need be hardly pointed out that any such move as is contemplated by the resolution adverted to in paragraph 1 above would constitute a grave act of indiscipline for which the Association will run the risk of having its recognition withdrawn by the Government, and individual Government servants who participate in the demonstration will lay themselves open to disciplinary action.

The Government are determined to maintain at all costs, discipline and orderliness among their staff and they cannot tolerate, in all event, any kind of attempt at coercion by the officials in their service. As long as the Non-Gazetted Government Officers' Association hold out threats of direct action, and sponsor or encourage overtacts of indiscipline by their members, Government will not be prepared even to entertain any of their representations or demands. It should be realized on all hands that such important issues like increase in pay scales, dearness allowance, etc., which will have considerable repercussions on the financial resources of the State have to be carefully and dispassionately considered in a calm and orderly atmosphere, and nothing tangible can be attempted or achieved by mere demonstrations and raising of passions.

In view of what is stated above, the Government sincerely hope the Non-Gazetted Government Officers will desist from indulging in acts of indiscipline of any kind. However, if unfortunately the Non-Gazetted Government Officers are misled into direct action and acts of indiscipline by persons or groups who are out to exploit the situation in their own sectarian interest, Government will not fail to take all necessary measures to fully discharge their own primary responsibility for the smooth conduct of the business of the State and for maintaining discipline and orderliness in the ranks of their servants.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 25th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Provision of house-sites and a burial-ground for the Harijans of Kattukollai village

* 177 * Q.—

MR. SPEAKER: The hon Member Sri M. Jagannathan is not in his seat. The question and the answer will be printed in the proceedings.

SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 28th April 1956, from the Harijans of Kattukollai village, Merkanam firkā in Tindivanam taluk, regarding the assignment of house-sites and the provision of a burial-ground to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Misappropriation of funds granted to Harijan hostels

* 178 * Q.—

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar is not in his seat. The question and the answer will be printed in the proceedings.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government received any report from the Collector of Tiruchirappalli district regarding the misappropriation of funds granted to Harijan hostels in Tiruchirappalli district during the period 1954-56;

(b) if so, the nature and extent of misappropriation; and

(c) the action, if any taken in the matter?

* Questions postponed from the list for 22nd September 1956.

[25th September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) No. But on receipt of a petition by the Collector of Tiruchirappalli alleging misappropriation of funds in two Harijan hostels at Perambalur, the Collector made enquiries and found that the allegation was not true. He reported this fact to the Director of Harijan Welfare.

(b) & (c) Do not arise.

Hindi in Secondary Schools

* 200 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Central Government have given monetary help to popularize Hindi in Secondary Schools in 1954-55 and 1955-56?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government of India have sanctioned a contribution towards the expenditure incurred from State funds on the grant of stipends to candidates who receive training in the Pracharak Training Course organized by the Dakshina Bharat Hindi Prachar Sabha. The grant paid for 1954-55 was Rs. 2,138. The amount promised for 1955-56 is Rs. 2,430.

SRI K. ARANGANATHAN: ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக அமைய வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதால், தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதன் மீது எதிர்ப்பும் விரோத மனப்பான்மையும் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இந்த மொழியை வளர்ச்சி செய்வதற்கும் பிரசாரம் செய்வதற்கும் மத்திய அரசாங்கம் ஏன் போதிய அளவு பணம் கொடுக்கவில்லை? நமது சர்க்கார் ஹிந்தி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய பணம் மூன்று லட்ச ரூபாயாக இருக்கும்பொழுது அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணம் ரூ. 2,000 ஆக இருக்கிறது. செக்ஷண்டரி பள்ளி ஹிந்தி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் முழுவதும் கொடுக்கும்படி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் எழுதி வற்புறுத்தி வரவில்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஹிந்தியை எந்த கட்டத்தில் எப்படிச் சொல்லிக்கொடுப்பது என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், அதில் ஏற்படக்கூடிய செலவில் ஒரு பகுதியை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பெறமுடியும்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know, Sir, what is the percentage of pupils who got benefit out of the subsidies given by the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For the training, 30 candidates were selected for a course of 11 months in the year at Rs. 18 per mensem.

SRI K. ARANGANATHAN: ஹிந்தியை எப்படி வளர்ப்பது, போதிப்பது என்பது சம்பந்தமாக இன்னும் இதுவரையில் எந்தவிதமான ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார். ஏன் இன்னும் இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை? கால தாமதத்தின் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதுபற்றி சட்டசபை கமிட்டியும் பரிசீலனை செய்து ஆலோசனை கூறியிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும்

[25th September 1956]

சேர்த்து பரிசீலனை செய்தபிறகுதான் ஒரு இறுதி முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது, அதனுடன்தான் இதுவரையில் இந்த விஷயம் முடிவு செய்யப்படவில்லை.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, is the Hon. Minister aware that the pedagogues of the former Pudukottai State educational institutions were permitted to hold free Hindi classes outside their school hours without prejudice to their work and that this Hindi-loving Government tabooed that practice and thereby prevented the Hindi workers from propagating Hindi?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Notice, Sir.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, do the Government envisage any change in the policy of this Government towards Hindi as a result of the decisions arrived at at the conference of Education Ministers of various States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think, Sir, there is any need to change the decisions of the Legislature Committee as such. We are to take decisions in regard to the recommendations made by the Legislature Committee, and I do not think any change is needed in view of what has happened at the Education Ministers' Conference.

SRI A. M. RATHNASWAMY: May I know, Sir, whether the Hon. Minister is satisfied that the results obtained by trying to popularize Hindi in various Secondary Schools in the State are commensurate with the expense involved therein?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a matter of opinion, Sir. But Hindi is making some progress, particularly when it is seen that it has been an optional subject and a non-examination subject.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Sir, in all Central Government offices situated in the City of Madras, Hindi classes are being conducted for the benefit of the clerks. Do this Government run any such training centres or is there any proposal to run such training centres?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Madras Government have no such proposal on hand.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, the decisions of the Legislature Committee might not have been changed or need not be changed. But are these decisions likely to be influenced by what happened at the Education Ministers' Conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They are in accordance with the decisions taken at the Education Ministers' Conference. That is why I said that there was no need to change the decisions.

SRI K. ARANGANATHAN: ஹிந்தி இஷ்டப்பாடமாகவும் பரீட்சைக்கு இல்லாத பாடமாகவும் இருப்பதால் மாணவர்கள் இதை படிப்பதற்கு மூன் வருவதில்லை. இதில் அக்கரை கொள்வதும் இல்லை. எதிர் காலத்தில் ஹிந்தி ஒரு முக்கியமான இடம் பெறுமாயின் எதிர்காலத்தில்

[25th September 1956]

வாழ்வதற்கு தயார் செய்துகொண்டிருக்கிற மாணவர்களுக்கு ஏன் ஒறித்தியை கட்டாய பாடமாக ஆக்கக்கூடாது? இதுபற்றி அரசாங்கம் ஏன் வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுபற்றி சட்ட சபை கமிட்டி ஒரு தாற்காலிகமான ஆலோசனை கூறியிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தும், கனம் அங்கத்தினர் சொல்லிய விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டும் இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.

Distribution of imported sugar

* 201 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of sugar imported into this State from outside the country during the year 1955; and

(b) how it was distributed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Statistics regarding quantities of sugar imported into Madras State separately are not readily available as figures of imports are maintained only portwise and shipwise.

(b) Out of the quantity of 77,239 tons of sugar imported via Madras Port during 1955, a quantity of 57,293 tons was distributed to various dealers, on receipt of applications for allotment of sugar, ex-docks at Madras and at the storage depots at Coimbatore and Tiruchirappalli. The sugar was distributed to merchants on tender basis at the rates fixed by the Central Government.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, whether the price of the imported sugar is much higher than the price of the sugar available here? If so, will the Government ban the import of sugar so that our industry may be protected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All these aspects of the question are being looked into by the Government of India who determine the prices.

State aid to Co-operative Milk Supply Unions

* 202 Q.—**SRI S. SWAYAMPRAKASAM** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the nature of State aid given to the Co-operative Milk Supply Unions in the City and in the State;

(b) how many pasteurization units were supplied to the Madras Co-operative Milk Supply Union; and

(c) why other Milk Supply Unions are not equipped with pasteurisers?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A statement* is placed on the table of the House.

* Printed as Appendix on pages 275-277 infra.

[25th September 1956]

Arrears of inter-State Sales Tax

* 203 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount of arrears of sales tax due to Government on inter-State transactions during the years 1954, 1955 and 1956; and

(b) the steps taken by the Government to recover them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The Special Circle for assessing non-resident dealers, which was formed in May 1954, had to suspend its activities, as a result of the Supreme Court Judgment, dated 6th September 1955, holding that the States have no power to levy sales tax on inter-State transactions. In view of the Sales Tax Laws Validation Act, 1956, validating the States' Laws Levying sales tax on inter-State transactions during the period from 1st April 1951 to 6th September 1955, the activities of the Special Circle have been resumed. Except in two cases, no final assessments had been made till 5th July 1956. The arrear position cannot, therefore, be stated now. With the additional staff recently sanctioned for the Special Circle, the work is expected to be pushed through quickly.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, whether the Government have spent more money on the staff and other things than what they expect to realize?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have not got the exact figures with me about the money spent on the staff, etc. But, I may inform the hon. Member that Government have collected up to 15th July 1956 Rs. 42,56,000 odd and the total estimated revenue under this head is Rs. 1,41,71,000 odd. I submit the money spent on the administration is not much.

Convictions for non-payment of sales tax

* 204 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of persons arrested and the number convicted for non-payment of sales tax during the year 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Number arrested 97. Number convicted 2,954.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, since the business men in the State are acting as the humble agents of the Government and simply collect the tax from the people and remit it to Government without putting the Government to any loss, will the Government consider the question of amending the Sales Tax Rules so that in future at least no business man would be harassed by arresting and putting him in jail?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Now, there is no question of putting any defaulter in jail. That has been removed. The number mentioned as convicted in the answer mostly refers to fines.

[25th September 1956]

SRI K. T. RAJU : விற்பனை வரி கொடுக்க முடியாமல் பெரிய அளவில் கைது செய்யப்பட்டு அதேகர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி தண்டிக்கப்பட்டிருப்பவர்களில் பெண்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் எவ்வளவு பெண்கள் இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not good at taking statistics about women, Sir. The hon. Member from Pudukkottai is very good at that. (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM : 97 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றும், இரண்டாயிரத்துக்கு அதிகமான பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். இந்த இரண்டாயிரத்துக்கு அதிகமான பேர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதைக் கனம் ஆசனம் குறிப்பிடுவார்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is very few, probably about 12 to 15. I do not know the exact number.

Levy of single-point sales tax

* 205 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether this Government have received any communication from the Union Government expressing the view that multi-point sales tax is unjust and recommending the adoption of single-point sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The answer is in the negative, Sir.

SRI M. NARAYANA KURUP : News appeared that this Government have decided that eight articles should be taxed only at a single point. May I know whether it has been implemented and if not when it will be implemented?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. A decision has been taken and I think it will be implemented from the financial year.

SRI V. R. NAGARAJAN : What difference would it make in the revenue realized by the Government if single-point sales tax is levied on motor cars and refrigerators and such articles as were mentioned by my hon. Friend?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think there will be any large variation in the income because the rate now proposed is higher than in the case of the multi-point tax. The rate of tax will be so worked out that there will be only a slight difference.

SRI S. RAMALINGAM : சமீபகாலமாக உணவு பொருள்களின் விலைவாசிகள் பெரிய அளவில் எறிக்கொண்டு போகிறதை உத்தேசித்து அரிசி போன்ற முக்கியமான உணவு பொருள்களுக்கு மட்டிலாவது ஒரு-முனை விற்பனை வரியை விதிக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு-முனை விற்பனை வரி விதிப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசித்து சில வஸ்துக்களின்மீது ஒரு-முனை வரி விதிப்பது என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அம்மாதிரி எந்தெந்த வஸ்துக்களுக்கு ஒரு-முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படவேண்டும்

25th September 1956]

என்று யோசித்துக்கொண்டுமிருக்கிறார்கள். மேலும் விற்பனை வரி அட்டவசரி கமிட்டி ஒன்று புதியதாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அது கூடும். அப்பொழுது அது இதைப்பற்றியெல்லாம் யோசனை செய்யும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : ஒரு முனை விற்பனை வரியை நீக்க வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் போர் முனையை நடத்தப்போகிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரிக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : என்ன போர் என்பது தெரியவில்லை. ஆயுதம் தாங்கிய போரா அல்லது ஆயுதம் தாங்காத போரா என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

SRI S. PANCHAKSHARAM : From a recent utterance of the Hon. Prime Minister of India we inferred that all essential articles, particularly foodgrains should be exempted from sales tax completely. Is there any such proposal under the consideration of this Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have already said that all these debatable questions and problems would be considered by the Advisory Committee.

SRI K. T. RAJU : தற்போது பல-கட்ட விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைப்போலவே ஒரு-முனை வரி மூலம் வருமானம் கிடைக்கும் என்றும் அதனால் ஒரு-முனை வரியையே விதிக்கலாம் என்றும், அப்படி விதித்தால் வரக்கூடிய வருமானம் குறையாமல் இருக்கும்படியாக பார்த்துக் கொள்வதாக வியாபாரிகள் வாக்குறுதிசர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் வியாபாரிகளை நம்பி ஒரு-முனை விற்பனை வரியை விதித்து பரிட்சார்த்தமாகவாவது ஒரு வருஷம் பார்த்து அந்தப்படி வருமானம் குறையாமல் இருக்கிறதா என்று சர்க்கார் பார்க்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். மக்கள்மேல் இந்த சர்க்கார் என் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வியாபாரிகளை நேரடியாகக் கண்டு பேச சீக்கிரத்தில் சந்தர்ப்பம் ஏற்படப்போகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றியெல்லாம் யோசிக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : Regarding question number 204, in the Second Five-Year Plan . . .

MR. SPEAKER : We are on question 205. We cannot go back to question 204.

* 206 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri K. C. Gopalan Unni) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Government of India regarding the advisability of introducing single-point sales tax instead of the prevailing multi-point system; and

(b) if so, whether the Government will place a copy of it on the table of the House.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No.

(b) Does not arise.

[25th September 1956]

* 207 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any directions from the Central Government requiring the abolition of multi-point sales tax on foodgrains; and

(b) if so, whether any action is proposed to be taken on this?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Have the Government received written representations from the association of merchants of the State in which they had given the assurance that they do not want any lessening of the amount that is paid in the form of sales tax but to avoid the harassment caused to them in the collection of the tax, they want that the single-point sales tax should be introduced and if so, have Government examined the representations and what was the result of such examination?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir, there is no doubt that the merchants prefer the single-point sales tax. They also orally assured that the present income of the Government from this source would not be lessened. But the Government have to examine the whole matter and see whether there are any implications in that. They must be thoroughly convinced that they would get the present income even if the single-point tax is adopted. Further, the imposition of a single-point tax would be feasible only in the case of articles which could be controlled at the place of production or manufacture. As I have already said, these points will be raised in the meetings of the Advisory Committee and discussed and a solution found.

SRI S. PANCHAKSHARAM: There has been frequent representation from merchants dealing in coconuts that they being perishable articles should be exempted from sales tax. Government promised to consider the proposal in view of the fact that the income derived by taxing the article was negligible, say within a lakh of rupees or a little over. Have the Government considered the question and decided to exempt this article from the list of articles to be taxed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member refers to exemption of certain articles from the tax. I am afraid that will not come under this question. The hon. Member may please put a separate question.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Is it not a fact, Sir, that a high power committee has been appointed recently which will go into all these questions in detail and come to some understanding?

[25th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member is quite right.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, the Central Government has definitely expressed the view that multi-point tax on foodgrains is unjust. May I know the views of our Government on this point, whether this is just or unjust?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Commission also expressed the view that multi-point tax is preferable to single-point tax and also suggested that the turnover should be fixed as low as Rs. 5,000. As regards tax on foodgrains, they have suggested that in the case of articles which are vital for the ordinary man for his living, it would be better to levy the tax at a single-point and that too a low tax should be fixed. All that, I have already said, will be considered.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is not 'no tax' on foodgrains preferable to taxing it at either at a single-point or multi-point?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. 'No tax' campaign is a very much appreciated campaign. But all the same we have to levy some tax. How far we could remove or lessen the burden on foodgrains is a question for detailed examination.

Date for the closure of the South Bank Canal

* 208 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Collector, Tiruchirappalli, regarding the date for the closure of South Bank Canal;

(b) the date proposed by the Collector;

(c) whether the Government have accepted the recommendations of the Collector; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) Yes.

(b) 1st to 31st May.

(c) The matter is under consideration.

(d) Does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN: Have the landlords offered the Government to foot the bill required to make the construction of masonry to remove the defect in the difference of dates, which is the bone of contention in the Tiruchirappalli district?

[25th September 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That is a different question. The original question relates to the closure of the South Bank Canal. It is only in the matter of fixing the period, there is a difference of opinion. The Collector had recommended 1st to 31st May but the Chief Engineer had thought that it would be better if it was 15th May to 14th June. My present Secretary of the Public Works Department, who had been Collector, also says that the latter period recommended by the Chief Engineer may be all right but there cannot be any hard and fast rule in respect of this matter. Last year, the canal had been kept open till 3rd June. The whole matter is under consideration and only after that is over, we can take a decision.

SRI S. RAMALINGAM: இதைப்பற்றி சரியாக முடிவு எடுப்பதற்கு முன்பு வாய்க்கால் பாசலம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பு ரயத்துக்களையும் கூட்டி அவர்களுடைய யோசனையையும் கலந்துகொண்டு முடிவு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: They have made representations. There is no necessity to consult them. They have put forward all points and they are being considered now.

Taking over of the surplus income of mutts and temples

* 209 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government of Madras have made any representations to the Government of India regarding the taking over of the surplus income from mutts and temples under the control of the Hindu Religious and Charitable Endowments Board; and

(b) whether any similar representations have been made regarding Muslim Mosques and Christian Churches?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) & (b) No. This Government have not made any such representation to the Government of India.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether this Government will consider the feasibility of taking over the surplus funds of mutts and temples which have amassed so much money and which money can be utilized for useful purposes?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Section 31 of the Act was challenged by certain matadhipatis and the High Court held that section invalid. Therefore, the Commissioner has no powers to divert the surplus income of the religious institutions.

SRI P. G. MANICKAM: அனேக இரிந்துவக கோயில்களுக்கு ஏராளமான விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் இருந்து கிடைக்கும் வரும்படி சரியாகச் செலவிடப்படுவதில்லை. இந்த நிலங்கள் எல்லாம்

[25th September 1956]

தரகாலது நிலங்கள்தான். ஆகவே சர்க்கார் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது இதிலிருந்து கிடைக்கும் உபரி வருமானத்தை எல்லாம் கல்வி முதலியவைகளுக்குச் செலவிட வசதி செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: இதற்குத் தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: The Hon. Minister has just now stated that a certain section of the Act has been held invalid by the High Court. May I know whether the Government have preferred an appeal to the Supreme Court and if so, what is the result?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Advocate-General is of opinion that no useful purpose will be served by appealing to the Supreme Court.

SRI M. NARAYANA KURUP: The Hon. Minister has stated that this Government have made no representation to the Government of India. But may I know whether any enquiry has come from them as to the feasibility of adopting a general measure to this effect?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: A year ago the Ministry of Education, Government of India, wanted to know whether they could utilize the surplus income of religious institutions for educational purposes. This Government informed the Government of India that on account of that relevant section having been declared invalid, we cannot divert the surplus income. Therefore, it is not possible to set apart any income or give any kind of assistance in this matter to the Government of India.

SRI M. S. SELVARAJAN: காலத்திற்கும், கருத்திற்கும் ஏற்ற வகையில் ஆலயங்களின் உபரி நிதியை கல்விக்காக உபயோகப்படுத்துவதற்காக சட்டங்கள் தயாராக இருந்தாலும் அதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? திருச்செந்தூர் தேவஸ்தானம் இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் கல்லூரிக்காக அளிக்க முன்வந்த தீர்மானத்தின் பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: கோயில் சொத்துக்களை எப்படி எப்படி செலவழிக்கவேண்டுமென்பதாக் முன்பு எழுதி வைக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அப்படி அப்படித்தான் செலவழிக்கலாம் என்பதாக கோர்ட்டர் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தர்மஸ்தாபனங்களின் நிதியை எடுத்து வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்த முடியாது.

SRI S. RAMALINGAM: ஹைக்கோர்ட் பிறப்பித்த உத்தரவுப்படி கோயில்களின் வருமானத்தை வேறுவகையில் செலவழிக்க முடியாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இதுசம்பந்தமாக அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தும் யோசனை சர்க்காருக்கு உண்டா? அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால் கோயில் சொத்துக்களை நல்லவழியில் செலவழிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்றால் அப்படிச் செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: மத்திய சர்க்கார் இவ் விஷயத்தில் ஆலோசனை வேண்டுமென்று வருகிறார்கள்.

[25th September 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Did the Hon. Minister succeed in diverting a large portion of the surplus income to the recent Madras Government loan and if so, to what extent?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That question does not arise from the main question.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Has the attention of the Hon. Minister been drawn to a piece of news that appeared in some of the Dailies in the City, that the surplus income accruing from the mutts and temples would be utilized towards the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir. The Government of India wanted to know whether they could be allowed to utilize the surplus income of religious institutions but we submitted to the Government of India the difficulties that arise on account of the decision of the High Court. The matter stands there and whether the Government of India would bring in some kind of legislation or not, has not been intimated to this Government as yet.

Certain alleged charges against the Kansapuram Panchayat Board President

* 210 Q.—**SRI C. KANDASAMY :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government received a memorandum during March 1956 from Sri S. Ganapathipandia Thevar, Sri K. Pila-vadiyan and A. M. Saiyed Mohammed, members of the Kansapuram Panchayat Board in Srivilliputtur taluk of Ram-nathapuram district requesting action to be taken against the Panchayat Board President on the basis of the charges levelled by the Inspector of Local Boards and to appoint an officer to enquire into the management of the Panchayat by the President for the past two years, i.e., 1953 to 1955; and

(b) if so, what action was taken on the same?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) Yes, Sir.

(b) The matter has been enquired into and the Inspector of Municipal Councils and Local Boards is taking necessary action to recover all the unauthorized and irregular items of expenditure incurred by the President from him. The question of launching criminal prosecution in the case is also under consideration.

SRI C. KANDASAMY : இதைப்பற்றி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டு விசாரணை செய்து, குற்றச்சாட்டுக்கள் எல்லாம் உண்மை எனத் தெரிவித்துவிட்டபோதிலும், கடந்த ஒண்ணரை வருஷகாலமாக அவர்கள் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் இந்தத் தயக்கம் என்பதை அமைச்சர் சொல்வாரா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[25th September 1956]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : இந்தத் தலைவர் கையாடல் செய்த மொத்தத் தொகை எவ்வளவு, அவர்கள் செய்திருக்கக் கூடிய குற்றங்கள் எல்லாம் என்ன என்பதை வரிசையாக எட்டுக் குற்றச்சாட்டுக்களை இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டு சுமத்தியிருக்கிறார்கள். எழு குற்றச்சாட்டுக்களை அவர் தன் வரம்பு மீறி நடந்தார் என்றும், ஒரு குற்றச்சாட்டு பஞ்சாயத்து ஆக்ட் 41 விதியை மீறினார் என்றும் ரிப்போர்ட் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர் பேரில் ஏன் இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட வேண்டுமோ அவை எல்லாம் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

SRI P. RAMAMURTHI : ஒண்ணரை வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்டு சர்க்காருக்கு எழுதி இருக்கக் கூடிய கடிதத்தில் அவர் பயங்கரமான எட்டு குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறியிருந்தம்கூட அந்தத் தலைவர் இன்னும் குறைந்தபட்சமாக சஸ்பென்ஷன்சூட்சு செய்யப்படவில்லை என்றால் சர்க்கார் அவர் பேரில் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை என்ன என்று சொல்வார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : அந்தக் குறிப்பிட்ட கேஸில் பல முக்கியஸ்தர்கள் தலையிட்டதன் காரணமாக அரசாங்கம் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கு முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது.

SRI D. K. RAJU : Sir, on the representations made by the public, the Inspector of Municipal Councils and Local Boards enquired into the matter and issued a notice under the provisions of the Village Panchayats Act. Subsequently after considerable delay the notice was withdrawn for reasons best known to the Department and the Panchayat Board President was warned. May I know the reasons for the withdrawal of notice?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government have received several petitions on the matter and in some it was stated action should be taken against the President and in some action should not be taken against the President. I know the hon. Member is also interested in the matter. That is why, the Government want to be cautious in taking action in the matter.

SRI S. VADIVELU : நிர்வாகத்தில் தலையிட்ட முக்கியஸ்தர்கள் யார் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : இப்பொழுதுதான் சொன்னேன்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் எதிர் காலத்திலே கிராமஸ்தர்களைய நலன்களெல்லாம் பஞ்சாயத்தை பொறுத்திருக்கிற காலத்திலே, ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக சில பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கின்ற காலத்திலே, ஜனங்களுக்கு எங்கு நன்மையை தேடுவது என்று தெரியாமல் இருக்கும் காலத்திலே, யாராவது ஒருவர் தீமை செய்வாரானால் அவரை தண்டிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது? அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக நடவடிக்கைகளை நிறுத்திவிடாமல் சம்பந்தப்பட்ட பெயர்களை பரிசீலனை செய்து பார்த்து கனம் மந்திரி அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

[25th September 1956]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : யார் எதைச் சொன்னாலும் நடவடிக்கை தடைசெய்யப்படமாட்டாது. விசாரணைக்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் கொடுத்து தகுந்த காரணங்கள் இருந்தால் முறைப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

SRI K. T. RAJU : சம்பந்தப்பட்ட நபர் மீது அவரது பதவி காலம் முடிவதற்குள்ளாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : பதவி காலம் முடிந்த பிறகு கூட வேண்டுமானால் அவர் மீது பிரசிகிஷனஸ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister stated that the Government were cautious in taking steps in the matter because an hon. Member was interested in it. Is it because that the Member on this (the Opposition) side is interested and not on that (Government) side?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government are cautious in dealing with both sides.

SRI S. PANCHAKSHARAM : I have to protest against the insinuation contained in the hon. Member's question.

SRI S. RAMALINGAM : The Hon. Minister himself has accepted the statement. There is no question of protest.

SRI P. RAMAMURTHI : இந்த விவகாரத்தில் பலதரப்பட்டவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம். அவர்களுக்கு அக்கரை இருக்கலாம். ஆனால் யார் அக்கரை கொண்டிருந்தாலும் கூட ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்து இம்மாதிரி ஒரு நபர் பஞ்சாயத்து பணத்தை கையாடுதல் போன்ற குற்றங்களை செய்திருப்பதாகவும் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் ரிபோர்டு செய்திருக்கும்பொழுது, யார் தலையிட்டாலும் சரி இது சம்பந்தமாக உடனே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் என் தயக்கவேண்டும் ? குறிப்பாக ஆதிக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்சியைச் சேர்ந்த சில செல்வாக்குள்ள நபர்களின் தலையிட்டின் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியினால் விசாரிக்கப்பட்டு ஒரு நபர் அயோக்கியன் என்று ரிபோர்டு செய்யப்பட்டிருந்தாலும்கூட, 1½ வருஷம் ஆகியும் அந்த நபர் மீது என் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை ?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : யார் மீதும் உடனடியாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துவிட முடியாது. பரிபூரண விசாரணை செய்து தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதனால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு 1½ வருஷம் ஆகிவிட்டது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் இதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்ட காரணத்தினாலே இன்னும் அதிக தாமதம் ஆகிவிட்டது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியான ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர் விசாரணை செய்து ரிபோர்டு அனுப்பி 1½ வருஷம் ஆகியும் இன்னும் சர்க்கார் வேறு எந்த விசாரணையை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : சட்டபூர்வமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைப்பற்றியும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

[25th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Hon. Minister stated that what all legal steps had to be taken by Government had been taken. May I know what steps have been taken by the Government, whether an enquiry by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards was conducted and if so what was the result of that enquiry?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The concerned authorities have enquired into the matter and have found some irregularities committed by the President and the question of launching a prosecution is under the consideration of the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : This is an important matter and I want an half hour debate on it.

Hostel for girl students in the City

* 211 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to build a hostel in the Government Estate, Mount Road, Madras, for girl students in the Madras City during 1956; and

(b) if so the amount allotted for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) Rupees 8,55,000.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know why the Government have selected a site in the Government Estate for building a hostel for girl students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because that is the only proper site available.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sometime ago, to a question put by me, the Hon. Minister was pleased to say that the Government were considering the question of constructing a hostel or acquiring a suitable building for housing the girl students in the City. May I know what are the interim arrangements the Government have made for housing the girl students pending the construction of a hostel?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The building which was put up for the women employees in Todhunter Nagar is being used as hostel for the girl students studying in the Presidency College.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the site closer or far away from the Legislators' Hostel, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is far removed and I do not think any dangerous consequences are likely to arise. (Laughter.)

[25th September 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know what action has been taken by the Government in the matter of providing a hostel for the Law College?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question relates to a hostel for girl students. I may inform the hon. Member that the point raised by the hon. Member is also under the consideration of the Government.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know how many hostels are there in the City for girl students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not readily have the information.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த இடத்தில் இப்பொழுது குடியிருந்து கொண்டிருக்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சாதாரண தொழிலாளிகளுக்கும் வேறு இடவசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு மாற்று இடவசதி செய்து கொடுத்தபிறகு அவர்களை இந்த இடத்தை விட்டு காலிசெய்யச் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Of course, the Government have got the responsibility with reference to the other employees also. Therefore, whatever suitable arrangements are necessary will be made.

Training in tailoring

* 212 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have allotted any amount for giving training in the tailoring and garment-making during the year 1956–57?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The Government have sanctioned a sum of Rs. 4,620 towards the opening of a training centre in tailoring at Karkal, South Kanara district.

The Government have also provided a sum of Rs. 1,81,200 during 1956–57 for starting sewing and ready-made garment-making sections in the three multipurpose-cum-work centres to be started in the coastal and economically backward areas of the State.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have not opened such training centres in each and every district of the State instead of opening such training centres in coastal districts alone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government do not consider it so urgent and necessary to open training centres in every district as in the coastal and backward areas.

[25th September 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Since the training centre is likely to be “carried away” by South Kanara district into the new Mysore State, will the Hon. Minister think of opening such training centres in the centre of Tamilnad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have already stated that there is a provision of Rs. 1,81,200 for opening three centres in the coastal and economically backward areas of the State. Certainly the areas outside South Kanara and Malabar districts will also be taken into consideration.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether in the training centres instruction will be given to the trainees for stitching suits in Western fashion or whether they will be given instruction only to stitch dresses like “jubas and shirts” which are worn by Congressmen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Instruction will be given for stitching dresses according to the tastes and requirements—Eastern or Western type—of the people.

SRI P. G. MANICKAM : ஹரிஜனங்களின் பயிற்சிக்காக ஒரு தையல் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு தையல் வேலை தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் யோசனை இப்பொழுது அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : There was a tailoring training centre at Kanjangod conducted by Sri Swami Ramdas. He has now offered the buildings and the land as a gift to the Government. May I know whether the Government will accept the gift and conduct a tailoring centre there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Loss of radium needles

* 213 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

9-40 a.m.

(a) whether it is a fact that some radium needles were lost in the Women and Children Hospital, Egmore, in 1955;

(b) how they were lost;

(c) the officer responsible for the safe custody of the needles; and

(d) how and by whom the loss was found out?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir, but only temporarily.

(b) At the time of removal of radium from a patient on the 20th July 1955 it was found that one of the ovoids containing radium needles and the gauze packing inserted into the vagina of the patient were missing. The radium needles with the gauze

[25th September 1956]

packing would have slipped into the kidney tray while the patient was passing urine and the tray would not have been examined properly by the nurse on duty before emptying its contents into the bucket kept for the purpose.

(c) The Physicist attached to the hospital is responsible for the radium kept in the safe. The Radiologist is responsible for the safe custody of the radium from the moment he receives it for treatment till it is returned to the Physicist. The nurse-in-charge of the Radium ward and the Radiologist are responsible for the care of the radium applied to patients.

(d) The loss was found out when radium was removed from the patient by the Medical Officer of the Radium ward. The radium needles were recovered on the very same day with the help of the Radium Detector.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : What will be the approximate cost of the needles that were found to have been lost temporarily?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, the radium needles were recovered on the very same day. I cannot give the cost price of the needles.

Extension of electricity to Shoranur

* 214 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state how far the work connected with the extension of electricity to Shoranur, Ottapalam, Lakadi, etc., in South Malabar has progressed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The extension works in Mundamuga area have been completed and supply of power has been made available to Shoranur, Chuduvannathur, Mudumaka and Nedupathur villages. The work for extending supply to Karakkad, Vanniamkulam and Ottapalam is in progress. The high tension line work up to Kunnathara (i.e., for 1-6 miles), has already been completed.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the latest information I have received is that the work has been stopped. Will the Hon. the Minister examine whether the information I have received is correct and see that the work is not stopped?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information on that. I shall make enquiries, but my information is that the work is in progress.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether there is any proposal to extend the line to Cherpalacheri and Pattambi?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have no information. A separate question may be put.

[25th September 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that a sum of Rs. 2 lakhs has been sanctioned to extend electric supply in Payyanur Block Development area and, if so, what steps have the Government taken to extend supply of power there? If the amount has lapsed, how do the Government propose to utilize that amount?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : This has no connexion with the main question.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the Pattambi area is contiguous and very near to the Shoranur area. In view of the fact that the representatives of the area have waited on deputation and submitted a memorandum to the Government, will the Hon. Minister examine the memorandum and see that power is supplied to the Pattambi area before the reorganization of the States?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Certainly, it will be examined and considered.

Refresher courses on traffic regulations and first-aids

* 215 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have any scheme of giving refresher courses on traffic regulations and first-aids to (a) drivers and (b) conductors of motor vehicles under—

(i) Government Transport Service; and

(ii) other services run by private bodies?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A scheme to provide refresher courses for drivers and other workers in the Madras State Transport Department who require training has been sanctioned by the Government in 1953, and is being continued. During the refresher course, drivers are given instructions relating to Highway Code, rules of the roads, etc. There is no refresher course for conductors, but candidates provisionally selected are given necessary training in training classes before they are appointed as conductors.

There is no information whether refresher courses on traffic regulations are conducted for drivers and conductors in the transport services of private operators.

There is also no scheme for giving training in First Aid to drivers and conductors in the Madras State Transport Department and in transport services run by private operators.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether there is any training centre or any refresher course centre in Malabar district and, if so, where the centre is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Not run by the Government. at any rate.

[25th September 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : There may be some training centre for imparting instructions about traffic rules to the drivers and the conductors and there may also be some centre for conducting refresher courses for them in each year or in every two years. May I know whether there is any such centre in the district of Malabar and, if so, where it is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I would like to have notice.

Construction of a concrete bridge across the Kappai river in North Malabar

* 216 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received a resolution passed at a public meeting held under the presidentship of Mr. P. Krishnan, Subdivisional Officer, Payyanur, in June 1956, requesting them to include the construction of a concrete bridge across the river Kappai in Payyanur firka, North Malabar, in the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (a) Yes, Sir.

(b) The petition was sent to the Chief Engineer (Highways). The Chief Engineer has reported that the work is not included in the Second Five-Year Plan.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, if the scheme has not been included in the Second Five-Year Plan, may I know whether the project will be completed by any other means?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Sir, the project mentioned here is in a panchayat area. The panchayat must take interest in the construction of the bridge. The Government have nothing to do, but if the panchayat sends in an application, the Government will consider it.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware that the Panchayat Board has also sent representation to the Government and what steps have the Government taken on the resolution sent by the panchayat?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government have not received any resolution from the panchayat.

Construction of a naval base at Tuticorin

* 217 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representation to the Centre for the construction of a naval base in the name of Chidambaram Pillai at Tuticorin under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

[25th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, if it is not possible to construct a naval base, will this Government press the Central Government to erect at least a huge monument on the shores of Tuticorin in the name of Sri Chidambaram Pillai?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the question relates to the construction of a naval base. Evidently, the hon. Member may be aware that a naval base is quite different from a harbour. There are no facilities in Tuticorin for the construction of a naval base, but I may inform the hon. Member that in the course of the investigation with regard to the Sivasamudram Project, a suggestion has been made that in the Palk Strait basin it may be possible to construct a naval base, but that is still in the suggestion stage only. It has not been completely investigated. When an investigation is made, perhaps a naval base may come into existence. But if the hon. Member wants some monument in the name of Sri V. O. Chidambaram Pillai, a separate question may be put.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : May I know whether the Government will come forward to give the topmost priority during the Second Five-Year Plan for the construction of a naval base in Tuticorin, as it is the most prominent and ancient port in Tamil Nad?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that in Tuticorin itself there are no facilities for constructing a naval base. The only question is with regard to the extension of the harbour facilities available there. That is under the consideration of the Government of India.

SRI P. SELVARAJ : Are the Government aware of the fact that at a meeting of the Planning Committee, a resolution was passed by the Members of the Tirunelveli district that a naval base must be constructed or at least naval training must be imparted to boys of tender age? May I know whether it has been communicated to the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would suggest to the hon. Member to put a separate question.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, have the Government any idea about the steamship which was named in memory of this great patriot? What has become of that ship?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is an old story. That has been auctioned.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, cannot at least the name of Tuticorin be changed as "Chidambaram Pillai port"?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am afraid that all these suggestions cannot arise as a supplementary question.

[25th September 1956]

MR. SPEAKER: Questions 218 and 219 will be taken up together.

Gosadans

9-50
a.m.

* 218 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Gosadans are now run—

(i) by Government,

(ii) by non-governmental agencies in Madras State; and

(b) the concrete aid given or proposed to be given to these institutions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) (i) There are at present no Gosadans run by Government in this State.

(ii) There are five Gosadans in this State run by private institutions. One of these Gosadans is run by the Society for Prevention of Cruelty to Animals, Tellicherry as an attache to its salvage farm at Ayithra village about 13 miles from Tellicherry.

(b) No Government aid is being given at present to private Gosadans. There is at present no provision in the Second Five-Year Plan for the establishment of Gosadans in this State either by Government or by private institutions.

* 219 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders to give aid under the Second Five-Year Plan to any Goshala in Malabar; and

(b) if so, the extent of the aid and the name of the institution?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In Andur village in Mankattuparamba in the Taliparamba National Extension Service area, vast extents of grazing lands are available. The neighbouring villages also are agricultural villages and there are facilities for running Gosadans in Mankattuparamba. Will the Government encourage the opening of a Gosadan there by giving financial aid and by leasing Government land for the construction of cattle-shed and the other buildings required for a Gosadan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Government have recently sanctioned a scheme for the development of a Goshala under the Second Five-Year Plan in Madras State. Under this, a

[25th September 1956]

Goshala run by an approved institution or organization having a minimum of ten productive cows and one bull will be selected for development. The Goshala will receive assistance from Government by way of an additional ten cows and one bull of good breed and a recurring annual maintenance grant of Rs. 2,000 per year and non-recurring grant of Rs. 5,000 for repairs to buildings, cattle-shed, etc., 5 calves reared at the Goshala will receive a subsidy of Rs. 10 per month. Institutions interested in this matter may apply to the Government to have the benefit of this scheme.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Is it a fact that the Government of India are giving aid to some of the States in Northern India for the running of Goshalas and will our Government also apply for similar aid for our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about the aid that is available in Northern India. Whatever aid is available there must be available here also.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know whether Gosadans or Goshalas are the same as the Pinjarapoles run in Madras State by the Society for Prevention of Cruelty to Animals? I think Pinjarapoles house only decrepit and disabled cattle.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that Goshalas are absolutely different institutions and they have nothing to do with Pinjarapoles.

Demands of Government hospital workers

* 220 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government received a representation from the Government Hospital Workers' Union, Madras, dated 25th February 1956, detailing their demands regarding (1) increased pay, (2) weekly off, (3) hours of employment and overtime, (4) risk and Sanitary Allowance, (5) regular supply of uniform or allowance, (6) confirmation of temporary employees of more than a year, (7) grant of gratuity, (8) recognition of Union, and (9) no victimization for trade-union activities; and

(b) if so, what action was taken on the same?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) The requests are under consideration. I may add that Government have already passed orders in respect of some of the demands.

SRI K. P. GOPALAN: What are the main points in the orders passed by Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Government have directed that the dress of the hospital workers who are supplied with uniform

[25th September 1956]

should be washed at Government cost and that the disparity in house-rent should be removed so far as it relates to the Mental Hospital.

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: The other day it was explained that certain workers in the week-end shift were asked to do work continuously for hours ranging from 12 to 24. What action has been taken by the Government to see that these workers are not asked to work for more than eight hours?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: This question relates to the representation made by the Hospital Workers' Union.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether the Government have considered the particular question relating to the hours of work and, if so, what is the result of such consideration?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There is no need to change the hours of work.

SRI K. T. RAJU: இதில் முதல் கோரிக்கை சம்பள உயர்வைப் பற்றியும், வாராந்தர விடுமுறையைப் பற்றியும் சொல்லப்படுகிறது. ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகள் அதிகபட்ச நேரம் ஒரு நாளைக்கு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பதினெட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். அவர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவிரும்பு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I mentioned that orders in respect of certain demands were passed and that the other demands were under consideration.

SRI S. RAMALINGAM: Will the Government pass favourable orders before the reorganization of States takes place?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Government have decided that the request regarding the scales of pay should be considered as part of the general question relating to revision of scales of pay and allowance of all other similar classes of Government employees. The question is under consideration.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know what orders have been passed on demand number eight which relates to recognition of the Union and demand number nine which relates to no-victimization for trade union activities? Collective bargaining is essential and trade union will help even the Government to a large extent in improving the administration of the hospitals. It is alleged that victimization on the ground of trade union activities is taking place in certain hospitals. Therefore it is essential that the Government should pass orders on these two items immediately.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Government are considering the representations received from the Union and also from the workers. There is no immediate need for the recognition of the Union.

[25th September 1956]

Construction of Tellicherry-Kadapuram Road

* 221 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to State—

(a) when the Tellicherry-Kadapuram Road construction work in Ajanoor village, Kasaragod taluk, South Kanara district, was sanctioned under the Local Development Scheme;

(b) when it was started;

(c) whether it is a fact that orders have now been issued for staying the work;

(d) if so, why;

(e) the length of the road formed at the time of issuing the stay order;

(f) whether the Government have received any memorandum, dated 6th June 1956, from the President, Ajanoor Panchayat Board, regarding this matter; and

(g) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 5th March 1956.

(b) Middle of October 1955.

(c) Stay orders were issued on 3rd May 1956.

(d) The work was considered to be not eligible for a State grant of Rs. 5,000 which had been sanctioned by the Board of Revenue.

(e) The entire earth work to a length of one mile (except the work of culverts and gravelling) had been done.

(f) Yes.

(g) The Government had cancelled the stay order and permitted the work as a special case without reference to the representation.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Just one furlong from the beginning of the road, a railway line has to be crossed. Sanction for the railway crossing has not been received from the Railway authorities. May I know whether the Government have approached the Railway authorities with a request for the early sanction of the level-crossing, as has been requested by the President of the Panchayat Board in his memorandum?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

[25th September 1956]

Death due to drinking of intoxicating essence

* 222 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any death occurred in or outside Palghat hospital early in June 1956 due to drinking of intoxicating essence; and

(b) if so, whether any enquiry was conducted into the incident and with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(a) The offender has been charged and the case is *sub judice*.

SRI M. NARAYANA KURUP: How many, according to the result of the enquiry made by the Government, died in the incident?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Nine of the persons died within 12 to 36 hours of the consumption of the stuff, while three others are in hospital stricken by paralysis.

SRI M. NARAYANA KURUP: Did the Government enquire as to what the poisonous drink was and how it came to be sold in the market?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have got a report with me. But it makes reference to the accused. I do not think it will be advisable to say what happened there, as it will amount to an expression of opinion here on a matter which is *sub judice*.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, the first question relates to the number of deaths due to the drinking of intoxicating essence. The next question is whether any enquiry has been made as to wherefrom this essence was bought by the deceased persons.

10 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: An enquiry has been made and a charge-sheet against the seller has been laid before the magistrate.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: How did the in-patients or out-patients of the hospital get this essence? May I know, Sir, whether the essence was illicitly manufactured anywhere near Palghat or imported from outside?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no question of any patients in the hospital getting this drink. The men took the drink, and as a result of this nine died and three were admitted into the hospital and treated as in-patients. As regards the question wherefrom this stuff was brought in, I should think, evidently, it was imported from outside.

[25th September 1956]

Strictures against certain officers of the Co-operative department

* 223 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the strictures passed early in 1956 by the Ottapalam Assistant Sessions Judge against some of the officers of the Co-operative department in his judgment in the case connected with the President of the Multi-purpose Co-operative Societies, Limited, Varode, Walluvanad taluk, Malabar; and

(b) if so, whether any action has been taken against the officers concerned?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) Departmental action is being taken against three Junior Inspectors who were connected with the Society either as Territorial Inspectors or as Auditors.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, some of the departmental officers who conducted the special enquiry recommended certain action to be taken, and it is in violation of this the Malabar District Co-operative Bank took measures and therefore is guilty of negligence. Will the Government make enquiries as to the part which the District Bank had in this matter and take proper action?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, I would like to know whether the hon. Member is referring to the officers of the department or the staff connected with the Bank.

DR. K. B. MENON: May I know, Sir, whether the attention of the Government has been drawn to the reference in the judgment to the officers of the District Bank and the recommendation of the Court for making a careful enquiry into the matter? Have the Government taken any action or do they propose to take any action?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The lapse of the Bank's officers had been discussed at a special meeting of the Board of Directors of the Bank, and it has been decided to institute a regular enquiry into the matter. The results of the enquiry are awaited.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, it was alleged in the judgment that the Secretary of the Bank was rather showing criminal negligence in the matter of taking action against the society. There is also the allegation against a Senior Inspector of the Bank that he made it an occasion to purchase property of the President of the Society worth a few thousands of rupees in the name of his wife. May I know whether these facts have come to the notice of the Government and, if so, what action the Government propose to take in these two specific cases?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The matter is under enquiry.

[25th September 1956]

Madras Police dogs

* 224 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Police dogs had been lent to the Mysore Government during June 1956 for the investigation of a murder case at Bangalore; and

(b) if so, whether any charge has been paid by the Mysore Government for the services of the dogs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE THE COLLECTION OF PENAL WATER-CESS IN THE LOWER BHAVANI PROJECT AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 40 of the Assembly Rules from hon. Members Sri K. R. Nallasivam and Sri K. T. Raju calling the attention of the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, namely, the hardship caused in the collection of penal water-cess in the area irrigated under the Lower Bhavani Project. Sri K. R. Nallasivam will now speak.

10-05 a.m. SRI K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சில மாதங்களுக்கு முன்னால் லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டதற்காக பலவிதமான தண்டத் தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சில சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் நானும் மற்றும் விவசாயிகளும் மந்திரிமார்க்கிடத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய அநியாய தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென்று சொல்லப் பட்டிருந்தபோதிலும், இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதைப் புரிந்துகொள்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அதனால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று எனக்கு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.

நெல் வைக்கக்கூடாத இடங்களில் நெல் பயிரிட்டதற்காக தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. நீர்க்கசிவு இல்லாத இடங்களில் நெல் வைத்தாலும் அதற்கும் தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது கிராம அதிகாரிகளின் தயவு இருந்தால் அது நீர்க்கசிவு உள்ள நிலம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. அதிகாரிகளின் தயவு இல்லாவிட்டால் அது நீர்க்கசிவு உள்ள நிலம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதில்லை. மேலதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அதன் பேரில் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை.

அடுத்தபடியாக, கிணற்றுப் பாசனத்திலே சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. கிணற்றுப்பாசனத்துக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம், எவ்வளவு கிணற்று நிலம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது, நெல் கரும்பு போக எவ்வளவு வெள்ளாண்மை செய்யலாம் என்று விவசாயிகளுக்கு பின்னால்தான் தகவல் கிடைக்கிறது. அதற்கு

[25th September 1956] [Sri K. R. Nallasivam]

முன்னால் கிணற்றுப் பாசன விஸ்தீரணம் எவ்வளவு என்று சரியாகத் தெரியாமல் அவர்கள் வெள்ளாண்மை செய்துவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. 50,100 ஏக்கரவில் ஒரு பகுதி கிணற்றுப் பாசனத்தில் இருந்தாலும் அதற்கும்கூட கீழ் பவானி திட்டத்தின்கீழ் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது.

நீர்க்கசிவு ஏற்படாது என்று நினைத்து முதலில் பருத்தி பயிரிடுகிறார்கள். பின்னால் தண்ணீர் வந்தவுடனே நீர்க்கசிவு ஏற்பட்டு பருத்தி அழுகிப்போய் விடுவதால், நெல் வைக்கிறார்கள். ஆனால் நெல்லுக்கும் அழுகிப்போன பருத்திக்கும் சேர்த்து ஏக்கராவுக்கு ரூ. 20 தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள்.

கிராம அதிகாரிகள் Manual-படி டிமாண்ட் நோட்டீஸ் கொடுப்பதே கிடைப்பாது. விவசாயிகளிடம் வாய்மொழியாக இவ்வளவு தீர்வை என்று கிராம அதிகாரிகள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதை அப்படியே விவசாயிகள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. எந்த நெம்பர் நிலத்துக்கு எத்தனை ஏக்கருக்கு எந்த வெள்ளாண்மைக்கு எவ்வளவு தீர்வை என்று விவசாயிகளுக்கு அதிகாரப்பூர்வமான தகவல் கிடைப்பது கிடையாது. இவைகளெல்லாம் அடங்கிய டிமாண்ட் நோட்டீஸ் அவரவர் களுக்குக் கொடுப்பதேயில்லை. அதன் காரணமாக கிராம அதிகாரிகள் 10 ரூபாய்க்குப் பதில் 20 ரூபாய் தீர்வை என்று சொன்னாலும் விவசாயிகள் அதை செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

சில இடங்களில் கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. மழைபெய்ததன் காரணமாக அங்கு வெள்ளாண்மை செய்திருப்பார்கள். அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வரும் அதிகாரிகள் தூரத்திலிருந்து மார்ப்பார்கள். வரப்பிலிருந்து பார்க்கும்பொழுது பச்சைப் பசேல் என்று தெரிந்தால் அங்கே வெள்ளாண்மை இருக்கிறது என்று கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, கால்வாய் பிரதேசத்திற்கும் சேர்த்து தீர்வை போடுகிறார்கள்.

இம்மாதிரியாக பலவிதமான தண்டத் தீர்வை பல சிக்கல்களுக்கிடையே வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதை ரத்துசெய்வதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, this matter has come up before the House over and over again in some form or other. I submit that the whole matter was gone into recently on the representations made. There was also a conference of the Ministers concerned. The Government are carefully examining the matter and very soon orders will be issued. 10-10 a.m.

III.—DELEGATION OF MEMBERS TO WAIT UPON THE CENTRAL GOVERNMENT RE BORDER DISPUTE WITH THE ANDHRA STATE.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, I wish to draw the attention of the Government to certain things which are agitating the minds of the people. The question came up yesterday when you were not occupying the Chair—the Deputy Speaker was then in the Chair. The Deputy Speaker read out a message from the Commissioner of Police saying that a Member of this House, Sri K. Vinayakam, had been arrested. I am not now going into the question of his arrest as such. It is certainly an unfortunate thing. But the particular cause for which he has courted arrest, we know, has got the support of all members of

[Sri P. Ramamurthi] [25th September 1956]

this House, practically the entire House. So far as the northern boundary is concerned, the Government had taken some stand some time back. There was a debate on the question in this House. During the debate there was practical unanimity on the point that the stand taken by the Government of Andhra was not correct and that that Government was going back on certain commitments already made. In view of this it was stated at that time that the Central Government must be addressed and representations made to them that they should adhere to the promises and undertakings given about three years ago when the Andhra State was formed. Unfortunately the Central Government had not come forward with a statement on the question.

Therefore, in view of the fact there is practical unanimity in this House on this question, I would suggest that a delegation composed of members from all parties representing the entire House may wait upon the Central Government. If the Government of Madras have got any statement to make on the question, I would certainly welcome that statement. I feel that the unanimity of view that already exists in this House and outside should be properly represented and made known to the Central Government not only at the official level, but also non-officially so that a quick decision on the question may be taken. Therefore, I would ask the Hon. the Leader of the House whether he has got any statement to make on this question on behalf of Government, if not now, at least tomorrow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Now that the matter has been raised by the hon. the Leader of the Opposition, we would like to consider the whole thing and make a statement tomorrow, if a statement is necessary.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 4 OF 1956) (DISCUSSION)—cont.

10-13 * SRI S. SWAYAMPRAKASAM : சட்டசபைத் தலைவர்
அவர்களே, இன்றைய தினம் பொது விவாதத்தில் இருக்கும் நியாய
வார மசோதா எல்லா விதத்திலும் வரவேற்கப்படுவதாக இருந்த
போதிலும் நிலப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் சென்ற
ஐந்தாண்டுகளாக கையாண்டு வரும் நிலையைப் பார்த்தால் இதனால்
ஏற்பட்டிருக்கும் பலனைப் பி. சி. திமையினத்தான் அதிகமாக இருக்கிறது
என்று நினைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. எனினன்றால் எந்த முறையில்
இந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்து வைக்க வேண்டுமோ அந்த முறையில்
தீர்த்து வைக்கப்படாமல் எந்த அளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள
வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமல் எதனை
நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமோ அதனை அந்த முறையில்
தீர்த்து வைக்காமல் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால்தான் திமையின
கள் அதிகமாக ஏற்படுமோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.
தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்ன
தாகக் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு மற்ற இடங்களிலும் நில வெளி
யேற்றம் பெரிய அளவில் நடைபெற்று வந்ததால்தான் நில வெளி
யேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதையும் நிறைவேற்ற
வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இந்த இரண்டும் சேர்ந்து

25th September 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

நேற்று ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இன்று நியாய வாரம்
கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதைப்பற்றி
பொதுவாக இப்பொழுது விவாதிக்கிறோம்.

தஞ்சையிலும் சரி மற்ற இதர இடங்களிலும் சரி சட்டங்களைக் கொண்டு
வந்த பிறகு அங்கு விவசாயிகளுடைய நிலையை என்ன, நிலச்சுவாந்தார்
களுடைய நிலையை என்ன என்பதைப்பற்றிய அறிக்கை எதாவது
அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களை மிகுந்து வந்திருக்கிறதா அல்லது
அப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை வெளியிடும்படி கேட்டார்களா என்பதைப்
பற்றி ஒரு தகவலும் இல்லை. இந்த சட்டங்கள் அங்கெல்லாம் எப்படி
நடைபெற்று வருகிறது என்ற தகவலை சர்க்காருக்குத் தெரியாது என்று
நோன்றுகிறது. அந்த சட்டங்களை அமல் நடத்துவதில் எவ்வளவு சிரமங்
கள் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்தார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான்
தோன்றுகிறது. நிலம் சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சிரமத்தை நல்ல
முறையில் தீர்த்து வைக்கவேண்டும் என்ற அக்கரையும் சர்க்காருக்கு
இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது வரைக்கும் அந்த சட்டங்களால் ஏற்
பட்டிருக்கக்கூடிய சிரமங்களை தீர்த்து வைத்திருக்க முடியும். அப்படி
தீர்த்து வைக்கக் கூடிய அக்கரை சர்க்காருக்கு இருந்ததாகத் தெரிய
வில்லை. விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய திமையின நிலவர்த்திக்கக் கூடிய
அளவில் இன்றைய தினம் சட்டங்கள் அமைத்திருக்க வேண்டும்.
அவர்களுடைய நன்மை திமையின என்ன எந்தவகையில் அறிந்து கொண்டு
அதற்குத் தக்கபடி சட்டங்களை திருத்தி அமைத்துக் கொண்டிருக்க
வேண்டும்.

இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நியாய வார மசோதாவை எடுத்துக்
கொண்டால் அதில் எவ்வளவு நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை
தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக இந்த மசோ
தாவின் 13-வது பிரிவை எடுத்துக் கொண்டால் அதனால் எவ்வளவு
நபர்களுக்கு நன்மை வருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 13-வது
பிரிவுப்படி யாருக்கு 60—40 கிடைக்கிறது என்பதைப் பார்த்தால் சொந்த
நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிக்கும் குத்தகைக்கு எடுத்
துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யும் விவசாயிக்கும் ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல்
நிலம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை கவனித்
தால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு இதன் நன்மை கிடைக்கிறது என்பது நன்றாக
தெரியும். இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப் போனால் பெரிய நில சுவாந்
தார்களுக்குத்தான் இதன் மூலம் அதிகப்படியான நன்மை கிடைக்கப்
போகிறது என்பது தெரிய வரும். தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில்
பத்து ஏக்கர் என்று வரம்பு கட்டியிருக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் வரையில்
இருந்தால் அதில் ஐந்து ஏக்கர் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டியதாக
இருக்கிறது. அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த சட்டம் பாதுகாப்பு அளிப்ப
தாகவே இல்லை. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான
சலுகையும் அளிப்பதாக இல்லை. ஆனால் பெரிய மிராசதாரர்களுக்கு அதிகப்
படியான சலுகைகள் காட்டப்படுவதாகத்தான் தெரிகிறது. பெரிய நிலச்
சுவாந்தார்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்
இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததாகத்தான் தெரிகிறது. இன்றைய
தினம் ஐந்து ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள்
இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அது குறைவாகத்தான் இருக்கும்.
அரசாங்கம் கணக்கு எடுத்திருப்பார்கள். அதன்படி எவ்வளவு பேர்களுக்கு
இதன் செலகரியம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.
பல பெரிய மிராசதார்கள் கூக்குரல் இட்டதன் காரணமாக இந்த பிரிவைக்
கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு
செலகரியம் ஏற்படுமோ தவிர விவசாயிகளுக்கு அல்ல. ஐந்து ஏக்கருக்கு
மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னால் அப்படி இருக்கக்
கூடிய விவசாயிகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்
தினால் வரக்கூடிய பலன் மிகக் குறைவாகவேதான் இருக்கும். யாருக்கு
நன்மையைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு

[Sri S. Swayamprakasam] [25th September 1956]

வருகிறோமோ அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாமல் போகிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் ஏற்கெனவே தஞ்சை பாது காப்பு சட்டத்தில் எப்படிப்பட்ட சலுகைகள் இருந்தனவோ அப்படிப்பட்ட சலுகைகள்கூட இச்சட்டத்தில் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த அளவில் இது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து எக்க ருக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னால் நடுத்தரக்காரர்களுக்கு பலன் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிசாரமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட விதி முதலில் வந்த மசோதா வில் இல்லை. இதை செலெக்ட் கமிட்டியில் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் கொஞ்சம்பேருக்குத்தான் நன்மை செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. பல விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள் கிடைக்கக்கூடியதாக இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காலம் அதிகமாக இல்லா மல் இருப்பதால் இதைப்பற்றி அதிகமாக நான் பேசுவதற்கு இல்லை. பிரிவுகள் சம்பந்தமாக பேசும்போது இதைப்பற்றி அதிகமாக பேசுகிறேன். அது சம்பந்தப்பட்டவரையில் அப்பொழுது பேசிக் கொள்ளலாம் என்று இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். நடுத்தரக்காரர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த விதமான அக்கரையும் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாய வார மசோதாவைப்பற்றி நேற்று விவாதிக்கும்போது இந்த சட்டசபையில் நான் இல்லாமல் இருந்ததற்கு முதலில் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என் பேரில் கருணை கூர்ந்து கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இன்று கொடுத்ததற்கு அவருக்கு நான் என் னுடைய நன்றியை செலுத்துகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் விநோபா பாவே அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ததாலும் அவரை வர வேற்கும் பொறுப்பு எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்ததாலும் என்னை இங்கு நேற்று வர முடியவில்லை. அப்படி வராமல் இருந்ததால் என்னுடைய தொகுதியின் மக்களுக்கு நான் என்னுடைய கடமையை செய்யத் தவறிய வனாக மாட்டேன். அப்படி கடமையை செய்ய தவறி விட்டேன் என்று யாரும் நினைக்கக் கூடாது என்பதையும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நியாய வார மசோதா என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது வரையிலும் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதை ஒத்துக் கொள்ளும் அளவில் இப்பொழுது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தஞ்சை பண்ணையால் பாதுகாப்பு சட்டத்தில் 60—40 என்று வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் அதை மாற்றி 40—60 என்று கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த முறையில் இந்த விகிதாசாரத்தை கையாண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இப்பொழுது அதைமாற்றி நாற்பது, அறுபது என்ற முறையில் வார விகிதாசாரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மாற்றுவதற்கு முன்பாக பொருளாதார முறையில் இது நன்கு ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டதா? “உழைப்பவனுக்கு இன்று கிடைத்து வரும் பலன் என்ன? சாகுபடிக்கு ஆகும் செலவு என்ன? நிலக்காரருக்கு எவ்வளவு கிடைக்கிறது?” என்பதை எல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி நடத்தியிருந்தால் இவ்வாறு செய்வார்கள் என எனக்குத் தோன்றவில்லை. டெல்லியில் பிளானிங் கமிஷன் 75 கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்களே, பொரு ளாதார முறையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து இப்படிக் கொடுக்கலாமா என யோசனை செய்யப்பட்டதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தவிர இப்பொழுது நஞ்சைக்கு வாரம் விகிதம் வேறு, புஞ்சைக்கு வாரம் விகிதம் வேறு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய செல வினால் மேட்டூர் கால்வாய் கட்டப்பட்டு பாசன வசதி அதிகமாக அளிக்கப்

10-23
a.m.

25th September 1956] [Sri V. C. Palanisamy Gounder]

பட்டுள்ள தஞ்சாவூர் போன்ற டெல்லா பிரதேசங்களில் 40 சத விதிகம் வாரம் கொடுத்துவிட்டு, பணத்தை அதிகம் செலவு செய்து பம்பு செட்டுகள் முதலியவற்றை தாங்களே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிற புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு 35 சத விதிகம் வாரம் என்று நிர்ணயிப்பது நியாயம் இல்லை. மேலும் தோட்டக்கால் பிரதேசங்களுக்கு 33½ என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி விவசாயத்தில் சர்க்கார் வெகு தாராளமாக கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும் நிலங்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும், மிக ஆழமாகத் தோண்டுவதற்கும் சில இடங்களில் இரும்பாயிரம் ரூபாய்களுக்கு மேல் செலவிடப்படுகிறார்கள் என்பது மிகையாகாது. இது கனம் மந்திரிகள் எல்லோருக்கும் தெரியும். தங்களுடைய பணத்தை எல்லாம் தோட்டக்கால் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நிலக்காரர்கள் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு இன்றைக்கு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செலவு செய்திருக்கிற பணத்திற்கு ஏற்ற வகையில் லாபம் இல்லாவிட்டாலும் கூட போட்ட முதலை எடுக்கக்கூட அவர்களுக்கு ஊதியம் இல்லாமல் இருக்கிறது எனச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அந்தத் தோட்டக்கால் பகுதிகளை உடைய நிலக்காரர்களுக்கு 33½ சத விதிகம் என்று நிர்ணயிப்பது ஏன் என எனக்குப் புரியவில்லை. சர்க்காருக்கு இவர்கள் யாரும் நங்கள் குறைவை எடுத்து அப்பீல் செய்துகொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால்? ஆகவே புஞ்சை பகுதிக்கு 33½ சத விதிகம் வாரம் என்று நேற்று காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் தீர்மானம் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

* SRI M. NARAYANA KURUP: On a point of order, Sir. I take objection to the hon. Member referring to what has taken place in the meeting of the Congress Party.

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER: "It is an open secret."

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்வது ஒன்றும் ரகசியம் இல்லை. நேற்றைய பத்திரிகையில் வந்திருக்கக்கூடிய விஷயம்தான். நான் நேற்று கூட்டத்திற்குப் போகாததால் பத்திரிகையிலேயேதான் நானும் பார்த்தேன். இது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் கூடத் தெரிந்த விஷயம்தான்.

SRI P. RAMAMURTHI: கட்சிக் கூட்டத்தில் என்ன நடந்தது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது போனாலும் அதை நீங்கள் எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தினால் ஆட்சேபணை இல்லை.

* SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER: எப்படி அதை உயர்த்தியிருக்கிறார்களோ அப்படியே தோட்டக்கால் பகுதிக்கு இன்னும் கொஞ்சம் வாரத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: இதை எங்களிடம் சொல்லி என்ன பிரயோஜனம். புஞ்சைக்கு வாரத்தை உயர்த்தியிருப்பதைப் போலவே கட்சிக் கூட்டத்தில் இதையும் நீங்கள் சொல்லியிருந்தால் உங்கள் கட்சிக் காரர்களே இதை உயர்த்தித் தர மாட்டார்களா?

* SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER: நேற்று கட்சிக் கூட்டத்திற்கு நான் வராதது தவறு என்றுதான் முன்பே சொன்னேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதில் இருந்தே நான் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் விளங்கும். நானும் நியாயத்திற்காகத்தான் இவ்வளவு சொல்கிறேன். இதைக் கவனிப்பது சர்க்காரின் கடமை என்றும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

[Sri P. Ramamurthi] [25th September 1956]

காரணமாக, திட்டக் கமிஷனின் சிபார்சை அவர்கள் நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஒரு காரணமாகவோ கூட்டியிருப்பார்களோயாவது, நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். புரிந்துகொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய முடியும். அப்படி இல்லாமல் நான் சொல்லுகிறேன், ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும், சபையைத் திருப்பிச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற முறையில் இருக்கிறது சர்க்காரின் மனோபாவம். சர்க்கார் தரப்பின் மனோபாவம் இது.

தேற்றைய தினம் வேறொரு இடத்தில் பேசுக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார் “நாங்கள் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து சம்பந்தமுள்ள பொருத்தியிருக்கும்படியான ஒரு Comprehensive நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் இருந்தோம். ஆனால் அரசியல் சட்டம் அதற்கு குறுக்கே நிற்கிறது.” இதெல்லாம் பெறும் கதை. போன வருஷத்திலேயே சொல்லப்பட்ட கதை. பொய் சாக்கு. போன வருஷமே அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான தகராறுகளை தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், என் இதுவரையில் அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவில்லை? அதற்கு வழி இருக்கிறதா என்று கேட்டால், இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இன்றைக்கு நேற்று அப்படிச் சொல்லிவிட்டேன். அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவது அவசியமாயிருந்தால், என் சபை முன்பு அதற்கான கோரிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கக்கூடாது? அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு முறையை அனுஷ்டிப்பதற்கு என் யோசனை? இதற்கு வழி இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படியிருந்தாலும்கூட, அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவருவது சாத்தியமல்ல என்று சொல்லுவதின் அர்த்தம் என்ன? உண்மையிலேயே கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக இந்தப் பிரச்சனை தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கடைசியில் வேறு வழியில்லாமல் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி ஒரு பக்கம்; நாடு பூராவும் நிலவி வரும் நிலைமை ஒரு பக்கம். மத்திய அரசாங்கம், திட்டக் கமிஷன் போன்ற மேலிடத்திலிருந்து எப்படியாவது ஏதாவது உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் முன்னேற்றம் காணப்படவேண்டுமென்ற நிர்வாகம் மற்றொரு பக்கம். இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து அரசாங்கத்துக்கு வேறு வழியில்லாமல் இந்த மசோதா வெளி வந்திருக்கிறது. இதிலும் பல வகைப்பட்ட தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்ட நோக்கங்களுக்கு விரோதமாக பல திருத்தங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இன்னும் பல திருத்தங்கள் சேர்க்கப்படவிருக்கின்றன.

இந்தப் பிரச்சனை இப்படியிருக்கும்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் சொல்லக் கூடிய வாதங்கள் என்ன? நாங்கள் ஒரு ஏக்கர் ரூ. 2,000-க்கு வாங்கியிருக்கிறோம். 2,000 ரூபாய் invest செய்திருக்கிறோம். அதற்கு ஐந்து சத விதிகம் வட்டி வேண்டும்.” என்றெல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் வாதிக்கப்படுகிறது. மறு பக்கத்தில் எத்தனையோ விதிகளை இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெரும்பாலும் அபத்து வந்து விடும் என்று பேசப்படுகிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்கும்பொழுது நிலச்சுவன்தார்கள் எல்லோரும் விதவைகளா என்று ஆச்சரியப்பட வேண்டியிருக்கிறது. சந்தேகப்பட வேண்டியிருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சனையை எடுத்தாலும் விதவைகள் இருக்கிறார்கள். மைனர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று வாதிக்க வேண்டும்?

Sri V. BALAKRISHNAN: On a point of order, Sir. Let not the Leader of the Opposition make light of the widows. (Laughter.)

25th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI : ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தத்தில் சிலர் விதவைகளாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வரத்தார்களில் சிலர் விதவைகளாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டாமா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். மற்றும் மைனர்கள், அனாதைகள் இருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்கும் விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியாவது ஒரு விதி விலக்கைக் கொண்டுவந்து இந்த நிலச் சட்டத்தை பயனடையாமல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த விதவைகளையும் மைனர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிகளுடையதுதான் என்று நான் கேட்கிறேன். அது விவசாயிகளுடையது அல்ல. அந்தப் பொறுப்பு அரசாங்கத்தினுடையது அல்லது இந்த சமுதாயத்தினுடையது. அவர்கள்தான் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது விவசாயிகளுடைய பொறுப்பு அல்ல. 60 என்று ஏற்றுக் கொண்டால் அது விவசாயிகளுடைய பொறுப்பு அல்ல. பெரிய அளவில் உள்ள இந்த சமுதாயத்தினுடைய பொறுப்பு அது என்பதை உணர வேண்டும். அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் கூட்டுறவுச் சொசைட்டிகளின் மூலமாகவும் அவர்களைப் பாதுகாக்கலாம். பொதுமக்களில் சிலரிடத்தில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்கலாம். அந்தப் பொறுப்பை யெல்லாம் விவசாயிகளுடைய தலையில் போட்டு விட்டு அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பது என்பது கூடாது.

1937-ம் வருஷம் விவசாயி கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தது. அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்தைக் கொண்டுவந்து விதவைகளும் மைனர்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி விதி விலக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். எப்பொழுது நிலத்தைப் பற்றி சட்டம் வந்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு விதி விலக்கைக் கொண்டு வருகிறார்கள். இவர்களை யெல்லாம் பாதுகாக்க வேண்டியது விவசாயிகளுடைய பொறுப்பா என்று நான் கேட்கிறேன். எந்த விதமான சட்டங்கள் வந்தாலும் இவைகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன வென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. தங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதாகவே இல்லை. இவைகளுக்கு எல்லாம் உண்மையான எதிர்ப்பு கிடையாது.

இரண்டாவதாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தை இரண்டாயிசம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி இருப்பதாகவும் அதற்கு வட்டி அளவுக்குவது வரும்படி வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் எப்படி கிடைத்தது? அவர்களுக்கு சொத்து உரிமை எப்படி வந்தது? இந்த சொத்து உரிமை மனிதனுக்கு எப்படி வந்தது? இது அரசாங்கத்தால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமை தான். அப்படி சொத்துரிமை உண்டாக்கியதும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தது தான். ஒவ்வொருவருக்கு சொத்து எப்படி வந்தது? ஒருவனுக்கும் ஆரம்பத்தில் சொத்து வந்து விடவில்லை. உலகம் ஏற்பட்டவுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்து வந்து விடவில்லை. காலக் கிரகத்தில் அரசாங்கத்தால் தான் ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்து கிடைத்தது. அன்றைக்கு இந்த சமுதாய வளர்ச்சிக்காகத்தான் ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்து என்று கொடுக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட உரிமையைக் கொடுத்தால் தான் அன்றைய நிலைமையில் சமுதாயம் வளருவதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் சொத்துக்களை வழங்கினார்கள். அந்த சொத்து உரிமை கால கட்டத்தில் தன்னுடைய சொந்த சொத்து என்று கருதப்படுகிறது. சென்ற 150 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக இப்படிப்பட்ட உரிமை இருந்ததா? அதன் பிறகு தான் விற்பனை என்பதும் வாங்குவது என்ன இருந்ததா? அதன் பிறகு தான் விற்பனை என்பதும் வாங்குவது என்ன பதும் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நிலத்திற்கு முதலீடு போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த சொத்து உரிமையினால் அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது வரும்படி வருகிறதா என்று பார்த்தால் எந்த அளவிலாவது அரசாங்கத்திற்கு

[Sri P. Ramamurthi] [25th September 1956]

வரும்படி கொட்டி இல்லை. சாதாரணமாக பி.சி.டி. களுக்கு நடுமண் அவர்கள் தன்னுடைய நிலத்தை கணம் பழனிசாமி கவுண்டிக்கு விற்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்படி அவர் வாங்கும்போது ஒருவர் இன்னொருவருக்குத்தான் பணம் கொடுக்கிறார். தனி அத்தனில் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதத்திலாவது பணம் வருகிறதா என்று பார்த்தால் ஒரு தம்படி கூட அரசாங்கத்திற்கு வரும்படி கொட்டி இல்லை. ஆனால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தினால் அல்லது தொழிலில் தன்னுடைய மூலத்தைப் போடாமல் அதனால் நாட்டின் தொழிலில் அபிவிருத்தி ஏற்படும், நாட்டின் செல்வம் வளருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். நிலத்தை வாங்குவதினால் நாட்டிற்கு செல்வம் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆனால் தொழிலில் அபிவிருத்தி செய்தால் நாட்டின் செல்வ நிலை உயர்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஜன சமுதாயத்தை முன்னேற்றமடைவதாகச் செய்கிறது. தொழிலாளர்களை அதிகப்படுத்தினால் நாட்டின் செல்வம் அதிகரிக்கும். ஆனால் சொத்து உரிமையை அதிகப்படுத்தினால் நாட்டிற்கு ஒரு தம்படி கூட செல்வம் கிடைக்காது. நில முடையவர்களுக்கு அதன் மேல் எகபோச உரிமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் நாட்டின் சொத்து உரிமைக்கு ஊக்கம் அளிக்காமல் தொழிலுக்கு முதலிடம் கொடுத்தால் நாடு முன்னேற்றமடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும். தனிப்பட்ட முறையில் உரிமையைக் கொடுக்கக்கூடாது. அதனால் தொழிலில் லாபமும் உண்டு நஷ்டமும் உண்டு. அதனால் இதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒருவருடைய பெரிசு இருக்கக்கூடிய சொத்துரிமையை மற்றொருவர் பெரிசு மாற்றிக்கொள்வதனால் நாட்டின் செல்வ நிலை எந்த அளவிலும் உயரப்போவதில்லை. அதனால் நாட்டிற்கு எந்த விதத்திலும் பிரயோசனம் இல்லை. நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டும், அதற்கு மூலதனம் போட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் சொத்துரிமையை ஒரு தனிப்பட்டவருக்கு விட்டு விடக் கூடாது. பத்தாயிரம், இரண்டாயிரம் என்று மூலதனம் போட்டு விட்டால் அவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. அவர்கள் நிலத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யப் போவதில்லை. தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டு விட்டு நான் சும்மா நான் இருக்கப் போகிறார்கள். விவசாயிகளிடம் அவைகளை விட்டு விட்டு தாங்கள் வாரம் நான் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள். அவர்கள் மூலதனம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு ஐந்து பர் சென்ட் அல்லது பத்து பர் சென்ட் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் வேலை செய்யாமல் பணத்தை எங்கும் போட்டு விட்டு மற்றவர்களைக் கொண்டு வேலை செய்யச் சொல்லி தாங்கள் சொம்பேரிகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அந்த நிலையை நாம் உண்டாக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு உரிமை எதற்காக? சமுதாயத்தில் அந்தப் பகுதி வாழ்ந்தால் என்ன, வாழாமல் போனால் என்ன? அதனால் பரவாய் இல்லை. அவர்கள் சும்மா உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது மற்றவர்கள் வேலை செய்து அவர்கள் ஊதியம் அடைவது என்பது சரியல்ல. அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு எல்லாம் எப்படி நில சொத்து கிடைத்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஆதியில் எப்படி நிலம் கிடைத்தது? ஒரு தாசில்தார் வந்தார், குதிரையை ஓட விட்டார். அந்தக் குதிரை எவ்வளவு தூரம் ஓடுகிறதோ அவ்வளவு தூரம் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தார்கள். அதன் பிறகு அவர்களுடைய சந்ததியார்கள் தங்களுடைய தகப்பனோ அல்லது பாட்டனோ சம்பாதித்தது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் பிறகு பட்டா கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி ரொம்பப் பேர்கள் பட்டா வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பட்டாதார்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யாமல் அவர்கள் வாழ வேண்டியது அவசியமா? நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சூதாட்டம் ஆடுகிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய், ஐயாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டு விட்டு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சூதாட்டம் ஆடுகிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை ஆதரிக்கக்கூடிய காங்கிரஸ்காரர்கள் சோஷலிஸ்ட்

25th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

சமுதாயத்தை நிர்ணயிப்பது லட்சியம் என்று கூறும்போது அவர்கள் தங்களுடைய நெஞ்சில் கையை வைத்து தொட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதற்கும் நடவடிக்கைக்கும் ஏதாகிலும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே ஆரம்பத்தில் போடப்பட்ட பல் ஷரத்துக்கள் இப்பொழுது போய் விட்டது. அவ்விதம் மாறுதல் அடைந்து இப்பொழுது இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக இந்த மசோதாவைப்பற்றி விவாதிக்கும் போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் திட்டம் போட்டிருப்பதை கொஞ்சம் உறுபத்திப் பார்க்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஐந்து பர் சென்ட் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சமீபத்தில் விலைவாசிகள் அதிகமானபடியால் பதினைந்து பர் சென்ட் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு 40 பர் சென்ட் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கருத்து இப்பொழுது நிலவி வருகிறது. இந்தமாதிரியான உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கும், விவசாய நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நம் ராஜ்யத்தில் ஆலோசனை நடந்திருக்கிறதா என்பதை அறிவலும்புகிறேன். உண்மையான நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டால் உணவு உற்பத்தி நிச்சயமாக அதிகரிக்கும் என்பது உலகம் ஒப்புக்கொண்ட உண்மை. வேண்டுமானால் சீனாவில் பாருங்கள். இந்தியாவைப் போலவே முன்பு இருந்த சீன நாடு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதன் மூலமாக ஐந்து வருஷ காலத்திற்குள் மிகப்பெரிய அளவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, என்று நான் சொன்னால் இவன் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு, ஆகவே இப்படி சொல்கிறான் என நினைக்கக்கூடும். ஆகவே தான் இந்தியா சர்க்கார் உணவு விவசாய இலாகா அதிகாரி சீனாவுக்குப் போய்விட்டு வந்த பிறகு என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஸ்ரீ தேப்பர் சென்னையிலிருந்து நான் சொல்கிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பாக இந்தியாவில் இருந்த நிலமையான சீனாவில் இருந்து இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவர்கள் விவசாயத்திற்காக மொத்த வருமானத்தில் 71% தான் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் 22% செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஓட்டுமொத்தமாக மொத்த வருமானத்தில் 71% செலவு செய்திருக்கிற சீன நாட்டில் ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலம் பூர்த்தியாவதற்குள் உற்பத்தி 22% அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திலேயே மொத்த வருமானத்தில் 22 சதவிகிதம் செலவிட்டிருந்தபோதிலும் மொத்த உற்பத்தி 15 சதவிகிதம்தான் அதிகரித்திருக்கிறது. அதிகமான பணம் சீனாவைக்காட்டிலும் செலவு செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்த அளவுகூட நம்மால் உற்பத்திசெய்ய முடியவில்லை. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன? அடிப்படையான காரணம் என்ன என்று நான் சொல்கிறேன். கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாமும், பத்து வருஷங்களாகச் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் அவ்வாறு நம்மால் கொண்டுவருவது சாத்தியம் இல்லாமல்போய்விட்டது. சீனாவில் 1951-ம் ஆண்டு ஒன்பது கோடி ரூபாய் சொசைடிகள் விவசாயத்திற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டன. 1955-ம் வருஷத்தில் பத்து லட்சம் சொசைடிகள் இயங்கி வருகின்றன என நமக்குத் தெரியவருகிறது. அங்கே எப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டது என்றால் இவர்கள் சொல்வார்கள். நமது நாட்டில் ஜனநாயகமுறையில் ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் அங்கே டோடாலிடேரியன் முறையில் யாதேச்சாதிகாரப் போக்கில் ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பர். உண்மையான காரணம் அது வல்ல என்று ஸ்ரீ தேப்பர் கூறுவதைப் பார்த்தால் தெரியும்.

(Sri Theper is the Secretary to the Ministry, Food and Agriculture and he says:—

"This may be true, but I find it difficult to believe that all the progress in China is due to compulsion. There is a mass

[Sri P. Ramamurthi] [25th September 1956]

11-10 a.m.

குதிராஜர் முதலிய இடங்களை எடுத்துக்கொள்ளொம். குத்தகைக்கு விடுவது எப்படி ஏற்பட்டது? எப்பொழுது ஏற்பட்டது? 50, 60 வருஷங்களுக்கு முன்னால் குத்தகை என்னதே கிளையாது. சமீப காலத்திலே தான் குத்தகை முறை வளர்ந்தது. ஸ்ரீ பாலகப்பிராமணிய அய்யர்கூட Dissenting Minute-ல் 50 வருஷங்களுக்கு முன்பாக குத்தகை என்னதே கிளையாது, சிறு நிலங்களைத்தான் தங்களை சொந்த சாகுபடி செய்து ஏற்பாடுகள் என்று கூறியிருக்கிறார். அப்ப காலத்தில் இந்த குத்தகை முறை ஏற்பட்டது காரணம் என்ன? நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு போட்டி மேல் போட்டி. இருந்ததால், தாங்கள் வேலை செய்யாமலேயே தங்களுக்கு அதிகமான வருமானம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால் தாங்களுக்கு நான் அந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு சிறு நிலம் சொந்தக்காரர்கள் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட ஆரம்பித்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பங்கை கொடுக்காமல் அவர்களை எப்படி வைத்து ஆரம்பித்தார்கள். இதெல்லாம் சரித்திர புரவாயான உண்மை. கொம்புத்தூரில் நிலைமை எப்படி என்பது எங்கே தெரியாது. ஸ்ரீ பழனிசாமி கண்டைருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். பத்தித் தொட்டங்களுக்கு ரூ. 4,000 advance கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறை யுத்தத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டதா? யுத்தத்திற்கு பின்பு ஏற்பட்டதா? என் அந்த முறை? 1939-ம் வருஷத்துக்கு முன்பு இன்று இருக்கக்கூடிய குத்தகை அந்த நிலங்களுக்கு இருந்து வந்ததா? இல்லையே! அதற்குப்பிறகுதான் குத்தகை அதிகமாயிற்று. தராய பசியின் காரணமாக விவசாயிகளிடத்திலே ஏற்பட்ட நெருக்கடியை நான் படுத்திக்கொண்டு சமுதாயத்துக்கே தங்களை பணயம் வைக்கும்படியான நிலையில் விவசாயிகள் இருந்ததை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, அவர்களை குறைந்த குத்தகைக்கு நிலத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி மிரடாதார்கள் செய்தார்கள். இது மறுக்க முடியாத உண்மை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, தாங்கள் இதுவரை செய்துவைத்திருக்கக்கூடிய அதே முறை நீடித்து அமுலில் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பெரிய கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். முதலில் அவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு தூதிர்ப்பை வசமாக நமது ராஜ்யங்கள் பணியில்லை. கிளர்ச்சி வலுப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது. கிளர்ச்சி வலுப்பட வலுப்பட அதற்கு ராஜ்யங்கம் சரணடைந்து கொண்டு வருகிறது.

உதாரணமாக செலக்ட் கமிட்டியில் கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் பின் வருமாறு வாக்குறுதி கொடுத்தார் :—

"To an enquiry from Sri R. S. Arumugam, the Hon. Sri C. Subramaniam stated that he would be prepared to consider preference being given in the matter of giving lands surrendered by big tenants for cultivation to those persons who had already been evicted. He would take that aspect of the matter into consideration when the Prevention of Eviction Bill would be brought forward again before the Assembly.

With regard to border-line cases of tenants holding lands over and above 6-2/3 acres referred to by Sri S. Ramalingam and others, the Hon. Sri C. Subramaniam said that in cases where a tenant had surrendered a portion of the lands, such lands should not immediately revert back to the land-owner unless the land-owner himself did not own 6-2/3 acres. If the lands surrendered were over and above 6-2/3 acres, provision would be made in the Bill intended to prevent the eviction of tenants to take other lessees and that this question would be further considered in connexion with that Bill."

25th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

பிரங்கமாக அன்றைக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி அது. 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் குத்தகைக்கு வைத்திருக்கும் குத்தகைக்காரர் surrender செய்யும் நிலம் நிலச்சுவாந்தார் கைக்கு போய்ச் சேருவதற்கு பதிலாக, ஏற்கனவே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளின் கைக்கு போய்ச் சேரும்படியாக சட்டம் இயற்ற தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அன்று கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி அதோடு பொய்விட்டது. அந்தமாதிரி சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு காலதாமதமாகும் என்று சொன்னால் இந்த மாதிரி சாகுபடியாளரிடமிருந்து கிடைக்கும் நிலங்களை சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களை பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் முறையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வர அரசாங்கத்தின் இயந்திரம் இயங்க தாமதம் ஆகும் என்று கருதினால் அது வரையில் என் இந்த ஷரத்தை ஒத்தி வைக்கக்கூடாது? இந்தப் பிரச்சனையை ஒத்திவைத்துவிட்டு அந்த சட்டத்தோடு கூட இதையும் கொண்டு வந்தால் அதை நிச்சயமாக வரவேற்க முடியும். ஆனால் அம்மாதிரி சட்டம் இப்பொழுது கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்த சட்டத்தை சட்டத்திலும் கொண்டுவரப் போவதில்லை. இதற்குப் பிறகு சட்டத்தை எப்பொழுது கூறும் என்பது சொல்ல முடியாது. தேர்தல் முடிந்த பிறகு என்ன நடக்கப் போகிறது என்றும் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. 10 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய விவசாயிகளாக கருத முடியாது. நிலச்சுவாந்தார் ஏற்கெனவே எவ்வளவு நிலம் வைத்திருந்தாலும், 10 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் இருப்பிக் கொடுக்கும் நிலங்களும் அவர்கள் கையிலேயே போய்ச் சேருகிறது. 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயின் ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு பேர், நான்கு பேர் இருப்பார்கள். 100, 500 ஏக்கர்கள் மடங்கலிலிருந்தும், கோவில்களிலிருந்தும் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நபர்கள் தான் இடைக் குத்தகைக்காரர்கள். 10 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள நிலத்தை விவசாயி surrender செய்வது யார் நன்மைக்காக? நிலச்சுவாந்தார் நன்மைக்காகவே என்று நான் குறிப்பாக எடுத்துக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not as if I were unaware of the assurance which I had given on behalf of the Government. We do not know the magnitude of the problem, whether there would be many surrenders, and when these are cases of surrender, it is not as if anybody could take away that land and it is not as if there would be any difficulty in identifying the land. Therefore, the Government will be prepared, if the problem is of sufficient magnitude, to bring forward a legislation, even though we may be facing the General Elections. But let us know the magnitude of the problem. Nobody can take away that land, and the Government are prepared to consider this question. There is no question of our going back on the assurance we have already given.

SRI P. RAMAMURTHI : இவ்வளவுதூரம் யோசனை செய்யக்கூடிய கனம் நிதிமந்திரி, இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகிவிடுமா என்று தெரியாது, பிரச்சனையின் magnitude தெரியாது என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய மந்திரி, இப்பொழுது சாகுபடியாளர் அதிக நிலத்தை surrender செய்ய வேண்டும், இது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சனை என்று இப்பொழுது தெரியாது, பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏன் இதை ஒத்திப்போடக்கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not want to argue with the hon. the Leader of the Opposition. He himself was well aware of the proceedings of the Select Committee. We had to

[Sri C. Subramaniam] [25th September 1956]

a limit and we fixed the limit of 6-2/3 acres. Then they themselves raised the problem of marginal cases. When we fix a limit, we have to provide for marginal cases and we provided that those who owned between 6-2/3 acres and 10 acres could be given the advantage of surrendering the land in excess of the prescribed limit. This certainly cannot be used for saying that we want to favour a particular class of persons. In respect of these lands, we have given an assurance and we are prepared to abide by it. Even the hon. the Leader of the Opposition should be a little bit fair in advancing his arguments, taking into consideration the fact that he was also present at the meetings of the Joint Select Committee.

SRI P. RAMAMURTHI: I was not a Member of the Joint Select Committee.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: At least after having looked into the proceedings, he should have taken note of what has happened and should not argue on hypothetical grounds.

SRI P. RAMAMURTHI: எந்த அளவுக்கு நிலங்கள் surrender செய்யப் பட்டால் சர்க்கார் கண்ணோட்டத்தில் அது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கும், அதை சர்க்கார் பெரிய பிரச்சனை என்று கருதுவார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. நான் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், மூன்று ஏக்கர் நிலம் ஒரு சாதாரண விவசாயியிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டு ஒரு பெரிய நிலச்சுவாந்தாரி கையில் போனாலும் கூட, அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனைதான். அது யாரை பாதிக்கிறது, யாருக்கு லாபம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க கிறோம். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த மாதிரி நிலங்கள் surrender செய்யப்பட்ட பிறகு இது பெரிய பிரச்சனையாகிவிட்டால், அப்பொழுது இது பற்றி கொடுத்திருக்கக் கூடிய வாகுறுதியை நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது நிச்சயமாக இம்மாதிரி surrender செய்யப் பட்ட நிலங்கள் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் கைக்குப் போகாமல் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் படும் என்று ஒருவிதமான நிபந்தனையற்ற வாகுறுதி கொடுக்கப்பட்டது. இதுபற்றி அப்பொழுது எந்தவிதமான நிபந்தனையும் போடப்படவில்லை. இப்பொழுது தான் ஒரு பெரிய "ஆல்" போட்ட நிபந்தனை போடப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் நிலச்சுவாந்தார பக்கம் நழுவுவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் செய்யப் படுகின்றன. இதற்கு பதிலாக விவசாயிகளின் பக்கம் நழுவுவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் செய்யப்பட்டால் அதை நாங்கள் வரவேற்றிருப்போம். நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குச் சாதகமாக பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

ஆகவே இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் எதோ 60-40 என்ற ஒரு வாதத்தை முடிவு செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்காவது அது சரியாக அமுலாக்கப்பட்ட பின்னாலென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆனால், நிச்சயமாக எதிர் காலத்தில் இந்த அடிப்படையில் நிலப் பிரச்சனையை தீர்த்து விட முடியும் என்று நினைத்தோமானால், அது தவறு. இது விஷயமாக தவறுதலாக எடுக்கப்பட்ட கணக்குகளையிருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்களையே பாப்போம். 21 ஏக்கராவ்குள்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 18, 52, 317. அவர்களிடம் இருக்கும்படியான நிலம் 22 லட்சம் ஏக்கர். 75 ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய 19,480 பட்டாதாரர்கள் கையில் 3,400,452 ஏக்கர் நிலம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதிலிருந்து எவ்வளவு பேர்களின் கையில் எவ்வளவு நிலம் சிக்கி இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்தப் புள்ளி

25th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

விவரங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொடுத்த புள்ளி விவரங்கூறிலிருந்துதான் நான் சொல்லுகிறேன். சமீபத்தில் சர்க்கார் நில சென்னை எடுத்தார்கள். அப்பொழுது எடுக்கப்பட்ட கணக்குத்தான் இது. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் கணக்கெல்லாம், கிராமப் களிலுள்ள கணக்குப்பிள்ளைகளும், முன்சீபுகளும் எடுத்த கணக்குத் தான். அவர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மத்தியில் இந்தக் கணக்கையும் அவர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கைத்தான் நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஜனங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஏதோ அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய கணக்கைவைத்துக்கொண்டுதான் கணக்கிடுகிறார்கள். அவைகள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். அவர்கள் கொடுத்த கணக்குப்படியே 75 ஏக்கர் படிபுஞ்சை நிலத்திற்கு மேல் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய பெயரில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் முடங்கிக் கிடக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் மிராசதாரர்களைச் சொல்லுவதில் பயனில்லை. இப்பொழுது யாரிடத்தில் பெரிய அளவில் நிலம் பேய்ச் குவிந்து கிடக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப் பட்ட அடிப்படை பிரச்சனையை நாம் முதலில் தீர்த்துக் வேண்டும். இப்படிப் பார்த்து விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவில் லாபம் வந்துவிரும் என்று நினைப்பது தவறு.

நமது ராஜ்யத்தில் கடந்த 12 நாலைந்து வருஷங்களாக நிலம் வேலையேற்றும் நடந்துவந்து கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இது முதலில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆரம்பமாயிற்று. அதன் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் பரவியது. 1951-ம் வருஷம் சப்ரமணியக் கமிட்டி ரிபோர்ட் வந்தவுடன் இப்படிப்பட்ட இயக்கம் ஆரம்பமாயிற்று. அது வரவரப் பரவிக்கொண்டுவந்து இப்பொழுது பெரிய அளவில் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நடந்துகொண்டுவருகிறது. பல விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிட்டு நிலங்களைச் சொந்த சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கொண்டுவிடுவது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படிப் பாரக்கப்படுகிற பலர் சொந்த சாகுபடி என்று சொல்லிக்கொண்டு நகரங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு தங்களுடைய நிலங்களை சாகுபடி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். சிலர் 6,000 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சொந்த சாகுபடி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு சென்னையில் உட்கார்ந்துகொண்டு இருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படியப்பட்ட கணக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருப்பதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்படியப்பட்ட கணக்குத் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கே நன்றாகத் தெரியும். பின்மானிங் கமிஷன் இதை உத்தரவுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை மூன்று வருஷங்களாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறோம். இதற்கு முன்னதாக இரண்டு சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு அவைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஓரளவு அதன் மூலம் நன்னெய்கள் ஏற்பட்டாலும் பூர்வாகவும் நன்மை ஏற்படவில்லை. இதில் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் அவசியம் கவனிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சர்க்கார் போக்குச் சொல்லிக்கொண்டு தட்டிக் கழித்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். காரணம் கேட்டால் அரசியல் சட்டத்தில் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அரசியல் சட்டம் எப்படி இருந்தாலும் அவர்களுடைய கடமையைச் செய்தாவேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் அதைப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்ன சொல்லுகிறார்கள்.

The objectives of land reform are twofold: firstly, to remove such impediments upon agricultural production as arise from the character of the agrarian structure; and secondly, to create conditions for evolving, as speedily as may be possible, an

[Sri P. Ramamurthi] [25th September 1956]

agrarian economy with high levels of efficiency and productivity. These aspects are inter-related, some measures of land reform bearing more directly on the first aim, others to a greater extent on the second. Thus, the abolition of intermediaries and the protection given to tenants are intended to give to the tiller of the soil his rightful place in the agrarian system and, by reducing or eliminating burdens he has borne in the past, to provide him with fuller incentives for increasing agricultural production. Similarly to bring tenants into direct relation with the State and to put an end to the tenant-landlord nexus are essential steps in the establishment of a stable rural economy. In the conditions of India large disparities in the distribution of wealth and income are inconsistent with economic progress in any sector. This consideration applies with even greater force to land. The area of land available for cultivation is necessarily limited. In the past rights in land were the principal factor which determined both social status and economic opportunity for different groups in the rural population. For building up a progressive rural economy, it is essential that disparities in the ownership of land should be greatly reduced. In view of the existing pattern of distribution and size of agricultural holdings, redistribution of land in excess of a ceiling may yield relatively limited results. Nevertheless, it is important that some effective steps should be taken in this direction during the second five-year plan so as to afford opportunities to landless sections of the rural population to gain in social status and to feel a sense of opportunity equally with other sections of the community. Reduction of disparities in the ownership of land is also essential for developing a co-operative rural economy.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: With great respect to the Leader of the Opposition, I wish to remind him that we are now considering only the Fair Rent Bill. I do agree that indications about the other reforms also should be given. But, I do not think the scope of the present discussion is so extensive as the hon. Leader of the Opposition wants to make it. It is not as if we were unaware of the need for a comprehensive land legislation. If without further referring to the Planning Commission's Report, he confines himself to the Bill before the Assembly, we can finish in time. Otherwise, I am afraid it will not be possible to finish within the time.

SRI P. RAMAMURTHI: எதற்கு இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இப்பொழுது 60-40 என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்குப் பிறகு கூட திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது சரியல்ல. ஏதோ சிலருக்கு செளகரியம் செய்யும்பொருட்டு திருத்தங்கள் கொண்டுவருவது என்பது சரியல்ல. இப்படித் திருத்தங்களுடன் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் பின்னாடி எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்படும். இப்படிப் போய்க்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவே முடியாது. பல சிக்கல்களை உண்டாக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினையை உடனடியாக

25th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய பரிகாரங்களை இப்பொழுதே தேடிக்கொள்வதுதான் சரி. இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட உள்ள திருத்தங்கள் சில சுவானதாரர்களுக்கு சாதகம் விளையக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் அந்தத் திருத்தங்களைப் பற்றி பேசும்போது அவைகளை கைவிட்டு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கும் முடிவையே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதை மாற்றவே கூடாது. நிலச் சொந்தக்காரருக்குச் சாதகமான முறையில் திருத்தங்களை சர்க்கார் கொண்டுவரக் கூடாது என்பதைக் குறிப்பிட்டு அவைகளை வற்புறுத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I am glad to note two welcome features in the speech of the hon. Leader of the Opposition. One is that he has made the Planning Commission's Report his gospel at least as regards the agricultural sector. The other is that he has now begun to go the China way as against the Russia way; I mean he is becoming a convert from collectivism to co-operation. He said that the Planning Commission had suggested that 75 or 80 per cent of the produce should go to the tenant and that the balance only should go to the landholder and asked why the Government had fixed the share of the tenant at so low as 60 per cent. I submit that in fixing the target, the Planning Commission has said that the proportion could be varied, if there were any special considerations and special circumstances. In our State there are special considerations and special circumstances which have made the Government fix a rate of rent different from the one suggested by the Planning Commission. Certain very high authorities in Delhi have conceded that, though the object of the Planning Commission is to make land legislation uniform in the whole Union as far as possible, it has to vary from State to State. The hon. Leader of the Opposition said that many people had obtained vast tracts of land in this country for nothing, that is, they got land as jagirs, estates, etc. I may state that, whatever may be the position in other States, that is not the case at least with our State. In the majority of cases, land was acquired by hard-earned money. It may be by manual work. For instance, a small landholder by proper husbandry and intense cultivation and by practising thrift might have saved money. It is a well known thing how in the country, parts small landholders try to build up their assets by hard work and saving. This is all manual work. There is also the other method of acquiring land by brain work. A man may work as a lawyer or as a doctor. The Leader of the Opposition styled them as lazy persons. At that rate the Leader of the Opposition can also be styled as a lazy person. He is not a manual worker. It is by his brain work that he lives and thrives. (Interruption.) Anyway, he is not a manual worker.

SRI S. RAMALINGAM: On a point of order, Sir, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்பொழுதாவது தனக்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டாரா? அப்படி அவர் கேட்டிருப்பதற்கு நான் இல்லை. அவர் கேட்டிருந்தாலும் அவருக்குக் கொடுப்பது நியாயம் இல்லை.

[25th September 1956]

Mr. SPEAKER : This is not a point of order.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது நிலம் கொடுப்பதைப்பற்றிய பிளாக் ஏதாவது. அந்த முறையை உபயோகப்படுத்தி வேலை செய்கிறார்கள், அந்த நிலத்தைப் பிடியாக்கியால் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதற்கான இப்பொழுதுள்ள பிளாக்.

SRI P. RAMAMURTHI : Does the Hon. Minister think that all the landholders are doing wonderful brain work?

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** As regards the value or the price of the land, there is great disparity between State and State. I found in the States of Hyderabad and Bombay no land was more than about Rs. 2,500 per acre. Here wet land in the deltaic areas costs Rs. 8,000 or even Rs. 10,000, I am told. All that money is got by hard work, whether manual work or brain work. This hard-earned money has been invested on land, and the landowners expect some reasonable return from land. But we are now hemming in that right by so many restrictions. Large extents of land the landowner cannot hold hereafter. Lands under personal cultivation should be restricted to the acreage stipulated. In the other States, in certain areas rent has been reduced to one-fifth or one-sixth. This is a drastic cut. But in other areas, some landholders were not getting even 25 per cent and even that they were not getting in an assured manner. In this case, the fixation of rent has really done good. Now they are assured of a rent of 25 per cent. There, different categories of rent have been fixed. In one area the rent has been drastically cut and in another area, the landholder is benefited by the rent legislation. The conditions in those States are different. Therefore, we have to take into consideration the conditions prevailing in our State and provide for them accordingly. As I have already stated, in the neighbouring Andhra State, they have provided for 50 : 50. The conditions there are more or less the same as in our State. Still they thought it fit to fix 50 : 50, whereas we have provided for 60 : 40.

As regards the comprehensive scheme, I have already said that there are difficulties in the way of its introduction. The whole scheme has to be altered. I do not say that it is impossible to do so. The details of the scheme have to be worked out, and the model of the scheme has to be changed by the Government if the Government are to take over lands compulsorily and then distribute them. It takes time to work out details. That is the reason for the delay.

Various points were raised during the course of the discussion. It was said that suitable steps should be taken to ensure proper manuring of the land. That is why in sub-clause (10) of Clause 3 it is laid down that a landowner may advance money to his tenant so that he can arrange for the proper manuring of the land. We found that the fixation of a definite percentage in regard to

25th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

manure, making it compulsory, etc., gave rise to a lot of difficulties in actual working. We could not say how much manure should be put in; whether it is 5 per cent or 10 per cent. In some seasons manuring will be 5 per cent. In other seasons, it may be more. For some lands certain facilities will be required. For some other lands those facilities may not be required. All these things could not be put into legislation. That is why we have left these things vague. We have empowered the landowner to advance money to his tenant for manuring the land, if the tenant is not able to find the wherewithal to manure the land with the aid of a co-operative society or other organisation. The landlord can reimburse himself the money that he advances to his tenant.

It was pointed out that the five-year period for making a revision in price was too long a period and that it should be shortened. But the whole point for consideration is this: So long as the produce is shared according to the ratio, there is no difficulty. Only in cases of dispute, the average has to be worked out. For this a period of five years has been fixed. The lean years and the bumper years in these five years will be taken into account and then the average will be worked out. So, a five-year period is necessary. If there is no dispute in regard to the sharing of the produce, there is no difficulty at all. Only in cases where there is dispute, this formula will be adopted. One hon. Member said that, deducting the cost of cultivation, the share of the tenant would be only 25 per cent net. The cost of cultivation has been put roughly at one-third. This may range from 20 per cent to 30 per cent of the gross produce. This will be within that margin. If the cost of cultivation is only 20 per cent, then the tenant gets another 10 per cent. In exceptional cases where the tenant has to spend up to 30 per cent, he gets his net share of one-third, the cost of cultivation will be one-third and the landowner, who has to pay the land tax (which varies from 5 to 10 per cent), gets one-third. Therefore practically the net income that the landowner will get will only be 33 per cent or 30 per cent.

Another hon. Member referred to the question of fixing a ceiling on land holdings. That cannot be provided for here. It must be provided for in the other phase of the land reform. Therefore no provision has been made for that in this Bill.

It was pointed out that there was no mention about the compulsory registration of lease deeds. This could not be provided for here. Provision has been made in the Bill that was passed here yesterday that all leases should be reduced to writing.

The hon. Member from Pudukkottai asked why there should be all these restrictions and control in the agricultural sector alone and why they should not be extended to the industrial and other sectors. Unfortunately the profession or occupation of agriculture is the oldest in the world. There is very great pressure on land. Naturally for various reasons this problem has to be tackled first

[Sri M. A. Manickavelu] [25th September 1956]

11-40 a.m. before we go to the other problems. A large percentage of people live on agriculture and naturally all sorts of complications and problems arise. Therefore, Government are called upon to deal with them as and when they arise. That is why it has been taken up first. Already there is a talk in the air that other sectors would be interfered with. When and how, we do not know. There was imperative necessity to interfere with this sector so that agricultural operations may go on in a smooth manner and the production may be increased.

Sir, an hon. Member wanted that a Tamil version of the Act should be made available. All Acts are translated into the various languages and Acts passed by the Legislature are available in the regional languages.

The hon. Member from Tirupattur referred to the question of normal produce, etc. It is only in order to have an idea as to what the normal produce is, that the definition is given. In order to enable the Tribunal or other authorities, to settle disputes whenever they arise, the normal produce has been defined in the Act, so that they may know what it is. In all other cases it will be the actual produce that would be shared on the thrashing floor in some cases and elsewhere in other cases.

Sir, now I have given notice of certain amendments to the Bill. The first amendment is with regard to giving effect to the provisions of this Bill. We have changed it from July to October. That has been necessitated because July is already over, the harvest is also over and September is passing away. As I said, harvest is over and it would be difficult to reopen the question when people had already shared the produce on the existing ratio. Therefore, it has been decided that the Act may come into force from October when the new crop is to be harvested.

There are two classifications now as regards rent to be paid. One is dry land. The rent for dry lands is fixed at 25 per cent. In regard to garden lands it is 33-1/3 per cent. By the amendment that we have proposed, it is sought to club both these categories into one and the rent will be fixed at 33-1/3 per cent. Even at the Select Committee stage many hon. Members pointed out that fixing the rent at 25 per cent for dry lands in districts like Chingleput, North Arcot, Salem and South Arcot would be too low because it was said that in the case of these dry lands the tenant had not to put in much labour. He has merely to plough the land and sow it. If there is seasonal rain, he gets a good crop. If the crop happens to be a commercial crop he gets a good return also. He suffers only if there is drought or other difficulties. Taking it on an average, he is better off than the cultivator on the wet land. On wet lands the tenant has to put forth greater amount of labour and also spend much money. That was why even at the Select Committee stage they wanted to step up the rent. We said then that we should examine it. Therefore, we have now made it 33-1/3 per cent.

25th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

Another amendment is with regard to the payment of rent in kind. The option is given to the tenant to pay the rent either in cash or in kind. But the amendment now seeks, in the case of paddy cultivation, to give the option to the owner to get the rent in the shape of paddy, that is in kind. I think it is just and fair that the landowner owning land and on whose land paddy is cultivated should have the grain raised on his land to meet his domestic needs.

In the case of leasers who are in the nature of intermediaries, now provision is made that if they had contracted to pay a higher rent to the landowner—now that the rent has been reduced by this Bill, they will be getting far less but will be obliged to pay more according to the contract with the landowner—the intermediaries can surrender the lease. They will not have the liability to pay higher rent to the landowner.

These are the four amendments that have been given notice of by the Government. As regards silt and other minor points, I think we can deal with them when the clause by clause discussion is taken up.

There is one other thing also about which there was some criticism. That was about the sharing of the catch crop. In the original Bill there were different provisions with regard to the sharing of the first crop, second crop and so on. Now we have made a single provision that all things produced on the land should be shared in the ratio fixed. The catch crop also comes under that provision.

Then the upper limit of 6-2/3 acres has been fixed for every tenant. This is because a cultivator in the guise of a tenant should not have a very large area of land and also get the benefit of this legislation. This legislation is meant for the smaller sort of tenants. That is why a limit has been fixed. The limit fixed is 6-2/3 acres. It is quite a large piece of land, taking into account the fact that three acres of dry land or 1½ acres of garden land will be taken as equivalent to one acre of wet land. There will be ample area for the tenant to cultivate and there should not be any grievance on this account.

Some difficulties were expressed about the pannaiyal system of cultivation. In the discussion on this Bill we cannot go into that question. That has to wait for sometime. When the other scheme of reforms is taken up all these things will be tackled. Then only we can give a quietus to this agitation. Now, as it is, we are dealing only with the question of fair rent. Hon. Members should appreciate that Government, instead of waiting for the comprehensive reform, have brought forward this measure so that at least the question of fair rent is settled and the tenant benefited even now.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th September 1956]

In regard to silt clearance and other points raised, it has been provided that in the case of field channels the tenant should do the work. In the case of big channels it is for the Public Works Department to attend to it. There will be no difficulty in the working of that clause.

Sir, I think, I have covered almost all the points raised by hon. Members. If there are any other new points, I shall try to meet them at the next stage.

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDER: I think the hon. Minister for Revenue has not met my point regarding garden lands.

SRI S. RAMALINGAM: That means it has not been accepted.

SRI P. RAMAMURTHI: Points made by many hon. Members also have not been met.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It does not mean they have lapsed. We shall take them up during the clause by clause consideration of the Bill.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Unfortunately whenever I raise a point, the Hon. Minister is engaged in something else.

MR. SPEAKER: Without making any remark, the hon. Member may mention his point.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: The Hon. Revenue Minister is well aware of the fact that there is no question of repairing the irrigation channels in Palar basin. I have already said that if there is the question of major repair to the channel the liability may be fixed on the landlord. But with regard to routine work in the Palar basin I have suggested that it may be made the liability of the tenant. In sandy portions of the river, it has to be done as a day-to-day routine work during drought season. If the landlord is made responsible for this I think it will be an impracticable proposition. Therefore, at least with regard to the Palar basin where this routine has to be done during drought season, the liability may be fixed on the tenant.

11-50 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I think, it comes under the Kudimaramath Act which has recently been amended. Therefore, there is no difficulty about that.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER: Now I will take up the Bi

25th September 1956]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, I have just now received a copy of certain amendment, and all the amendments given notice of have not been circulated. Some amendments given notice of by the Government have just now been circulated and we have to study the implications and consequences of such amendments. Therefore, my request is that clause-by-clause consideration of the Bill may be taken up to-morrow.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I too would like to suggest the postponement of the clause-by-clause consideration of the Bill to to-morrow in view of the fact that the Government have given notice of very important and basic amendments which alter the character of the Bill to a very great extent. We have to study the amendments very carefully and thoroughly and then decide our attitude towards them. They are not mere verbal amendments, but very important amendments which have been given notice of after a decision of the Congress Party. It is only after the Government party had discussed the whole matter, they had given notice of such amendments. So, it is very necessary that we too should be given an opportunity to study the implications of them and see how far they could be supported. It will be unfair if we rush through the bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I submit that we can't take up some clauses which are not really important just now.

SRI C. KANDASAMY: பொது விவாதத்தில் இருந்த மசோதாவுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் மிகவும் விரோதமாக இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து விவாதிக்க அவகாசம் வேண்டும். அதன் பின்புதான் அவைகளைப் பற்றிப் பேசலாம். அதனால் இவைகளை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அப்படியே நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கும் க்ளாஸ்களைப்பற்றி பேசும்போது அதைப் பற்றிப் பேசலாம். இப்பொழுது ஆரம்பித்து விட்டால் திருத்தங்களைப் பற்றிய க்ளாஸ்கள் வரும்போது இதைப் பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம். அதனால் இப்பொழுது இதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது.

SRI C. KANDASAMY: Sir, the character of the Bill has been changed.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have read the original Bill and I am also aware of the amendments given notice of by the Government. To say that they have changed the character of the Bill is taking it too far. If hon. Members want time they may put it on some other grounds. After all, what do the amendments relate to? One amendment seeks to change the date from “first of July” to “first of October”. We expected that this Bill would go through by July and therefore we had fixed the date as “first of July”. But somehow it was postponed and naturally it becomes “first of October”. It does not change the character of the Bill.

[Sri C. Subramaniam] [25th September 1956]

The only other important amendment seeks to change the fair rent in the case of dry land, from 25 per cent to 33-1/3 per cent. After all, the original Bill prescribed a uniform share of 40 and 60 per cent. The Select Committee prescribed different shares for four categories of land—40 per cent, 35 per cent, 33-1/3 per cent and 25 per cent. Instead of that, we are proposing to abolish the fourth one and have only three categories—40 per cent, 35 per cent and 33-1/3 per cent. Therefore, I am really unable to understand the argument of the hon. Member Sri Kandasamy and the hon. Leader of the Opposition that these amendments have changed the character of the Bill.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, I cannot understand the attitude of the Hon. Leader of the House that these amendments may not alter the true nature of the Bill. As a matter of fact, the Hon. Leader of the House himself has stated that one amendment proposes to change the date from 1st July to 1st October. Now the practical difficulty arises with regard to giving effect to provisions of clause 13 of the Bill. Also some cases might arise when the tenant might have raised second crop or might have manured certain portions of the land, and in that connection we may have to examine the rights and liabilities of such tenants.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These difficulties do not arise out of the amendments proposed by the Government.

MR. SPEAKER : The hon. Member can discuss all these points when the amendments are before the House for discussion.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : The Leader of the House has no difficulty over the whole matter because the concerned Government Department is at his disposal. But we must have time to think over them. The amendments proposed are not so easy and simple as the Hon. Minister seems to think.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Those important amendments do not arise in clauses 2 and 3 of the Bill. Clause 1 will be taken up later. So, we can take up clauses 2 and 3 now and the rest of the clauses to-morrow.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Leader of the House, I submit, should not take up this attitude. After all, when we say that the amendments change the character of the Bill it should not be taken in the literal sense. We know that the punja lands constitute the overwhelming majority of the lands in this State. Therefore, what will be the total effect on the majority of the agricultural population of such an important amendment, is to be considered. Similarly the question of changing the date from July to October has got some repercussions on the people and there will also be difficulties in the practical implementation of the provisions of the Bill. When the ruling party took so much time to consider

25th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

the whole matter and bring forward certain amendments, we also have got to think of the whole matter. For this purpose we must have sufficient time and we should not rush through the provisions of the Bill. If, as the Hon. Leader of the House has stated that clauses 2 and 3 are not so important and that they can be passed to-day itself, why not we consider them to-morrow and finish their consideration in five minutes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have no objection to postponing it, if the Hon. Leader of the Opposition and other hon. Members are not in a mood to proceed with the Bill. But that is a different matter. Let them not put the blame on the Government that because certain amendments have been proposed which really do not change the character of the Bill they want the adjournment of the House. I am entirely in the hands of the Members and if they feel that we should rise now so that they can have more time to think over the various other matters I do not wish to stand in their way.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, to say that Members have got some other business to attend to and therefore they want the adjournment of the House is not correct. For considering the amendments given notice of by the Government, we must have time and opportunity. 12 noon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am really surprised that the hon. Member should put forward that point of view. Clauses 2 and 3, which can be taken up for consideration to-day, are not affected by any of the amendments given notice of by the Government, and I cannot understand the objection raised against discussing these clauses now. If the hon. Member still wants that these should be considered to-morrow, I have no objection. But let it not be said that these clauses could not be taken up to-day because of the amendments which we have proposed, and they have nothing to do with clauses 2 and 3.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : How are we to know whether these amendments proposed by the Government only relate to clauses other than clauses 2 and 3. The amendments proposed by Government may have some bearing on many clauses in the Bill and I have no time to consider their implications.

SRI P. RAMAMURTHI : I am afraid we are entering into legalistic arguments. The Hon. Leader of the House says that we require time for considering the whole question and that is the sum and substance of the whole thing. Let us not stand on certain formalities in coming to a decision on this matter. The Government want to move certain amendments and time is required to consider that and on that basis alone I am putting forward the view that the House be adjourned now in order that we may have time to think over the amendments proposed by the Government.

[25th September 1956]

MR. SPEAKER: What is the general wish of the House? Instead of wasting our time, shall we proceed to some other business?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They want an adjournment of the House.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again to-morrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

158. Notification issued with G.O. No. 3172, Revenue, dated 16th August 1956, amending certain rules published under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

25th September 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to clauses (a) to (c) of starred question No. 202 asked by Sri S. Swayamprakasam (on behalf of Sri A. Ratnam) at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th September 1956, page 220 supra.]

(a) (A) The following aids have been given to the Madras Co-operative Milk Supply Union:—

(i) A special staff of two Co-operative Sub-Registrars and 13 Senior Inspectors for the supervision of the affiliated primaries of the union.

(ii) A Dairy Officer to supervise the technical side of the working of the union to render medical aid to the cattle within the fold of the union and to ensure hygienic production of milk.

(iii) Six Veterinary first-aid posts manned by three stockmen compounders and three Livestock Inspectors to attend to prevention and curing of cattle diseases in rural areas.

(iv) A Mobile Veterinary Unit under the control of the Dairy Officer (Milk Supply Union) with a jeep, driver and a stockman-compounder to attend to medical aid of the cattle.

(v) A Senior Inspector for salvage of dry buffaloes at Vattambedu with a stockman-compounder and a cattleman.

In addition to the above supervisory staff, the following financial aids are extended to the Madras Milk Supply Union:—

(i) A sum of Rs. 2,400 is granted per annum towards purchase of medicines for the six Veterinary first-aid posts, of which 50 per cent is recoverable from the union.

(ii) A sum of Rs. 500 is granted each year for purchase of medicines for the Mobile Veterinary Unit.

(iii) A sum of Rs. 3,000 is granted each year to meet the cost of employing three egg collectors and two egg salesmen to work the Poultry Development Scheme.

(iv) A sum of Rs. 240 is granted each year to meet the cost of cycle allowances for the staff mentioned in item (iii).

(v) A sum of Rs. 540 was granted to meet the incidental charges in conducting hatcheries through mechanical incubators in 1955-56.

(vi) One hundred and forty-four cockerels of exotic breeds were supplied at Rs. 7-8-0 each during the years 1955-56.

(vii) A subsidy of Rs. 300 towards the feeding charges of one stud bull in the Vattambedu Salvage Farm.

(viii) A subsidy of Rs. 100 towards the purchase of medicines for the compounder at the farm.

[25th September 1956]

(ix) Interest-bearing loans to the extent of about Rs. 3 lakhs per annum are issued to the feeder societies as well as to individual members of the union to enable the members to purchase milch animals.

(x) Interest-bearing loans to purchase motor van.

(xi) A subsidy of Rs. 17,950 towards installation of the pasteurizing plant under the scheme for increasing milk supply to the Madras City.

(B) The following items of assistance are extended to other unions in the State :—

(i) Interest-bearing loans are issued to enable their members for purchase of milch animals.

(ii) Interest-bearing loans are issued for purchase of motor vans.

(iii) Loans for purchase of dairy machinery and other equipments are issued.

(iv) Subsidy to the extent of 50 per cent is granted for purchase of stud bulls.

(v) Newly-formed unions are exempted from payment of sales tax for the first three years of their working.

(vi) On the recommendation of the Registrar, financially weak unions are given free services of departmental officers to manage their affairs and improve their working.

(vii) In the case of supplying of milk to the Government medical institutions through tender system, unions are allowed a margin of 5 per cent over and above the lowest tendered rate or the market rate whichever is less.

(b) The Madras Milk Supply Union has set up only one pasteurizing plant at Ayanavaram and it has proposed to set up a second plant at Kodambakkam under the Second Five-Year Plan.

(c) There are eighteen other milk supply unions working in the State. They had not increased their productions to warrant installation of pasteurizers. They dispose of the entire production in raw state. After the introduction of the urban milk supply scheme, a good number of milk supply societies have been organized and as a result the unions have now increased their production considerably. The unions should transport and distribute the milk to the consumers within a period of six hours from the time of production. This is not feasible if the unions handle large quantity of milk and purchase milk from remote interior villages. To prolong the life of milk and increase its keeping quality and to enable the public to get supplies of milk at all hours, pasteurizing plants are necessarily

25th September 1956]

to be installed in the union. Necessary provision has been made in the Second Five-Year Plan to equip the following nine unions with pasteurizers :—

- (1) Calicut Milk Supply Union.
- (2) Coimbatore Milk Supply Union.
- (3) Salem Milk Supply Union.
- (4) Vellore Milk Supply Union.
- (5) Tiruchirappalli-Srirangam Milk Supply Union.
- (6) Virudhunagar Milk Supply Society.
- (7) Ooty Milk Supply Society.
- (8) Madura Milk Supply Union.
- (9) Kodaikanal Milk Supply Union.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 26th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Thiruvannoor Cotton Mill Strike

* 3 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there has been a strike in the Thiruvannoor Cotton Mill (Malabar Cotton and Spinning Mills), Kallai, Malabar, from September 11th, 1956;

(b) if so, the number of workers involved in the strike;

(c) the reason for it; and

(d) the conciliation measures taken by the Government to settle the issues which led to the strike?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir,

(b) About 700 workers.

(c) The strike is due to the failure of the parties to arrive at a settlement in the industrial dispute regarding gratuity, bonus, fixation of work load, etc.;

(d) The Assistant Commissioner of Labour held conciliation at Kozhikode and brought about a settlement on 18th September 1956. The strike has been called off on 19th September 1956.

* 4 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Cotton Mill Workers' Union, Thiruvannoor, Kozhikode, Malabar, regarding their notification to strike work from 11th September 1956 onwards; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Assistant Commissioner of Labour held conciliation at Kozhikode and brought about a settlement on 18th September 1956. The strike has been called off on 19th September 1956.

[26th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know what is the attitude of the Government towards the demands of these workers to constitute an Arbitration Board for settling some of the issues which have not been included in the recent settlement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not know how that question arises. The workers have resumed work on 19th September 1956 in pursuance of the settlement which is on the following lines :—

(1) Gratuity scheme as indicated in the memorandum of settlement will be implemented.

(2) The Union withdraws claims for bonus for the years prior to 1955. As regards bonus for 1955, there is no agreement and the Union will be at liberty to raise this issue again before the proper authority.

(3) Management agrees to reinstate the workers retrenched in 1954 and 1955 as and vacancies arise as a result of the implementation of the gratuity scheme.

(4) Management agrees to take advantage of the subsidy scheme regarding housing as and when circumstances permit.

(5) No wages will be paid for the strike period.

(6) The parties agree to defer other demands till such time as negotiations between the Mill Owners' Association, Coimbatore, and the respective Unions are over.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : My point is this. There are certain demands which have been deferred by the workers also for the time being. I want to know the attitude of the Government to the demands of the workers with regard to the constitution of an Arbitration Board consisting of the representatives of the Government, the workers and the management to settle the disputes.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the attitude of the Government with reference to disputes like these is first they would try conciliation; if it fails, they would try arbitration and if it also fails, they would set up the machinery for adjudication.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware of the fact that before the strike, the management and the Union both agreed to an arbitration and it was referred to the Government, but the Government did not agree to arbitration. That is why the strike came. May I know why, when both the parties agreed to an arbitration, as the issues involved were important ones and had to be settled early, the Government failed to refer this for arbitration?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about this particular matter. But I may tell the hon. Member

26th September 1956]

that whenever both the parties concerned agree to arbitration the Government will not stand against it. Rather they would welcome it.

Alleged assault of certain persons by the Police in Coimbatore

* 225 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Ira. Rangaswami and two others S. C. Viswanathan and K. Marimuthu were taken to Vaisya Street Police station in Coimbatore at 2 a.m. on 30th July 1955 by two constables in mufti while they were fixing the wall posters issued by the Dravida Kazhagam in bamboo thattis, and kept in the Police lock-up till 3 p.m. on 1st August 1955;

(b) whether it is a fact that Mr. John Khan Sahib, Sub-Inspector of Police, indulged in abusive language against them and severely beat them causing bleeding injuries on their legs, hands, bodies, etc.;

(c) whether it is a fact that a doctor of the Headquarters Hospital, Coimbatore, examined them on their release from the Police lock-up, and issued wound certificates to them;

(d) whether any complaint was received from them by the Government; and

(e) whether any action was taken against the Police Officer, and, if so, what it was?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir. It is a fact that three persons Ramaswami, son of Rama Naicker, Viswanathan, son of Veerabhadra Naidu and Marimuthu, son of Ganesh Asari, were arrested at about 2 a.m. on 30th July 1955. They were remanded to custody by the Town Sub-Magistrate on the morning of the same day. As the 30th and 31st were holidays, the accused were kept confined in the Police lock-up as remand prisoners and taken to Court on 1st August 1955.

(b) No, Sir.

(c) Yes, Sir.

(d) No complaint was received by the Government. It has however been reported that Sri Viswanathan preferred a private complaint in Court. The Third City Magistrate, Coimbatore, inquired into the complaint under section 202, Criminal Procedure Code. He dismissed the complaint as he found that the allegations were baseless.

(e) Does not arise.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, for what offence and under what circumstances these three persons were arrested and taken to police custody?

[26th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They were found affixing posters containing an appeal to the public to take part in the " National Flag Burning Agitation " on 1st August 1955. Therefore, they were taken into custody.

SRI V. BALAKRISHNAN : Was such posting of posters prohibited by an order of the Government and was the arrest made in pursuance of that order?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, to incite the public to burn the National Flag cannot be permitted and that is why we issued instructions that it should be prevented and in pursuance of that order, preventive action was taken against these persons.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, affixing wall posters in the early hours of the day cannot be an offence. Under what provision of law were the instructions issued and what sort of offence does it constitute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They were arrested under section 151, Criminal Procedure Code. The Government cannot tolerate any incitement to burn the National Flag and therefore we issued strict instructions. I am glad that preventive action was taken and the incident was effectively prevented.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Does not an insult to the National Flag by itself constitute an offence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, legally it has not been made an offence, but the Government are determined to see that if any attempt is made to burn the National Flag, it is prevented. If necessary, legislation will also be undertaken for that purpose. I am sorry that the hon. Members should take an attitude as if they are supporting this and think that there is nothing wrong. That attitude itself, I am sorry, cannot be appreciated.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know whether it is proper for the Police to keep these persons in custody for two days without sending them to Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already stated that 30th and 31st July 1955 were holidays. That is why they could not be produced before the Court. If there has been any illegal detention, there are provisions in the law for taking action.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I would like the Hon. the Minister to understand that I am not suggesting that any affront to the National Flag should be tolerated. In view of the fact that such an act has not been made a legal offence and when the Government have got to take action, they have got to circumvent the law and take extra-legal action, may I know whether the Government would be prepared to undertake legislation forthwith to the effect that any affront to the dignity of the National Flag will be an offence?

26th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But I hope that commonsense would have prevailed now and that in future there will not be any attempt to burn the National Flag or insult the National Flag in any way.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, I have to point out that the law is very strict and no person can be detained in Police custody for more than 24 hours. If, as is admitted, these persons have been kept in custody for more than 24 hours, may I know what action are the Government going to take against those persons who detained them for more than 24 hours? If the Court was not sitting in the Court premises on those days, there are provisions whereby the concerned persons could be taken to the houses of the Magistrates.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, in cases of illegal detention, there is provision in the law for the purpose of getting redress against such illegal detention. Here the circumstances under which they were kept in the Police lock-up have been sufficiently explained.

Cottage industries on paper production

* 226 Q.—

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri A. Ratnam is not in his seat, the question and answer will be printed in the proceedings. 9-10 a.m.

SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the raw materials required to start a paper mill;
- (b) whether there is any proposal to start paper mills;
- (c) whether the Government are encouraging any cottage industries on paper production; and
- (d) if so, the particulars?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The main raw materials required for the manufacture of paper are—

- (i) Any cellulosic raw material such as soft wood, bamboo, eta reed, Sabhai grass, waste paper, rags, tailor's cutting, etc.;
- (ii) chemicals like chlorine, caustic soda, alum, etc.;
- (iii) other materials like chalk, rosin, etc.; and
- (iv) water and electric power.

(b) Yes, Sir. Proposals to start either a newsprint or a rayon pulp plant in the public sector near Bhavanisagar utilizing the bluegum and wattle wood of the Nilgiris are under consideration. Paper industry is generally left for development in the private sector.

[26th September 1956]

(c) & (d) Yes, Sir. The Government have sanctioned the establishment of a hand-made paper unit at Gandhigram, Madurai district, and it started functioning from 1st May 1956. Proposals for starting similar units at Mudabidri in south Kanara district and in the Lower Bhavani Project area are under consideration of the Government. The Government have also sanctioned a grant of Rs. 5,000 to the hand-made paper unit at Vennar Bank, Tanjore, and have issued instructions for the purchase of paper produced by this unit for the use of the Government.

Steps for the removal of water scarcity in the City

* 227 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps taken by the Government to remove water scarcity in the City of Madras during the months of April and May 1956?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: There was no marked scarcity in April and May 1956. Supplies compared well with the previous two months and the corresponding periods in previous years.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Since once in a way this kind of water scarcity occurs, will the Hon. Minister see that Madras is not left thirsty before he leaves?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The question of taking a quantity of five hundred million cubic feet of water from the Araniar Reservoir to the Red Hills Lake for augmenting the water-supply to the City is under consideration.

SRI A. M. RATHNASWAMY: What happened to the scheme for utilizing the Krishna-Pennar waters for augmenting the City water-supply?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: This question should be addressed to my Hon. Colleague.

Construction of an air base in Ramanathapuram district

* 228 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have made any representation to the Centre for the construction of an air base in the name of Katta Bomman in the Ramanathapuram district under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether the Government will approach the Central Government now at least to have an air base in Ramanathapuram district in the name of Katta Bomman?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The Government of India have stated in some other connexion that it would not be possible to open any new air base in the near future.

* Expunged under orders of Mr. Speaker Announcement made in the House on 29th September 1956.

[26th September 1956]

SRI S. R. ARUMUGAM: கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் குடிநீர் என்ற இடத்தில் ஒரு விமான நிலையம் கட்டப்போவதாக நினைத்தோம். அந்த விமான நிலையம் எப்போது கட்டப்போகிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: அந்தமாதிரியாக மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வித விமான நிலையத்தையும் கட்டப்போவதாகத் தெரியவில்லை. அந்த யோசனையை அவர்கள் கைவிட்டுவிட்டார்கள்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Without getting lost into the controversy of the national or anti-social character of Katta Bomman, will the Hon. Minister try to get an air base established in the area?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That has been negated by the Government of India for reasons which are best known to them. They have said that there no immediate necessity or possibility of any air bases coming into existence.

Tin Workers' Cottage Co-operative Society, Palghat

* 229 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any representation from the Tin Workers' Cottage Co-operative Society, Palghat, or from any other person with regard to the organization of a Cottage Co-operative Society for Tin Workers at Palghat; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under the consideration of the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In view of the importance of organizing the tin industry on a co-operative basis, will the Government be kind enough to take a decision in the matter immediately?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Director of Industries is examining the proposal for the organization of the industry of tin workers in Palghat. The proposal envisages the organization of a co-operative society providing employment to 70 workers. Each worker will produce finished goods valued at Rs. 8 with raw material worth Rs. 3. A worker will be paid Rs. 2 as wage. There is a gross profit of Rs. 3 per day per worker. The hon. Member will see the prospects of the industry from these figures.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: This tin workers' society was formed on 12th March 1956. The preliminary investigations were over before the month of June. An Inspector went

* Expunged under orders of Mr. Speaker. Announcement made in the House on 29th September 1956.

[26th September 1956]

to the spot and investigated the possibility of forming the society, and after him the Assistant Director of Industries and Commerce, Kozhikode, went to the place and made his own investigation. All of them have recommended the establishment of the society and its immediate registration. The Community Project Administration at Palghat has promised a loan of Rs. 25,000 for the society. Considering all these facts, will the Hon. Minister take necessary steps to get the society registered immediately and make it commence functioning before the Reorganization of the States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am obliged to the hon. Member for furnishing all these particulars to the House. I may tell him that the scheme requires further scrutiny which the Director of Industries is doing. I can assure him that we will cause no unavoidable delay in sanctioning the scheme.

Opening of a Sub-Court at Cannanore

* 230 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have sanctioned the opening of a Sub-Court at Cannanore in Malabar district; and

(b) whether the Madras High Court has made any recommendation in this behalf?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The answers to both the clauses are in the negative.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: In view of the shifting of the Mangalore Sub-Court to Kasaragod, is there any idea of establishing a Sub-Court in between Kasaragod and Cannanore?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have received a representation in the matter and I have referred it to the High Court for their views.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Since there is a possibility of a time-lag after 1st November 1956 as the whole issue will have to be re-studied by the Kerala State Government, will the Madras Government, which is already seized of the issue, think of coming to a decision before 1st November?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That will be my endeavour. But I will have to be guided by the High Court and I hope to receive their views very soon.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA: While dealing with this question, will the Government be pleased to bear in mind the claim of Kasaragod in preference to that of Cannanore in the light of the number of Kanarese people residing in the area and the number of Kanarese documents there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In case we decide to have any Sub-Court, we will take this factor into consideration with regard to its location.

26th September 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Government have received any representation from Kasaragod to locate the Sub-Court there and, as on a former occasion the demand for a Sub-Court there has been accepted, whether Kasaragod would be given preference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that this aspect also will be borne in mind in coming to a decision with regard to location in case we decide to have another Sub-Court.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I point out that incidentally it will take the wind out of the sails of those who want to promote discontent there on the basis of language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think I should enter into this controversy. If at all there is any controversy, I leave it to the hon. Members from Malabar and South Kanara to settle it. But this Government will look into the matter with an impartial attitude and come to a just decision.

Promotion of Foresters trained at Dehra Dun

* 231 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 9-20 a.m.

(a) whether the Government have received any memorandum in 1955-56 from Foresters who have undergone training at Dehra Dun regarding the percentage of promotion from among them as Rangers; and

(b) if so, whether any and if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government directed that existing arrangements under the rules should continue.

Cases of adulteration of food articles

* 232 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of cases of adulteration that ended in conviction in the year 1955-56; and

(b) the steps taken to prevent adulteration?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) 5,729.

(b) The Central Prevention of Food Adulteration Act is being strictly enforced in this State to prevent adulteration. Results of prosecution are released to the Press making specific reference to chronic offenders which may act as sufficient deterrents. The public and the trade are also being periodically educated by talks on the evil effects of adulteration of essential foodstuffs.

[26th September 1956]

SRI K. ARANGANATHAN : When the profit out of the transaction is taken into consideration, the fine that is imposed for the offence of adulteration is nothing. Therefore, will the Government come forward to impose sentences of imprisonment on the offenders and also take necessary steps to issue instructions to courts that these offenders should be given the maximum punishment?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Under the new Act, large fines are allowed to be imposed. For a second offence, imprisonment is the punishment.

SRI K. T. RAJU : உணவு கலப்பட தடுப்பு நடவடிக்கைகளின் பெயரால் பல சமயங்களில் பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளும் மற்ற ஜனங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மூன்று திணைக்களாக ஈரோட்டில் மஞ்சள் மார்க்கட் மூடிக்கொடுத்தது. மத்தியமாடிகளுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் தந்தி அடித்தும் கூட அதிகாரிகள் Godown களை திறந்துவிடவில்லை. அங்கு இருக்கும் சுகாதார அதிகாரியும் பிடிவாதமாக இருக்கிறார். உணவு கலப்பட சட்டத்தின் பெயரால் ஒரு விவசாயமே நசுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடிக்காமல் குறைபாடு விவசாயம் தடைபெற வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have no information about the statement made by the hon. Member that the stocks have not been released. They have been ordered to be released.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, may I bring to the notice of the Government that some of the Health Officers do not know what is adulteration and what is agricultural stock? Will the so-called officers be instructed or educated about the difference between adulteration and agricultural stock?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This is a very simple matter. No instructions are necessary.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, may I know, out of the 5,000 odd cases, how many are cases which relate to manufacturers and how many to wholesale merchants?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : A separate question may be asked.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, the punishment for the offence of food adulteration is very heavy, as the Hon. Minister has said. Therefore it is absolutely necessary that people should be educated on the various clauses in the Food Adulteration Act. Does the Hon. Minister know that copies of this Act are not available to the public (in any language)?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The public as well as the trade are being periodically educated, as I have already said, by talks on the subject. It is proposed to issue a pamphlet for educating the public and the trade. As regards the non-availability of the copies of the Act, I shall have enquiries made.

[26th September 1956]

SRI K. ARANGANATHAN : In Madras City, persons coming from the mufassal have necessarily to take their food in the hotels. Whether it is a big hotel or a small hotel, each and every article of food is adulterated. So far it seems that the Government have not at all taken action to check this evil. Will the Government come forward to check closely this food adulteration every week and every day not only in the City hotels but also in the mufassal hotels?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Measures are being taken to find out cases of food adulteration. Samples sent to the King Institute, Guindy, are very limited. We are proposing to open other public health laboratories.

SRI M. PALANIYANDI : உணவு கலப்பட குற்றத்திற்காக சாதாரண வியாபாரிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். நாங்கள் கலப்படத்துக்கு ஜவாப்தாரியல்ல, உற்பத்தி ஸ்தானத்திலுள்ளவர்களை பிடிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். இப்பொழுது ஈரோட்டில் உற்பத்தி ஸ்தானத்தில் நபர்களை பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களை விடுதலை செய்யாது தண்டிக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Some hon. Members want more severe punishment to be imposed while some others say that the offenders should be dealt with more leniently. I would request hon. Members to come to an agreement in this matter before they go to the Government.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, is there any difference between adultery and adulteration? (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a fundamental difference. The hon. Member will please consult experts on the subject.

Utilization of the Parambikulam River waters

* 233 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have sent any communication to the Travancore-Cochin State during the year 1956 to discuss the utilization of the Parambikulam River waters; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes, Sir.

(b) This Government addressed the Government of Travancore-Cochin State in April 1956. That Government were informed that the Parambikulam Aliyar Reservoir Project proposed by this Government would not affect their existing schemes and they were requested to reconsider their decision and to accord permission for the necessary preliminary investigation of the scheme by the Madras Public Works Department Officers. As a prelude to such investigation, it was suggested to that Government that the Chief Engineers of both the States might meet and discuss the rights of the

[26th September 1956]

respective Governments regarding the waters of Aliyar, Sholiyar and Parambikulam. The Travancore-Cochin Government agreed to the holding of a conference of the Chief Engineers of both the States subject to the condition that final decisions should be taken only at Government level. A conference of the Chief Engineers of both the States was held at Pollachi on the 6th and 7th July 1956. The Chief Engineer (Irrigation), Madras, submitted a note on the discussions. He reiterated that the schemes proposed by this Government would not affect the existing schemes of the Travancore-Cochin Government and suggested that the Travancore-Cochin Government might be addressed again and that the Planning Commission might also be apprised of the present position. The Government of Travancore-Cochin State and the Planning Commission have been addressed accordingly and their replies are awaited.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the Parambikulam river is a very important one. Will the Government take special measures to approach the Central Government who are responsible for the Travancore-Cochin State administration and get their permission immediately?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is what we have been doing already. Their reply is awaited. Beyond this, we cannot do anything to act immediately unless we get the sanction from the Central Government immediately. We are taking all necessary steps expeditiously.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, the question of the utilization of the Parambikulam waters for irrigation purposes in Madras State is a question which is of much concern to the people of Tamilnad as well as to the people of Kerala. There is popular concern about this in Kerala and editorials have appeared in several of the leading Malayalam dailies questioning the propriety of the Adviser to negotiate such an important matter at this juncture. In view of this, will the Government postpone further negotiations till the formation of a popular Ministry in Kerala State?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We are not concerned with the Government at all. As I have already said, we have only placed the matter before the Planning Commission. They are the people to arbitrate, and they will know with whom they are dealing.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, I think the Hon. Minister is aware of the entire situation. May I know from him what is the trend of the Travancore-Cochin Government and whether they are likely to agree to our request? May I know also what is the view held by the Planning Commission in this matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We have made a representation to the Planning Commission, and they have given indications to the effect that the matter

[26th September 1956]

which the Madras Government have put forward is an entertainable one. Beyond this I am unable to give any other information.

SRI V. K. PALANISWAMI GOUNDER : பரம்பிகுளத் திட்டத் திலே ஒரு டாம் ஆலியார் டாம். அது நமது பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதை முதலிலே எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : அப்படித்தான் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. சேர்த்துச் செய்வதற்கு அவர்கள் ஆட்சேபனை செய்தால் நம்முடைய பகுதியை மட்டுமாவது முதலில் செய்வதற்கு அனுமதி கோரியிருக்கிறோம்.

SRI K. G. PALANISWAMI GOUNDER : பரம்பிகுளத் திட்ட சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இப்பொழுது நான் சொன்னதை கனம் அங்கத்தினர் கவனிக்கவில்லை போலிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI : பரம்பிகுளத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாயும் என்று கூறப்படுகிறது. நண்பர் ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் சொன்னது போல் இதை ஒத்திப்போடாமல் தமிழ் நாட்டிற்கே மிகவும் பயன்படக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரத்திலேயே நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா? திட்டம் எவ்வளவு ரூபாய்க்கு மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : கூடும் என்பதும் கூடாது என்பதும் நாம் சொல்லவேண்டிய தில்லை. அது மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரியும்.

SRI S. R. ARUMUGAM : சர்க்கார் ஆரம்பத்தில் செய்யப்பட்ட பரிசீலனைக்கும், தற்போது செய்யப்பட்ட பரிசீலனைக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா? ஆரம்பத்தில் எவ்வளவு ஆறுகளை சேர்த்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது? இப்பொழுது எவ்வளவு ஆறுகளை சேர்த்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏதாகிலும் பரிசீலனை செய்தார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்டால் உடனடியாக பதில் சொல்ல முடியாது. அதற்குத் தயாராகவும் இல்லை. பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். இதைப்பற்றி அதிகமாக விவாதம் செய்யாமலிருந்தால் நமது காரியங்கள் அனுகூலமாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Since the Hon. Minister has made it entertainable to the Government of India, will he also relentlessly pursue the matter to make it acceptable?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That is what we have been doing. We know that the scheme is very essential and will be helpful to us. But it should not be at the cost of the other Government. We have put forward our case very emphatically and certainly we will try to pursue it to the bitter end.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. Minister also consult the hon. Member how to make things acceptable and entertainable?

[26th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY: May I know why the Government are satisfied with the catchment area that belongs to our State? The Chief Engineer, it was pointed out, had stated after discussion that we propose to take water only from the catchment area that belongs to our State. Why should the other parts belonging to the other State be excluded? We are demanding the other parts also.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: We are not demanding any other portion for the construction of the dam. One of the reservoirs might be coming up in their area. That is why consultations are going on. We have made it clear that it will be constructed without detriment to the riparian interests which they also enjoy under that river.

SRI V. C. PALANISAMY GOUNDAR: In the matter of extension of irrigation under this scheme will the Government take into consideration the question of giving irrigation facilities to the famine affected areas of Palladam and Dharapuram.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: பசி வருவதற்கு முன்னாலேயே நெய் விவசாயப்பற்றி கோருவது போல் இருக்கிறது அவர் கேட்கிற கேள்வி.

Grant for the Art Festival of Akila Malabar Kendra Kalasamithi, Kozhikode

* 234 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 3rd April 1956, from the Akila Malabar Kendra Kalasamithi, Kozhikode, requesting them to recommend to the Government of India, a grant of Rs. 5,000 for the Art Festival conducted by the Samithi; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The representation was forwarded to the Government of India.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: May I know whether this Government has received any reply from the Government of India on this issue?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. We have since received the reply from the Government of India. They have expressed their inability to render assistance to the Kala Samithi as all these matters are being attended to by the Sangeeth Natak Academy. The Kala Samithi has now been asked to address the Academy with regard to this.

26th September 1956]

Kerala Plywood Company, Kozhikode

* 235 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Additional Commissioner for Workmen's Compensation, Madras, has given an award in 1954 directing the management of Kerala Plywood Company, Limited, Kallai, Kozhikode, Malabar, to pay Rs. 8,861-11-5 to 41 workers in the said company;

(b) if so, whether the management have paid the amount to the workers; and

(c) if not the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Additional Commissioner for Workmen's Compensation awarded a sum of Rs. 7,717-14-9 as against Rs. 8,861-11-5 claimed by the workers.

(b) No, Sir.

(c) The District Magistrate, Kozhikode, was asked to recover the amount under Section 15 (5) of the Payment of Wages Act. It was not however possible to recover the amount as the Company was not working and as the movable property of the Company had already been attached and sold under Revenue Recovery Act for the realization of income-tax arrears.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister whether the Collector of Malabar has made detailed enquiries about the assets of the company and reported to Government that at least a portion of the award could be implemented so that the workers could be benefited? Would the Government also see whether the workers are enabled to get some benefit out of this? In this connexion may I also bring to the notice of the Government that the Collector of Malabar, now-a-days when the question of implementation of an award comes up before him, in many cases used to report to Government that the company was not in a position to pay the amount mentioned in the award. If there be such cases, will the Government be pleased to take steps to make detailed enquiries about the assets of the company and see that the workers get their due share according to the terms of the award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

Hospitals and Dispensaries without doctors

* 236 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of hospitals and dispensaries that are without doctors during the year 1956?

[26th September 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Three institutions were without doctors. The vacancies have since been filled up.

SRI N. K. PALANISAMY : May I ask whether the Government would amend the rules so that in future before awarding degrees to the medical students, they would be made compulsorily to serve in rural hospitals for a period of at least two years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Several of them do go to the rural areas but some are unwilling. No rules are necessary on the subject.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Are the Government aware of the fact that it is not due to want of service spirit on the part of the Doctors that they are not willing to go to rural parts. On the other hand the local boards conducting these rural dispensaries are not in a position to pay them decent salaries, adequate pay or even a living wage. Therefore will the Government see that the doctors practising in rural parts are paid adequately?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir, there is a proposal to provincialize the rural dispensaries. It will take some time.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Will Government make necessary rules or amend the existing rules and make it compulsory on the part of these doctors to serve in rural dispensaries since many dispensaries run by local bodies and district boards are closed for want of qualified doctors?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : If doctors posted to rural areas do not choose to go there, their services will be terminated.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that two hospitals were without doctors. May I know for what length of time these hospitals were without doctors and what were the arrangements made for medical treatment of the people living round about those dispensaries during that period?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I cannot say offhand for what period these hospitals were remaining closed. From time to time here and there, certain hospitals are closed because doctors do not go there in time.

SRI V. BALAKRISHNAN : How is this scarcity of doctors in our country consistent with the policy of the Government in permitting recruitment of doctors to go to Malaya and Singapore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Doctors who undergo training at enormous expense should be at liberty to serve wherever they like.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Will the Government be pleased to state whether these hospitals at least had the service of honorary

[5th September 1956]

medical officers attached to them. If not will the Government consider the question of appointing honorary medical officers to every one of these dispensaries or wherever possible

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Wherever there is necessity, honorary men are appointed. But there are many places where the services of honorary men cannot be secured in spite of repeated advertisements.

SRI V. K. PALANISWAMI GOUNDER : Apart from the rural dispensaries, there are 'pucca' dispensaries run by the district boards. The scale of pay of doctors in these institutions run by the local boards is far below the scale of pay of doctors in Government institutions. That is why the doctors are not going to local board dispensaries. Will the Government see that the pay of the Local Fund cadre of doctors are raised to the level of the Government doctors?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There are differences in the scales of pay between people employed by the Central Government and the State Government. So also there are differences in the scales of pay for men in the service of the State and local boards. These differences cannot be straightway removed. It is a matter of finance.

SRI P. SELVARAJ : We hear now and then that rural dispensaries are not getting doctors. If that is so, will the Government come forward to force the medical students who are studying under scholarship to go to rural dispensaries and serve there for two years? 9-10 a.m.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not think that it is either fair or just to impose that condition to people who seek medical education.

SRI V. K. PALANISWAMI GOUNDER : The Hon. Minister is pleased to state just now that there is difference of pay in all categories. The scale of pay of doctors under Local Bodies and the Government are very much different. The scale of pay in the Local Bodies is Rs. 85 whereas in the Government the scale of pay is Rs. 200. So, will the Government see that this disparity in the scale of pay is reduced?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Most of the Local Fund institutions at Taluk Headquarters have been provincialized. As I said, the Second Five-Year Plan provides for provincialization of rural dispensaries also. In course of time, the Government will take over such institutions and give better scales of pay to doctors employed at these medical institutions.

SRI B. K. NALLASWAMI : Is it not a fact that medical practitioners are discouraged to go to the rural parts just because even adequate supply of medicines and chemicals are not given to them due to the Government Order restricting the supply of such medicines and chemicals by Local Boards?

[26th September 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is too much of unnecessary medication. I think it is better sometimes to have less medicines.

SRI K. PARTHASARATHY : Recently the Government prohibited the employment of 'B' class practitioners in rural dispensaries and as a consequence many dispensaries are without doctors. In view of the fact that many dispensaries are closed for want of doctors, will the Government consider the desirability of relaxing the rule at least for a short period? Also, will the Government consider the desirability of training doctors for a short duration as an emergency measure for some time to come?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : 'B' class practitioners who have not been trained in any institution recognized by the Government are not now allowed to be posted to rural dispensaries. It is better to have qualified practitioners for these dispensaries. I would rather have no dispensary if properly qualified practitioners are not available.

Construction of the Kariankot bridge

* 237 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to question No. 433 on 17th December 1954—

(a) the amount so far spent on the construction of the Kariankot bridge at Nileshwar in South Kanara district; and

(b) why the work has not yet been completed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Rs. 3,61,300.

(b) Owing to some difficulties in regard to the foundations, the work could not be completed as programmed. But of the 16 wells for the bridge foundation, 12 have been successfully sunk and plugged. Two more wells are being sunk. Two remain to be sunk.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : What is the estimated cost of the work and whether the estimate has been increased, and if so the total estimated cost. Also, when is the work expected to be completed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The original estimated cost is Rs. 6,34,000. There is no question of any revision or otherwise.

Wireless station in M.S.P. Camp at Malappuram

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, both question Nos. 238 and 239 may be taken up together as they relate to the same subject.

MR. SPEAKER : Yes, they may be taken up together.

6-1.

[26th September 1956]

* 238 Q.—**SRI K. T. SREEDHARAN** (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the "Air Mast" at the Wireless Station in the Malabar Special Police Camp at Malappuram, Malabar, has been removed from there to some other place in the State in July 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

* 239 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the air mast used for the wireless set kept in Malabar Special Police Camp at Klari near Malappuram, Malabar, has been removed recently from that place to a place out of Malabar; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Sir, I may be permitted to supplement my answers because this is one of the series of fantastic and irresponsible allegations which were made against the Madras Government that they are moving articles from the Malabar district.

The aerial mast referred to in the questions is an ordinary hinged tubular post of galvanised iron material whose value according to the rate list of the Posts and Telegraphs Department is about Rs. 150 and there are five pairs of such masts distributed at West Hill, Klari, Malappuram and Pandikkad. These were erected in 1922-23 by the Posts and Telegraphs Department for the use of the Malabar Special Police. Due to age and efflux of time, these posts have all become tilting or bent. The Commandant, Malabar Special Police, Malappuram, has reported that no such post was handled or disturbed at Malappuram. He has also stated that not even a screw connected with the signalling apparatus or other articles belonging to the undivided Malabar Special Police has been so far moved out of Malabar nor will they be removed. Therefore, under the circumstances, I do not know on what basis these questions were put; wide publicity had been given in the newspapers and editorials were also written on that basis.

SRI M. PALANIYANDI : அதேமாதிரி அடிக்கடி மலபார் மெம்பர்ஸ் கள் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தமில்லாமல் கேள்வி போடுகிறார்கள். இவ் விஷயத்தைப்பற்றியும் பிரமாதமாகப் பத்திரிகையில் தலையங்கமே எழுதப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அனாவசியமாக மலபாரச் சேர்ந்தவர்கள் துஷ்பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை எல்லா மக்களுக்கும் தெரிவதற்காக சர்க்கார் இவ்விஷயத்தையே விளம்பரப்படுத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது அந்த மெம்பர் களை அவ்வாறு இல்லை என்று பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[26th September 1956]

Pottery Training Centre at Periyē

* 240 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to start a Pottery Training Centre at Periyē in Kasargod taluk, South Kanara district; and

(b) if so, when it is likely to be started?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Assistant Director of Industries has recommended to the Government the starting of a Pottery Training Centre at Periyē?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI A. IYANAR: எராளமான மண்பாண்டத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்துள்ள மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு டிரெயினிங் சென்டர் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றி ஒரு தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

Guineaworm-affected areas

* 241 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that intensive survey of guineaworm-affected villages in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, is made only in non-panchayat areas; and

(b) if so, the reasons for the exclusion of panchayat areas?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 242 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the District Collector, Tiruchirappalli, has recommended to the Government for sanction of any special scheme for providing protected water-supply to the guineaworm-affected areas in Udayarpalayam taluk, such as Kodukkur village;

(b) if so, what it is;

(c) whether sanction has been accorded to it; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) to (d) Does not arise.

[26th September 1956]

Non-admission of Malayalee students in Technical Colleges in Tamil districts

* 243 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have issued any instructions not to admit Malayalee students into the Technical Colleges situated in the Tamil districts in view of the impending reorganization of States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know how many were admitted in all and of them how many happened to be Malayalees this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as the Government Colleges are concerned, we have issued instructions on the same basis as in the previous years, that is, on the population basis. So, this year also there is no restriction in the admission of students from the Malabar district. I am sorry I do not have the exact number of students admitted but there is no reduction in the number of seats available for the Malabar district.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: I should be extremely happy if the Hon. Minister would give the exact number of students admitted, because this question of admission unnecessarily leaves a tinge of bitterness in the minds of some victims. One of the victims—he at least pretended to be a victim—told me that because he was a Malayalee, he could not get admission. Probably this is a canard and the proof of the pudding is in the eating. Therefore, I would like to know how many Malayalee students were admitted and how many Tamil students were admitted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated that the percentage and the number of seats have also been fixed with regard to Malabar district as against the other areas, and that number had been filled up. I may assure the hon. Member that there was not any reduction even by one seat. But if the hon. Member is referring to any person belonging to the Travancore-Cochin area but living in this State, then it is a question of students belonging to another State being admitted here and I suppose he is not referring to such cases. If it is a question referring to Malabar district, I may assure him that no reduction was made and the same basis which has been adopted for the last so many years was adopted this year also.

SRI M. NARAYANA KURUP: May I know whether the quota is set apart for Malayalees or for Malabar district and whether any Malayalee admitted, for instance, from the City of Madras is accounted for in the quota set apart for Malabar district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The quota is set apart for Malabar district with nativity certificates. As a matter of fact, many Malayalees got nativity certificates from other districts.

9-50 a.m.

[26th September 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know whether this fixation is to continue after separation and if so for how long?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No final decision has been taken in the matter. Our own view is that there are sufficient facilities available in Trivandrum; but that is a matter for discussion and ultimately we have to arrive at an agreement.

Grants for Local Development works in Malabar

* 244 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have instructed the Collector of Malabar not to give any grants under the head ' Local Development Works ' after 1st April 1956; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that there is no sanction from the Planning Commission for subsidizing Local Development Works since 1st April 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of that. What I am aware is that Rs. 12 lakhs has been allotted in the current year under Local Development Works for Malabar district.

Separate fund for agricultural credit

* 245 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether this Government propose to establish a separate fund for agricultural credit; and

(b) if so, the nature of the fund and the method by which it will be administered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Transfer of the management of Koodaly High School in Malabar

* 246 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 29th October 1955, from the management of the Koodaly High

[26th September 1956]

School in Chirakkal taluk, Malabar district, requesting them to accord sanction to transfer the management of the High School to a registered Committee; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Temporary closure of Malabar Tiles Factory, Feroke

* 247 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the conciliation measures taken by the Government in the dispute between the Management of the Malabar Tiles Factory, Feroke, and the Feroke Tile Workers Union on the temporary closure of the factory since 6th June 1956; and

(b) the number of workers unemployed on account of this closure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Labour Officer, Kozhikode, enquired into the alleged lockout on 1st August 1956 and visited the factory on 7th August 1956. He submitted a report that there was no lockout as alleged by the union and that the lay off was for *bona fide* reasons. The Labour Officer and the Commissioner of Labour recommended that there was no case for adjudication. The Government accepted their recommendation.

Subsequently the Commissioner of Labour held discussions with the Managing Partner of the Malabar Tile Works and the hon. Member on 23rd August 1956. The Managing Partner has agreed to absorb all the workers within a period of three weeks from 24th August 1956 if the weather continued to be good.

(b) About 300 workers.

Deputation of teachers

* 248 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any deputation of teachers working in the schools managed by the Malabar Education Society met him on 1st August 1956 or about that date; and

(b) if so, the main points represented to him and the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The main points represented by the deputation related to the payment of salaries to the teachers and about safeguarding their service conditions. These points are under consideration.

[26th September 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP: As a result of the steps taken, the teachers were given their arrears of salary and dearness allowance up to June and as a result of that, the teachers withdrew their strike. Subsequently no payment has been made to the teachers. May I know what proposals the Government have under consideration to ensure regular payment of the salaries of these teachers in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Advance grants have been sanctioned so that the salaries may be paid to these teachers.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know whether the necessary sanction has been accorded and it is under operation because it has been a scandalous instance that teachers have not been paid on account of the perversity of one person? If the Government directly pay the salaries of these teachers it will be good?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: My impression is that the payments are being made now. But as regards what permanent arrangements should be made to overcome this difficulty, I have called for a report from the Divisional Inspector of Schools in consultation with the Collector of Malabar. I am told that we have just received the report from the Divisional Inspector of Schools and that will have to be considered and an arrangement which will be satisfactory to the teachers will be arrived at.

Allotment made by the Centre from cess-fund

* 249 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount received by this Government as their share out of the cess-fund since four years up to date; and

(b) the amount spent or sanctioned out of this share for the benefit of the handloom industry and the handloom workers of Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Rupees 3,91,92,037 up to the end of August 1956.

(b) Rupees 11,94,857.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that the share out of the cess fund due to Malabar district has not been allotted to that district and may I know what proposals the Government have got to utilize the cess fund in Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government can administer the Cess Fund only within the framework approved by the All-India Handloom Board and within that framework, the Government have been taking up all feasible schemes in Malabar district. I may tell the hon. Member that under the Second Five-year Plan, the Government of India have agreed to make a separate allotment for Malabar district. I may also tell the hon. Member

[26th September 1956]

that the Government of India have been considering the setting up of a spinning mill for the benefit of weavers in Cannanore in the public sector.

SRI S. PANCHAKSHARAM: May I know whether the Hon. Minister has got figures of district war allotments and will he be pleased to furnish the same to the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member puts a separate question, then I will furnish the figures.

SRI K. T. SREEDHARAN: May I know from the Hon. Minister whether Rupees ten lakhs have been earmarked for the starting of a spinning mill in Cannanore from out of the cess fund?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no question of earmarking. The Government of India have a proposal to start a spinning mill for the benefit of the weavers in Cannanore.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Government whether there are any proposals to start more handloom industrial co-operatives in Chirakkal taluk in Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The formation of more industrial co-operatives for the benefit of weavers thrown out of work from handloom factories is under consideration.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know whether the spinning mill which the Hon. Minister has in mind is over and above the one spinning mill for which shares have been collected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think there is provision for two mills. Even if it were to be a co-operative mill, the bulk of the share capital must come from the Government of India either by way of subscription or by way of loan. Only one mill is proposed to be started and to avoid putting a burden on the people, the present proposal is to have a spinning mill in the public sector itself.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Government whether there are any proposals to give short term or long term loans to handloom factories so that they may continue to function and also whether there is any proposal to give two annas wage increase per rupee to the handloom workers as the present wages of the handloom workers are very low? May I know whether the Government have considered these proposals and whether they propose to take any action on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Since a fairly substantial amount has been collected from the P.C.C. Societies and also from the common people to form a co-operative spinning mill, would the Government give an assurance that before 1st November 1956 they would try their best to have the mill registered?

[26th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know the exact position. However much I would like to have the mill registered before 1st November 1956, I am not sure whether it would be feasible. I can assure the hon. Member that I will do whatever is possible.

Sealing of turmeric stocks at Erode

10
a.m.

* I (PRIVATE NOTICE) Q.—SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Sir, I would like to draw the attention of the Hon. the Minister for Public Health by means of a private notice question to the fact that huge turmeric stocks at Erode mundy were sealed on 20th September 1956. I think that representations have been made by the agriculturists and merchants for the release of the stocks expeditiously. It seems that the Public Health Officer at Erode, under the powers vested in him, has sealed certain turmeric stocks on the ground that they have been adulterated. As a result, the ryots are not able to sell away their stocks. I therefore request the Hon. the Minister to take immediate steps to see that the stocks are released so that the poor agriculturists can sell away their stocks in the open market. My question runs as follows :—

“ Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that turmeric stocks at Erode Mundy were sealed on 20th September 1956;

(b) whether any representations were made by the agriculturists and merchants to the Hon. Minister for the release of the agriculturists' stocks expeditiously;

(c) whether it is a fact that the poor turmeric growers have been considerably affected by the non-release of the sealed stocks so far; and

(d) whether the Government will consider the desirability of issuing immediate instructions to release the turmeric stocks so that the poor agriculturists may be allowed to sell away their produce?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Mr. Speaker, Sir, I cannot understand on what grounds the hon. Member is putting such a question.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri P. G. Karuthiruman has given notice of a private notice question, which means that the question relates to an urgent matter. The Hon. Minister has been consulted and is prepared to answer the question. Therefore, I have allowed the hon. Member to put the question and the Hon. Minister will now answer.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Special consideration has been given to the representations made by two or three hon. Members of this House.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : To which party do they belong?

[26th September 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : They belong to different parties. The Director of Public Health has sent a communication to the Municipal Health Officer to release the stocks in the godowns which have been sealed. When the results of the test are known, action will be taken in necessary cases.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, does this admit of supplementary questions being put?

MR. SPEAKER : Yes, the hon. Member can put supplementary questions within the time allowed. Now we have exceeded the time-limit. I will allow a few supplementary questions if the hon. Member wants.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know with what commodity this turmeric has been adulterated?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Some chemical preparation of lead.

SRI K. T. RAJU : 20-ம் தேதி ஈரோட்டில் இருந்த மஞ்சள் மார்க்கெட்டுக்கு வரமுடியாதபடி கோடல்களை சீல் வைக்கப்பட்டு விட்டதால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மஞ்சள் உற்பத்தியாகக்கூடியதை மார்க்கெட்டுக்கு தடுவிக்கப்படவில்லை. மஞ்சள் விஷயத்தில் எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கையானது எல்லா மஞ்சள் மீதும் இல்லை. ஒரு சிலர் தவறு செய்ததன் காரணத்தால் எல்லா கிடங்குகளையும் மூடிவிட்டது சரியல்ல. இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒரு தெளிவான முறையில் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டை வெளியிட தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The matter will be considered.

SRI P. RAMAMURTHI : Are the Government aware that the general public do not know the chemical composition of “ Middle Chrome ”, a preparation of the Imperial Chemical Industries, which is used for the purpose of colouring this? Will Government conduct research into the chemical composition of this particular commodity which is used for colouring and advise the merchants and the public as to what can be the total per centage of this colouring matter which can be used for colouring this commodity?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The general public may not be aware of this, but the wholesale merchants who use this particular substance are well aware of what it contains. This substance is meant not only for colouring turmeric but for other purposes also.

SRI P. RAMAMURTHI : May I suggest to the Hon. Minister that even the officers of his Department are not aware of the chemical composition and the percentage of lead that is contained in this. Will the Government conduct a research into this matter and advise the ryots as well as other people with regard to the particular quantity that they could use in colouring this or will the Government advise the people not to use this chemical composition at all?

[26th September 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir, that advice will be given.

SRI P. S. NALLA GOUNDER: ஈரோட்டில் கலப்படமில்லாமல் கலர் போடாமல் இருக்கும் குடியாவைக்கொண்டே சர்க்கை தடுத்தது வைக்கப் பட்டிருப்பது உண்மையா? அப்படியானால் என்?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That matter will be decided by the food analysts. The results of the analysis are expected to be out in a day or two.

SRI K. T. RAJU: எம்மா. இருந்தாலும் கலம் மந்திரி அவர்களும் டி. பி. எச். அவர்களும் செய்யும் காரியங்களுக்கு சர்க்கார் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். சீஸ் வைக்கப்பட்ட சர்க்கை வெளியில் விடவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போட்டும் அதிகாரிகள் ஹெல்த் ஆபீசர் உள்பட அதை வெளியில் விடாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி உத்தரவு போட்டும் சர்க்கை வெளிவிடாமலிருக்கும் அதிகாரிகளையே தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: I have no information about the matter.

SRI V. BALAKRISHNAN: As "kunkum" is a popular toilet for ladies, will the Hon. the Minister see that the purity of kunkum is kept intact, by not allowing adulteration of turmeric?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The Government are concerned only with the purity of 'kunkum', but not with those who wear it. (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, will the Government consider addressing the Government of India and advise them to ban this import of middle chrome if it is not used for any particular industrial purpose and if it is used only for the purpose of colouring this commodity?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: We shall examine that matter.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that I have received the following message, dated 25th September 1956, from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council:—

"In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), as passed and agreed to by the Council on the 25th September 1956 without any amendment and signed by me."

Now, we can proceed with the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.

[26th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI: The Hon. the Finance Minister said that he would be making a statement to-day.

III.—STATEMENT RE MADRAS-ANDHRA BORDER ISSUE.

MR. SPEAKER: The Hon. the Finance Minister said yesterday that he would make a statement. He will now make his statement.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the Government have considered this issue very carefully and the position and the stand taken by this Government have been fully and clearly stated on the floor of this House. The Government are also very anxious that this border dispute should be settled as early as possible and this border dispute should not be tacked on with the other border disputes arising out of the general re-organization of the States as a result of the States Reorganization Commission's Report. These matters have been made clear to the Government of India and we are expecting a reply from the Government of India at least elucidating the point that this Andhra-Madras border dispute has nothing to do with the other disputes arising out of the general reorganization of the States. Under these circumstances, I do not think it is necessary for any agitation being carried on in this matter, particularly by persons coming from neighbouring States. I find from the papers—and I hope it is correct—that most of the persons participating in the Satyagraha have come from the neighbouring State, i.e., from the disputed area. It is rather unfortunate that they should have been misled and they should have been asked to go over here to carry on this agitation in Madras where such an agitation is absolutely unnecessary and, as I have already said, meaningless. I stick to that word "meaningless", because Satyagraha is after all intended to convert somebody to your own point of view and when we ourselves are of the same point of view, there is no meaning in carrying on Satyagraha. It was also said that the leader of this agitation Mr. Gramanar proposed to burn a letter of the Prime Minister written to him. He still feels that he is right in taking up that attitude. He has desisted from burning that letter, because some persons have requested him not to do that—not that he has been convinced about it. Such an attitude is rather regrettable. I hope that that attitude will change. After all, the Prime Minister is the Prime Minister of India. He represents the whole of India and any affront to the dignity of his office will be an affront to the dignity of the nation itself. Therefore I hope that such an attitude will not be taken. But that has nothing to do with the problem itself on which there is no difference of opinion. I can understand this agitation going on if there is any difference of opinion with reference to any of the questions arising in this matter. On the other hand, there is identity of opinion. The only question is to move the Government of India to appoint a boundary commission or to ask the Andhra Government to change their attitude with reference to this. Under these circumstances, the satyagraha looks as if it is intended only to embarrass the Madras Government without achieving any purpose whatsoever.

10-10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [26th September 1956]

By embarrassing the Madras Government, one is not going to solve the problem. Therefore I would appeal particularly to those friends who have come over here from the neighbouring State to desist from carrying on the agitation and also to withdraw the agitation.

The hon. the Leader of the Opposition said that a delegation might wait upon the Home Minister or any other Minister in the Central Government for the purpose of impressing upon him the necessity to solve this question immediately. We ourselves have written to the Government of India and have impressed upon them that this is an urgent matter which should be solved as early as possible. But if any results can be achieved by anybody waiting in deputation, we do not want to stand in his way. It is open to any of the parties to wait in deputation on the Government of India. As a Government we have only to say that we have already written to the Government of India and impressed upon them the necessity for solving this problem as early as possible. If any party wishes to go to the Government of India, certainly the Government cannot stand in its way and I wish it all success. If only it will be able to solve the problem, we will be only too glad about it. As far as that is concerned, this is the attitude of the Government.

I wish to make it quite clear that there is absolutely no question of our recognizing the importance of the question of the border dispute and also of its requiring very early settlement, and that has been made quite clear to the Government of India. Under these circumstances, I hope and trust and, if our appeal would have any effect, I would appeal to them in all earnestness to give up this agitation which would be only embarrassing the Madras Government and which would not achieve any purpose whatsoever.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 4 OF 1956)—*cont.*

MR. SPEAKER: We will take up the clause by clause discussion of the Bill. We will first take up clause 2. Those Members who have given notice of amendments to this clause will move them.

Clause 2.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(i) In sub-clause (1) (b), for the words ‘cultivating tenant’ occurring in line 21, *substitute* the words ‘cultivating tenant in respect of any land’.”

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move—

“(ii) *Add* at the end of sub-clause (1) (b), the following:—
‘every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered. (The rights of the cultivating tenants are hereditary.)’”

SRI V. BALAKRISHNAN: I second the amendment.

26th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move—

“(iii) *Add* the following at the end of sub-clause (1) (b):—

‘or a member of the landholder’s family, or a servant on wages payable in cash or kind, but not in crop share or a hired labourer cultivating the land under the personal supervision of the landholder or any member of the landholder’s family; but shall include a mortgagee in possession.’”

SRI V. BALAKRISHNAN: I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(iv) In sub-clause (1) (b), for the words ‘in the cultivation of any land belonging to another’ occurring in lines 22-23, *substitute* the words ‘in the cultivation of that land’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(v) In sub-clause (1) (b), for the words ‘or the heirs of such person’ occurring in line 26, *substitute* the words ‘and his heirs in such possession’.”

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move—

“(vi) In sub-clause (1) (b), *after* the word ‘heirs’, occurring in line 25, *add* the words ‘and assignees’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, I move—

“(vii) In sub-clause (1) (c), *after* the word ‘Act’ occurring in line 27, *add* the words ‘for an agricultural year’.”

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(viii) In sub-clause (1) (g), for the words ‘normal gross produce’ occurring in line 1, *substitute* the words ‘normal gross produce in respect of any land’.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move—

“(ix) In sub-clause (1) (g), *after* the word ‘obtained’ occurring in line 2, *insert* the words ‘after deducting all harvesting and poradi charges in case of paddy and the like charges, if any, in case of any other crop’.”

SRI C. KANDASAMY: I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

“(x) In sub-clause (1) (g), for the words ‘on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [26th September 1956]

same advantages' occurring in lines 3-4, substitute the words 'from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages'."

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move—

"(xi) At the end of sub-clause (1) (b), add the words 'who shall in this Act be referred to as a tenant landholder'."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER: Clause 2 and the amendments moved are now open for discussion.

* SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the first amendment that I have moved reads as follows:—

"Add at the end of sub-clause (1) (b), the following:—

'every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered.'"

10-16
a.m.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் அவசியமானது. ஏனென்றால், உண்மையில் இதற்கு முன்பாக நாம் பல சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டங்களின் பலனாக ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை நீக்குவதற்காக நாம் இப்பொழுது குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாகச் சட்டம் செய்யும்போது குத்தகை விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வகையில் அதைச் செய்துவிடக்கூடாது. நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்திற்கே மறுபடியும் திருத்தம் கொண்டுவரும்படியாக இது செய்துவிடக்கூடும். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பது சர்க்காரின் உண்மையான நோக்கம் என்றால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடக்கூடாது என நாம் திட்ட வட்டமாக அறிவித்துவிட வேண்டும். அதில் நாம் சரியான முறையில் வரையறை செய்யாவிட்டால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் வரும். 1956-ம் வருஷத்தில் மைசூர் லாண்டு ரெவின்யூ கமிஷன் கொடுத்த சிபார்சின்படி ஒவ்வொரு குத்தகை ஒப்பந்தமும் எழுத்து மூலம், ரிஜிஸ்டர் மூலம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சிபார்சின் அடிப்படையில்தான் நான் இப்பொழுது திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரியான பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டாகவேண்டும். நியாய வார மசோதாவின் பிரகாரம் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே பலன் அடையவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதினால், சர்க்கார் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட்டு, யார் யார் குத்தகைக்குத் தங்கள் நிலங்களை விட்டிருக்கிறார்கள், அந்த நிலங்கள் யார் யாருடைய வசம் குத்தகையில் இருந்து வருகிறது என்கிற கணக்கை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு குத்தகை விவசாயியும் அவர்களிடமுள்ள நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாத வகையில் பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு மட்டும் அல்ல, அந்த நிலங்களே அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்ற நம்பிக்கை வரக்கூடிய அளவில் அதில் அவர்கள் உழைத்துப் பாடுபட வசதி செய்யப்படவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டால்தான் உடல் உழைப்பைக் கொடுத்து உணவை அதிகம் உற்பத்தி செய்ய அவர்கள் பாடுபடுவார்கள்.

ஹைதராபாத் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், பம்பாய் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் விவசாயிகள் சட்டம் அமலான தேதியிலிருந்து பத்து வருஷங்களுக்கு நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாதென்ற

[Sri N. K. Palanisamy] 26th September 1956]

பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் பூமியில் முழுப் பொறுப்பும், உரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தம் அமையதால் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தம், இதுவும் குமரப்பா கமிட்டியின் சிபார்சுதான். இந்தச் சிபார்சுப்படி தான் ஒரு ஷரத்து ஹைதராபாத் சட்டத்தில் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையில் பிளாமி குத்தகைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் இல்லாவிட்டால் சாதாரண மிராச்தார்களுடைய ஆதிக்கம் நிறைய இருக்கும். தம் வீட்டிலேயே வேலை செய்யக் கூடியவர்களின் பேரில் எல்லாம் நிலம் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பது போலும் செய்வது கூடிய அபாயம் இந்தச் சட்டம் பயன்படாமற் போகும்படி செய்துவிடக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: "கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் அவசியத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது வரையிலும் மொத்தக் கண்டு முதலில் அறுவடை, போரடிச் செலவு போக பாக்கியிருப்பதைத் தான் விவசாயிகளும், நிலச்சுவாந்தார்களும் பிரித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த வழக்கமே அமலில் இருந்து வரவேண்டுமென்பதாகத்தான் நான் திருத்தத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். இதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணமும் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலேயே முன்பு செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஏதாவது இருந்தால் அதன்படியே இருசாராரும் சம்மதப்பட்டால் குத்தகை அளந்து வரலாம் என்கிற விதியும் இருக்கிறது. அப்படியானால் ஒருவனுக்கு பழைய ஒப்பந்தப்படி செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒரு வயலும் இந்த நியாயவார மசோதாவின் பிரகாரம் ஒரு வயலும் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். இப்படிப்பட்ட விவசாயி என்ன செய்யவேண்டும். ஒரு வயலில் அறுவடை ஆன தாலியங்களில் அறுவடை போரடிக் கூலி கொடுத்துவிட்டு பாக்கியிருக்கக்கூடிய தானியத்தை அந்த மிராசதாரோடு பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இன்னொன்றில் அறுவடை ஆன உடனேயே மிராசதாரோடு தானியத்தைப் பிரித்துக் கொண்டுவிட்டு அப்புறம் தன் பங்கில் அறுவடைக் கூலி, போரடிக் கூலி முதலியவைகள் கொடுக்கும்படி வரும். இதனால் களத்து மேட்டில் பலவிதமான தொந்தரவுகள் ஏற்படக்கூடும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஏற்கெனவே அமலில் இருக்கும் வழக்கப்படி அறுவடை, போரடி முதலியவற்றின் செலவைப் பொதுவாகக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியைப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கும் போது, அந்தப் பழக்க வழக்கத்தில் எவ்வித மாறுதலும் இல்லாமல் இருந்தால்தான் பலவிதமான தகராறுகள் வராது. ஆகவே அறுவடைச் செலவு, போரடிச் செலவு நீங்கலாகப் பாக்கியுள்ளதை 60 சத விதம், 40 சத விதசாரத்தில் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும் என நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. VADIVELU: ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறேன். அறுவடை காலத்திலே சாகுபடியாளர் மட்டுமே அறுவடை செய்துவிடமுடியாது. ஒருவன் 10 மா நிலம் சாகுபடி செய்கிறான் என்று சொன்னால் கிட்டத்தட்ட 3 மாதங்களுக்கு அவன் சாகுபடி செய்வான். ஆனால் குறித்த 4, 5 நாட்களுக்குள் அறுவடை செய்யாவிட்டால் பயிர் கெட்டுவிடும். ஆகையால் அறுவடை காலத்தில் சாகுபடியாளர் கூலி ஆட்களை வைக்கவேண்டிய நிலைமாதான் ஏற்படும். அதே சமயத்தில் மிராசதாரும் சாகுபடியாளரும் ஒப்புக்கொண்டு வாரம் பிரித்துக்கொள்ளும் வரையில் கூலி ஆள்

10-1
a.m.

[Sri S. Vadivelu] [26th September 1956]

சுலஸ் வாங்காமல் இருக்க மாட்டான். ஆகையால் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் கொண்டுவிட்டுக்கும் திருத்தம் நியாயமானதாகவும் நடைமுறையில் அனுபவசாத்தியமானதாகவும் இருக்கும். அறுவடைச் செலவு பொது வாகத்தான் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், இந்தத் திருத்தத்தை எல் லோரும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10.26
a.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, my amendments relate to the definition of 'cultivating tenant'. When we think of giving expression to 'cultivating tenant', we have got to bear in mind a particular land with reference to which the term has to be used. So I have suggested certain amendments which only make the matter clearer than what the definition in the Bill does. They do not touch the substance of the matter. On the other hand, they are only verbal amendments which make the definition clearer. I shall now explain the amendments. My first amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'cultivating tenant' occurring in line 21, substitute the words 'cultivating tenant in respect of any land'."

It is not a general term that is used here. The term 'cultivating tenant' will always have to be used with reference to a particular land. Therefore, to the expression 'cultivating tenant' found in the clause, my amendment seeks to add the words 'in respect of any land'. My second amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'in the cultivation of any land belonging to another' occurring in lines 22-23, substitute the words 'in the cultivation of that land'."

The provision, as it is, says that the land should belong to another and not to the tenant himself. This position is not correct. It was accepted even when we were considering the Cultivating Tenants Protection Bill that this anomaly should be removed. My first amendment elaborates the cultivating tenant as 'cultivating tenant in respect of any land', and that 'land' is now made specific by my second amendment.

My third amendment says—

"In sub-clause (1) (b), for the words 'or the heirs of such person' occurring in line 26, substitute the words 'and his heirs in such possession.'"

A person who holds over or who continues in possession after the determination of the tenancy agreement will also be considered to be a cultivating tenant and all liabilities to be attached to a cultivating tenant will be attached also to one who holds over or who continues in possession after the determination of the lease. Now heirs also are sought to be included. I say that the heirs should be in possession. Then alone they should be considered to be cultivating tenants. This very same amendment was suggested by me when we considered the Cultivating Tenants Protection Bill, but that was not accepted. But I say that my present amendment

26th September 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

may be accepted here. However, I leave it to the Government to decide. Amendment No. 69 relates to intermediaries or their heirs. The Government have also given an amendment No. 54, which too 10-30
a.m.
relates to intermediaries.

MR. SPEAKER: Government have not moved that amendment No. 50.

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR: What I beg to represent is this. Amendment No. 54 is the one brought by Government and it evidently refers to . . .

MR. SPEAKER: I have not got that amendment. It was not moved under clause 2. Is the hon. Member referring to amendment to clause 3?

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: The hon. Member refers to that probably because it has a bearing to the amendment to be moved by the Government.

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR: In clause 2 intermediaries are referred to. Government amendment No. 54 relates evidently to intermediaries though it does not use the term intermediaries. It begins with the word 'any landowner'. Landowner has been defined in this Act and it has been given a definite meaning. Here evidently they mean the intermediaries. When the expression, 'landowner' has been defined, it cannot be used to refer to intermediaries also. Therefore when that section comes in I have got to use a suitable word and for that I say that in this Act the intermediary shall be referred by the expression 'a tenant landowner.' He will be a tenant under the real landowner and he will also be a landowner so far as the cultivating tenant is concerned. Therefore I seek to introduce the expression 'tenant landowner' to refer to intermediaries or their heirs.

These are the amendments I have moved for the acceptance of Government.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, my amendment seeks to include in the definition of tenants, assignees of tenants also. The word 'landlord' has been defined so as to include landlord, heirs, assignees and persons deriving title through the landowner. That means the right is conferred not only on absolute assignment but also on partial assignment. Lease of immovable property confers a right on the property as has been defined in the Transfer of Property Act. Article 19 of the Constitution gives the fundamental right to acquire, hold and dispose of property. Therefore if we concede that leasehold right is a right to immovable property there is no meaning in saying that the right shall not accrue to the assignees. I want to apply the same yardstick to measure the definition of 'landholder' and of the 'tenant'. The Government are telling us that they want to make the tiller of the

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

soil the owner thereof. I find it impossible to believe that a Government committed to such liberal views refuse to give the right of the tenancy or to make it assignable. That is my amendment.

Then with respect to the amendments moved by my hon. Friend Sri Krishnaswami Ayyangar I wish to say this much. He wants to amend the definition so as to make it applicable to mortgagor lessee in possession. Now its full implications have to be grasped. When a land is mortgaged possessory and it is taken back on lease the most important thing is that the mortgagee is allowed to recoupe himself of the interest due on the mortgage. The possessory mortgage and the lease back are similar in terms. It would generally express that the rent due on the land is so much out of which the mortgagee has to pay revenue and other charges, appropriate to himself so much interest and pay back to the mortgagor a certain fixed amount or enjoy the whole thing by himself. Now by the lease back that liability is taken back by the mortgagor. He would stipulate that out of the rent of the property he will himself pay the revenue and other charges and pay the other so much which is exactly the interest stipulated on the mortgage. Now as a result of the mortgagor lessee being treated separately if he applies for the determination of fair rent and the rent is reduced, what would be the result on the mortgagee? His interest will be reduced to that extent. I do not know whether it will be an advantage to the mortgagor himself because the mortgagee might say that he has a cause of action because the interest on the mortgage is reduced to that extent. Therefore he is entitled to claim back his mortgage, the amount stipulated as interest. That is the implication of making it applicable to the mortgagors who are holding property under lease back. That is a fact which has to be considered.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Speaker, Sir, the definition of 'agricultural year' is given and also the definition of 'normal produce.' What is 'fair rent' is also given in detail in clause 4. But unfortunately in sub-clause (c) of clause 2, 'fair rent' is defined very vaguely. Under this sub-clause it means the rent payable under this Act. It may mean rent payable under this Act for five months, six months or five years. In order to avoid difficulties in interpretation, lest this clause should be misunderstood and misinterpreted, I have given an amendment, namely, for the addition of the words 'for an agricultural year' at the end. I think if these words are added there won't be scope for misinterpretation.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister for Revenue.

SRI P. RAMAMURTHI: I want to say a few words, Sir.

MR. SPEAKER: Unless hon. Members rise in their seats, I cannot divine whether they want to speak or not.

SRI P. RAMAMURTHI: I want to request the Hon. Minister to consider seriously one question. In the Select Committee they decided to change the provisions of the original Bill in some respects. The revision has been in favour of the landlords. What are

[26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

the grounds for the revision? First of all they said it was extremely difficult to find out what were the principal crops and the catch crops or the subsidiary crops. A definition could easily have been found out but they insisted on their position and who should get the benefit of the revision? The landlord should get the benefit and not both the landlord and the tenant . . .

MR. SPEAKER: I may tell the hon. the Leader of the Opposition that we are now going through the clause by clause discussion of the Bill. We are not on the general discussion of the Bill. It will not therefore be proper at this stage of the Bill to refer to general matters. I would request him to confine his remarks to the clause and the amendments thereto.

SRI P. RAMAMURTHI: I am giving my arguments in respect of clause 2 only. Whenever there was practical difficulty the Government utilized it and gave the advantage to the landlord. Why should they not think in other terms and whenever there are practical difficulties give the advantage to the tenants?

Therefore, I say that there are practical difficulties. Now 10-40
that we have passed a Bill that in respect of the land where the a.m.
landlord is entitled to resume for personal cultivation, the tenant will give half his land to the landlord for personal cultivation. In respect of those lands the provisions of this Bill will not apply but the rent that was in vogue before the commencement of this Act would be enforced. So, with regard to the division of the produce, there must be two sets of accounts. In respect of one half of the land, a formula has got to be applied and in respect of the other half of the land, a different formula has got to be applied. So, there are practical difficulties and as a result of that, there is going to be perpetual quarrels between the landlord and his tenant. The present practice is to deduct the harvesting and poradi charges and other cultivation expenses and then determine the gross produce. If that is taken away, all these practical difficulties arise. Instead of overcoming such practical difficulties, the Government are prepared to utilize them in favour of the landlord. I ask, why the same thing should not be done in the case of the tenant also.

MR. SPEAKER: It is only a definition.

SRI P. RAMAMURTHI: What is "gross produce" also comes under the definition.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, in the first place I wish to compliment the hon. Member from Manamadurai on his pains-taking efforts for bringing in amendments to make the meaning of the clauses clear. But these amendments are in the nature of a paraphrase. Generally, in legislation we do not have recourse to paraphrasing amendments unless it is absolutely necessary. Here in this case his amendments are, I submit, not necessary. His first amendment seeks to substitute the words "cultivating tenant in respect of any land" for the words "cultivating tenant". It is not necessary because the definition of "cultivating

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1956]

tenant" includes the words "cultivation of any land". His second amendment will also share the same fate. With regard to the amendment moved by the hon. Member, Sri Ramalingam, his idea is that the harvesting and poradi charges should be borne by the landlord and the tenant. My submission is that the fair rent has been fixed on the basis that the entire cultivation cost should be borne by the tenant. Now if a change is to be made in respect of cultivation expenses, some change has to be made in the fair rent also. No doubt, the hon. Leader of the Opposition said that the existing customary right should not be taken away. But we have changed so many customary rights, for instance, the sharing of the rent. So, it does not matter if a change is made in respect of cultivation expenses. Now, we cannot make this adjustment in order to suit the conveniences of a particular section of the community.

As regards the amendment moved by the hon. Member, Sri Narayana Kurup, he wants to add the words "and assignees". But here the legislation is limited in the sense that it gives some protection for a temporary period. We want to limit that protection to tenants only and we do not want to go a step further and include assignees also. Probably that will be done when other land reforms are thought of. Therefore, this amendment is not called for at this stage though it may be necessary at a different stage.

In his amendment, the hon. Member Sri Palaniswamy wants that the leases shall be in writing and shall be registered. Already provision has been made in the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, for the compulsory writing of the leases. So, the first part of his amendment is not necessary. He also wants that the rights of the cultivating tenants should be hereditary. That is not within the scope of the Bill. Therefore, I am unable to accept any of the amendments and I oppose them.

MR. SPEAKER: I am going to put the amendments to the vote of the House.

The amendments Nos. (i), (iv) and (v) of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar to sub-clause (1) (b) of clause 2 were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, withdrawing his amendment to sub-clause (1) (b)?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I want to know whether the Hon. Minister has applied his mind to that amendment?

MR. SPEAKER: The hon. Member must assume that the Hon. Minister has applied his mind when he has given his reply. Assuming that he has done it, is the hon. Member withdrawing his amendment?

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: It is not a charge levelled against the Hon. Minister. My amendment

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] 26th September 1956]

relates to intermediaries or their heirs. The Government have also given an amendment, which though not using the word intermediaries evidently relates to intermediaries alone. If my amendment is not accepted, I shall not press that amendment. Therefore, I want to know whether the Hon. Minister has applied his mind to my amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, as promised I now accept his amendment No. (x) which says—

"In sub-clause (1) (g), for the words 'on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the same advantages' occurring in lines 3-4, substitute the words 'from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages'."

because the language is a little better. I think this will give him some satisfaction. I have applied my mind to this amendment of my own accord. (Laughter.)

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, amendments Nos. (viii) and (x) go together. 10-50 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I accept them.

MR. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (g), for the words 'normal gross produce' occurring in line 1, substitute the words 'normal gross produce in respect of any land'."

"In sub-clause (1) (g), for the words 'on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the same advantages' occurring in lines 3-4, substitute the words 'from lands of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages'."

The amendments were put and carried.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I am withdrawing the following amendment No. (xi):—

"At the end of sub-clause (1) (b), add the words 'who shall in this Act be referred to as a tenant landowner'."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

"Add at the end of sub-clause (1) (b), the following:—

'Every cultivating tenancy shall be in writing and shall be registered.'

The rights of the cultivating tenants are hereditary'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

"Add the following at the end of sub-clause (1) (b):—

'or a member of the landholder's family, or a servant on wages payable in cash or kind, but not in crop share or a hired

[Mr. Speaker] [26th September 1956]

labourer cultivating the land under the personal supervision of the landholder or any member of the landholder's family; but shall include a mortgagee in possession '."

The amendment was put and lost.

Mr. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (b), *after* the word 'heirs', occurring in line 25, *add* the words 'assignees'."

The amendment was put and lost.

Mr. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (c), *after* the word 'Act' occurring in line 27, *add* the words 'for an agricultural year'."

The amendment was put and lost.

Mr. SPEAKER: The question is—

"In sub-clause (1) (g), *after* the words 'obtained' occurring in line 2, *insert* the words 'after deducting all harvesting and poradi charges in case of paddy and the like charges, if any, in case of any other crop'."

The amendment was put and lost.

Mr. SPEAKER: The question is—

"That clause 2, as amended, do stand part of the Bill."

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

Mr. SPEAKER: The motion is—

"That clause 3 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendments:—

"(i) *Delete* sub-clause (2) and *re-number* the other sub-clauses.

(ii) *Add* at the end of sub-clause (3) the words 'if so decided by the Rent Court'.

(iii) *For* the existing sub-clause (1), *substitute* the following:—

'(4) Subject to the proviso to sub-section (2) of section 4, the cultivating expenses inclusive of ploughing shall be borne by the cultivating tenant; and the expenses connected with seed, manuring, harvesting and threshing shall be borne equally by the cultivating tenant and the landowner'."

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, I second the amendments.

26th September 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"(iv) At the beginning of sub-clause (1), *add* the words 'save as otherwise hereinafter provided'."

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendment:—

"(v) In sub-clause (1), *add* the following at the end:—

'Any rent, in excess of fair rent, received shall be liable to be refunded or be adjusted towards the rent of succeeding years'."

SRI K. T. SREEDHARAN: Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

"(vi) In sub-clause (4), *omit* the words 'harvesting and threshing' occurring in line 30, and *add* the word 'and' before the word 'manuring' in line 29."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"(vii) In the Explanation I to sub-clause (8), for the words 'to claim from the cultivating tenant compensation for damages to the land or to anything that stood on the land at the time of lease' occurring in lines 11-13, *substitute* the words 'to claim from the cultivating tenant compensation for damages caused by the default or wrongful act of the tenant to the land or to anything that stood on the land at the time of lease'."

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, I move the following amendment:—

"(viii) In sub-clause (10) *after* the words 'for manuring his land' occurring in line 25, *add* the words 'and for other cultivation expenses'."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"(ix) *For* the Government amendment No. 54, *substitute* the following:—

'After sub-clause (8) as so re-numbered the following shall be added:—

"(9) A tenant landowner, the rent receivable by whom under a tenancy agreement in force between him and a cultivating tenant immediately before the commencement of this Act gets reduced as a result of this Act shall be entitled to surrender the lease of that land to his landlord as from a date specified by him in a written notice sent to the landlord within two months of the commencement of this Act. Upon such surrender with notice to

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [26th September 1956]

the cultivating tenant, the cultivating tenant shall be deemed to have attorned to the landlord to whom the surrender was made."

SRI V. MANJAYA SHETTY: Sir, I move the following amendment:—

"(x) In sub-clause (8), omit Explanation II."

The amendments were seconded.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

"(xi) Omit the Explanation II to sub-clause (8)."

SRI C. KANDASAMY: Sir, I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendment:—

"(xii) For sub-clause (9), substitute the following:—

'(9) Any landowner, suffering a reduction in rent receivable by him from his cultivating tenant as a result of the provision of this Act, shall be entitled to have the rent payable by him to his landlord reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant.'

SRI K. T. SREEDHARAN: Sir, I second the amendment.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, I move the following amendment:—

"(xiii) After the existing sub-clause (9), insert the following as new sub-clause (9-a):—

'(9-a) If any landowner under the Act is an intermediary or lessee from a paramount landlord and the rent receivable by the said landowner from his cultivating tenant is less than what he has to pay under his contract to his lessor he shall be entitled to have the rent payable to his lessor reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from the cultivating tenant.'

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: "(xiv) In sub-clause (1) for the word 'July' the word 'October' shall be substituted.

(xv) Sub-clause (6) shall be deleted and sub-clauses (7) to (9) shall be re-numbered as sub-clauses (6) to (8).

(xvi) In sub-clause (7) as so re-numbered, for the words 'No landowner shall', substitute the following, namely:—

'Subject to the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), no landowner shall'

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

(xvii) After sub-clause (8) as so re-numbered, the following shall be added:—

'(9) Any landowner, the rent receivable by whom from any cultivating tenant in respect of any land suffers a reduction as a result of the provisions of this Act shall, if he is himself a tenant in respect of that land under another person, be entitled to surrender the lease of that land as from a date specified by him by notice given to his landlord.'

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendment:—

"(xviii) In amendment No. (xvii), add the following words at the end:—

'who shall be liable to account for the moneys received by him.'

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is one more amendment about which there is agreement and I shall move the same. The following is the amendment:—

"(xix) In clause 3, add the following proviso to sub-clause (1):

'Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956.'

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I move the following amendment:—

"(xx) In clause 3, after sub-clause (10), add the following sub-clause, namely:—

'(11) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (10), the landowner may with the consent of the tenant in the case of any wet land or garden land attend to the manuring of the land by chemical manures and oil cakes up to a sum equivalent to ten per cent of the normal gross produce and recover the same from the cultivating tenant. The amount payable by the cultivating tenant under this sub-section shall be in addition to the fair rent payable under this Act.'

MR. SPEAKER: Both clause 3 and the amendments are now before the House for discussion.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, 10-58 a.m.
நான் அரசாங்கத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை ஆட்சேபித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு என்ன காரணம்? கொள்கை முறையிலே நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். கொள்கையைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், பொது விவாதத்தின்போதே சொல்லியிருக்கவேண்டும். அந்தக் காலம் தாழ்த்தப்பட்ட பிறகு இந்தத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறபடியால், கொள்கையைப் பற்றி பேசுவதற்கு இப்பொழுது சந்தர்ப்பமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இருந்த போதிலும் கூட இப்பொழுது குறுவை சாகுபடி ஆகிவிட்டது, அதனால் தகராறுகள் வரக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் நான் ஜூலை என்றதை அக்டோபர் என்று மாற்றக்கூடிய ஒரு திருத்தத்தை

[Sri S. Swayamprakasam] [26th September 1956]

அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது என்ன நடைபெறுகிறது? குறுவை அறுவடை சில இடங்களில் ஆகி விட்டது. சில இடங்களில் ஆகவில்லை என்ற தன்மை நிலவுகிறது. ஜூலை என்பதை மாற்றி அக்டோபர் என்று திருத்தினால் அக்டோபர் முதல் தேதிக்கு இடையில் சில திண்டிபாளையம் இருக்கின்றன. ஆகையால் அக்டோபருக்கு முன்பு ஒரு விதமான நிலைமையும் அக்டோபருக்கு பின்பு ஒருவிதமான நிலைமையும் ஏற்படும். அரசாங்கம் என்னுடைய மாறுதல் செய்தால், முன்னால் அறுவடை செய்த நிலச்சுவான்தார்க்கள் விவசாயிகளின் நிலைமை வேறு. பின்னால் அறுவடை செய்ய நிலச்சுவான்தார்க்கள் மிராசதாரர்களின் நிலைமை வேறு என்கின்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. இது பாராபட்சம் காட்டுவதிலேயே கொண்டு போய்விடும். முதல் தேதிக்கு முன்னால் அறுவடை செய்யப்பட்டதா, பின்னால் அறுவடை செய்யப்பட்டதா என்று தீர்மானம் செய்வதில் தான் மிகவும் சிரமம் ஏற்படும். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே விவசாயிகள் கச்சேரிக்குப் போய்தான் விவகாரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டி வரும். நேற்றைக்கு அறுத்ததா இன்றைக்கு அறுத்ததா என்று தீர்மானம் செய்வது மிகவும் சிரமமான காரியம்.

அதுமட்டுமல்ல, அறுவடை என்றால் என்ன என்று திட்டமாக சொல்லப்படவில்லை. அக்டோபருக்கு முன்னால் அறுவடை செய்திருக்கலாம். அக்டோபர் முதல் தேதிக்குப் பிறகு போராடி செய்யலாம், போராடியும் முடிந்தபிறகுதான் அறுவடை முடிந்தது என்று அர்த்தமா என்ற விவாதம் வரும். இதை மறுபடியும் கச்சேரிக்குக்கொண்டுபோய் தீர்க்க நேரிடும். நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் சண்டை மூட்டுவதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு தோன்றுகிறது. தங்கள் பாகத்தை பிரித்துக்கொள்ளும் காலத்திலும் மிகவும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. அக்டோபர் முதல் தேதி அறுவடை செய்தால் முதல் தேதிக்குப் பிறகு களத்தில் இருக்கும் நெல்லை எடுத்துக்கொள்ளும் பொழுது புது சட்டப்படி பிரித்துக்கொள்வதா, பழைய சட்டப்படி பிரித்துக்கொள்வதா என்கின்ற பிரச்சனை எழுகின்ற காலத்திலே மிகவும் சிரமமும் தொல்லையும் பாதகமும் ஏற்படும். இது 7-வது ஷரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்படுகின்ற ஒரு சிரமம். 13-வது ஷரத்தையும் இது பாதிக்கின்றது. 13-வது ஷரத்தின்படி 10 ஏக்கருக்கு உள்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு விதமான தன்மை. 10 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த சட்டமே அமுலுக்கு வராது என்கின்ற தன்மை இருக்கிறது. 10 ஏக்கருக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 6-2/3 ஏக்கரைத் தான் அனுபவிக்கவேண்டும். உபரிநிலத்தை நிலச்சுவான்தாருக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, அவன் அந்த உபரி நிலத்தில் சாகுபடி செய்திருக்கும் பயிர் என்ன ஆகும்? தாளடிக்கும் சேர்த்து நாற்று விட்டிருப்பான். நாற்றுக்காக அவன் செய்திருக்கும் செலவு என்ன ஆகிறது? எல்லா நிலத்துக்கும் சேர்த்து அவன் நாற்றுக்காக செலவு செய்திருப்பான். இந்தவிதமான சிரமமும் நேரிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகையால் ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதில் பலவிதமான சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. அக்டோபர் முதல் தேதியன்று சில நிலங்கள் அறுவடை செய்யப்பட்டும் சில நிலங்கள் அறுவடை செய்யப்படாமலும் இருக்கின்ற நிலைமையில் மிராசதாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பல சச்சரவுகள் மூண்டு, அவர்கள் கச்சேரிக்கு போய் விவகாரம் நடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் அடுத்த திருத்தம் இந்த ஷரத்தின் 6-வது பிரிவை எடுத்து விடவேண்டுமென்பது தான். Silt clearance பொறுப்பை விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமானால் சாகுபடியே நின்றுபோய் விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத் துக்கே செலவு செய்ய பணமில்லாதிருக்கும்பொழுது, அவர்களே ரிபேரும் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றால், எப்படி முடியும்? இது அவர்களை மறை

[26th September 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

முகமாக நிலத்தைவிட்டு வெளியே போ என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. மிராசதாரர்களுக்கு விடவேண்டிய பொறுப்பை விவசாயிகளின் கையிலே விட்டால், அவர்கள் பணமில்லாத காரணத்தினாலே ஒன்றுமே செய்யாது விட்டு விடுவார்கள். கடைசியில், Total production ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். ஆகையால், சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்கள் சிரமமற்றவை. நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டாக்கக்கூடியவை. அனுவசியமாக இப்பொழுது நிலவும் சமாதானத்தையும் அது பாதிக்கக்கூடியது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

* Sri C. KANDASAMY : மூன்றாவது ஷரத்துக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் இரண்டு வகையானவை. சில திருத்தங்கள் அங்கத்தினர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில அரசாங்கத்தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டவை. அரசாங்கத் தரப்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை ஆட்சேபித்து நண்பர் ஸ்ரீ ஸ்வயம்பிரகாசம் சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தகுந்த காரணம் கூறவில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த விஷயம் விவாதிக்கப்பட்டு குறுவை அறுவடை குறுக்கிடுமென்ற காரணத்தினால் தான் ஜூலை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை இந்தப் பசலியிலேயே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எண்ணியிருந்தோம். அதில் தவக்கம் ஏற்பட்டது நம்மால்தான். ஆகையால் இப்பொழுது ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று திருத்துவது கூடாது. இப்போது சில இடங்களில் அறுவடை நடந்திருக்கும். சில இடங்களில் அறுவடை நடந்திருக்காது. அறுவடை அக்டோபர் மாதத்துக்கு முன்னால் செய்யப்பட்டதா, பின்னால் செய்யப்பட்டதா என்றெல்லாம் வாதபிரதிவாதங்கள், பல எக்கச்சக்கங்கள் இந்தத் திருத்தத்தினால் ஏற்படும். பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஜூலை என்று ஒப்புக் கொண்டதை இப்பொழுது அக்டோபர் என்று மாற்றுவதற்கு தகுந்த காரணம் என்ன என்பதை மந்திரி அவர்கள் கூறினால், அதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க முடியும்.

இப்பொழுது தேதியை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படி மாற்றுவதற்கு காரணம் தெரிவிக்கவில்லை. காரணங்கள் காட்டாமல் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் அவைகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்களை கவனித்தால் மிராசதாரர்களுக்கு நல்லது செய்வது போல் தோன்றுகிறது. பல விஷயங்களைப் பார்த்தால் இந்த மசோதா பின் நோக்கி சென்றுகொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திருத்தம் எதற்கு என்றால் குறுவை சாகுபடி எல்லாம் இதற்குள் முடிந்துவிடும். அநேகமாக முடிந்திருக்கும், சில இடங்களில் மட்டும் முடியாமல் இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அநேகமாக குறுவை சாகுபடி நடக்கிறது. அங்கு இன்னும் அறுவடை ஆரம்பிக்கவே இல்லை.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எப்பொழுது பார்த்தாலும் கொஞ்சம் மார்க்ஸ் விடவேண்டியதாகத்தான் ஏற்படும்.

SRI C. KANDASAMY : குறுவை சாகுபடி என்பது தஞ்சை ஜில்லாவில் தான் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. வசதியுள்ளவர்கள் ஏற்கெனவே பயிரிட்டு இதுவரையில் அறுவடை செய்திருப்பார்கள். தண்ணீர் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் முதலிலேயே பயிரிட்டு முன்னதாகவே அறுவடை செய்திருப்பார்கள். ஆனால் ஆற்றுத் தண்ணீரை நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் இனிமேல்தான் அறுவடை செய்ய முடியும். இனிமேல்தான் அறுவடையை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் இன்னும் இரண்டொரு மாதங்களாகும் அறுவடை

11-07 a.m.

[Sri C. Kandasamy] [26th September 1956]

முடிவதற்கு. முன்னதாகவே அறுவடை செய்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அவர்கள் சோம்பேறி களாக இல்லாமல் வேலையை கவனித்து வந்ததால் அவர்கள் இந்த சட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போவதா என்று கேட்கிறேன். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதால் சர்க்கார் கீழ்நோக்கி போய்க்கொண்டிருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங் களைக் கொண்டு வந்தால் நிலைமை எக்ச்சுக்கமாகத்தான் போகும். அந்த அளவில் இந்த திருத்தங்களை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. எங்களுடைய திருத்தங்களை ஒத்துக்கொண்டு சர்க்கார் தங்களுடைய திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவோண்டும்.

கனம் கயம்பிதாசம் சொன்ன மாதிரி வாங்க்கால்களை மராமத்து செய்யவென்று அபத்து வேறு இருக்கிறது. பெரிய வாங்க்கால்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும். நிலத்திற்கு பாாயக்கடிய தன்னிகளை மட்டும் தான் விவசாயிகள் தங்களு டைய செலவில் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும். இது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய பழக்கம். இதற்கு குடி மராமத்து என்று கூட சொல்லு வார்கள். இதைப்பற்றி குடி மராமத்துச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. கண்களை மராமத்து செய்வது மட்டும் குடியானவர்களுடைய பொறுப்பு. இதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்ததற்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் காரணம் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் காரணங்கள் காட்டி திருத்தங்கள் கொண்டுவந்தால் அதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். திடீரென்று திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்துவிட்டு அவைகளை ஏற்றுக்கொள் ளவேண்டும் என்று சொன்னால் அவைகளை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடி யும். இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்கள் இரண்டும் மசோதாவின் அடிப்படையையே மாற்றக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. எக்ச்சுக்கமான நிலையை உண்டுபண்ணுகிறது. ஏற்கெனவே மிராசதார் களுக்கு அதிகப்படியான சுலுகைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களுக்கு அவசியமே இல்லை. இவைகளை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதாவது செலவைப்பற்றி. போரடி களச் செலவு, அறுவடை செலவு இவைகளை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் கண்டு முதல் கணக்கு என்றால் மாவுக்கு பத்து கலம் கானும் என்று சொல்லுவார்கள். அது எந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் என்றால்— இதைப்பற்றி கிராமங்களில் எங்கு போய்க் கேட்டாலும் அப்படித்தான் சொல்லுவார்கள்—மாவுக்கு பத்து கலம் கண்டது என்று சொன்னால் அறு வடை கூலி முதலிய கூலிகள் போக பாக்கி தான் பத்து கலம் என்று சொல்லுவார்கள் அப்படித்தான் கணக்கும் கொடுப்பார்கள். “கிராஸ் பராடியஸ்” என்றால் அதுதான். இந்தப் பழக்கம் எங்கும் இருந்து கொண்டே வருகிறது. இதை மாற்றுவது என்றால் சரியல்ல. அறுபது என்று கொடுப்பதை 55 என்று மாற்றிக்கொண்டாலும் அதைப்பற்றி பாதகம் இல்லை, நேரடியாகச் சொல்வதாலும் என்று கூட சொல்லலாம். அப்படி சொல்வதற்கு ஆட்சேபணை கூட சொல்லமாட்டோம். ஆனால் பழக் கத்திலுள்ளதை மட்டும் மாற்றக்கூடாது. இப்படி மாற்றுவதினால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்றால் அங்கு பழைய கணக்குப்படி தான் கணக்கு சொல்லுவார்கள். அப்பொழுது எக்ச்சு சக்கமான நிலைமை ஏற்படும். சாகுபடி கணக்கைப் பார்க்கும்போது பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டங்களே சரியல்ல என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சங்கடங்களும் என்னவாகுமோ என்று கூட தோன்றுகிறது. பல சட்டங்கள் இப்பொழுதே கோர்ட்டுகளில் சிரிப் பாசு சிரிக்கிறது. இதையும் அப்படிப் போகும்படியாகச் செய்யக்கூடாது. ஏற்கெனவே உள்ள இரண்டு சட்டங்கள் தகராறில் இருக்கின்றன. ஒன் னில் டிப்டி கலெக்டர் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்றும் மற்றொன்றில் முனிசிப் வகிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் எவ்வ ளவோ சங்கடங்களும் சிக்கல்களும் வரப்போகின்றன. நடைமுறையில்

26th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

இருப்பதையே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் மற்ற வகைகளில் பழக்க வழக்கத்தை மாற்றுகிறீர்களே என்று கேட்கலாம். அவசியமானவை களில் மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே சாகு படி கணக்கு என்பதை அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகள் அவசியமில்லை. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால்—

“Omit the Explanation II to sub-clause (8)” that is—

‘Explanation II.—Where a cultivating tenant pays a contract rent lower than the fair rent payable under this Act clause (iii) of sub-section (8) shall not apply.’

Clause (iii) of sub-clause (8) says “any service by the culti-
vating tenant or the free use of his cattle.”

and then sub-clause (3) of clause 4

“where the contract of tenancy provides for payment of a
rent lower than the fair rent payable under the above provisions
the contract rent alone shall be payable during the contract
period.”

வாரம் குத்தகையாகக் கொடுப்பது என்பது குறைவாக இருந்தால் விவசாயி நில சொந்தக்காரருக்கு வேலை செய்யலாம். அவனுடைய ஆடுமாடுகளை அவனிடம் வேலை செய்ய வைக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த விதியினால் இப்படிப்பட்ட அர்த்தம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான சட்டம் இருப்பது ரொம்பவும் ஆபத்து. இதை எடுத்துவிடவேண்டும். என்னு டைய திருத்தத்தின் நோக்கம் இதுதான். அரசியல் சட்டத்திலேயே ஒருவன் மற்றொருவனிடம் ஒசி வேலை வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது சட்ட பூர்வமாக விவசாயிகள் ஒசி வேலை செய்ய வேண்டும் என்றும் ஒசி வேலை நிலச் சொந்தக்காரர் வாங்க் லாம் என்றும் சொல்வது நியாயம் அல்ல. இப்படிப்பட்ட பத்து கம்பு சட்ட பூர்வமாக கொடுப்பது நியாயமல்ல. அது ரொம்பவும் மோசமான அம்சம். ஆனால் நிலச் சவரத்தாலும் விவசாயியும் ஒத்துப் போய் ஏதாவது உதவி செய்வதாக இருந்தால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்க முடியாது. அதற்கு ஆட்சேபணை வேண்டாம். அதை சட்ட பூர்வமாக்கக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டு திருத்தங்களில் முக்கிய மானது ஜூலை மாதம் என்பதை அக்டோபர் மாதம் என்று திருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பது.

Sub-clause (6) read as follows ;—

“The liability for silt clearance and improvements shall
rest on the landowner in the case of channels other than field
channels and on the cultivating tenant in the case of field
channels.”

இதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் திருத்தம் அப்படியே இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் எதற்கு என் பதுதான் புரியவில்லை. மராமத்து வேலை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு

[Sri S. Ramalingam] [26th September 1956]

யாரிடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலத் துக்கு பய்கிற கண்ணி வாய்க்காலேதான் விவசாயி மராமத்து செய்து கொள்ளவேண்டுமே தவிர மற்ற யாருடைய வாய்க்காலே நிலச் சொந்தக்காரர் தான் மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டும். கண்ணி வாய்க்காலில் மலால் மேட்டிடு தண்ணீர் பாயாமல் இருந்தால் வெள்ளாமை கெட்டு விடும் என்பதற்காக விவசாயிதான் மராமத்து செய்து கொள்ளவேண்டும். பெரிய வாய்க்காலே நிலச் சொந்தக்காரர்தான் மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இது பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் திருத்தப்படி ஒப்புக்கொண்டால் யார் மராமத்து செய்வது என்று இல்லாமல் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருந்து விடும். நிலச்சுவாந்தாரும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டான், விவசாயியும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டான். அதனால் கோர்ட்டில் தகராறுகள் ஏற்படும். பல இடங்களில் பல விதமான தீர்ப்புகள் கொடுப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தக்கூடாது. ஏற்கனவேயுள்ள தஞ்சை சட்டத்தில் இதைப்பற்றி இருக்கிறது. அது அப்படியே இதிலும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். பழக்கத்தில் இருப்பதை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொது வாய்க்கால்களை நிலச்சுவாந்தாரும் வேறு நிலங்கள் வழியாக வரக்கூடிய வாய்க்கால்களை விவசாயிதான் மராமத்து செய்துகொள்ளவேண்டும் என்றும் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இல்லா விட்டால் சச்சரவுகளும் சண்டையும்தான் அதிகரிக்கும்.

11-17 a.m.

ஜூலை என்பதை அக்டோபர் என்று மாற்ற வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இப்படி மாற்றிக்கொண்டே போனால் ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட பலனை திருப்பி வாங்கிக்கொள்வதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் கொண்டுவந்தால் விவசாயிகளுக்கு உண்டான பலன் கூட கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. வேலை செய்யாமல் சோம்பேறிகளாக இருக்கக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சௌகரியம் செய்வதாகத்தான் ஆகிறது. வேலை செய்கிறவர்களுக்கு குறைவான பலனும் வேலை செய்யாதவர்களுக்கு அதிகப்படியான பலனும் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. இந்த திருத்தங்கள் மூலமாக சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டாக்கக் கூடாது. ஜூலை என்று போட்டுவிட்டால் எந்த விதமான பாதகமும் வந்துவிடப் போவதில்லை. ஆகவே இந்த திருத்தங்கள் அவசியம் இல்லை. இதற்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் இல்லை. செலெக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்தபிறகு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை கொண்டு வருவதன் அவசியம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எந்தக் காரணத்தாலும் இவைகளை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே ஜூலை என்று இருப்பதில் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்துவிடப் போவதில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்தத் தேதியை நிர்ணயித்தபோது நன்கு பரிசீலனை செய்து தான் நிர்ணயித்தோம். இந்த மசோதா செப்டம்பருக்குள்ளேயே அமுலுக்கு வந்துவிடும் என அப்போது எண்ணினோம். ஆனால் வரவில்லை. இப்போது இதற்கு அக்டோபரில் இருந்து அமுலுக்கு வரும் எனத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜூலை என்றே இருக்கலாம். இல்லாமல் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அதனால் பலவிதமான சர்ச்சைகள் எழக் கூடும். காரணம் தஞ்சை ஜில்லாவில் அறுவடை செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்தில் தான் நடக்கும். இந்த மசோதா அக்டோபரில் தான் அமுலுக்கு வருகிறது என்று நாளைக்குப் பேப்பரில் பார்த்தவுடனேயே இம்மாதத்தில் அறுவடை செய்துவிடலாம் என்று இருக்கக்கூடிய நிலக்காரர்கள் கூட, அறுவடைப் பிடித்திருந்தாலும் உள்ளே தூக்கிப் போட்டுவிடுவார்கள். காரணம் செப்டம்பரில் அறுவடை செய்தால் இந்த நியாயவார மசோதாவின் பிரகாரம் அவர்களுக்கு பலன் கிடைக்காது. இன்னும் நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு அக்டோபர் ஒன்றாம் தேதிக்குப் பிறகு அறுவடை செய்தால் தான் இந்த நியாயவார மசோதாவின் பிரகாரம் அவர்களுக்கு பங்கு வரும் எனச் சட்டம் அமைகிறது. இதனால் தானியங்கள் சேதம் ஆகும். இம்மாதமே அறுவடை செய்தவர்கள் கூட அக்டோபர் ஒண்ணாம் தேதி வரையில் வாரம் பிரித்துக் கொடுக்காமலேயே போட்டுவிட்டாலும் விடலாம். அதனாலும் தகராறு ஏற்படக் கூடும். ஆகவே இந்த மசோதா ஜூலை மாதம் முதலே அமுலுக்கு வரும் எனப் போட்டிருப்பது அப்படியே இருக்கலாம். திருத்தப்படவேண்டியது இல்லை எனச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

26th September 1956]

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, I have moved three amendments. My first amendment says that any rent in excess of the fair rent collected shall be liable to be refunded or adjusted towards the rent of the succeeding years. To explain this, we must consider the relevant sections of the Act touching the subject. Now, whether it is July or September, a certain time is fixed, after which no landowner shall stipulate or collect the excess rent otherwise than what is provided under the Act.

11-20 a.m.

If it were a matter of sharing the produce on the threshing floor, this question may not arise. Here, the tenant is liable to pay rent, though no crop has been raised. Fair rent once fixed shall continue to be in force for five years unless revised by the appropriate authority. Fixation of fair rent has to be done by the Rent Court, there is provision for appeal to the Rent Tribunal and there is also a revision to the High Court. We know that all this will take a long time. There may be so many petitions to the Rent Court and that itself will cause delay. Then, appeal to the Tribunal will involve some delay. We know how long it takes for the disposal of revisions by the High Court. When the number of revisions increases, it will take years to dispose them off. What is to become of the rent collected in the meanwhile, assuming that the landlord has collected excess rent? The Bill provides that he should not collect in excess. But if he collects, what is to become of it? My amendment says that it shall be accountable or that it shall be adjusted towards the rent payable in future. Having regard to the prevailing conditions and the delay which will certainly occur in the fixation of rent, I submit that such a provision, which is in favour of the tenant, is equitable and just. Otherwise, if excess rent is collected, it is gone for ever.

My second amendment relates to intermediaries. It has been admitted that intermediaries form a class of persons and that they require some relief so long as they are permitted to exist. This principle has been accepted by the Government and they have moved an amendment to give them protection. The amendment permits intermediaries, whose rent is reduced on account of the provisions of this Act, to surrender their land. As I said, if the fixation of rent under this Act takes some time—say one or two years—the cause of action for the intermediaries to surrender their land will arise only after the fixation of the rent. Meanwhile he will be compelled to pay to his landlord the contract rent and he will not be entitled to collect the excess rent from his own cultivating tenant. Supposing an intermediary is prepared to surrender the land forthwith after the coming into force of this Act, he will be met by the plea from his landlord: 'Your rent has not been reduced according to the provisions of this Act and therefore it is not obligatory on my part to accept the surrender of the land by you at this time.' Therefore it must be provided that either the rent payable by him must be proportionately reduced or he must

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

be given the right to surrender the land immediately after the coming into the force of this Act. That is why I submit that the Government amendment does not cover the whole field.

There is another point. Many of these persons have taken land paying consideration or premium or advance rent. This sub-clause gives them the right to surrender the land. But what is to become of the amounts paid by them to the landowners? They might be met with the plea: 'You surrendered the land voluntarily and we are not liable to account for the monies received by us'. The Government amendment must be such as to make the landlord liable to account for the amounts of money received from such classes of persons.

11-25
a.m.

Sri V. BALAKRISHNAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து வற்புறுத்துகிறேன். நான் பேசிய பிறகு அவர்களும் கனிகூர்ந்து என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். மிராசதாரர்கள் நிலத்திற்கு உரம் போடவேண்டும் என்று கருதி அதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலத்திற்கு உரம் போடுவதற்கு முன்பு நிலத்திற்கு விதை வேண்டும். அந்த விதையைத் தெளிப்பதற்கு நரத்தங்கால் வேண்டும். அந்த நரத்தங் காலை ஏற்படுத்துவதற்கு உழவு மாடு வேண்டும். பாண்ட வசதி இல்லாத காரணத்தால் பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகளின் சிரமம் அதிகமாக இருக்கும். அவர்களிடம் மாடு, விதை முதலியவை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே உரம் போடப் பணம் கொடுப்பது கொள்ளை மாடு வாங்கவும், விதை முதலியவைகள் வாங்கவும் மிராசதாரர்கள் பணம் உதவி அளித்தால்தான் விவசாயிகளால் நன்றாக பாட்டுண்டு உழைக்க வழி ஏற்படும். இதற்காக கொடுக்கும் பணத்தை மிராசதாரர்கள் கடைசியில் அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம். என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வதால் விவசாயிகளுக்கு உதவி ஏற்படுகிறது. நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை விரும்புகின்ற சர்க்காருக்கும் அனுசூலமாக இருக்கிறது. யாருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காத முறையில், எல்லோருக்கும் நன்மை அளிக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதே வேண்டியென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் அனேக இடங்களில் விதை இல்லை என சாகுபடி செய்யமாட்டார்கள். மாடு இல்லை என்பதால் வயலை உழாமல் போட்டுவிடுவார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கடன் கிடைக்கவில்லையா என்று கேட்பது சரியல்ல. காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் பணம் கிடைக்கிறது என யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். தக்காவிக் கடன் என்பது தக்க காலக் கடன் என முன்பு நான் சொல்வது வழக்கம். ஆனால் அதுவும் இப்பொழுது சரியான சமயத்தில் கிடைப்பது இல்லை. இதற்காகப் பணம் கொடுக்கிற அதிகாரிகளை அவர்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் உரம் போட உதவி செய்வதோடு கூட மாடு, விதை முதலியவைகளுக்கும் மிராசதாரர்கள் உதவி செய்வது அவசியம். சாகுபடி செய்யாமல் நிலத்தைப் போட்டுவிட்டால் மிராசதாரர்களுக்குத்தான் நஷ்டம். ஆகவே கனிகூர்ந்து என் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I may be permitted to intervene. We propose to change the date from 1st July to 1st October because it was pointed out that difficulties were likely to arise in respect of persons who had already harvested the kuruvai crop in September or who were likely to harvest the crop in

[26th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

the remaining part of September. These transitional difficulties are likely to arise whatever date we may fix. In the original Bill, the date was fixed as 1st April. The Select Committee considered that giving retrospective effect to the Bill was likely to create difficulties. We hoped that we would be able to pass this Bill before 1st July 1956. That is why the Select Committee changed the date from 1st April to 1st July. But, unfortunately, due to pressure of work, we could not take up this Bill for consideration. The Hon. Minister in charge of the Bill had to go to Delhi at that time. Consideration of the Bill had to be postponed. Therefore the Bill could be brought forward only now. Some difficulties in giving retrospective effect to the Bill will be there. That is why the Government thought that, in order to avoid giving retrospective effect to this Bill, they should change the date of the coming into force of this legislation from 1st July 1956 to 1st October 1956. It is not because that we wanted to help either the tenant or the landlord that we changed the date. We only wanted to avoid difficulties that might arise in giving retrospective effect to the provisions of the Bill. But it has been pointed by hon. Members Sri Swayamprakasam, Sri Ramalingam and Sri Kandaswami, who are all coming from Tanjore district, that *kuruvai* crop is ripe for harvest in September-October and that the crop had been harvested in some lands in September. I am told only in some places the crop would have been harvested in September and that in the majority of the fields, harvesting will be done only in October. Therefore, in respect of landowners whose lands had already been harvested, a higher rent will have been paid. But tenants, who will be harvesting just after the 1st of October, will be entitled to the benefits of this Bill. Hon. Members want that there should be a uniform procedure and a uniform rate of rent for both classes of tenants, whether they harvested before October or would harvest after October. In view of the fact that only a small portion would have been harvested in September, equity seems to be in favour of the tenants, who harvested during September. Therefore, if the House would agree, I move the following amendment to sub-clause (1) namely,—

“Add the following proviso to Sub-Clause (1) of clause 3 :—

‘Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956.’”

If we accept this amendment, then all the tenants, irrespective of the fact that they harvested in September one day before or one day after, will be entitled to the benefits of the provisions of this Bill. After all, these transitional difficulties will have to be overcome. We can either make this Bill applicable to this harvest or not. The majority opinion seems to be in favour of giving this benefit to the tenants in respect of the present harvest. Therefore, I would place this amendment before the House for consideration. If accepted, it will be passed.

[26th September 1956]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, how can this Bill be made applicable to harvests already made in September and sharing also completed in the field?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: After all, the harvest is just now being taken up. Even sharing of the produce might not have taken place. If harvesting is over and sharing has not been done, then we leave the matter in doubt whether the provisions of this Bill should be applicable to that sharing or not. We want to make it certain that this Bill will be applicable to that sharing. We can either make this Bill applicable to the sharing of this harvest or not. But if we leave it as it is, that will create difficulties. So, let us be definite. The majority view seems to be in favour of making the provisions of this Bill applicable to the harvest that has just taken place.

SRI P. RAMAMURTHI: I want to point out the difficulties in the case of the Tanjore district, because that is the district in which harvesting is now due. Under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, a rent of 60 per cent has been prescribed. Therefore whatever is now paid by way of rent can easily be adjusted later. There is no difficulty at all.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Sir, at the last moment I feel another difficulty. So far as the sharing of the produce goes, it is all right. But the other provisions of the Act will be brought into force only on 1st October. It may be argued that only when the other portions of the Act come into force, the tenants can enjoy the benefits conferred under the provisions of this Act. I feel a doubt here whether this provision will be *intra vires* or *ultra vires*. The Law Department may be asked to examine this. When the Act itself will come into force only on the 1st October, how can a man be permitted to enjoy the advantages conferred under certain other provisions of the Act, e.g., sharing of the produce before that date? I myself of course have not examined this.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We are expressly providing that the fair rent provision will be applicable to harvests made in September. What is fair rent is also laid down in the Bill. If the conditions mentioned in the provision are satisfied, then only payment of fair rent comes into existence. I do not think there will be any difficulty.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: A doubt has arisen with reference to the present crop.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR: Sir, we are now on the 26th of September. By the time the Bill gets passed into law, we will be in October. This amendment is merely giving retrospective effect. Why should we not be bold and say 'We will have the Act brought into force on and from the 15th September 1956 or 1st September 1956'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A suggestion has been made that 15th September might be fixed as the date. There might

[26th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

have been some harvests made a little earlier than September. We cannot provide for all that. If we thought that we should make a provision regarding harvests made in September, that is because, difficulties would arise regarding the sharing of produce, if a provision was not made in the Bill.

* SRI N. K. PALANISAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-30
ஸ்ரீ மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை a.m.
நான் ஆதரிக்கிறேன். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால்
குறைந்தது ரெண்டை மிராசுதார்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை
ஆதரிக்கிறேன். அறுவடை, போரடிச் செலவில் மிராசுதார்களும் ஒரு பகுதி
எடுத்துக்கொண்டால்தான் நல்லது. இன்றைக்கு மிராசுதார்கள் பூமியின்
மேல் எவ்வித அக்கறையும் இன்றி, குத்தகை ஒன்றிலேயே குறியாக இருக்
கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு ஒரு செலவும் கிடையாது
என்றால், அவர்களுடைய பொறுப்பற்ற தன்மையைத்தான் இது இன்னும்
எனர்க்கும்.

மேலும் இந்த மசோதாவில் இந்த விதியின் இரண்டாவது பிரிவில்
விவசாயிகள் சரியான முறையில் சாகுபடி செய்யத் தவறினாலும் மிராசுதார்
கள் அவர்களிடமிருந்து குறிப்பிட்ட வாரத்தை வசூலிக்க அதிகாரம்
உண்டு எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சிலர் நியாயமாகவே நிலத்தில்
பாடுபட்டு உழைத்தாலும் நிலம் சரியாக விளையாவிட்டால் கடன் வாங்கியாவ
வது குத்தகை அடைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்துவிடும். இந்தமாதிரி
யான நிலைமை ஏற்படும்போது ரெண்ட் கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்ய
அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். கோர்ட்டில் வேண்டுமென்றே சரியாக விவ
சாயி சாகுபடி செய்யவில்லை என்று தெரிந்தால், பூராவாக வசூல் பண்ண
வும், இயற்கையாகவே வெள்ளாமை பாதிக்கப்பட்டது என்று தெரிந்தால்
குத்தகையைத் தள்ளிக் கொடுக்கவும் வசதி செய்யப்படவேண்டுமென்பதாக
நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான்
சொல்வதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக எட்டாவது திருத்தம் . .

MR. SPEAKER: He should address the Chair and not the
Hon. Minister.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I addressed the Chair only, and
not the Minister.

The amendment is "Any rent, in excess of fair rent, received
shall be liable to be refunded or be adjusted towards rent of
succeeding years".

இதில் சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் கூடக் கொடுத்திருந்தால் அடுத்த
வருஷம் அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொண்டுவிடலாம். இதுதான் பழக்கம். சாகு
படிக்காரன் இந்த வருஷம் கொஞ்சம் ஜாஸ்தி நெல் நிலக்காரருக்குக்
கொடுத்திருந்தால் அடுத்த மகசூலில் குறைத்துக் கொடுத்து இரண்டையும்
சரிப்படுத்த வசதி இருக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்கரின் திருத்தம் பின் வருமாறு:—

"In the Explanation I, to sub-clause (8), for the words 'to
claim from the cultivating tenant compensation for damages to
the land or to anything that stood on the land at the time of
lease' occurring in lines 11-13, substitute the words 'to claim
from the cultivating tenant compensation for damages caused by
the default or wrongful act of the tenant to the land or to anything
that stood on the land at the time of lease'." a.m.

[Sri P. Ramamurthy] [26th September 1956]

இது ரொம்பவும் அவசியமான திருத்தம். அசல் விளக்கத்திலே நிலத் துக்கு ஏதாவது ஒரு **damage** ஏற்பட்டுவிட்டால், நிலச்சுவான்தார் விவசாயிபிடுத்து **compensation** வாங்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. **Damage** ஏற்பட்டதற்கு விவசாயி காரணமில்லாமல் இருக்கலாம். புயல் அடித்ததன் காரணமாக நிலத்தில் இருக்கும் மரங்கள் விழுந்துவிடலாம். **Damage** எதுவாகியிருந்தாலும் நிலச்சுவான் **compensation** கேட்கலாம் என்ற முறையில் வாசகம் அமைந்திருக்கிறது. விவசாயி **damage**-க்கு காரணமில்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட அவையிடமிருந்து **compensation** கேட்கப்படலாம். அந்த முறையில் வாசகம் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டு விஷயம் கோர்ட்டிற்குப் போகலாம். கோர்ட்டுக்குப் போனபிறகு கோர்ட்டில் **equity question** எழலாம். இந்த தொந்தரவெல்லாம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்காரின் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணியன் கொண்டுவிருக்கும் திருத்தம் பின்வருமாறு :—

“In sub-clause (10), after the words ‘for manuring his land’ occurring in line 25, add the words ‘and for other cultivation expenses’.”

இதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், இது அவசியமில்லை.

ஆகவே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி அய்யங்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இரண்டு திருத்தங்களும் மிகவும் அவசியமானது, அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I am referring to amendment No. 7. It relates to sub-clause (1) of clause 3. It says that fair rent is payable by the tenant and it is claimable by the landowner. Clause 4, sub-clause (3), says wherever there is any agreement between the landholder and the tenant which fixed a lower rent than the fair rent, then the lower rent alone is payable. These two contradict each other. The cultivating tenant when he wants to pay rent will rely only on sub-clause (3) of clause 4. The landlord will demand rent which he can claim under sub-clause (1) of clause 3, the rent which is higher than the rent stipulated in the agreement. To remove this contradiction and conflict it is necessary that my amendment should be accepted. If the words “Save as otherwise hereinafter provided” are adopted, it would cover sub-clause (3) of clause 4 also. Again Government themselves are bringing in an amendment whereby the claim of fair rent would be subject to the provisions of the Tenants Protection Act. According to that Act when half the land is claimed by landowner and the tenant is sought to be evicted from that half, they may come to an understanding between themselves and if the tenant consents to pay rent according to the original agreement, he may be retained in that half. That provision also will contravene the provisions relating to fair rent. Therefore it is necessary that in order to avoid conflicts between the two sections, this amendment should be accepted.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, as regards the shifting of the date from July to October an acceptable amendment has been put in and that will satisfy all. Then the

[26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

other question raised was that harvesting expenses should be borne by both the landowner and the tenant. On the basis that the entire cultivating expenses should be borne by the tenant, rate of rent and sharing of the produce and all that has been fixed. Therefore now we cannot accept an amendment which would mean that the harvesting expenses should be shared between the tenant and the landowner. As regards the question of services, that would apply only in the case of temple lands and such other lands under charitable establishments. There are certain services, not the ‘Osi’ services referred to by some, but service like bringing flowers, etc., connected with the temple services. Therefore I do not think I can accept that amendment. As regards repairs to field *bothis* and channels, it is customary for the tenant to attend to them. There is no difficulty about that. With regard to channels and canals other than field channels, in almost all cases it becomes the responsibility of the Public Works Department. Probably there may be one or two cases where it is not the responsibility of the Department. In such cases what has normally been done will be done. So we need not separately provide for that. Then an hon. Member wanted the adjustment of rent which has been paid in excess of the rent actually to be paid under the Act. That difficulty has been much narrowed down since the date of commencement of the Act has been shifted from 1st July to 1st October. Still there may be a few cases where such difficulties may arise. For those things we cannot provide in this Act, because there will be a regular wrangle between the landowner and the tenant, and greater difficulties will arise in settling them. Therefore it is best they adjust it among themselves or have other recourse of law to settle them. We cannot make provisions in the Act for such things and complicate matters still further.

The hon. Member from Pudukkottai wanted to add the words ^{11.50 a.m.} “and for other cultivation expenses” after the words “for manuring his land”. Now, the tenant is expected to have certain stock in trade to begin cultivation like a pair of bulls, plough and other implements. If he wants any help, there is provision for the taccavi loans. As there is a shift in the ratio of sharing the rent, it is felt that the tenant may be interested in putting sufficient manure to the land with the result the productivity from the land may go up. It is only to ensure that production may not suffer, we have provided for manure. We cannot be providing for other cultivating expenses for which the tenant will have to find other means.

As regards the amendment of Mr. Krishnaswami Ayyangar which seeks to add the words “Save as otherwise hereinafter provided” at the beginning of sub-clause (1), I have been advised by the legal experts that it is not necessary. Therefore, I could not accept it and I hope the hon. Member may not press it.

MR. SPEAKER: I am going to put the amendments to the vote of the House.

[Mr. Speaker] [26th September 1956]

The amendment of Sri N. K. Palanisamy [No. (i)] to sub-clause (2) was, by leave, withdrawn.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, the amendments when they are moved, are not read. Therefore, at least when they are put to the vote, they may be read.

MR. SPEAKER: I believe hon. Members have got copies of the list of amendments. Discussion has been going on all along and I do not think there is any necessity for reading them at this late stage. The question is—

“Add at the end of sub-clause (3) the words ‘if so decided by the Rent Court’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“For the existing sub-clause (4), substitute the following:—

‘(4) Subject to the proviso to sub-section (2) of section 4, the cultivating expenses inclusive of ploughing shall be borne by the cultivating tenant; and the expenses connected with seed, manuring, harvesting and threshing shall be borne equally by the cultivating tenant and the landowner’.”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [No. iv] to sub-clause (1) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (1), add the following at the end:—

‘Any rent, in excess of fair rent, received shall be liable to be refunded or be adjusted towards the rent of succeeding years’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (4), omit the words ‘harvesting and threshing’ occurring in line 30, and add the words ‘and’ before the word ‘manuring’ in line 29’.”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [No. (vii)] to sub-clause (8) was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, withdrawing his amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: This amendment has been supported by Mr. Ramamurthi also. I do not know what the Government have got to say with regard to that.

26th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I cannot accept it. The expression “damage” is well understood and will cover all the consequences arising out of it. But the expression “default” is vague.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I am withdrawing it.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar [Nos. (viii) and (ix)] to sub-clause (8) was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri Y. Manjaya Shetty [No. (x)] to sub-clause (8) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“Omit the Explanation II to sub-clause (8).”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“For sub-clause (9), substitute the following:—

‘(9) Any landowner, suffering a reduction in rent receivable by him from his cultivating tenant as a result of the provision of this Act, shall be entitled to have the rent payable by him to his landlord reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant.’”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“After the existing sub-clause (9), insert the following as new sub-clause (9-a):—

‘(9-a) If any landowner under the Act is an intermediary or lessee from a paramount landlord and the rent receivable by the said landowner from his cultivating tenant is less than what he has to pay under his contract to his lessor he shall be entitled to have the rent payable to his lessor reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from the cultivating tenant.’”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (10), after the words ‘for manuring his land’ occurring in line 25, add the words ‘and for other cultivation expenses’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (1), for the word ‘July’, the word ‘October’ shall be substituted, and the following proviso be added:—

‘Provided that the provisions in respect of fair rent shall apply also in respect of crops which are normally due for harvest during the month of September in the year 1956.’”

The amendment was put and carried.

[26th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“ Sub-clause (6) shall be deleted and sub-clauses (7) to (9) shall be renumbered as sub-clauses (6) to (8). ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In sub-clause (7), as so renumbered, for the words ‘ No landowner shall ’, *substitute* the following, namely :—

‘ Subject to the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) no landowner shall. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In amendment No. (xvii), *add* the following words at the end :—

‘ who shall be liable to account for the moneys received by him. ’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“ After sub-clause (8), as so renumbered, the following shall be added :—

‘ (9) Any landowner, the rent receivable by whom from any cultivating tenant in respect of any land suffers a reduction as a result of the provisions of this Act shall, if he is himself a tenant in respect of that land under another person, be entitled to surrender the lease of that land as from a date specified by him by notice given to his landlord. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ In clause 3, *after* sub-clause (10), *add* the following sub-clause, namely :—

‘ (11) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (10), the landowner may with the consent of the tenant in the case of any wet land or garden land attend to the manuring of the land by chemical manures and oil-cakes up to a sum equivalent to ten per cent of the normal gross produce and recover the same from the cultivating tenant. The amount payable by the cultivating tenant under this sub-section shall be in addition to the fair rent payable under this Act. ’ ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That clause 3, as amended, do stand part of the Bill. ”

Clause 3, as amended, was put and carried.

26th September 1956]

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill. ”

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I suggest that discussion on clause 4 may be held over because we are discussing the whole question with the Government. We can now take up the other clauses for discussion and later on we can consider this clause.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I have no objection to the procedure suggested.

MR. SPEAKER: Then, I shall take up clause 5.

Clause 5.

MR. SPEAKER: The motion is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill. ”

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, I move the following amendment :—

“ (i) *For* sub-clause (1), *substitute* the following :—

‘ (1) The fair rent in respect of any land may be paid either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind, in accordance with the terms of the contract between the landowner and the cultivating tenant in the absence of such a contract; the fair rent may be paid in accordance with the custom of the locality; and in the absence of both contract and custom, in such manner as the cultivating tenant may feel convenient; but the option once exercised shall not be changed except by mutual agreement. ’ ”

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I second the amendment.

SRI Y. MANJAYA SHETTY: Sir, I move the following amendment :—

“ (ii) In sub-clause (1), *omit* the provisos. ”

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I second the amendment.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendments :—

“ (iii) In the first proviso to sub-clause (1), *after* the words ‘ Provided that the option shall be exercised ’ occurring in line 14, *insert* the words ‘ or intimated in writing to the landowner as the case may be ’.

(iv) In the second proviso to sub-clause (1), *after* the words ‘ the option once exercised ’ occurring in line 23, *insert* the words ‘ or intimated as above ’. ”

SRI C. KANDASAMY: Sir, I second the amendments.

[26th September 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendment:—

“(v) For sub-clause (2), substitute the following:—

“(2) Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

“(vi) For the existing sub-clause (2), substitute the following:—

“(2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.”

SRI C. KANDASAMY: Sir, I second the amendment.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

“(vii) In sub-clause (2), delete the words ‘to the extent of more than 25 per cent’ occurring in lines 26-27.”

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, I second the amendment.

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

“(viii) In sub-clause (2), omit the proviso.”

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move the following amendment:—

“(ix) In clause 5, to sub-clause (1), add the following further proviso, namely:—

‘Provided further that where the crop raised is paddy, the landowner shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind.’”

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following amendments:—

“(x) In amendment No. (ix), after the word ‘kind’ occurring in line 5, add the words ‘in that village’.

“(xi) In amendment No. (ix), for the words at the end ‘amount he had to spent for such purchase’, substitute the words ‘calculated at the prevailing price of paddy when the rent is payable’.”

[26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I second the amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (xii) In sub-clause (2), after the words “admitted rent”, insert the words “which has become due”.

MR. SPEAKER: Now, clause 5 and amendments are before the House for discussion

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆட்சேபிக்கிறேன். அது அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஒரு விவசாயி நெல் பயிரிட்டால், நெல்லைத்தான் நிலச்சுவான்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு விதமாக அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் நெல்லைக் கொடுக்கத் தவறினால், நிலச்சுவான்தார் எங்கேயாவது நெல்லை வாங்கி விட்டு அதற்குச் சரியான தொகையை விவசாயியிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்பது தான். இது நடைமுறையிலே மிகவும் சிரமத்தை விளைவிக்கக் கூடியது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த சமயத்தில் எவ்வளவு நாட்களில் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாக சொல்லப்படவில்லை. ஏற்கெனவே நான் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு நிலச்சொந்தக்காரர் களத்திலே நெல் இருந்த போதிலும்கூட, அவருக்கு எத்தனை நோட்டீஸ் கொடுக்கப் பட்ட போதிலும்கூட அவர் நெல்லை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 24 மணி நேரத்திற்குள் நெல்லை எடுத்துக்கொள்ளாவிட்டால் தன்னால் பாதுகாக்க முடியாது என்று விவசாயி சொல்லியும்கூட, நெல் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. பிறகு விஷயம் கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டது. அங்கே நிலச்சுவான்தார் நெல்லைக் கொடுக்க வேண்டாம்; ஏற்கெனவே இருந்தபடி நிலத்தை விட்டு விட்டுப் போனால் போதும், என்று சொல்லி விட்டார். நெல்லை எவ்வளவு காலத்திற்குள் எடுத்துப் போகவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி இருந்தபோதிலும், நெல்லை வேறிடத்திலிருந்து விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்கே, எப்பொழுது, எந்த விலையில் நெல்லை வாங்குவது? காலையில் ஒரு விலை, மாலைவில் ஒரு விலையாக இருக்கிறது. இடத்துக்கு இடம் விலை வித்தியாசமாக இருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் இருப்பவன் சென்னையில் வாங்கியதாக ரசீது கொடுத்தால் என்ன செய்வது? இப்படிப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சனைகளெல்லாம் இதில் தோன்றும். இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லாதது. இது விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் சிண்டு முடிந்து விடுவதில் தான் கொண்டுபோய்விடும். இல்லாத ஒரு சிரமத்தை இது உண்டு பண்ணக்கூடிய ஒரு தன்மையில் இருக்கிறது. சிரமமில்லாத தன்மையில் இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, my first amendment reads as follows:—

“Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period.”

The principle underlying this amendment has been accepted as equity and justice demand that a person should not be mulcted with liability for which he is not responsible. The provision relating to abatement of rent in the Bill is confined only to

[Sri M. Narayana Kurup] [26th September 1956]

'adverse seasonal conditions'. That is only one ground by which the tenant is entitled to claim an abatement of rent. The provision made in the Bill is further inconsistent with the provision contained in sub-clause (7) of clause 3, which reads as follows:

"The landowner shall bear all capital expenditure necessary to maintain the land and wells in a state of proper repair."

Now, suppose, the landowner defaults to comply with the provision made in that sub-clause (7) of clause 3 and the tenant is unable to raise crop and there is also failure of crop. In such a contingency the tenant will not be entitled to abatement of rent, because no provision has been made for that purpose in clause 5 of the Bill. The injustice is more aggravated by sub-clause (3) of clause 3 which reads as follows:

"Notwithstanding any neglect or failure on the part of the cultivating tenant to raise any crop, the landowner shall be entitled to collect fair rent."

If a tenant fails to raise any crop in any particular period, then he is made liable to pay fair rent to the landowner notwithstanding his failure to raise any crop during that period. Similarly does it not stand for justice if due to the failure on the part of the landowner to comply with the provision in sub-clause (7) of clause 3 the crop fails, that the tenant is entitled to proportionate reduction in rent? That is not covered by the provisions made in clause 5, and my amendment seeks to provide a way for that. I hope the Government will accept that.

Then, Sir, the amendment proposed by the Government that 'the rent shall be paid in kind' has very mischievous implications and it has to be opposed. The previous speaker has already referred to it. In certain cases if the Government feel that there will be difficulties in the practical working of a provision they immediately give it up, but in other cases even if we point out that there will be practical difficulties in working them up they do not give it up at all. Some of the difficulties have already been pointed out by the previous speaker. In the definition clause, it has been stated that 'paid' includes 'delivered'. When the tenant is asked to pay in kind, where is he to deliver the paddy if suppose the landowner is in Madras and the land is situated some 300 miles away from Madras. It is not stated where the payment has to be made? For clearing that point I have tabled my amendment to the Government amendment in which I have stated that the liability of the tenant for payment of paddy in kind shall be confined to the village.

10 That is to restrict the scope of the mischief to some extent
n. Otherwise, the rule is that he shall be bound to pay.

Regarding the price of paddy, I have already referred to the difficulties and it is a very serious difficulty that has been experienced in the working of the Malabar Tenancy Act. If at all the landlord is to be reimbursed, what is the time within which he

[26th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

must be reimbursed and the price to which he is entitled. Certainly there will be a time for payment of rent or it will be payable when the rent is due. Suppose the rent is due in July or in October or in any other season. If the landlord is very particular that he must have paddy, he must demand paddy. But if he sleeps over for months or for years, he cannot come forward and say that he must get the price when paddy was selling at its peak. It is quite possible. We have known landlords fighting for an increase in the price of paddy. No time is specified during which the price has to be calculated. Now, it is a well-known law of indemnity that when a breach of contract occurs, he is entitled to compensation with reference to the time of the breach. If the agreement provides or the Tribunal or the Settlement Officer says that a particular rent is payable or is due on a particular day or in a particular month, then it follows that the landlord is entitled to the price of paddy prevailing on that date, because if he did not get the paddy, it is not the fault of the tenant. It has already been pointed out that in many cases the landlords refuse to take paddy. Now, this will enable the landowners to keep idle or even to refuse to receive paddy and come forward to Court and claim at exorbitant prices. Therefore, if that provision is to be accepted, at least these two things must be there. The liability to pay in kind must be confined to the villages where the land is situate and the price must be determined with reference to the time when the breach or the failure of the tenant to pay in kind takes place or with reference to the time when the rent falls due. Otherwise, it is capable of immense mischief.

* Sri C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால், இரண்டாவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கும் ஷராவை விட்டுவிட வேண்டியது என்பதுதான். ஷரா வருமாறு :

"Provided that before admitting or inquiring into an application made by a cultivating tenant for remission of fair rent under this section, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent."

சாதாரணமாக ஆறு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் குடியானவனை நஷ்டம் வந்திருக்கும் பொழுது கோர்ட்டில் டெபாசிட் கட்டி வஜாவுக்கு மனு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நடைமுறையிலே அனுபவ சாத்தியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நெல்லை அறுவடை செய்துவிட்டு மனு போட்டால் செல்லாது என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் ஒப்புக்கொண்ட குத்தகைத் தொகையை முன்கூட்டியே கோர்ட்டில் கட்டவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிப்பது பெருவாரியான குடியானவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். களத்தில் நேரிடையாக கண்டுமுதலே பிரித்துக்கொள்வது போன்ற நிபந்தனையைப் போட்டால் அதை ஒத்துக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் விவசாயி வஜாவுக்கு மனுப்போடும் முன்பு அட்வான்ஸ் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது நடைமுறையிலே அவர் களுக்கு நஷ்டம் வந்தாலும் வஜா கிடையாது என்று சொல்லுவதைப் போல் தான் ஆகும். இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM : இந்த ஷரத்தின் இரண்டாவது பிரிவுக்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுக்கிறேன்—

“ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

“(2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.”

என்பது என்னுடைய திருத்தம். அசல் பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால், குறைந்த பட்சம் 25 சத விதத்துக்கு மேல் வளைச்சலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால்தான், நிலச்சுவான்தார் குத்தகையில் ஒரு பங்கை வஜா செய்ய கட்டமைப்பட்டிருக்கிறார் என்பதுதான். அதற்குக் குறைந்த அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட அவன் ஒத்துக்கொண்ட குத்தகையை கொடுக்கவேண்டும். இது மிகவும் விவசாயிக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : With your permission, Sir, I wish to say that it is the wish of the House that we can sit in the afternoon from 3-30 to 5 p.m.

MR. SPEAKER : The House will, after adjourning at 1 o'clock re-assemble at 3-30 p.m. and will sit till 5 p.m.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த மாதிரி ஒரு நிபந்தனை போட்டால் உழவர்களுக்கு, கிடைக்கக்கூடிய வாரம் குறைந்துவிடும். இயற்கையின் செயலால், அதாவது புயல், வெள்ளம் போன்ற காரணத்தினால் விளைச்சலுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டால், வாரத்தைக் கோர்ட்டு குறைத்து நிர்ணயிக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு குத்தகை மாற்றப்பட்டமாட்டாது. அதிலே எப்பொழுதாவது 25 சதவிகிதத்துக்குக் கீழ் நஷ்டம் வந்தாலும் குத்தகை குறைக்கப்பட்டமாட்டாது என்ற நிலைமை இருப்பதால், விவசாயிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய 60 சதவிகித வாரம் உண்மையிலேயே 25 சதவிகிதத்துக்குக் கீழ் நஷ்டம் வந்தால், 40 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்துவிடும். அப்படியில்லாமல் இந்த சங்கடமான நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு, கண்டுமுதலில் ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டால் விவசாயி கோர்ட்டுக்கு மனு செய்து கொள்ளலாம், அந்த மனுவை விசாரணை செய்து உண்மையாகவே கண்டுமுதலில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் விவசாயி அந்த அளவுக்குக் குத்தகையை குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்ற சலபமான விதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் விவசாயிக்கு நன்மை ஏற்படும்.

குறைந்தபட்சம் 25 சதவிகிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதால், 25 சதவிகிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா குறைவாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று நிர்ணயிப்பதில் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படும். விவசாயி 25 சதவிகிதத்துக்கு மேல் குறைந்திருக்கிறது என்பான், மிராசுதார் 25 சதவிகிதத்துக்குப் பட்டுதான் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பான். இந்த நஷ்டத்தை கணக்கிடுவதில் ஐந்து சதவிகிதம் முன்பின் கணக்கில் தவறுகள் ஏற்படலாம். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் விவசாயியின் சக்திக்கு மீறிய காரணத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் கோர்ட்டுக்கு மனு செய்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. நான்கு வருஷங்களாக அது அமுலில் இருக்கிறது. விவசாயி அதற்காக நினைத்த மாதிரிதான் கோர்ட்டுக்கு போய்விட்டான். கோர்ட்டுக்குப் போவதில் பலவிதக்ஷடங்கள் இருக்கின்றன. மனுவுக்கு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும். கிராமத்திலிருந்து தஞ்சாவூர், சும்பகோணம் போன்று headquarters-க்கு போய்வர வேண்டிய செலவு இருக்கிறது. மனுப்போடுவதற்கு

[26th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

முதலில் ரூ. 20, 30 செலவாகும். ஆகையால் மனுப்போடும் முன்பு விவசாயி அதில் வரக்கூடிய லாபத்தைக் கருதித்தான் மனுப்போடுவான். விவசாயி அனாவசியமாக கோர்ட்டுக்கு மனுப்போடுவான் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அவனுக்கும் பலவிதக்ஷடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் தஞ்சாவூர் சட்டத்தில் இருப்பதைப்போல் ஒரு விதியை இதிலும் சேர்க்கவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் அது விவசாயிக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அர்களே, 12-20 நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பழக்கம் என்னவென்றால், p.m. சாதாரணமாக விவசாயிக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால், மிராசுதார்கள் அதைக் கருதி குத்தகையை குறைத்து வாங்கிக் கொள்வது வழக்கம். அநேக மிராசுதார்கள் குத்தகைக்காரர்கள் அங்கேயே இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுடைய குடும்ப செலவைக்கூட ஏற்றுக்கொள்வது வழக்கம். அப்படியிருக்கும்பொழுது சர்க்காரே முன்வந்து குத்தகை விவசாயிக்கு 20 சதவிகித நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், பரவாயில்லை. ஆனால் மிராசுதார் முழுக் குத்தகையையும் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருத்தமல்ல. நடைமுறையில் இருக்கும் பழக்கத்தை அனுசரித்து, விவசாயிக்கு ஏதாவது கெடுதல் ஏற்பட்டால், மிராசுதார் வெள்ளாளன்மைக்குத் தகுந்த குறைந்த குத்தகையை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கவேண்டும். 25 சதவிகிதத்துக்கு மேல் நஷ்டம், ஏற்பட்டால் தான் குத்தகைக் குறைக்கப்படுமென்று சொல்லுவது குத்தகை விவசாயியை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை சர்க்காரே சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால் 25 சதவிகிதம் என்பதை எடுத்துவிட்டு, எவ்வளவு வெள்ளாளன்மையோ அதைத்தான் இருவரும் பங்கு பிரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I would request the Government to reconsider this provision relating to cases of failure of crop. The corresponding provision in the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act is as follows :—

“ Where the tenancy provides for any rent and not for the sharing of the actual produce raised, an application may be made by a tenant under this sub-section for the remission of the whole or any portion of the rent payable by him, where there has been a total or partial failure of crops in any year due to causes beyond the control of the tenant; and the Conciliation Officer may, on such application, order such remission of rent as he may consider just in the circumstances of the case.”

Under this provision, when there is a total or partial failure of crop, the tenant places his case before the Conciliation Officer even before the harvest, and the Conciliation Officer straightaway passes orders. Therefore it becomes easy. But in this Bill an entirely different procedure is suggested. The tenant harvests the crop and makes his application for remission after the harvest. On his application, the Rent Court may order the deposit of the whole or a portion of the rent. All these difficulties are there. The provision in the Tanjore Act quoted above was made in 1952. It has been in force for the last four years; it has not given rise to any difficulty and it has been found to be working all right. Therefore

[Sri P. Ramamurthi] [26th September 1956]

that provision can be substituted. All that we are interested in seeing is that the actual extent of failure must be ascertained and the tenant given a just remission.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The difficulty arises because here there is provision for fixation of fair rent and the fair rent once fixed shall normally prevail for five years. Therefore ordinarily the tenant will have to pay to his landlord the fair rent, whether he gets a bumper crop or a slightly lesser crop. It is not as if the tenant is eligible for remission for every fluctuation; he will be eligible only where the extent of failure is more than 25 per cent, and even then he will be entitled to only a proportionate remission and not to the remission of the entire rent. If there is no agreement between the landlord and tenant as to the extent of failure of crop, the tenant will have to go to the Rent Court. While an estimate of the extent of failure can be made at any time, the actual extent of failure can be known only after the harvest. Therefore we say that let the tenant pay the admitted rent and we shall enquire into the extent of failure after the harvest. We have given discretion to the Court to order the payment of only the admitted rent where the harvest has already been done and where the rent has become due. Certainly no Court will insist upon the payment of rent where the crop has not been harvested and rent has not become due. In the Bill as introduced, there was a different provision. But we changed it in the Select Committee giving discretion to the Court with regard to asking the tenant to deposit the admitted amount. The provision says that 'the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.'

The provision in the Tanjore Act will not be applicable here, because here we have got a provision for the fixation of fair rent and a provision for remission of rent only where the extent of failure is more than 25 per cent. All this was considered in the Select Committee, and to avoid all difficulties, we have given discretion to the Court. I do not think we need go further than that. This provision is likely to work well. If there are difficulties, it is for us to consider at a later stage whether any amendments are necessary.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister clarify why the ground for remission is restricted to only adverse seasonal conditions and not generally for any default of the landholder or to causes beyond the control of the tenant? For instance, it is provided that the landholder has to keep the tank, etc., in repair, and if he does not repair, there may be a failure of crop.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No such conditions arise. If it is a kudimaramath work, the landowner has to carry out the work. If he does not carry it out, the Government carry it out and recovers the cost from him. The tenant has almost become the owner of the land subject only to the payment of fair rent.

26th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI: First of all I would like to clear the misapprehension in the mind of the Hon. the Minister for Finance that the provision in the Tanjore Act bears no analogy to the present case. Under that provision, where the tenancy provides for the sharing of the actual produce raised, this question does not arise. The produce is shared straightaway on the threshing floor. But there are cases under the Tanjore Act where there is no sharing of the produce and where there is a fixed rent which is determined taking into account the produce during the preceding three years. Therefore such a provision has been made. Under the provisions that are now sought to be made, it will not be possible for the tenant to go to the court before the harvest. Generally the tenants are at a disadvantageous position when they go to the court after harvest. This is what we have seen. It can be provided specifically that the tenant can go to the court. The Tanjore Act gives option to the tenant to go to the court at any time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even now we have not stated that the tenant cannot go to the court.

SRI P. RAMAMURTHI: There must be a proper amendment to the effect. Sub-clause (2) of clause 5 reads—

"Whenever adverse seasonal conditions result in the reduction of the gross produce from any particular crop to the extent of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from his cultivating tenant in respect of that land for that period:

'Provided that before admitting or inquiring into an application made by a cultivating tenant for remission of fair rent under this section, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.'"

The point for consideration is, where they have found that a certain provision is working all right, why should this Government want to make a new experiment? Where is the necessity? This is what I do not understand. The provision in the Tanjore Act has been working all right for four years? Why change that now? The Government can straightway take out the provision from that Act and incorporate it here.

SRI S. RAMALINGAM: நிலத்தில் நெல் விளையும்போது வாரத தொகைக்கு நெல்லாகக் கேட்டுவாங்கும் உரிமை நிலச்சுவான்தாருக்கு இருக்கிறது. இதனால் கஷ்டம் வரும். இப்பொழுது நெல்லாக கொடுப்பது என்று சொன்னால் அவர்கள் கோரிடருக்குப் போகும்போது கோர்ட்டில் அந்த நெல் மூட்டைகளைக் கொண்டுபோய் அடுக்கவேண்டியதாக இருக்கும். அப்படி அடுக்கினால் கோர்ட்டில் நெல் மூட்டைதான் இருக்குமேதவிர மற்ற வேலைகளைச் செய்யமுடியாது. இந்த மாதிரி கஷ்டமெல்லாம் வரும். மேலும் விலைக்கு நெல்வாங்கி அத்தொகையை குத்தகைக் காரரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் இதைப்போன்று பல கஷ்டங்கள் வரவேண்டாம். அதனால் இந்தப் பகுதியை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[26th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All that will be taken into consideration. That is why discretion is given to the court.

12-30
p.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, my amendments (Nos. 25 and 26) relate to the option to be exercised by the tenant in the payment of rent. Now, exercising option means, payment of rent itself. The provision here says that the option should be exercised within a particular time-limit, that is, within three months of the coming into force of this Act or within three months of the coming into force of the tenancy agreement. Exercising option is tantamount to paying the stipulated rent. Within three months of the coming into force of the Act or within three months of the coming into force of the tenancy agreement, no sharing would be possible in certain cases. Harvest may not be possible at that time. Suppose the harvest will have to be made only subsequent to the three months stipulated. Within these three months, he can only intimate his option, his intention to exercise his option to pay rent in a particular manner. He cannot, therefore, be said to exercise his option when he is not paying the rent at that point of time. There is a distinction between exercising option and intimating the landlord one's intention to exercise one's option in a particular way. Intention to exercise the option is one thing and exercising the option itself is another. Exercising the option is tantamount to payment of rent itself. But the intention to exercise the option means intimating one's intention that one would pay a particular year's rent in such and such a manner. One can say, 'shall pay half in cash and half in kind'. Here in the clause under consideration it is said that he should exercise his option within three months. Within three months, a particular crop may not come up for harvest. In such a case, exercising the option within that period may have no meaning. When the crop itself cannot be harvested within three months, the tenant also cannot exercise his option, because he cannot pay the rent within three months, i.e., before the crop can be harvested. Suppose a tenancy agreement is entered into four months ahead of the sowing season; how is the tenant to exercise his option within three months? There will be no sowing within three months and no crop also can be harvested within that period. So one should not forget there is a distinction between exercising one's option and intimating one's intention to exercise one's option in a particular manner. It is to point out this difference that I have moved my amendments. My first amendment says—

"In the first proviso to sub-clause (1), after the words 'Provided that the option shall be exercised' occurring in line 14, insert the words 'or intimated in writing to the landowner as the case may be' "

My second amendment is to the same effect. It says—

"In the second proviso to sub-clause (1), after the words 'the option once exercised' occurring in line 23, insert the words 'or intimated as above'."

[26th September 1956] [P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

After intimation has been given of the tenant's intention to exercise his option in a particular way, no change can be effected under the terms of the tenancy.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, at the outset, with your permission, I would like to move that in my amendment to sub-clause (1) of clause 5, the second sentence be omitted. Now the amendment will read thus—

"Provided further that where the crop raised is paddy, the landowner shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind."

I also move, Sir, that in the proviso to sub-clause (2) of clause 5, the words 'which has become due' be added at the end.

Sir, Sri Krishnaswamy Ayyangar wants to insert the words 'or intimated in writing to the landowner as the case may be' in the first proviso to sub-clause (1), after the words 'Provided that the option shall be exercised'. If his real object is to be achieved, instead of saying 'or', he must say 'and'. But he has said quite the opposite of it. How is the landowner to know that the tenant has exercised his option or not? If this is to be known, it must be stated that the landowner must be intimated. I had a discussion in the matter, and I found that it was better to omit this addition. Either we must change 'or' into 'and' and accept the amendment or totally not accept the amendment. The balance of convenience seems to be to totally oppose the amendment, because there is ample scope to understand the option of the landowner. With regard to the amendment moved by the hon. Member Sri Balakrishnan he refers to locality, absence of contract and custom, etc. All these will give rise to difficulties. It will be difficult to determine what is the custom of the particular locality. That is why I am not accepting that amendment. 12-40 p.m.

Then, Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup wants that the place of payment should be specified. There is no difficulty as regards sharing of the crop in kind. It is usually done on the threshing floor. If as suggested by him the words 'in that village' are added, that itself will be ambiguous. The question 'what part of the village' and such other questions will arise. Generally it is well known where this harvesting and sharing takes place. The mere mention of the words 'in that village' won't do unless you further particularise the exact place. I know in certain cases the produce is taken outside the village because there may not be a threshing floor there. In such cases this will lead to difficulties. So the amendment is not acceptable. The other amendment is not necessary, since we have taken all the factors into account.

So, Sir, I am not in position to accept any of the amendments moved.

MR. SPEAKER : I will now put the amendments to the vote of the House.

Amendment No. (i).

[26th September 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : I am withdrawing my amendment, namely—

“ For sub-clause (1) substitute the following :—

‘ (1) The fair rent in respect of any land may be paid either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind, in accordance with the terms of the contract between the landowner and the cultivating tenant in the absence of such a contract, the fair rent may be paid in accordance with the custom of the locality and in the absence of both contract and custom, in such manner as the cultivating tenant may feel convenient; but the option once exercised shall not be changed except by mutual agreement.’ ”

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Manjaya Shetty is not in his place. His amendment No. (ii) is deemed to have been withdrawn.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I am withdrawing my amendments Nos. (iii) and (iv), namely—

“ In the first proviso to sub-clause (1), after the words ‘ provided that the option shall be exercised ’ occurring in line 14, insert the words ‘ or intimated in writing to the landowner as the case may be ’.”

In the second proviso to sub-clause (1), after the words ‘ the option once exercised ’ occurring in line 23, insert the words ‘ or intimated as above ’.”

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For sub-clause (2) substitute the following :—

‘ (2) Whenever due to adverse seasonal conditions or to circumstances beyond the control of the cultivating tenant, there is a reduction of the gross produce from any particular crop of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from the cultivating tenant in respect of that land for that period.’ ”

The amendment was put and lost.

SRI S. RAMALINGAM : I am withdrawing the amendment, namely—

“ For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

‘ (2) Whenever due to adverse seasonal condition there has been a total or partial failure of crops in any year an application may be made by a tenant for remission to the Rent Court. The Rent Court on such application order such remission of such rent as it may consider just in the circumstances of the case.’ ”

The amendment was, by leave, withdrawn.

Amendment No. (vii) was deemed withdrawn.

26th September 1956]

SRI C. KANDASAMY : I am also withdrawing the amendment, namely,—

“ In sub-clause (2), omit the proviso.”

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In amendment No. (ix), after the word ‘ kind ’ occurring in line 5, add the words ‘ in that village ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In amendment No. 56, for the words at the end ‘ amount he had to spend for such purchase ’, substitute the words ‘ calculated at the prevailing price of paddy when the rent is payable ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Now I will put the Government amendments to the vote of the House. The question is—

“ In clause 5, to sub-clause (1), add the following further proviso, namely :—

‘ Provided further that where the crop raised is paddy, the landholder shall have the right to insist that the rent shall be paid in kind.’ ” 12-41 p.m.

The other portions are to be left out.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

“ In the last proviso to clause 5, after the words ‘ admitted rent ’ add the words ‘ which has become due ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குத்தகையை ஐந்து வருஷத்துக்கு என்று ஒத்துக்கொண்டால் அது ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நாலாவது க்ளாசில் வெள்ளாமைமையில் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. அப்படி நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதன் படி ஐந்து வருஷங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். சில சமயங்களில் வெள்ளாமை அதிகமாக இருக்கலாம், சில சமயங்களில் வெள்ளாமை குறைவாக இருக்கலாம். அதனால் விசிதாச்சாரப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு அது இருக்கும் என்று

[Sri P. G. Karuthiruman] [26th September 1956]

விதி செய்யக்கூடாது. அது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்காது. இதை ஆலோசனை செய்து அந்தந்த வருஷ வெள்ளாமைக்குத் தக்கவாறு வாரத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு பகுதியில் ஒரு விதமான வெள்ளாமை இருக்கும். மற்ற பகுதியில் வேறு விதமாக வெள்ளாமை இருக்கும். ஆகவே இரண்டுவித வெள்ளாமை ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுவதால் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரே மாதிரியாக அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது. ஒவ்வொரு நடவையும் அதைப்பற்றி நிர்ணயம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் சுருத்திருமன் அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் பல விதங்களில் மாறுதல் ஏற்படுவது போல் ஆகும். அப்படி ஏற்படக்கூடிய விவகாரங்களை தீர்த்துக்கொள்வதாக இருந்தால் ஒவ்வொரு வருஷமும் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியதாகத் தான் ஏற்படும். அப்படி ஒவ்வொரு வருஷமும் கோர்ட்டுக்குப் போவது முடியாது காரியம். அதனால் தான் ஐந்து வருஷங்களுக்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கும் அடிக்கடி கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடிய ரெமம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இவ்விதம் ஐந்து வருஷங்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி செலெக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து அந்தப்படியே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இதில் மாறுதல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே- செலெக்ட் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினர் இதை பத்து வருஷங்களாக மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு வருஷமாக சொல்லிக் கொண்டே போனால் அதற்கு முடிவு இருக்காது. எல்லோரும் சொல்வதை கேட்டுத்தான் இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். யோசனை செய்து தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வருஷமும் கச்சேரியில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது என்று யோசனை செய்து இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 7 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : I move the amendment standing in my name, namely—

“(i) For the words ‘the sharing shall be done at the usual threshing floor’ occurring in lines 2-3, substitute the words ‘the sharing shall be done at the threshing floor on which the threshing took place’.”

SRI S. RAMALINGAM : I second the amendment, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : This clause says that the sharing shall be done at the usual threshing floor. A particular harvest might have been threshed at a particular threshing floor. It may be the usual threshing floor. We do not know what that usual threshing floor is to which the crop should be

26th September 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

carried for sharing. My amendment therefore suggests that the sharing shall be done only at the threshing floor on which the threshing takes place.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am very happy to accept the amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

“For the words ‘the sharing shall be done at the usual threshing floor’ occurring in lines 2-3, substitute the words ‘the sharing shall be done at the threshing floor on which the threshing took place’.”

The amendment was put and carried.

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

12-50 p.m.

“(i) In sub-clause (2), omit the words ‘whose decision shall be final’ occurring in line 21.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I also move the following amendment which stands in my name :—

“(ii) Add at the end of clause 9, the following as sub-clause (3) :—

“(3) The Tribunal shall have all the powers of a Civil Court under Order 46, Rules 1 to 5. The State Government shall support the reference in the High Court and bear its cost.”

SRI N. RATHINA GOUNDER : Sir, I second the amendments.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“(iii) In sub-clause (2) of clause 9, add the following at the end, namely :—

‘Subject to revision, if any, under section 11.’”

“Re-number clauses 11 to 17, as clauses 12 to 18, respectively and insert the following as clause 11, namely :—

‘11. Revision by High Court.—The Rent Tribunal shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.’”

MR. SPEAKER : The new clause and the amendments are before the House for discussion.

[26th September 1956]

* SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, my amendment to clause 9 reads as follows :—

“ In sub-clause (2), *omit* the words ‘ whose decision shall be final ’ occurring in line 21.”

The Government have thought fit to drag a difference of opinion or dispute between the landlord and the tenant to a Rent Court and then to the Rent Tribunal. My feeling is that the party concerned should be allowed to go, if necessary, to the last final authority as the High Court or the Supreme Court.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Such a provision is made in the Government amendment.

SRI V. BALAKRISHNAN : Then I must not carry coal to New Castle. Sir, I stop. Sir, then I will withdraw my amendment.

The amendments of Sri V. Balakrishnan [Nos. (i) and (ii)] were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : Now I am going to put the Government amendment [No. (iii)] to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (2) of clause 9, *add* the following at the end, namely :—

‘ Subject to revision, if any, under section 11 ’.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I may bring to the notice of the Hon. Minister that the next amendment relating to revision by High Court should go to clause 11 and not to clause 9.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Clause 11 refers to the publication of price lists.

MR. SPEAKER : So, the Hon. Minister thinks that this is the proper clause under which it should come.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I should think so. If any difficulty arises, we shall reopen it later on.

MR. SPEAKER : The question is—

“ *Re-number* clauses 11 to 17 as clauses 12 to 18, respectively and *insert* the following as clause 11, namely :—

‘ 11. *Revision by High Court.*—The Rent Tribunal shall be deemed to be a Court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that Section ’.”

The amendment was put and carried.

Clause 9 as amended was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

26th September 1956]

Clause 12.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ For the words ‘ notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a court ’ occurring in lines 41-43, *substitute* the words ‘ notwithstanding any pre-existing law, custom, usage, agreement, or decree or order of a court to the contrary. ’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are now before the House for discussion.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, this is a verbal amendment. Clause 12 says—

“ The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court.”

It reads all right in so far as it relates to anything contained in law, or agreement or decree or order of a Court. But we do not say that something is contained in custom or usage. Therefore, to remove that somewhat irreconcilable use of the expression I have suggested ‘ notwithstanding any pre-existing law, custom, usage, agreement, or decree or order of a Court to the contrary.’

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the amendment is meticulous about the wording used in this clause. We have copied this wording from the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. So, it is better to have the same wording, and I oppose the amendment.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was by leave withdrawn.

Clause 12 was put and carried.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

“ *Re-number* the existing clause as clause 14 (1), and *add* the following as sub-clause (2) :—

‘ (2) Nothing in this Act shall apply to any landholder who owns a total extent of one veli (6½ acres) of wet land and who has no other means of livelihood save the income from the lands. ’ ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are now before the House for discussion.

[26th September 1956]

1 p.m. * SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, this amendment is primarily intended to safeguard and protect helpless widows, hapless widows, friendless widows and widows who are forlorn and forsaken. I know there are friends of widows in this House including my Hon. Friend the Finance Minister. But when the time comes to make provision for protecting them many of them back out and do not support them. In our country widows have been consigned to a peculiar social custom by which they cannot have any of the good means of existence. It is only in a very few cases these widows have been left behind a few acres of land by their good husbands or by their obliging fathers-in-law or mothers-in-law. When the Congress Party is very careful to see that political rights of women are protected and that they are given representation in Legislatures, etc., I see no reason why special rights are not created to enable them to eke out their livelihood out of the earnings from land and to go about in society with full satisfaction. Therefore, Sir, I am proposing this particular amendment to see that particular protection is given to widows, for the acceptance of the charitable and chivalrous minded Hon. Revenue Minister.

SRI P. RAMAMURTHI : I am glad, Sir, that the question of giving protection to widows had been raised on the floor of the House. But I would respectfully submit to the hon. Member Sri V. Balakrishnan that when we seek to provide protection to helpless and hapless widows we should think of other sections of the people also and not only think of giving protection to widows. It is certainly the responsibility of the society to see that protection is given to them but that should not be done at the cost of other sections of the people. This Bill is specially intended for protecting the rights of the tenants and the very purpose of the Bill would be defeated if the provisions in the Bill are altered in the name of giving protection to widows. I would respectfully submit that this is not appropriate time to deal with the question of giving protection to widows and therefore I plead that the amendment should be dropped.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am afraid the hon. Member from Pudukkottai is only paying lip service to widows because he is not, by his amendment providing any protection to widows. What he wants is that small landowners owning $6\frac{2}{3}$ acres of wet land should be exempted from the provision of this Bill, and there is no mention therein about widows. It is not as if all the widows own only $6\frac{2}{3}$ acres of land each. There are rich widows who own more than $6\frac{2}{3}$ acres. I do not think that protection can be provided to widows through the amendment moved by the hon. Member and I am sorry he has not properly drafted the amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : The amendment means not that all the widows own $6\frac{2}{3}$ acres but that all those people who are owning $6\frac{2}{3}$ acres and less happen to be widows.

26th September 1956]

* SRI V. BALAKRISHNAN : The hon. Leader of the Opposition has got a particular season when widows should be dealt with. I would be well advised not to go against his good wishes and embarrass other members of this House.

SRI P. RAMAMURTHI : I stated that only at the appropriate time we should deal with them.

* SRI V. BALAKRISHNAN : I am withdrawing my amendment.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave, withdrawn.

Clause 14 was put and carried.

Clauses 15, 16 and 17 were put and carried.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again this afternoon at 3-30 p.m.

The House then adjourned.

(After lunch—3-30 p.m.)

Clause 4.

MR. SPEAKER : The Motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the amendment standing in my name—

“ (i) For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. What is Fair Rent—Fair rent shall be the customary rent for the land subject to a reduction of $12\frac{1}{2}$ per cent of the same.

Explanation I.—In the case of land newly brought under cultivation or brought under improved or fresh irrigation, fair rent shall be the customary rent for similar land in the locality.

Explanation II.—In every harvest, the landowner shall be entitled to $1/5$ th of the straw or stalk of all the crops.’ ”

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I move the amendment standing in my name—

“ (ii) For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. What is Fair Rent—(1) The fair rent shall be

(i) in the case of wet land, $33\frac{1}{3}$ per cent of the normal gross produce;

(ii) in the case of wet land where the irrigation is supplemented by lifting water 80 per cent of the normal gross produce or its value in money;

[Sri S. Ramalingam] [26th September 1956]

(iii) in the case of garden land, 25 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iv) in the case of garden land, 20 per cent of the normal gross produce or its value in money.

Explanation.—(1) The cultivating tenant shall be entitled to all the catch crop that is raised by him and the straw and the stalk of all the crops.

(2) Where the contract of tenancy provides for payment of a rent lower than the fair rent payable under the above provisions, the contract rent alone shall be payable."

SRI C. KANDASAMY : I second the above amendment.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" (iii) For sub-clause (1) (i), *substitute* the following :—

' (i) in the case of wet land under a first class irrigation source, 55 per cent of the normal gross produce or its value in money and in the case of wet land under an irrigation source of second class and below, 45 per cent of the normal gross produce or its value in money. The class of the irrigation source shall be determined with reference to the prevailing settlement registers for the village and in the event of dispute, the matter will be decided by the District Collector, whose decision shall be final.' "

SRI N. K. PALANISAMY : I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendment No. 15 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" (iv) At the end of sub-clause (1) (i), *add* the following proviso :—

' Provided that the landowner and the tenant may agree to the sharing of the actual produce, after deducting all harvesting charges, in the above proportion.' "

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendment No. 17 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move the amendment standing in my name—

" (v) In the Explanation to sub-clause (1), for the words ' one-fifth ' occurring in line 40, *substitute* the word ' customary head-loads '."

26th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

SRI C. KANDASAMY : Sir, I move—

" (vi) In the Explanation to sub-clause (1), *add* the following at the end :—

' if catch crop is grown the entire produce belongs to the cultivating tenant.' "

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendment.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move the amendment standing in my name—

" (vii) *Delete* the Explanation to sub-clause (1)."

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

" (viii) In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) shall be deleted and in item (iii) for the words ' garden land ', the words ' any other class of land ' shall be substituted."

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, there are some more amendments standing in my name. I shall move them. I beg to move—

" (ix) In sub-clause (2), for the existing proviso, *substitute* the following :—

' Provided that the maintenance charges are borne by the cultivating tenant and the landowner equally and the landowner shall bear the charges for repairing the pumpsets. The installation of a pumpset shall be at the option of the tenant.' "

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty is not in his seat. Amendments Nos. 18 to 21 given notice of by him will be deemed to have been withdrawn.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I move the amendment standing in my name—

" (x) *Add* the following proviso to sub-clause (3) :—

' Provided that in the Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district, the landowner shall be entitled to recover from the tenant paying rent in cash to the landowner the difference between the land assessment rates paid by the landowner to the former Pudukkottai State Government and the present Madras State Government, if such difference is the result of increased taxation to the landowner after merger of Pudukkottai State with Madras State and where the payable rent in cash by the tenant is lower than the fair rent payable under sub-section (4) of this Act.' "

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I second the above amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri N. K. Palanisamy will move his other amendment also.

[26th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

“(xi) Add the following as new sub-clause (4):—

“(4) (i) If a tenant has planted or plants any trees on any land leased to him, he shall be entitled to the produce and the wood of such trees during the continuance of his tenancy and shall on the termination of his tenancy be entitled to such compensation for the said trees as may be determined by the Rent Court.

(ii) If a tenant has raised a hut or a construction on any land leased to him, he shall be entitled for such compensation as may be determined by the Rent Court.”

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I second the amendment.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I move the following to the Government amendment No. 55:—

“(x) Substitute the following amendment No. (viii):—

“In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) for the figures “25”, the figures “30” shall be substituted.”

SRI C. KANDASAMY : Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER : Clause 4 and the amendments are for discussion now.

3-38 p.m. SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உண்மையாகவே நம் மாகாணத்தில் காங்கிரஸ் சப் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து ஒரு யதாஸ்தும் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த யதாஸ்தில்கூட தட்டோ, வைக்கோலோ கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வார் பலர். அதைப்போலவே இங்கும் நாம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது வைக்கோலில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். செலெக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்னதாக இப்படிப்பட்ட விதி இல்லை. ஆனால் செலெக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்ற பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒரு விதியைக் கொண்டுவந்து புகுத்திவிட்டார்கள். நிலச்சுவாந்தார்களுடைய நிர்வாகத்தின் காரணமாகத் தான் இப்படிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி இன்னும் பல தோட்டக்கால்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி பயிர்களில் தானியங்கள் அறுவடையான பிறகு வைக்கோல் முதலியவைகளை குத்தகை விவசாயிகள் தங்கள் மாடு கூன்றுகளுக்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் குத்தகை போக மிச்சமாவது. அப்படி வைக்கோல்களையும் தட்டைகளையும் எதற்காக பங்கெடுத்துக் கொள்வது என்றால் அவைகள் ஆடு மாடுகளுக்கு பிரயோசனப்படக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டால் விவசாயிகள் தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் வைக்கோல் தட்டை முதலியவைகள் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும். அது அவர்களுக்கு அதிகப்படியான செலவு என்று பயிரிட்ட பின் எல்லாவற்றையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்வது என்ற வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது வைக்கோலின் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போலவே தான் ஹைதராபாத்தில் இயற்றிய சட்டத்தில் இருக்கிறது. மலபார் டென்னிஸ் சட்டத்திலும் வைக்கோல் விவசாயிகளுக்கு என்றுதான் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இதிலும் இருக்க வேண்டும் என்றும் அதற்காகவே இந்த விதியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

26th September 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

அடுத்தபடியாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்கு வாரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஐந்து வருஷங்களில் விவசாயிகள் அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களில் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்தக் கட்டடங்களின் கதி என்னவாகிறது என்பது தெரியவில்லை. அதற்கு ஏதாவதும் நஷ்டசூ குண்டுப்பொடியோர் களப் பண்பாட்டிற்குரியதும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. மற்றும் அவர்களுடைய இடங்களில் மாடு முதலியவைகளை வைத்து பயிரிட்டிருக்கலாம். அவைகளின் கதி என்னவாகும் என்பதும் தெரியவில்லை. அத்துடன் இந்த மாடுகள் ஒருகாலப் பழம் தாக்கூடிய மாடுகளாக இருந்தால் அந்தப் பழங்களை மாடு அணுமிக்கிறது என்பதற்கும் ஒரு விதியும் செய்யவில்லை. இவைகளுக்கெல்லாம் வழி செய்வதற்காகத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, I have given 3-40 notice of four amendments to this clause. I shall confine myself p.m. to the amendment which proposes the addition of a proviso to sub-clause (3). I give advance intimation to the Hon. Minister that I propose to seek the leave of the House for withdrawing my other amendments. With regard to this particular amendment, I have given evidence before the Joint Select Committee at Ootacamund. They promised to examine the points I raised. But unfortunately they did not examine and therefore I am put to the necessity of moving this amendment. I have said all that I have to say before the Committee and my views are recorded on page 33 of the 'Report and Proceedings of the Joint Select Committee'.

Before the merger of the former Pudukkottai State with the Madras State, the landowners there were paying to the Pudukkottai State Government a very low land tax. On that basis, they have been collecting a very low rent from their tenants. But on account of the merger, they have to pay nearly a 200 to 300 per cent increase in land tax to the Madras Government, while they are expected to get from the tenants the same pittance of rent. I think this is unfair. The Government are only helping the landlords to be fleeced on both sides. Therefore it is that I have proposed in my amendment that the landowners of the former Pudukkottai State shall be entitled to recover from the tenant the difference between the land assessment rates paid by them to the former Pudukkottai State Government and the present Madras Government.

If my desire to have this amendment incorporated in the Bill is likely to bring about confusion in other areas and delay the passage of the Bill, I am quite willing to withdraw the amendment. I want that this Bill should go through with as little disturbance as possible, because it is in the interest of the tenant, the landowner and food production. I hope that some way will be devised either by making a provision in the rules or by some other means to mete out natural justice to the landowners in the former Pudukkottai State who have been very badly affected by having to pay a considerably increased land tax.

[26th September 1956]

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலேயே இந்த ஷரத்துதான் மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயிகள் எவ்வளவு பணம் நிலச்சொந்தார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ என்பதை நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஷரத்து இது. இது பொம்பலும் புகழையுமான ஷரத்து இந்த மசோதாவிலேயே. இந்த கடைசி சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் இதற்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 60-40 என்பதை ஒத்துக்கொண்டு விட்டு, அதாவது நஞ்சை பாகத்திற்கு ஒத்துக்கொண்டு விட்டு, மாணவாரி புஞ்சை பிரதேசங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வாரத்திற்கு ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி விவசாயி 75 எடுத்துக் கொள்வதென்றும், நிலச்சொந்தார் 25 எடுத்துக்கொள்வதென்றும் இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதில் எங்களுக்கு ஒருவித ஆட்சேபமே இல்லை. இதை மாற்றுவதற்கு என்ன செய்யும் ஏற்பாடு விட்டது என்பதுதான் எனக்கு புரியவில்லை. புஞ்சை நிலங்களுக்கு மழை டெய்தால்தான் பலன் உண்டு, இல்லா விட்டால் இல்லை. மழை இல்லாது போனால் விவசாயிக்கு தான் கொடுக்கவேண்டிய வாரம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படலாம். ஆகவே மாணவாரி புஞ்சை நிலத்திற்கும் ஆற்றுத் தண்ணீரை நம்பி இருக்கிறவர்களுக்கும் ஏன் இவ்வளவு வித்யாசம் காட்டவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மூன்றாவது ஷரத்திற்கும் நாலாவது ஷரத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. புஞ்சை நிலங்களில் ஒருஷா வருஷம் ஒரேவிதமான பலன் எதிர்பார்ப்பது என்பது முடியாது. ஒரு வருஷத்தில் நல்ல பலன் கிடைத்தால் மறு வருஷத்தில் அப்படியப்பட்ட நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயம் அல்ல. ஆனால் மசோதாப்படி பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வாரத்தை ஒரேவிதமாக ஐந்து வருஷங்களுக்கும் கொடுத்தாகவேண்டும். ஆகவே இப்பொழுதுள்ளதை 25 விருந்து 33-1/3 என்று உயர்த்துவதில் அர்த்தம் இல்லை. இதனால் ராமனாதபுரம், மதுரை, வட ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலுள்ளவர்களுக்கு மிகுந்த பாதகம் விளைவித்தவர்களாக ஆவோம். அவர்களுக்கு ஒரு அநீதியை நாம் விளைவித்தவர்களாக ஆவோம். ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதி யுள்ளவர்களுக்கும் ஏன் வித்தியாசம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். கடலி கூட்டத்தில் திடீரென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்து அதன் பிறகு இதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதுதான் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஜனநாயக வரம்பை மீறுவதாகத்தான் இருக்கிறது. கடலி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சொந்தமாக எந்தவிதமான சட்டம் வேண்டுமோ அதுவும் கொண்டுவரலாம் என்பதில்லை. மீண்டும் சர்க்கார் இதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்விதம் நாம் சட்டம் செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளும் கச்சை கட்டிக்கொண்டு கிளம்பி விடுவார்கள். அதன் பிறகு கிளர்ச்சி செய்யவும் ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இதை சர்க்கார் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். செலெக்ட் கமிட்டியில் 75 என்று போட்டுவிட்டு இப்பொழுது அதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் என்ன? திடீரென்று கடலி கூட்டம் கூட்டி 75 என்பதை 66-2/3 என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் என்ன? பொது விவாதத்திலேயே இதைப்பற்றி சொல்லி இருந்தால் எங்களுடைய பேச்சு வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வருவது சரியல்ல. இந்த திருத்தம் அப்பொழுதே வந்திருந்தால் அதன்படி பேசியிருப்போம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவராமல் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் அறுவடை முடிந்த பிறகு உளுந்து, பயிறு போன்ற தானியங்களை விதைப்பார்கள். மாடு, ஆடு தின்னாமல் இதைக் காவல் காத்து முற்றியவுடன் அவைகளை பல நாள் பொறுக்கிச் சேர்த்துக்கொண்டு போவது வழக்கம். அதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது பொறுக்குக் கமிட்டியில் தஞ்சை ஜில்லாவில் உளுந்து பயிர் பிரதான பயிராக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பல இடங்களில்

[26th September 1956] [Sri C. Kandasamy]

இதவே பிரதான பயிராக இருக்கிறது. ஆகவே இதில் மிராசதார்களுக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியானால் எந்த எந்த இடங்களில், catoh crop-பாக இவைகள் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் குடியானவனுக்குத்தான் பூராவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்திருக்கலாம். அதைவிட்டு விட்டு எல்லா இடங்களிலும் உளுந்து பயிருக்கும் 60, 40 என்கிற விகிதாச்சாரத்தையோ அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கோ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லது நியாயமாகாது. இது பல பகுதிகளில் உளுந்து பயிர் தெனிக்க வேண்டுமென்ற உற்சாகத்தையே கெடுத்துவிடப்போகிறது. வயலில் தெளித்து, மாடு ஆடுகளிடமிருந்து கட்டிக்காவல் காத்தால்தானே மிராசதார் பங்குக்கு வருகிறார் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் இனி அவற்றைத் தெனிக்கமாட்டார்கள். அதனால் பருப்பு வகைக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் தட்டு ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவிடும். அதேபோலத்தான் வைக்கோல் விஷயம். சில இடங்களில் இவ்வளவு தலைச் சமை கொடுப்பது என்கிற வழக்கம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் கொஞ்சம்சுடக் கொடுப்பதில்லை. இன்றைக்கு சகட்டு மேனிக்கு வைக்கோலிலும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இது இப்பொழுது இருக்கும் பழக்கத்தைவிட அதிகம் எனப் பலயிடங்களில் விசாரித்ததிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகவே இப்படிச் செய்வதை விட வைக்கோல் தட்டை கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தால் இந்தப் பழக்கத்தை ஒட்டிக்கொடுக்கலாம் எனச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் தற்போது எந்த இடத்திலாவது ஐந்தில் ஒரு பங்கைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கும் பழக்கம் இருந்தால் அந்த இடத்தில் சட்டப்படி அல்லது பழக்கப்படி கொடுப்பதில் எது குறைவாக இருக்கிறதோ அதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லலாம். அதுதான் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தோட்டக்கால் பகுதிகளில் மிராசதார்கள் பம்பு செட்டு வைத்துப் பாசனத்திற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருந்தால் அதற்கு ஆகும் தின்ப படிச் செலவை நிலச்சாகுபடியாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஒரு விதி இருக்கிறது. இது மிகவும் அநீதியானது. எண்ண முதலிய வற்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகும்? நிலக்காரர்களுக்கு அதிகமாக வாரம் கொடுப்பது போலச் செய்துவிட்டு இந்தச் செலவு பூராவையும் விவசாயிகளே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் செலவு போக அவனுக்கு எவ்வளவு மிஞ்சும் எனப் பார்க்கவேண்டும். பல இடங்களில் விசாரிக்கும்போது இது பெரும்பாலான விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் எனச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இதில் ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை மிராசதார்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரியாக ஓரளவுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்காக சில திருத்தங்களைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, apart from the fact that the amendment tabled by Mr. Balakrishnan complicates matters, I do not see how it arises in respect of a particular area. It may be that formerly the land revenue in Pudukkottai was very low and this Government have increased it. But as compared with the other areas of this State, the former Pudukkottai State is treated equally and impartially. If, in consideration of the old low land revenue, landowners in Pudukkottai were collecting only a small rent, by virtue of this Fair Rent Bill, they will be entitled to collect more rent. I am aware that there is a clause in this Bill which states that if the contract rent is less, the tenant will be liable to pay only that rent. But it must be remembered that this will be only during the period of the existence of the contract.

3-49
p.m.

[Sri M. Narayana Kurup]

[26th September 1956]

Now there will be very few leases which, in this part of the State, have a particular period fixed. If the leases are from year to year, then the contract will be binding only during that particular year. If they are for two years, they will be in force for two years. Therefore, the hardship, if any, that will be suffered by the landowners of Pudukottai will only be for the first year, unless it is proved that there are a large number of leases running for periods of 12, 15 or 20 years. Of course, if there are cases where the fair rent is below the charges that have to be paid to the Government, that will be a general question affecting all lands. I do not know whether there are such cases. Therefore, my submission is that no special provision need be made (and no reason has so far been given) for treating that portion of the State with any particularity or differentiation.

Then, Sir, as regards the other categories of rent and the amendment to the table given by the hon. Leader of the Opposition, it was claimed that the rate of rent, being a very live and fundamental question, should be considered by a Select Committee (which in this case was a Joint Select Committee consisting predominantly of Congressmen). The Joint Select Committee had fixed the rent at a particular rate, and now that rate is sought to be changed to affect the tenant adversely. This is in striking contrast to the history of the Malabar Tenancy legislation where, even after the Joint Select Committee had made its recommendation, the Hon. Chief Minister gave valuable concessions regarding occupancy and other rights in favour of the tenants. But now here almost every amendment, major, minor, or verbal, that has been made goes only in favour of the land owning classes. This is strange indeed, especially when these very persons, representing those interests, have given their consent and approval to the report of the Joint Select Committee. We can sense something of election device in this move. It may be said that if the Government are after the elections, the tenants being the largest class, the Government will naturally favour only that class. But the answer is obvious. The Congress bosses know that political equality without economic equality is a myth, and they are determined to exploit to the full that dictum of political history and economy. Otherwise what valid reason is there behind this increase of rent, especially after the Joint Select Committee had made its recommendation. I would like the Hon. the Minister for Revenue to explain to us the position, because this is a fundamental question. We are led to believe that influence is exerted by the land owning classes of this part of the country on the Congress organization here. I need not repeat here my remark which was made formerly that the history of agrarian reform in every State has been in consonance with the influence of the land owning classes on the Congress organization.

3-55
p.m.

Sri P. SELVARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் புஞ்சை சம்பந்தப்பட்டது. முன்பு, 25 சத விசதம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை சர்க்கார்

26th September 1956] [Sri P. Selvaraj]

இப்பொழுது 33½ சத விசதம் என்று செய்கிறார்கள். 25 சத விசதம் என்றால் மிகவும் குறைவானது எனத் தெரிய வந்ததனால்தான் இப்பொழுது அதைக் கொஞ்சம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது மிக அதிகம் இல்லை. சாகுபடிக்காரர்களுக்கு இரண்டு பங்கும், நிலக்காரர்களுக்கு ஒரு பங்கும் என்று தான் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பங்கு சாகுபடிக்குச் செலவுக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இன்னொரு பங்கை சாகுபடிக்காரர்கள் தங்கள் உழைப்புக்கு ஊதியமாகக் கொள்ளலாம். ஆக இரண்டு பங்கு சாகுபடிக்காரர்களுக்கு வருகிறது. மூன்றாவது பங்கு போட்ட பணத்திற்கும், நன்னுடைய நிலத்தில் வருமானமாகவும் தான் நிலக்காரர்கள் பெறுகிறார்கள். இது சரியான முறை எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லோரும் சுக வாழ்வு எப்போதுவாழ்ந்திடுவோமோ, உலகத்திற்குக் கவனம்வாழ்வு என்பது முக்கியமான விஷயம். “நாடும் நன்றாக இருக்கவேண்டும், நம்மை அண்டியிருப்பவர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும்” என்ற கொள்கையே சுகவாழ்வு என்பது. அப்படிப் பார்த்தால் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும்போது குடியானவர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும், நிலக்காரர்களும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்ற மனோபாவத்தோடு சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் சர்க்கார் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கும் விதிதாசாரம் மிகவும் நியாயமானது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீண்ட நெடுங்காலமாக விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான நியாய வாரத்தை நிர்ணயிக்கப் போகிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசியாக இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் மூலம் ஏற்கெனவே அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டிருந்த வாரத்தைவிட 5 சதவிசதம் தான் அதிகமாகப் பெறும்படியாக சர்க்கார் செய்யப்போகிறார்கள். நான் முன்பு நார்ப்பது வாரம் என்று கொண்டுவந்தபோது அறுவடைச் செலவு, போரடிச் செலவு எல்லாம் பொதுவாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது போரடிச் செலவு, அறுவடைச் செலவு எல்லாம் சாகுபடியாளரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லி 60 வாரம் என்று நிர்ணயிக்கிறோம். ஆகவே இதற்கு ஆகும் செலவுகளை எல்லாம் கழித்துவிட்டால் முன்பு கொடுத்ததைவிட இப்பொழுது 5 சதவிசத வாய்மதான் அதிகமாகலாம் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 5 சதவிசதவாரத்தை உயர்த்தி விட்டதன் காரணமாக வைக்கோல், உப பயிர்கள் எல்லாவற்றிலும் நிலக்காரருக்கு ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்வது கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. முன்பு அங்கங்கே நிலக்காரர்களுக்குக் கொஞ்சம் வைக்கோல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக நிலக்காரர்கள் வீட்டில் விழுகின்ற மாட்டுச் சாணத்தை முன்பு சாகுபடிக்காரர்கள் உரமாக எடுத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தன் வீட்டுக் குப்பை கூளத்தைக்கூட நிலக்காரர்கள் விற்பனாசாக்குகிறார்கள். முன்பு சாகுபடிக்காரர்கள் கொடுக்கும் வைக்கோலுக்கும், உரத்திற்கும் கட்டுபடியாயிற்று. இப்பொழுது உரம் கொடுப்பதில்லையாதலால் வைக்கோலும் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை நியாயமாகும். ஆகவே ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லாமல் முன்புள்ள பழக்கவழக்கங்களின்படி நடக்கவேண்டுமென்று போட்டால் போதுமானது. உரம் கொடுத்தால் சாகுபடிக்காரன் அவர்கள் வீட்டு மாட்டுக்கு வழக்கம்போல வைக்கோல் கொண்டுபோய் போட்டுவிட்டு வந்துவிடுவான். அதேபோலவே உளுந்து பயிர் சமாளாரமும். அவன் விதை வாங்கித் தெளிக்கிறான். ஒரு வருஷம் விளையும். இன்னொரு வருஷம் விளையாது. விளைந்தால் விளைந்ததில் ஏதாவது கொடுப்பது வழக்கம். இப்பொழுது நிச்சயமாக உளுந்துபயிரிலும் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதால் “போட்டு நஷ்டமானால் நிலக்காரர் நஷ்டத்தில் பங்கு கொள்ளமாட்டார். விளைந்தால் மாதிரம் பங்கு போட்டுக்கொள்ள வருகிறாரே” என்ற எண்ணத்தில் அவன் எதையும் விளைவிக்காமலேயே இருக்கக் கூடும். இதனால் நிச்சயம் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். ஆகவே வைக்கோல், உப பயிர்கள் இவற்றில் பங்கு

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [26th September 1956]

கொடுக்கவேண்டுமென்று விதி போடக்கூடாது. அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களின்படி நடக்கலாம் என்ப பொதுப்படையாகப் போட்டுவிட்டால் போதும் எனச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4 p.m.

SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, this clause being the most important of all the clauses of the Bill, is also, I am sure bristling with lot of practical difficulties. Particularly is it so for the district of South Kanara where the Mulgeni system is in existence and the rent fixed had no bearing to the gross yield. It would indeed be very difficult to assess the total gross yield. If that is done there may not be difficulties in calculating the share of the tenant and the landowner. I am sure what the tenant in South Kanara would like to have is a definite understanding regarding his share. Government must conduct a survey of all the lands because the yield varies from place to place. The yield in the coastal belt area is different from the yield in the interior Malnad areas. The lands also should be properly classified because since the last classification it is quite possible that some of the lands might have been improved or might not have been improved, and the lands themselves might not have been properly classified. Unless these things are done and a simple method is evolved and also a machinery set up to settle the fair rent as expeditiously as possible, though the tenants might have been promised a fairer rent and a fairer share under this Act, they may have to go to courts of law or even to the revenue authorities leaving their work. This may also give rise to lot of irrigation between the landowner and the tenants. I would therefore request the Government to make sure that the machinery that would be brought into existence would be clear in its own mind as to how it should go about its own job.

Under clause 6, provision has been made for the revision or alteration of fair rent only so far as the landowner is concerned for improvements effected by him. I should like to know what happens when the tenant himself improves the land such as the installation of pumpset at his own cost. Would it also be open to him to get the rent reduced as has been provided in the case of wet lands where the irrigation is supplemented by lifting water? The rent in that case is only 35 per cent of the gross produce. This point has to be clarified because in our district if the tenants have not been able to effect more improvements it is because they have not had any interest on the land they were tilling. It is because they were not sure whether they would be continued on the land. Where improvements were made, the landlords were very anxious to get rid of the tenants after the improvements were effected. Even in granting loans to these cultivators I am afraid in South Kanara the real benefit has not gone to the cultivators because the Government insisted that they should give land as security or the landlord should come forward to guarantee the repayment of the loan. After the fair rent is fixed I should like to know whether in future these tenants would be enabled to get governmental assistance to improve their lands giving as security their own share of the crop. If adequate financial assistance is not given to them either through

[Sri T. Ananta Pai] [26th September 1956]

co-operative societies or through Governmental agencies in the shape of seed, manure, etc., for the improvement of agriculture, the benefits that would accrue to them by passing this Bill may be only illusory. I would request the Hon. Minister to clarify these points. With these words I have done.

SRI S. THINAKARASWAMY THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாயவார மசோதாவில் நான்காவது ஷரத்து மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதில் வேறு பல முக்கிய பிரிவுகளும் இருக்கின்றன. நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பங்கு என்ன, நிலக்காரர்கள் அடைகின்ற பலன் என்ன என்பதையே இந்த விதிதான் நிர்ணயிக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தியாவில் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற மசோதா ஒன்று சென்னை ராஜ்ய சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்டபோகிறது. இது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த தேசத்தில் உழைப்பவனுக்கு விசேஷமான பங்கு கிடைக்கவேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் எவ்வித ஆட்சேபணையும் கிடையாது. இதைப்பற்றி பல தலைவர்கள் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடம் இல்லாமல் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, பாரதியார் போன்றவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நில உடைமை போன்ற சட்டங்களையும் அமுல் நடத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். நில உடைமை சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாக, நிலச்சுவாந்தாரர்கள் ஒருபுறம் இருக்க, குடியானவர்களுக்கு நிலச்சுவான் தார்களைவிட கூடுதலான பங்கைக் கொடுக்கும்படியான சந்தர்ப்பத்தை நாம் இந்த சட்டத்தின் மூலம் உண்டாக்குகிறோம். இம்மாதிரி சரித்திர பிரசித்திபெற்ற ஒரு விஷயத்தைச் சென்னை சட்ட சபை சட்டமாக்கப் போகிறது. ஆகையால், இன்று ஒரு முக்கியமான நல்லுள் என்றே சொல்லுவோம்.

சாதாரணமாக எங்கள் பிராந்தியங்களிலே நடைமுறை வழக்கம் என்னவென்றால், நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, கடந்த 100 வருஷங்களாக நிலச்சுவான்தார்களுக்கு பாதி, குடியான யானவர்களுக்கு பாதி என்பதுதான். அப்படி இருக்கும்பொழுது, நஞ்சை நிலங்களுக்கு 40—60 வாரம், புஞ்சை நிலங்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு என்று இப்பொழுது நிர்ணயித்திருப்பது உண்மையிலேயே ஒரு புரட்சிகரமான அம்சம்தான். இது குடியானவர்களுக்கு ஒரு அனுகூலமான விஷயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு மசோதா வைக் கொண்டுவந்ததற்கு சர்க்காரைப் பாராட்டி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிற்கு கடைசியேரத்தில் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. இந்தத் திருத்தங்களைப்பற்றி சர்க்கார் தங்கள் போக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு விஷயம் இன்று தெளிவாகத்தெரிகிறது. சட்ட சபையிலே இருக்கக்கூடிய பெரு வாரியான காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. ஏன்? அவர்கள் நிலைமை சங்கடமாக இருக்கிறது. நிலச்சுவான்தார் பக்கம் சாயவேண்டாம் என்று நேர்மையாக எண்ணும் பல அங்கத்தினர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இருக்கிறார்கள். ஆனால் கட்சிக் கட்டுப்பாடு அவர்கள் குறுக்கே நிற்கிறது. ஆகவே அவர்கள் எப்படிப் பேசுவது என்ற சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். திருத்தத்தை ஆதரித்துப்பேச மனச்சாட்சி இடம் கொடுக்காது என்ற காரணத்தினாலே அவர்கள் மௌனமாக இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே மற்றொரு சாராரும் இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்ய வேண்டும், பிராசுதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கட்சிக் கூட்டத்தில் வாதாடியவர்கள் தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது, என்ன

[Sri P. Ramamurthi] [26th September 1956]

கொண்டிருக்கும் செய்யலாம், கடிக் கட்டத்தில் தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது, அப்படியாக அது பற்றி பேசவேண்டாம் என்று கம்மல் இரங்குகிறார். சட்ட சபையில் பரிசீலனாகப் பெரி தாங்கள் நிலச்சுவாந்தர்கள் பக்கமாக இருப்பதை எதற்காக காட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்து அவர்கள் மெளனம் சாதிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற விஷயங்கள் விவாதிக்கப்படும்போது பல அங்கத்தினர் கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுவதைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக, ஸ்ரீ கருத்திருமன், கிராமப் பிரச்சினை என்று சொன்னால் முதலில் தான் பேசுகிறேன் என்று வரக்கூடியவர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள முன்வராமல் ரொம்ப tactful-ஆக மெளனமாக இருந்துவிட்டார்.

முதலில் இந்த விஷயம் மேயர் 22-ம் தேதி செலக்ட் கமிட்டியில் நிச்சயம் செய்யப்பட்டது. அப்படி நிச்சயம் செய்யப்பட்டு இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 4 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இது உயர்த்தமாக செலக்ட் கமிட்டியின் நடவடிக்கையை சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

"The Hon. Sri C. Subramaniam said that taking into consideration all the relevant factors, the Government felt that the fixation of a uniform share of 40 and 60 per cent of the gross produce as between the landlord and tenant was not fair. Therefore, he proposed for the consideration of the Committee, etc., etc."

அதன் மீது விவாதம் நடந்தது. செலக்ட் கமிட்டியில் உள்ள 26 அங்கத்தினர் களில், 19 அங்கத்தினர்கள் கங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அது போகட்டும். 19 கங்கிரஸ் அங்கத்தினர் உள்பட, இந்த சபையும் மேல் சபையும் சேர்ந்து கூட்டாக நியமித்திருக்கக்கூடிய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த விஷயத்தை நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்த்து, சர்க்கார் தரப்பி லிருந்தே இது விஷயமாக கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை பரிசீலனை செய்து எகமானாக புத்தக நிறை நினை சம்பந்தப்பட்ட கனம் நினைவுகளை தாருக்கு 25 சதவீதம் தான் வாரம் என்று நிர்ணயித்தது. அப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய கங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சரி, கங்கிரஸ் கூட்டத்தில் இருக்கும்படியான அங்கத்தினர்களும் சரி, அல்லது வேறுயாரும் சரி, புத்தக நிறைவுகளுக்கு 25 சதவீதம் வாரம் நிர்ணயிப் பது தவறு, அநியாயம் என்று சொல்லவில்லை. அரசியலோடு குறிப் பிலும் யாரும் அரசியலோடு செய்யவில்லை. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், அதிகத்தில் இருக்கும்படியான கங்கிரஸ் கட்சியும், அதன் மந்திரிகளும் கமிட்டியில் சர்க்கார் சார்பாகவும் கட்சி சார்பாகவும் ஒரு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, என்ன நடந்திருக்கிறது? திடீர் என்று இந்த மசோதா சட்டசபையில் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய தருணத்தில் 24 மணிநேர அவகாசத்தில் கங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பெறுபுறத்தாப்பட்டதால், அந்தத் தீர்மானத்தை சட்டசபையில் புரட்டாவது என்று சொன்னால், இது மெஜாரிட்டி ஆணைத்தேர்தலான் காங்கிரசு தனி ரொடுண்டு மில்லை. "தாங்கள் இன்று மெஜாரிட்டியில் இருக்கிறோம். எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்" என்ற ஆணைத்தில், ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட Commitment-களை, பொறுப்புகளை, கொடுத்த வாக்குறுதிகளை, அவைகளுக்கு மதிப்பு போய்விடுகிறதே என்று கூட ஸ்டீயம் செய்யாமல் பெரிய மிராசுதாரர்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இது ஏற்கனவே எடுத்துக்கொண்ட பொறுப்பை கங்கிரஸ் கட்சியும் சர்க்காரும் தட்டிக்கழித்து காற்றில் பறக்கவிடும் போக்கைத்தான் நிரூபித் திறது என்பதை பரிசீலனாக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

* SRI S. PANCHAKSHARAM : The hon. Leader of the Opposition has agreed to raise the share from 25 to 30 per cent. After all, it is only 33-1/3 per cent which the Government propose in

[Sri S. Panchaksharam] [26th September 1956]

their amendment. This matter has been raised even in the Select Committee and it has been under discussion for some time and then it has been left to be decided later on. Now, it has come up before this House.

SRI P. RAMAMURTHI : தற்போது அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தைப்பார்த்தால் பெரம் பேசுவது போல் இருக்கிறது. கல்லில் நார் உறிக்க வேண்டிய மாதிரி இருக்கிறது. கங்கிரஸ் கட்சி முடிவு செய்து விட்டதால் உடனே அதை கவர்ன்மென்ட் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்களோ இல்லையோ என்பது தெரியவில்லை. அல்லது கல்லாப்பின்னையார் மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. எந்த அளவில் விட்டுக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதுகூட தெரியாமல் இருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டி அங்கீகரித்த பிறகு கடைசி நேரத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது என்பது சரியான காரியமாக இல்லை. அதுவும் பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாத காரியமாக இருக்கிறது.

செலக்ட் கமிட்டியில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள்கூட இதை ஒத்துக்கொண்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது 43-வது பக்கத்தில் கண்டிருக்கிறது. அதாவது The basis of sharing proposed by the Hon. Sri C. Subramaniam was approved. செலக்ட் கமிட்டியில் கனம் சுப்ரமணியம் ஒத்துக் கொண்ட பிறகு இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய காரணம் என்ன? மாற் றுவது என்று முடிவு செய்திருந்தால் அதை முன்னதாகவே சொல்லி இருக்கலாம். அப்பொழுது நாங்கள் அதற்குத் தகுந்த ஆட்சேபணைகளைச் சொல்லி இருப்போம். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசி நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டு வரலாமா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். முன்னதாக ஒன்று சொல்லிவிட்டு கடைசி நேரத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் அது நம்பிக்கை துரோகம் செய்வதாக ஆகாதா? நம்பிக்கை துரோக குற்றத் திரு கு அவர்கள் ஆளாகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லவேண்டும். பள்ளாநிங் கமிஷன் சொல்லி இருப்பதை இந்த விஷயத்திலாவது ஒப்புக் கொண்டு எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் கூட பள்ளாநிங் கமிஷனை பின் பற்றக் கூடாதா? எதற்கெடுத்தாலும் ஒரு சாக்குப் போக்கு சொல்லி கொண்டு அவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக் கிறார்கள். 25 என்று இருப்பதை 33-1/3 என்று மாற்றுவதற்கு ஏதாகிலும் காரணம் காட்டினார்களா? முதலில் 25 என்று ஒத்துக் கொண்டு விட்டு கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது திருத்தத்தை பிரேரே பிப்பதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் காட்டவில்லை. ஆரம்பத்திலேயே இந்த திருத்தத்தைப் பற்றி சொல்வதற்கு துணிச்சல் இல்லை. எதற்காக தயக்கம் ஏற்பட்டது என்பதுதெரியவில்லை. முதலிலேயே இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்க வேண்டும். ஒரு காங்கிரஸ் மெம்பர் இதைப்பற்றி பேசும் போது "சக ஜீவனம்" என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு சொல்லைக்கூட அவர் போட்டுவிட்டார். அந்த சொல்லிற்கு அர்த்தம் என்ன? பிறருடைய சொத்தை நியாயமாக எடுத்துக் கொண்டு போனாலும் அதை சகித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று அர்த்தமா?

SRI P. SELVARAJ : எல்லோரும் வாழவேண்டும், நிலச்சுவாந்தார் களும் வாழ வேண்டும் என்று தான் நான் சொன்னேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : சக வாழ்க்கை என்று சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஆகவே பள்ளாநிங் கமிஷன் சொல்லியபடி 25 என்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் வெளியில் சொல்லக் கூடிய காரணங் கள் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. அதை பரிசீலனாக சொல்லலாமே.

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

என் மகியமாக சொல்ல வேண்டும். புஞ்சையில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் அதிகப்படியாக வேலை செய்ய வேண்டாமா? அறுவடை காலம் ஆன பிறகு அவர்களுக்கு வேலையே கிடைக்காது என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. புஞ்சைக் காட்டில் வேலை செய்கிறவர்கள் எப்பொழுதும் வேலை செய்வதில்லை, கொஞ்ச காலத்திற்குத்தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் வெட்டியாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் வேலை இருக்கிறது அங்கும் களை பிடுங்க வேண்டிய வேலை இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இருக்கும் வேலைகளை விட அங்கு அவர்களுக்கு ஜாஸ்தியாகத்தான் வேலை இருக்கிறது.

கிணற்றுப் பாதையில் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் மழை இல்லா விட்டாலும் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து கொள்வாமை செய்யலாம். ஆனால் மழையை நம்பிக் கொண்டு இருக்கக் கூடியவர்கள் எப்படி வெள்ளாமை செய்ய முடியும். அவர்களுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கிறது. மழையை நம்பி இருக்கிறவர்களுக்கு வந்த விதமான உத்தரவாதமும் கிடைக்காது. சில சமயங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட விளைவு இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்பொழுது எல்லாம் அவர்கள் நஷ்டமடைய வேண்டிய தானே. ஒரு வருஷம் விளைந்தால் மற்ற வருஷங்களில் அப்படிப்பட்ட விளைவுகளை அவர்கள் எதிர் பார்க்க முடியாது. விளைந்தாலும் விளையாவிடாமை அவர்கள் குத்தகை வரத்தை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதுதானே. பெரும்பான்மையான வருஷங்களில் அவர்களுக்கு நல்ல வெள்ளமாய் கிடைக்காது. பாதிதான் கிடைக்கும். ஆகவேதான் இன்றைக்கு சர்க்கார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தம் விவசாயிகளை அங்குப் புஞ்சைக் காட்டில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளை கேவலமான நிலைக்குக் கொண்டுபோய் விடும். சாதாரணமாக செங்கல்பட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதைப்பற்றி கனம் பக்தவத்சலத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும், அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கேவலமான நிலைமையை வந்த விடுவார்கள் என்பது. அங்குள்ள புஞ்சைக் காடுகளில் விளைந்தாலும் விளையும் விளையாவிடாமை விளையாது. அப்படி இருக்கும்போது அவர்களும் மூன்றில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் கேவலமான நிலைமைக்குப் போய் விடும்.

இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் உண்மையாகவே காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள சில பெரு நிலச்சொந்தார்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தினால்தான், அதாவது அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால்தான் இன்று இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். திடீரென்று பொது விவாதம் முடிந்த பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டம் போட்டு இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்து அதை இந்த சட்டத்தில் திணிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் கடைசியில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நியாயமாக சொல்லுகிறேன். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று. கிணற்றுப் பாசனத்தில் இருக்கும் நிலத்திற்கும் மழையை நம்பி இருக்கும் பிரதேசத்திற்கும் வித்யாசம் இருக்க வேண்டும் கொள்கை அளவிலாவது ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். கட்சிக் கோபாட்டை மீறுவதா என்று கேட்கக் கூடாது. பல தகராறுகள் வந்த விடும் என்று சொல்லக் கூடாது. நாங்கள் கேட்பது 30 பர் செண்ட் நீங்கள் சொல்வதற்கும் நாங்கள் சொல்வதற்கும் ரொம்ப வித்யாசமடையாது. இருவரும் சமரசமாக போகலாம். நீங்கள் சொல்வது வேண்டாம். நாங்கள் சொல்வது வேண்டாம். இருவருக்கும் பொதுவாக 30 என்றவது ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். நாங்கள் சொல்வதற்கு நீங்கள் சொல்வதற்கும் வித்யாசம் 3- $\frac{1}{2}$ பர் செண்ட்தான். ரொம்பவும் ஜாஸ்தி இல்லை. 81- $\frac{1}{2}$ ஜாஸ்தி என்று கருதினாலும் 3- $\frac{1}{2}$ பர் செண்டையாவது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் தங்கள் உரிமை பாதிக்கப் படுகிறது என்பதற்காக அரசாங்கம் என்

26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

வேண்டுமானாலும் செய்ய தயாராக இருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்காக இப்படி இறங்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜனங்களுடைய நலனை பார்க்க வேண்டும். கடைசி நேரத்திலாவது கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று. கொஞ்சமாவது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, whatever imaginary features the hon. Leader of the Opposition may read in the present situation, I, as a person in charge of this Bill, look at this subject from the point of view of justice and fairplay. I am not concerned with the respective rights of the landlord and the tenant. I look at the subject as a whole and I am trying, as far as possible to do justice in the circumstances of the case. Now, in a subject like this—this is a very complicated subject—we should always be open to conviction if new facts, new arguments and new change of circumstances are brought to our notice. We should not shut our eyes to any new points of view that are brought to our notice. Though the hon. Leader of the Opposition said that there was no dissenting minute in the Select Committee in respect of this matter, it was a fact that there was some difference of opinion and certain hon. Members very effectively put forth the argument that the share should be further increased in the case of the landowner. It was left at that stage. Now, the hon. Leader of the Opposition is agreeable to 30 per cent and not to 33-1/3 per cent. After all, he is now higgling for 3-1/3 per cent.

SRI P. RAMAMURTHI : Yes, I am higgling and I do not deny it.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I must again repeat that the whole ratio of fair rent has been fixed taking into account the cost of cultivation, the labour involved, facilities offered in the land and other things. In the case of dry land, it should be admitted that there is much less labour on the part of the tenant. No doubt, it is subject to vagaries of the season. But as compared to the labour involved in the case of wet land, the labour involved in the case of dry land is much less. Merely, land is ploughed, seed is sown and if there is a regular rainfall, there is a bumper crop assured. It is in the dry land that cash crops are grown and during the favourable season, crops are good. The yield is high. For instance, in the case of groundnut and cotton, the income is very great. Therefore, it was thought that legitimately a little more share should go to the landlord without unduly affecting the tenant and that is why this ratio was fixed.

SRI P. RAMAMURTHI : காஷ் கிராப் விலை அதிகமாக இருப்பதனால் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுத்தாலும், நஞ்சைக்கு நாம் கொடுக்கும் வாரத்தோடு சரிக்கட்டிவிடும்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is also another point to be considered. This 33-1/3 per cent is one-third. In the villages the ryots are ignorant and they do not know about ratios.

4-24
P.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1956]

It is very easy to divide the produce into one-third and two-thirds, that is one share against two shares. (Laughter.) If we fix 30 per cent it will lead to troubles and difficulties. (Interruption.) I wish to state that if this proposition is put to the villagers, I am sure that they will prefer only this one-third and not 30 per cent because it is so easy for them to calculate.

SRI P. RAMAMURTHI: The Hon. Minister should know that in the Tanjore district the pannaiyals are getting one-seventh of the produce and there is no difficulty with regard to their getting their share. It is a very simple method.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The whole trouble has arisen on account of the Tanjore district. Because we have enacted certain legislation for that district on account of some peculiar conditions obtaining there, they want to apply it to the rest of the State also.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: About dry lands, there is no difficulty as far as the Tanjore district is concerned.

SRI S. RAMALINGAM: நஞ்சைக் 60 வாரம் என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது பஞ்சைக்கு 30 என்று கணக்குப் பார்க்குதல் எவ்வித கிராமமும் இயற்கை.

SRI P. RAMAMURTHI: Why don't the Hon. Minister accept one-third in the case of Nanja lands also?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: When I am meeting a particular situation, I am applying my mind to it. If this matter had been raised before, I would have applied my mind to meet it. So, I humbly submit that after having gone through this Bill so smoothly, let it not be marred by doing anything in order to gain some political advantage on that score. It is really quite fair that this ratio should be retained.

4-30 [p.m.] As regards sharing of catch crop, I may state that in the Bill as originally introduced in the House it was stipulated for double-crop wet land, principal crops, single-crop and so on. Finally it was decided not to make any distinction between the principal crop and other crops and allow the sharing of the produce of all crops. So we have included the sharing of catch crops also in this clause.

As regards straw, the customary rights about the sharing of straw vary from place to place. In some places the customary right was that the landowner was entitled to the customary headloads of straw and in some places the customary right was that the landowner was entitled to 25 or 20 per cent of straw. In some places I know that the customary right was that the landowner was entitled to 50 per cent of the straw. After discussing this question elaborately we came to the final conclusion as stated in the provisions of the Bill, namely, that the landowner may be given one-fifth of the straw.

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

It was even thought that the landowner might be given one-fourth of the straw. But I think it is not fair to reopen that now. After all, that is a very small item in the framework of this Bill.

Then, Sir, the hon. Member from Udipi narrated certain difficulties in view of the peculiar conditions in South Kanara district. With regard to those difficulties we have made one provision, namely, that if the rent that the mulgenidar receives is low, the rent that he should pay to his superior landlord will be proportionately reduced. As regards grant of loans and other facilities to tenants, I think, attempts are being made to advance loans even on standing crops and that will go a long way in meeting the requirements of the ryots.

Coming to the point raised by my Pudukkottai Friend, namely, that as a result of the provisions in the Bill many of the landowners in Pudukkottai who had entered into agreements for very low rents would be affected, I may state that enough time has lapsed since the merger of that State with our State. It is only friends like the hon. Member who have not revised the schedule of rent. Many other persons, I understand, have already revised the rent payable to them. Out of generosity and other pre-occupations probably he has not done it. Therefore, we cannot make special provisions to meet the cases of one or two persons. I hope things will adjust themselves soon. After all, their agreements are not like the agreements entered into by mulgenidars in South Kanara district, and I do not think there will be any difficulty.

Coming to the question of pumpsets, it was pointed out that the tenants were asked to pay maintenance charges. To have a pumpset installed for lifting water is by itself an advantage and persons will prefer the installation of a pumpset for lifting water to the use of bullocks for the same purpose. The landowner shall bear the charges for repairing the pumpsets and what the cultivating tenant is asked to bear is the maintenance charges. The expenses incurred for lifting water by using a pumpset worked by electricity is really low when compared to expenses incurred by using other forms of lifting water. Therefore, we have provided that it is but reasonable that the tenant must reimburse the landowner at least the maintenance charges.

Once again, I appeal to the hon. Leader of the Opposition not to fight on small issues. Let him fight on a larger issue if he wants, and I am prepared for it. As I have already stated I have looked at the problem from the point of view of justice and fair-play to both landowners and tenants.

SRI P. RAMAMURTHI: அப்பொழுது நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்கமாட்டீர்களே! கடைசியாகக் கெஞ்சிக்கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member should not make references to private conversations.

[26th September 1956]

SRI P. RAMAMURTHI: I am only stating that the Hon. Minister can reconsider the question even now. It is not a small matter, because it affects a large number of people.

In that case, we do not want to participate in the voting of the clauses and let them take the responsibility for it.

Then the members of the Communist Party present in the House led by Sri P. Ramamurthi staged a walk-out.

SRI T. ANANTA PAI: Sir, on a point of clarification. The Hon. Minister, in his reply, did not clarify the points raised by me. Perhaps I have not made myself understood clearly. Firstly I wanted to know on what basis the gross produce was going to be fixed when there was a re-survey of lands. Secondly I wanted to know, now that the sharing between the tenant and the landowner had been fixed, whether the Government would be willing to give loans to the tenants taking the share of the tenant as security for the advance. Thirdly, I wish to know, in case the tenant himself fitted a pumpset for lifting water whether he would be entitled to revision of fair rent payable by him to the landowner.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The question of survey does not arise here. This is only a temporary measure intended for the purpose of just sharing the produce of the land. Any permanent improvements effected on the land and other matters and the question of reimbursing the tenant will be looked into when we come to the other phase of the reform and not in this Bill. As regards the grant of loans, I have already stated that in the co-operative field they are taking steps to see that money is advanced to tenants on standing crops.

The amendments of Sri V. Balakrishnan were, by leave, withdrawn.

The amendments of Sri S. Ramalingam, Sri C. Kandasamy, Sri N. K. Palanisamy and Sri P. Ramamurthi, are deemed to have been withdrawn as they are not in their seats.

MR. SPEAKER: The question is—

“In sub-clause (1) of clause 4, item (iv) shall be deleted and in item (iii), for the words ‘garden land’, the words ‘any other class of land’ shall be substituted.”

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 1 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“In sub-clause (3) of clause 1, for the word ‘July’, the word ‘October’ shall be substituted.”

[26th September 1956]

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri N. Rajagopal will now move his amendment. 4-40 p.m.

SRI N. RAJAGOPAL: Mr. Speaker, Sir, I am not moving my amendment.

MR. SPEAKER: I shall now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

“In sub-clause (3) of clause 1, for the word ‘July’, the word ‘October’ shall be substituted.”

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended, be passed.”

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, it is very unfortunate that the debate on the Bill, which was going on smoothly, ended in a walk-out during the third reading of the Bill. Of course, the Government would say that the Opposition wanted to make a political demonstration or a political capital out of this. In this connection, I wish to state that it is the Government themselves that are to be blamed, because when we deal with such serious things and when a decision is taken after mature consideration, such changes at the last moment should not be made, thereby giving a handle to the other side, even assuming that what they say is true. I can only say that the Government have not been wise or prudent in changing the rate at the last minute.

However, whenever we place before the Government some fundamental matters, we are often told that this would only be a temporary measure and that comprehensive reforms would be forthcoming soon. That is the stock answer which is given always. I do not know how a fair rent measure can be a temporary measure like the Tenants Protection Bill. Therefore, until by some other reforms, the rights given under this Bill are taken away, this will be a permanent measure. Therefore, to say that this is only a temporary measure will not help the Government to meet the arguments put forward by the other side. However, as I understand, this is only just the beginning of a tenancy legislation in this part of the area and we found in the course of the discussion that the Government have not reconciled themselves to give assignable and alienable right to the tenants. Therefore it is that real tenancy legislation, as has been undertaken or contemplated in other States, is still far away from the thinking of the Madras Government with respect to the Tamil areas. However, we hope that the long promised comprehensive reforms would be forthcoming soon and the difficulties in the working of the Tenants Protection Act, and other such legislations will be remedied when they are brought before this House.

[26th September 1956]

(At this stage, Sri P. Ramamurthi and some other hon. Members of the Communist Party returned.)

* SRI S. PANCHAKSHARAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup felt very sorry that the Government should have come forward with an amendment to the unanimous or almost unanimous conclusions arrived at before the Joint Select Committee. I am of the opinion that there is no mistake at all on the part of the Government in bringing forth amendments even to agreed solutions arrived at before the Joint Select Committee. But the mistake on the part of the Government lies not in bringing the amendments themselves but in accepting amendments of the Opposition to their own amendments. That is what has happened to-day and what happened on a previous occasion. That is why I have risen up and stated that the Government have got an inherent right always to bring forward amendments to the decisions arrived at before the Joint Select Committee but have not the right to accept amendments from the Opposition particularly at a late stage. On a previous occasion also this happened and to-day the Opposition has taken advantage of it. Because of the fact that the Government are kind and considerate, they want to exploit the situation and they have staged a walk-out during the last stages of this Bill. My own feeling is that the Government are keeping docile.

The charge that has been laid against the Government is that on the eve of the General Elections, this measure has come forward as a vote-catching device. It is not at all so. The Congress Party appointed a Committee to go into the question of land reforms in this State. That Committee went round the districts and has arrived at some conclusions and has submitted a report. According to that Committee, the sharing of the produce should be on a 50:50 basis. If it is a vote-catching device, will the Government reduce the rate and fix the share of the landlord at 40 per cent? Again, the Planning Commission suggested that the landlord's share should not exceed 25 per cent. If it is a vote-catching device, will the Hon. the Minister for Revenue stand up before them and say "According to the prevailing conditions in this part of the country, the normal waram will be about 50 per cent, but still we have reduced it to 40. The conditions prevailing in Bombay, Gujerat and other places cannot hold good here."? After taking into consideration all the aspects, the Government have fixed 40 per cent for the landlord, even though the Committee appointed by the Congress Party has recommended 50 per cent. Is this a vote-catching device, I ask. Therefore, this is not at all an election stunt. As a matter of fact, the Government felt that it was their duty to ameliorate the lot of the tenants in this part of the country and they have come forward with a bold measure, a measure which has not been attempted or even thought of before. It stands to the credit of the Government and the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Revenue Minister who has piloted this

[26th September 1956] [Sri S. Panchaksharam]

Bill with a good amount of knowledge of the conditions and courage and the Government deserve all our congratulations. I thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* SRI M. NARAYANA KURUP: The speaker has curious notions of democracy when he says . . .

Mr. SPEAKER: Whom does the hon. Member mean by "Speaker"? Does he refer to the hon. Member who has just finished his speech?

* SRI M. NARAYANA KURUP: I appreciate the humour. I referred to the previous speaker; not to the present speaker.

Mr. SPEAKER: The correct expression would be "the hon. Member who spoke just now."

* SRI M. NARAYANA KURUP: The hon. Member who spoke just now has curious notions of democracy when he says that the Government ought to accept amendments or suggestions put forward by his party. However I am glad that the Hon. the Minister in charge of the Bill said that he was for justice and was willing to accept reasonable and sensible suggestions even from the other side. Probably he has not been as long a Congress member as the previous speaker to be fully democratic.

SRI T. ANANTA PAI: Mr. Speaker, Sir, I am glad that the Government have taken an important step in the matter of land reforms with the passing of this Bill. There may be difference of opinion as to whether the percentage of share should have been a little more or a little less. But "Land reforms" do not merely mean transferring the right of one section to another. It is only a small part of it. Even in a highly evolved and capitalistic economy like that of the United States of America, the question of land reforms looms large, because the main object of land reforms is to see that maximum production from the land is secured. Even during war time, in England the Government had to pass a Better Agriculture Bill. Land available is limited and unless it is put to the best use, the well-being of society cannot be ensured. Landowners at best are mere trustees. Whether it is the tenant or the landlord who is in charge of the land, it is necessary that the land must be put to the best economic use so that maximum production of foodgrains and the well-being of society may be ensured. In a country like ours where 90 per cent of the people draw their sustenance from agriculture either as tenants or as agricultural labourers, an improvement in their standard of living cannot possibly be thought of, unless they are able to get a little more share of the fruit of their labour. To secure social justice it is necessary that they must be assured of a permanent interest in the land that they are tilling and of a fair share in the total produce. But in the ultimate end, it is not possible to secure perfect peace between landowners and tenants, so long as the problem of the relationship between them is made a matter of political game by

4-50
p.m.

[Sri T. Ananta Pai] [26th September 1956]

political parties. If one says that 25 per cent is a fair share and that he will ensure that to the landlord, it is quite open to somebody else to say that he will ensure 15 per cent, and for still somebody else to say that he will ensure 10 per cent. In this way, the percentage can always go on dwindling and the political parties may take the credit or discredit for it. But this problem can never be solved unless the tiller of the soil becomes the owner of the soil or the owner of the soil becomes the tiller of the soil. Keeping these two sections apart and trying to regulate the relationship between them by legislation is like trying to regulate the relationship between the husband and wife by legislation. I say a time has come when the landowners themselves should take up this problem and it is very difficult for the Government to solve it by resort to land reform legislation. Times have changed. It is necessary to ensure at least a minimum standard of life to the large number of people who have to live on land. So an adjustment is called for even from the landlords. By merely passing legislation, it is not possible to ensure good relationship between landlords and tenants. Even the landlords must be willing to change with the fast-changing circumstances and conditions in the country; a social adjustment is called for on their part. What is necessary to-day is not to encourage a class warfare, as class warfare is not going to ensure maximum production in agriculture. It is necessary to ensure that the people who have sweated get a fair share, and that is only a piece of social justice that is due to them. I have often heard many landlords saying that they alone should not be affected so long as there is no control over, and reduction in the, income from the other sectors of society. I feel that social justice requires that a proper adjustment must be made and it will be made in all directions.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சர்க்காரிடத்தில் கடைசியில் ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். பவானி சாகர் திட்டம் சம்பந்தமாக அன்று இதேமாதிரி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். “சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய வரிமுறை சரியானது அல்ல. இது பெரிய ஆபத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடும்” என்பதாக நாங்கள் எச்சரித்தோம். எச்சரிக்கை செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல் பல வகையான திருத்தங்களைக் கொடுத்தோம். சர்க்கார் அன்றைக்கு எங்களுடைய திருத்தங்களை எல்லாம் நிராகரித்து விட்டு அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும் முழுப் பொறுப்பையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதன் விளைவு என்ன? இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்பொழுது சர்க்கார் அதை அநுபவிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். மந்திரிமார்கள் சமாதானம் செய்துளைக்க அந்த இடத்திற்குப் போவதும் திரும்பவும் அப்பிரச்சினையைக் கவனிப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி பகிரங்கமாக அளித்திருப்பதும் நமக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளாகவே அங்கே ஏற்பட்டுவிட்டது. இப்பொழுது நாங்கள் சொல்வதை இந்த மசோதா விஷயத்தில் மந்திரி சபையார் கவனிக்காமல் போகலாம். அதன் விளைவை அவர்களே பின்னர் அனுபவிக்கப்போகிறார்கள் என்ற எச்சரிக்கையும் நான் விடுக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தாங்கள் எதைச் செய்தாலும் அதை நிறைவேற்றி விட முடியும் என்ற மமதையில் இருப்பார்களேயானால்

[26th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

மக்களே அவர்களுடைய மமதையை அடக்குவார்கள். அன்றைக்கு நிர்ணயித்த வரி விதிதம் சரியானது அல்ல என நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் சர்க்கார் நிறைவேற்றியதன் பயன் இன்று அவர்களுக்கே தெரிகிறது. அதைப் போலவே நாளைக்குப் புஞ்சைப் பிரதேச மக்கள் சர்க்கார் செய்திருக்கும் தீர்மானம் அநீதியானது என்பதை நிரூபிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடைசி நிமிஷத்திலும் கூட எந்தக் கட்சியையும் கலந்து கொள்ளாது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டோம் என அவர்கள் நினைக்க வேண்டாம். அதை அவர்கள் மீண்டும் ஆலோசிக்க வேண்டிய நிலைமை நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிட்டிருக்கிறது.

கடைசியில் இந்தச் சட்டம் இறுதிக் கட்டத்தை அடைகிற காலத்தில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். “எதையும் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் கொண்டு வர சர்க்கார் கட்சிக்கு உரிமை உண்டு” என்பதாக. உரிமையைப் பற்றி நாங்கள் யாரும் பேசவில்லை. இந்தச் சபையில் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. உரிமை வேறு; நேர்மை வேறு. கடைசி நிமிஷத்தில் சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு உரிமை உண்டா என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது நேர்மையானதா என்றே கேட்கிறோம். தங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதற்காக இச்சமயத்தில் அந்த உரிமையை உபயோகப்படுத்துவது நேர்மையானது அல்ல. ஜனங்களுக்குச் சொல்லும் நியாயமும் அல்ல. அடிப்படை ஜனநாயக முறைக்கே குந்தகம் விளைவிப்பதாகும் என்பதைத் தான் நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து செய்த முடிவை, தாங்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வாக்குறுதியை எல்லாம் மீறி, ஒருதலைப்பட்சமாக மசோதா ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனைக்கு வரும்போது ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது நியாயத்திற்கு விரோதமானது என்ற காரணத்தைக்கொண்டே இது மிகவும் தவறானது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மீண்டும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் எங்களுக்கும். எவ்விதமான விரோதமும் கிடையாது. இந்தச் சபையிலேயே பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் இருக்கலாம். சொந்த முறையில் எங்களுக்கு அவர்களிடம் விரோதம் கிடையாது. சொந்த முறைப் பிரச்சினையாகவே இதை நாங்கள் கவனிக்கவில்லை. நாட்டின் பொதுப் பிரச்சனை என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போதுதான், கடந்த நூற்று ஐம்பது வருஷ காலமாக நிலவிவரும் நிலச்சுவான்தார் முறை நாட்டின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றது. இந்த வர்க்கம் நீடிப்பதே தேசத்திற்குப் பெரிய அபாயமானது எனச் சொல்கிறோம். நிலச்சுவான்தார் முறை குந்தகம் விளைவித்துக்கொண்டு இருப்பதோடு மாத்திரம் இல்லை. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிராமங்களில் நடைபெற்று வருகின்ற லேவா தேவி முறை விவசாய வர்க்கத்தையே வேறோடு களைவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் கந்து வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக இதர தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் எந்த ஸ்தாபனமாவது இவர்கள் வாங்குகின்ற வட்டி விகிதத்துக்கு கடன் வாங்குவார்களா எனக் கேட்கிறேன்? ஆனால் நிலம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் ஏக போக உரிமை ஆகிவிட்டபடியால் சாகுபடிக்கு நிலக்காரர்கள் மிக ஜாஸ்தி வட்டிக்குக் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை சிருஷ்டிக்கப்பட்டுவிட்டது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும், திருச்சி லால்குடிப் பகுதியிலும், அம்பாசமுத்தி திரம் போன்ற இடங்களிலும் நிலச்சுவான்தார் முறையின் பிடிப்பு அதிகமாக இருப்பதினால் விவசாயிகள் 50% வட்டிக்குக் கடன் வாங்குகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். தொழில் துறையில் பணத்தை முடக்குவது போல நிலச்சுவான்தார் வர்க்கம் விவசாயத்தில் பணம்போடுவதில் அக்கறை காட்டுவது கிடையாது. இது சரித்திரம் நிரூபித்து இருக்கக்கூடிய விஷயம்.

மனிதத் தன்மையையே நிலச்சுவான்தார் முறை மாற்றிவிடுகிறது. “ஆகவே சமுதாயம் வாழவேண்டுமா? வேண்டாமா? நிலத்தில் உழைக்கின்ற பாட்டாளி வர்க்கம் வாழவேண்டுமா? அல்லது சில நபர்களின்

[Sri P. Ramamurthi]

[26th September 1956]

சக வாழ்வோ முக்கியமானதா? என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் போது நான் நானே வாழவேண்டும், தேசத்தின் ஒட்டுமொத்தமான வாழ்வு வளம்பெடுவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நிலச்சுவான்தார் முறை நிர்மாணம் செய்வது என்பதே என்னை. எந்தச் சக்திகள் தேசத்தின் பொருளாதார வாழ்வையே குலைத்துத் தங்கள் தங்கள் சொந்த வாழ்வைப் பெருக்கிக் கொள்ளின்றதோ அந்தச் சக்திகள் வேறொரு கனீசத் தெரியப்பட்டதாக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

ஆகவே நான் நாங்கள் யாரும் இந்தப் பிரச்சினையைத் தேர்தல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வில்லை. தேர்தல் பிரச்சினையை நாங்கள் பார்க்க நாம் அவர் என்னவோ சிறு பின்னாத்தனமாகச் சொல்லிவிட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்தில் அவர் போன்றோரானால் இதைத் தேர்தல் பிரச்சினையாகக் கருதியிருக்கலாம். தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என நினைப்பது சகலம். அவருக்கு எப்போதும் தேர்தலில்தான் கருத்து என்பது அவர் மனத்தில் இருந்தே தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டம் நல்லது அல்ல, வேண்டாம் என்று அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அவர் வேண்டுமானால் “நாங்கள் யாருக்காகவும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவில்லை. நாட்டில் உழைத்துப் பிழைக்கின்ற விவசாய வர்க்கம் முன்னேப் போண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வருகிறோம்” எனச் சொல்லலாம். உண்மை அது அல்ல என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாது போகவில்லை. இப்படிப் பட்ட மசோதா உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட்ட வேண்டுமென்று நாட்டின் பற்பல மூலையினமும் கிளர்ச்சி நடந்து வந்தும், இது சம்பந்தமான சட்டத்தைக் கொண்டுவர சர்க்கார் பல பல கமிட்டிகளைப் போட்டுக் கிட்டத்தட்ட இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமலே காலதாமதம் ஆன தற்கும், பொறுக்குக் கமிட்டியில் எதுவும் செய்ததையே கூடிக் கூட்டத்தில் விவாதித்துக் கண்டிப்பிடுவதிலும் கூட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியதற்கும் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் இருக்கிற நிலச்சுவான்தார்களின் படிப்போ தவிர, காலத்தை உணர்ந்து கொள்ளாத பிடிவாதமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும், பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். 1951-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குக் காலம் சென்னார்களே! “விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி நாங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறோம்” என அவர்கள் அதில் சொல்லவில்லையே! பின் என்ன சொன்னார்கள்? “தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பங்களையும், தகராறுகளையும் நீக்குவதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம்” என்று அந்தச் சட்டத்தில் எழுதினார்கள். அந்த மாதிரி எழுதக் கூடாது என நாங்கள் அப்பொழுதே சுட்டிக்காட்டவில்லையா? சுட்டிக்காட்டிய பிறகும் கூட அதை மாற்றவில்லை. அந்தச் சட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவில்லை. தேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் இவர்களுக்கு இருந்தால் ஏன் விஸ்தரித்து இருக்கமாட்டார்கள்? ஆகவேதான் இதர ஜில்லாக் காரர்களும் தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றினார்கள். நானே எங்கிலும் கிளர்ச்சிகள் மூண்டுவிட்டு எப்போது உணர்ந்துகொண்டு இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவருகிறது. பிளானிங் கமிஷனிடம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நேரிடையாகவே சென்று இந்தாண்டு விவசாயிகளுக்காக வாதாடினார்கள் என ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் சொல்கிறார். பிளானிங் கமிஷனைப்பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாதா? எப்படி இந்தாட்டில் நிலங்களின் ஏக்கர்பாக உரிமைக்காரர்களாக உள்ள மிராசதார்களின் மனோபாவம் இருக்கிறதோ அப்படியேதான் அங்கேயுள்ள மேலிடத்தாருக்கு வடநாட்டுத் தொழில் முதலாளிகளிடமால் கருணையும், அவர்களுக்குச் சலுகை செய்யும் மனோபாவமும் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு நிலத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. சாகுபடி காரர்களைப்பற்றியும் கவலையில்லை. ஏனெனில் வடநாட்டில் நிலப்பிரபுக்கள் அதிகம் கிடையாது.

[26th September 1956]

[Sri P. Ramamurthi]

இங்கே நிலப் பிரபுக்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. பெரிய 5 p.m. மிராசதார்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி வேண்டும், அதற்கு வேண்டி நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எதிராகச் சட்டம் செய்யத் தயார் என்ற மனோபாவம் அங்கே இருக்கிறது. இங்கே அந்தக் கண்ணோட்டம் இல்லை. இங்கு மனோபாவம் வேறு விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இங்கு போராட்டம் நான்கு வருஷங்களாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. ஓரிடத்தில் இல்லை, பல இடங்களில் இயக்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு எண்ணிறந்த விவசாயிகள், எண்ணிறந்த தோழர்கள் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையப் போராட்டத்திற்காகத் தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். நியாயமான உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காகப் போராடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தியாகத்தை இந்த மசோதா சட்டமாகும் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, அவர்கள் செய்துவந்த போராட்டம் வீண்போகாது, அவர்கள் நடத்தியும் போராட்டத்தினால் கண்டியில் நிச்சயமாக நியாயம் கிடைத்தே தீரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களின் நியாயமான போராட்டம் நிச்சயமாக வீண்போகாது. இப்பொழுது சர்க்கார் தங்கள் இஷ்டப்படி சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று பெருமையப்படவேண்டாம். அதை மாற்றி அமைக்கக்கூடிய நிலைமை சமீபத்தில் நிச்சயமாக ஏற்படத்தான் போகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சீக்கிரத்திலே, இதுபற்றி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am glad that the ‘prodigal sons’ have come back to their seats. (Laughter.) I tried my best to wean them away from the step they took just a little while ago. But I am afraid that they have been all along itching for staging some demonstration and for which they had no opportunity. This small issue gave them the opportunity, and they at once took advantage of it. (Interruption.) Apart from this, I must thank hon. Members on the other side . . .

SRI P. RAMAMURTHI : May I know, Sir, whether the Hon. Minister wanted to oblige us and therefore did not yield? (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I wish to thank hon. Members from every section of the House for their valuable suggestions and also useful amendments. The Government have always accepted amendments when they were just. When the amendments were unreasonable, the Government could not accept them. Because, the Government are here to do justice to both parties. One section of the House is looking from the point of view of the tenant. Another section of the House is looking from the point of view of the landlord. But the Government are looking from both points of view. This is the difficulty in which the Minister is placed. I think all hon. Members will admit that the standard of living in our country should be improved, especially in the agricultural sector. That is one reason why attempts are being made to step up the income of the poor tenants. When we want to step up the income of the tenants, we must also see that the position of the landowner is not affected. There are small landholders who are on the same level and in the same position as the tenants. There are cases where the tenants are

[Sri M. A. Manickavelu] [26th September 1956]

in a better position and have better standards of living than the small landholders. Take the case of a person owning dry lands to the extent of two or three acres. If the rent is reduced the tenant gets a larger share. By this, he can improve his standard of living. By the same process, the other man—the landholder—should not be brought down. His standard of living should not be brought down. If all the Opposition amendments are to be accepted, then the position of the landlord will become worse than the tenant. The idea is to increase the standard of living for all sections of the people. There is no meaning in increasing the standard of living of one class and bringing down the standard of living of another class. If I do this, then I will be lowering the standard of living of one particular class, namely, the very small landholders who absolutely depend upon the income from land. That is why the Government could not see their way to accept those amendments. This is misunderstood by certain members of the Opposition, and they attribute motives to the Government. There is absolutely no motive at all in this matter.

Apart from raising the standard of living, the object is also to make the tiller of the soil the owner of the land and the owner of the land the tiller of the soil, as was very happily put by the hon. Member from South Kanara. Both aspects of this process should be there. These will be dealt with in the next phase of the reform. The tiller of the soil will become the landlord and the landlord will disgorge himself of any surplus land. If he takes to personal cultivation, then he will retain the land and will become the tiller of the soil. This process will certainly take place and it is only a question of time. Then the goal which the hon. the Leader of the Opposition is looking forward will certainly be reached.

Sir, the hon. the Leader of the Opposition said he has no hatred or ill-will against the landlords. Similarly, the Government and the members of Government have no ill-will or hatred towards the tenants. They want to do the right thing as between them. He should not imagine that because he said he has no ill-will towards the landlords, the Government have ill-will towards the ryots. They do not have ill-will towards anybody. They only want to do the right thing.

Sir, reference was made to the Bhavani Project. As I said it is only a dry crop project. Certain rules were made regulating the crops that should be raised. As a result certain difficulties arose. Now what is wanted is,—I gathered this from a very large number of ryots, and others—instead of every crop being looked into and a rate fixed for it, they want that the lands should be broadly divided into wet, dry and garden. On that broad basis they want that the scale should be revised. This is a thing which we were able to know after actual experience. There is no pressure or any such thing. It is not also done as a result of warning or any other. This question has come up after the practical working

26th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

of the scheme and we are examining it. If it is feasible to divide on the basis of land and not on the basis of crop raised, that could be done. If by any such change we could minimise the difficulties of the ryots Government would be very glad to do it, if it is feasible.

Sir, I once more thank the hon. Members for their co-operation and the useful remarks and help that they rendered in pushing through this Bill.

MR. SPEAKER: "The question is—

"That the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

MR. SPEAKER: The House will now stand adjourned to 5.15 meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 27th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Outbreak of cattle disease on Thavitiseri and Eramam Desams

* 5 (SHORT NOTICE) Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many cattle died in Thavitiseri Desam and in Eramam in Payyanur Firka, North Malabar, during the last four months on account of cattle disease; and

(b) the preventive measures taken by the Government in this connexion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The number of cattle that died during the last 4 months in Thavitiseri was 16 and that in Eramam North was 10.

(b) The disease was got investigated by the Veterinary Disease Investigation Officer (Cattle), Ranipet and it was found that the death of animals was not due to any contagious disease but only due to malnutrition, mineral deficiency, etc. However, as a precautionary measure the animals in the area have been got protected, 110 animals inoculated against Black quarter and 140 against Haemorrhagic Septicaemia. There have been no further reports of deaths.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that in spite of the preventive measures taken by the Government, even now many cattle are losing their lives daily. Also, are they aware that even the veterinary doctors are not able to find out the real cause of the disease. So will the Government be pleased to conduct an investigation by experts and take steps to prevent the death of the cattle further?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it has been found that the deaths have not been due to any common contagious disease like Rinderpest, Black quarter, etc. Certain biological tests have also been conducted with the materials that are available. I may assure the hon. Member that the Department has been taking all necessary steps to prevent the spread of the disease further.

[27th September 1956]

Mannans of Malabar

* 250 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the class to which the Mannans of Malabar belong; and

(b) whether they are allowed any educational concessions in schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Mannans of Malabar district belong to Washerman Caste which is a Backward class;

(b) Yes, Sir.

SRI M. PALANIYANDI: சலவைக்காரர்களை எல்லாம் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்று கருதி எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது அவ்வாறுதான் செய்யப்பட்டுவருகிறது.

SRI S. RAMALINGAM: சலவைத் தொழிலாளர்களுக்குப் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் கல்விச் சலுகை தான் அளிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம், கல்வி, பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் மிகவும் மோசமாக இருப்பதனால் அவர்களை ஷெட்யூல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் போலவே கருதி எல்லாவிதமான சலுகையும் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பிற்பட்ட வகுப்புக் கமிஷனின் யாதாஸ்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது இவ்விஷயமும் கவனிக்கப்படும்.

SRI E. T. KUNHAN: ஸர், மஸ்ஜித்களில் பிளேக்ஸ் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்? அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்? அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The individual case may be brought to the notice of the Government and we shall try to have it rectified.

MR. SPEAKER: That is a private school.

SRI M. PALANIYANDI: பிற்பட்ட வகுப்புக் கமிஷன் தனது யாதாஸ்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஜாதியர்களை பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கும்படி சிபார்சு செய்திருப்பது கவலை அளிப்பதாக இருப்பதால்தான் மாகாண சர்க்காரினையே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படியாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தாக்கீது வந்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குப் பதில் சொல்ல நோட்டீஸ் வேண்டும்.

SRI V. BALAKRISHNAN: சலவைத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கையை ஆதரித்து அவர்களை ஷெட்யூல் வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று இச்சர்க்கார் பிற்பட்ட கமிஷனையும் இந்திய சர்க்காரையும் வலியுறுத்தி இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

27th September 1956]

SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister be pleased to state whether the Government will give preference to Mannans belonging to the Washerman Caste in regard to employment in Government service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, all the concessions which are applicable to Backward classes will be applicable to them.

SRI S. RAMALINGAM: நம் நாட்டிலுள்ள மன்னர்களை ஒழித்து விட்டோம். ஆனால் மலபார் மன்னர்களை ஷெட்யூல் வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை கவனிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எல்லா மன்னர்களுக்கும் எதிரியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் மலபார் மன்னர்களுக்கு சிபார்சு செய்வதை ஆதரிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது.

SRI A. RATNAM: பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் வன்னியருல 9-10 கஷத்திரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் முழுவதுமானது a.m. சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குள்ள எல்லா சலுகைகளும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

Progress of lignite investigations at Neyveli

* 251 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the further results of the experiments conducted in the lignite mines?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A note* furnishing the information is placed on the table of the House.

SRI V. R. NAGARAJAN: May I know when the actual production of lignite can be expected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Certain machinery necessary for the implementation of the project has been ordered and it is expected that the inauguration of the project might perhaps take place in another three or four months.

SRI S. RAMALINGAM: இந்த பைலட் பிராஜக்ட் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபொழுது வேலையிலிருந்து அநேக தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தப்பட்ட பிறகு வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் வேலை துவக்கும்போது ஏற்கனவே அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட எல்லா தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொழுது இந்த விஷயம் இந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இல்லை. இருந்த போதிலும்கூட, நான் சொல்லுகிறேன் என்னவென்றால், மீண்டும் இந்தப் பெரிய பிராஜக்ட் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்பொழுது தகுந்த எத்தகைய தொழிலாளர்கள் வேண்டுமோ, அவர்களை மட்டும்தான் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளமுடியும்.

SRI M. PALANIYANDI: புதிலிலே கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதற்கும் இயந்திரங்கள் பழுதாகிவிட்டன என்று சொன்னார்கள். இதைக்கும் இயந்திரங்கள் புதிதாக வரவழைக்கப்பட்டனவா? அல்லது, இதைக்கும் இயந்திரங்கள் புதிதாக வரவழைக்கப்பட்டனவா? அல்லது, பழைய இயந்திரங்களைக்கொண்டே பரிகாரத்த திட்டம் நடத்தப்பட்டதா?

[27th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பரிசீலார்த்த திட்ட மெல்லாம் அநேகமாக முடிவடைந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். சில புதிய இயந்திரங்களும் கூட இதற்காக வரவழைக்கப்பட்டன.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know whether any foreign concerns contacted this Government for working the lignite mines?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no idea about it. The question might be put to Parliament.

SRI S. RAMALINGAM : இப்பொழுது இது சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு மாற்றப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இந்தத் திட்டம் நம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்த பொழுது லை தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக, அவர்களுடைய மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதை இந்த அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதாக இருந்தாலும்கூட, நான் முன்பு சொன்ன கொள்கைதான் அனுசரிக்கப்படும்.

Deposit of lignite in Karaikurichi village

* 252 Q.—**SRI M. PALANIYANDI** (on behalf of Sri K. R. Viswanathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether lignite deposits were found in Karaikurichi village, Udaiyarpalayam taluk in 1954 while a bore-well was sunk;

(b) if so, whether any further investigations were made with regard to the extent of availability and utility of the above materials;

(c) whether it is a fact that a bore-well experiment was tried previously in the same village in another site which also showed signs of artesian fountain; and

(d) whether this area is an artesian area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) No bore well experiment was tried by the Industries Department in any other site in the village.

(d) It is not a known artesian area.

Taluk headquarters stations without hospitals

* 253 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of taluk headquarters where there are no hospitals in 1956?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is no taluk headquarters station in the State without a hospital or dispensary. Except for 29 taluk headquarters stations, where there are only dispensaries, hospitals are working at the other stations.

[27th September 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN : My friend Sri K. Aranganathan has been agitating for a long time for locating a Taluk Headquarters Hospital at Gingee. I would like to know whether the Government have taken any steps to locate a Taluk Headquarters Hospital there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : It will be possible to improve all the medical institutions at Taluk Headquarters during the Second Plan period and all the headquarters medical institutions remaining to be provincialized will be provincialized during this period.

Use of Parambikulam waters

* 254 Q.—**SRI O. KORAN** (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Chief Engineer for Irrigation has submitted any report regarding the use of 'Parambikulam waters'; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) The Chief Engineer submitted a preliminary report on the comprehensive scheme for the utilization of the waters of Parambikulam, Sholiar, etc., and not about the use of Parambikulam waters alone.

(b) As the question is about the utilization of the waters of inter-State rivers the matter is under correspondence with the Government of India.

SRI M. PALANIYANDI : இந்த திட்டத்துக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப்படும் என்று எதாவது புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றனவா? இதற்காக எவ்வளவு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : 32 கோடி ரூபாய்.

SRI S. R. ARUMUGAM : இந்தத் திட்டத்தில் எத்தனை ஏக்கர் பூமிக்கு ஜலம் விடப்படும் என்பதுபற்றி சர்க்கார் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : சுமார் 153 லட்சம் ஏக்கர்.

SRI M. PALANIYANDI : இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற சாத்தியக்கூறு இருந்தால், அதன் காரணமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காக மத்திய அரசாங்கம் சென்னை ராஜ்யத்துக்கு அதிகமாக தொகை ஒதுக்க வழிவகை உண்டாகுமா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் மத்திய அரசாங்கத்துக்குத் தகவல் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் முடிவை எதிர்பார்க்கிறோம்.

SRI S. R. ARUMUGAM : 3 லட்சம் ஏக்கர் கையம்புத்தூரில் எந்தெந்த தாலுகாக்களில் நிலம் விடப்படும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

[27th September 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :

அதுபற்றி இப்பொழுது பிரச்சனை எழவில்லை என்று நேற்றே சொன்னேன். இப்பொழுதுதான் திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கலியாணம் செய்வதற்கு முன்னாலேயே பிள்ளையின் பெயரைப்பற்றி யோசிப்பதா என்று நேற்று யாரோ சொல்லியது போல் இருக்கிறது இது.

Scheme of grant of House Rent Allowance

* 255 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to place on the table of the House a copy each of the Government Orders connected with the House Rent Allowance applicable to the Government servants in the State including the Last Grade Servants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Copies * of G.O. Ms. No. 352, Finance, dated 29th February 1956, are placed on the table of the House.

Wenlock Downs in Ooty Hills

* 256 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Wenlock Downs in the Ooty Hills was declared as a non-reserve forest in March 1956; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) An area of 120 acres was disreserved from Wenlock Downs reserved forest in the Nilgiris district in February 1956 for assignment to political sufferers. Apart from this, there are no other proposals for dis-reserving the Wenlock Downs, the total area of which is 19,000 acres.

(b) The disreservation was ordered for granting the land to political sufferers.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether assignment is made only to Congress political sufferers or to all political sufferers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : So far as the information that I have before me is concerned, assignment was made only to 12 political sufferers. I do not know whether all of them belong to the Congress or not.

SRI S. RAMALINGAM : தியாகிகளுக்கு மட்டும் தான் இந்த நிலங்களிலிருந்து 'அலைன்' செய்யப்பட்டது? நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கும் இந்த இடத்தில் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் தியாகிகளைப் பொறுத்தமட்டில் இவர்கள் நிலம் இல்லாத ஏழைகள்தான். இந்த 'அலைன்மெண்ட்' செய்யப்பட்டது 1949-ல்.

* Printed as Appendix II on pages 447-450 infra.

[27th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government will assign all the lands in the Wenlock Downs to political sufferers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government do not propose to assign any more land in the Wenlock Downs to anybody—whether they are political sufferers or landless people.

SRI S. VADIVELU : தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது வேறு விஷயம். நிலம் சாகுபடி செய்யாமல் இருந்து, ஹரிஜனங்களோ மற்றவர்களோ தாங்கள் எடுத்துச் சாகுபடி செய்கிறோம் என்று சொன்னால் அது கவனிக்கப்படும்.

SRI G. GOVINDAN : அரசியல் தியாகிகளில் 100-க்கு 90 பேர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா? ஏதாவது நிலம் இருந்தால், அதை தியாகிகளுக்கு சாகுபடி செய்வதற்கு கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இப்பொழுது பதில் சொல்லுகிற கேள்வி நீலகிரியில் உள்ள "வெலலாக் டௌன்ஸ்" களைப்பற்றியது. பொதுவாக நிலங்கள் இருந்து, அரசியல் தியாகிகளில் நிலம் இல்லாத ஏழைகள் இருந்தால், கொடுக்கக்கூடிய நிலங்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுதான் வருகிறது.

SRI S. RAMALINGAM : இந்த நிலங்கள் ஏற்கலவே சாகுபடியில் இருக்கிறதா? இனிமேல்தான் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமா? இந்தப் பிரதேசங்களில் காடு வளர்ப்பதற்கு முடியுமா? அவைகள் காடு வளர்ப்பதற்கு லாயக்காக இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1949-ல் மனுக்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டு அப்பொழுது இந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. 120 ஏக்கர்தான் கொடுக்கப்பட்டது. மொத்த நிலம் 19,000 ஏக்கர். அப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களில் அவர்கள் பிரவேசிக்கலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டு, அவர்களும் பிரவேசித்தார்கள். Soil conservation-க்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், மண் ஊற்றுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது, ஓரங்களில் வேலிக்காக மரங்களை நடவேண்டும் என்ற சில நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டன. அந்த நிபந்தனைகளெல்லாம் இப்பொழுதுதான் நிறைவேற்றப்பட்டன. 1956-ல்தான் "அலைன்மெண்ட்" ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது.

SRI V. MUTHU : குறிப்பிட்ட தியாகிகளுக்கு நீலகிரி மலையில் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டது போல் இன்னும் பாக்கியுள்ள தியாகிகளுக்கும் கொடைக்கானல் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களை இம்மாதிரி ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நீலகிரி காட்டுப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களைப்பற்றிய கேள்வி இது. இந்த விஷயம் 1949-ல் முடிவு செய்யப்பட்டு அப்பொழுது 12 பேர்களுக்கு இம்மாதிரி நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இதற்கு மேல் அங்கே மரங்கள் வைப்பது என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு இந்த இடத்திலே நிலங்கள் கொடுப்பதற்கில்லை. கொடைக்கானல் போன்ற வேறு இடங்களிலுள்ள நிலங்கள் இம்மாதிரி கொடுக்கப்படுமா என்பது பற்றி தனி கேள்வி கேட்கலாம்.

[27th September 1956]

9.20 a.m. SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, may I know whether the Government have got any scheme to develop this area of 19,000 acres in the Wenlock Downs; and if so, what is the scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have just answered in Tamil that there is a big programme for planting wattle and bluegum in the Wenlock Downs.

Development of the minor ports of Beypore and Kavvai in Malabar

* 257 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount sanctioned by the Government for the development of the Minor Port of Beypore in Malabar district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: The hon. Member presumably refers to Beypore Wharf of Kozhikode Port. The following two schemes for the development of the wharf have been included in the Second Five-Year Plan:—

(1) Provision of a Grab Dredger, Rs. 2,00,000.

(2) Provision of an Aga Buoy, Rs. 20,000.

The estimates for these schemes have not yet been sanctioned.

* 258 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have recently made some enquiries regarding the development of the Minor Port of Kavvai, Payyanur, North Malabar; and

(b) if so, the result of such enquiries?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (a) & (b) As there is no minor port now at Kavvai, the question of developing it does not arise. The suggestion of the hon. Member for the opening of a port at the place, in a representation received from him is, however, under consideration.

Labour disputes in textile mills

* 259 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of labour disputes in textile mills of the State during the year 1956;

(b) the number of strikes during the same period;

(c) the number of conciliations conducted by the Labour department; and

(d) the number of cases referred to for adjudication?

27th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 522.

(b) 51.

(c) 126.

(d) 5.

The particulars given are for the period 1st January to 30th June 1956.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know why in spite of increased production more strikes have taken place and may I know whether the Government have taken steps to prevent strikes in textile mills in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that out of 51 strikes that have taken place, some of them were without any justification and it was found that there was no need at all for such strikes.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether there is any proposal to constitute Arbitration Boards for the textile mills in the State so that there may be no strikes in future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mere Arbitration Boards cannot avoid strikes. It depends on the mentality of the workers and particularly the leaders of the Unions. There is no proposal to have such statutory permanent Arbitration Boards for the purpose of avoiding strikes.

SRI S. R. ARUMUGAM: தொழிற்சாலைகளில் பல தரப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் இருப்பதால்தான் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் ஏற்படுகிறது. மற்றும் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அதற்கெல்லாம் ஒரே தொழிற்சங்கத்தை அனுசரித்து நடத்தினால் அதன் மூலமாக அதிகப்படியான வேலை நிறுத்தங்களை தடுக்கலாம் அல்லவா? இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுவேதான் சர்க்காருடைய யோசனையாகவும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு மசோதாவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை சட்ட சபைக்குக்கொண்டுவருவதற்கு முன்னதாக தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் மில் நிர்வாகிகளையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டி அமைத்து அதைப் பற்றி ஒரு முடிவு செய்யப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியும் அக்டோபர் மாதம் 10-ம் தேதி கூடப்போகிறது. அவர்களையும் கலந்தாலோசித்து அதற்குமேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI: இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் ஊதியத்தைப் பொறுத்தும் அவர்களுடைய சம்பளம் கூலி முதலியவைகளை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் ஒரு திட்டம் வகுத்து சாதாரணமான வேலை நிறுத்தங்களைத் தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் வகுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: காரணம் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதில் சில தலைவர்கள் தீவிரமாக வேலை செய்கிறார்கள். பல கட்சிகளுக்கு போட்டிக் கட்சிகள் இருப்பதுதான் இதற்குக் காரணம். அநேகம் தடவைகளில் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய

[27th September 1956]

ஒத்துழைப்பினால் சமரசம் ஏற்பட்டதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சமரசமாக பல முடிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதிக தொல்லைகள் இல்லாமல் இருப்பதற்கும் தொழில் வளர்ச்சி அடைவதற்கும் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன.

Livestock census

* 260 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any census has been taken about livestock during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know the number?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have not seen the report, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: I can understand the Government taking steps for improving the standard of livestock in the country. I would like to know whether the time, the trouble and the money spent on taking census will be commensurate with the object that is in view.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have no doubt that all the time and energy spent in this matter are worthwhile.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, will the census of livestock include the number of all the available sheep, horses and last but not least asses in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the number is on the increase in the year 1956 as compared with the year 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I believe the number is on the increase as the number of human beings is on the increase.

SRI P. SELVARAJ: According to the census, may I know whether the birth-rate is rising or falling down?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just answered that I have not seen the report.

SRI N. K. PALANISAMY: To keep up the quality of the livestock, will the Government consider enacting laws so that good oxen and other animals are not sent to shambles hereafter?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have been looking into the matter and have taken necessary steps to improve the breed of the cattle and if necessary, they will come forward with the necessary legislation.

[27th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM: லைப் ஸ்டாக் சென்செஸ் கணக்கு எடுக்கும்போது அந்தந்த பிரதேசங்களில் மேல் தரமான ஜாதிகள் இருக்கின்றனவா என்று தனியாக கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்களா? ஒவ்வொரு தரத்திலும் எவ்வளவு பலன் கிடைக்கிறது என்பதைக் குறித்து தனியாக கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதைப்பற்றி என்னிடம் விவரங்கள் இப்பொழுது இல்லை.

SRI R. V. SWAMINATHAN: The Hon. Minister was pleased to state that there was an increase in the number of livestock. May I know whether there is improvement in the quality of the breed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that there is no corresponding improvement in the breed of the cattle, although numerically it is strong enough. The Government are endeavouring to improve the breed of the cattle.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: What is the expenditure incurred in connection with the census taken in 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Livestock would include poultry and other birds also. Can I take it seriously that the Government are taking census of poultry and other birds like ducks, doves, etc.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: In the census that is being taken, is there a separate classification of the Pinjrapole variety, that is, invalid, ailing and infirm animals which are of no use?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I think it is so.

Starting of an Industrial Estate at Kozhikode

* 261 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the meeting of the Kozhikode Municipal Council held on June 29th, 1956, requesting the State Government to recommend to the Central Government to start an Industrial Estate at Kozhikode; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. A copy of the resolution was received by the Government only on the 4th September 1956.

(b) As necessary steps have already been taken to establish a small Industrial Estate at Palghat in Malabar district and the Government of India have not agreed to entertain additional schemes for Industrial Estate at present, no action is possible on the resolution of the municipal council at present.

[27th September 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, considering the necessity for more industrial centres to be opened in Malabar district, will the Government forward the request of the Kozhikode Municipality with a strong recommendation to the Central Government to include it in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Industrial Estate in Palghat has been taken up only under the Second Five-Year Plan

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that Palghat is at the southernmost end of the Malabar district and that Kozhikode is in the centre of that district and in view of the fact that there are no big industrial concerns at all in Malabar district, will the Government be kind enough to reconsider the question and establish an industrial estate—let it be even small—in Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Not only Kozhikode but places further north like Cannanore may wait for their chance.

Fall in price of pepper in Malabar

* 262 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to prevent the fall in price of pepper in Malabar?

9-30 a.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The fall in the price of pepper is due to the increased production of pepper in Indonesia and Sarawak. To face this competition and to help the producers and exporters of pepper, the Government of India have progressively reduced export duty on pepper until it was abolished in September 1955. The Cashew and Pepper Export Promotion Council, Cochin, is also doing its best to promote the export of pepper by sending trade delegations to foreign countries to establish direct contacts with mercantile community there and by participating in international exhibitions by exhibiting pepper as one of the commodities in the trade fairs.

To prevent slump in Malabar pepper market, this Government also propose to recommend to the Government of India the following suggestions for their consideration :—

(i) Exploring new world markets.

(ii) Enforcement of Agmark grading on pepper.

(iii) Allotting export quotas of pepper to growers' co-operative societies for direct shipment to foreign countries.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that, as a result of the fall in the price of pepper from Rs. 4,000 to Rs. 600, so many pepper garden owners have been ruined? Will the Government be pleased to take steps to give them short-term or long-term loans to help them in pepper cultivation? May I know what steps the Government have taken to explore markets abroad and also to step up pepper consumption within the country?

[27th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Consumption of pepper by people in our country rests with the people themselves. I do not know what connection there is between giving loans and subsidies to pepper-growers and the price of pepper. Perhaps, if more pepper is grown, the price may come down. But I may tell the hon. Member the present situation. As a result of keen demand from overseas buyers reflecting uncertainties over the Suez Canal situation, the price of pepper shot up recently by over 10 per cent in the Cochin market. Trade circles anticipate improved conditions in the hill produce market to continue in view of the U.S. demand for pepper possibly for stock-piling.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : What is the quantity of export from our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Government organize wholesale co-operative stores for the purchase and sale of pepper at a floor price to be fixed by the Government so as to prevent a fall in price?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As to what the Government should do, I would like to have notice. But the hon. Member also may take steps to organize societies and Government will extend all facilities.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : There are two aspects to this question. One is the need for the exploration of foreign markets and it has been said that the Government are already attending to it. The other aspect is that, in spite of the good price that pepper fetches, poor growers are not getting the benefit of it. The fact is that usurers and others approach them and take their pepper garden on lease at the beginning of the season when the peppervines begin to shoot. Pepper growers are poor and hence there is need for giving them some aid. The aid may be in the form of starting co-operative marketing societies.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already answered that the Government will extend necessary facilities in the matter of organisation of co-operative marketing societies.

MR. SPEAKER : Questions 263 and 264 may be taken together.

Starting an Industrial School at Cannanore

* 263 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to unstarred question No. 732 on 22nd March 1956—

(a) the amount sanctioned by the Government for starting an Industrial School at Cannanore; and

(b) when the school will be started?

[27th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have sanctioned an expenditure of Rs. 8.65 lakhs for the Industrial School at Cannanore;

(b) The school was started on 27th August 1956.

* 261 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 732 on 22nd March 1956 when the proposed Industrial School at Cannanore will be opened?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Industrial School at Cannanore was started on 27th August 1956.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the strength of the institution at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Twelve courses with a strength of 20 seats in each are to be started in this school. Six courses are to be started this year and another six courses next year. I have no information about the present actual strength of this school.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : How many courses have actually been started this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information as to how many courses have been actually started.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following message, dated 26th September 1956, from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

"In accordance with Rule 115 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Legislative Council on the 26th September 1956 and signed by me for the concurrence of the Assembly."

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *re* THE FUTURE OF THE MALABAR DISTRICT BOARD AND ITS EMPLOYEES.

MR. SPEAKER : I have received notice under rule 40 from Sri Kunhi Mohamed Shafee calling the attention of the Minister for Local Administration to a matter of urgent public importance, viz., the future of the Malabar District Board and its employees.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Mr. Speaker, Sir, under Rule 40 I wish to call the attention of the Hon. Minister for Local Administration to a matter of urgent public importance, viz., the future of the Malabar District Board and its employees.

27th September 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

The Malabar District Board is a local body constituted under the Madras District Boards Act, 1920. Under the scheme of States Reorganization, Malabar district has to be integrated with the Travancore-Cochin State where there are no district boards. Under the Malabar District Board, there are 26 high schools and about 1,000 elementary schools. Seven hundred and fifty-three high school teachers and about 4,414 elementary school teachers are employed in these institutions. There are about 77 medical institutions like hospitals, local fund dispensaries and rural dispensaries and the employees in them number about 300. There are 962 miles of road under the Board and the Board spends a substantial sum of Rs. 1,68,539 towards payment of rent to the owners of private buildings in which schools are conducted. To take the future of the Board and its employees lightly is rather very undesirable. We have read reports in the newspapers that to a question put in the Lok Sabha of the Union Parliament the concerned Minister answered that the future of the district board would be decided by the future Kerala State Government. It was reported that in reply to a communication sent by the President of the Malabar District Board, the Chief Secretary to the Government of Madras had informed him that there is provision for the adaptation of the law in the future Kerala State in section 120 of the States Reorganization Act.

The section says—

'For the purpose of facilitating the application of any law in relation to any of the States formed or territorially altered by the provisions of Part II, the appropriate Government may, before the expiration of one year from the appointed day, by order, make such adaptations and modifications of the law, whether by way of repeal or amendment, as may be necessary or expedient . . .'

In this case, we will have no State Legislature in the Kerala State when it will be formed in November. The Government of Madras must find out some way of maintaining or ending the present district board. Another peculiar feature of the district is that the district itself is going to be trifurcated in the near future. Instead of the one Malabar district that we are having now there will be three districts. The present district will be divided into three parts, and there will be three districts. In such a contingency, there is no provision in the Madras District Boards Act to do the needful. This matter cannot be left for the future Government to do as they like. In the Kerala State we will be having the President's rule and Parliament in the Centre will have to make enactments for the administration of the Kerala State. Taking all these situations into consideration, the Madras Government are expected to report to the Government of India to make the necessary amendments for the running of the Malabar District Board. People in the district of Malabar are very much agitated about the future of the Board, the term of which will expire in the very near future. Elections to the

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafec] [27th September 1956]

Board are due next year. Taking all these facts into consideration, I wish to know from the Hon. Minister what steps the Government have taken regarding the future of the Malabar District Board and its employees.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: Sir, the Government are aware of the fears that are being entertained by the employees of the Malabar District Board. The Malabar District Board Superior Employees' Association at its general body meeting held at Kozhikode on 21st July 1956 adopted a resolution giving expression to the fears of the employees in this regard. The Association has also requested this Government to forward to the Government of India a representation enclosing a copy of the resolution adopted by the Association. It is proposed to forward the resolution of the Association to the Travancore-Cochin Government and not to the Government of India.

Under Clause 120 of the States Reorganisation Bill, the laws in force in the existing States will continue to be in force until the competent legislature or other competent authority amends or repeals them. The existing laws will then have to be administered by the Government of the new State in the transferred territories till they are repealed or amended.

In view of the provisions in clause 120 of the States Reorganisation Bill, 1956, the Madras District Boards Act, 1920, will continue to be in force in the transferred territory and as a result of this, the District Board, Malabar, will continue to exist and the service conditions of the employees of the district board will also continue to remain unaffected until other provisions are made by the new Kerala State. In view of what has been stated, there seems to be no need for any apprehension in the matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In view of the importance of the statement read by the Hon. Minister (unfortunately, it was not quite clearly understandable), will the Hon. Speaker kindly arrange that copies of the statement be distributed among the Members. It is a very useful statement, Sir.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister must do this.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI: I will consider this, Sir.

IV.—ADJOURNMENT MOTION *re* STRIKE IN RAMADASS HARIDASS RICE AND OIL MILLS, KOZHIODE.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from Sri K. P. Gopalan that, "This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the strike now going on in the Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Westhill, Kozhikode, since 42 days and the failure of the Government in the same."

27th September 1956] [Mr. Speaker]

The strike has been going on, according to the hon. Member, for 42 days. *Prima facie*, it does not appear to be an urgent matter of public importance. Anyhow I am allowing the hon. Member to explain how this motion is in order.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, there is a factory called Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Westhill. First of all, I must mention here that this is a factory where no labour Acts are respected by the management. I might mention here that there is no works committee, no canteen, no maternity benefit given to the workers, no lay-off period, no muster roll kept by the management to show the 8-hour work a day in the factory, and there are no festival or annual holidays allowed by the management. Sir, the strike started on the 27th August and the Labour Officer, Kozhikode, started conciliation proceedings. The management refused to participate in the conciliation proceedings. On 18th September 1956, the Assistant Labour Commissioner Sri Srinivasan came to Kozhikode and tried to conduct conciliation proceedings, but the management refused to attend the conciliation proceedings by the Assistant Commissioner. The Labour Officer sent a report to the Government to conduct the conciliation themselves or send the matter for adjudication. Even after 42 days the matter has not been referred to adjudication nor have the Government interfered in the strike. As a result of this, about two hundred families are starving, and the management is adopting a provocative attitude to bring black-legs into the factory and create a sensation and keep up unrest in the place. So, I feel that this is a matter of urgent public importance. Two hundred families are starving. The management is adopting a provocative attitude. It is the duty of the Government to see that the strike is settled and stern action taken against the management in order to keep the peace in the industry. That is why I consider this matter to be of urgent public importance, and I wish to bring it to the notice of the Hon. Minister in order that he may take expeditious action.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member himself has admitted that the Government have not been keeping quiet over this matter. He has also given notice of a short notice question. I believe I would be answering that question in a day or two. Therefore, I would submit that this is not a matter for an adjournment motion. Government have been looking into the matter. 9-50 a.m.

MR. SPEAKER: In view of the answer given by the Hon. Minister and in view of the fact that this strike has been going on for many days and the Government are really looking into the matter, I disallow the motion.

SRI K. P. GOPALAN: In view of the statement of the Hon. Minister that Government will consider the question and the Government are really considering the question, I withdraw the adjournment motion. I hope Government would take speedy action in the matter.

[27th September 1956]

V.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

(1) THE MALABAR TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1956
(L.A. BILL NO. 14 OF 1956).

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar will now move that the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956) be taken into consideration.

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் சட்ட சபையில் கேள்வி நேரத்தின் பொழுது கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு தேச விடுதலைக்காக பாடுபட்ட கட்டபொம்மன் அவர்களை கொள்ளைக்காரர் என்று சொன்னார். அதை அவர் வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு 6 மெம்பர்கள் கையெழுத்திட்ட ஒரு கடிதத்தை தங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆகையால் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் “கொள்ளைக்காரர்” என்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இந்தக் கடிதம் இப்பொழுதுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலித்து ஆலோசனை செய்து வேண்டியதைச் செய்கிறேன்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Speaker Sir, I beg to move—

“That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be taken into consideration.”

This Bill is being moved here with a very limited objective. It is not in the least ambitious. Nor is it bringing in new ideas of reform or change. All that it seeks to do is to clarify the intentment of the Act already passed in the years 1951 and 1954 to the extent to which they have been miscarried in the law courts. There has been always a difficulty on account of the cleavage between courts and the legislatures in this country and that is reflected more pronouncedly in legislations of this character. Whenever land legislations have come up we have found that either the entire legislation or the provisions thereof being struck down by the law courts, the High Court and sometimes even by the Supreme Court. It is very necessary therefore that the legislature must see that it keeps a vigilant watch on the law courts also and its intentment, purposes or beneficial objects are not nullified. It is only in that view I am moving this amending Bill.

Certain Sections of the earlier enactments were struck down by the law courts as *ultra vires*. Certain rules framed under the Acts were also similarly held unconstitutional or illegal and for specific reasons. Certain matters did not even go up to the High Court. Even at the District Court level they received the rebuff. The present Bill collects all the points together in the form of a few clauses and tries to clarify the purposes by making necessary modifications in the language. Even at the time of moving this Bill I have given more or less an assurance or an undertaking that

[27th September 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

there would be nothing new in this Bill, because it is really fulfilling what has been passed in the year 1954 and corrects it to the extent to which law courts have balked or obstructed the path of this legislation. The Government have also considered the Bill and I find notices have been distributed suggesting a number of amendments. I have gone through them and I may mention there is hardly any difficulty in accepting them.

Now I shall go into the various clauses which I have incorporated in the Bill, one by one. The first clause, clause 2, deals with normal produce. Hon. Members might be very familiar with this expression now that the rent Bill for Tamilnad has also been passed. In the Malabar Act the basis on which the fair rent is fixed is the normal produce. That is the actual outturn that one gets from the land. But then it is common knowledge that the first or the principal crop will yield more than the second or the subsequent crops. The Government being aware of this factual position produced a rule under the Act called Rule 3 (A) by which they said that the second crop will be deemed to be half of the first crop for convenience sake. This rule was considered *ultra vires* by the High Court. The High Court said that the rule-making power which the Government had under the Act was exceeded by this rule. The High Court also said that the Government could not enact artificially that a crop shall be deemed to be half or a certain proportion of the normal produce or actual produce obtained in the first crop. If at all the Government wanted to enforce this rule they should have introduced this in the substantial enactment, that is in the Act itself and not introduce it under the rules. Now what is sought to be done under the Bill I have moved is to overcome that objection. The High Court said that the rule was *ultra vires*. The reason given was that it would not have validity as a rule but if it had been part of the Act it would have been valid. I am now seeking to introduce that rule into the Act itself by amending the earlier section, that is, sub-section (a) of section 4, by defining the normal produce and how it has to be arrived at.

The first explanation reads as follows:—

“In ascertaining the normal produce, the yield of the second or third crop shall be deemed to be half of the first or principal crop.”

This stands to reason and it has received the assent of the Government and the rule has been promulgated. That is being incorporated in the Act itself to meet the objection raised by the High Court.

The second explanation is—

“In ascertaining the normal produce of land when classification and the standard outturn of paddy as finally adopted at the last land revenue settlement is taken into consideration by the Rent Court, due deductions from such outturn shall be made for harvesting charges and shrinkage.”

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [27th September 1956]

Now there is divergence of practice in various courts. In North Malabar, where I am a lawyer, I find shrinkage and harvest charges are given credit even now. But in South Malabar various views are held by various courts. To standardise the views and accept what is really favourable to the ryots, I have suggested that the deduction may be made from the total outturn shown in the land revenue records for harvest charges and shrinkage. I do not know if the Government would accept it. But anyway I suggest this be accepted.

Then the next clause, clause 3, that I have put down is also intended to meet the divergencies of practice in courts. The Kanamdars and the Verumpattamdars are the two classes of tenants in Malabar who are supposed to be the favoured tenants. They are really paying less than what they would have to pay as fair rent, for peculiar reasons into which we need not go at present, and under the Act it was not provided that they should be compelled to pay the fair rent. Under section 27 of the Act certain classes of tenants are bound to pay fair rent but the Kanamdars and Verumpattamdars have been excluded. Yet there are various cases where the Kanamdars and customary Verumpattamdars who are the favoured class tenants are paying more than fair rent. In such cases these favoured tenants need not be discriminated against. They need not be compelled to pay more than fair rent. They should be allowed to pay not more than the fair rent. If the actual rent paid is less than the fair rent, they may pay it. If they were paying more than the fair rent, they must be enabled to apply for fixation of fair rent and pay fair rent. Section 31 of the Act says that no tenant in Malabar need pay more than the fair rent. The whole matter is not beyond doubt and courts have taken various views in respect of this matter. In North Malabar the Courts have said that Kanamdars and Verumpattamdars can apply for fixation of fair rent. To clarify the whole position this clause is being incorporated into the Act. By this all tenants inclusive of Kanamdars and Verumpattamdars are competent to apply for fixation of fair rent. The Government amendment takes in this idea but puts in the change in a different place.

Another difficulty has come in on account of the views taken by the courts. Fair rent when it is fixed is to be given effect to for the year in which the application was made. May be the application may be decided by the courts in subsequent years, but the fair rent should be given effect to for the year in which the application was made. This is already laid down in section 16 of the Act.

10
a.m.

Sir, another anomalous situation also arises. Although an application for fair rent is filed and pending before the Rent Court, the landlord may go to a Civil Court and get a decree on the basis of the contract. That decree will be executed by the executing Court. The tenant when he goes and says that he has got the fair rent fixed by the Rent Court and therefore asks the Court to set aside the decree and not to execute any decree beyond

[27th September 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

the fair rent fixed by the Rent Court, the Civil Courts say that they do not bother about the fair rent and they are going to execute the decree before them. The execution Court cannot go behind the decree. I know several cases where such decrees have been executed notwithstanding the fact that the fair rent has been fixed by the Rent Court. So, provision is made in this Bill to reopen the decrees already passed notwithstanding the determination of fair rent and to give effect to the fair rent fixed by the Rent Court. This is Explanation II.

Clause 4 seeks to substitute the figures '1954' for the figures '1951'. It is also for correcting an anomaly. In the 1951 Act, there is no provision for fixation of fair rent. The clause is only meant to meet a situation like this. Suppose there is a tenant and above him an intermediary and above him a landlord. In the case of a tenant the fair rent is fixed under the 1954 Act but in the case of an intermediary, if he gets less, he is asked to pay more, that is, his contract rent. But according to the 1951 Act, if the intermediary gets less from the tenant, he need only pay less to the landlord. Therefore, it is proposed to substitute the figures '1954' for the figures '1951' as there has been no fixation of fair rent in the 1951 Act. This is only intended to correct a clerical mistake or accidental omission.

Clause 5 repeals section 4 of the Madras Act XIV of 1945. There is provision in the 1951 Act for the persons who have been evicted to get back the possession of their lands. But on account of the obscure provision, viz., section 4 of the Madras Act XXIV of 1945, which is still lingering on the Statute Book, effect could not be given under the 1951 Act to those tenants who have been evicted up to 1945. After 1945, of course nobody could be evicted as there is the 1951 Act. It is only to protect those tenants who had been evicted before 1945, clause 5 proposes to repeal section 4 of the Madras Act XXIV of 1945. This will enable those tenants to get back the possession of their lands.

Clause 6 is provided in order to get over a difficulty pointed out by the High Court. Sir, in section 53 of the Madras Act XXXIII of 1951 and section 24 of the Act VII of 1954, it is provided that if six years' rents are deposited or paid for the period 1946-47 to 1952-53, all the previous arrears of rent would be wiped out. Obviously the intention is to extend benefit to all those tenants who had been paying rents for that period under the Madras Tenants' and Ryots' Protection Act. At the same time it is also the intention to give relief in all those cases where rent decrees have been passed for that period. Although such benefits are provided for such class of persons under the above Acts, the Madras High Court, according to recent decision, interpreted the provisions according to the letter of the law and not according to the spirit of the law. They have stated that the above provisions would not apply to tenants who have paid the rents for the above period before 10th March 1954 and also

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [27th September 1956]

cases where decrees have already been passed. This will defeat the intention of the Act and therefore I have proposed a proviso to Section 53 of the Act XXXIII of 1951 which runs as follows :—

“irrespective of whether the payment is made before or after the commencement of Act VII of 1954 or Act XXXIII of 1951 and whether the rent has ripened into a decree or not”.

That is clause 6.

Then, clause 7 is really brought in to give retrospective effect. So also clause 8 is brought in only to give retrospective effect.

These are the salient features of the Bill. It is a reasonable Bill which seeks to call attention to one important fact, viz., that the Legislature passes a law with certain intentions but those intentions are not actually carried out in practice owing to the interpretation of the law in different ways. Sometimes some provisions of the law are ‘murdered’ and are not given interpretation according to the spirit of the law but according to the letter of the law. Such a thing should not be allowed to pass unnoticed. A vigilant Legislature should always see to it that no litigant gets vested interest according to the letter of the law. After all, this Bill really incorporated no new ideas. It only implements more effectively what the Legislature has resolved and enacted as early as 1954. With these words, I commend this Bill for the acceptance of the House.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I second the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be taken into consideration.”

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, it has been admitted by the Government, that, in spite of the best legal advisers they may have at their disposal, several of the Acts enacted by the Legislature have very often been found to be defective. It is necessary, therefore, that as and when such defects are brought before the Government they should be attended to immediately, according to the seriousness and importance of the question.

The Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, was passed after deep consideration. This Act also is not an exception to the general rule and in its working also several defects have been noticed. The Courts have held several of the provisions defective so much so the purpose for which some of the salient provisions have been made in the Act has not been fulfilled. These facts have been brought to the notice of the Government, but they have not been attended to so far. I am glad that the Government have now come forward with their own amendments to the present Bill. In the amendments suggested by the Government, the principles underlying the Bill have been accepted. Of course, with the help of expert advisers the Government have framed their amendments in a more precise legal phraseology.

27th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

One of the important changes sought to be made in this Bill relates to the question of the right to apply for fixation of fair rent to be conferred on cultivating Kanamdars and customary Verumpattamdars. Since the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) was passed, this matter is under discussion. Persons familiar with the history of the framing of the Malabar Tenancy Act, 1929, know that the Kuttikrishna Menon Committee went into the whole question. The report of that Committee was examined by a Special Officer. On the basis of the recommendations of the Special Officer, the Government themselves convened a conference. The Revenue Board also took certain decisions and it was only afterwards that the Government formulated their reform proposals for the tenancy legislation relating to Malabar district. Sir, the Special Officer himself has pointed out the necessity for the amendment suggested in the Bill under discussion. He has pointed out as follows :—

“The Committee pointed out that there are some cases where the rent paid by the Kanamdars and Kanamkuzhikanamdars is higher than the fair rent payable under the Act. There is no reason why they should be required to pay more than the fair rent fixed for the Verumpattamdars. Their case deserves consideration as recommended by the Committee.”

Then, Sir, the Revenue Board which also considered the matter reached the following conclusions :—

“Details of the proposal.—The fair rent payable to Kanamdar, customary Verumpattamdars or intermediaries need not be fixed. But cultivating Kanamdars and cultivating Verumpattamdars shall have the right to apply for fixation of fair rent if the contract rent is considered excessive.”

The decision of the Board.—The suggestion, that in all cases the tenant should pay fair rent or the contract rent whichever is less is accepted. All cultivating Verumpattamdars, cultivating Kuzhakanamdars, cultivating customary Verumpattamdars and holders of separate kudiyiruppus and tenants of land cultivated with pepper as the principal crop will be liable to pay fair rent or the contract rent whichever is less.”

Now, Sir, due to oversight this provision has not been incorporated in the enactment. Now that defect is sought to be removed by an amendment in this Bill. There is no departure from the principle accepted by the experts who have been connected with the legislation relating to Malabar tenancy.

We all know, Sir, that in the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) a provision was made for the resumption of land by the landowner if it was considered bona fide necessary for the purpose of his maintenance. In 1941 the High Court in a decision held that if a landowner came and simply deposed in a Court of law that he wished to resume his land as it was bona fide necessary for his maintenance immediately a decree was passed in his favour though actually the land might not be

[Sri M. Narayana Kurup] [27th September 1956]

required for his maintenance. The consequences of this decision were so disastrous that almost all tenants were deprived of their holdings. The situation became so alarming that even the Advisers' Government in 1945 thought it fit that a check should be put on this and they passed an enactment (Madras Act VI of 1945) that eviction should be allowed only if it was necessary for landowner's maintenance. But this did not help very much the tenants who had been turned out of their lands in between the decisions of the High Court in 1941 and 1945. As a matter of fact the largest number of evictions took place only during this period. The sponsors of the Malabar Tenancy Act, 1954, naturally wanted to safeguard the interests of those tenants who had been dispossessed, and they provided for it. But the High Court in another decision pointed out that since the relevant provision in the 1945 Act was not repealed, it prevailed and that the right to recover possession could apply only to cases of eviction after 1945. Since 1946, there was in force the Madras Tenants and Ryots Protection Act and cases of eviction were practically nil. The amendment suggested in the Bill seeks to confer a real benefit that was intended and sought to be implemented by Act VII of 1954.

Since the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1946 was enacted, every tenant who wanted to obtain a stay continued to deposit arrears of rent as well as future rent and in fact there was only dispute with regard to the rate or price of paddy and other sundry things. Section 53 of Act XXXIII of 1951 read with section 24 of Act VII of 1954 provided that if six years' rents were deposited or paid for the period 1946-47 to 1952-53 all prior arrears of rent would be wiped out. The Madras High Court in a recent decision has interpreted the provisions in such a way as to mean that the protective provisions would not apply to tenants who have paid the rents for the period 1946-47 to 1952-53 before 19th March 1954. Hence an amendment to section 53 of Act XXXIII of 1951 is inserted in this Bill.

I wholeheartedly support this measure and I congratulate the Government on having come forward with their own amendments to get this measure passed instead of waiting for the reorganisation of States.

10.20 a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, I am extremely happy to see that the Government are also going to support the Bill moved by the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar which is intended to confer benefits to the tenants of Malabar. It is not a new legislation. As has already been pointed out, this Bill is intended to fulfil the intention of the sponsors of the 1954 Amendment Act. But, unfortunately, on account of certain decisions of the High Court the benefits conferred on the peasants by Act VII of 1954 had been taken away. For example, in the original Act it was stated that the fair rent can be determined by the Rent Court in accordance with

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

the rules prescribed for that purpose. Rule 3-A of the Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954, says that the normal outturn of second crop shall be fixed at half of the outturn of the first crop in respect of land registered as double-crop wet lands and single-crop wet lands growing two paddy crops regularly. But the High Court has laid down that such a provision can be made only in the Principal Act and that it cannot be made by a rule. Therefore, the benefits given to the peasants so far had been taken away and it is quite essential and imperative that this has got to be amended with retrospective effect. The tenants are not at all at fault. Rule 3-A framed by the Government has been held to be *ultra vires*. Hence I plead that this should be given retrospective effect.

In the same way, with regard to the arrears of rent, under Section 53 of Act XXXIII of 1951 read with section 24 of Act VII of 1954, it was provided that if six years' rents were deposited or paid for the period 1946-47 to 1952-53, all prior arrears of rent would be wiped out. Certain tenants have already deposited rent. But the Madras High Court has interpreted the provision in such a way that the protective provisions would not apply to tenants who have paid the rent before 19th March 1954. On this score also, the benefits which have been conferred on the tenants have been taken away. The amendments proposed in the Bill are intended to remedy these defects and I support them. I am also glad that the Government are also supporting this Bill. With regard to the other provisions of the Bill, the mover of the Bill has explained them sufficiently and I support the Bill wholeheartedly.

SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, I am glad that the Government have accepted this Bill with certain amendments. The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar has brought this Bill for the benefit of the peasants in Malabar. To put it in a nutshell, according to this Bill, the kanamdar and the customary kanamdar will get the right of petition to the Rent Court. Hitherto, it was denied to them and many peasants have suffered. This Bill seeks to remedy this defect. Moreover, those who were evicted before 1945 will also get the right of tenure according to this Bill. This is a great step and will really improve the lot of the tenants. If this Bill is passed, many tenants will get their rents reduced. This Bill seeks to give more benefits to the tenants of Malabar and I am sure that this piece of legislation will help them considerably. I support this Bill wholeheartedly and I am sure that the whole House will support this Bill as it is one of the best pieces of legislation brought before this House.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: Mr. Speaker, Sir, in principle, some of these amendments are necessary, but after going through the Bill, I find that some more thought has to be bestowed on the provisions of this Bill. Explanation I of clause 2 says that "In ascertaining the normal produce, the yield of the second or third crop shall be deemed to be half of that of the

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [27th September 1956]

first or principal crop". The word "first" can be omitted and the words "principal crop" alone may be retained. Again, Explanation II says that in ascertaining the normal produce of land when classification and the standard outturn of paddy as finally adopted at the last revenue settlement is taken into consideration by the Rent Court, due deductions from such outturn shall be made for harvesting charges and shrinkage. The procedure adopted by the Rent Court is implied to be approved. Without further study, it may not be possible for us to give an opinion on this matter.

Then, Explanation I of clause 3 says that notwithstanding anything contained in section 27, a kanamdar and any other class of tenant coming within the ambit of section 31 may apply for the fixation of fair rent. I think this clause will only create complications, because what the kanamdar has to pay is *purappadu* and it has nothing to do with the rent of the property. Here, the kanamdar or the intermediary is only practically like a money-lender and he is given the right to apply for fixation of fair rent, which may not apply to him, because the *purappadu* that he has to pay does not come under "fair rent". Because of that, there was no provision in the Amendment Act of 1954. These are some of the defects in the Draft Bill and I think, considering all the aspects, it will be better to refer the Bill to a Select Committee where the whole matter can be gone into and a decision arrived at. This is all I have to say in respect of the Bill now before the House for discussion.

* SRI R. KRISHNAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാർ കടിയായ നിയമത്തിന് എന്റെ സ്റ്റേഡിസ്റ്റ് ശ്രീ പി. ആർ. കൃഷ്ണൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഭേദഗതി ബില്ലിനെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു. ഈ ഭേദഗതി അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഉണർപ്പറയുവാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു. 1954 ലെ മലബാർ കടിയായ നിയമം നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി കടിയന്മാർക്ക് വളരെയധികം ആശ്വാസം ലഭിച്ചുവരികയായിരുന്നു. പക്ഷെ ദുർഗ്ഗവശാൽ ക്രമേണ ഹൈക്കോടതിയുടേയും മറ്റും ചില തീർപ്പുകളുടെ ഫലമായി കടിയന്മാരുടെ സക്ഷ ശുഭപ്രതികരണവും ഇന്ന് തകർന്നിരിക്കുന്നു. പാട്ടുകോടതികളിൽ പോകാൻ കൂടിക്കാർ ഭയപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരപട്ടം നിയമിച്ചുകിട്ടാൻ പുതുതായി ഹരിജനർ കൊടുക്കാൻ ഇന്നാരും തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കോടതികളിൽ നിലവിലുള്ള കേസുകൾ തന്നെയും പീൻവലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പാട്ടം കുറച്ചു കിട്ടാൻ ഹരിജി കൊടുത്തിട്ട് പാട്ടം കൂട്ടി വിധിനൽകിയതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. ആലുത്ത വിളക്കു, അല്ലങ്കിൽ പ്രധാന വിളക്കു, തുല്യമായി രണ്ടാമത്തെ വിളക്കു കണക്കാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിലവിലിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം കടിയന്മാർ പാട്ടം കുറച്ചു കിട്ടാൻ തുടർച്ച. പ്രധാന വിളക്കു പകരി മാത്രമേ രണ്ടാമത്തെ വിളക്കു കണക്കാക്കാവൂ എന്ന് നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയതായ കടിയന്മാർ എന്തെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടുകയുമില്ല. ഇന്ന് ആലുത്ത വിളക്കു അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടാം വിളക്കു കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടും കൂടിച്ചെലവ് (കൊയ്ത്തു ചിലവ് ഉണ്ടാവുന്നതിനും) കിഴിക്കാരെയും ചില പാട്ടുകോടതികൾ പാട്ടം തീർപ്പുകല്പിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷാപാത കോടതിയിലും മറ്റും അത്തരം പല തീർപ്പുകളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പാട്ടം കൂട്ടുന്നതിനെ കടയാൻ ഈ ഭേദഗതി നിയമം ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

ഇങ്ങിനെ നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ മാത്രം പോരാ, ഇതോടുകൂടി റൂളുകളിലും ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. കൂടിച്ചെലവിന് 25 പാ നെല്ലുതന്നെ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിട്ട് 18-ഉം 19-ഉം പാ നെല്ലാണ് ചില പാട്ടുകോടതികൾ കണക്കു കൂട്ടുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും മലയമേടങ്ങളിലെ കൂടിക്കാർ പലപ്പോഴും

[27th September 1956] [Sri R. Krishnan]

കുറച്ചാണ് കണക്കാക്കിവരുന്നത്. അതിനും ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. കൂടിച്ചെലവിന് 25 പാ നെല്ലുതന്നെ അനുവദിക്കണമെന്ന ഒരു നിശ്ചിത വ്യവസ്ഥ റൂളുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. 1954 ലെ മലബാർ കടിയായ ഭേദഗതി നിയമംകൊണ്ട് കടിയന്മാർ കിട്ടണമെന്ന ഈ സഭയും ഗവണ്മെന്റും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഇന്ന് കടിയന്മാർ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന് പരിഹാരം കാണാൻ ഈ ഭേദഗതി നിയമം അടിയന്തിരമായി പാസ്സാക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതു കടിയന്മാർക്ക് വളരെ രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു ഭേദഗതിയാണ്. കടിയായ നിയമം കൊണ്ടും പാട്ടുകോടതി കൊണ്ടും കടിയന്മാർ എന്തെങ്കിലും ഗുണം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഈ ഭേദഗതി കഴിയുന്നവേഗം പാസ്സാക്കിയെ മതിയാകൂ. കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ഇതു പാസ്സാക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിനും സഭയ്ക്കും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസ്താവം ചുരുക്കുന്നു.

MR. SPEAKER: Mr. Kuttikrishnan Nair said in his speech that he would like to have the Bill referred to a Select Committee. If he wants to pursue it, he must move a motion and it must be seconded.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Even the latest father of this Amendment Bill said that there were difficulties in the working of the Malabar Tenancy Act and he also suggested certain remedies. The Government also found certain difficulties and steps were taken to see that they were removed by amendments to the Act. The amendments were in the process of compilation so that all of them could be moved in a batch. In the meantime, the proposal for the reorganisation of the States came in, and the Government thought that it would be better if the future Kerala Government took up the question. But hon. Members are very anxious to have the amendments carried out in this Legislature itself, before the States reorganization takes place. Government will have no objection to it provided there is a certain amount of unanimity among the Members coming from the Malabar area.

I may just mention one or two difficulties that arose. The term "tenant" is not understood and interpreted as it was intended to be interpreted. There is doubt as to whether the term "tenant" includes a kanamdar and a verumpattamdar. Different interpretations were given and the Government took steps to clarify by issuing executive instructions. Rent Courts may adopt executive instructions; but a regular Court or Tribunal may not adopt them and may give a different ruling. So that defect has to be rectified.

Suppose, under a decree, a person has collected excess rent. As it is, it cannot be re-opened. Provision for adjustment of excess rent will have to be made in a proviso to section 16.

The reference to the Act of 1951, section 32, should really be a reference to the Act of 1954. This is a technical or drafting mistake.

Persons paying arrears of rent after the crucial date get protection under the Act, but persons who have paid arrears of rent earlier are not protected. There is no reason why persons who had been prompt in the payment of rent should not be protected. Therefore an amendment is necessary for this purpose also.

[Sri M. A. Manickavelu] [27th September 1956]

Section 4 of the Act of 1945 has to be repealed. If it is not repealed, the provision will not be operative from 1st July 1942. To make the provision operative from 1st July 1942, repeal of section 4 of the Act of 1945 is called for.

All these amendments are necessary. But we cannot rush through this Bill. Malabar tenancy is a very complicated thing and very confusing to people who are not familiar with the land tenures of that area. Now a number of amendments are given. Government also have proposed a number of amendments. I think, as suggested by Sri Kuttikrishnan Nair, a Select Committee may go into the amendments. But it is a matter to be decided by the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on behalf of the Government, I would like to say this. Ordinarily we ourselves would have brought in an amending legislation. But in view of the impending reorganization of the State, we thought we should not take up the responsibility. But when a private Bill came up, we thought that we need not stand in its way, if there was unanimous acceptance of it by the Members belonging to Malabar district. The first essential condition for proceeding further with the Bill is the existence of unanimity. If any Member says that the Bill requires further looking into and clarification, I am afraid the Government cannot be a party to rushing through this Bill. Therefore I would request the hon. Members to decide among themselves whether to proceed with the Bill straightway or not or refer it to a Select Committee for scrutiny. Unless it is made quite clear that all the Members belonging to Malabar district are unanimous about the Bill, the Government will have to take up the attitude that the Bill may be considered by the future Kerala Legislature. Therefore I would like to know whether any hon. Member wants the Bill to be referred to a Select Committee or whether there is unanimous opinion about proceeding with the Bill straightway.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: This is a legislation which affects the property rights of the people of Malabar. Rushing it through may land us in difficulties. That is why I submitted that it may be referred to a Select Committee.

SRI P. RAMAMURTHI: I do not know if the hon. Member understands the implication of his suggestion. If he understands, then I must give credit to his intelligence. It is another way of saying that this legislation need not be taken up at all, immediately at any rate. He knows full well that Malabar is going to be separated on 1st November 1956 and that this will be the last session when the Malabar Members will be present. After the 1st of November, this Legislature will not be in a position to undertake this legislation. Therefore reference of this Bill to a Select Committee now will be meaningless. If he knew this and still made his suggestion, I do not want to comment on it. Simply because one Member from Malabar tries at the last minute

27th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

to spring a surprise and say that the Bill must be referred to a Select Committee, the Government should not hold up the passage of the Bill. When the Government are satisfied that the intentions of this Legislature are not being given effect to because of a decision of the High Court, they should proceed with the Amending Bill and not take umbrage under the plea that one Member from Malabar objects to it. If further scrutiny becomes necessary as a result of the working of the Act, there is the future Kerala Legislature to take care of it. This Legislature has given them that Act and at least when we are parting, let us see that the intentions of this Legislature are carried out.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I am unable to agree with the position taken up by the hon. Leader of the Opposition. After all, this is a matter affecting the property rights of people belonging to the Malabar district. I may tell the House quite honestly that we have not gone deeply into the implications of the amendments; there has been only a superficial examination. If all the Members from Malabar are agreed about it, I thought it was quite all right and that we could proceed with the Bill. But if there is to be any unanimity, certainly it is necessary that there should be a further scrutiny. Therefore, I would suggest the constitution of a committee. The committee may sit down for work to-morrow. We will allow some time day after to-morrow for this Bill. Therefore, let us have a committee consisting of Malabar Members constituted now. Let this committee scrutinise the Bill further and come to a unanimous agreement. Let the committee come to unanimous conclusions. The Bill can be taken up either to-morrow or the day after. I am prepared to allow some time to-morrow or the day after. Let the committee scrutinise every clause and see what further changes are necessary. Let it suggest to Government the changes necessary. The committee must consider every aspect of the Bill and come to unanimous decisions. If it comes to unanimous conclusions, we can consider the Bill even to-morrow. I do agree that we should not hustle this Bill through simply because we do not have time, especially when there are some objections from some Members. Therefore I would like the hon. Mover of this Bill to consider the constitution of a committee even now so that the committee can sit down and discuss.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: On a point of personal explanation, Sir. The Leader of the Opposition seems to think that after November there will be no rule in Malabar. The President's rule will be there. We have our representatives in Parliament. If this Bill is referred to a Select Committee, it can be scrutinised thoroughly. Then we can have the Bill moved in Parliament by our Members. In the Travancore-Cochin State some of the Bills could not be passed because there was no Assembly. So the Bills were moved in Parliament. There is no difficulty at all. The objection of even one Member, if it is reasonable, has to be heeded. It does not matter if one Member

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [27th September 1956]

objects or two Members object. The reasonableness of the matter placed before the House has to be considered. I say that it is not correct to hustle this Bill through, especially when the Government may not be able to understand all the implications of this Malabar Tenancy legislation. The majority of the Members of this House may not know the implications of this Bill. It will not be fair if this Bill is hustled through.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I am extremely sorry that when the Hon. the Leader of the House has put forth such reasonable and accommodating suggestions, through the persistence of one hon. Member, this salutary piece of legislation which at least an overwhelming majority considers necessary and important, has to go by default. The hon. Member mentioned that there will be after the 1st November the President's rule. But then there are other complications. At that time it will be the Kerala State. If we then think of bringing in this amending legislation, it will be asked, 'Why bring in legislation for Malabar alone? Why not legislate for the whole State?' This is my point. We can understand that if fundamental questions are involved, we must not hustle through. But the purpose of this amendment as has already been admitted by the Hon. Minister himself is to rectify certain decisions which have gone contrary to the intention of the Act, which was passed after mature consideration. The hon. Member might think that he alone is conversant with the Malabar tenancy . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No insinuation or attacks please.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Therefore, Sir, I request him to consider this. If there are reasonable and logical arguments advanced by any one Member, we are willing to consider. I requested the hon. Member to let me know whether he had considered the Government amendments and what particular provisions he objected to. Of course he told me that he had not time sufficient enough to go through the amendments. Therefore if the suggestion of the Hon. the Leader of the House is accepted and we sit together, we promise not only reasonable consideration but we promise also that we will be willing to accommodate him. We do not want to rush through at the fag end of the session. Therefore I request him to agree to the suggestion made by the Leader of the House.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ധൂതഗതിയിലുള്ള നിയമ നിർമ്മാണം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഏകദേശം സ്പീക്കർ ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ധർമ്മിക്കാൻ ആരെങ്കിലും തയ്യാറാകുന്നു എന്ന് കരുതുന്നില്ല. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താനുണ്ട്. ഇതു വേണ്ട കടിയായ നിയമത്തിൽ വളരെ മലിനമായ ഭേദഗതികളാണു് വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബില്ലല്ല. ചില കോടതി വിധികളുടെയും റൂളിംഗുകളുടെയും ഫലമായി, നിയമം കൊണ്ട് കടിയായ ലഭിക്കേണ്ടതും ലഭിക്കുന്നതും ഈ സഭയ്ക്കു മുമ്പു വന്നതായ ആശങ്കകൾ കിട്ടാനിടയാക്കിയതെ വന്നിട്ടുള്ള ഒരു പരിഹാര സ്ഥിതിക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു

27th September 1956] [Sri K. Kunhi Mohamed Shafee]

ബില്ലാണിതു്. ഈ ബില്ലു് പരിശോധിച്ചു് ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നും ചില ഭേദഗതികൾ ഇവിടെ ഹാജരാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ ഒരുപക്ഷെ ആ ഭേദഗതികൾ ശരിയായി പരിചിരിക്കുകയില്ലെന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കയ്യുണ്ടായി. അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ ഏതെന്നു എനിക്ക് നിശ്ചയിക്കുകയും തൽക്കാലം അതങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കാമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഈ ചട്ടത്തിൽ എനിക്ക് ശ്രീമാൻ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായരോടു് പ്രത്യേകം ഒരപേക്ഷയുണ്ട്. ഈ ബില്ലു് പരിശോധിച്ചശേഷം ഗവണ്മെന്റുടനീളം ചില ഭേദഗതികളുമായി മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇതു് സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നു് പ്രകടമായിട്ടുണ്ട്. ബില്ലും ഗവണ്മെന്റ് ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്ന ഭേദഗതികളും ഒന്നിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു് ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായരുടെ അഭിപ്രായമെങ്കിൽ അതിനുവേണ്ടി ഒരു ചെറിയ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ തടസ്സമില്ലെന്നു് ഗവണ്മെന്റ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു് സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യമായ ഈ നിയമ നിർമ്മാണത്തിന്നു് ഇത്ര വളരെ അനുകൂലമായ ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് ഞാൻ അതിൽ അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ ഒരു തരം തടസ്സനയം അടയ്ക്കുകയും അതുകൊണ്ടു് അപരാധത്തിന്നും അക്ഷേപത്തിന്നും ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ പാത്രമാകരുതെന്നു് എനിക്കു് അപേക്ഷയുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്നെ ഏതാണ്ടു് വിതുമ്പലോടെ വലിയ ഒരു വാർ കടിയായ നിയമം കൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിച്ച ഗുണം കടിയായ ലഭിക്കാൻ തടസ്സമായി നില്ക്കുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം ഈ ഭേദഗതി നിർമ്മാണത്തിൽ എതിരായി ഒരു തടസ്സനയം കൊണ്ടുണ്ടു് എന്നു് അക്ഷേപത്തിന്നു് ഇട നൽകാതെ ഈ തടസ്സ വാങ്ങലെയും പീർപെട്ടു് അദ്ദേഹം തന്നെ ചുമക്കുകയുള്ളു് പാസ്സാക്കിയ ഒരു നിയമം ശരിയായ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതിന്നുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുകയും ഈ ബില്ലു് പാസ്സാക്കുന്നതിനുവേണ്ടു് വിതുമ്പലുണ്ടാകരുതെന്നു് ചെയ്യണമെന്നു് മലബാറിലെ അനേകപക്ഷം കടിയായ നിയമം വേരിൽ ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായരോടു് വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭേദഗതികൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന്നും പരിഹാരത്തിന്നും സഭയ്ക്കും കിട്ടിയില്ലെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്ഷേപമെങ്കിൽ ഒരു ചെറിയ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെപ്പോലെയു് അതു ചെയ്യാമെന്നു് സഭാനേതാവു് സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ തന്റെ നില പുന: പരിശോധന ചെയ്യുമെന്നും കഴിയുന്നവേഗം ഈ ബില്ലു് പാസ്സാക്കിയെടുക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടു് അങ്ങനെയൊന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, I wholeheartedly accept the suggestion of the Hon. the Leader of the House. The people in Malabar, as far as I know, want to get immediate relief from the legal complications that have arisen. I am sure the hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair also knows this fact. Sir, justice delayed to the peasants in Malabar is justice denied to them. Even Sri Kuttikrishnan Nair will agree with all the other Members from Malabar to sit together and discuss the Bill according to the suggestion made by the Leader of the House. I hope that Sri Kuttikrishnan Nair, realising the immediate necessity to give protection to the tenants of Malabar, will support the suggestion made by the Leader of the House to constitute a select committee. If we pass this legislation unanimously here, that will be a great boon to the peasants of Malabar. I request the hon. Member to agree to the suggestion made by the Hon. the Leader of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, in fairness to the hon. Member, Sri Kuttikrishnan Nair, I should like to point out that after all as the Bill stands now, even the Government cannot accept it and perhaps Sri Kuttikrishnan Nair had no time even to go through the Bill moved by the hon. Member Sri Krishna Ayyar. So far as the Government amendments are concerned,

[Sri C. Subramaniam] [27th September 1956]

we have just rushed them through. I do not know whether anybody has studied them. But to attribute motives and other things is irrelevant. I do not think they are justified in doing that. The previous enactment which we had passed had created sufficient difficulties. Unless there is unanimity on the provisions of this Bill and that it should be pushed through, we cannot rush it through and create further difficulties. Then by accepting this amendment, we would be creating difficulties instead of solving them. Everybody should be satisfied that this is only a formal amendment for the purpose of removing difficulties created by certain judicial interpretations of certain clauses which we have already passed. Therefore if there is anything that should be scrutinised properly it should be done. It should not be thought that somebody is trying to obstruct it and motives attributed. We have seen the amendments only just now. Nobody could have sufficient time to scrutinise them and find out whether they are all right or not. The previous amendments were scrutinised by our legal experts and passed. Even then they turned out to be not quite so good. The courts in interpreting the Act have come to different conclusions which we never intended. That means that there is something wrong in the drafting and the approach to it. Simply because objection is raised it should not be thought that it is not a *bona fide* objection. Nobody should think that it does not require further scrutiny. I would request the hon. the Mover of the Bill not to accept every amendment which we have suggested but scrutinise them further and see whether they would be good enough to meet the difficulties which had been created. If further amendments are necessary to the amendments already proposed, we are prepared to consider them. Unless we sit down together and consider the Bill in a calm atmosphere, we will not be able to get over the difficulties and proceed with this Bill. The Government will have to say that it should be the responsibility of somebody else to push it through. I would submit that no further discussion is necessary on this. It may be adjourned now. It is for the hon. Members from Malabar to sit together and come to an agreement and inform the Government about it.

Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the further consideration of the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be adjourned.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Speaker, Sir, I do not at all for a moment doubt the reasonableness or even the *bona fides* of my hon. Friend Sri Kuttikrishnan Nair. The only point I want to mention is that Sri Kuttikrishnan Nair probably might not have had the time to go through the Bill. He said he had no time to study it fully. As the Hon. the Leader of the House said, the Government had gone through it in a way and suggested various amendments practically to every clause. The hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair now wants some time. He could have it. But then we find there is overwhelming amount of

27th September 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

goodwill and support to see that some of these good things are done. Obviously no new ideas are introduced. There is no change whatever in the original intentions. All that is sought to be done is to nullify to the extent to which the legislation can, the miscarriage of the intendment of the legislation already passed, by the decisions of courts. Nothing more than that. The courts having interpreted it in a certain way and the legislature having intended it in a different way, let us fulfil it. This will be the special responsibility of the hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair because he piloted the Bill; Act VII of 1954 was passed, thanks to his labours, energy and enthusiasm. The courts have interpreted the sections of that Act in a different way. He should therefore take active part in setting right that matter. It will be a happy day for him to see that what he meant has been effectuated in the law courts also. It is not only a Member's interest that is now cast on him. It is the parent's interest on his part to see that the child comes up well. I specially appeal to him to see that he plays the rightful role that he has in the matter. The Hon. Minister has given us the clue, or has suggested how we can solve the tangle at the moment. Let us all sit together with the hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair the pre-eminent among us and with the hon. Member Narayana Kurup and six others. Let us meet this afternoon if possible and go through the provisions of this Bill. The Bill is a small one and the amendments are very few. There is really no research to be made or facts collected. The amendments are based on specific decisions. The whole task is easy. Let us sit this evening, spend some time, sufficiently long time if necessary even till midnight and come to an agreement. The Hon. the Leader of the House has promised to be indulgent enough to give us some time tomorrow or the day after to have this Bill gone through. My only request to the Hon. the Leader of the House is not to expect absolute cent per cent unanimity because this oftentimes results in even good things being put off. It is true to say that the Kerala Government or the Legislature may take care of this. My submission is it will take a long time. The path to Parliament is too long and even if it is to be taken up there, new obstacles will come up and we will have to wait indefinitely. We should not lose the opportunity that we now have. The hon. Member Kuttikrishnan Nair should not lose the opportunity of seeing his child growing well. It is only an accident that I moved this Bill. The Government have moved amendments to the Bill. I have gone through them although the time was short, and I for my part consider them quite correct and am willing to accept them. Let the hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair and others satisfy themselves about this and if all signify their assent, tomorrow or the day after if some time is allotted, the Bill can be passed. Sri Kuttikrishnan Nair has no special objection to the Bill as such, and he only says he had no time to go through the Bill. We will now provide the time for him. Let the Bill be gone through and such of the clauses as could be passed, be passed. If he has specific objections

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [27th September 1956]

to anything we will have it deleted. Even if something is done, it will be some good done to the tenants of Malabar and we would have earned their gratitude.

MR. SPEAKER: I think the Hon. Minister for Finance has moved the motion to adjourn the further consideration of this Bill under rule 78 of the Assembly Rules. Now I will put the motion to the vote of the House. The question is—

“That the further consideration of the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be adjourned.”

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS LEGISLATIVE PROCEEDINGS (PROTECTION OF PUBLICATION) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 16 OF 1956).

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“That the Madras Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 16 of 1956), be taken into consideration.”

Recently the Parliament passed the Parliamentary Proceedings (Protection of Publication) Act, 1956, with the object of protecting the publication of the reports of the Parliament by newspapers in our country. That Act does apply to the publication of the proceedings of the Parliament only. The privilege extends to both civil and criminal proceedings. The Act does not afford protection, if anything is published which is actuated by malice or which is not for public good. Apart from these two exceptions, the Act gives protection for the publication of all proceedings of the Parliament.

11 a.m. Hon. Members may be aware that the proceedings of the courts of justice are reported in newspapers and if they are substantially correct, the reports are protected by exception (4) to section 490 of the Indian Penal Code. We know that the proceedings before the High Court and the mufassal courts in several cases are being published in newspapers.

Unfortunately, as far as the publication of the proceedings of both the Houses of the State Legislature is concerned there is no protection. When the Parliamentary Proceedings (Protection of Publication) Act, 1956, was passed, this question was also raised in the Parliament. Item No. 74 of the Union List in the Seventh Schedule to the Constitution, deals with the powers, privileges and immunities of the Houses of Parliament. Item No. 39 in the State List deals with the powers, privileges and immunities of the Legislative Assembly and Council. The Parliament thought that since in item No. 39 of the State List the powers, privileges and immunities of the States Legislatures are dealt with, the question of enacting legislation for protecting the publication of the reports of the proceedings of State Legislatures by newspapers might be left to the concerned State Legislatures. At any rate it might not be the

27th September 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

intention of the Union Parliament that the publication of the proceedings of the State Legislatures should not be given protection and that the publication of the proceedings of the Parliament alone should be given protection.

I have adopted almost all the provisions in the Central Legislation, Act XXIV of 1956, except the section dealing with “publication for public good”. Hon. Members of this House are representatives of the people and they are responsible persons. Whatever they say inside the Assembly has been considered to be good—in the interest of the people—and therefore, in my opinion, it should be good for the people outside the Legislature also. With that object in view I have deleted that clause and I have adopted more or less all the other provisions of the Central Act in this Bill. I do not think there will be any difficulty in accepting the Bill.

The motion was seconded.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 16 of 1956), be taken into consideration.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the Parliament has just now enacted this legislation. The Government would like to see how that legislation works before they undertake similar legislation at the State level. After all nothing is going to be lost by postponing the consideration of this Bill for a few months or even for a year. Even now, if any unobjectionable matter is spoken, then there is no impediment in newspapers publishing that. But only when objectionable matter is spoken, i.e., when hon. Members give expression on the floor of the Assembly to any objectionable matter, it is only with reference to the publication of such objectionable matter newspapers should be given protection. The point for consideration is whether, even if objectionable matter is spoken on the floor of the House, the newspapers should be given protection in the matter of publishing the same because they are publishing only a bona fide report of what had happened in the House. Therefore the Government would like to see how the Central Act works, with particular reference to the publication of these matters in newspapers. After gaining sufficient experience in regard to this matter, if they find that the Act has worked well it may be possible for them also to initiate legislation not merely as a Private Member's Bill but even as an Official Bill. Therefore, I would request the hon. Member not to press this Bill at this stage but to give sufficient opportunity to see how the Central Act works. Then, if necessary, we can take steps later on for passing this Bill in this House also. Therefore, I request the hon. Mover of the Bill to withdraw it. I am sorry the Government cannot support the measure at this stage.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: I cannot agree with the views of the Hon. Leader of the House. The proceedings of the House are printed by the Government in the Government Press

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [27th September 1956]

and they are released for public sale. Whatever we say in the House are printed in the proceedings and they are made available for public sale. The only unfortunate thing is that the proceedings are made available to the public three or four months after the discussions take place.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry the hon. Member does not see the other obvious difference, namely, that only very few persons like hon. Members would look into the printed proceedings while on the other hand millions of people would read the newspaper reports.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: May I know whether it is the object of the Government that the proceedings of the House should not be read by the public? In a true democracy . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Only if it is objectionable.

MR. SPEAKER: May I know whether the hon. Member is withdrawing his motion?

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, I am not withdrawing it.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 16 of 1956), be taken into consideration.”

The motion was put and lost.

(3) THE DEVOLUTION OF STHANAM PROPERTIES MANAGEMENT BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 17 OF 1956).

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“That the Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956 (L.A. Bill No. 17 of 1956), be taken into consideration.”

This Bill has become necessary to meet the situation arising out of the Hindu Code Bill. Sir, Sthanams are institutions mainly prevalent in Malabar. There are a good number of them and some of them are very rich institutions holding extensive properties. The main characteristic of this institution is that the eldest member of a Tharvad or of different Tharvads enjoys the income from the institution for his lifetime. His position in some judicial decisions has been compared to that of a ‘widow’s estate’. There has been some opinion growing whether in a socialistic pattern of society these institutions should be allowed to continue and whether they should not go into dissolution.

11-10 Sir, sub-section (3) of section 7 of the Hindu Succession Act, 1956, dealing with intestate succession, runs thus:

“Notwithstanding anything contained in sub-section (1), when a Sthanamdar dies after the commencement of this Act, the

27th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

Sthanam properties held by him shall devolve upon the members to which the Sthanamdar belong and the heirs of the Sthanamdar as if the Sthanam property had been divided *per capita* immediately before the death of the Sthanamdar among himself and the members then living and the shares falling to the members of his family and the heirs of the Sthanamdar shall be held by them as their separate property.

“Explanation.—For the purpose of this sub-section, the family of a Sthanamdar shall include every branch of the family, whether divided or undivided, the male members of which would have been entitled, by custom or usage, to succeed to the possession of Sthanamdar if this Act had not been passed.”

Now, I may explain the scope of the section by taking a concrete example. We may take the biggest Sthanamdar in Malabar, the Zamorin of Kozhikode. He holds extensive properties and pays assessment to the tune of Rs. 2 lakhs. Now, after the commencement of this Act, if the present Zamoorin dies, the position will be that there will be no further Sthani. The persons entitled to succeed to this Sthanam belong to four different families. Usually, the eldest of them would succeed. The Zamorin’s family including the branches may contain nearly about three hundred members and the section provides that it shall be deemed as if the Sthanam properties had been divided *per capita* among these 300 persons. We can very well visualize the situation. After the Sthani’s death, who is to manage these properties? The property will be deemed to have been divided among these 300 persons. We cannot expect that all the 300 members will come to an agreement with respect to the division of the property or will agree among themselves that a particular man should manage the property pending settlement of the dispute. If a suit for partition is filed in a court by any individual member, practically it will be beyond his capacity to manage. He can neither get information with regard to all the properties nor can he have the resources to file a partition suit immediately, including all of them as parties to the suit. So, in effect, it will mean that this extensive property belonging to 300 persons will be no man’s property for a considerable period of time. This Bill suggests a simple transitory provision and it says that pending settlement or direction of the court, the estate shall immediately vest in the Court of Wards. No separate machinery is necessary. I may also inform the House that some of the Sthanam properties are to-day managed by the Court of Wards. For instance, the Kudiraivattam Nair’s property is managed by the Court of Wards. I have, therefore, with good intentions, brought forth a Bill, which is felt necessary by the would-be heirs of the Sthanamdars. If there is no such interim measure for the management of the property, the whole property will go to ruin and for practical purposes it will be no man’s property. If there were one or two or a few cases, I would not have brought up this Bill. But there are a number of Sthanams in Malabar and there are very big Sthanams

[Sri M. Narayana Kurup] [27th September 1956]

like that of Mannarghat Nair, Chirakkal Raja, etc. I therefore submit that there is a duty cast upon the Government also. We want that food production should increase. We want the resources of the country to be conserved and in order to provide resources for our Second Five-Year Plan, it will be better if these Sthanam properties are looked after by the Government and the income derived therefrom is conserved. As I stated, one of the present Sthanams is managed by the Court of Wards. Formerly, the estate of Kavalappara Nair was managed by the Court of Wards. Perhaps Parliament did not realise the difficulties in the way or they might have thought that this is a matter to be taken up by the State Legislature. They simply enunciated the principle that all Sthanams shall cease to exist on the death of the present Sthani in conformity with the socialistic principle, without paying much attention to the practical difficulties. If there are any other reasonable means of conserving this property, I would not have brought forth this legislation. I suppose that nobody from Malabar would oppose this Bill. If anybody opposes the principle, I do not want it to be taken up or passed. If the consensus of opinion is in favour of the Bill and if the Government think that there is no legal difficulty, it may be taken up. I do not say that simply because there is consensus of opinion, the Government should pass any Bill. They may examine the position and if any difficulties are pointed out, I do not want to proceed further with the Bill. I, therefore, move that the Devolution of Sthanam Properties Management Bill be taken into consideration.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, while seconding wholeheartedly the motion of the hon. Member, Sri M. Narayana Kurup, I wish to make only one or two observations. This is not at all a controversial measure. I am sure that all the Members from Malabar will unanimously support this Bill. This Bill has been brought forward with a view to provide for the management of the Sthanam properties. Consequent on the implementation of the Hindu Succession Act, the property shall devolve upon the members of the families of the Sthanis to which the Sthanamdars belonged. No provision has been made in that Act for the management of the property. During the interim period, pending settlement of the dispute, somebody has to manage the properties and provision is made in this Bill that the property shall vest in the Court of Wards immediately after the death of the Sthani. I hope there will be no objection to this Bill and I request all hon. Members to support this Bill.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956 (L.A. Bill No. 17 of 1956), be taken into consideration.”

The Bill is now before the House for discussion.

11-20 a.m. * DR. K. B. MENON: Sir, I wholeheartedly support the amending Bill sponsored by my colleague Sri Narayana Kurup. The inefficiency of management of the Sthanam property after

27th September 1956] [Dr. K. B. Menon]

the Sthani's death and before its division among the members of the families of the Sthani is a notorious fact throughout Malabar. The interim period is a real problem. Immediately after the death of a Sthani, the heirs may not be in a position to take possession of the Sthanam properties. If immediately after a Sthani's death, the properties vest in a Court of Wards, as the amendment suggests, the Court of Wards may institute a careful study of the properties, retain them in proper hands and enhance the efficiency of management.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, as was pointed out by the sponsor of the Bill, there is hardly anything controversial about this Bill. The Hindu Succession Act, 1956, provides that on the death of a Sthani, the Sthanam properties shall devolve upon the members of the families of the Sthani. It is not likely that immediately after a Sthani's death, all the heirs would come to an agreement with regard to management or division of the properties. When there is litigation, somebody has got to be in charge of the properties till the litigation is disposed of. Otherwise, there will be negligence and waste of property. This Bill provides for the Court of Wards taking over and managing the properties during the intervening period. I do not think property rights of the people of Malabar are involved in this case. This only relates to the management of properties of persons who are entitled to them and can get them when they claim them. In fact, the Court of Wards took over the management of properties when there were no proper successors. In all cases where the Sthani was a minor or an insane person, the Court of wards used to be put in charge of the properties. The same principle can be applied here also. There is no possible or conceivable objection to this Bill. I, therefore, commend the Bill for the acceptance of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have heard with great attention the arguments put forward by the Mover and the very staunch supporters of this Bill. The object of the Bill seems to be to protect the property rights of certain persons. Let us take the example of landed property. The land will be in the occupation of the tenants and whether the Sthani is alive or dead, tilling of the land will go on. The only question that will arise on the death of a Sthani will be the collection of rent or the protection of the family house or the safeguarding of the various cash deposits that he might have made. This Bill seeks to protect certain property rights. I do not see why the Communists should be so enthusiastic about protection of property rights. I thought they would like property rights to be disintegrated. On the other hand, they want them to be protected.

Apart from these arguments, what we have to consider is this. Are Sthanam properties the only properties which will devolve on a large number of people and give rise to disputes? Are there no other kinds of properties which will devolve on a large number of

[Sri C. Subramaniam] [27th September 1956]

people and give rise to disputes? Even in respect of Sthanam properties it is not in every case that disputes will arise in regard to management or division; in some cases there may be complete agreement between the various heirs. In spite of all this, Mr. Kurup says: "We do not care about the other Tarwad properties. There is the Sthanam of the Zamorin of Kozhikode and we want to protect only the Sthanam properties." Even when there is agreement about management or division between the heirs, it is said that the heirs should not take charge of the property but that the Court of Wards should necessarily intervene in every case of a Sthani's death. That is one aspect of it.

Another aspect of it is this. We are on the eve of partition. Is this measure so urgent as to be rushed through at this juncture, as though we are wishing that some Sthanis should die and that this Act should come into force before the date of partition? I hope that such a contingency will not arise.

My own view is that there is no necessity for this Bill. Even hon. Members from Malabar think that, even though there may be necessity, there is no urgency for it. Considering that we are on the eve of partition, we cannot lend Government support to the passing of this Bill whose implications and complications will have to be fully examined. The Government are unable to lend their support to the passage of this Bill in a hurried manner just on the eve of partition. If the Bill is good enough, I am sure it will be taken up by the future Kerala Legislature, and if it is urgent, the Parliament will look after it. I do not think the Mover is justified in asking the Government to see that the Bill is passed now on the eve of partition.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I want to answer the point which the Hon. Sri C. Subramaniam raised as to why the Communist Party of all parties should be interested in protecting certain property rights. As far as the Communist Party is concerned, certainly it would like the landed estates to be taken over by the State and the land distributed among the tillers of the soil. Pending such a measure, we would certainly like that the properties are not squandered away for the benefit of some private individuals. That is the only object with which the Communist Party Members support this Bill.

As to whether this Bill is necessary and urgent, the Members from Malabar are in a better position to decide it, and they will speak about it.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, I would just briefly speak on the two points which the Hon. Leader of the House put forward in support of the attitude he took which is not unusual with him. He said that in respect of Tarwad properties also, there may be disputes about succession or management. There is a Karnavan to manage the Tarwad property, and if he dies the next Karnavan in succession takes charge of the property. The Hindu Succession Act, while providing that the properties shall devolve upon the members of the families of the Sthanis, does

27th September 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

not provide any machinery for the management of the properties after the Sthani's death. That lacuna is sought to be rectified by this amendment.

The Hon. Leader of the House said that there was no urgency. Urgency for this Bill depends upon the urgency with which call from Providence comes to these old and aged Sthanis. Every one of them will be an octogenarian. If one Sthani dies, there will be a crisis. A Sthani may have under his control even Devaswom property and there will be absolutely no control over it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Are there no remedies available under the existing law? The hon. Member is a lawyer and he should know the position better.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, the Hon. Minister says 11-30 a.m. that parties can go to courts. Going to court is no protection. The point for consideration is, should we drive the parties to go to court. When a Sthani dies, there should be a machinery created so that the arrangements may be complete. I do submit that there is really not much force in the arguments advanced. But, of course, there is much in the attitude taken.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, of course the hon. Member who spoke last stated all I wanted to say. It is not as if—probably I have not been understood—we want to maintain the position of Sthanis and their property rights. It is just the other way about. As I said, the institution of Sthani has been done away with, but by oversight, the intention of that legislation could not be implemented because of this defect. Sir, here there is no comparison with joint families, because in the case of joint families, one can wait till partition and then take his share when he likes. But here it all depends on an involuntary act, that is, the death of the Sthani. It is all very well to say that one can go to court. But before going to court, one must be armed with certain facts which, in the nature of things, as I said in the case of a big sathanam, it is impossible for a junior member or a distant member to collect within a reasonable time. Property, though for the time being is enjoyed by a particular person, none the less is a social asset, and the Government have to see that the sum total of the property, though the management of it for the time being is vested in some person or other, is not destroyed but kept intact. It is only in that spirit that I brought forward this Bill and not with a view to helping any landed interest or property interest. This Bill has been brought forward to implement further the intention of the Hindu Succession Act. Of course, in view of the attitude taken by the Government, I think I cannot with success press my motion in this House. Inasmuch as the Hon. Minister has expressed the Government's inability to accept the motion, I may be permitted to withdraw it, Sir.

MR. SPEAKER: I take it that the House gives leave to the hon. Member to withdraw his motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

[27th September 1956]

(4) THE MADRAS AGRICULTURISTS' RELIEF (AMENDMENT) BILL, 1956
(L.A. BILL NO. 19 OF 1956).

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be taken into consideration.”

In commending my Bill for the consideration of this House, I wish to mention that all that I wish to say has been set out very clearly in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill. The Madras Agriculturists Relief Act, 1938, contained a proviso to Section 3, according to which the income-tax payees in India and in other parts of the world, namely, of any foreign Government, were excluded from the purview of this Act and the benefit of the Act. The Act was passed at a time when money could be freely remitted from other countries to this country. Then, in those countries Indians, merchants and others, in whatever avocation of life, were happy and prosperous. They were in an affluent position. They could send money to India. Subsequently, after 1947, when all these countries became self-governing and independent, they started promulgating their own laws to control the exchange of their countries. According to these subsequent laws, these Indians, even though they were prosperous, could not (and cannot) send money to India for the discharge of their debts even though they are agriculturists within the meaning of the main Act of 1938. In the subsequent Acts introduced by Rajaji's Government and again by Kamaraj's Government, very rightly and justly all references to income-tax payees of foreign Governments were excluded. My amending Bill proposes to bring the main Act in conformity with the spirit and scope of the subsequent Acts of 1953 and 1955 for the reasons already stated. I hope the Government will accept this Bill. Indians overseas are in a bad situation. The Nagarathar community in Burma had been dispossessed of their possessions. They have no money left to be brought to India. This is the position in regard to Indians trading in Ceylon, in Indo-China, in Siam and in all other foreign countries. It will be an act of great relief to all Indians, who are our own brethern, to extend the advantage given in the subsequent two Acts so that they may feel that the mother country is alive to their needs and difficulties, and that within the framework of the law of the land they are prepared to extend them all relief.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, I hope I will not be the home of lost causes this time in seconding this Bill.

MR. SPEAKER : It has been seconded by Sri E. L. Raghava Mudaliar.

[27th September 1956]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Let me say I support the Bill. All that the Bill seeks to do is to see that persons who are not really prosperous and who are excluded from the benefits of a certain legislation should not be kept out of the Act of 1938 (Act IV of 1938) and subsequent legislations. A certain idea appears to have crept in that if they were paying profession tax or land tax they should be kept out of the pale of the benefits conferred by that Act. For this purpose they took in persons who were paying such taxes or those making a certain income even outside India. But, as the Mover of this Bill has rightly pointed out (and he must have had opportunities of knowing better and at close quarters the difficulties of such persons) those who are in foreign countries and who are not able to make any good income should not be treated as making the necessary income. If a man makes an income of Rs. 2,000, he may be deprived of the benefit that a poor agriculturist may get. But suppose a man got a good pick of Rs. 2,000 but now actually his income is only Rs. 25, then he must be treated as a man making only an income of Rs. 25. The real test of income should be to see how much of the income he is able to send home for the benefit of his wife and children or for his own savings. A man who goes to Malaya and who makes a large income may not like to remain in Malaya and buy an estate. He wants to come back home and use his riches for living a prosperous life here with the wealth he has made there. Or he may be one who is not able to send enough money home. The real test is how much he is able to make up. If the income is little or nil, if he is not able to remit to India a sufficiently large amount, then he may not be treated as making an income. We are concerned with the situation in India with reference to him and not with what he does academically or theoretically or even notionally in the far-off land where he has been making an income.

Therefore, I submit this amendment, though belated—it comes 11-4 years and years after, it should have been brought in long, long ago because restrictions on remittances came in years ago—should be accepted. This belated amendment is a recognition of the reality and I hope will be accepted by the House.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The difficulties stated seem to be true. The Government will not stand in the way of the Bill being accepted.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

“ That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be passed.”

[Sri V. Balakrishnan] [27th September 1956]

In moving that the Bill be passed into law, I wish to thank the Hon. Minister for Revenue for coming to the assistance of the non-official Members and for having rescued them from a very awkward situation because the previous Bills were smothered one after another and even my hon. Friend Sri Krishna Ayyar was diffident about giving his support to this Bill. I thank also the hon. Members for having accepted the Bill.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be passed.”

SRI P. RAMAMURTHI: இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும்படியான சமயத்தில் சர்க்காருக்கு ஒரு வார்த்தையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்கள் பேசும்போது “இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் குறுக்கே நிற்காது” என்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்படிச் சொல்லும்போது எத்தகைய மனோபாவம் வெளிப்படுகிறது? “எந்தத் துணி நாம் மசோதாவுக்கும் குறுக்கே நிற்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இதைக்கு குறுக்கே சர்க்கார் நிற்காது” எனத் தன் கைத்தடியை எடுத்துக் காட்டிவிட்டு வைப்பதுபோல இருக்கிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் சரியல்ல. ஆகவே “சர்க்கார் குறுக்கே நிற்காது” எனச் சொல்வதற்குப் பதிலாக “சர்க்கார் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்குத் தான் விரும்புகிறது” என்றாவது கடைசியில் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்தவர் கனம் அங்கத்தினர் ஆகையால் அவரேதான் இந்த மசோதாவை நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டும். அப்படி நடத்திக்கொண்டு போகும்போது சர்க்கார் குறுக்கே நிற்காது எனச் சொல்வதுதான் பொறுத்தமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

Mr. SPEAKER: The question is:—

“That the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 19 of 1956), be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1956.

SRI N. K. PALANISAMY: Mr. Speaker, Sir, I move—

“For leave to introduce the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts Amendment) Bill, 1956.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I second it.

SRI N. K. PALANISAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. . .

Mr. SPEAKER: This is only a motion for leave to introduce the Bill. I thought it was really a Bill moved for consideration. Has the Hon. Minister for Revenue anything to say?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is only formal.

Mr. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts Amendment) Bill, 1956.”

The motion was put and carried and the Bill was introduced.

27th September 1956]

B. Resolution.

DISTRIBUTION OF YARN TO HANDLOOM WEAVERS AT FAIR PRICE AND THE TEXTILE POLICY OF THE GOVERNMENT OF INDIA—cont.

Mr. SPEAKER: The discussion on the resolution given notice of by the Hon. the Leader of the Opposition will now be continued.

SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-45 a.m. சென்ற உத்தியோகப்பற்றற்ற தினத்தன்று வந்திருக்கக்கூடிய இந்த தீர்மானத்தின் மீது இப்பொழுது மீண்டும் விவாதம் தொடங்குகிறது. நான் சென்ற தினத்தன்று கூறிய சில விஷயங்களை சபையின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“சமீபத்தில் கைத்தறி சம்பந்தமாக இந்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் படியான நடவடிக்கை இந்த ராஜ்யத்திற்கு உகந்ததா? இந்தியா முழு மைக்குமே உகந்ததா? உகந்தது இல்லை என்றால் அதனால் விளையக்கூடிய தீங்குகள் என்ன? இந்த நாட்டுக்கும், இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் உகந்தது இல்லை என்று சொன்னால் எந்த வகையில் அந்தக் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியாகவேண்டும்” என்ற விஷயங்கள் எல்லாம் அடங்கிய முக்கியமான பிரச்சனை இது.

இந்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்தக் கொள்கை மாற்றத் திற்கு தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் என்ன சொல்கிறார்? “இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே ஒட்டுமொத்தமாக உற்பத்தி யாகக்கூடிய துணி 5,000 மிலியன், அதாவது 500 கோடி கஜம். அதில் அவருடைய கணக்குப்படி கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது 150 கோடி கஜம். துணி தான். இன்றைக்கு பாம்பே, பரஹாம்பூர், ஆமதாபாத் முதலிய இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற விசைத் தறிகளின் மூலம் உற்பத்தியாகக்கூடியது 20 கோடி கஜம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் நாம் மில்களின் உற்பத்தியையும் சேர்த்து 670 கோடி கஜம் துணி தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்றால் அது போதாது. எனென்றால் இதற்கிடையில் நம் நாட்டு மக்களின் தேவையும் அதிகரிக்கக்கூடும். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் சராசரி ஒரு நபருக்கு 16½ கஜம் துணி வீதம் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இந்நாட்டு மக்கள் சராசரி 18½ கஜம் துணி உபயோகிப்பார்கள் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. மேலும், அதே கொள்கை கட்டத்தில் நம் நாட்டின் ஜனத்தொகையும் அதிகமாய்விடும். குறிப்பாக 1961-ம் வருஷம் நம் நாட்டில் 40 கோடி மக்கள் இருப்பார்கள். இந்த நாற்பது கோடி மக்களுக்கும் தலைக்கு சராசரி 18½ கஜம் துணி என்று வைத்தாலும்கூட 740 மிலியன் கஜம் துணி தேவைப்படுகிறது. இன்றைக்கு நாம் வெளி நாடுகளுக்கு 850 மிலியன் கஜம் துணிதான் ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதைக்காட்டிலும் வருஷத்திற்கு 100 கோடி கஜம் துணி அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம், ஆகவே இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்ட காலத்தின் முடிவில் நமக்கு 8,400 மிலியன் கஜம் துணி, அதாவது 840 கோடி கஜம் துணி தேவைப்படுகிறது. இன்றைக்கு உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கும் துணி 670 கோடி கஜம் போக பாக்கி 170 கோடி கஜம் துணி அதிகமாக இந்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் ஏதாவது புது வழியைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும்” என்று அவர் சொல்லுகிறார்.

நமக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகிற 170 கோடி கஜம் துணியை உற்பத்தி செய்வதற்கு அவர் கூறுகின்ற யோசனை என்ன? “நாங்கள் எல்லாத் தரப்பாருக்கும் நியாயமாகவே நடக்க விரும்புகிறோம். ஆகவே தான் நமக்குத் தேவைப்படுகிற 170 கோடி கஜத்தில் 35 கோடி கஜம் துணியை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய இப்பொழுது இயங்கி வருகின்ற மில்களுக்கே இன்னும் 14,600 ஆடமாடிக் லுமஸ்கள் ஏற்படுத்த வேண்டிய கொடுக்கப் போகிறோம். இவை பாம்பே, ஆமதாபாத் முதலிய இடங்களிலேயே

[Sri P. Ramamurthi] [27th September 1956]

ஏற்படுத்தப்படும். இதைத்தவிர கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் கீழேயே 35 ஆயிரம் பவர் லாம்ப்கள் ஏற்படுத்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும். இந்த வருஷம், இதற்கு அடுத்த வருஷத்திற்குள் இந்த 35 ஆயிரம் பவர் லாம்ப்களும் வைக்கப்படும். இவற்றின் மூலமாக 20 கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தி செய்யுமா? முடியும். இவை போக மாட்டி நூறு, நூற்றிருபது கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருப்பதால் கைத்தறிக்கள் இந்தப் படிச் செயிர்ப்பதற்கும் வசதி இருக்கின்றது” என்பது ஸ்ரீ டி. டி. கே. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் கூற்று.

ஆனால் அவருடைய கூற்றில் அடங்கி இருக்கும்படியான விஷயங்களைப் பார்த்தால் “எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்யும் எனச் சொல்வது பாசாங்கு. பெரிய பெரிய மில்லார்களின் கூக்குரலுக்கு இணங்கி அவர்களுக்கு உபாயமாகச் சலுகை செய்வதே இவருடைய நோக்கம். மற்றவர்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்பது வெறும் புரளி” என்பது நன்கு தெரியும்.

எனென்று கேட்டால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இறுதியில் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் துணி அதிகரிக்கும் என்று சொல்லுகிறாரா? அதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? அவர் நினைக்கிறபடி துணி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டவிலை என்றால் வெளி நாடுகளுக்கென்றே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணி எங்கே வரும்? உள்நாட்டு மார்க்கெட்டிலேயே வந்து முடங்கினால், இது நம் நாட்டுத் தேவைக்கென்றே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணியோடு தானே போட்டியிடும்! ஆகவே முதலாவதாக அவர் நம்முடைய வெளி நாட்டு மார்க்கெட்டில் தேவை அதிகப்படும் என்று நினைக்கின்ற நினைப்பே தவறானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கும்படியான மில்களில் புதிதாக 14,600 ஆடமாடிக் லாம்ப்களை அதிகப்படுத்தாமலேயே எதிர்பார்க்கின்ற உற்பத்தியை ஷிப்டு முறைப்படி அதிகப்படுத்த முடியும். ஒரு லாம்புக்கு 50 கெஜம் வீதம், ஒரு நாளைக்கு எட்டு மணி நேரம் இரண்டு ஷிப்டுகளாக வேலை செய்தாலேயே 6,000 மிலியன் துணியை உற்பத்தி செய்து விட முடியும். அந்தச் சக்தி ஏற்கனவே நம் நாட்டிலுள்ள விசைத்தறிக்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார். அதற்குப் புதிலாக ஷிப்டு ஏற்படுத்துவதன் விளைவாக உற்பத்தி அதிகரிக்காது. அதைத் தொழிலாளர்களும் விரும்பவில்லை. மில் முதலாளிகளும் விரும்பவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்.

வேலை பளுவை அதிகரிப்பதன் மூலமாக வேலை இல்லாத திண்டாட்டம் நீங்காது என்று சொல்கின்ற அதே சந்தர்ப்பத்தில் அவர் என்ன சொல்கிறார்.

‘there can be rationalisation without tears.’

இப்படி வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மூன்றாவது ஷிப்டு முறையை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லுகிறார். இப்படி தன்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கும்படியாக என் பேசுகின்றார்?

“It was learnt here to-day that the one month's production that textile mills were allowed to hold under the anti-hoarding orders announced yesterday, related to cloth in packed condition, ready for despatch.”

இதில் குறிப்பாக கவுனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்று கேட்டால், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் 500 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியமல்ல என்று இரண்டு வருஷங்களாக பலமான கூக்குரல் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியாவது அவர்களுக்கு விசைத்தறிக்களுக்கு லைசென்ஸ்

27th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் குறி. இதுவரையில் நிலவிய உற்பத்தி சக்தியைக் கொண்டு 500 கோடி கெஜத்துக்கு மேல் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று சொன்ன மில் முதலாளிகள், அவர்களுக்கு 14,600 automatic தறிக்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்ற கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உடனேயே, ஜூலை மாதத்தில் ஒரு மாத காலத்திலேயே அவர்கள் 48 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு வருஷத்தில் 580 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியம் என்று அவர்களே நிரூபித்துக்காட்டி விட்டார்கள். Automatic looms-க்கு லைசென்ஸ் கொடுத்த அடுத்த மாதத்திலேயே 500 கோடி அல்ல, 600 கோடி கெஜம் வரையில் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியம் என்று அவர்களே நிரூபித்துவிட்டார்கள். ஆகவே ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும் மத்திய சர்க்காரும் எந்த அடிப்படையில் இந்தக் கொள்கையை வகுத்தார்களோ, அதாவது 500 கோடி கெஜத்துக்கு மேல் மில்கள் உற்பத்தி செய்ய சக்தி இல்லை என்று முதலாளிகள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தக் கொள்கையை வகுத்தார்களோ அந்த அடிப்படையே இன்று தகர்த்தெரியப்பட்டுவிட்டது. நடைமுறையில் இது யாரை பாதிக்கப்போகிறது? மில் முதலாளிகள் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டி விட்டார்கள்.

இந்திய அரசாங்கம் சொல்லுவது என்ன? 14,600 automatic தறிக்களில் 35 கோடி கெஜம் தான் உற்பத்தியாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மை என்ன? சாதாரணத் திறியை விட automatic தறிக்கள் நிச்சயமாக 15, 20 சத விதம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். சாதாரணமாக ஒரு ஷிப்டுக்கு 40 கெஜம் துணி உற்பத்தி செய்தால், automatic தறியில் 50 கெஜம் உற்பத்தி செய்யலாம். கணக் கெடுத்துப் பார்த்தால் இரண்டு ஷிப்டுக்கும் இந்த அடிப்படையில் குறைந்த பட்சம் 7, 8 கோடி கெஜம் அதிக உற்பத்தி செய்யலாம். Automatic தறிகள் வந்த பிறகு அதே இடத்தில் 3-வது ஷிப்டும் ஓட்டலாம். 3-வது ஷிப்டு அமுலில் வருவது தடுக்கப்படும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. 3-வது ஷிப்டு அமுலுக்கு வருமேயானால் அதன் விளைவாக 40 கோடி கெஜம் அல்ல, குறைந்த பட்சம் இன்னும் 15, 20 கோடி கெஜம் அதிகமாக automatic தறிகளில் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியம். அப்படியிருக்கும் பொழுது 100 கோடி கெஜம் வரையில் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பிரசாரம் செய்வது அர்த்தமற்றது.

மத்திய அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது assumption வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்காக இன்னும் 30 கோடி கெஜம் அதிகமாக தேவையாக இருக்கும் என்பதுதான். ஆனால் ஒரு வருஷமாக கிடைக்கும்படியான புள்ளிவிவரங்கள் எதைகாட்டுக்கின்றன? இந்தக் கொள்கை வகுக்கப் பட்ட இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கம் பார்லிமெண்டில் வெளியிட்ட தகவல்கள் எதைகாட்டுகின்றன? சென்ற வருஷ ஏற்றுமதியைக் காட்டிலும் துணி ஏற்றுமதி 6 மாதங்களில் 5 கோடிக்களாக குறைந்திருக்கிறது என்பது தான். எதிர் காலத்தில் வெளி நாட்டு ஏற்றுமதி மிகவும் பாதிக்கும்படியான நிலைமையில் இருந்து வருகிறோம். இந்திய அரசாங்கத்தில் வெளி நாட்டு ஏற்றுமதி சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளும் தொடர்ச்சியாக இதைத்தான் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மேலும் 30 கோடி கெஜம் வெளி நாட்டு ஏற்றுமதிக்கு தேவைப்படும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு கொள்கையை வகுப்பது யாரை பாதிக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏற்றுமதி குறைந்தால் உள்நாட்டுத் துணியோடுதான் அது போட்டி போடும். வேறு வழி இல்லை. மில் முதலாளிகளை automatic looms-ல் உற்பத்தி செய்யாமல் தடை செய்யவும் முடியாது. எனென்றால் அவர்கள் “நாங்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமாக பணம் கொடுத்து தறிகளை வரவழைத்திருக்கிறோம். ஆரம்பத்திலேயே எங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. எங்களுக்கு தொழில் நடத்துவதற்கு உரிமை உண்டு” என்று சுயநிர்

[Sri P. Ramamurthi] [27th September 1956]

கோர்ட்டில் வாபாடுவார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்தமட்டில் விசைத் தறிகள் இயங்குவதை தடுப்பது சாத்தியமல்ல. யாரும் அதைத் தடுக்க முடியாது.

மூன்றாவதாக, 1962-ம் வருஷத்திலே சராசரி ஒரேயளவுக்கு 18½ கெஜம் துணி தேவைப்படும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தக் கொள்கை வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையாகத் தேவையாகியும், இல்லையா என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. சமீபகாலத்தில் விசைத்தறிகள் ஏறிக் கொண்டிருப்பதின விளைவாக இன்னும் என்ன ஏற்படப்போகிறது என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. 1962-ம் வருஷத்துத் தேவைக்காக உடனடியாகச் செய்யப்படுவது என்ன? இந்த வருஷத்திலேயே 14,600 automatic looms-க்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்து வருஷத்துக்குப் பிறகு அல்ல. இப்பொழுதே மில் உற்பத்தி ஓரளவுக்கு அதிகப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் துணி இன்று உள் நாட்டுத் துணியோடுதான் போட்டி போடும். யாரை எதிர்த்து போட்டி போடும்? நாட்டில் இருக்கும்படியான கைத்தறிகளை எதிர்த்து தான் போட்டி போடவேண்டியதாயிருக்கும். ஆகவே இந்தக் கொள்கை நாட்டில் இருக்கும்படியான கைத்தறிகளுக்கு உதவி செய்யாததுமல்லாமல், கைத்தறிகளையே எதிர்க்கும் படியான விளைவினதான் கொண்டுபோய்விடும்.

35,000 விசைத்தறிகளைப் புதுத்துவதால் யாருக்கும் அபத்து இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. கணுங்கோ கமிட்டி இன்று நாட்டில் 27 லட்சம் கைத்தறிகள் இருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறது. நான் அந்தக் கணக்குக்கெல்லாம் போகவில்லை. அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படியே 20 லட்சம் கைத்தறிகள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் ஒரு தறியிலே சாதாரணமாக 5 கெஜம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற அடிப்படையிலே சரியான வகையில் சரியான விலைக்கு தேவையான நூல் கிடைக்குமே யானால் ஒரு வருஷத்திற்கு 300 கோடி கெஜம் கைத்தறிகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யமுடியும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு போதிய நூலும் கிடைப்பது கிடையாது. சரியான விலையிலும் கிடைப்பது கிடையாது. இதன் விளைவாக 2½ கெஜம் தான் உற்பத்தி செய்வது சாத்தியமாகிறது. 65,000 பேல்கள் நூல்கள்தான் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. ஏகையினால் 2½ கெஜம் தான் உற்பத்தி சாத்தியமாகிறது. பல தறிகள் நூல் இல்லாததால் தூங்குகின்றன. அப்படி இருக்கும்பொழுது விசைத்தறிகளை ஏன் கொண்டு வந்து புகுத்தவேண்டும்? ஏற்கனவே இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய விசைத்தறி பாக்கிகள் தொழிலை நடத்த முடியவில்லை. 65 விசைத் தறிகள் உள்ள மதுரை பாலகிருஷ்ண மில் மூடப்பட்டிருக்கிறது. வேறொரு விசைத்தறி மில்லும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பெயர் எனக்குத்தெரிய வில்லை. 5 விசைத்தறிகளைக்கொண்டு சட்டறவு இயக்க முறையில் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த விசைத்தறியில் நடுத்தர ரகத்துணி, காடா துணி உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதே மாதிரி automatic தறிகளிலும் மெல்லிய ரகத் துணி அல்ல, காடா துணி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதியும் இருக்கிறது.

12-02
p.m. ஆகவே இந்தத் துணியை விட ஆட்டோமாடிக் லூம்கள் சல்லீசான முறையில் உற்பத்தி செய்யும். ஆட்டோமாடிக் துணியோடு பவர் லூம் துணி போட்டி போட முடியாது. அவர்களை நிர்ப்பந்தம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த நிலைமையில் 35,000 விசைத்தறி அந்தப் போட்டியில் நிற்க முடியாது. இந்த நிலைமையில் பெரிய முதலாளிகளுடன் போட்டி போட முடியாமல் சிறு முதலாளிகள் தங்களுடைய மில்களை மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். விசைத்தறி மூலம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றால் அதற்கு சைசிங் ப்ளான்ட் வேண்டும். அத்துடன் அதற்கு பல உபகரணங்களும் வேண்டும். மற்றும் துணிகளை கொண்டு வருவதற்கு வண்டி, வாடகை வேறு கொடுக்கவேண்டும். அதனால் பவர் லூம் பாக்டரியின் உற்பத்திச் செலவு அதிகரிக்கிறது. மற்றும் மூன்று ஷிப்புகள் ஓட்டுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஓவர் ஹெட் சார்ஜமும் குறையாது. ஐந்து பவர் லூம்கள் ஒரு ஷிப் போட்டு ஓட்டினாலும் மில் துணி

27th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

யோடு போட்டி போட முடியாது. அது நடைமுறையில் சாத்தியம் அல்ல. இன்றைய நிலைமையைப் பார்த்தால் இந்த அரசாங்கம் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைக் கொடுக்கிறோம் என்றும் மில் காரர்களுக்கும் எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் கொடுக்கிறோம் என்றும் ஆசைவார்த்தைகள் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது அடிப்படையான கொள்கை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இருப்பதாக தெரியவில்லை. பெரிய முதலாளிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டும் என்றும், உற்பாடும் அளிக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் அளிக்கிறோம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறிய முதலாளிகள் எதிராக வராமல் விருப்பதற்கும், கைத்தறிக்காரர்கள் எதிராக வராமல் விருப்பதற்கும் எல்லோருக்கும் நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். ஒருவரையும் ஏற விடாமல் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களை ஏற விடாமல் தடுக்க இப்பொழுது திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

மில்களுக்கு 14 ஆயிரம் சொச்சம் ஆட்டோமாட்டிக் லூம்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்து விட்டால் அந்தக்கொள்கையினால் நாட்டில் இருக்கும் கைத்தறி பூராவும் பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

ஆனால் இன்றைக்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு தேவை அதிகரித்துவிட்டது. ஆனால் துணிதான் அதிகமாக உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கேட்டால் நமக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இந்த நிலைநாட்ட மாதங்களில் ஜனங்களுடைய தேவை எப்படி அதிகரித்து விடும் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. அதன்படி ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்துவிட்டதா என்று பார்த்தால் அதற்கு வேண்டிய கணக்கு இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து விட்டதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. ஐந்து ஆண்டு திட்டம் நிறைவேற்றியபோது நாட்டின் பொருளாதாரம் ஓட்டு மொத்தமாக 14 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி நாட்டின் வளம் 14 சதவிகிதம் உயர்ந்து விட்டது என்றால் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் 14 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தம் அல்லவா? அப்படி உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டிருக்கிறது. ஆனால் அப்படி உயர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அந்த உயர்வெல்லாம் எங்கு போயிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அவைகள் எல்லாம் பெரிய முதலாளிகளிடம் தான் போய்விட்டது. அவர்கள்தான் பதினான்கு சதவிகிதம் உயர்ந்துவிட்டார்கள். இவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கெல்லாம் அவர்களுக்குத்தான் போய்விட்டது. சாதாரணமான் மக்கள் நிலை உயர்ந்துவிடவில்லை.

இந்த நிலைமையில் நான்கு மாதங்களுக்குள் ஜனங்களுக்கு துணியின் தேவை அதிகரித்து விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். காரணம் துணிக்குத் தட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய அளவில் தட்டு அதிகரித்ததின் காரணம் என்ன? அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரிய முதலாளிகள் தங்களுக்குச் சொந்திரியம் வேண்டும் என்று நினைத்து உற்பத்தியை குறைவாகக் காட்டி உற்பத்தி செய்திருக்கிற துணியைப் பதுக்கி வைத்து விட்டு வெளியே கொண்டு வராமல் தங்களிடம் துணி இல்லை என்று சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இப்படியே சர்க்காருக்குக் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தப்பான கணக்கைக் கொடுத்து விட்டு அதையும் அரசாங்கம் நம்பும்படியாகச் செய்து விட்டார்கள். ஏனென்றால் தங்களுக்குச் சலுகைகள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக. தங்களுக்கு லைசென்ஸ் கிடைத்த பிறகு என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற கொள்கைக்கு அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். இதற்கும் அரசாங்கம் இணங்குகிறது. அரசாங்கமும் அவர்களுக்கு சாதகமாக இருந்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி

[Sri P. Ramamurthi] [27th September 1956]

பொன்னிய கமிஷன் கூட எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. பலமாக அவர்கள் இதைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். குல்லரியிலால் நந்தா அவர்கூட எதிர்த்திருக்கிறார். அரசாங்கத்தினுடைய நப்பை அவர்கூட எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறார். கண்ணாடித் தளமாக மில் முதலாளிகள் கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அவர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அவர்கள் கொடுக்கும் கணக்கெல்லாம் பொய்ச் கணக்கு என்று அவர்கூட சொல்லுகிறார். இதனால் நாட்டில் என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். லைசென்ஸ் கொடுத்த பிறகு என்ன நடந்திருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பால் பண்ணியிருக்கிறது. இப்பொழுது மில்களில் அதிகப்படியான துணி இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது என்று சொல்லி ஒரு மாத சேமிப்புக்கு மேல் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போடுகிறது. இந்த உத்தரவும் திடீரென்று போடப்படுகிறது. அதனால் இந்த நாலேந்து மாதத்திற்குள் எவ்வளவு டெவல்பெமென்ட் ஆகி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி அதிகப்படியான உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இப்படி அதிகப்படியான உற்பத்தியை கடந்த ஆறு மாதங்களுக்கே இந்த முதலாளிகள் செய்து வந்தார்களா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதை சற்றூறிலும் கவனித்தார்களா? இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவ்வளவு அதிகப்படியான துணியை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதை கவனித்திருக்க வேண்டும். தங்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படுவதென்றும் என்பதற்காக முதலாளிகள் தங்களுக்கு உற்பத்தி சக்தி இல்லை என்று காண்பிக்கிறார்கள். லைசென்ஸ் கிடைத்தவுடன் பழைய ஸ்டாக்கை வெளியிட்டு தங்களிடம் உற்பத்தி பெருகி விட்டது, தேங்கி கிடக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் நம்புகிறது. தேங்கிக் கிடப்பதை வெளி விடுவதால் அதிகப்படியாக தேங்கிக் கிடக்கிறது என்று முதலாளிகள் சொன்னவுடன் அரசாங்கம் உடனே ஒரு உத்தரவு போடுகிறது. நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அன்று இருந்ததை அவர்கள் களாரிபை பண்ணுகிறார்களாம்.

"Clarifying yesterday's Press release, these sources said that for all practical purposes cloth stocks were reckoned on the basis of bales ready for despatch, i.e., in packed condition. However, in the case of unpacked cloth, the mills would be allowed to stock not more than their preceding three months' production."

மில் முதலாளிகள் உரிமை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று களாரி பிகேஷன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உரிமையையும் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொள்கையை அரசாங்கம் அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டிலுள்ள கைத்தறிக்காரர்களுடைய நிலைமை வெகு அளவில் பாதிக்கும். அவர்களுடைய ப்ரச்னையை தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதாக தெரியவில்லை. ஆனால் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் கம்யூனிஸ்டுகள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு பாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்கு பாதகம் செய்ய வில்லை. நாட்டின் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறோம். நாட்டின் செல்வ நிலை உயர வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நம் நாடு செல்வ வளம் உள்ளதாக ஆக வேண்டும். நமக்கு போதிய மூலதனம் கிடையாது. இருப்பதைக் கொண்டு நாம் நம் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க ஈடுபட வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த ராஜ்யத்தில் அலுமினியம், இரும்பு முதலிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதைத் தவிர நெய்வேலி திட்டத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இவற்றுக்கு எல்லாம் வேண்டிய பம்பு முதலியவைகள் எல்லாம் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவேண்டும் எனக் கையைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம். பம்பு, ஸ்க்ரூ முதலியவைகளை நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி

27th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

செய்வதற்கு வேண்டிய தொழிற்சாலைகளில் நாம் கவனம் செலுத்தவில்லை. இந்நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் தங்கள் தங்கள் சொத்து லாபத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள திட்டம் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர பொதுவாக நாட்டின் தொழில் அபிவிருத்தியில் எவ்விதக் கவனமும் செலுத்தவில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும். அதனால் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படுகிறது. வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரிக்கிறது. இது நம்முடைய வாதம்.

ஆனால் இந்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் நாட்டின் பொதுவான தொழில் அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தாது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் எப்படிச் சலுகை அளிக்கலாம் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 54 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

கைத்தறித் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு ஒண்ணரை அணா ரிபேட் கொடுக்கிறோம் எனச் சொல்கிறார்கள். இதே கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் படியான நிலைமை என்ன? கைத்தறித்துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும் கைத்தறித்துணிகளுக்கு சப்ளை செய்து வந்த நூலின் விலை எகப்பட்டு அளவு உயர்ந்து இருக்கிறது. போன நவம்பர் மாதத்தில் ஹார்லி மில்லின் பத்து பவுண்டு கட்டு 20-ம் நம்பர் நூல் ரூ. 16-2-0 ஆக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ரூ. 19-க்கு மேல் உயர்ந்துவிட்டது. அதே மாதிரியாக ஒவ்வொரு ரக நூலையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாற்பதாம் நம்பர் நூல் 21 ரூபாயாக விற்பது இன்றைக்கு 29 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது எட்டு ரூபாய் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. நூலின் விலை எட்டு ரூபாய் அதிகப்படுவதற்கு இந்தக் காலகட்டத்திலே பஞ்சின் விலை அதிகப்பட்டு இருக்கிறதா? கிடையாது. தொழிலாளிகளின் சம்பளம் எதாவது இந்தக் காலகட்டத்தில் அதிகம் வழங்கப்பட்டதா? அதுவும் கிடையாது. வேலையாட்களின் எண்ணிக்கை இந்தக் காலகட்டத்தில் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதுவும் கிடையாது. ஆனால் நூலின் விலை மாத்திரம் காலா காலத்தில் ஏறிக்கொண்டே வருகிறது. இன்றைக்கு முன்பு இருந்ததை விட 35 சத விதிகம் அதிகரித்து விட்டது. நூலின் விலை மேன் மேலும் இன்னும் கூடிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே கைத்தறிக்கை நாங்கள் ரிபேட் கொடுப்பதன் மூலம் பாதுகாப்பதாகச் சொல்வது வெறும் கேலிக்கூத்து என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆறு கஜம் சேலைக்கு நாற்பதாம் நம்பர் நூல் 1½ பவுண்டு தேவைப்படும். இன்று பத்து பவுண்டு கட்டின் விலை எட்டு ரூபாய் உயர்ந்துவிட்டதால் அவன் முன்பு வாங்கிய ஆறு கஜம் சேலைக்குத் தேவைப்படும் நூலுக்கு 1½ ரூபாய் அதிகம் கொடுக்க வேண்டும். நாம் 1½ அணா மேனி ஒன்பது அணா ரிபேட் கொடுக்கிறோம் என்றால் நூலின் விலையே 1½ ரூபாய் அதிகமாகிவிட்டதன் காரணமாக எப்படி கைத்தறித் துணியின் விலை இறங்கும் எனக் கேட்கிறேன்? விலை குறையவில்லை. ஆனால் அதிகரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதனால் கைத்தறித் துணிகள் பெரும் அளவுக்குத் தேங்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

சமீபத்திலே கைநெசவுத் தொழிலாளர்களின் மகாநாடு ஒன்று நடந்தது. அதற்கு ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வந்திருக்கக்கூடிய காலத்தில் மகாநாட்டில் முதலாவது கோரிக்கையாக எதை வைத்தார்கள்? "எங்கள் கையில் ஏராளமான ஸ்டாக் சேர்ந்துவிட்டது. குவிந்து கிடக்கும் இந்தச் சரக்குகளை ஊண்டு மூடச் சொன்னார்கள் மூலம் விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் உடனே எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும்." என்று அவர்கள் சொன்ன காலத்தில் ரிஜிஸ்ட்ரார் என்ன சொன்னார் "நாங்கள் இதற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியாது. நஷ்டத்திற்கு விற்கலாம் லிசென்ஸம். எனச் சொன்னால் எடுத்துக் கொள்கிறோம்" என்கிறார். அதற்குப் பிறகும் கூட அவர்கள் மொத்தமுள்ள சரக்கில் மூன்றில் ஒரு பங்கையாவது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஏகமனதாக ஸ்ரீமான் தை நிறைவேற்றினார்கள்.

[Sri P. Ramamurthi] [27th September 1956]

காஞ்சிபுரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும்படியான ஒரு கிராமத்தில் என்ன செய்தார்கள்? கூட்டுறவு சொசைட்டியைக் கூட்டி, இன்னொரு மாதம் களுக்கு முன்பு ஒரு தீர்மானம் செய்தார்கள். “இன்றைக்குக் கை யிருப்பில் இருக்கக்கூடிய மூணியை எல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தலைவிலேயே சுமந்து கொண்டு விற்றுவிடுவது. விற்றுவிட்ட பிறகு கூட்டு றவு சொசைட்டியையே கலைத்து விட்டு முழுக்கும் போட்டுவிட வேண்டியது தான்” என்பதாகத் தீர்மானம் போட்டார்கள். அந்த அவளுக்கு ஏற் பட்டுவிட்டது. ஆகவே இன்றைக்கு யதார்த்த நிலைமையைக் கண்களில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மில் துணியின் அளவை அதிகரித்துக் கொண்டே போவதால் கைத்தறித் துணி பாதிக்கப்படாது என்று சொல்லிக்கொண்டே போவது கடைசியில் கேலிக் கூத்தாகத்தான் மாறும் என்பதை இப் பொழுதே எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆகவே இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான கைத்தறித் தொழிலாளர் கூளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு இருந்தால் நூலின் விலையை அவர்கள் இப்படி அதிகரித்துக்கொண்டு போகாமல் இரப்பதற்கான நடவடிக்கையை உடனே எடுத்தாகவேண்டும். நூலின் உற்பத்தி செலவோடு ஒரு நியாயமான வாய்த்தை நிர்ணயித்து, இவ் வளவு விலை தான் இந்த நூலுக்கு என்று நிர்ணயித்தாக வேண்டும். நூலின் விலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. 29, 30, 50 நம்பர் நூல்கள் ஒரு வேலைக்கும் கைத்தறியாளர்க்குப் பிர யோஜனப்படுவதில்லை. நாம் கூறுவது எல்லாம் கைத்தறிக்காரர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற ரக நூலை சர்க்கார் மில்களிலிருந்து பரெக்பூர் பண்ணாவேண் டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூலின் அடக்கம் என்ன என் பதை உரிப் போர்டுன் பார்முலாவைக் கொண்டே நிர்ணயிக்கலாம். அதற்கு போல் 6 அல்லது 8 சதவிகிதம் நியாயமான வாய்த்தையும் நிர்ணயித்து விலைக்கட்டுப்பாடு செய்து கைத்தறியாளர்களுக்கு தடங்கலின்றி நூல் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதோடு இந்திய அரசாங்கத்தின் புதுக்கொள்கைப்படி ஆட்டோமாதிக் லூம்ஸ்களுக்கு வேசென்சு கொடுப்பதை நிறுத்திவைக்கும்படியாக சென்னை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு யோசனை கூறியாகவேண்டும். அந்தக் கொள்கைக்கு இந்நாட்டில் எல்லாதரப்பி லிருந்தும் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுக் காரர்கள் மட்டும் எதிர்க் கிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டாம். காந்தியார் கொள்கை உடைய எல்லாரும் எதிர்க்கிறார்கள். ஏறாண்டு லூம் போர்டுன் எதிர்ப்பும் இருக் கிறது. பிளானிங் கமிஷன் மெம்பர்களுக்குள்ளேயே அபிப்பிராயபேதம் இருக்கின்றது என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே இது எல்லாம் தெரிந் திருந்தும் நமது நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பத்திரி கைக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பேட்டியில் “நம் மாகாணம் சம்பந்தப் பட்ட மட்டில் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தப் போவதில்லை” என்று கூறி யிருக்கிறார். அவர் கூறியிருப்பது உண்மையாய் இருந்தால் வரவேற்பதற்கு உரியது. அதோடு அவர் நின்றுவிட்டால் போதாது என்று சொல்லி ஆசைப்படுகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தா மல் பார்த்துக்கொண்டால் போதாது. இந்திய அரசாங்கத்தின் கொள் கைப்படி விசைத்தறிகளை எந்த இடத்தில் புகுத்துவதானாலும் அது கைத்தறிக்காரர்களைப் பாதிக்கிறது. ஆகவே இந்தியாவின் எந்தப் பகுதி யில் ஆக்டும் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் யோசனையை எதிர்க்கவேண்டும். வெளிநாடுகளுக்கு நம்முடைய துணியின் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கக்கூடா தென்று நான் சொல்லவில்லை. நம் நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற இயத்திரங்களை எல்லாம் வெளிநாட்டி லிருந்து தருவிக்க நமக்கு அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி தேவைப்படு கிறது. இல்லை என்கவில்லை. அன்னிய நாட்டுச் நாணயச் செலாவணியை உத்தேசித்து மில்களுக்கு ஆட்டோமாதிக் லூம்ஸ்கள் கொடுக்கிறோம் என் பது தவறானது. இது ஒட்டுமொத்தமாக இந்நாட்டு கைத்தறியாளர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் யோசனையை அடிப் படையிலேயே எதிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Sri N. Mounaguruswami Naidu in the Chair.)

27th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

வெளிநாட்டு நாணய செலாவணி தேவை என்பதற்காக நாட்டில் இருக்கும்படியான தொழிலாளர்களை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் எந்தக் கொள்கையும் இருக்கக்கூடாது. அந்த பளுவை நாட்டில் இருக்கும்படி யான மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவரும். விசைத்தறி நம் ராஜ யத்துக்கு மட்டும் வேண்டாமென்று சொல்லுவதோடு நின்று விடக்கூடாது. நாடு பூராவும் வளர்ந்துவரும்படியான எதிர்ப்புக்குச் சாதகமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கையையே பரிசுத்தமாக எதிர்க்க வேண்டும். நாட் டில் இந்த நிலைமை உருவாகிக் கொண்டதான் வருகிறது. ராஜாஜி அவர்களும் பரிசுத்தமாக இது விஷயத்தில் தன்னுடைய எதிர்ப்பை தெரி வித்திருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே பல அங்கத்தினர்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ண மச்சாரி அவர்கள் பிடிவாதக்காரர், ஒரு கொள்கையை வகுத்துவிட்டால், விட்டுக்கொடுக்கமாட்டார் என்ற பயத்தில் இருக்க வேண்டாம். நாடு பூராவிலுமுள்ள மக்களுடைய ஜனசக்தி இதை எதிர்க்கிறது. இந்த எதிர்ப்புக்கு ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமச்சாரியார் நிச்சயமாக அடிபணிந்து தான் ஆகவேண்டும். இந்த உணர்ச்சியை வளரவிடக்கூடிய வகையில் சென்னை அரசாங்கம் கொள்கையை வகுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பதிலை நான் கனம் மந்திரியிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். தொடர் ம் தொடர்பிலும் பதில் சொல்லக்கூடாது. இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக பரிசுத்தமாக அதன் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க வேண்டும். தைரியமாக உறுதியுடன் இந்த விஷயத்தில் சென்னை அரசாங்கம் அதன் எதிர்ப்பைக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri K. T. RAJU : கனம் உதவி சேர்மன் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். ஜவுளிக் கொள்கையின் அடிப்படையான அம்சங்களையெல்லாம் புள்ளிவிவரங்களோடு அவர் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியதற்கு பிறகு நான் இதுபற்றி அதிகமாக பேச விரும்பவில்லை.

இன்றையதினம் நம் ராஜ்யத்தை பொறுத்தமட்டில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விசைத்தறியை இந்த ராஜ்யத்தில் கொண்டுவர சர்க்கார் விரும் பவில்லை என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு பக்கம் சொல்லியிருக்கிறார். மறுபக் கத்திலே கனம் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்கள் சேலம் கூட்டத்தில் விசைத்தறி வந்தாலும், அது கைத்தறி நெசவாளரை பாதிக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களும் சரி, பொது மக்களும் சரி, உண்மையாக இது விஷயமாக சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்று ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உணவுக்கொள்கையிலும் சரி, ஜவுளிக் கொள்கையிலும் சரி, மற்ற எந்தக் கொள்கையிலும் சரி, சர்க்கார் சொல்லுவது போல் நடக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இதற்கு பல உதாரணங்கள் காட்ட முடியும். உணவுப் பொருள் களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. பாராளுமன்றத்தில் உணவு விலை ஏறாமல் தடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக் கப்படுகிறது என்று வாயளவில் சொல்லப்படுகிறது. அதேபோல் இங்கும் சட்ட சபையில் விவாதம் வரும்பொழுதெல்லாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் இப்படி சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும்பொழுது விலையும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இதிலி ருந்து நமக்கு ஒரு விஷயம் புலப்படுகிறது. பெரிய முதலாளிகளை, பதுக்கும் நபர்களை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சக்தி நம் அரசாங்கத்துக்கு இல்லை என்பது திட்டவாட்டமாக தெரிந்துவிட்டது. அப்படியிருக்கும் பொழுது 14,000 தானை இயங்கும் தறிகளை கொண்டுவருவதில் ஒன்றும் ஆபத்து இல்லையென்று சொன்னாலும், சர்க்கார் அதைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் இல்லை, அவர்களால் அதை கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பது சமீபகால நிகழ்ச்சி களிலிருந்து நன்கு விளங்கும். இந்த நிலைமையில் கைத்தறியை புகுத் தக்கதில் விஷயத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படுவதால் நாட்டு மக்களிடையே ஒரு பீதி களம்பியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையைத் தடுக்க அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக, கண்டிப்பாக, விசைத்தறியை

12-22
p.m.

[Sri K. T. Raju] [27th September 1956]

புகுத்தவில்லை என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையை வெளியிட்டால், அது நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு பெரிய ஆறுதலை அளிக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பதிலை கனம் மந்திரியிடமிருந்து நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நம்முடைய நாட்டில் ஒருவருக்கு 18½ கெஜம் துணி தேவைப்படும் என்ற நினைவில் நிறைந்திருக்கிற புகுத்துவதற்கு முயற்சிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, 60 கோடி மக்கள் வசிக்கும் சீனாவில் டைசுக்கணக்கான கைத்தறிநியாளர்கள் இருக்கின்றனர். நாட்டின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய அவர்கள் எந்த முறையை கையாளுகிறார்கள் என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்து நாட்டின் தேவையை பூர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய நாட்டை பொறுத்தவரையில் நம்முடைய நாட்டு மக்களுடைய தேவைக் கான துணியை இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களைக் கொண்டே உற்பத்தி செய்துகொள்ளவேண்டும். 10, 12 வருஷங்களுக்கு நம்முடைய தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்துகொள்ளலாம். இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை நெசவுத் தொழிலாளரை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை உணரமுடியும். அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதியை நிறைவேற்றமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த விதமான காரணத்தை முன் வைக்கும் சென்னை ராஜ்யத்தில் நெசுத்தறியை புகுத்த முடியாது என்று திட்டவாதிடமாக, பரிந்துரைக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டுமென்று வேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-20
p.m.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விசைத்தறி புகுத்தப் பட்டால் துணி விலை ஏறும், அதன் மூலமாக சர்க்கு விற்காமல் நெசவாளர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார். ஏற்கனவே நூல் விலை அசாத்தியமாக இருக்கிறது நமக்கு தெரியும். சர்க்கார் ரிபேட் மூலமாக ஏராளமாக பிரைமரி சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி நூல் மில்கள் கட்டிக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி ஏராளமாக பணம் வசூல் செய்தார்கள். கைத்தறி நெசவாளர் பணத்தை எடுத்து அவர்களுக்கு நூல் மில் கட்டிக் கொடுத்து அதன் மூலம் குறைந்த விலைக்கு நூல் உற்பத்தி செய்துகொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று நான் ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அது சொல்ல முடியாது என்று பதில் சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு கூலி ரூ. 0-4-0, 0-8-0 ஆகத்தான் இருக்கிறது. விலை வாசிகள் அதிகரித்திருக்கிற இந்த நிலைமையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் எப்படி தங்கள் தொழிலை நடத்த முடியும்? கிராமங்களில் பல தொழில்கள் நின்றுபோய் விட்டதால் நெசவாளர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நியாயமாக கைத்தறிக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். சிலோன் அரசாங்கத்தார் சாதாரண துணி வாங்கும் போது கைத்தறித் துணியை ஓர் அளவுக்கு வாங்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் விதித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அங்கு சர்க்கார் நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய நூல்களை சப்ளை செய்து, துணியை வாங்கி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். உள்நாட்டிலும் விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகையால் நம் நாட்டிலும் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியது போல் புடவை, வேஷ்டிகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கவேண்டும்.

மில்களில் உற்பத்தி 40 சத விதத்திற்கு மேல்போனால் அபராதம் போடப்படுகிறது. கண்டிப்பாக அப்படி செய்யாமல் ஒரு வருஷம் ஜெயில் என்று விதிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் முறை எதற்காக என்று காரணம் காட்டப்படவில்லை. ஒவ்வொரு மசோதாவில் Preamble, Statement of Objects and Reasons இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் மசோதாவில் Preamble கிடையாது. எதற்காக நெசவாளர்கள்

27th September 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

ரிஜிஸ்டர் செய்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்படவில்லை. ரிபேட்டு சரியாக கொடுப்பதில்லை. சரியாக ஒருவருஷம் கமித்துதான் ரிபேட்டு கிடைக்கிறது. 2,000, 2,500 ரூபாய் முதல் வைத்து நடக்கும் சொஸைடிகள் வியாபாரத்தை மூடிவிடும்படியான நிலையில் இருக்கும் பொழுது, இந்த ரிபேட்டு மாதாமாதம் கொடுக்கப்பட்டால், அந்த சொஸைட்டிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம், கடன் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம், தறிகள் வாங்கிக் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவைகள் எல்லாம் எட்டளவில் இருக்கிறதே யொழிய காரியத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதே மாதிரி சொஸைட்டிகள் மூலமாக ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போவதாக சொன்னார்கள். எந்த முறையில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். கைத்தறிகாரர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்யப் போவதாக சொன்னார்கள். எந்த அளவில் அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. நூல் விலையை உயர விடாமல் பார்த்துக் கொண்டால் கைத்தறிகாரர்களுக்கு ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும். அதைச் செய்து கொடுத்தால் ஒருவாறு கைத்தறிகாரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்ததாக ஆகும். ஆகையினால் நான் சொல்வது என்னவென்றால் 1947-ம் வருஷத்தில் எப்படி நூல் விலையை கட்டுபடுத்தி வைத்திருந்தார்களோ அப்படியே இப்பொழுதும் நூல் விலையைக் கட்டுபடுத்தி கைத்தறிகாரர்களுக்கு விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI T. S. ARDHANARI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது 12-33 சென்னை சர்க்காருடைய புதிய ஜவுளிக் கொள்கை என்ன என்பதை இந்த சட்டசபையில் சர்க்கார் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று முதலில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் மந்திரிகளும் சரி, காங்கிரஸ்காரர்களும் சரி, வெளியில் இது சம்பந்தமாக பேசும்போது இரண்டு விதமாக பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் ஐந்து கோடி கெஜத்திற்கு மேல் மில் துணி உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். பாக்கியை கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் பவானியில் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கைத்தறிக்கு விரோதமாக பலர் தறிகளை புகுத்தக் கூடாது என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி புகுத்தினால் கைத்தறிக்கு பெரிய பாதகம் விளையும் என்று கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றொரு இடத்தில் பலர் தறியை புகுத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு விதமாக தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லி வருவதால் ஜனங்களுக்கு மேலும் மேலும் குழப்பமும் சந்தேகமும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சந்தேகத்தையும் குழப்பத்தையும் அதிகாரிகள் நிவர்த்தி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் கேட்ட கேள்விகளுக்கு மந்திரிகள் சரியாக பதில் சொல்வதில்லை.

ராஜாஜி மந்திரிசபை யிருந்த காலத்தில் கரை வேஷ்டியையும் சேலை யையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று இந்த சபையில் ஏக மனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம். அந்த திட்டத்திற்கு போட்டியாக இப்பொழுது பலர் தறி வந்திருக்கிறது. இதனால் கைத்தறி பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படும். மில் துணியினால் பெரிய அளவில் கைத்தறி பாதிக்கப்படும் என்ற அடிப்படையில் அன்று நாம் தீர்மானம் செய்தோம். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த மந்திரிகள்தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்று 35 ஆயிரம் பலர் தறிகளையும், 14 ஆயிரம் சொச்சம் விசைத் தறிகளையும் புகுத்துவதாக சொல்லுகிறார்கள். மில்லில்

[Sri T. S. Ardhanari] [27th September 1956]

உற்பத்தியாகும் துணியோடு போட்டி போடக் கூடிய நிலைமையில் இன்று கைத்தறி இருக்கிறதா? பவர் தறிகள் வந்தால் கைத்தறிக்கு பாதகம் ஏற்படும். அதனால் விசைத் தறிகளை புதுத்தக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு மந்திரிகளுக்கு தெம்பும் இல்லை, துணிச்சலும் இல்லை. தமிழ்நாடு கைத்தறி நெசவாளர் பிரதிநிதிகள் காஞ்சிபுரத்தில் தீர்மானம் செய்து மந்திரியவர்களிடம் கொடுத்தபொழுது, மந்திரியவர்கள் பொறுப்பில்லாமல் பதில் கூறியிருக்கிறார்கள். மந்திரியவர்களின் பதிலைப் பார்த்தால் வருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் இதைப் பற்றிய கொள்கையை கருவாகச் சொல்லவேண்டும். பவர் தறிகள் வந்தால் அதை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளோம், வேண்டாம் என்றால் வைத்துக் கொள்ளாமல் இருந்துவிடலாம் என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பதில் சொல்வதனால் கைத்தறி தொழில் பாதிப்பதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஒரு பக்கத்தில் ஒன்றை சொல்லிக்கொண்டு மறு பக்கத்தில் வேறு விதமாகச் சொன்னால் அதனால் குழப்பம்தான் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பத்திற்கு நமது சர்க்கார்தான் உடந்தையாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்லுகிறேன், உண்மையாகவே இந்த அரசாங்கத்திற்கு கைத்தறி தொழிலை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் சர்க்கார் திட்ட வட்டமான பதிலைச் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள்: முதலில் பவர் தறியை வைத்துப் பார்ப்போம், அதனால் பாதகம் ஏற்பட்டால் பின்னாடி அதை எடுத்துவிடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். கஷ்டம் வந்த பிறகு எடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் வீட்டிற்குள் பாம்பு வந்த பிறகு அது கடித்தால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுவதுபோல் இருக்கிறது. அதேபோல் பவர் தறி வைத்து கஷ்டம் வந்த பிறகு அதைப் பற்றி யோசிப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பிறகு அதை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொன்னால் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து வைக்கப்பட்ட பவர் தறிகளை எடுப்பார்களா என்பதை நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். மூலதனம் போட்ட பிறகு அதை எடுப்பது என்பது முடியாத காரியம்.

ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் இதற்கு என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவழிக்கப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். அந்த ரூபாய் பவர் தறி வைப்பதற்கு செலவு செய்வதில் பயனில்லை. அது அவசியமும் இல்லை. பவர் தறியை வைத்தால் கிட்டத்தட்ட 40 பேர் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தில் இரண்டு பேர்கள்தான் வேலை செய்வார்கள். இரண்டு மூன்று பேர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வேலையைச் செய்துவிடலாம். அதனால் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகரிக்கும். கைத்தறி வைத்தால் அதிகப்படியான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், இதை கணக்கில் எடுத்துப் பார்த்தால் குறைவான பணம் செலவழித்து அதிகப்படியான பேர்களுக்கு வேலையை கொடுத்து அதிகப்படியாக உற்பத்தியையும் செய்யலாம். நம் நாட்டின் செல்வ நிலையை கவனித்தால் குறைந்த செலவில் அதிகப்படியான ஆட்களுக்கு வேலை கொடுத்து அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்தால்தான் நல்லது. இதற்கு வேண்டிய திட்டத்தைதான் நாம் வகுக்க வேண்டும். அதையேதான் திட்டத்தை சமர்ப்பித்த மகலநேபிள் போன்ற அறிவாளிகள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், அறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்தை நாம் திட்டங்களில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. இதன் மூலம் நமது நாட்டின் கைத்தறி பிரச்சினையை தீர்த்துக்கொள்ளலாம். கைத்தறியை அழித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. மற்ற மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய அளவைவிட நம் மாகாணத்தில் அதிகப்படியான கைத்தறிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் அவர்களுடைய தொழிலையும் பாதுகாக்க வேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை. அதனால் இன்றைய நிலைமையில் பவர் தறிகள் அவசியம் இல்லை. அதனால் இந்தக் கொள்கையைப்பற்றி சட்டசபையில் கருவாக மந்திரி பதில் சொல்லவேண்டும். அதுவும் தெளிவாக சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

27th September 1956] [Sri T. S. Ardhanari]

அடுத்தபடியாக கைத்தறிக்கு உண்மையாகவே பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றால் நூலின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கைத்தறிக்காரர்கள் நன்றாக வாழ முடியாது. நூல் விலையை முதலில் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதிகப்படியாக லாபம் வைக்காமல் கைத்தறிக்கு அதிகப்படியான நூலை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI G. GOVINDAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு 12-39 P.M.
நாட்டிற்கு பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் விசைத்தறி வேண்டாம் என்றும், கைத்தறிதான் வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போட்டிருக்கும் துணியைப் பார்த்தால் அவர்கள் மில் துணி போட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அவர்கள் கைத்தறி துணி போடுவதில்லை. மெஜாரிட்டியாக உள்ளவர்கள் கைத்தறி துணிகளையே போடுவதில்லை. விசைத்தறி வந்தால் நாட்டிற்கு பாதகம் வந்து விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களே விவசாயத்திற்கு விசை வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரஷ்யாவைப் பாருங்கள் அங்கு விசையை உட்யோகப்படுத்தி எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள், அதைப்போலவே நமக்கும் விசையைக் கொடுக்கவேண்டும். அதன் மூலம் விவசாயத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விசையை துணிக்கு வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் கைத்தறி பாதிக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆனால் நான் கேட்கிறேன், அவர்கள் கைத்தறிக்காரர்களைப் பற்றியும் கைத்தறிவைப் பற்றியும் சரியான கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்களா என்று. ஒரு ஊரில் ஆயிரம் தறிகள் இருந்தால் இரண்டாயிரம் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் பலர் விசைத் தறி வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மக்கள் பேரில் அதிகப்படியான செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

பரமக்குடி போன்ற இடங்களில் நெசவாளர்கள் எல்லோரும் தங்களுக்கு விசைத்தறிதான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு செளராஷ்டிரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். விசைத்தறி வைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஏகோபித்து தீர்மானம் செய்து அதையும் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். விசைத்தறி வைப்பதனால் கைத்தறி பாதிக்காது. மற்றும் விசைத்தறி அமைத்தால் அதிகப்படியான சம்பாத்தியம் கிடைக்கும் என்று கூட அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இதில் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதை சொல்ல வேண்டும். விசைத்தறி வைப்பதன்மூலம் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவில் லாபம் கிடைத்தால் அதை வைப்பதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

ஆகையால் நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அவசியம் விசைத்தறிகளைக் கொண்டு வந்து நாட்டின் துணி உற்பத்தியைப் பெருக்கி, கைத்தறித் துணிக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை கூட்டுறவு முறையில் செய்து கொடுக்கும்படியாகச் சொல்லிக்கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக சபைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI N. RATHINA GOUNDER :** மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே, இன்று கதருக்கு நாட்டில் எப்படி மகிமை வந்ததோ அதேமாதிரியாக கைத்தறித் துணிகளும் மகிமை பெற்று வருவதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். சர்க்கார் இதற்காகச் செய்து வரும் காரியங்களை எல்லாம் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இப்பொழுது விசைத்தறிகளைப் பற்றிப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அபிப்பிராயம் விசைத்தறிக்குச் சாதகமாகத்தான் சொல்லவேண்டும். ஒரு பெரிய வேலையைச் செய்யும்போது மக்களின் கை உழைப்பைக் கொண்டே செய்வதானால் காலம் அதிகம் ஆகும். புல்டோசர்களைக் கொண்டு எப்படி

[Sri N. Rathina Gounder] [27th September 1956]

அதிகமான நிலத்தைக் குறைந்த செலவில் மேடுபள்ளங்களை நிரவியின் ரேமோ அப்படியே விசைத்தறிகளின் மூலம் குறைந்த செலவில் அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்காக எல்லாவற்றையுமே விசைத்தறிகளாக மாற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நம் நாட்டில் மக்களுக்கு உடை மிகமிக அபிமானம். நமது ராஜ்யத்தில் காஞ்சிபுரம், மதுரை, சேலம், கரூர் முதலிய இடங்கள் எல்லாம் கைத்தறி நெசவுக்கு பெயர்போன இடங்கள். அதிலும் குறிப்பாக நெசவு சிலையை கரூரில் 20 நம்பர் நூல் வொயிலும் நான் நெசவு செய்கிறார்கள். அங்கே நெய்யாப்படுகிற பெட்டித், துண்டு முதலியவைகள் எல்லாம் உயர்ந்த காலமானவை என்பதை இந்தியா பூராவும் நாம் புகழுகிறோம். அங்கே பதிலாயிவம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கைத்தறி வேலை செய்கின்றவர்கள் அழகத்தை துறையில் இன்னும் உயர்ந்துவிடவில்லை. ஏற்கெனவே சட்டசபையில் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் இவ் விஷயத்தில் கொஞ்சம் தயவு கூர்ந்து செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால் கரூரில் நூறு பாக்டரிசன் இருக்கின்றன. அதில் பல அயர்களைக்கொண்ட கைத்தறி யாளர்கள் வேலை செய்கின்றனர். அதுவும் அனல் சிலர் தனியாக நூல் வாங்கிக் கொண்டு தங்கள் வீட்டிலேயே பாவு போட்டு நெய்கின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். தங்கள் நெய்கின்ற தலையை எடுத்துப் போய் விற்க அமைச்சர் இல்லாமையினாலும், பெருமான பஸ் வசதி இல்லாததாலும் இவர்கள் தங்கள் வாங்கிய பாக்டரிக்காரர்களிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஏறுவையை உயர்த்து கொண்டு அவர்களும் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். சாப்பாட்டுக்கு வழி இல்லாததால் இவர்கள் அதைக் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அங்கே சர்க்கார் இந்தமாதிரி ஏழை கைத்தறிக்காரர்களுக்கு எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் மார்க்கெட்டிங் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு முதலில் நூல் வாங்கப் பணம் கொடுத்து, பின்னர் நெய்து வருகின்ற துணியையும் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படியே இதுதான் உற்பத்தி பெருகும். அதே மாதிரியாக சர்க்காரே கூட்டுறவு முறையில் பாக்டரிசன் ஏற்படுத்தவும் வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-45
p.m.

*Sri K. R. VISWANATHAN: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இன்று விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் பிரச்சனை தமிழ்நாட்டில், பீதியை கைத்தறிக் காரர்களிடையே உண்டாக்கி இருக்கிறதென்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் திட்டமானது இந்திய சர்க்காரின் கொள்கையாக இன்றைக்கு வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்திய சர்க்காரின் கொள்கை நமக்குத் திட்டவாட்டமாகத் தெரியும். முன்பே கனா போட்ட வேஷ்டி, புடவை முதலிய ரகங்களையாவது கைத்தறிக் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கவேண்டுமென்று நாம் செய்த தீர்மானத்தை அவர்களால் ஏற்க முடியவில்லை. கைத்தறிக் காரர்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து எவ்வித அனாதாபரமம் வரவில்லை என்பதைக் கண்டு நாம் ஆயாசப்பட்ட வேண்டியதில்லை.

சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் கைத்தறியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானது. இந்தச் சமயம் சென்னை மாநிலத்தில் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகிறது? விசைத்தறிகளைப் புகுத்தப்போகிறவர்களை என்பது தான் கேள்வி. இதைப்பற்றி இங்கே இருக்கும் அமைச்சர்களும் பலபல கருத்துக்களை வெளியிட்டுக்கொண்டே போவதனால் கைத்தறியாளர்களின் பயமும், பீதியும் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. உதாரணமாக சென்ற திங்களில் உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் நடந்த கூட்டத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். விசைத்தறியைப் புகுத்தும் பிரச்சனையை சர்க்கார் தங்களுடைய சொந்தப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விசைத்தறியைப் புகுத்துவதால் நெசவாளர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டால் உடனேயே அதைக் கைவிடுவதற்கு நாங்கள் பின் வாங்கமாட்டோம் என்று கூறினார்கள். அப்படி அவர்கள்

27th September 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

கூறியதில் இருந்து சென்னை அரசாங்கம் விசைத்தறியைப் புகுத்த முன் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி புகுத்துவதில் ஏதாவது தவிர்க்க முடியாத துன்பம் ஏற்பட்டால் அதைக் கைவிட இருக்கிறார்கள் என்றுதான் அறிந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அடுத்த நாள் “நாங்கள் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை. சென்னைத் தற்களில் புகுத்துவதாக எண்ணம் கொள்ளவில்லை” என்பதாக நிதி மந்திரி பேசியதாகச் செய்தித் தாள்களில் வெளிவந்திருந்தது சந்தேகத்தை அதிகப்படுத்திவிட்டது.

உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் இருபதாயிரத்துக்குக் குறையாமல் தறிகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற கைத்தறிநெசவாளர்கள் எல்லாம் அச்சம் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆணைக்குட்பட்டு விசைத்தறிகளைப் புகுத்தப்போகிறார்கள். அதனால் ஒரு தறிக்கு ஒரு ஆள் வேலை இல்லாமல் போவதாகக் கொண்டாலும் இருபதாயிரம் பேர் வேலையற்றுப்போகக் கூடிய நிலைமை உண்டாகப் போகிறது என்கிற அச்சம் அவர்களை ஆட்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நம் சென்னை அரசாங்கம் விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் பிரச்சனையை நன்றாக ஆலோசித்து அதை ஏற்காமல் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் 12
அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய P
தீர்மானத்தில் ஒரு அம்சம் இந்திய சர்க்காருடைய மாற்றப்பட்ட ஜவுளி சம்பந்தமான கொள்கையை நிராகரிக்கவேண்டுமென்பது. அதாவது அதைத் தள்ளிவிட வேண்டுமென்பது. இரண்டாவது அம்சம் போதிய நூல் கைத்தறிக்காரர்களுக்குக் கிடைக்காததால், அத்துறையில் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவர்களுடைய வேலை துவக்கப்படாமல் நூல் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்பது.

இங்கே சற்று முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்களில் சிலர் “சர்க்காருக்கு இதைப் பற்றியே கொள்கை இல்லை. அல்லது கொள்கை என்ன என்று புரியவில்லை” என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருக்குக் கொள்கை இல்லாமல் இல்லை. உறுதியான கொள்கை இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கை என்ன வென்றால் கைத்தறிக்குப் பாதகமானது எதையும் செய்யக்கூடாது என்பது தான். அவர்கள் சுபிட்சமாக வாழக் கூடிய வசதிகளையே செய்வது என்பதுதான். அதற்காகவே சொஸைடிகள் பல ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. பெரும்பாலான அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணமும் கைத்தறிக்காரர்கள் நல்ல முறையில் தங்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டு வாழவேண்டுமென்பதுதான். இவ்விஷயத்தில் இந்திய சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்தாலும் இந்தக் கொள்கைக்கு ஒன்றும் முரண்பட்டதாக அவர்களும் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள். மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையும் இந்தக் கொள்கைதான் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் போது அவை இந்தக் கொள்கைக்கு சாதகமானதா, முரண்பட்டதா என்பதில் அபிப்பிராயபேதம் ஏற்படலாம். இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் கொள்கையும் கைத்தறிக்காரர்களுக்குப் பாதகம் அளிக்காதவாறு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இன்னும் செலுத்துவார்கள். இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருடன் விவாதங்கள்கூட நடைபெற்று வருகின்றன.

மற்றொரு விஷயத்தைக் கூட சொல்ல விரும்புகிறேன். கடைசியில் பேசிய அங்கத்தினர் மத்திய அரசாங்கம் தங்கள் கொள்கையையோ, வேறு நடவடிக்கையையோ அல்லது திட்டத்தையோ நம் சர்க்கார் மீது திணிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒன்றுமில்லை. சில விசைத்தறிகளைப் புகுத்தும் விஷயத்தில் கூட கட்டாயம் ஒன்றுமில்லை. அரசாங்கம் எது பொது நன்மைக்கு உகந்ததோ அதைச் செய்வதில் எந்த விதமான தீர்ப்புமில்லை கிடையாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டது

[Sri M. Bhaktavatsalam] [27th September 1956]

போல் கம்ப்யூஸிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் கைத்தறியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கும் ஏகோ விசைத்தறி புதிய கொள்கை ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. விசைத்தறியை புகுத்த அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது. அதனால் கைத்தறியாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று சொல்லுகிறேன். கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கைத்தறிப் பிரச்சினையிலேயே கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஒரு அம்சத்தை மட்டும் பார்க்கிறார்கள். எந்த விதத்திலும் கைத்தறியாளருக்கு பாதிக்கம் அல்லது அபத்தி வேண்டாம், ஏதாவது வரக்கூடுமென்று ஒரு அச்சம் இருந்தால்கூட, என் அதைச் செய்ய வேண்டும். பரிசுஷர்த்தமாக இருக்கலாம், ஒருக்கால் எந்த விதத்திலாவது அபத்தி வரக்கூடியதாக இருந்தால், ஒன்றுமே செய்யாமல் இருக்கலாம் என்ற ஒரு கண்ணோட்டத்தோடு அவர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

கைத்தறியாளருக்கு நல்ல ஊதியம் கிடைத்து, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிக்கு வேண்டிய நூல் கிடைத்து, துணியையும் நன்றாக உற்பத்தி செய்து, அவர்கள் அந்தத் துணியை விற்கவேண்டுமென்றால், துணி வாங்குகிறவர்களுக்கு வசதி இருக்கவேண்டும். வாங்குகிறவர்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றவாறு துணி விலை இருக்கவேண்டும். அதற்கு மீறினால், எவ்வளவு தான் நாம் கரை ஒதுக்குவது போன்ற விதிகளை ஏற்படுத்தினாலும், உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற துணி எப்படியிருந்தாலும், சொல்லுகின்ற அளவு கூறுகின்ற விலைக்கு வாங்கவேண்டுமென்று பொதுமக்களை நாம் நிர்ப்பந்திக்க முடியாது. பொது மக்கள் கைத்தறியாளர்கள் உள்பட எல்லோருக்கும் எஜமானர்கள். பொது மக்களுக்கு துணி வசதியாக கிடைக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்களில் சில பேர்கள் கைத்தறித் துணியைக் கட்டுவதில்லை என்று எனக்குப் பின்னால் இருக்கின்ற கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல. விரும்பும் போன்று அனுஷ்டித்து கைத்தறித் துணியை கட்டுவது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. மக்கள் அனைவரும் கைத்தறித் துணியை கட்ட வேண்டுமென்பது தான் நம்முடைய லட்சியம். ஆகவே எல்லோரும் கைத்தறித் துணியை கட்டினால் தான் கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிரந்தரமான ஒரு கேஷமம் ஏற்படும். துணி விலை மலிவாக இருக்கவேண்டும். துணியும் உயர்ந்த ரகமாக இருக்கவேண்டும். விலை மலிவாக இருந்தாலும் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் ஒன்றோடொன்று இணைத்து சமாளித்து எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்பது தான் இப்பொழுது நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்தவேண்டிய விஷயம். எப்படி விசைத்தறி புகுத்தப்பட்டால் கைத்தறிக்கு ஆபத்த வரக்கூடுமென்று பல விதமாக அச்சப்படுகின்றார்களோ, அந்த அச்சத்தினால் அதை எதிர்க்கின்றார்களோ, அதே மாதிரி மற்றொரு சாரார்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். நூல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. நூல் விலை குறைந்தால்தான் கைத்தறியாளர்களுக்கு பலன் ஏற்படும். துணி அதிகமாக உற்பத்தியாக வேண்டுமானால் நூல் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். நூல் அதிகமாக வேண்டுமென்றால், கையினாலே நூற்கின்றதை ஆதரிப்பவர்கள் சிலர், அதிலே ரொம்ப அக்கரை கொண்டவர்கள் சிலர், தீவிரமாக கவனம் செலுத்துகிறவர்கள், ஒரு வாதம் எழுப்புகிறார்கள். “இன்னும் அதிகமாக வேண்டிய நூல் எல்லாவற்றையுமே நாங்கள் அம்பர் ராட்டையிலே நூற்று விடுகிறோம். வேறு புதிதாக மில்களில் நூற்பு expansion கூடாது” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கைத்தறியாளர்கள் பின்னால் தங்களை பாதிக்கக்கூடியது எதுவாக இருந்தாலும் அது வேண்டாம் என்ற ஒரே கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள். அந்த ஒரு அம்சத்தைக் கொண்ட கண்ணோட்டத்திலேயே பார்த்தால், அது அப்படித்தான் தோன்றும். அந்த ஒரு கண்ணோட்டத்தையே வைத்துக் கொண்டு நாம் கொள்கையை நிர்ணயிக்க முடியாது. நூல் அபிவிருத்தியை பொறுத்த மட்டில், ஓரளவு காராட்டையினால் நூல் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்தலாம், ஆனால் எல்லாவற்றிற்குமே அதை நம்பி இருப்பது சரியல்ல என்பதுதான் அரசாங்கத்தின்

27th September 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தினியை கொள்கை. அவ்வாறேதான், பொதுவாக மத்திய அரசாங்கமும் திட்டம் வகுப்பது என்றால், இன்று வேண்டியதை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது சரியல்ல, ஐந்து ஆண்டுகளிலே வேண்டிய தேவை என்ன என்பதை கருத்தில் கொண்டுதான் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். உணவு உற்பத்தியிலும் சரி, ஆணி உற்பத்தியிலும் சரி, முக்கியமான தேவை எவ்வளவு, எதிர்காலத்தில் எவ்வளவு வேண்டும், இன்று எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது, அதை எப்படி திட்டம் போட்டு சமாளிப்பது என்பதெல்லாம், எவ்வளவு திட்டமாக வகுத்து நிறைவேற்றக்கூடிய எந்த அரசாங்கமும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். அவ்வாறு கவனிக்கும்போது, நாட்டின் தேவையெல்லாம் கணக்கெடுத்து இன்னும் 170 கோடி கெஜம் துணி அதிகமாகத் தேவைப்படுமென்று மத்திய அரசாங்கம் கருதுகிறது. நம் தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதிலே இப்பொழுது மில் நூலைக்கொண்டே எப்படி கைத்தறித் துணி உற்பத்தி ஆகிறதோ அதே மாதிரி 70 கோடி கெஜம் வரை மில் நூலைக்கொண்டே கைத்தறியிலே துணியை உற்பத்தி செய்து சமாளித்துவிடலாம் என்றும், கைராட்டையை அதிகப்படுத்தி அந்த நூலைக்கொண்டு கைத்தறி துணி உற்பத்தி செய்து மற்றும் 30 கோடி கெஜம் வரையிலும் சமாளித்துவிடலாம் என்றும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாக 170 கோடி கெஜம் துணியில், சாதாரண கைத்தறிகளின் மூலம் 100 கோடி கெஜம் வரையிலே உற்பத்தியைப் பெறுக்குவது என்பதுதான் அவர்களுடைய திட்டம். அதற்குமேல் வேண்டியிருக்கும் தேவையில்தான் 20 கோடி கெஜம் வரையில் கைத்தறியாளருக்குள்ளேயே கூட்டுறவு முறையிலே விசைத்தறிகளை வைத்து, கூட்டுறவு இயக்கத்திலேயே அதை நிறுத்தி, அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று கருதப்படுகிறது. இது தவிர 35 கோடி கெஜத்தை automatic looms-களின் மூலம் உற்பத்தி செய்து அதை ஏற்றுமதிக்காகவே பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் திட்டம்.

இப்பொழுது விலை திடீரென்று அதிகரித்திருக்கிறது. திடீரென்று துணி தேவை அதிகப்பட்டுவிட்டது, அல்லது துணி பற்றாக்குறை குறைந்து விட்டது என்பது அல்ல. பற்றாக்குறை இருக்கிறது. எவ்வளவுதான் பதுக்கி வைத்தாலும் இன்னும் துணி உற்பத்தி அதிகப்பட்டால், இந்தப் பதுக்கலுக்கு இடம் இருக்காது. பதுக்கலைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. உற்பத்தி பெருகுமானால் வாங்குகிறவர்களுக்கு வசதியாக விலை ஏற்றமில்லாமல் துணி கிடைக்கும். ஏற்றுமதி தற்காலிகமாகக் குறைந்திருக்கலாம். அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இங்கே அதிக விலை ஏற்பட்டால் ஏற்றுமதி குறையலாம். நம் முடைய வியாபாரம் பெருகவேண்டும். நம்முடைய ஏற்றுமதி அதிகரிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய களரகத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களெல்லாம் நாம் போட்டிருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் நமக்குப் பணம் தேவை. ஆகவே இன்னும் துணி போன்ற சாமான்களை எவ்வளவு தூரம் நாம் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோமோ, அவ்வளவு நமக்கு அன்னிய செலவாணி கிடைக்கும். நம் நாட்டுத் துணிக்கு அன்னிய நாட்டில் மோகம் இருக்கிறது, தேவை இருக்கிறது, விலை இருக்கிறது. பொதுவாக நாட்டின் தேவை, மக்களுடைய பொருளாதார நிலை அபிவிருத்தி இதையெல்லாம் கருதிதான் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இப்பொழுது சில ஆண்டுகளாக செஸ் நிதியின் மூலம் கைத்தறிக்கு உதவி அளித்துள்ளார்கள். ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று பிரசாரத்திற்காகச் சொல்லலாம். ஆனால் கைத்தறியாளர்களே அதை உதவிச் சொன்னாலும் சரி, நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன், எந்தக் கொள்கையும் கைத்தறியாளருக்கு சிறிதளவும் பாதிக்க ஏற்படாத வகையிலே நிறைவேற்றப்படும்.

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[27th September 1956

வந்தோ ஒரு அமைச்சர் இப்படிச் சொன்னார், மற்றொரு அமைச்சர் வெறு விதமாகச் சொன்னார், அமைச்சர்களுக்குள் முரண்பாடு இருக்கிறது என் நெல்லாமை சொல்லப்பட்டது. அப்படியெல்லாம் - ஒரு முரண்பாடும் இல்லை. யார் எதைச் சொன்னாலும் இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்வதான் அதன் மேல் அபிப்பிராயம் கூறியிருப்பார்கள்.

1-02
p.m.

இரண்டாவதாக அவர் நூலேபயற்றி சொன்னார். நூல் விலை அதிகப்படுகிறது என்றும் சொன்னார். கைத்தறிக்காரர்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படும் வகையில் இந்த அரசாங்கம் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யாது. இதைத்திற்பியும் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டு வருகிறது. அந்த அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கம் சொன்னபடி ஒரு அவசரக் குத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் நூல்களை மார்க்கெட் ரேட்டுக்கு வாங்கி அதாவது அதிகப்படியான விலைக்கு வாங்கி குறைந்த ரேட்டுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்த சொசைட்டிக்கு 100-க்கு 50 பங்கு வீதம் மத்திய அரசாங்கம் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியும், அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றும் பூராவையுமே அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த திட்டம் சீக்கிரத்தில் நிறைவேறும் என்று தோன்றுகிறது. மற்றொரு திட்டமும் இருக்கிறது. அதையும் செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மில்களிலிருந்து நூல்களை நேரடியாக வாங்கி குறைவான விலையில் கொடுக்கவும் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டையும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்படி நூலை வாங்கி எப்படி அதை விநியோகம் செய்வது என்பது இன்னும் பைனலைஸ் ஆகவில்லை. இதுவும் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி நூல் விலைகள் அதிகரிக்காமல் இருக்கவும் அதிகரிப்பதைத் தடுக்கவும் இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் யோசித்து நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஆகவே சலாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த தீர்மானத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஆகவே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

27th September 1956]

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியது எனக்கு சரியாக விளங்கவில்லை. விசைத் தறியைப் புகுத்துவதை அவர் ஒத்துக்கொள்கிறாரா அல்லது ஒத்துக்கொள்ளவில்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி அவர் தெளிவாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை இது சம்பந்தமாக என்ன என்பதைத் தெளிவாக தெரியப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விசைத் தறியைப் புகுத்துவதை ஒப்புக்கொள்ளப் போகிறார்களா அல்லது அதை கைவிடப்போகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விசைத்தறி விசைத்தறி என்று மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டாம். கைத் தறிக்காரர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாதவாறு இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். விசைத்தறி விசைத்தறி என்று அடிக்கடி மந்திரம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டாம் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் வாய்ளவில்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர கைத்தறிக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையான நேக்கம் அவருக்கு கைத்தறிக்காரர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றிருந்தால் இப்பொழுது 10 அல்லது 11 மாதமாக ரிபேட் கொடுக்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதைச் சொசைட்டிகள் மூலமாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் வாயளவில் பேசாமல் அங்கு கைத்தறிக்காரர்களுடைய நன்மைக்காக வேலை செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : I am not withdrawing my resolution. The Minister's reply has been thoroughly unsatisfactory and absolutely non-committal. He simply said that the Government would do everything in the interest of handloom weavers, when specific problems had been posed. So I want to exercise my right of reply.

MR. SPEAKER: The discussion will be continued on the next non-official day. The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

1-07
P.M.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

159. Notification issued with Memorandum No. 44185-M/55-3, dated 16th June 1956, regarding exemption of certain kinds of precious stones from the tax payable under section 3 (2) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.

160. Notification issued with G.O. No. 2454, Revenue, dated 18th June 1956, regarding amendment with reference to the powers of assessing authority.

[27th September 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 251 asked by Sri V. R. Nagarajan (on behalf of Sri K. Aranganathan) at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th September 1956, page 385 supra.]

Progress of lignite investigations at Neyveli.

Pumping tests were undertaken at Neyveli in order to find out whether it would be feasible to lower the pressure surface of the artesian aquifers below the lignite bed sufficiently to permit the safe mining of the lignite and to determine the pattern of wells and their spacing for large scale mining. The tests began on 29th February and with 20 pumps working, the pressure level was drawn down from 60 feet to 219 feet below the surface as against 260 feet considered necessary for safe mining. The pumping was suspended temporarily to permit the development of additional wells and installation of more pumps. It was resumed on 22nd June and on the 26th June with 25 large capacity pumps and four smaller capacity pumps in action, giving a total discharge of about 26,000 gallons per minute, the pressure surface came down to 267 feet in the centre of the pumping grid area, i.e., well below the bottom of the lignite seam. But further pumping experiments could not be continued to determine the pumping pattern for large scale mining, as power supply was not satisfactory and some of the pumps went out of order. The tests have however proved beyond doubt that the artesian aquifer could be controlled and kept at the desired level by suitably regulating the pumpage to facilitate safe mining of the lignite. The main object of the pumping tests having thus been achieved, it has been decided to go ahead with the implementation of the project. In pursuance of this decision, orders for part of the mining equipment for the initial removal of overburden has already been placed and the excavation of the first out of the mine will be started as soon as the equipment ordered has been received at site. Tenders for specialized mining machinery for the further development of the mine and winning of lignite are under scrutiny. Further pumping experiments will be conducted later to determine the most economic pattern, numbers and spacing of pump wells for the actual mining, and to study the time which is likely to be taken for the artesian aquifers to build up pressure, in the event of any of the pumps failing during mining. On the basis of these further tests, the system of ground water control for mining will be finalized.

27th September 1956]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 255 asked by Sri S. Ramalingam (on behalf of Sri P. Jeevanandam) at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th September 1956, page 388 supra.]

G.O. Ms. No. 352, Finance, 29th February 1956.

Allowance—House rent allowance—Continuance of the scheme for another year from 1st April 1956—Orders issued.

READ—the following paper :—

G.O. Ms. No. 344, Finance, dated 24th February 1955.

Order—No. 352, Finance, dated 29th February 1956.

The Government sanction the continuance of the scheme of house rent allowance to Government servants for a further period of one year from 1st April 1956 at the rates detailed in the Annexure to this order.

(By order of the Governor)

M. G. BALASUBRAMANIAN,
Deputy Secretary to Government.

To the Accountant-General, Madras.

- .. the Pay and Accounts Officer, Madras.
- .. the Departments of the Secretariat (all sections).
- .. the Heads of Departments.
- .. all Collectors.
- .. all District Judges.
- .. all District Magistrates.
- .. the Hon'ble Chief Justice (with covering letter).
- .. the Secretary, Madras Public Service Commission, Madras (with covering letter).
- .. the Tribunal for Disciplinary Proceedings.
- .. the Director of Information and Publicity.
- .. the Commissioner, Corporation of Madras.
- .. the Chairman, Madras Port Trust.

[27th September 1956]

ANNEXURE.

Name of place and group.	Pay limits of eligibility.	Rates of house rent allowance.
(1)	(2)	(3)
I		
Madras City.		
Motor Vehicle Inspector's office, St. Thomas Mount.		
Office of the Deputy Inspector of Schools, Saidapet and St. Thomas' Mount Ranges at St. Thomas' Mount.		
District Police Office, Chingleput at St. Thomas' Mount.		
Office of the Agricultural Demonstrator, Saidapet at St. Thomas' Mount.		
Police Hospital, St. Thomas' Mount.		
Office of the Section Officer, Public Works Department, Saidapet at St. Thomas' Mount.		
Staff of the Co-operative Department stationed at St. Thomas' Mount.	(i) Government servants in receipt of a pay of less than Rs. 40 per mensem.	Rs. 7 per mensem.
The staff of Harijan Welfare School at Mount Battery (in the St. Thomas' Mount Cantonment area).	(ii) Government servants in receipt of a pay of Rs. 40 or more but not more than Rs. 80 per mensem.	Rs. 9 per mensem.
Office of the Regional Transport Officer, Chingleput at St. Thomas' Mount.	(iii) Government servants in receipt of a pay exceeding Rs. 80 but not exceeding Rs. 150 per mensem.	Ten per cent of pay subject to a minimum of Rs. 10 per mensem plus Rs. 2,
Office of the Assistant Inspector of Labour, St. Thomas' Mount.		
Government Coach Building Factory, Chromepet.		
Staff for work connected with the reception and storage of foodgrains for Naval Hanger No. 5 at Chromepet.		
Sub-Registry office and the Government Electricity staff at Pallavaram.		
Tuberculosis Sanatorium, Tambaram.		
Revenue Inspector, Pallikaranai at Tambaram.		
State Insurance Dispensary, Pallavaram.		
Members of the technical and ministerial staff of the Special Armed Police Units, Madras and Tiruchirappalli, stationed at Red Hills.		
Prohibition staff borne on the establishment of City Prohibition Officer, Madras City.		

NOTE.—Those in receipt of a pay exceeding Rs. 150 per mensem but not exceeding Rs. 167 per mensem will be allowed a house rent allowance which together with their pay will give them a total emolument of Rs. 167 per mensem.

II

Mufassal municipalities—Kancheepuram, Vellore, Salem, Coimbatore, Cuddalore, Tanjore, Kumbakonam, Nagapattinam, Tiruchirappalli, Srirangam, Madurai, Dindigul, Tuticorin, Tirunelveli, Palayamkottai, Kozhikode, Palghat, Mangalore, Erode, Tiruppur and Rajapalayam.

Office of the Divisional Electrical Engineer, Commercial cum-Construction Division at Ganapati village, Coimbatore.

Arthur Hope College of Technology, Coimbatore.

27th September 1956]

Name of place and group.	Pay limits of eligibility.	Rates of house rent allowance.
(1)	(2)	(3)
Office of the Deputy Director of Agriculture, Coimbatore.	(i) Government servants in receipt of pay of less than Rs. 40 per mensem.	Rs. 5 per mensem.
Agricultural College and Research Institute, Coimbatore. Forest Engineer, Coimbatore.	(ii) Government servants in receipt of pay of Rs. 40 or more but not more than Rs. 80 per mensem.	Rs. 7 per mensem.
Office of the District Forest Officer, Madurai, West Division, Madurai.	(iii) Government servants in receipt of pay exceeding Rs. 80 but not exceeding Rs. 100 per mensem.	Rs. 9 per mensem.
Tirunagar Colony of the Madurai Co-operative House Construction Society.	(iv) Government servants in receipts of pay exceeding Rs. 100 but not exceeding Rs. 150 per mensem.	Rs. 12 per mensem.
Papanasam Electricity System staff working in Pasumalai Receiving Station.		
Mettur Electricity System staff working in Vellore sub-station.		
District Veterinary Office, Tiruchirappalli.		
Government Mental Hospital, Kozhikode.		
Office of the Special Assistant Rent Reduction Officer, Salem.		
Offices of the Deputy Inspector of Schools, Katpadi Range, the firka Revenue Inspector, the Special Revenue Inspector for loans, Agricultural Demonstrator and the Sub-Registry office, Katpadi.		
Office of the Store-keeper, 11 Grade, of Electricity Department at Katpadi.		
Excise staff at Palanganatham.		
Central Jails at Tiruchirappalli, Cuddalore, Vellore and Salem.		
Presidency Jail for Women, Vellore.		
Paddy Breeding Station, Kankanady, Mangalore.		
Sub-Registry offices at Kakkoti and Chevayur.		
Revenue Subordinate staff with headquarters at Kakkoti or Chevayur and the Prohibition staff at Kakkoti, Nellikode and Chevayur.		
Office of the Deputy Inspector of Schools, Chevayur Range.		

NOTE.—Those in receipt of a pay exceeding Rs. 150 per mensem but not exceeding Rs. 162 per mensem will be allowed a house rent allowance which together with their pay will give them a total emolument of Rs. 162 per mensem.

[27th September 1956]

III

<i>Name of place and group.</i>	<i>Pay limits of eligibility.</i>	<i>Rates of house rent allowance.</i>
(1)	(2)	(3)
Revenue Divisional Headquarters which are neither municipalities nor headquarters of taluks—Ranipet, Malappuram, Uthiyampatti, Ariyalur and Cheranmahadevi.		
All other municipalities and taluk headquarters not included in group II above.		
Willingdon Island	Government servants on a pay not exceeding Rs. 150 per mensem.	Rs. 3 per mensem at a flat rate.
Civilian staff employed in the National Cadet Corps units at Annamalai nagar.		
Non-gazetted Local Fund Audit staff stationed at Annamalai nagar for the concurrent audit of the accounts of the Annamalai University		
Central Jail, Cannanore		
Agricultural Research Station, Tindivanam.		
Special Police Force Dispensary at Sivakasi, Chinnalapatti.		

NOTE.—Those in receipt of a pay exceeding Rs. 150 per mensem but not exceeding Rs. 153 per mensem will be allowed a house-rent allowance which together with their pay will give them a total emolument of Rs. 153 per mensem.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 28th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Fisheries development plan

* 265 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the details of the plan for the development of fisheries under the Second Five-Year Plan; and

(b) whether the Government will be pleased to place the Plan on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) A paper * is placed on the table of the House.

SRI A. RATNAM: இது சம்பந்தமாக அண்மையில் ராஜாஜி ஹாலில் ஏதாவது ஒரு மகாநாடு நடந்ததா? Fishermen's league அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டாடுவார்களா? அவர்களுடைய கோரிக்கை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அண்மையில் ராஜாஜி ஹாலில் ஒரு மகா நாடு நடந்தது. அது fisheries-ஐப் பற்றியது. அதை நடத்தியது மத்திய அரசாங்கத்தினர். அதன் விவரங்கள் என்னிடமில்லை.

Working of co-operative institutions

* 266 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that certain co-operative institutions in the State have been working at a loss even after lending the services of the Departmental Officers to assist them in their proper working; and

(b) if so, the number of such institutions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) Sixty-eight in 1954-55.

Electric power

* 267 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri K. Vinayakam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that electric power is staggered in the Tiruvallur area including Poondi?

[28th September 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: At present, the answer is in the negative. But staggering restrictions were in force during the period 1st April to 29th June 1956 on account of low water storage in the hydel reservoirs. These restrictions are no longer in force.

Maintenance of temples in areas of Travancore-Cochin State to be incorporated in Madras State

* 268 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have sent any communication to the Travancore-Cochin State during the year 1956 with regard to the maintenance of 1,500 temples in five taluks of Travancore-Cochin State that are proposed to be incorporated in the Madras State after the Reorganization of States;

(b) whether this matter was referred to the Central Government for a fair solution; and

(c) whether the Government have been asked to give a share to the New Kerala State for the maintenance of these temples?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) to (c) Under Article 238 (10) & (11) of the Constitution, a sum of Rs. 51 lakhs stood charged on the Consolidated Fund of the Travancore-Cochin State and this was payable by that State to the Travancore Devaswom Board annually for the maintenance of the temples in that State. At a meeting held at New Delhi in May 1956 by the Government of India with the representatives of the Governments of Madras and the Travancore-Cochin, the following decisions have been reached:—

(1) The liability of the Madras Government and that of the New Kerala Government to contribute towards the maintenance of the temples in the areas situated in their respective jurisdictions should be fixed at Rs. 13.5 lakhs and Rs. 37.5 lakhs respectively.

(2) The assets of the Travancore-Cochin Devaswom Board should be divided between the Madras State and the Kerala State in the ratio of 13.5 : 37.5.

9-10
a.m.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, it seems that the Government have written to the Travancore-Cochin Government regarding the maintenance of the temples. May I know whether this Government have received any reply and, if so, why this Government's share has been reduced?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: This is the arrangement which has been agreed to by the representatives of the Government of Madras and the Government of Travancore-Cochin. I do not know what answer the hon. Member expects from me and to which point the hon. Member refers. There is no paper pending with the Government of Madras in this matter.

[28th September 1956]

Construction of Mattioli-Medai Road, North Malabar

* 269 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the stage at which the construction of Mattioli-Medai Road in Chirakkal taluk, North Malabar, stands now?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYATCHI: The work of forming a portion of the road is included in the Second Five-Year Plan. The work will be taken up for execution by the Malabar District Board in due course.

Legislation to restrict one union for one industry

* 270 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bring in legislation to restrict one union for one industry in this State; and

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) It has been decided to finalise the proposals after consulting the State Labour Advisory Board at its next meeting to be held on the 10th and 11th October 1956.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the Hon. Minister says that it will be decided on the 10th October. If all the workers belonging to all unions feel that secret ballot should be taken whenever votes are taken, will the Government agree to it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I did not say that I would decide on the 10th October or that the Government would decide on the 10th October. What I said was that this matter would be put before the Labour Advisory Board at its meeting on the 10th and 11th October. After that, the Government will take a decision. I cannot understand the need for secret ballot on a question like this. Hon. Members should not hesitate to express their independent views on this very important question.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, as the right of association of individuals is guaranteed under the Constitution, and so long as the association is only for non-violent and peaceful purposes and not for disturbing the peace and tranquillity of the State, can the Government restrict the number of unions in an industry? Have the Government consulted legal experts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Regarding the proposal of the Government, there will be no legal difficulty. There is no idea of banning association. The right of association of individuals would not be affected in the least. But the question is, which union should be recognized by the Government for purposes of negotiations, etc.

[28th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, whether this Government will recognize only that union which has got the majority of members? In the case of P. Orr & Sons where there are 220 workers, the Government and the management have recognized only that union which has got 20 members and not recognized the other union which has got 200 members.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member need not anticipate and need not go to specific questions. He may wait till the Bill is published. He may then look into the provisions of the Bill, and he will have ample time to offer his comments when that Bill comes up for discussion in this House.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether the Government will bring forward that important Bill in the next session of this Assembly in October?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the hon. Member is aware of the time-table of the next meeting of the Assembly in October. I do not think he would expect any discussion of this Bill at that meeting.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, this Act is in force in Bombay. Have the Government examined the working of this Act in Bombay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The experience of the Bombay Act is there before us.

Permits for importing medicinal preparations containing spirit.

* 271 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from Sri K. C. Gopalan Unni, M.L.A., in June 1956, regarding the issue of permits for importing spirituous medicinal preparations containing 80 to 90 per cent of alcohol into Palghat from Bangalore and Trichur;

(b) if so, the action taken thereon;

(c) whether it is a fact that permits for the import of Tincture Belladonna and Tincture Hyasima have been given by the Revenue Board to one Sri A. S. Panikkar of Palghat, in May or June 1956;

(d) if so, whether Sri A. S. Panikkar holds any special licence under the Poisons Act of 1919; and

(e) if not, the circumstances under which the permit was issued to him?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes, Sir.

(b) to (e) The entire matter is under the consideration of the Government.

[28th September 1956]

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, my memorandum was given as early as 9th June. Will the Hon. Minister be pleased to say at what stage the enquiry is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The matter is being examined by the Health Department.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, it is reported that nine deaths have occurred in Palghat due to the drinking of a certain alcoholic preparation. The Hon. Minister here comes forth with the answer that certain officers of the Government have issued licences for importing these spirituous medicinal preparations containing 80 to 90 per cent of alcohol. May I know, Sir, if the Government have enquired whether these officers, that is, the Commissioner for Land Revenue, etc., who had issued the licence for getting such dangerous spirituous medicinal preparations, have made any chemical examination of the spirit, and will the Government enquire into the whole matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I am not sure whether the deaths are due to this alcoholic drink. As I said, the whole matter is being examined by the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : From the answer that the whole matter is being examined by the Government, I presume that the licences for the import of Tincture Belladonna and Tincture Hyasima would have been granted to Sri A. S. Panikkar. If so, may I know why within one week of the receipt of application for a licence, the licence was issued? Have the Government looked into the question whether there is a clear violation of the provisions in the Poisons Act of 1919 with regard to the sale of these preparations? What action have the Government taken against the officers who have issued the licence in violation of the provisions of the Act?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is not that the Government have issued the licence. It is the Board of Revenue that has issued the licence. I do not know which clause of the Poisons Act he refers to. We cannot restrict the import of medicinal preparations from abroad and other States. As the High Court said, we cannot restrict imports. The whole matter is, as I said, being looked into.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are the Government aware that the manufacture of allied spirituous medicinal preparations as well as the import of these preparations, which are nothing but coloured arrack, has increased a hundredfold and supplies to the dealers have increased a thousandfold?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I know, Sir, that there is a certain amount of misuse. We have to rectify it. The Act has to be amended. It has got to be done with the permission of the Government of India. The Government of India themselves

[28th September 1956]

are thinking of bringing in amendments to the Central Act. Whatever recommendation this Government could make had already been made.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: It is fairly apparent from what has been going on that permission was granted in a short time—a week after the receipt of the application for licence. If the right to kill can be granted so very soon, why should the withdrawal of that right take a longer time? May I know why the Government are so tardy in preventing the man from killing more people in Palghat?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government are not sure whether the preparations mentioned by the hon. Member have been imported at all. The person who is alleged to have imported it is not in possession of it. That is the information of the Government. Therefore, the whole matter has to be investigated. I do not know whether the stock is with him or the allegations are baseless.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, in my memorandum I have given information regarding 39 cases of this alcoholic spirit lying in the godshed at Palghat. It was found that M. S. Mani and Co. of Bangalore had sent these 39 cases to Palghat addressed to "Self". Will the Government be pleased to state what happened to this stock, whether this stock had been delivered to somebody or whether any special permission has been given for distributing that stuff?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Rajan Medical Stores, Palghat, is the firm alleged to have imported this. But the firm has not yet secured the stock. I do not know where the stock is lying.

9-20
a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, may I know from the Hon. Minister whether he will be pleased to give an assurance that suitable steps will be taken in consultation with Mr. Gopalan Unni, who resides in that place and who has helped the police also to a certain extent in detecting the crime, and other people interested in detecting such crimes and, of course, in accordance with the usual formalities and the provisions of the law?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: All useful information by any hon. Member is welcome and I have no objection to discuss this matter with Mr. Gopalan Unni.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: I think the Hon. Minister is not correct in saying that the whole lot belongs to Rajan Medical Stores. Actually 39 cases of these essences were imported into Palghat and they were lying in the goods yard and nobody came to take delivery of the goods for two months. The matter was communicated to the police. On enquiry it was found that there was no such firm as "M. S. Mani & Co., Bangalore". What has happened to that?

[28th September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said, the whole matter is being examined.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that nowadays more essence-killing shops are existing in Malabar and as a result more people are badly affected by them? In the place where about 10 shops were used to be, now about 100 shops are existing. I believe one of the reasons for the failure of the Prohibition policy of the Government is the existence of these essence shops in Malabar. So, will the Government take note of this fact and rectify the defects as early as possible?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I may inform the hon. Member that under the Spirituous Preparations (Inter-State Trade and Commerce) Control Act of 1956, this Government have already forwarded the draft rules to the Government of India for regulating Inter-State movement of spirituous medicinal preparations through the licensing system and have asked for the delegation of powers to promulgate those rules. A reply from the Government of India is awaited. Unless we take legislative measures, I do not think, it is possible for us to put down this illicit trade.

DR. K. B. MENON: This was a subject of serious discussion when Rajaji was the Chief Minister and I believe then a decision was taken that essences should be completely prohibited. Will the Government now at least see that the sale of essences is completely prohibited?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said, it is not possible in view of the judgment of the High Court.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: At least to remove the cloud of suspicion in the minds of others that the Government are trying to save their Prohibition face by allowing or acquiescing or even encouraging the people to indulge in such trade so that they may not make much of a protest against Prohibition, will the Government at least see that the sale of these lethal essences is put down with a heavy hand?

MR. SPEAKER: The hon. Member should not make such a remark against the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: I am not saying anything against the Government. I only want them to clear off the suspicions in the minds of the people.

MR. SPEAKER: The words like 'suspicion' or 'encouragement' are not the proper words to be used against the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: I want to make the position clear. I do not mean to suspect or encourage anybody. But lest people should suspect, let us make our position quite clear and track down the particular person who has been distributing these lethal essences in Palghat.

[28th September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have already given an elaborate and detailed answer to all the supplementary questions put. But I can assure the hon. Member that the Government are as keenly interested in the enforcement of Prohibition as the hon. Member is and there is no need for my giving an assurance on this matter.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Is it a fact that licences were granted for importing about 6,700 tons of this medicine to a place where only 15 to 20 tons are required in a year?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said before, the Government did not grant the permit. It is the Board of Revenue which has granted it. Under what circumstances, the Board did it, I am not in a position to say just now. The whole matter is being investigated. But I can say that we cannot restrict the import of any medicinal preparations into the State, as such restrictions are considered to be illegal by the High Court.

Preventive and curative measures for the death of cattle in Kollegal taluk

* 272 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cattle that died during the last two months in the Kollegal taluk;

(b) the causes for the death; and

(c) the preventive and curative measures taken by the State Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The number of deaths on the whole is 330 for the period June and July 1956. Out of these, 8 have died due to foot-and-mouth disease. The remaining 322 are due to "other diseases".

(b) the causes for the death are mainly acute scarcity of food and water due to failure of rains.

(c) The Veterinary Disease Investigation Officer (Cattle) visited the area and investigated. The Deputy Director of Animal Husbandry, Key villages in charge of Livestock, visited the villages from 8th to 10th of August. Two hundred and one animals were treated. As there is no suitable vaccine against foot-and-mouth disease and as the mortality due to those diseases is rare, no vaccination could be taken up. The District Veterinary Officer had been instructed to send fortnightly reports on the condition and take preliminary measures against contagious diseases. Arrangements have been made to shift the cattle from one forest to another where grazing facilities may be available and to supply fodder from surplus areas. It is expected to prevent further cattle mortality.

[28th September 1956]

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : The figure of '330' given by the department is too low. May I know whether the cattle that died in the reserved forests has been excluded as the bulk of the cattle mortality has taken place in the reserved forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have only given the figures that I have with me.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH : The figure as it stands, seems to have been compiled on a village-wise basis and the bulk of the cattle died in the reserved forests. Sir, it has been noticed that the dead carcasses have been transported in a large number of lorries and it has been a flourishing trade for merchants dealing in hides and skins. Therefore, may I know whether it is not advisable to ask the concerned authorities to collect the figures for the reserved forests also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whatever be the number of cattle that actually died, I may tell the hon. Member that the Government have been taking all possible measures to prevent further cattle mortality.

Tour of Acharya Vinobha Bhave

* 272-A Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri K. Vinayakam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the tour undertaken by Acharya Vinobha Bhave is a Government sponsored one;

(b) if so, the expenditure incurred by the Government in regard to his tour in Chingleput district and Madras City; and

(c) whether the Bhoodan movement undertaken by him is in furtherance of the policy of the State Government to solve the problem of redistribution of land between "haves" and "have-nots".

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) I need hardly say that, as far as Sri Vinobhaji is personally concerned, he expects no arrangements to be made for himself by the State Government. Nor did the Government have any occasion to incur any expenditure worth mentioning on his behalf. However, as the hon. Member will no doubt be aware, large parties of people, local as well as from outside, accompany him during his march from village to village and the Government thought it was their responsibility to extend some transport, medical, sanitary, etc., facilities wherever called for. I may also add that, at the time of the Sarvodaya Sammelan, the All-India Basic Education Conference was also held at Kancheepuram for which the Government of Madras were the hosts. As such, we had to make the usual arrangements, including transport. For all these reasons, it is found that a sum of Rs. 1,689-4-3 was spent on transport arrangements in the Chingleput district, and

[28th September 1956]

an expenditure of Rs. 348-8-6 was incurred by the Public Health Department who deputed the Epidemic Control Van to follow the party. There was no occasion for any expenditure in the Madras City.

(c) No, Sir.

9.30 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it not a fact that the Government welcome the Bhoodan movement started by Acharya Vinobha Bhave and is it also not a fact that the Government have contributed a thousand acres to this movement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The Government welcome the Bhoodan movement and there is no question about that.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know what was the expenditure incurred by the Government in playing host to the organizers and participants of the Sarvodaya Sammelanam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI R. S. ARUMUGAM : வினோபாஜியின் பாத யாத்திரையினால் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் ஒரு சுமுகமான நிலைமை ஏற்பட்டுவருகிறது என்பதை யாரும் அறிந்ததே. அவர் பீஹார் மாகாணத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோழுது பீஹார் சர்க்கார் அவருக்கு போதுமான பண வசதி மற்ற வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுத்து பீஹார் மாகாணத்தில் ஒரு சுமுகமான நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள். அம்மாதிரி நம் ராஜ்ய சர்க்காரும் வேண்டிய பணம் கொடுத்து உதவி ஒரு சுமுகமான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

MR. SPEAKER : That is not a supplementary question—it is only an argument.

SRI P. G. MANICKAM : தானமாகப்பெறும் நிலங்களிலே 3-ல் ஒரு பங்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வினோபாஜி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது 3-ல் ஒரு பங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை கவனிப்பதற்கு ஆங்காங்குள்ள காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏக்களையும் அந்தக் கமிட்டியில் நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட பூதானக் கமிட்டிக்கு அரசாங்கத்தார் ஆலோசனை கூறுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a Bill pending before this House and the Bill is now before the Select Committee, and the suggestions made by the hon. Member will be considered by the Select Committee.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government believe that the whole land problem will be solved with the help of Bhoodan movement?

[28th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I know that the Communists have no belief in this movement and that was their attitude also with regard to the Satyagraha movement of Mahatmaji even though they might have changed their views now. I do believe that a proper atmosphere can be created by this movement.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it not a fact that while this Government is more generous towards this movement of Vinobaji than the Government of other States, the Government Party is less generous in donating lands than the members of Government Parties in other States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I was not able to follow the question.

MR. SPEAKER : Please repeat your question.

SRI M. NARAYANA KURUP : I wish to know why members of the Congress Party which is the ruling party are not so generous in donating lands to this movement even though the Government as such are very generous towards this movement started by Vinobaji?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government are not concerned with that question here. The question raised here is with reference to the expenditure incurred by Government in connexion with the Padha Yatra. Therefore the question raised by the hon. Member does not arise at all. After all it is the concern of individuals and I do not think the Government can influence them.

SRI M. PALANIYANDI : ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக கிராமங்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யக்கூடிய ஒரு பெரியார் விஷயத்தில் பணம் செலவழிக்கப்பட்டதா என்றெல்லாம் கேள்வி மூலம் கேட்பதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைக் கேட்பதுதான் நல்லது. அதன்மூலம் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இதுபற்றி என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதை பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

SRI G. GOVINDAN : பூமி தானத்தில் வினோபாஜி அவர்கள் பணக் காரர்களிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கி ஏழைகளுக்கு பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்காரின் புறம்போக்கு நிலங்களை வினோபாஜி அவர்களிடம் கொடுத்து ஏழைகளுக்கு அந்த நிலங்கள் கிடைக்கும் படி சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பூமிதான இயக்கத்திற்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, Acharya Vinobha Bhave has requested all donors to contribute one-sixth of their lands for the Bhoodan movement. Inasmuch as the Government approve of this policy, will the Government donate 1/6th of the land which they possess?

[28th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not only one-sixth. The entire land belongs to the community. The conception of the Bhoodan movement is that land should belong to the community. As far as the Government lands are concerned, they already belong to the community, and therefore there is no question of community making a donation to community.

SRI N. K. PALANISAMY : The Hon. Minister was saying that Communists had no belief in the movement. While I appreciate his remarks, at the same time, I wish to know why the Government have failed to distribute 25 lakhs of acres land which they have got to landless poor when they have belief in this movement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really surprised at the ignorance of the hon. Member with regard to the extent of cultivable land available for distribution with the Government. Wherever cultivable land is available it is being distributed, and if the hon. Member wants to shut his eyes or ears to that the Government cannot help it.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know from the Hon. Minister whether the lands that are being donated are being distributed then and there, and if so, what is the method adopted in the matter of distribution of lands, and whether the Government have anything to do with the distribution of lands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. It is not being distributed then and there. It is only with reference to that we are contemplating legislation and that legislation which deals with the distribution of land is now before a Select Committee.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister imported much heat into a thing that did not deserve it. I would like to know from him whether he is aware of the fact that the Hon. Minister for Revenue who is in charge of Land Revenue portfolio was unable to give the actual extent of land that had been distributed during the last five years by the Government and whether the Government are prepared to place a statement on the floor of the House in that connexion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, if a separate question is put. I certainly cannot carry the figures with regard to the extent of land distributed during the last five years; nor can the Revenue Minister do that. But I am unable to agree with the suggestion made by one of his very learned colleagues in the Communist Party that there are 25 lakhs of acres of land available for distribution. That is completely wrong.

SRI K. V. RAMASWAMI : சர்க்காருக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் ஏதேனும் பூமிதானத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? அப்படியானால் அது எவ்வளவு?

[28th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் நிலங்கள் பூமிதானமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. எங்கு விவசாயம் செய்யமுடியுமோ அங்கெல்லாம் நிலங்களை மக்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கை என்று இங்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் விவரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM : பூமிதானத்தின் மூலம் கிடைத்த நிலங்களை விநியோகிப்பதற்கு ஒரு மசோதா இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த மசோதா சம்பந்தமாக வினோபாஜி அவர்களின் அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டதா? அவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று ஒத்துக்கொள்கிறாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think this question should be put to the Hon. Minister in charge of that Bill which is before the Select Committee.

SRI K. R. NALLASIVAM : பல இடங்களிலிருந்து நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் தங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கும் உழுவதற்கும் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கோரி விண்ணப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை பூமி தானத்துக்குக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது எனக்கு புரியவில்லை. சர்க்கார் நிலத்தை பொறுத்தவரையில் உழுவதற்காக இருந்தாலும் சரி, வீடு கட்டிக்கொள்வதற்காக இருந்தாலும் சரி, ஏழைகளுக்கு நேரடியாக நிலங்களை கொடுக்கமுடியும். தனி நபர்களிடம் இருக்கிற நிலங்களைப்பற்றிதான் இப்பொழுது பிரச்சனை. இதைத் தான் பூமிதான இயக்கம் தீர்த்துவைக்க முயற்சிக்கிறது.

MR. SPEAKER : Questions Nos. 272-B and 272-C may be taken up together.

Utilization of excess collection made by Trithala Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society

* 272-B Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

9.40 a.m.

(a) whether the Government have received during the last week of June and first week of July 1956 any representations from the Welfare Committees, Local Fund Dispensary, Trithala, Welfare Committee, Board High School, Kumaranallur and the Yuvajana Samajam, Trithala, protesting against the action of the Government in G.O. No. 1553, Agriculture, dated 16th June 1956 in allotting the entire amount of Rs. 61,065 collected by the Producer-cum-Consumer Co-operative Society, Trithala, as the excess price charged on the rice from the ration card holders of the Trithala firka, during the year of 1947-48 to the Trithala High School, overlooking the claims of all other deserving institutions; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) A telegram, dated 23rd June 1956 and a petition, dated 25th June 1956 have been received by the Government from the President of the Kumaranallur High School Welfare Committee protesting against the

[28th September 1956]

decision of the Government to pay the sum of Rs. 61,065-5-10 representing the excess collection made by the Trithala Producers' cum-Consumers' Co-operative Society to the Trithala High School. No representations from the Welfare Committee, Local Fund Dispensary, Trithala, and the Yuvajana Samajam, Trithala, have been received either by the Government or by the Collector of Malabar.

(b) in view of the representations received from various individuals and associations protesting against the decision of the Government and requesting that the sum of Rs. 61,065-5-10 may be given to other schools also in Trithala firka and that a portion may be spent on other local development works, the Government are re-examining the question of utilizing the above sum and, pending further orders, they have directed the Collector of Malabar not to draw and disburse the sum of Rs. 61,065-5-10 to the Trithala High School.

* 272-C Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any protests from the Welfare Committee, Local Fund Dispensary Trithala, etc., during July 1936 against the orders issued in G.O. No. 1553, dated 16th July 1956, allotting the entire excess amount of Rs. 61,065 collected by the Trithala Producer-cum-Consumer Co-operative Society from the ration card holders to Trithala High School; and

(b) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The attention of the honourable member is invited to the answer furnished to starred question No. 272-B put by Sri K. Madhavan Nambiar, M.L.A., on the same subject.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, the Government have passed orders that the excess collection made from the Producer-cum-Consumer Societies in Ponnani taluk may be utilized for Local Development Works. May I know why the Government took a particular decision with regard to the collections from Trithala firka alone to contribute the entire amount to one High School whereas in respect of other places the Government have passed orders for utilizing the amount for all Local Development Works.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Originally, there was a proposal to construct a bridge and there was a controversy over it. It was found by the Collector that some of the members of the Society were not interested in the construction of the bridge at Chettuvai and then the Collector examined the whole position. The Government took a decision that this application for the benefit of this High School deserved consideration. Therefore, they decided like that.

[28th September 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : I think the society is in existence even now—may be in the form a P.C.C. Society or it might have been converted into some other society. May I know whether the Government have consulted the Board of Directors of the Society or the general body of the Society before taking the decision to contribute the full amount to the Trithala High School fund or will the Government change their decision and ask the Collector to stay the distribution of the amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, as I have stated, in view of the further representations made from various quarters, the entire matter is under examination.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, since this big sum has been received from a multiplicity of card-holders, will the Hon. Minister adhere to the original decision and see that this amount is distributed for public utility works?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may at once assure the hon. Member that the money would not be permitted to be spent on public utility causes. These are not contributions of shareholders and this money represents the excess collections made by the sale of rice.

SRI M. NARAYANA KURUP : Inasmuch as these excess collections cannot be refunded to the original card-holders from whom these were collected, it is but just that it is spent on public utility services, though every individual or every party would not be benefited and inasmuch as the subsequent arrangement itself has created a controversy, will the Government revert to the original proposal of constructing a bridge which is a longfelt need and which will be useful to the general public as a great means of highway.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, it is not practicable to make a refund to the card-holders, but, as I have said, the Board of Revenue is examining the entire matter and on receipt of their recommendations as to the utility of this Fund, the Government will take a decision.

SRI E. T. KUNHAN : സർ, ഇ. വി. സി. സി. സൊസൈറ്റിയിൽ നിന്നായിരിക്കുന്ന സംഖ്യ റേഷൻ കാർഡ് പാവപ്പെട്ടവരക്ക് കൈമാറ്റം നിന്നും വസൂലായിട്ടുണ്ടാണോ. ഗ്രാമവികസ പദ്ധതികൾക്ക് അതുകൾ പകരിച്ചെടുക്കുവാനായിരിക്കണമെന്ന് നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സമിതിക്ക് അതുകൾ നിന്നും തന്നെ വസൂലായിട്ടുള്ള ഈ സംഖ്യ അതതു ഗ്രാമങ്ങളിലെ വികസന പദ്ധതികൾക്കായി വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമോ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கு கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அதிகப்படியாக அரிசிக்கு பணம்கொடுத்து வாங்கியிருப்பதால் அந்த பணத்தையே அங்குள்ள ஏழைகள் நிமித்தம் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம்.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I am glad that the Government are going to re-examine the question. When they re-examine the

[28th September 1956]

question, will the Government take into consideration the opinion of the Board of Directors as well as public opinion in this matter and utilise the amount for the benefit of those areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government will certainly assess public opinion on the part of those concerned with it and then take a decision.

SRI S. RAMALINGAM : மலபாரில் அரிசியை அதிக விலைக்கு விற்பதால் அங்கு அதிகப்படியான பணம் கிடைத்திருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது அரிசி விலை அதிகமாக விற்கப்படுவதால் அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அரிசியை குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தப் பணம் இல்லா மலையே இப்பொழுது அங்கு குறைந்த விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு பொதுவான வசதி ஏற்படக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதாக சர்க்காருடைய உத்தேசம்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, in this case, the best method of assessing public opinion is to consult the general body of the present society. Will the Government ask the Collector to ask the society to convene a general body meeting and assess their opinion.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not entirely agree with the hon. Member that public opinion could be constituted only within the four circles of the general body of the society. It was not merely the members of the general body that purchased the rice at a higher price but also the members of the general public.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : The Hon. Minister has stated that the Government have instructed the Collector of Malabar not to allow the withdrawal of the amount for the purposes stated here. May I know whether the Government will expedite reconsideration of the matter and see that the amount is spent on Local Development Works distributed in all the villages, inasmuch as the people from every village have contributed to the excess payment? May I also know whether the Government would make their fifty per cent contribution because in Local Development works if the public make 50 per cent contribution, the other 50 per cent will be made by the Government and whether such a contribution will be made by the Government before 1st November 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Collector's proposals have been received and the Board of Revenue is examining them. It is not possible to distribute the amount to every village but there are proposals that certain other schools should also have the benefit. There are proposals to carry out certain Local Development works and when such works are undertaken, the Government will make their fifty per cent contribution. I do hope that we shall be able to take a decision as expeditiously as possible, at any rate, before 1st November 1956.

[28th September 1956]

Distribution of cement to dealers

* 272-D Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri 9-50
M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Public a.m.
Works be pleased to state—

(a) the present system of distributing cement to dealers for sale to the public in the State;

(b) whether it is a fact that Managers of Cement Factories are appointed as Honorary Controllers, and if so, the reasons therefor;

(c) the authority that authorizes dealers to hold stocks of cement for sale to the public;

(d) the authority that fixes the quota for the dealers; and

(e) whether there is any proposal to bring cement under control?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Until 30th June 1956 the cement factories in the State used to distribute cement to authorised dealers for sale to the general public under instructions from the Honorary Cement Controllers. But with effect from 1st July 1956 the State Trading Corporation of India (Private), Ltd., set up by the Government of India under the Central Cement Control Orders, 1956 controls distribution and sale of cement.

(b) No, Sir. The Regional Honorary Cement Advisers to the Government of India who are also the Honorary Cement Controllers to the State Government are the local managers of the Cement Marketing Company of India, Ltd.

(c) & (d) The State Trading Corporation of India (Private), Ltd., attends to these two functions with effect from 1st July 1956.

(e) Cement is already under control.

SRI M. PALANIYANDI : சாதாரணமாக சிமெண்ட் கிடைப்பதில் பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கிராமங்களில் அதே ஏஜெண்டுகள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுவதால்—அதற்கு என்று தனி ஸ்தாபனம் இருந்தாலும்—தாசில்தார் மூலமாகவும் சிமெண்ட் மார்க்கெட்டிங் போர்டு மூலமாகவும் கொடுப்பதால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் நமது சர்க்கார் சிமெண்ட் எங்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றியும் எங்கு ஏஜெண்டுகள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும் விளம்பரப்படுத்தினால் ஜனங்கள் அதைத் தெரிந்து கொண்டு அதை வாங்குவதற்கு தொந்தரவுகளுக்குள்ளாகாமல் இருப்பார்கள் அல்லவா? இதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : இங்கு உற்பத்தியாகும் சிமெண்டை கண்ட்ரோலில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கே 15 ஆயிரம் டன் குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[28th September 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that some of the Development Works are delayed for want of cement and, if so, will they be pleased to give instructions to the officers concerned to give preference to Development Works in the sale or distribution of cement?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The Government themselves are not getting the quota they want. We made an application for 45,000 tons. As against it, the Central Government allotted 30,500 tons. That is why there is difficulty.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் சிமெண்டாவது கண்டிரோல் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் வியாபாரிகளுக்கு தாசில்தாரின் கோட்டா பிரகாரம் 30 சதவீதம் மூட்டைகள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மீதியுள்ள மூட்டைகளை தங்கள் சொந்த இஷ்டப்படி விற்றுக்கொள்ளலாம் என இருந்தால் சிமெண்டு கண்டிரோல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பது சரியா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : We have not got anything to do with the control of cement in the State. It is the Central Government that are controlling it. We have been getting quotas of cement which is distributed or supplied by the various cement companies in this State.

SRI B. K. NALLASWAMI : May I bring to the notice of the Government that lavish allotments are made for Local Development Works by the officers concerned and that contractors who get more than their requirements, blackmarket the excess quantity and may I request the Government to arrange for proper supervision over the allotments for Local Development Works in order to avoid such blackmarketing?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The premise that lavish allotments are made is itself questionable because, according to me, lavish allotments could not be made as we are not getting the full quantity which we have indented for. If the contractors are able to scrape something to blackmarket, that will certainly be looked into and due action taken.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : From the answer given by the Hon. Minister, we understand that the Government themselves are not getting the quota that they require. That means that the public also will not get the quota that they require. In view of this position, will the Government consider the desirability of fixing a certain percentage for Government and a certain percentage for the public out of the available quota?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The total quantity of cement produced in this State is 55,400 tons, out of which the Government of India have fixed for the Madras Government 30,500 tons. But our requirement is

28th September 1956]

45,000 tons. That is the position to-day. Twenty-five thousand odd tons go for public consumption, and the Government of India themselves allot to other States also.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER : I should like to know whether the Government have issued strict orders to the district officers to supply cement to agriculturists for agricultural works in view of the need for increased food production?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : That does not arise out of this question. Some of the essential Government works suffer for want of cement. When that is the position, before we can set our home in order, it is too much to expect that we would go in for charity.

DR. K. B. MENON : Will the Hon. Minister tell us very briefly the difference between the control that was there before and the control that is there now?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There was no control over the sale of cement before, and we could buy cement from the stockists or producers. Now the State Trading Corporation of India has been brought into being. The cement companies have to place all the cement that they produce in the hands of the Government. This Corporation takes over the entire stock and allots quotas to Government and various institutions.

SRI K. R. SAMBANDAM : இப்பொழுது கண்டிரோல் மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் சிமெண்டில் பொதுவாக மராமத்து இலாகா, என்.இ.எஸ். முதலியவற்றுக்கே லைசென்ஸ் வழங்க கலெக்டர்களுக்கு அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் இவற்றுக்குக் கொடுத்தது போக இன்னும் அதிகமான சிமெண்டு மூட்டைகள் மிஞ்சுகின்றன. அவற்றை வேறு யாருக்கும் விநியோகிக்க கலெக்டருக்கு அனுமதி தரப்படவில்லை. ஆகவே கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு அவற்றை பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே அவற்றுக்குக் கொடுத்தது போக பாக்கி யிருக்கும் மூட்டைகளை விவசாயிகளுக்கும், பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கொடுக்க கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடுவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : If, after meeting the due requirements of the Government, the excess that is left over is blackmarketed as alleged by the hon. Member, that can be looked into.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER : When I put my supplementary question, some hon. Members laughed at me. I regret that they have not understood the relationship of cement to agriculture. Cement is absolutely necessary for the construction of channels, overhead tanks and other irrigation works. I am only sorry for their ignorance.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I rise on a point of order Sir. The hon. Member did not ask any question but expressed his view about the ignorance of some Members. Is it in order?

[28th September 1956]

MR. SPEAKER: It is perfectly in order to say that a Member is ignorant of a particular set of facts.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will it be in order to laugh at an hon. Member when he puts a question?

MR. SPEAKER: There is a difference between laughing and laughing at a person. If one laughs, he laughs in jest; if one laughs at a person, he laughs in scorn. What took place was merely laughing and not laughing at the hon. Member. I do not think anybody laughed at him.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: In answer to the question put by Sri K. R. Sambandam, the Hon. Minister said that the quantity left over after meeting the requirements of the Government would be given to the public. That may take some time, and in the meantime there may be demand for cement for agricultural works and other important works from private individuals. May I request him to issue instructions to the concerned officers to allot a certain percentage for the public and a certain percentage for the Government out of the available quota?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: That means Government requirements should be assessed in advance and the excess, if any, should be distributed. That will be done.

SRI A. RATNAM: பொதுஜனங்களுக்கு பர்மிட் இல்லாமல் கொடுப்பதற்கு வியாபாரிகள் அனுமதிக்கப்படுகிறார்களா? அப்படி இருந்தால் எவ்வளவு சதம் கொடுக்கப்படுகிறது? கண்டிரோலர் பர்மிட் கொடுக்கிறவர்களுக்கே சிமிண்டு இல்லை என வியாபாரிகள் மறுக்கிறார்களா? சென்னையில் இருக்கக்கூடிய எம். குப்புசாமி நாயகர் என்ற வியாபாரி சிமிண்டு மூட்டைகளை கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பதாக சர்க்காருக்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால் சர்க்கார் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: This has no bearing on the primary question. A separate question may be put.

SRI M. PALANIYANDI: I have been standing all along.

MR. SPEAKER: I think at least two supplementary questions have been put by the hon. Member on this question and I must give opportunity to the other Members also. It was not quite proper that the hon. Member should shout 'Sir, Sir'. If he wants to put a question, the proper thing for him to do is to stand up in his place, and not say 'Sir'. Question No. 272-E.

SRI M. PALANIYANDI: Mr. Speaker, Sir, one word—

MR. SPEAKER: Order, order. I have called the next question.

[28th September 1956]

Enhanced punishment to Prohibition Offenders

* 272-E Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to amend the Madras Prohibition Act, 1937, with a view to enhance the punishment given to the offenders; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have had under consideration for some years past, the question of amending the Madras Prohibition Act, 1937, with a view to providing for the more effective enforcement of the provisions of the Act and also to remove difficulties experienced in the administration of the Act. Some of the provisions incorporated in the draft consolidated Bill to amend the Act are intended to enhance punishment as also to prescribe minimum punishment in certain circumstances. It is proposed to provide for both imprisonment and fine, enhanced in certain cases (from 6 months imprisonment and Rs. 1,000 fine to 1 year imprisonment and Rs. 2,000 fine) and also minimum punishment for certain offences in the absence of special and adequate reasons to the contrary to be mentioned in the judgment as in the Bombay Prohibition Act. It is also proposed to include provision for minimum punishment for second third and subsequent offences.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: As prevention is better than cure, will the Government see that powers are not given to the Revenue Board for issuing licences?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: We cannot totally deprive the Revenue Board of the power of granting permission in certain cases. All the aspects of the question will be taken into consideration when the Act is amended.

SRI V. R. NAGARAJAN: Sir, I am a total believer in Prohibition, and I think that the powers now proposed to be taken by the Government in the Amending Bill will not be sufficient to meet the present conditions. Further there is a huge cry in the State that Prohibition is a failure. Just to obviate this criticism, may I suggest to the Government that in the amending Bill they propose to bring forward they may include provisions like the imposition of collective fines on a family which consists of one or two drunkards or on a locality where there are many families like this?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, I do not think we can impose collective fines. As I said there is no use of harping on the floor of the House that Prohibition is a failure. Hon. Members take a fancy in mentioning on the floor of the House that Prohibition is a failure. But I am surprised to see a believer in Prohibition saying so. The penal clauses in the Bill have been

[28th September 1956]

drafted and the Bill is going to be introduced shortly. If the hon. Member has got any valuable suggestions to make, he may make them and the Government will take them into consideration.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, in view of the recommendations of several committees constituted by several States, will the Government consider the enforcement of partial Prohibition?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I would suggest to the hon. Member to go through the draft Bill and then make suggestions, if any. The Government will certainly consider those suggestions.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, are the Government aware that the evil of drink is something like a disease in man and that this could be eradicated only by means of education and not by penal provisions and that the present penal provisions in the Act provide for sentences which will be too severe for an ordinary man who offends against the Act to meet? In these circumstances, will the Government consider that for offences like taking essence or some liquid containing alcohol, which is also punishable under the law, will not be punished as severely as is punished now?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : On the one hand, there is the suggestion that we should not be severe in meting out punishment. On the other, there are people who insist upon severe punishment. All these aspects are taken into consideration. When the Bill is introduced, hon. Members will offer their suggestions.

SRI A. IYANAR : 'பிரென்ச் பாஸிஷ்' போன்ற போதை தரும் வஸ்துக்களை தனிப்பட்டவர்கள் விநியோகம் செய்துவருவதால், ஏராளமான குற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கும் சலுகையை நிறுத்தி, சர்க்கார் இதை விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சர்க்காருக்கு இந்த உத்தியோகம் வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. R. SAMBANDAM : இன்றைக்கு அனேக மருந்துக்கடைகளிலே ஜின்ஜர் பீர் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக மருந்துக்கடைகள் என்று பெயரை வைத்துக்கொண்டு மருந்தே இல்லாமல் ஜின்ஜர் பீரை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாராயக்கடைகள், கள்ளுக்கடைகள் நகர்புறங்களிலே மலிந்து கிடக்கின்றன. ஆகையால் 'டிர்க் கண்ட்ரோலின்' கீழ் இனிமேல் மருந்துக்கடையில் ஜின்ஜர் பீர் தயாரித்து கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்து அதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : சர்க்கார் அதை கண்ட்ரோல் செய்வதற்காக வேண்டிய ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, whether it is the policy of the police officials to be stringent, hesitant and unwilling in issuing licences for tapping sweet toddy for the manufacture of jaggery? Will the Government see that licences

[28th September 1956]

for the tapping of sweet toddy for the manufacture of jaggery are issued liberally while adhering to the provisions in the Prohibition law against the offenders?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Before we issue licences for tapping sweet toddy, we get information from the Registrar of Co-operative Societies and the other concerned officers. If there is any misuse of these licences, we withdraw the licences.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the question of withdrawal of licences comes only after the issue of licences and misuse thereof. May I request the Government to liberalise the issue of licences? Of course it is not the Deputy Registrar of the Co-operative Societies that gives the licence. It is on the recommendation of the Police officers that licences are issued. It is there the difficulty arises. So I want the Hon. Minister to look into the question of issue of licences and issue instructions for liberalising the issue of licences.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The police officials are expected to enforce the Prohibition law, and we certainly are guided by their opinion. There is no question of being liberal in this matter. Wherever licences are necessary and found useful, we give licences.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Have Government received any reports either from the Inspector-General of Prisons or from any other officer that these young men who are sent to jail under the Prohibition law pick up and perfect the techniques of transport and distillation from the old professional inmates there and, therefore, these young men should not be sent to jail?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know what the hon. Member means. The question is not quite clear to me.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, the Prohibition offenders, particularly young offenders, when they are sent to jail for their offence, come into contact with professional men inside the jail—habitual Prohibition offenders—and there they pick up new methods and perfect their existing techniques. They become worse criminals. To avoid their becoming perpetual offenders, would it not be much better to see that they do not go to jail?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : But they will be perpetual offenders outside the jail.

SRI S. R. ARUMUGAM : மதுவிலக்கு குற்றம் செய்து முதல் தரமாக அந்தக் குற்றவாளிகள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படும்பொழுது அவர்கள் ஜெயிலில் இருக்கும் காலத்தில் அந்தக் குற்றங்களை அவர்கள் மறுபடியும் செய்யாமல் இருப்பதற்கு அவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பது, மற்றபடி மது அருந்துவதினால் விளையும் தீமைகளை விளக்கிக் காட்டும் சினிமா படங்களைக் காட்டுவது போன்றதைச் செய்தால், அவர்கள் மனம் மாறி மறுபடியும் அதே குற்றங்களைச் செய்யாமல் திருந்துவதற்கு வழி ஏற்படும். அம்மாதிரி பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதற்கும், சினிமா படங்களைக் காட்டுவதற்கும் சர்க்கார் வழி வகை செய்வார்களா?

[28th September 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : முதல் தரம் குற்றம் செய்தால் ஒரு தண்டனை, இரண்டாவது தரம் குற்றம் செய்தால் அதைவிட அதிக தண்டனை, மூன்றாவது தரம் குற்றம் செய்தால் இன்னும் அதிக தண்டனை என்ற முறையில் சட்டத்தை திருத்தவதற்கு யோசனை இருக்கிறது. அங்கத்தினர் யோசனையும் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

10-10 a.m. **SRI V. R. NAGARAJAN :** Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister to my supplementary question, I want to make the position clear. I have stated that I am a believer in Prohibition and that is why I wanted that more stringent measures should be taken and the necessary provision should be made in the amending Bill. But the Hon. Minister has stated that I am trying to take cheap credit by sharing the views of others. On the other hand, I am totally differing from those people who say that Prohibition is a failure.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Without going into the clause of the Bill which is going to be introduced, I do not know how the hon. Member can say that the Bill does not contain sufficient provision for stricter enforcement of Prohibition.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* ACUTE SHORTAGE OF AND BLACK MARKETING IN CEMENT IN THE STATE.

MR. SPEAKER : Under Rule 40, I have received notice of a Motion to call the attention of the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz., acute shortage of, and blackmarketing in cement in the State. Now, the hon. Member, Mr. Ramalingam, will speak.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபகாலமாக இந்த ராஜ்யத்தில் சிமிண்டு மூட்டைகள் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சாதாரண ஜனங்கள் தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு வீட்டுச் செலவுக்கு ஒரு மூட்டை வேண்டுமென்று தேடினாலும் கூடக் கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் எத்தனை மூட்டை வேண்டுமானாலும் கள்ள மார்க்கெட்டில் கிடைக்கிறது. இந்தக் கள்ளமார்க்கெட் வியாபாரத்தைத் தடுத்த கண்ட்ரோல் விலைக்கே எல்லோருக்கும் சிமிண்டு கிடைக்கும் படியான நடவடிக்கை எதையும் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. அவர்கள் சிமிண்டு மூட்டைகளின் விலையை மட்டும் நிர்ணயித்துவிட்டால் போதாது. அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு சில ஸ்தாபனங்களுக்கு மட்டும் சப்ளை செய்து விட்டாலும் போதாது. சர்க்காரின் சொந்தத் தேவைக்குப் போக பாக்கி யுள்ளதை பொதுமக்களுக்கு எந்த வகையில் விநியோகிக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சரியான விதி கிடையாது. ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி நியாய விலைக்கே சிமிண்டு பொதுமக்களுக்கும் கிடைக்கும்படியாக சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் ஏழைகள் தங்கள் சொந்த வீடுகளைக் கூட ரிப்பேர் செய்யமுடியாமல் இடிந்துவிழும்படியாக விட்டுவிட்டு நிற்கவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு, நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[28th September 1956]

* **THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :** Mr. Speaker, Sir, there are three cement factories in Madras State at Dahmipuram, Madukkarai and Thalayathu with a total maximum production capacity of 55,400 tons per month. Their actual total overall production is thoroughly satisfactory, the monthly average production being 59,170 tons which is far above the scheduled maximum capacity. The Union Government exercises control over cement on an all-India basis and takes over the entire production in the country and allots quotas to cover Central and State demands with a view to ensure equitable distribution of cement throughout the country. The selling price of cement is fixed by the Government of India on an All-India basis and it varies from time to time. The control over cement in this State is exercised through the Additional Director of Industries and Commerce and he is assisted in this work by the Honorary Cement Controllers at Madras and Coimbatore who are also the Regional Honorary Cement Advisers to the Government of India. These Officers are responsible for the proper distribution of cement in this State.

Of late there have been complaints that cement is not available in the required quantity for carrying out various construction works of both the Government and the general public. The first and foremost cause of the prevailing shortage is the inadequate quota for the State allotted by the Centre. While the actual requirements of this State are of an order of about 45,000 tons per month, the Centre allots a quantity of 30,500 tons only per month. This has been the case for more than a year. Representations have been made to the Government of India for increasing the allotment to this State, but the requests have not been complied with. Besides, there are at present certain restrictions on the free movement of cement in certain sections of the Southern Railway Zone on account of the railway traffic rationalization scheme and this has created a serious bottleneck in the distribution arrangement. The Government of India have been requested to remove these restrictions and the matter is under their consideration. Cement is also exported to other States in the Indian Union which are deficit in production of cement and also to foreign countries in accordance with the foreign policy of the Government of India. The recommendation to the Union Government to stop export for some time has not been accepted. The above mentioned factors have contributed to the prevailing shortage of cement in this State with the result that both the Government Departments and the general public find it somewhat difficult to obtain cement freely for their requirements. Though this State is surplus in cement production, it receives a quota from the Centre which is less than its actual requirements by nearly 15,000 tons per month. The distribution of cement within the frame-work of inadequately allotted State quota has resulted in the non-availability of cement in the open market to the required extent.

With effect from 1st July 1956 the Union Government have

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [28th September 1956]

(Private) Ltd., which has taken over the existing cement control machinery. With a view to relieve the present shortage in the country foreign cement is being imported and both the foreign cement and the indigenous cement will be made available at one and the same price. Under the new set up all the cement factories in the country will sell cement to this organization and it will release it for sale to the Government and the general public at a price fixed by it through the existing stockists who are the authorised cement dealers. The existing control machinery will continue to be in force to ensure satisfactory and equitable distribution to all concerned. It is, therefore, expected that the present difficult situation will be relieved shortly with the availability of imported cement. It may be mentioned here that there are no specific instances before the Government of black-marketing in price and non-compliance with the requisitions made by the officers of the Revenue and Agriculture Departments on cement stockists as represented by the hon. Member Sri Ramalingam. I assure the Hon. Member and the House that the Government will always take suitable action against those who indulge in black-marketing or otherwise violate the provisions of the Cement Control Order, if specific instances come to their notice.

SRI M. PALANIYANDI: On a point of personal explanation, Sir, *re* what fell from the Speaker on the number of supplementaries I put. I submit that in respect of Question No. 272-D, I put only one supplementary question.

MR. SPEAKER: I may be wrong. But the hon. Member should not try to attract my attention by calling out, "Sir, Sir". He must try to catch the Speaker's eye and not his ears by standing up in his seat.

III.—ADJOURNMENT MOTION *re* PREVALENCE OF SMALL-POX AND PECULIAR CONTAGIOUS FEVER IN KALLIASSERI VILLAGE, CHIRAKKAL TALUK.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, which reads as follows:—

That the business of the House be adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely—

the prevalence of small-pox and a peculiar contagious fever in Kalliasseri village, Chirakkal taluk, North Malabar, since two weeks, consequent upon which the Board Higher Elementary school and the Elementary school, Mangad, had to be closed and the failure of the Government to take any effective steps to prevent the spread of such disease and to cure the same in spite of the fact that the President of the Panchayat Board, the Village Munsif and the Headmasters of the schools concerned represented

I do not know whether the Hon. Minister is ready to make a statement. Anyhow, let me hear what the hon. Member has to say on his Motion.

28th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, the adjournment motion which I have given notice of, is now before the House.

MR. SPEAKER: The Motion has not yet been admitted and the hon. Member has only to say how it is in order.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It is in order in the sense that there is prevalence of small-pox and a peculiar kind of fever in the Kalliasseri village, Chirakkal taluk. The President of the Panchayat Board, Kalliasseri village, Chirakkal taluk has already reported the matter to the Health Department some three weeks back. The Headmaster of the Board Higher Elementary school at Kalliasseri village has also sought the help of the health authorities in this connection. The strength of the Board Higher Elementary school is about 700 pupils. The Headmaster of the Mangad Elementary school has also referred this matter to the Health authorities. In addition, the village munsif of that village has requested the health authorities to attend to the matter urgently. There is no Health Inspector stationed at Thaliparamba; there is only a Health Inspector stationed at Cannanore and he is asked to attend to the work in Thaliparamba area also. That Inspector has also been approached in the matter. In spite of all these things, nothing has been done in the matter, with the result that the children studying in the schools have been affected by small-pox and a peculiar contagious fever. The people in the area have become panicky over it. Usually when motions under Rule 40 or adjournment motions are moved in the House on any particular subject, only then the Departmental officials begin to move in the matter. I would request the Hon. Minister to give instructions to the Health authorities that as and when they receive reports from the village munsif or the President of the Panchayat Board they should immediately move in the matter, and do whatever is necessary. I would request the Hon. Minister to take suitable measures immediately to save the people from the attack of small-pox and fever.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY: Sir, I am not sure whether the facts stated by my hon. Friend are based on reliable information and whether he has taken the trouble to verify the truth of what he has heard. Any way I am informed that no reports have come to the District Health Officer, North Malabar or to any other person about this prevalence of small-pox and contagious fever. However, he has been asked by telegram to proceed immediately to the spot and take necessary action. The Assistant Director of Public Health is also proceeding to that place. All that is necessary will be done.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In view of the statement made by the Hon. Minister and in the expectation that the officers will do the needful and take all curative and preventive measures, I do not press my adjournment motion.

10-20
a.m.

[28th September 1956]

IV.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR
FURTHER EXPENDITURE IN 1956-57.

MR. SPEAKER: There will be now general discussion on the Demands for Grants for Further Expenditure in 1956-57. Hon. Members are requested to confine their remarks to the details set out in the Explanatory Memoranda to the Supplementary Estimates of Expenditure circulated to them.

SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir . . .

SRI G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, Point of information. கட்டிடமும்மேசைப்பற்றி ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் கூறிய வார்த்தை. ஸ்ரீ வரப்பல் வரங்களை, என்னென்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் கடிதத்தை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னதை அப்படிப்படுத்துகிறேன்.

MR SPEAKER: நனையதினம் அழைப்பதற்குச் சொல்கிறேன்.

SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, the first item relates to supplementary estimate of the amount required for further expenditure by the Revenue Department. This amount is required for relief and rehabilitation work under the Amaravathi Project. I do not propose to speak about the grant but I have to say something about the grievances of displaced persons. Since the project was under way, various representation have been made on behalf of displaced persons and, of course, the Government have been attending to them. Very recently also some of their grievances have been represented. One of the grievances which I wish to represent to the hon. Members here is with respect to provision of housing facilities for displaced persons. I understand it is the policy of the Government to grant 5 cents of land to be used as house-site to each displaced family. It may be that a house-site of 5 cents may be adequate for constructing a house which would accommodate two or three persons. But there are large families each having 15 or 20 members and in the case of such families the house-site of 5 cents provided by the Government is hardly sufficient. In such cases, I would request the Government to grant a larger extent of land to them.

These people have been told that water in the river may rise at any moment and that they have to proceed to the new house-sites allotted to them immediately. It is not possible to erect houses at the new house-sites immediately. They want facilities to construct temporary sheds so that in the meanwhile construction of pucca houses in the new house-sites may go on. They also require transport facilities for transporting their personal effects. Such facilities were provided in the case of displaced persons affected by the Lower Bhavani Project. The displaced people under the Amaravathi Project demand nothing more than that.

In the estimate of the amount required for further expenditure under Grant XI—District Administration and Miscellaneous, it has been proposed to incur an expenditure of Rs. 89,700 for opening

28th September 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

an information centre at the State Capital. Sir, I do grant that the Government must have an efficient publicity department. I know that the Government have a department but I do not know how far efficient it is. In a democracy, the willing help and co-operation of the people is necessary for the development projects. For that, the Government must have publicity to inform the people as to what they propose to do and publicity also must go on while the development works are in progress. Now, the Five-year Plan and also a portion of the Second Five-Year Plan are over. I do not know what publicity arrangements the Government had during that period. I know that most of the officials—particularly those connected with the Community Development Projects, National Extension Schemes and Local Development Works—are still living in ivory towers and they go to people only when they have jeeps to carry them and when sumptuous feasts await them. That is not the kind of publicity that is required. The people in the rural areas do not know what development works are being carried on in their areas, and so, they contribute very little to those works. This is mainly due to lack of publicity at the proper time. Things have been carried on in this manner even with the Government having a publicity department. The First Five-Year Plan is now over and I do not see any reason why a new Information Centre should be opened now. Sir, that is being opened more or less on the eve of the General Elections. In the name of the Government, it is going to be a propaganda vehicle for the Congress Party. While I do concede the necessity for efficient publicity department, I suspect why the Government were not doing all the propaganda till this time and have chosen this psychological moment for instituting more information and publicity centres.

Then, under Grant XX—Co-operation, a large number of officers have been appointed and the supplementary grant is for meeting their pay and allowances. While I do concede the necessity for additional staff, I submit that the Government have not been exercising proper supervision over their own officials. Recently questions relating to cases where some of the Judicial Officers have passed very severe strictures on some officers of the Co-operative Department were answered on the floor of this House. It is a long time since, but yet the Hon. Minister would say that the matter is under investigation. It has been the fate of such cases that for a long time they will be under investigation and ultimately the persons concerned will be let off. While I agree that the department must have adequate staff to cope up with the increase in work, it must be the duty of the Departmental Heads to see that their subordinates discharge their duties properly. It is not in all cases of dereliction of duty that one is able to locate the fault on a particular individual. What the Government can do is to create an impression among the Departmental officials that if they are caught, they will be severely dealt with, but our Government, instead of doing that, are creating an impression that the concerned persons will be let off.

10.30
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th September 1956]

however serious the dereliction of duty or negligence on their part might be. I request the Government to see that such cases of dereliction of duty are properly looked into.

Then, under the head "Famine", additional provision has become necessary. We should not grudge to grant relief to the people in the famine-stricken areas, though it is very unhappy for one to claim relief because they are stricken with famine. But while I note that while the particular relief measures and the places where they were undertaken are mentioned in some intelligible details with respect to other areas, in respect of Malabar, a casual observation is made "in some places in Malabar district". I submit that practically next to nothing has been done in Malabar, though I do admit that the havoc done by the cyclone and the floods there was not as great as elsewhere, but still the damage done has been sufficient to merit the attention of the Government. In South Kanara and parts of North Malabar, sufficient damage has been done. From the Explanatory Note it is not clear what relief measures were undertaken in Malabar. There is only a vague reference "in some places in Malabar district".

With regard to the Supplementary Grants for 1951-52 and 1952-53, I wish to say only this much. If there is a statutory obligation on the part of the Government to bring forth such demands before the Legislative Assembly, I do not see any reason why they should have waited till such time and present them after it has been pointed out by the Public Accounts Committee. They could have presented them before the Legislature of their own accord. No doubt, there may be difference between the allotments and the actuals. We must accept their explanation, but that does not absolve the Government of their duty to present the Demands to the Legislative Assembly as early as possible.

10-36
a.m.

***SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சிமிண்டு கிடைக்கவில்லை என்பதில் பலர் கூறியது போலவே, நான் மின்சார விஷயமாக விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் அதிருஷ்டக் குறைவாக இந்தச் சமயம் அந்த இலாகா மந்திரி அவர்கள் இல்லாதது பற்றி விசனிக்கிறேன். இப்பொழுது மின்சாரம் என்பது நாட்டில் மிகமிக அவசியமானதாகக் கருதப்பட்டு வருகிறதென்பது யாவருக்கும் தெரியும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்காரும் அதிக ஊக்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்து ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். விவசாய மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதற்கு மின்சாரம் மிகவும் அவசியம். தொழில் அபிவிருத்தி கும் அவசியம். ஆனால் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதில் நடைமுறையில் இருக்கும்படியான சில கஷ்டங்களை சர்க்கார் உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சுருங்கச் சொல்லில் கிராமத்தில் பலர் நீர்ப்பாசனத்திற்காக மோட்டார் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு 500 ஹார்ஸ்பவர் கிடைக்கிறது என்றால் வருஷாவருஷம் மழை இல்லாத காரணத்தால் கிணறுகளில் தண்ணீர்மட்டம் ஆழமாய்ப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவற்றை இறைக்க ஹார்ஸ்பவர் போத வில்லை. மோட்டாரின் சக்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போக

[28th September 1956] [Sri V. C. Palanisami Gounder]

வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய அனுமதியை மின்சார இலாகா வினர் எவ்வித கஷ்டமும் இன்றி கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் விவசாய அபிவிருத்திக்குப் பலர் மின்சார மோட்டார்கள் வைக்க முன் வருகின்ற காலத்தில் மின்சார மோட்டார் கிடைப்பது கஷ்டமாகக் கொண்டு வருகிறது. விலையும் அதிகமாகக் கொண்டு போகிறது. சாதாரண விவசாயியின் பைக்கும் சக்தியைவிட அதிகமாகிவிட்டது. 500 ரூபாயிலிருந்து ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் போய் விட்டது. நடுவில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது. மின்சார மோட்டாருக்கு விண்ணாயம் போட்டு நடைமுறையாக உத்தியோகஸ்தர்க்கிடத்தில் அலையவேண்டியிருக்கிறது. நிர்வாகத்தி லுள்ள சிக்கல்களை நீக்கி விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் எளிதில் கிடைக்கும் படியான நடவடிக்கையை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரி ஸ்டார்டர் விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும்.

கடைசியாக இப்பொழுது மின்சார இலாகாவிலிருந்து ஒரு உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மின்சார பம்பை உபயோகப்படுத்தும்படியான விவசாயி இரண்டு மாதக் கரண்டு சார்ஜை முன்னால் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது மிகமிகக் கஷ்டம். சாதாரண விவசாயி களுக்கு மாதாமாதம் ஆகும் கரண்டு சார்ஜை கட்டுவதே சிரமமாக இருப்பதால் இரண்டு மாதம் கேர்ந்தாற்போலக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இதுபற்றி குப்பிரண்டண்டிங் என்ஜினியர்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களுக்கும் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தை அந்தத் துறையில் குறைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர மின்சார அபிவிருத்திக்காக வருஷத்தில் ஐநூறு, அநூறு கிராமங்களுக்குத்தான் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் உடனடியாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்காக திட்டத்தைப் போட வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில் மின்சார இனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக் கும் தொகை மிகக் குறைவு எனக் கருதுகிறேன். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதாக சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பணம் அதிகம் ஒதுக்கி எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்பதாகவும், மின் சார விநியோகத்தில் இருக்கும்படியான கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர் 10-42

களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் விவசாய அபிவிருத் திக்குப் பல திட்டங்களைப் போட்டதாகவும், அதனால் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்து இருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் உணவுப்பொருள்களின் விலை மிக அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு போகிறது. உண்மையிலேயே உணவுப்பொருள்கள் அதிகம் உற்பத்தி செய் யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் விலை ஏற்றத்துக்குக் காரணம் என்ன? உண வுப் பற்றுக்குறை இருப்பதன் காரணமாகத்தான் விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பது யாவருக்கும் தெரியவேண்டும். எந்த அளவுக்குப் பற்றுக்குறை இருக்கிறதோ அந்த அளவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த அடிப்படையில் எவ்வாறு நாம் பாடுபடவேண்டுமென்பதை யோசிக்கவேண் டும்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பது பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் மனுச்செய்து கொண்டபோதிலும், சிலருக்குத் தான் கடன் கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொழுது பல விவசாயிகள் கட லுக்காக மனுவைப் போட்டுவிட்டு தினம் தினம் கடன் கிடைக்குமா என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற கடன் முறை மாற்றப்பட்டால்தான், சாதாரண விவசாயிகளுக்கு சுலபமாக கடன் கிடைப் பதற்கு வழி வகைகள் பிறக்கும். அப்பொழுதுதான் சாகுபடியாளர்

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [28th September 1956]

எல்லோருக்கும் கடன் கிடைக்கும். இப்பொழுது இயற்றப்பட்ட 40-60 வயசு சட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு உரிமை கிடைத்திருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு தயாராகக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரத்திலேயே பட்டா இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

பகந்தாள் விஷத்தை அதிகப்படுத்தினால் தான் சாகுபடியை அதிகரிக்க முடியும். இப்பொழுது சசாயன் உயர் நாட்டிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயிகள் அதை உபயோகிக்கக் கூடிய நிலையை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பகந்தாள் உபத்தில்தான் பூமியின் தரத்தை சேகிரமாக உயர்த்த முடியும் என்று ராஜ்ய உரக் கமிட்டி நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது வருஷா வருஷம் விவசாயிகளுக்கு பகந்தாள் உரத்தை இலமாகக் கொடுத்து பெரிய அளவுக்கு தற்போது உற்பத்தி செய்யப்படிச் செய்தால், உணவு உற்பத்தி பெருகும். காரியகரமாக எதையும் செய்யாமல், பொதுவாக உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. எந்த அளவுக்கு பகந்தாள் உரத்தை அதிகரிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நிச்சயமாக தானிய விளைவும் உயரப் போகிறது. அதன் மூலம் நமது உணவுப் பற்றாக்குறையை போக்கிக் கொள்ளலாம். ஆகவே பகந்தாள் உரத்தை அதிகப்படுத்தி சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவுவோமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-45
a.m.

SRI K. V. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மான்ய விவாதத்தின்போது ஓரிண்டு விஷயத்தை சர்க்காரின் வனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடந்த ஆறு மாதவரமாக உணவுப்பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. அது நம்மவர்களுக்கும் தெரியும். 30, 40 சதவிகிதம் வரை உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. படி அரிசி ரூ. 0-10-0 போக இருந்தது. அப்பொழுது ரூ. 0-15-0 விற்கிறது, கம்பு, சோளம் வான்ற தானியங்களின் விலைகூட 30 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது, இந்த விலை உயர்வை மீத்து நிறுத்துவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அப்பெரிய பாதகம் விளையும் என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சர்க்காரின் வனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பொது மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயராமல் இருக்கக்கூடிய சமயத்தில், அவர்களுடைய தினசரித் தேவைக்கு அத்தியானுவசியமாக இருக்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போனால், அது மிகப் பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும். மத்திய அரசாங்கம் துணி வரி விதிப்பதாக சமீபத்தில் அடிவு செய்திருக்கிறது. அந்தத்துணி வரி ஜனங்களை பயமுறுத்தி கான்டிருக்கிறது, இம்மாதிரி அத்தாவசியமான பொருள்களின் விலை உயர்ந்துகொண்டே போனால், அது மிகப் பெரிய கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். எனவே, விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி சர்க்கார் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதே சமயத்தில் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கு அங்கும் எதோ சில இடங்களில் நிவாரணக் கடைகள் திறக்கப்பட்டதால், கணிசமான அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கமுடியாது. இப்பாக நான்கு, ஐந்து ரெவின்யூ கிராமங்களுக்கு ஒரு நிவாரணக் கடைவது திறக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நியாயமான விலைக்கு வனங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைக்கும். இதில் சர்க்கார் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகப்படியான நிவாரணக் கடைகளை திறக்கப்போது செய்யவேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் விவசாய தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய குளங்களை மராமத்து செய்யும் வேலையை (minor Irrigation Works) உடனடியாக மேற்கொள்ளலாம் என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

28th September 1956] [Sri K. V. Ramaswami]

N.E.S., L.D.S. ஆகிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய பிரதேசங்களில்தான் சில வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இதர இடங்களில் இம்மாதிரி வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. சர்க்காரின் உதவியுடைய கவனம் **N.E.S., L.D.S.** பிரதேசங்களில்தான் செல்லுகிறது. இதர பிரதேசங்களிலும் பரவலாக குளம் மராமத்து, ஏரி மராமத்து முதலிய வேலைகளை மேற்கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை உண்டாகி அவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும்.

குடிசைத் தொழிலுக்கு உதவி செய்வதாக சர்க்கார் தங்கள் கொள்கை பிரகடனம் ஒன்று விடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, சிறிய மூலதனத்தை யீட்டி குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு State aid கொடுப்பது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்து தங்கள் கொள்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நம்பி பல ஜில்லாக்களிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக மதுரை யில் மட்டும் 4,000 விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை யில் பல சாக்குகளைச் சொல்லி 100, 200 விண்ணப்பங்களே பரிசீலிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. தங்களுடைய கொள்கையை வெளியிட்ட பிறகு அதை நிறைவேற்றுவதில் சர்க்கார் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்த விண்ணப்பங்களை சீக்கிரத்தில் பரிசீலனை செய்வதில் இன்னும் கொஞ்சம் சிரத்தை தேவை. ஆகவே, விண்ணப்பம் கொடுத்தவர்களுக்கு சீக்கிரத்திலேயே உதவி செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போன பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் பரவி வரும் வியாதியை தீர்ப்பதற்காக கோயம்புத்தூரில் ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று இன்னும் தெரியவில்லை. வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை மூலதனமாக யீட்டி அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கக்கூடிய சமயத்தில் கொடிக்காலில் இந்த நோய் பரவி மிகப் பெரிய நஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. எனவே, இந்த நஷ்டத்தை தடுக்க வேண்டுமென்றால் இந்த நோயை தடுக்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்காரின் தீவிர முயற்சி தேவை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த “விஸ்ட்” அல்லது “பங்கஸ்” நோயைப் போக்குவதற்கு இலாகாவின் “போர்டோ மிக்ஸ் சரை” அடித்துப் பார்த்தார்கள். விவசாய சங்கங்களின் முயற்சியினால் இலாகாவின் சொல்லியபடி இந்த மருந்து முறையாக உபயோகிக்கப்பட்டது. இருந்த போதிலும், எந்தவிதமான பலனும் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. இதுபற்றி மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாக்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்பொழுதும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் பலமுறை representation அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நேரிலே பார்த்தும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் செய்தபோதிலும், இதரையில் இந்த வியாதியைப் பரிபூரணமாக தீர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதில் சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI O. KORAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, 1956-57 ലേക്കുള്ള സപ്ലിമെന്റ് ഡിമാൻറുകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. മലബാറിലെ മെമ്പർമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോടും ഈ സഭയിൽ ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ കിട്ടുന്ന അവസരത്തെ സന്ദർഭംണിതെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെയാണ് ഞാൻ ഈ വാമുഖ്യം വാമുഖ്യം പ്രകേതമാക്കുന്നത്. എന്നിട്ടു പറയാനുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ചില ഖണ്ഡനോപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിലും ചില സാങ്കേതിക കാരണങ്ങൾ മൂലം അവയെല്ലാം വ്യക്തമായ കാര്യമാണായിട്ടുള്ളത്.

സർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള അനുമതിയോടെയും തുറന്ന ഹരിജൻ വേണുചക്രക്കു മുന്നേ ഗവണ്മെന്റ് സബ്സിഡി നൽകുന്നതാണ് ഒരു തീരുമാനം.

മാനന്മുക്തന്റെ ഉള്ളിൽ ഉന്നതമായ ഹിന്ദു വ്യക്തിത്വം കാണുകയുണ്ടായി. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ മറ്റു എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലുമെന്നപോലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വളരെ ഹിന്ദുക്കളാണ്. ഇന്നു കറിയെങ്കിലും ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ കഴിയുന്നത് ഈ ഹോസ്റ്റലുകളുടെ സഹായം കൊണ്ടാണ്. ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് വലിയൊരനുഗ്രഹമാണ് ഈ ഹോസ്റ്റലുകൾ. വളരെ നല്ല നിലയിൽ നടത്തി വരുന്ന പല ഹോസ്റ്റലുകളുമുണ്ട്. വടകരയിലെ ഇണ്ണിട്ടൂർ ഫെമേറിയൽ ഹരിജൻ ഹോസ്റ്റൽ തന്നെ നല്ലൊരു ഹരിജനമാണ്. ഗവണ്മെന്റ് സെന്റ് സിഡ്നി പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഇക്കാര്യം ആ ഹോസ്റ്റലിൽ 15 കുട്ടികളെ കൂടുതലായി പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സെന്റ് സിഡ്നിക്കായി ഗവണ്മെന്റിനോട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഈ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഗവണ്മെന്റ് സെന്റ് സിഡ്നി നൽകാതിരിക്കാനാണിടയുള്ളതെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ ആരംഭത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തിരുന്നതെങ്കിൽ ഭട്ടയികാ ബുദ്ധിമുട്ടും നിശ്ശേഷം കഴിയാക്കുമായിരുന്നു. സെന്റ് സിഡ്നി കിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുകയും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട് കറേ കലം പരിശീലനം ഇടക്കുവെച്ച് നിറുത്താൻ നിബന്ധിതരായും ചെയ്യുകയെന്ന വന്നാൽ ഈ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന ഇച്ഛാഭംഗവും മനോവേദനയും എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്നു ജഗദീകാൻ പ്രയോഗിച്ചു. ഭട്ടയികാ ഹരിജന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം നശിപ്പിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്ന ഈ ഉത്തരവ് ഗവണ്മെന്റ് പുനഃപരിശോധന ചെയ്യണമെന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഇറാക്ലിൽ കറേക്കൂടെ ഉജാദവും സഹതാപപൂർവ്വമായ ഒരു നിബന്ധിച്ച് സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആലത്തൂർ നായനാർ ഹോസ്റ്റലിൽ ഗ്രാൻറിനു അപേക്ഷ അയച്ചിട്ട് ഇതേവരെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് ഇരുന്നൂടെ ഞാൻ അവിടെ പോയി അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അറിയാനിടയായി. ഇതു വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. മലബാർ അടുത്തുതന്നെ മലിനാശിപ്പിക്കുന്ന വേർപെട്ട് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയായി ചേരാൻ പോവുകയാണ്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലാണെങ്കിൽ സംസ്കാരം ശതമാനം വളരെയേർന്നതാണ്. ഹരിജനങ്ങളും അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഗതസ്ത് വളരെ മുന്നേറിയിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു മലബാർ കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുമ്പോൾ മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വളരെ പിന്നോക്കം കിടക്കുന്ന ഒരവസ്ഥക്കു കഴിയുന്നിടത്തോളം പരിഹാരം കാണണം. ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചു അവരെ തിരു-കൊച്ചിയിലേക്ക് നിലവാരത്തിലെത്തിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനപകരം ഇതരം തീരുമാനങ്ങളെടുത്ത് ഇന്നുണ്ടായിരിക്കാത്തവിധം പുനഃഗതിയെത്തുന്ന വിഷയപ്പെടുത്തുന്നത് വളരെ മേലേക്കുമാണെന്നാണ് എനിക്ക് വീണ്ടും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത്.

ഹരിജൻ കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മറ്റൊരു ബുദ്ധിമുട്ട് ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. സ്റ്റേഷൻ ഫീസ് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള നിയമമാണ്. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റിന്റെ വിമർശന വേളയിലും മറ്റു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്റ്റേഷൻ ഫീസ് വസുലാക്കുന്ന ഏപ്പോക്ക് നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന് പലപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിനോട് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം ബഡ്ജറ്റിന്റെ വിമർശനങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി കഴിവു നൽകുകയുണ്ടായി, ഒട്ടും വൈകാതെ തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരു പ്രസ്താവന പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നും എന്നാൽ അതിനുശേഷം അങ്ങിനെയൊരു പ്രസ്താവന ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സ്റ്റേഷൻ ഫീസ് കൊടുക്കാൻ ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്ക് പലപ്പോൾ പാട് കൊടുക്കുമല്ലോ. ഇതിന്റെ പേരിൽ എത്രയോ പേരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ മുടങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു ഇനിയും ഒരു പരിഹാരം കാണാതിരിക്കുന്നത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അക്ഷാതവ്യമായ കർപശാധമാണെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പിപ്പറയുന്നു. ഈ വൈകിയ വേളയിലെങ്കിലും ഹരിജൻ കുട്ടികളിൽനിന്നും സ്റ്റേഷൻ ഫീസ് വസുലാക്കുന്നത് നിറുത്തൽ ചെയ്യുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുമെങ്കിൽ അതു വലിയൊരു ഗുഹമായിരിക്കും. ഗവണ്മെന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, മലബാറിലെ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ സ്ട്രൂക്ചറിലെ അഡ്വോക്കേറ്റർ 1947 ൽ ഗവൺമെന്റ് അനുവദിച്ച ശമ്പള വർദ്ധന ഇനിയും ചില അഡ്വോക്കേറ്റർമാർ കീഴ്തിയിട്ടില്ലെന്ന വിവരം വീണ്ടും ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. എട്ടു വർഷം കൊണ്ടാണു്. എട്ടു വർഷം കൊല്ലമായിട്ടും ഗവൺമെന്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ

നയുടെ അട് സ്ഥാനത്തിൽ നടപടികളെടുക്കാനും അദ്ധ്യപകന്മാർക്ക് ഇംഗ്ലീഷൻ ഉപകരിക്കാനും ഗവണ്മെന്റിന് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനേക്കാൾ ആരോപണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല. യു.എം.എം.യായി വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണിത്. ഈ അവസ്ഥാനുഷ്ഠതികളിലും ഗവണ്മെന്റ് അതിന് ഉദ്യമമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

[illegible][illegible][illegible]

[Sri O. Koran] [28th September 1956]

നമ്മുടെ പ്രധാന മന്ത്രി ജവഹർലാൽ നെഹറുതന്നെ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും കടിയൊഴിച്ചുകൊണ്ട് പൊറുപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. പക്ഷെ ഇന്ന് നാം നാട്ടിലെങ്ങും കാണുന്നത് കടിയൊഴിച്ചുകൊടുക്കാൻ അധികാരി വഴ്ത്തുന്ന വഴിയെല്ലാം കൊടുക്കുന്നതും അതേ നിർമ്മാണമുണ്ടായ കാര്യമാണ്.

MR. SPEAKER: The hon. Member is speaking on Malabar tenancy, fixity of tenure and other things which have nothing to do with the demands for supplementary grants. These things are not relevant here.

SRI O. KORAN: സർ, പലപ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു തീർത്തിട്ടുള്ള ഇത്തരം ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ വേണ്ടവിധം കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഇനി പാടിയിട്ടുള്ള അപ്പകാലംകൊണ്ടെങ്കിലും ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിക്കുന്നത്.

ഹരിജനങ്ങൾ മുഖ്യമായും ചെയ്യുന്ന പല കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതും അവയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം നൽകണമെന്ന് ഞാൻ പലപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിനോട് പേർക്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അഴിമതികൾ എന്ന സ്ഥലത്തെ ഏതാനും ഹരിജനങ്ങൾ കയ്യേർത്ത് ഒരു സഹകരണനെയ്തു സംഘം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു കിട്ടുന്നതിന് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. നിത്യവൃത്തിക്കു വകയില്ലാത്ത പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ വല്ല രക്ഷയും കിട്ടുമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പട്ടിണി കിടന്ന ചില പട്ടികയിൽ അയ്യായിരത്തോളം ഉറപ്പികൾക്കു കെട്ടിവെച്ചിട്ട് അവർ ഒരു ചൈസൻസു നൽകാൻ അധികൃതർ സന്നദ്ധരായിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും ഒരു കാല സമയം വരുത്താതെ അവർക്ക് ചൈസൻസു നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

MR. SPEAKER: പൊതു വിവരം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എല്ലാ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കാൻ അവസരമാണിതെന്ന് അർത്ഥമില്ല. സഭയുടെ മുൻപിലുള്ള ഉപധനാഭ്യർത്ഥനകളെപ്പറ്റിയും അവയോട് ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മാത്രമേ ഈ അവസരത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഏതായാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്ക് ഞാൻ പത്തു മിനിട്ട് അനുവദിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽ സമയം അനുവദിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Now I call upon Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar to speak.

11-01
a.m

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demands for Grant, I would like to make a few observations.

The Government are slowly giving effect to the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee. Many of the recommendations of that Committee have still to be implemented. I am sure the Government will take steps to give effect to them as early as possible. There is inordinate delay and corruption in the Revenue Department. The Government should take early steps to put down corruption and also to avoid delay so that the villagers may have the benefit of better revenue administration.

We find that there is a lot of corruption in the disbursement of loan amounts, not to speak of the delay in the disposal of loan applications. The Government must devise some method for the expeditious disposal of loan applications and for the elimination of corruption.

[28th September 1956] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

In many places, even though seasonal conditions are very bad, postponement of the collection of instalments of loan has not been given effect to. The Government have been pleased to postpone the collection of instalments of loan for two years in the Chingleput district. Still, the conditions there are very bad. I am sure the Government will sympathetically consider the matter and postpone the collection of instalments by a few more months, at least till the next harvest season.

There is very great delay in the payment of compensation to zamindars whose estates have been acquired. I am afraid many of the zamindars may not live to get the compensation. The progress of survey and settlement work is not as quick as it should be. I am sure the Government will expedite survey and settlement work and also the payment of compensation to zamindars.

Regarding Animal Husbandry department, I would like to make a few observations. I have been stating on the floor of the House that cattle farms should be started round about Madras City to augment the City milk supply and that there should be a cattle farm in every district headquarters to augment milk supply in the districts. The milk available for supply to Madras City is quite inadequate, and we want more milk. Though the Government have decided to shift the salvage farm at Kambakkam to Alamadi, military authorities have not yet handed over the site at Alamadi. I am sure the Government will address the Government of India and see that the site is handed over and the farm started there as early as possible. There is also a proposal to start a cattle farm at Singaperumalkoil near Chingleput. I hope the Government will start the farm as early as possible.

My hon. Friend Sri V. C. Palanisami Gounder spoke about the non-availability of starters and pumpsets. In view of their shortage, agriculturists have to purchase them at blackmarket price. Even though starters and motors are not available, the Electricity Department has begun collecting the minimum charges for two months. The Electricity Department is pushing through electricity extension work expeditiously and there is much satisfaction over it among the villagers. Yet, they are put to great hardship because of the non-availability of these essential requirements. I am sure the Government will bestow their attention on this matter and move the Government of India to import as early as possible starters and motors in larger numbers to provide relief to agriculturists.

Even now we find there is pest attack on crops in some villages. I am sure the Government will go to the rescue of the ryots by granting liberal concessions for the purchase of pesticides as they have been doing every year and also by appointing trained personnel to start spraying operations as early as possible.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [28th September 1956]

On the medical side, the Government are doing their best. They should take up the management of all the Taluk Headquarters Hospitals. They should see that every taluk headquarters is provided with a hospital so that it may cater also to the needs of the remote villages.

I do not know what the Government are going to do with regard to District Boards. The Hon. Minister for Local Administration in the course of a speech at Ootacamund said that the Government would be issuing a White Paper. I am sure they will do something as early as possible. Many District Boards are suffering for want of funds and many Presidents of District Boards have been complaining that they are not given adequate powers. There is dearth of trained personnel for recruitment to the Education and Engineering and some other departments under the district board. I am sure, the Government will take steps to appoint a committee very soon to go into the question of local boards and evolve some formula.

11-10 a.m. There is much satisfaction everywhere that the Government are doing their best to start small scale industries. I am sure they will go ahead with all speed and start many more industries in the remote villages. There are so many backward areas where many industries have to be started.

About the National Extension Service and Community Project work, I should say that I am not one in favour of taking up areas in one contiguous part. The Government should take select areas and see how these extension schemes are working.

As regards the local development works, I am sure that the Government will accede to our request that the local development fund is spent as much as possible in the non-extension areas instead of in the extension areas. I am sure the Government will bestow their attention and see that large amounts are spent in the non-extension areas.

There is considerable delay in the disbursement of land mortgage bank loans. I wish the Co-operative Department takes up this question and sees that these loans are disbursed as expeditiously as possible. It takes one year if not more for the ryots to get their loans sanctioned. I am sure the Government will bestow their attention immediately on this subject.

As regards transport, there is everywhere some grievance or other. Even though the Government have evolved a policy, still the department is not sticking to the rules recently framed by the Government. I am sure the Government will review the whole thing and see that the departmental officers stick to the rules framed by the Government.

These are the few observations that I have to make. With these words, I support the motion before the House.

28th September 1956]

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Deputy Speaker, Sir, there is a Demand under Electricity for an amount of Rs. 73,300. I think the amount is inadequate. The Electricity Corporation in Palghat has been taken over by the Government and consequent on that the salary of the staff and other employees including peons has been considerably reduced. When the private company was giving a higher pay than the pay given by the Government, it is the general practice of Government to give personal pays to the men to prevent loss of emoluments. In this case, it has not been done. Therefore, I request the Government to see that the officers and the employees of this corporation are given their previous pay and also a personal pay, in addition to the scale of pay fixed for them.

There was a representation from many of the Members of this House coming from Malabar to extend electricity to the Shoranur area. One or two days back, the Hon. the Minister for Public Works said that steps were being taken. Sri E. P. Gopalan of the District Board and the public of Pattambi area of South Malabar have given a representation to the Government that electricity from Shoranur can be extended to Pattambi. I request the Government to take suitable action in this matter.

In Pappinisseri near Baliapatam, electricity is given to certain desams. There is the Western India Cotton Mills to which electricity is supplied via Baliapatam. The people in the village have requested that electricity should be supplied to them. The Panchayat Board of Pappinisseri also has made a representation to the Government for the extension of electricity throughout the village. No action has been taken so far.

The Periyaram sanatorium is near Pappinisseri and the authorities of the Sanatorium wish that electricity should be supplied to them from Taliparamba or via Pappinisseri. I request the Government to take suitable measures for conceding the demand put forward by the people of the area.

Sir, the Government have asked for a grant of Rs. 6,79,000 under the head 'Co-operation'. In this connexion I have to invite the attention of the Government to the fact that in rural parts, especially in Malabar where the poor peasants are put to much difficulty and where there are no marketing facilities, the poor agriculturists are victimised by usurers. The poor peasants do not get adequate or reasonable prices for their agricultural produce. In Chengalayi there is a P.C.C. society. The Deputy Registrar of Co-operative Societies has ordered that this society should be liquidated. Afterwards, the general body of the society requested the Government to reconsider the matter. The Special Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kozhikode, visited the area, and participated in the discussion of the general body. A unanimous resolution was passed to the effect that the order for the liquidation of the society should be cancelled. This paper

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [28th September 1956]

has been pending with the Government for a year and still no action has been taken. The argument that there is not sufficient capital for the society is flimsy. The Government owe a considerable amount to the society. So I request the Government to see that the amount due to the society by the Government to the tune of Rs. 11,416-8-0 is paid and that a rural bank is started in Chengalayi (which is in a corner of the Chirakkal taluk where there is much agricultural produce and where the agriculturists require financial assistance) with the capital of the P.C.C. society. I hope the Government will pay attention to this.

Then, Sir, there is the question of small scale industries. Small scale industries have been given a place in the Second Plan. Small scale and cottage industries will give a partial solution to the ever increasing unemployment in the rural areas. In this connexion I may be permitted to say that proper attention has not been bestowed on the representations made by some Members from Malabar. It is not a charge that I am levelling. Certain things have been done but there are certain other things which can be done even under the set-up of the present Five-Year Plan. Government should pay attention to the boat-making and country-craft making industries. There are so many rivulets and small rivers and channels in Malabar. Malabar is a place famous for small rivulets. In Irikkoor firka we get timber very cheaply. It is a place where there are lakes and pools. People are prepared to co-operate with the Government. The carpenters are unemployed. If this boat-making industry is started, that would be very helpful to the people.

As regards the sago industry, in Irikkoor firka alone, there are three thousand acres of land cultivated with tapioca. It is found that the people are prepared to give their contribution and come forward to co-operate with Government. But the people there are so poor that they cannot find enough capital for the establishment of this sago industry. The Government should favourably consider the proposal to start a sago industry there.

11-20 a.m. Sir, another important industry that can be started in Pappiniseri in the Irukkur firka of the Chirakkal taluk, North Malabar, is the Lemon-grass Oil industry. The grass from which the oil is produced is called *injipullu*. If arrangements are made to produce oil from lemon-grass, it will help not only this State but also the country as a whole. It is a dollar-earning industry and lemon-grass oil is being exported to America and other countries.

Another industry which can be started is the cashewnut industry. Ninety per cent of the cashewnut and the articles made out of the cashewnut are being exported from Kerala alone. Apart from the cashewnut, there is the cashew-mango, that is the cashew-fruit. The cashew-fruit is very beautiful to look at and it is also very sweet. Cashew-fruits to the tune of 3 lakh tons are being wasted now. Recently certain experts who visited that part of Kerala where they are grown, have suggested that vinegar,

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

28th September 1956] and jam can be produced out of this cashew-fruit and pointed out that it contains Vitamin 'C'. It is also stated that a particular medicine is being made out of this fruit. It is really regrettable to find that this wealth is not utilized for the national advancement of the country. I request the Government to look into this matter.

Tyre industry also can be started. Ninety-seven per cent of the rubber produced in India comes from the Malayala Pradesh but I am sorry to state that no action has been taken in that direction in spite of the fact that the Planning Board of Malabar has recommended the starting of a tyre industry under the Second Five-Year Plan.

Sir, in Papinasseri, Chirakkal taluk, there were three small-scale industries which included the pen-knife industry. They were run by private persons but they wound up their business for want of sufficient capital. There are so many fine blacksmiths who could be utilized in this industry. I hope the Government will examine this matter and see that certain steps are taken to revive this industry which is on the verge of collapse. Even though we are on the verge of separation, before 1st November certain things could be attended to and I request the Hon. Minister to take action in respect of the matters mentioned by me.

One more point I wish to refer to before I conclude my speech. I am glad that the Government have acted promptly to give some relief to the peasants affected by the cyclone. In Malabar also the Government have come to the rescue of the people during the recent floods there. Of course, they have given Rs. 15 to Rs. 20 each to the poor people through the Collector of Malabar, but that is inadequate. The people of the Manthuruthi island in the Kollacheri village with a population of 570, have been rendered homeless without even a single house to take shelter during the floods. They have requested the Collector and the Government to construct stone houses so that when the flood comes again they can take shelter. In the Koyyil village, Taliparamba firka, so many houses have been washed away by the floods and the people of that village have requested the Deputy Tahsildar and the Government to give some help to them. I hope the Government will look into all these matters and execute some schemes before the reorganization of this State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, the scope for discussion on these Supplementary Grants is rather limited but still a wide ground was covered and in respect of certain matters, I do welcome the various suggestions made by the hon. Members.

The hon. Member, Mr. Kurup, who initiated this discussion, referred to the scheme of publicity which the Government have launched just now and alleged that this publicity scheme was

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

intended only for the purpose of Party propaganda. I am sorry that the hon. Member should have taken such an attitude. Of course, if we give publicity to what we have achieved and what we have got to achieve, incidentally the Party in power also may be benefited to a certain extent, but that will always be so, whichever Party is in power. So, any Government publicity at any rate should be avoided if hon. Members should begin to level such charges against the Government when we launch upon publicity schemes. What we have done is nothing new. We have only integrated the various schemes of publicity which were prevalent till now. The practice till now was for each department to have its own publicity schemes. The Health Department had its own publicity schemes and its own propaganda vans. So, also the Co-operative Department, the Industries Department, the Education Department and various other Departments had their own schemes of publicity and had their own machinery for that purpose. After a full consideration of the propaganda necessary for implementing the Second Five-Year Plan and also for making it more efficient, the Government came to the conclusion that the entire publicity schemes with reference to all the departments should be integrated and should be under the Information and Publicity Department and the requirements of the various Departments should be met by this department. That is what is being done now. This integrated scheme has been introduced in three or four districts and after assessing the results of this new scheme, it is the intention of the Government to extend it to other districts also. Therefore, I am hoping that at least for the Second Five-Year Plan sufficient publicity will be made not only in the city areas but in the rural areas also, so that the co-operation of the public will be available for the various schemes which we may be taking up for implementation during the Second Five-Year Plan period.

Sir, mention has also been made about pump-sets and motors and the rise in prices owing to the increase in demand. The Government are aware of that and they are looking into the matter and they are hoping to see that some import is made to meet the immediate requirements if the manufacturing capacity cannot be increased as it would take some time. But the intention of the Government is that the manufacturing capacity available in the State and the country should be increased to such an extent that all our demands will be met.

Then, with regard to development in agriculture, mention has been made about green manure. The Government intend having an all-out programme to increase the fertilizers available for the ryots—not only the chemical manures but also the compost manures and green manures. It is only by increasing the manure capacity available in the State, that we would be able to make any progress in the development of agriculture.

The last speaker, Mr. Nambiar, referred to small-scale industries and the requirements of Malabar. I am sure, hon. Members

28th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

would have noticed that we are making a great deal of appreciable progress as far as small-scale industries are concerned. It is a new field and as a matter of fact in the beginning we found it difficult to have the necessary organizational set-up and also to find the necessary men for this purpose. We have got over the initial difficulties and I am glad to inform the House that we are making much better progress when compared to other States and we are hoping that we would be able to step up the development of small scale industries to a greater extent after having gained some experience from the projects which we have just now started.

11-30
a.m.

An hon. Member appealed to the Government to start new industries in Malabar district. On the 1st of November we will be separating and the promotion of Malabar from that date will no longer be our headache. Shall I give my Malabar friends some disinterested advice and if they think it is quite proper and sound advice they may take it and see that proper industrialization takes place there. To-day, industries are being started both in the public and private sectors. But whatever be the sector in which industries are started, ultimately if they want to thrive, much depends upon the conditions of labour and capital-labour relationship. Unfortunately, the main difficulty that I have heard in Malabar and also in other areas in the Travancore-Cochin State in the way of starting new industries has been the labour trouble and many industries have had to be closed down also on account of that. In spite of the fact that we were persuading many private industrialists to start new industries in Malabar district, they had all said that they could not face the labour problem there and they did not want to purchase difficulties by promoting new industries there and that they preferred to start new industries in other areas even though in certain cases they could not get the raw materials there required for the purpose, and had to transport them to long distances. We tried to start a Tyre industry in the Kerala region but in spite of our best efforts we could not persuade any private firm to start that industry in that region because they were afraid of the labour problem. Therefore, I would appeal to the Members from Malabar who would be starting a new life in the new set up, if they want a greater pace of industrialisation either in the public sector or in the private sector to create an atmosphere wherein people will have the confidence to set up industries in the Kerala region. Merely making speeches on the floor of the Assembly or even saying that Malabar area is being neglected will not have any effect unless a proper atmosphere for promoting industries in that area is created. That is the responsibility of the Members who belong to that area. I appeal to them to create that proper atmosphere so that industries will be started there also. After having studied the raw materials available there, the technical personnel available there and also the skilled labour available there, I am of the view that there is great scope for starting many industries. Unfortunately the atmosphere prevailing there is not conducive to the starting of these industries. Therefore, my special appeal to my communist friends will be to see that a proper

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

atmosphere is created there so that at least in the new set-up when the Kerala State is formed a number of industries will be started in the public and private sectors which alone will solve the problems of Kerala. Other things are not however much important. They may have trade union activities and they may think that all the labourers are under their control. But unless they create an atmosphere of confidence, I have absolutely no doubt that there cannot be any question of starting new industries there and that industrial development cannot take place in the Kerala State. I hope, Sir, it will be the endeavour of all the political parties to see that this atmosphere of confidence is created so that there will be a greater pace of development which alone will solve the problem of unemployment and various other problems facing the new State of Kerala. Hon. Members from Malabar may take this advice for whatever it is worth. Having known the problems and having realized the difficulties with regard to the starting of industries in Malabar district, I am giving this advice. I hope they will be benefited by my advice. If they think that my advice is proper and sound they may take it. Before the partition takes place, i.e., before 1st November we are trying our best to sanction as many schemes as possible because the new set-up may not be in a position to assess the values of the various schemes within a short period. Therefore, in respect of schemes which have already been investigated and which are ready it is the intention of the Government to sanction those schemes so that if it is found possible the new Kerala Government may be able to launch them immediately whenever funds are available. It is only from this aspect the various schemes incorporated in the Second Five-Year Plan relating to Malabar district and South Kanara district are being investigated. I hope it would be possible for this Government to sanction many schemes before they leave so that the new States will be able to start the schemes at as early a date as possible.

I do not think I should touch upon any further point. But if I am not able to touch on the points raised during the discussion it does not mean that I have ignored all those points. I will certainly take into consideration all the points raised.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am grateful to the Hon. Leader of the House for the suggestions and advice given to the Members belonging to Malabar especially to those Members belonging to the Communist Party. In this connection I would invite the attention of the Hon. Leader of the House to the fact that it is not because that private capital has been scared that industries could not be started there. As far as Malabar district is concerned, there are not persons rich enough to invest in industries. I can also quote many instances and even produce documentary evidence by way of representations and memoranda presented to Government to show that we have made requests to the Government themselves to give aid to the industrialists who have already started industries in Malabar. If certain industries like the Shoranur Metal Industry and Aaron

28th September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Mills had closed down it was not because of labour troubles but for other reasons. We have given all help humanly possible to the industrialists. But the industrialists also should not exploit the earnest desire and the enthusiasm of the people of Malabar who wish to start new industries there. The capitalists should not start industries for profits alone. When compared to the labour unrest in Madras, Coimbatore and other districts the labour unrest in Malabar district is far less and I can give figures for that. I hope that by at least 1st November when the separation will take place whatever is possible will be done. I am grateful to the Hon. Minister for Finance who was kind enough to give the assurance that whatever is possible is being done.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not agree that whenever some of these concerns were closed down these friends came forward anxiously to see that they were restarted again. But after conditions for the closing down of the factories have been brought about what is the use of blaming others for that? I have given my experience as to what is standing in the way of starting new industries in that district. Malabar is going to be their responsibility and it is not going to be my responsibility. It is up to them to see that sufficient number of industries are started there. It is no doubt true that labour should not be exploited. But if there are no industries at all there will be no place for labour. Therefore, the first thing is to see that industries are started and then they must see whether the rights of the labourers are properly safeguarded. It should not be at the cost of industries being closed down in which case it creates greater difficulties. This is what occurs to me. But if the hon. Leader of the Opposition may have some say with regard to even Kerala, he may advise the party in whatever way he likes. This is not a matter for controversy, but since the matter has been raised, I thought it was my duty to tell them what I feel about it. If they think I am wrong, it is for them to decide and they may take a right decision. But my own feeling is that sufficient number of industries should be started in Malabar and in the Kerala area and they should thrive. If they want to solve their problems, all the steps necessary for that purpose must be taken. Otherwise, we cannot solve the problems. It is only from that aspect that I have placed a few points. I may be wrong and I am not prepared to say that I am absolutely correct in everything. But I would request them to consider this aspect also and when final decisions are taken, they must be to the best interests of the Kerala State.

11-40
a.m.

V.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1951-52.

DEPUTY SPEAKER: The next item on the Agenda is general discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in 1951-52.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, it will be futile to talk now about the expenditure that has been incurred in 1951-52, but I

[Sri P. Ramamurthi] [28th September 1956]

find that the major item relates to the expenditure that has been incurred in respect of the elections that took place in 1952. In this connection I may point out that nobody thought it necessary to bring to the notice of the Legislature the amounts that have been subsequently spent. I would like to point out to the Government that while the special allowances have been promptly paid to the officers who were on election duty, the accounts of some of the poor teachers who were appointed as polling personnel are yet to be settled. It is now four years since the elections were over but still we find that their accounts have not yet been settled. This is really a very sad state of affairs and this is exactly the thing which I would like to bring to the notice of the Government. Anyhow, I should like to point out a few instances. Some of the teachers who were appointed as polling clerks, etc., for the General Elections held in 1952 received Rs. 15 or Rs. 20 in advance for their travelling expenses to go to their respective booths to attend to their work. The advance amounts have been adjusted in their travelling allowance bills claimed by them and the amounts have been already recovered. But the District Board of Salem has made a cut in the salaries of some of the teachers for the month of July 1955 for the advance amount received by them. The Government have already adjusted the advance paid to them in their travelling allowance bills. This was brought to the notice of the District Board, Salem, but the teachers were instructed to get back the amount from the Treasury Deputy Collector, Salem, by producing the relevant records. As per the instructions, they submitted the concerned records to the Treasury Deputy Collector, Salem, but they have received an order L. Dis. No. 23562/55, dated 18th November 1955, from him stating that the claim was over one year old and could be admitted only after getting a non-payment certificate from the concerned sub-treasury and after the pre-audit of the bill by the Accountant-General, Madras. The poor teachers working in some remote villages have to undergo all these difficulties. The fault was not theirs. It was the fault of the district board who, in spite of the fact that this amount had already been adjusted in their travelling allowance bills, thought it fit to cut their salaries. Now they are asked to claim it back from the Government. This is a wonderful state of affairs. Therefore, I request the Government to look into the matter and see that these poor teachers are not put to trouble.

Again, there are some cases of teachers whose travelling allowance bills have not yet been passed even though the claim was made as soon as the election was over. I will read the names of those teachers :

(1) V. A. Sundaresa Ayyar, Ex-teacher, Board Elementary School, Fort, Namakkal.

(This teacher has already retired from service.)

(2) R. Ramaswami Pillai, Board Elementary School teacher, Fort, Namakkal.

8th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

(3) G. Sheik Musthafa, Headmaster, Board Elementary School, Vettambadi.

(4) M. Ramaswami Pillai, Headmaster, Board Elementary School, Sellappanpatti.

The travelling allowance bills of these teachers are yet to be settled. Similarly, I find that there are nine teachers whose salaries have been cut by the district board. What I would like to suggest is that the Government should simplify the procedure. The procedure should not be such that the advances paid to them are recovered at two different points. At least there must be some adjustment between the Government and the district board. I would request the Hon. the Finance Minister to look into these cases and do the needful. I shall give a petition received from the Teachers' Union to him. Of course, a copy of this petition has already been sent to the Government.

(The hon. the Leader of the Opposition presented the copy of the petition received from the Secretary, the Namakkal Taluk Elementary School Teachers' Union, Sellappanpatti, Namakkal Taluk, to the Hon. the Minister for Finance.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am glad that the hon. the Leader of the Opposition has brought this to my notice. As a matter of fact, this question of paying the allowances, etc., to the teachers and the other polling personnel has been a headache to me. But I hope, Sir, that we will be benefited by the experience we have had during the last elections and it will be possible for the Government to pass orders with regard to the payment of these allowances, simplifying the procedure. Hereafter it will not take as much time as it now takes. But in many cases the delay was due to the fact that the papers submitted for the purpose of claiming travelling allowance were found to be faulty and that took a lot of time. I shall see that during the next general elections the procedure is simplified and if necessary, the rules will be amended.

SRI RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD : Sir, may I request the Government to give an assurance that they will make arrangements for summary payments to these persons soon after the elections, authorizing some local officer to make the payments? I am glad that the Hon. the Finance Minister is attempting to settle the old accounts. For example, they may ask the Deputy Collector to pay the allowances within a week after the elections. I hope this will be done at least in the coming general Elections.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I was saying. I would like to be benefited by the experience we had during the last general elections. I shall certainly look into the matter and simplify the procedure with regard to the payment of these allowances and see that the polling personnel are promptly paid. However, individual cases may always be there if some of

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

these difficulties arise, but if they are brought to my notice, I shall try to see that the payments are made as early as possible. With regard to the individual cases now mentioned, I shall look into them.

VI.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR
EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1952-53.

DEPUTY SPEAKER: The next item is general discussion on Demands for Grants for Excess Expenditure in 1952-53. I find there is no hon. Member who wants to speak.

The House will now adjourn and meet again at 3-30 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3-30 p.m.)

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER
EXPENDITURE IN THE YEAR 1956-57.

(1) DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,00,000 under Demand I—Land Revenue Department.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,00,000 under Demand I—Land Revenue Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,00,000 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 39,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

28th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 39,900 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVI—Medical.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XVII—Public Health.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XVII—Public Health.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,19,200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,19,200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XIX—Veterinary.”

[28th September 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XIX—Veterinary.”

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I am not moving the cut motion of which I have given notice, since the Hon. Minister for Agriculture has already stated in this House that he would take necessary action.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XIX—Veterinary.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(8) DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,79,900 under Demand XX—Co-operation.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,79,900 under Demand XX—Co-operation.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I move—

“ That the allotment of Rs. 6,79,900 under Demand XX—Co-operation, be reduced by Re. 1.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : I move—

“ That the allotment of Rs. 6,79,900 under Demand XX—Co-operation, be reduced by Re. 1.”

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motions are before the House for discussion.

3-40 p.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the population of Chirakkal taluk is predominantly agricultural. In proceedings R.C. No. 187067/55, dated the 22nd December 1955, the Joint Registrar of Co-operative Societies, Madras, suggested that the co-operative society concerned should be liquidated for want of capital. Sir, as a matter of fact, a sum of Rs. 11,416-8-0 the society has to get from the Government. This account was not settled not because of any defect or fault on the part of the society but because of the negligence of the department concerned. This morning during the general discussion, I had requested the Government to look into this matter. Of course, the Finance Minister replied to all other points than this, for he might have thought that this subject would come up for discussion later on and then he could reply. That is the reason why he did not deal with the Subject in his reply. I request the Hon. the Minister for Co-operation to take up this issue seriously and see that the order for the cancellation or the liquidation of the society is withdrawn and that the

28th September 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

accounts of the society are settled so that the society will have enough capital to be run as a rural bank for helping agriculturists in that area. The agriculturists are paying too heavily to the usurers. They are undergoing great hardships. The usurers and speculators go to the villagers and purchase their agricultural produce at a very low price. If a marketing society is organised, and if a rural bank to give credit to the agriculturists is formed, that will go a long way in saving the peasantry from the clutches of these usurers. I request the Hon. the Minister for Co-operation to see that the order of cancellation of this society is withdrawn and that the society is converted into a rural bank.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, when the Deputy Registrar's office at Kasargod was shifted to Mangalore, some allocation of posts was made. There are seven weavers' societies under the Deputy Registrar, Kasargod, and all the seven are in the Kasargod area. But the allocation of the Senior Inspector for the Weavers' Society was made to the South Kanara Division, where there are no weavers' societies at all. There are 25 Harijan Societies under the Kasargod Deputy Registrar. Sixty are now in Kasargod area and 5 are in Karnataka area. But the Junior Inspector for Harijan Societies has been allotted to the Karnataka State. Only to bring these facts to the notice of the Government, I have moved my cut motion. I hope the Hon. the Minister for Co-operation will consider the points I have mentioned.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, as regards S. T. C. Narayanan Nambiar's cut motion, I may inform him that though the general body of the Provincial Co-operative Credit Society has voted for the conversion of the society into a rural bank, the reserves of the society do not permit its conversion into a rural bank, and the general public has long ceased to have any confidence in the society. The Malabar District Co-operative Bank has already recommended its liquidation. It is therefore found that there is no future for this society. The society's registration has accordingly been cancelled.

Regarding the starting of a rural credit and marketing society at Naduvil in Taliparamba and Eruvasi in Irikkoor Firk of Chirakkal taluk, I may inform the hon. Member that the Government have not so far received any proposals. The request will no doubt be considered on its merits.

Sir, when the shifting of the Deputy Registrar's office at Kasargod was made, 12 Senior Inspectors of Co-operative Societies were working in that office. Seven of them were allotted to Karnataka State and 5 to Kerala State. As all the Weavers' Societies are now in the old Kasargod Circle which will be merged with the Kerala State, the Registrar has since transferred all the posts of Senior Inspectors to the Malabar district. There is thus sufficient staff in the Kasargod taluk. I, therefore, request the Hon. Members to withdraw their cut motions.

[28th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I would like to clear certain points. The Hon. Minister in his reply stated that there was not enough public confidence in this society. In this connection I would submit that certain members, who have got their own personal interests, passed a resolution and wrote also to the Government that the society should be liquidated. Thereupon, the managing body represented to the Government that it should not be liquidated. After this representation, on 18th June 1955, the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kozhikode, attended the general body meeting of the society. On that day in his presence, the majority of the shareholders passed a resolution that the decision to liquidate the society should be cancelled. Therefore the cancellation order must be withdrawn. Nowadays all these institutions have to be governed by democratic principles, and when the majority of the general body passes a resolution that the society should not be liquidated, that resolution has to be taken into consideration.

As regards the point that there is not sufficient capital, I should say that the Government have not so far paid the amount due to the society to the tune of Rs. 11,416-8-0. The Hon. Minister has not said anything about this. I hope now at least he will look into this question and see that the whole matter is reconsidered and the poor villagers given the option to start a rural bank.

MR. SPEAKER: I shall now put the cut motion of Sri T. C. Narayanan Nambiar to the vote of the House.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: In the hope that the Hon. Minister will reconsider the matter, I do not press my cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: I do not press my cut motion, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,79,900 under Demand XX—Co-operation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(9) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,17,500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

[28th September 1956]

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,17,500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 25,17,500 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Re. 1.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I second the cut motion, Sir.

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

“That the allotment of Rs. 25,17,500 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Re. 1.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, while speaking on my cut motion, I want to bring an urgent matter to the notice of the Government. A crisis has now come in the khadi industry at Payyanur. Payyanur is a very big khadi centre. There are about 6,000 charkas working there. Twenty lakhs of hanks of khadi yarn are kept idle. If this state of affairs should continue, 6,000 families will be faced with starvation. Nowadays a person who is engaged in producing khadi yarn will get at least 8 annas to 12 annas per day. When I enquired into the matter, I understood that to weave the yarn into cloth, there were only 137 workers. It is very difficult for 137 weavers to weave all the yarn produced in the Payyanur centre. It is difficult also to get other workers for weaving, because they would not get much wages for weaving khadi. It is very difficult for them to weave, because the thread very often gets snapped. So, other workers are not attracted to this khadi weaving. The Government should come forward to give better wages and better facilities to the workers. The Government can appoint more workers and thus see that more cloth is produced. In this manner, the whole lot of yarn can be disposed of.

Sir, I understand that there is a very good market for the khadi cloth. Formerly the centre used to produce 20,000 yards of khadi yarn but now they produce about 4 lakhs yards of yarn. But the staff is not increased to cope with the additional work. That apart, these 6,000 people will have to come from the interior parts by walking 6 to 8 miles to this Khadi Centre. Some people will have to return home without giving yarn and taking money with them. There are some other people who give yarn and take money and purchase their necessities of life like rice. So, I would request the Government to appoint more staff and make some arrangements to take the khadi yarn from the poor spinners so as to help them earn their livelihood. The Government must take steps urgently to meet this crisis, as otherwise 6,000 families will have to starve

Another matter which I wish to place before the Government is that the Hon. Minister for Industries has stated on a former occasion that as far as handloom industry is concerned, they are going to start more Industrial Co-operative Societies. Sir, in the

3-50
p.m.

[Sri K. P. Gopalan] [28th September 1956]

Chirakkal taluk, North Malabar, there are about 12,000 handloom weavers and it is necessary that they also should be brought into these Co-operative Societies. So, I request the Government to start more Handloom Industrial Co-operatives in that taluk.

Sir, recently the Government have agreed to the proposal to start Beedi Industrial Co-operatives for the Beedi workers on the lines of the Handloom Industrial Co-operatives. Some enquiries were made by the Assistant Director of Industries. In this connection, I would appeal to the Government to start such Co-operatives before November 1st and thus promote the welfare of the handloom workers. I hope the Government will accept the cut motion.

3-52
p.m.

SRI B. K. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அம்பர் சர்க்காளைப்பற்றி நாட்டில் மக்களிடத்தில் ஒரு பெரிய உத்சாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவுக்கு மக்களுடைய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நாட்டில் அம்பர் சர்க்காளை உற்பத்தி செய்யவில்லை. அம்பர் சர்க்கா நிலையங்களையும் பரிசீரம் ஆலயங்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குறை. இந்த மானியத்தில் கோரி இருக்கப்பட்ட தொகைகூட மிகவும் குறைந்தது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதனால், இன்னும் பரிசீரம் ஆலயங்களையும் பயிற்சி சாலைகளையும் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இன்னும் அதிகப் படியான பரிசீரம் ஆலயங்களையும் பயிற்சிசாலைகளையும் ஏற்படுத்தினால் ஓரளவு மக்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்யலாம். ஆனால் அம்பர் சர்க்கா தயார் செய்வதில் மிகுந்த சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கங்கே கிராமங்களில் அம்பர் சர்க்காளை தயார் செய்வதற்கு சிறு சிறு பட்டரைகளை நவீன முறையில் அமைத்து அம்பர் சர்க்காக்களை தயார் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய தொகையை ஒதுக்கினால் ரொம்ப விரைவில் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதையும் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக அதிக வளம் இல்லாத பிரதேசங்களில் அதாவது மானம் பார்த்த பூமிகள் இருக்கும் பிரதேசங்களில் அம்பர் சர்க்கா நிலையங்களை ஆரம்பித்தால் ரொம்பவும் உபயோககரமாக இருக்கும். இதையும் ரொம்பவும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதிகப்படியான பரிசீரம் ஆலயங்களையும் பயிற்சி சாலைகளையும் அமைப்பதற்கு அடுத்த சப்ளிமெண்டரி டிமான்டில் இன்னும் அதிகப்படியான தொகையையும் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி கேட்டு இதை இன்னும் அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have taken note of what the hon. Member, Mr. Gopalan, has stated and I am particularly happy that he has exhibited his faith in the khadi programme. I would also have his speech transmitted to the Kerala Government when they are formed so that all his suggestions will be properly implemented there. If within the time before us, that is, before November, anything is possible, certainly we shall do it. Now, I request the hon. Member to kindly withdraw his cut motion.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I withdraw my cut motion.

The cut motion of Sri K. P. Gopalan was by leave withdrawn.

28th September 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,17,500 under Demand XXI—Industries and Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 300 under Demand XXIV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(11) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(12) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,25,500 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,25,500 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-Aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(13) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 73,300 under Demand XXVII—Electricity.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 73,300 under Demand XXVII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(14) DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,42,000 under Demand XXVIII—Famine.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 24,42,000 under Demand XXVIII—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(15) DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 67,000 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 67,000 under Demand XXXI—Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(16) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(17) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,70,700 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,70,700 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(18) DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XL—Capital Outlay on Civil Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(19) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,400 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,400 under Demand XLI—Capital Outlay on Electricity Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(20) DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,37,00,000 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.”

[28th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,37,00,000 under Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VIII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1951-52.

(1) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 6,556 under Demand VI—Motor Vehicles Acts.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 6,556 under Demand VI—Motor Vehicles Acts.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,57,593 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,57,593 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 41,28,785 under Demand X—State Legislature.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 41,28,785 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(4) DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 11,92,612 under Demand XVI—Medical.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 11,92,612 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XXIII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,38,895 under Demand XXIII—Harijan Uplift.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,38,895 under Demand XXIII—Harijan Uplift.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND XXVIII—ELECTRICITY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 33,65,484 under Demand XXVIII—Electricity.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 33,65,484 under Demand XXVIII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XXIX—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 22,579 under Demand XXIX—Famine.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 22,579 under Demand XXIX—Famine.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(8) DEMAND XXX—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,65,287 under Demand XXX—Pensions.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,65,287 under Demand XXX—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(9) DEMAND XXXI—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 18,40,929 under Demand XXXI—Stationery and Printing.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 18,40,929 under Demand XXXI—Stationery and Printing.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,44,521 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,44,521 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(11) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 15,10,322 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

[28th September 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 15,10,322 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

IX.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1952-53.

(1) DEMAND II—STATE EXCISE DUTIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,163 under Demand II—State Excise Duties.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,163 under Demand II—State Excise Duties.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,13,807 under Demand X—State Legislature.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,13,807 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,88,821 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 4,88,821 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(4) DEMAND XII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,56,209 under Demand XII—Administration of Justice.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,56,209 under Demand XII—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(5) DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 71,935 under Demand XIII—Jails.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 71,935 under Demand XIII—Jails.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 8,40,256 under Demand XVI—Medical.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 8,40,256 under Demand XVI—Medical.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,07,763 under Demand XXV—Civil Works—Works.”

28th September 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,07,763 under Demand XXV—Civil Works—Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(8) DEMAND XXVII—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move— 4-19 p.m.

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,61,261 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-aid.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,61,261 under Demand XXVII—Civil Works—Grants-in-aid.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(9) DEMAND XXVIII—ELECTRICITY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 14,60,583 under Demand XXVIII—Electricity.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 14,60,583 under Demand XXVIII—Electricity.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XXX—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,65,305 under Demand XXX—Pensions.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,65,305 under Demand XXX—Pensions.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[28th September 1956]

(11) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,19,540 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 5,19,540 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(12) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,91,451 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,91,451 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(13) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 161,00,911 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 161,00,911 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

28th September 1956]

X.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That under Rule 21 (3) of the Assembly Rules, the order of business as set in the agenda for 28th September 1956 be revised and item IX in the Agenda, namely, the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, be taken up before item VIII.”

The motion was put and carried.

XI.—NON-OFFICIAL BILL.

THE MALABAR TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1956 (L.A. BILL NO. 14 OF 1956)—*cont.*

MR. SPEAKER : We will now take up the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be taken into consideration.”

Sir, the objects of the Bill have been explained yesterday and we have only to continue the thread from where it was left yesterday. There is unanimity of opinion so far as the Malabar members are concerned and so we can proceed with the Bill. There are certain amendments of which notice has been given by the Government and there is also one private amendment given notice of by the hon. Member Sri Appu and so far as I am concerned, I have not got the slightest objection to accepting them.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be taken into consideration.”

SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA : Mr. Speaker, Sir, I support the Bill introduced by the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar and also the amendments given notice of by the Government. Yesterday evening the Members of Malabar had a detailed discussion about the parent bill and the present bill. We also discussed about the Government amendments and we have arrived at an unanimous decision to support the Bill. I do not want to speak much about the Bill except to say that we are all unanimous about the passing of the Bill. In the interests of the cultivating tenants of Malabar, I request the Government to expedite the passing of this Bill.

SRI A. APPU : Mr. Speaker, Sir, I support the Amending Bill introduced by my hon. Friend Sri V. R. Krishna Ayyar. As suggested by the Hon. the Leader of the House, we informally met yesterday and discussed the Bill and we have agreed to support the Bill unanimously. This Bill is an absolute necessity.

[Sri A. Appu] [28th September 1956]

At present, the tenants are suffering a lot. If this Bill is passed into law, I submit that there would be sufficient protection for the tenants of Malabar. Otherwise, they will be ruined. We cannot wait till the Kerala State Assembly is formed. I am very thankful to the Hon. the Leader of the House for agreeing to push through this Bill immediately. I have also given notice of one or two amendments for omitting the words "third crop". We have discussed that question also. If it is retained, the provision might be misinterpreted and it will affect the interests of the tenants. I request that my amendments may be accepted. I have nothing more to say now.

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, I rise to support the Bill under discussion. In so doing, I particularly thank the Government for the valuable help they are extending to this measure. This is our parting time and it is gratifying that the Government have come forward to give relief to the agriculturists of the Malabar district. Such a measure is quite necessary and we are particularly happy that this measure is going to be passed into law at the present sitting itself.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

There are two amendments given notice of by the Government. They may be moved.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"In clause 2, for the words 'the following Explanations' occurring in line 15, substitute the words 'the following Explanation.'"

"For the word and figure 'Explanation I' occurring in line 17, substitute the word 'Explanation'; and omit Explanation II."

SRI A. APPU: Sir, I beg to move the amendments standing in my name—

"In the Explanation I, omit the words 'or third' occurring in line 18, and 'first or' occurring in line 19."

"In Explanation I, add the following words at the end 'which shall be deemed to be the first crop'."

28th September 1956]

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are now before the House for discussion.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, The amendments are quite proper and I accept them. The amendments are acceptable also to all the Members coming from the Malabar district.

The amendments were put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clause 3.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"For clause 3, substitute the following:—

'3. Amendment of section 16, Madras Act XIV of 1930.—In section 16 of the principal Act, after the words "either the tenant" the words and brackets "(including a kanamdar or a customary verumpattamdar)" shall be inserted.'

The amendment was put and carried.

Clause 3 as substituted was put and carried.

Clause 4.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"For clause 4, substitute the following:—

'4. Amendment of section 32, Madras Act XIV of 1930.—In section 32 of the principal Act, after the expression "Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951" insert the expression "or the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954 (Madras Act VII of 1954)" and for the expressions "the Act aforesaid" and "the Amending Act aforesaid" substitute "the Acts aforesaid" and "the Amending Acts aforesaid" respectively.'

The amendment was put and carried.

Clause 4 as substituted was put and carried.

Clause 5.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In the Government amendment No. 5, the words "and this Act" have to be added and with your permission I shall include those words also. I move—

"For clause 5, substitute the following:—

'5. Repeal of section 4 of the Madras Act XXIV of 1945 and consequential provision.—(1) Section 4 of the Malabar Tenancy (Second Amendment) Act, 1945 (Madras Act XXIV of 1945) is hereby repealed and shall be deemed to have been repealed as from the date of commencement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951 (Madras Act XXXIII of 1951).

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

(2) Where before the commencement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954 (Madras Act VII of 1954) a landlord has obtained possession of a holding in execution of a decree passed by a Court on or after the 1st July 1942 under clause (5) or clause (6) of section 14 or under clause (5) or clause (6) of section 20 of the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930) and such decree would not have been passed if the principal Act as amended by the Malabar Tenancy (Second Amendment) Act, 1945 (Madras Act XXIV of 1945), the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951 (Madras Act XXXIII of 1951) and this Act had been in force at that time the tenant shall be entitled to be restored to the possession of the holding with all the rights and subject to all the liabilities of a tenant if he makes an application in that behalf in the Court which passed the decree within twelve months of the commencement of this Act.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move—

" In sub-clause (2) of clause 5 as proposed in amendment No. 5, add the following proviso:

' Provided that before such restoration is effected, the tenant shall be bound to return to the landlord (i) the value, if any, paid by the landlord to the tenant for his improvements, (ii) the kanartham, if any, and (iii) the value of the improvements, if any, effected bona fide by the landlord, between the date on which he obtained possession of the holding and the date on which possession thereof is restored to the tenant.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

" Add the following as sub-clauses (3) and (4) to clause 5 proposed in amendment No. 5:

' (3) If a landlord has obtained possession of a holding in the circumstances specified in sub-section (2), and if at the time he obtained such possession there were intermediaries between him and the tenant, then, the provisions of sub-section (2) of section 41 of the said Act shall apply to such intermediaries as they apply in relation to the intermediaries referred to in that sub-section.

(4) Nothing contained in this section shall affect the rights of any bona fide transferee from the landlord.' "

The amendments were put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

" For clause 6, substitute the following:—

' 6. Amendment of section 53, Madras Act XXXIII of 1951.—In section 53 of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951 (Madras Act XXXIII of 1951), for the words " If before the

[28th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

expiry of twelve months from the commencement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954", the words "If before the commencement of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, or after the commencement of that Act and before the expiry of twelve months from such commencement" shall be substituted and to the section, the following Explanation shall be added:—

" Explanation.—Rent in respect of which a decree has been passed shall be deemed to be rent due or payable.' "

The amendment was put and carried.

Clause 6 as substituted was put and carried.

Clause 7.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

" For clause 7, substitute the following:—

' 7. Consequential provisions.—(1) Where before the commencement of this Act any Court has passed a decree for rent against any tenant and a Rent Court has subsequently fixed fair rent under the provisions of the principal Act, any tenant may, within three months of the commencement of this Act, apply to the Court which passed the decree to amend the decree so as to give effect to the order of the Rent Court fixing fair rent and if as a consequence of such amendment, the decree is fully satisfied by giving credit to the payment already made, satisfaction of the decree shall be entered and only such amounts as may be outstanding after the decree has been so amended shall be recoverable from the tenant.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move—

" In clause 7, the following shall be added as sub-clause (2):—

' (2) Where before the commencement of this Act any Rent Court has fixed fair rent, the Rent Court shall on application by the tenant within three months of such commencement amend the order fixing fair rent by giving effect to the provisions of the principal Act as amended by this Act and the principal Act as amended by this Act shall also apply to petitions pending at such commencement.' "

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I wish to move a minor amendment to this Government amendment I move—

' For the words " petitions pending at such commencement " occurring at the end of the proposed sub-clause (2), the words " petitions, appeals and other proceedings pending at such commencement " be substituted.' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I accept the amendment.

The amendment was put and carried.

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

Government amendment proposing sub-clause (2) to clause 7 as amended by the amendment of Sri M. Narayana Kurup was put and carried.

Government amendment substituting clause 7 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

Clause 8.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I oppose the clause.

The clause was put and lost.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, I move that the Bill as amended be passed.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, as amended be passed.”

SRI M. NARAYANA KURUP : While appreciating the Government's goodwill, I will only request them to continue that goodwill by getting this Bill passed by the Legislative Council immediately, by getting the President's Assent and by publishing the Act in the Gazette before 1st November 1956. If the Act does not come into force before 1st November, complications are likely to arise.

L-30
m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR : I must express my sincere thanks for the very resourceful suggestion which the Hon. Leader of the House made yesterday when everything looked catastrophic and for his help in the expeditious passage of this Bill. The various amendments moved by the Government show that they have exercised their mind in great detail and they have been very helpful in making the Bill, we presume, proof against further onslaughts in Courts of law. I am thankful to all the Members from Malabar and also the other Members who have helped us in the passage of this Bill. Now an additional responsibility devolves on the Leader of the House. He is the only bridge between us and the Council. The Bill is rather a technical one, and there will be all kinds of difficulties when this Bill is piloted in the Council. Naturally, we have got to depend very much upon the Leader of the House to help us in the Council also because the fulfilment of our objective will really be accomplished only when the Bill is passed in the Council also. That is a great responsibility, and I hope the Leader of the House will, in deference to the view of the Malabar Members, discharge his duty creditably and see that the Bill is passed there also.

28th September 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

I might also request that the last and the very necessary step of getting the President's assent or approval be taken sufficiently in advance of 1st November 1956. All these require a continuous, vigilant, and active help from the Government. Now that the process is there and the Government have helped us in a very extraordinary manner, I hope they will see that the Bill becomes an Act before 1st November 1956.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I think I must congratulate the Government on this occasion. Although this session has been a very short session of only a few days, for the first time during the last five years, we have passed two private Member's Bills hardly within a week. I hope this precedent will be kept up not only in the next session but also in the subsequent sessions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am really happy that the Hon. the Leader of the Opposition has expressed his desire(?) and I would like to express my own hope that such useful Bills will be brought forward by hon. Members. The present occasion is proof of the fact that Government will always welcome measures from any quarter provided they are good and beneficial.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 14 of 1956), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

XII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

Sir, this measure is a consequential one to the two measures which we had just passed, namely, the Cultivating Tenants Protection Bill and the Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill. I do not think any explanation is necessary from me. I think this will not be a controversial Bill and will be passed unanimously without much discussion.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

[28th September 1956]

Clause 3.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

“For item (ii), substitute the following:—

“For Clause (g), the following clause shall be substituted, namely,—

“(g) ‘landowner’ in relation to a pannaiyal means the owner of a land or other person deriving any right from him in respect thereof, who has engaged the pannaiyal for cultivating the said land;”

The definition, as it is, reads—

“(g) ‘landowner’ in relation to pannaiyal means the owner or other person deriving any right from him who has engaged a pannaiyal for cultivating land;”.

Suppose there is a landowner and a man gets a right to use the water from his backyard well, it would also be any right derived from that person. Just to show that the right should be one attached to the land and attached to him as the pannaiyal, I have moved my amendment. My amendment makes the position clearer. The Hon. Minister may kindly go through the amendment and if it is acceptable to him he may accept it.

SRI P. CHELLATHURAI: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have no objection to accept the amendment.

MR. SPEAKER: The question is—

“For item (ii), substitute the following:—

“For clause (g), the following clause shall be substituted, namely:—

“(g) ‘landowner’ in relation to a pannaiyal means the owner of a land or other person deriving any right from him in respect thereof, who has engaged the pannaiyal for cultivating the said land;”

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

28th September 1956]

New Clause 3-A.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move the following amendment:—

“After clause 3, insert the following as clause 3-A, namely:—

“3-A. Insertion of new section 5-A in Madras Act XIV of 1952: After section 5 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“5-A. Revision by High Court.—The Revenue Court shall be deemed to be court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.”

The amendment was put and carried.

Clauses 4, 5 and 6, were separately put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

X.—GOVERNMENT MOTION—cont.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS—cont.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

“That under Rule 21 (3) of the Assembly Rules, consideration of the Government Motion—Amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, be postponed and the House do proceed to the next item on the agenda.”

The motion was put and carried.

XII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS CINEMAS (REGULATIONS) AMENDMENT BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956, and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary,
dated 29th August 1956.

[Sri C. Subramaniam] [28th September 1956]

Sir, hon. Members may be aware that when we were amending the Cinematograph Act, I gave an assurance that the procedure in regard to the application and grant of licences for cinemas would be simplified and that there would be unified authority instead of the existing too many authorities to whom each applicant had got to go and get permission. This Bill is brought forward to give effect to that assurance. I hope hon. Members will not only welcome this measure but pass it unanimously without discussion.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

4-40 p.m. SRI M. PALANIYANDI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கும் காலத்தில் ஒரு சிறு விஷயம். பாகு மெண்டரி படங்கள் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக சினிமாப் படச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டிய அவசியம் வந்தது. அப்பொழுது பொறுக்குக் கமிட்டியில் லேசென்சு வழங்கும் முறையை கலப்பாக்குவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக சர்க்கார் இப்போது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக சினிமாப்படத் தொழிலாளர்களின் சார்பாக நான் எனது நன்றியை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். செய்திப் படங்களின் கட்டணம் சம்பந்தமாகவும் சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். இப்பொழுது அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருப்பதனால் கட்டணம் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். கட்டணத்தையும் குறைப்பதற்கு நம் சர்க்கார் எல்லாவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது மாகாணத்தில் சினிமாத் தொழில் அதிகமாய் இருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்தினால் பிலிம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை நம் ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இதில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause I and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956, be passed.”

28th September 1956]

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தென்னாட்டில் சினிமாத் தொழில் குறிப்பாக அதிகமாய் வளர்ந்து இருக்கிறது. சினிமாப் படங்களின் மூலமாக நாட்டின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆனால் நம் நாட்டுப் படங்களில் அதிகமாக அமெரிக்க நாகரீகம், பண்பாடு முதலியவற்றை படத்தில் புகுத்தி படங்களை ஆபாசமாக்கிவிடுகிறார்கள். கனம் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் சினிமாத் தொழிலாளர்களிடையே தனக்கு இருக்கும் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி தென்னாட்டுப் பட முதலாளிகள் இந்நாட்டின் பண்பு, கலாசாரம், நாகரீகம் இவற்றை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் படம் தயாரிக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CIVIL COURTS (AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Civil Courts (Amendment) Bill*, 1956, and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

This Bill is intended to extend the jurisdiction of the District Courts to suits valued up to Rs. 10,000 because of the new valuation which we have adopted under the Court Fees Act and also in view of the fact that with the general rise in prices, the value of the rupee has gone down to that extent.”

Mr. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration.”

SRI P. RAMAMURTHI: “Sir, while supporting this Bill, I would like to point out that the Madras Advocates' Association has taken objection to the passing of this Bill. Unfortunately the Madras Advocates have taken up the position that if this Bill is passed, the amount of work that will be available to them will be lessened. I think it is a very strange consideration for the citizens to take into account. After all, it is the question of the convenience of the public that has got to be taken into consideration. If the public can get an opportunity to get their claims settled at the district level instead of coming all the way to Madras, then it has to be welcomed. I hope the Madras Advocates will change their views and take into consideration all the facts of the case.”

Mr. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration.”

* Enrolled in the Fort St. George Gazette, dated 28th September 1956.

[Mr. Speaker] [28th September 1956]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956, and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Hon. Members particularly lawyer-members have been pressing for the introduction and passing of this Bill. It is only in pursuance of that, this Bill has been brought.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration.”

SRI V. R. NAGARAJAN: Mr. Speaker, Sir, while supporting this Bill, I wish to congratulate the Government for having brought forward this Bill which is going to be passed into law to-day. During the course of a year or so when the salutary provision for appeals to the Su-divisional Magistrates did not exist, consequent upon the Code of Criminal Procedure (Amendment) Act passed by the Parliament last year, several clients and lawyers were put to a lot of difficulties. They could not have easy access to their own courts situated in their towns like the Subdivisional Magistrate Courts and for every appeal whether big or small, they had to resort unnecessarily to the District Court or the Sessions Court. That was really operating to a very great extent to the detriment of both the clients and lawyers. Much of the money and time were wasted, without benefiting anybody. I am really glad that so soon after the assurance given on the floor of the House by the Hon. Minister for Law, this Bill has been brought forward and once again I congratulate the Government for that.

28th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, there is a small printer's devil. The figures '406' occurring in line 5 of clause 3 should be read as '406A'.

MR. SPEAKER: This has been taken note of and I am going to put Clause 3 to the vote of the House.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“That the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956, as amended be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956, as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

X.—GOVERNMENT MOTION—cont.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re-CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS—cont.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, under Rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

“That item 7 in the order of business for 26th September 1956, The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, be taken up.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That under Rule 21 (3) of the Assembly Rules, item 7 in the order of business for 26th September 1956, The Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, be taken up.”

The motion was put and carried.

[28th September 1956]

XII.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(5) THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) AMENDMENT BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 and move—

"That the Bill be taken into consideration."
This is also a non-controversial measure and I do not think any speech is necessary.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I am not moving the amendments given notice of by me.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I beg to move the following amendment:—

"In the proposed section 3-A, after sub-section (1), the following Explanation shall be inserted:—

'Explanation.—Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), shall, for all purposes of this Act, be deemed to be ryoti land.'

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"In the proposed section 3-A, after sub-section (1), the following Explanation shall be inserted:—

'Explanation.—Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), shall, for all purposes of this Act, be deemed to be ryoti land.'

MR. SPEAKER: Both clause 2 and the amendment moved by Sri P. Ramamurthi are now before the House for discussion.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்துக்கு ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது. அதாவது— Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) shall, for all purposes of this Act be deemed to be ryoti land.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 9th August 1956.

[28th September 1956] [Sri S. Ramalingam]

ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான சட்டப்பிரகாரம் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலம் ரயத்து நிலம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு இருந்தால் அந்த நிலத்திற்கு வரி குறிப்பிடப்பட்டு அமுலில் இருக்கும் ரயத்துக்கள் நீண்டகாலமாக அநுபலித்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட அவர்களிடமுள்ள நிலங்களை ரயத்து நிலம் என்று நிரூபிக்கமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கிளாஸ் 3-D இல் கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கிறது. அத்துடன் இதுவும் இருக்கவேண்டும்.

Any land in respect of which an application has not been filed within the time prescribed under clause (b) of sub-section (2) of section 3 (A) or in respect of which an application is not admitted under the proviso to that clause shall be deemed to be ryoti land.

ஆகவே எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட் பிரகாரம் பிரைவேட் லாண்டு என்று நிரூபிக்கப்படாதது ரயத் நிலம் என்று கருதப்படவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதைச் சர்க்காரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, only when a dispute arises, the question of deciding whether it is a private land or ryoti land arises. When a dispute arises and if the landowner does not prove that it is a private land, it is tantamount to proving that it is a ryoti land. The amendment says that unless it is proved that it is a private land, it will be deemed to be ryoti land and therefore it seems to suggest that separate proceedings should be instituted to establish that a particular land . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There are not only two categories of land but also there is a third category which relates to communal lands. Even in respect of poramboke lands, the mover of the amendment wants rent reduction if in case a ryot is in occupation. It is only for that purpose the Leader of the Opposition has moved the amendment. If it is merely a question of having two categories of land, there is no difficulty. But there is a third category of land also and it is only with reference to that, the Leader of the Opposition has moved the amendment and I accept it.

MR. SPEAKER: The question is—

"In the proposed section 3-A, after sub-section (1), the following Explanation shall be inserted:—

'Explanation.—Any land which has not been decided to be private land under the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), shall, for all purposes of this Act, be deemed to be ryoti land.'

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clauses 3 to 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[28th September 1956]

5.00
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, as amended, be passed."

In doing so, I have to congratulate the House for having passed a record number of Bills this afternoon. I think we have passed about six Bills to-day and I do not think we will break this record on any future day. I am really happy about it. The only thing is that we have been quite businesslike. Whenever a discussion was necessary, we discussed and where discussion was not necessary, we avoided discussion. We have transacted our business in a most businesslike manner and I once again congratulate the House for that.

Mr. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

Mr. SPEAKER : Is there anything to add to the record which we have created to-day?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is already 5 p.m. We can now adjourn.

Mr. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

XIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

161. Notification issued with G.O. Ms. No. 2948, Revenue, dated 16th July 1956, exempting the Guild of Service Thrift Shop, Madras, from payment of tax under section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.

28th September 1956]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 265 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th September 1956, page 451 supra.]

Details of plan for the development of Fisheries in the Madras State under the Second Five-Year Plan.

Fish is a valuable protective food rich in proteins, vitamins and mineral salts. With its long coast-line there is considerable scope in the Madras State for the development of the fishing industry. Systematic surveys are necessary to locate the areas suitable for deep-sea fishing and it is expected that these will be undertaken by the Government of India as part of their plan. The Second Five-Year Plan of the Madras Fisheries Department aims at the development of Marine Fisheries, and Inland Fisheries. Schemes for improving the socio-economic condition of the fishermen have also been included in the Plan.

On the whole, 15 fisheries schemes have been finally approved by the Government of India for inclusion in the Agricultural Sector of the Plan. A sum of Rs. 124.20 lakhs has been earmarked for the implementation of the Fisheries Schemes during the Second Five-Year Plan period. A brief description in respect of each scheme is furnished below :—

Name of scheme and brief description.	Estimated net cost in five years. (RUPEES IN LAKHS.)
1 <i>Construction of mechanised fishing boats.</i> —To enable the fishermen to go in for increased catches and thereby to raise their standard of living, 100 Pablo-type mechanised fishing boats and 100 Surf boats or Beach-landing crafts will be constructed during the Plan period and they will be sold to the fishermen at reduced prices and the cost will be collected from them in instalments spread over a period of 7 years.	12.00
2 <i>Establishment of a model estuarine fish farm.</i> —Most of the estuaries of this State which are capable of yielding fairly rich fishery annually are at present in a neglected state. Establishment of a model estuarine fish farm will act as an incentive for the pisciculturists to take to estuarine fish farming on a large scale and thus ensure regular supply of estuarine fishes. Under this scheme, one model estuarine fish farm will be established to serve not only as a research centre but also as a source of fry and fingerlings and supply of food fish.	3.00

[28th September 1956]

Name of scheme and brief description.	Estimated net cost in five years. (RUPEES IN LAKHS.)
3 <i>Development and exploitation of major reservoirs.</i> —With the construction of many major irrigation reservoirs there is vast scope to develop fishery wealth in them and to exploit them judiciously. A pilot scheme initiated to develop and exploit Mettur Reservoir fisheries has revealed the potentiality for the development of major reservoir fisheries. Under the Second Five-Year Plan, fisheries, in major reservoirs like Bhavanisagar, Malampuzha, Krishnagiri, Mangalam, Manimuthar, etc., will be developed as at Mettur Dam. The development will consist of intensive stocking initially and judicious exploitation subsequently by issue of licences to the fishermen.	5.00
4 <i>Development of Fishing Harbours at suitable river mouths.</i> —The introduction of large number of mechanised boats in the fishing operations raises the need for providing anchorage facilities for these boats. The existing harbours for ocean going ships are few and far between. Further heavy mooring charges are levied by the harbour authorities for the fishing boats. Fishing harbours will be constructed at suitable places on the East and West Coast of this State on the advice of the Food and Agriculture Organisation Harbour Specialists by dredging river mouths and keeping them open throughout the year. By keeping the river mouths open, the fishery wealth can also be increased, as marine fishes will migrate into the rivers.	13.00
5 <i>Supply of nylon nets and hooks to the fishermen at subsidised prices.</i> —Nylon nets are more efficient in fishing operations and help the fishermen to increase their catches substantially. They are also more durable and long-standing than cotton nets. Nylon nets will be made and sold to the fishermen at reduced prices and the reduced price will be collected from the fishermen in instalments.	10.00
6 <i>Intensive fingerlings and seed collection and distribution for stocking in inland waters.</i> —There is a great awakening at all centres for more and extensive fish farming in inland waters. Since the major carps and some of the other cultivable species breed only in rivers, the fish	9.00

28th September 1956]

Name of scheme and brief description.	Estimated net cost in five years. (RUPEES IN LAKHS.)
farmer has necessarily to depend upon the supply of seeds from the rivers for annual stocking. It is proposed to step up the collection of fish seeds and their distribution during the Second Five-Year Plan. It is proposed to systematise the work on a more intensive scale and to increase the target from 3 crores to 5 crores of fish seed annually during the Plan period and to bring all the available cultivable waters under scientific fish culture.	
7 <i>Salt subsidy scheme.</i> —Curing of surplus fish with salt is the cheapest method of fish preservation. Until modern methods like freezing, canning, etc., of fish are introduced at all important fishing centres and are adopted on an extensive scale, State assistance for this industry is necessary. During the Second Five-Year Plan period, grant of subsidy on salt issued from the fish curing yards for curing fish will be continued. The subsidy will act as a necessary incentive for the curers to resort to the Government fish-curing yards and thus control the local unhygienic method of curing of fish with salt of inferior quality.	17.50
8 <i>Fish preservation and provision of ice plants and cold storage facilities.</i> —During the First Five-Year Plan, two ice-cum-cold storage plants have been installed at West Hill and at Mangalore on the West Coast at a cost of about Rs. 14 lakhs. During the Second Five-Year Plan, three more ice-cum-cold storage plants will be installed at Tuticorin, Nagapattinam and at Mettur Dam.	7.00
9 <i>Administrative staff at headquarters.</i> —It is proposed to employ adequate headquarters staff (both technical and supervisory) for the successful implementation and effective supervision of all the schemes included in the Plan.	2.40
10 <i>Rural fishery demonstration.</i> —The Scheme is intended for the purpose of demonstrating to the public and to the fishermen the advantage of scientific fish culture and to popularise it. It is expected that by this demonstration, all available water spreads now lying waste will gradually be brought under fish culture resulting in considerable increase of food production.	6.00

[28th September 1956]

Name of scheme and brief description.	Estimated net cost in five years. (RUPEES IN LAKHS.)
11 <i>Fish meal and manure production.</i> —The landing of fish in certain seasons are very heavy. The quantities in surplus to what are readily marketable, particularly the oil sardines and mackerels in the West Coast, and sharks, flying fish, etc., in the East Coast, are spoilt and wasted during the seasons. The surplus fish could be usefully converted into fish meal and fish oil. Fish meal is a useful cattle and poultry feed. Fish oil is used in leather and other industries. During the First Five-Year Plan period, one fish meal and oil plant has been installed at West Hill on the West Coast. During the Second Five Year Plan period, one more fish meal and oil plant will be installed at a suitable centre on the East Coast.	5.00
12 <i>Fish marketing and construction of model fish markets.</i> —At present, the fish markets are generally located in insanitary localities and they are maintained in a disgusting condition. Under the scheme, it is planned to construct model fish stalls provided with cold storage facilities in three important cities in this State. The stalls will be maintained by the Fisheries Department during the Plan period and thereafter they will be leased out to local bodies. This scheme has, however, been deferred during the year 1956-57.	2.00
13 <i>Quick transport of fish from landing centres to marketing and consuming centres.</i> —Considerable difficulty is experienced by the fishermen to transport their catches quickly from the landing centres to the fish markets and towns. During the Second Five-Year Plan period, ten small motor vans will be purchased and sold to the Fishermen Co-operative Societies at subsidised prices and the reduced cost will be collected from them in easy instalments spread over a period of six years. There is demand for small vehicles which can be maintained and operated at low cost.	2.00
14 <i>Assistance to fishermen co-operative societies for marketing of fish catches and grant of long-term loans to the fishermen.</i> —Twelve centres on the marine side will be organized. Each centre will cover a group of Fishermen Co-operative.	28.00

28th September 1956]

Name of scheme and brief description.	Estimated net cost in five years. (RUPEES IN LAKHS.)
Societies with an area of operation extending over roughly fifteen primary fishing hamlets. A sum of Rs. 28 lakhs has been earmarked for the scheme and the major portion of the amount will be given as long-term loans to the fishermen for clearance of prior debts and for purchase of new crafts and tackles to be owned and operated by the fishermen themselves. Special staff will be appointed to manage the affairs of the co-operative societies which will come under the scheme.	2.50
Federations of Fishermen Co-operative Societies will also be organized. The Federations will attend to marketing of fish, and provide facilities for quick transport of fish, cold storage facilities, hiring out of mechanised fishing boats, etc.	
15 <i>Training of fishermen in the operation of mechanised boats.</i> —Since it is proposed to give the fishermen mechanised fishing boats at subsidised prices, it is necessary to train sufficient number of fishermen in the operation of marine engines and the proper use and maintenance of mechanised boats. Two centres on the East Coast at Nagapattinam and Madras and two centres on the West Coast at Beypore and Mangalore will be opened to give necessary training to the fishermen. The trainees will also be imparted a knowledge of the elements of navigation and they will also be taught to use the compass.	2.50

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 29th September 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Publication of Urdu text-books by Government

* 6 (S.N.) Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have not published the Urdu text-books prescribed for the S.S.L.C. class in the State for 1956-57; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) This is a matter for the University of Madras.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Out of 180 class days in the year, 64 class days are already over and even by this time the text-books have not been supplied to the students. As this will affect the preparation by students for the examination, will the Government be pleased to ask the University to expedite the supply of the books to the students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I shall address the University of Madras and find out whether there has been any delay. If there has been any delay, I shall suggest to them to rectify it as early as possible.

Industrial Tribunal Award

* 7(S.N.) Q.—SRI P. RAMAMURTHI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received the award from the Industrial Tribunal to which the disputes in respect of wages and other issues between the workers and the managements in the Plantation Industry were referred;

(b) if the answer to (a) is in the affirmative, when was the award received; and

(c) when do the Government hope to publish the award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A defective copy of the award containing many typographical errors and

[20th September 1956]

not fully authenticated by the Tribunal was received by the Government on 17th September 1956, but it has been returned to the Tribunal on 21st September 1956 for resubmission after rectifying these defects.

(c) Before the end of October 1956.

SRI K. P. GOPALAN : May I know the main recommendations in the award?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have not looked into the report and I have no idea of the contents of that report, although most curiously I had so many unofficial versions when I was in Valparai and Coimbatore.

SRI S. RAMALINGAM : டைப் காபியில் நிறைய தவறுகள் இருக்கின்றன என்று அதை திருப்பி அனுப்பியதாக கனம் மந்திரி சொன்னார். அநேக இடங்களில் தஸ்தாவேஜுகளுக்கு ஜனங்கள் சர்ட்டிபைட் காப்பி வாங்குவதுபோல் இதற்கும் சர்ட்டிபைட் காப்பி வாங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களை சர்க்காருக்கு அனுப்பியவுடன் அதை சரி பார்த்து அதன்பின் அதை அச்சடித்து பப்ளிக் செய்யவேண்டும். அப்படி அச்சடிக்க அனுப்புவதற்கு முன்னதாக முற்றிலும் ஒரு முறை அவர்களை சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இதில் அப்படி பார்க்க முடியவில்லை. டைப் காபியில் நிறைய தவறுகள் இருந்ததாலும் திருத்தப்பட்ட இடங்களில் கையெழுத்துப் போடாமல் இருந்ததாலும் அதை திருப்பி அனுப்பிவிட்டோம். அது மட்டுமல்ல. அந்த டிரிபினல் ஜட்ஜினுடைய பதவிக்காலம் முடியப்போவதாக இருந்ததால் அதற்குள் அவருடைய கையெழுத்தும் வாங்கவேண்டியதாயிற்று. இப்பொழுது அவருடைய பதவி காலம் அப்போர் மாதம் வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குள் அவர் இந்த அவார்டை சரிபார்த்து தவறுகள் இல்லாமல் பார்த்து கையெழுத்துப்போட்டு திருப்பி அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் அந்த அவார்டை திருப்பி அனுப்பிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது.

Reversion of Sub-Registrars

* 8 (S.N.) Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 56 Sub-Registrars of the State have been reverted recently and, if so, the reasons therefor; and

(b) the number among them from Malabar?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) A number of persons appointed as Sub-Registrars in April 1956 and subsequently had to be reverted in August 1956 and later as the vacancies in which these persons were appointed were of short duration and as they had to give place to some persons recruited for appointment as Reserve Sub-Registrars.

(b) Nine.

[20th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : How many of the Reverted Sub-Registrars are now working as clerks in Malabar?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not have the exact number. But nothing wrong has been done to them. Some of them who did not know Tamil have been retained there and others are posted to Malabar just to give room for Reserve Sub-Registrars whom we have to provide for.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Hon. Minister has figures about the Sub-Registrars that were removed or dismissed from service?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It does not arise from this question.

DR. K. B. MENON : Will the reversion of Sub-Registrars as clerks affect their future?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir. This is only an administrative routine. I do not think any overlooking of seniority or anything of that sort is involved in this.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the Government have received any representations from the reverted Sub-Registrars of the Malabar district, and, if they have received, what decision they have taken on them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Representations received were examined by the Government and the Government saw that their action was quite justified.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the reorganization of the State on 1st November 1956, will the Government be kind enough to defer the implementation of the order as far as Malabar is concerned?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir, I do not think it can be done in view of the reorganization. In view of the fact that a provisional list of personnel proposed for allocation to the new State has already been drawn up, we cannot go astray from it.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister the main reasons which prompted the Government to take this drastic step of reversion on the eve of the reorganization of this State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : At the end of April 1956, the Inspector-General of Registration ordered the appointment of fifty persons as Sub-Registrars from the list of candidates approved for appointment as Sub-Registrars drawn up by him, and posted them to various stations. A majority of the vacancies to which they were posted were of short duration. Subsequently fresh

[29th September 1956]

time to time, 13 more candidates from the approved list were appointed as Sub-Registrars. All these persons were kept on duty continuously till 1st August 1956. By this time, six Reserve Sub-Registrars had qualified themselves for appointment as Sub-Registrars by passing the necessary tests, the results of which were published in the *Fort St. George Gazette* in July 1956. Five of the six Reserve Sub-Registrars were from Malabar and these Reserve Sub-Registrars had, therefore, to be posted as Sub-Registrars in preference to the acting Sub-Registrars recently promoted.

9-10 a.m. SRI K. P. GOPALAN : Is it justifiable on the part of the Government not to take back the experienced people but oust them or revert them and take people who are totally new to the department?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Reserve Sub-Registrars are qualified and, therefore, they have to be appointed in the place of acting Sub-Registrars.

Police firing at Naduvattam

* 273 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House the report submitted by Sri W. R. S. Sathianadhan, I.C.S., on his enquiry about the police firing at Naduvattam near Kozhikode on the 28th March 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A copy of the report is placed on the table of the House.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether the Government have examined the various observations made by this enquiry officer and arrived at any decision as regards the necessary steps to be taken against the officers who, it seems, have failed in their duty to act in time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. The report was examined and the Government have arrived at decisions. Further instructions wherever necessary have been issued; and wherever the officers had to be warned against their failure to take the necessary steps at the earliest moment possible, they have also been warned.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know, Sir, what is the particular instruction issued by the Government in order to prevent further clashes like this?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have instructed that action under section 30, sub-section (4), of the Police Act of 1861 (which was discussed on the floor of the House) should be applied in all these cases and any likely clashes should be averted.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, when this question was first raised on the floor of this House, the Hon. the Finance Minister himself read a statement in the Assembly to the effect that the

[29th September 1956]

firing at Naduvattam was made at the instance and orders of the Collector, a fact which was denied by him (the Collector) before the enquiry officer of this report. May I know what is the real fact about it—whether the statement made by the Finance Minister before this House is correct or his (the Collector's) subsequent denial? The Collector has said that firing was not made at his instance and that he did not order the firing, but that it was done in self-defence. This is the evidence given by him.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The following conclusions were arrived at after an examination of the report and after taking into consideration all the facts :—

(i) The authorities were justified in having granted a licence to the Hindus to take out a procession with music before Beypore to Thaliyadathu Temple on 28th March 1954.

(ii) The Collector and the District Superintendent of Police should have known that a serious situation was likely to develop at Naduvattam and they should, therefore, have (a) taken charge of the situation much earlier by keeping themselves in constant touch with the trouble spot and (b) reached Naduvattam much earlier than they did.

(iii) The four M.S.P. men who had opened fire did so only in the exercise of the right of private defence and they did not exceed this right.

These are the main conclusions arrived at. The hon. Member was telling just now what I said immediately after the incident. I do not recollect what I said then.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, whether there is a general order prohibiting the beating of drums before Mosques?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. I do not think there is now a general order. But hereafter I am sure there should be understanding between the two communities rather than a dependence upon Government orders. Certainly at the time of prayers, particularly when prayers are conducted, playing of music before the Mosque and its vicinity should be prevented. I do not think it is being done by anybody. Therefore, if we are able to come to a good understanding among ourselves, it may not be necessary for the officers to interfere, and I hope such an understanding will be arrived at and cordial relations will prevail between these two communities.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, in view of the fact that some bullets were fired and the unfortunate incident occurred, will the Government be pleased to consider the question of giving compensation to the families of those people who lost their lives in this incident?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The suggestion is being made for the first time. I do not know whether he is asking anybody

[29th September 1956]

to come forward with a petition for claiming compensation. Certainly if anybody was aggrieved, he would have asked for compensation long ago. I do not think at this stage we can take up this question.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Sir, apart from the legal right of religious communities to take out processions before temples or churches or mosques when there is no congregational prayer inside, it is given in the statement placed on the table of the House that witness No. 26 had stated, . . . generally Hindu processions passing in front of mosques do not play music; that, contrary to this custom in February 1954, some Hindu processions tried to pass or did pass certain mosques with music which resulted in resentment among Muslims. He says that he had informed the authorities that if a licence was issued to a procession to pass with music, it was likely that some untoward incident happened. May I know, Sir, what particular steps were taken to see that the apprehensions in the minds of Muslims were allayed? There is the legal right of everybody to take out processions, when there is no congregational prayer inside a mosque.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this is a matter which should be buried and should not be raked up. My own appeal to hon. Members also is not to go into the past but to see that there is cordial relationship in future between the two communities. If we go to the past, it may perhaps give us a certain amount of bitterness. Therefore I would appeal particularly to hon. Members coming from Malabar not to try to rake up the past and create further trouble. Let us hope for better understanding in the future.

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, the Leader of the House has said that if there is a proper understanding between the two communities, there is no need to pass any legal orders. May I just ask him whether it is not a fact that already for generations there has been that kind of understanding between Hindus and Muslims in our State and as a result of that, generally speaking, there is no playing of music before the mosque at the time of congregational prayers and any breach of this is only the exception rather than the general rule?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I entirely agree with the hon. the Leader of the Opposition. As a matter of fact, these misunderstandings had arisen because of some individual idiosyncrasies and not because of a general misunderstanding between the communities. I hope better understanding will prevail hereafter so much so that even these individual idiosyncrasies will not give rise to any general problem like this again.

DR. K. B. MENON: Sir, is it not a fact that after the incident, there have been better relations and that there has occurred nothing to make the Government interfere in such affairs?

29th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. I am happy about it. As a matter of fact, a suggestion was made that a measure should be enacted for this purpose. I then definitely said that now that there was cordial relationship and that there were also the probability and possibility of that cordial relationship continuing, there was no necessity for any special enactment. I am glad that the cordial relationship continues to exist, and I hope it will continue to exist in the future also.

Stake-net fishing licences

* 274 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister 9-20
for Agriculture be pleased to state— a.m.

(a) the number of stake-net fishing licences issued by the Government in the last week of May 1956 in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) the amount received by the Government as licence fees from the stake-net fishermen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Fifteen stake-net licences were issued during the period.

(b) Rs. 2,416.

SRI K. P. GOPALAN: May I know whether Government have received a complaint from five stake-net fishermen stating that even though they had the licences in the previous year they were not given the licence this year and if so what action have Government taken on the complaint to redress their grievances by granting the licences and thus enable them to earn their livelihood?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Certain complaints were received about the irregular issue of licences and the non-issue of licences to certain people. That was supported by the hon. Member also. Government have, therefore, referred them to the Collector for his report after going into the whole question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: To eke out a livelihood by fishing either in the sea or in the backwaters is the elementary and fundamental right of every one of the fishermen. Such being the case, may I know the reasons that induced the Government to curtail those fundamental rights by imposing this licensing system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member has stated the exact reasons. It is the elementary right of the fishermen to fish in the waters. The use of the stake-nets would put the smaller fishermen who did not have that kind of nets at a serious disadvantage. Therefore, Government sought to restrict the use of these stake-nets and introduced this licensing system and certain regulations.

[29th September 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, formerly also there were complaints that there was unauthorized fishing with stake-nets resulting in suffering to fishermen and the Government promised to look into it and check such unauthorized fishing wherever necessary. May I know whether any steps were taken in that direction and with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, steps are being taken and it is those steps that are now under discussion on the question put by the hon. Member Sri Gopalan.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, are we to suppose that only persons who are in a position to pay the licence fee, namely, the rich men, will be allowed to fish with stake-nets in the sea or backwaters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Issuing licence does not mean that the licence should go only to rich men. Fishermen earn much more by the use of this stake-net and even the poorest fisherman can afford to pay the licensing fee. The objective behind the introduction of this licensing system is that the use of these stake-nets should be restricted.

SRI K. P. GOPALAN : Regarding the issue of licences to five fishermen there were some disputes on the question of issue of certain certificates by the village munsif, Madai. The Collector went to that place and settled the whole dispute. All the parties agreed to the recommendation made by the Collector. Then the Additional Director of Fisheries came there after about a year, made some enquiries and recommended that licences need not be issued to these five fishermen, even though they were really entitled to get them. Therefore will the Government be pleased to enquire into the matter, accept the recommendation of the Collector and issue licences to these five fishermen? These fishermen are now unemployed and their families are starving.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Originally it was decided that it should be left to the Assistant Director of Fisheries to decide each case referred to by petitioners in the light of the findings of the enquiry and proceed with the issue of licences for 1956, in accordance with rules and conditions laid down by the Government in their orders issued in December 1955 and subsequently amended. Then, Sir, some writ petitions were filed in the High Court. The Additional Director has been asked to examine all the existing rules and conditions thoroughly in the light of the judgment of the High Court on the writ petition when received and submit consolidated terms and conditions for the consideration of the Government.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In order to show their *bona fides* in the matter would the Government either bring in a legislation or pass an order saying that all the fishermen certified to be rich either by the District Collector or the Tahsildar would be prohibited from fishing in these waters and thus take care that the

[29th September 1956]

rich fishermen are not set against the poor fishermen and also not use the competition between them to raise the licence fees so as to bring more profit to the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not feel I stand before the dock of this House so as to prove the *bona fides* of the Government.

SRI K. P. GOPALAN : May I inform the Hon. Minister that there was no dispute about the issue of the licence but that there was a dispute only in regard to the residential qualifications of these five fishermen? The village officer gave the certificate and the District Collector made enquiries and said they were entitled to get their licences according to their residential qualifications. The Assistant Director of Fisheries agreed to this recommendation. Afterwards the Additional Director of Fisheries came there and he passed an order refusing the issue of licences. As a result of this they are suffering. They are poor people with big families. They should be helped. Therefore may I request the Hon. Minister to enquire into the matter and redress their real grievances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Collector has been asked to make enquiries about the complaints against the village munsif of Madai and submit his report.

The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955

* 275 Q.—SRI C. KANDASAMY (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when orders were issued by the Board of Revenue for the collection of the surcharge under the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955, for the fasli 1365; and

(b) whether any rules have been framed under this Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Instructions for the calculation and collection of surcharge under the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955, were issued by the Board of Revenue on 15th March 1956.

(b) Yes. Copies of the rules issued in the matter were placed on the table of the Assembly on 17th March 1956.

Payment of pension to the aided and local board elementary school teachers

* 276 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the framing of rules and the other necessary preliminaries for the payment of pension to the aided and local board elementary school teachers in the State have been completed; and

(b) if so, the date from which such payment will be made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) From the 1st April 1955.

[29th September 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the rules framed have been published in the *Port St. George Gazette* and if so on what date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The rules have been issued in G.O. No. 1611, Education, dated 30th August 1956.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : South Kanara and Malabar will be separated from Madras State after reorganization of States. This scheme is to have retrospective effect from 1st April 1955. May I know whether the teachers who have already retired will get the benefit before the reorganization of the State? Otherwise it will create complications and hardships to teachers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir; necessary instructions have been issued to the subordinate officers concerned for the expeditious preparation of pension papers and sanction of pensions.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Hon. Minister said it has been issued in a certain Government Order. Ever since the news appeared in the papers that the sanction of the Accountant-General has been obtained and it has been brought into force, I have been searching for it in the *Port St. George Gazette* in which all the notifications used to appear. Probably by oversight I could not find out these rules there. Because it is a matter of importance, if it has not been already published in the Gazette, will the Government see that it is published in the Education Part of the Gazette?

9-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir I shall look into it. Ordinarily it should have been published.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Balakrishnan, is requested to keep his umbrella outside the Chamber. (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN : I am sorry, Sir, it is a lady's umbrella. I shall keep it outside the Chamber.

(Then the hon. Member went out and kept the umbrella outside the Chamber.)

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government will make the Pension Rules applicable to the L.Ts. and B.Ts. in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Let us work this scheme which we have already sanctioned and then certainly we shall consider other categories of teaching personnel.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether any orders have been issued for the disbursement of pensions to the teachers who have already retired by this time?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. For the disbursement, first we will have to get the pension papers necessary

[29th September 1956]

for that purpose. That is why I have already stated that officers have been instructed that they should get these papers prepared expeditiously so that the disbursement can take place.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, an apprehension has been created by the answer given by the Hon. Minister. Perhaps the Hon. Minister has given that answer in reply to the particular question put by the hon. Member. I think the question may be wrong. The question relates only to the payment of pension to aided and local board elementary school teachers but according to the announcement made by the Hon. Minister on the floor of the House the pension scheme includes secondary grade teachers in secondary schools. May I know whether this scheme is applicable to the secondary grade teachers in secondary schools also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. As stated by me, it would include secondary grade teachers also but certainly it is open to any hon. Member to put questions with reference to any category within that scheme. Therefore, there is nothing wrong in the question also.

DR. K. B. MENON : Does this scheme include, apart from trained elementary teachers, the other staff in elementary schools like physical instructors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, physical instructors are also included.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, the employees who retired from service in the local bodies like local boards, panchayat boards and municipalities after 1st April 1955 have drawn their gratuity amount as according to the rules framed by the Government, the gratuity should be drawn within a period of six months. But they have not been granted pension because the local bodies say that those who have already drawn their gratuity amount are not entitled to pension according to the pension order. So, will the Government consider the desirability of giving instructions to such local bodies that they should be given pension also even though they might have drawn the gratuity amount?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This pension scheme is in addition to whatever emoluments or other facilities which they were getting before. Therefore, the question of pension not being available to those who have drawn their gratuity amount does not arise.

Distribution of the excess collection by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Ponnani taluk

* 277 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have passed any orders to allocate the sum of Rs. 6,04,637-6-6, the excess amount collected by the

[29th September 1956]

Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Ponnani taluk from the consumers on rice sold to them during 1947-48 for the local development works in that taluk; and

(b) whether the sum of Rs. 61,065-5-10 collected by the Trithala Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has been ordered to be given to the Trithala High School, and, if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have ordered that, out of the excess collection of Rs. 6,04-637-6-6 made by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies of Ponnani, Nattika, Pallikara, Chowghat and Trithala in Ponnani taluk, Malabar district, from the consumers on rice sold to them during 1947-48, a sum of Rs. 5,43,572-0-8 should be spent on local development works approved by the Collector of Malabar, the money being treated as people's contribution and the balance sum of Rs. 61,065-5-10 representing the amount of excess collection made by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Trithala, utilized as stated in the answer to clause (b) below.

(b) Yes, Sir. Representations were received from Trithala requesting that the sum of Rs. 61,065-5-10 collected from the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Trithala, might be given to the Trithala High School for opening more courses and for the construction of the school building. The Collector of Malabar and the Board of Revenue (Civil Supplies) had no objection to this Government complying with the request. The Government, therefore, decided that the sum of Rs. 61,065-5-10 should be paid to the Trithala High School.

Representations have since been received from various individuals and associations protesting against the above decision of the Government and requesting that the above amount be given to other schools also in the Trithala firka and that a portion may be spent on other local development works. The Government are re-examining the question of utilizing the above sum, in the light of the representations now received and, pending further orders, they have directed the Collector of Malabar not to draw and disburse the sum of Rs. 61,065-5-10 to the Trithala High School.

Three-man Committee for the Lower Bhavani Project.

* 278 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri A. Senapathi Gounder): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received on 30th January 1956 any memorandum from the Three-man Committee appointed at the conference of the Lower Bhavani Project ayacutdars held at Satyamangalam on 29th December 1955;

(b) the suggestions made in that memorandum; and

(c) the action taken by the Government thereon?

[29th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) The suggestions made in the memorandum, referred to, are as follows:—

(i) The Government should acquire the lands required for the field bothies and dig them out as in the case of distributaries and recover the cost from the ryots concerned proportionately;

(ii) The entire responsibility of internal distribution should not be thrown on the ryots themselves, but should be entrusted to the Public Works Department;

(iii) The levy of assessment should be based on the basis of classification of lands and not on the crops cultivated thereon;

(iv) The entire ayacut under the Lower Bhavani Project should be classified into three major categories as follows:—

(a) Lands which were already under wet cultivation and lands over which, on account of seepage, paddy alone could be cultivated, should be classified as *wet lands* and they should be charged at a uniform rate of Rs. 20 per acre.

(b) The lands which have well irrigation should be classified as *garden lands* over which any crop except paddy may be allowed to be raised. These lands should be charged at a uniform rate of Rs. 15 per acre.

(c) The lands which before the advent of the Lower Bhavani Project were either rainfed or used for cultivating millets like cholam or groundnut, should be classified as *dry lands*. These lands should be charged at a uniform rate of Rs. 10 per acre. In these lands cultivation of cotton, groundnut, millets, pulses, gingelly and castor alone should be permitted.

(v) The lands on the right side of Kalingarayan and Thadapalli channels should be excluded from the Lower Bhavani Project ayacut.

(vi) The collection of betterment contribution should be deferred until the entire area is fully developed and benefited by the project.

(c) The suggestions are under examination of the Government.

SRI K. T. RAJU: ஸ்ரீமான் பவானி ப்ராஜெக்ட் சம்பந்தகமாக மூவர் கமிட்டி சமர்ப்பித்துள்ள மகஜரில் கண்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி யோசனை செய்வதாக கனம் மந்திரி சொல்லுகிறார். ஆகவே அவர்கள் கூறியிருக்கும் இந்த மூன்று வகையான நிலங்களைப் பிரித்து ஏக்கருக்கு ரூ. 20 வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி சர்க்காருடைய கருத்து என்ன? அது அப்படியேதான் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அதுதான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன், கூடிய சீக்கிரத்தில் அதெல்லாம் முடிவாகி விடும்.

[29th September 1956]

SRI K. R. NALLASIVAM : இப்பொழுது மூன்று வகைகளாக நிலங்களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதாவது நஞ்சைக்கு ரூ. 20 என்றும், தோட்டக் காளுக்கு ரூ. 15 என்றும், புஞ்சைக்கு ரூ. 10 என்றும் பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் புஞ்சை நிலம் வசத்தி பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் அதன் கீழ் வருகிறது என்று கணக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் என்ன பயிர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. பழைய பயிருக்கு ரூ. 7½ என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ரூ. 10 என்று சொல்லி அப்படி வசூலிக்கப் போவதாக ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதன் மூலம் புதிய பயிர்கள் ஒன்றும் வைக்க முடியாது. ஆகவே புஞ்சை நிலங்களின் தீர்வையை குறைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொன்னதெல்லாம் மகஜரில் கண்டுள்ள விஷயங்களைப்பற்றிதான். கரும்புக்கு ஒன்றும், பருத்திக்கு ஒன்றும் என்றும் இப்படியெல்லாம் இருந்தால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி புஞ்சைக்கு ஒரே மாதிரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. சர்க்கார் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை.

SRI C. KANDASAMY : It is nearly ten months ago that memorandum was submitted to the Government. May I know when the Government will take a decision on the points raised in the memorandum?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : After the submission of that memorandum other memoranda have also been submitted, and they have also to be taken into consideration. That is why it takes time for the Government to take a decision. I believe, very shortly, the Government will come to a decision.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூவர் கமிட்டி கொடுத்திருக்கக்கூடிய மகஜர் கீழ் பவானி ஆயக்கட்டுப் பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டது. இதைப் பரிசீலிக்கும்போது அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து சபைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய எல்லா எம்.எல்.ஏ.-களையும் கலந்துகொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வர சர்க்கார் உத்தேசிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் நேற்று கொடுத்த மகஜரும் சேர்த்துப் பரிசீலனை செய்யப்படும். அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனைப்படி நடப்பதானால் காலதாமதம் தான் ஆகும். காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க அவர்களை எல்லாம் கூட்டிப் பேசாவிட்டாலும் பரிசீலனையின்போது அவர்களுடைய யோசனைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : When Government have not placed any restrictions in the matter of growing whatever crops the ryots liked in the Mettur canals ayacut area, I wish to know why restrictions have been placed in the matter of growing particular crops in the Lower Bhavani ayacut area? May I also know whether the Government would remove all such restrictions?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We are now dealing with the Bhavani Project and not the Mettur Project.

SRI K. R. NALLASIVAM : இந்த மூவர் கமிட்டி கொடுத்த விண்ணப்பத்தின்பேரில் உத்தரவு போடப்போவதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதிப்படி எப்பொழுது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என அமைச்சர் சொல்வாரா?

[29th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வாக்குக் கொடுத்தார்கள் எனச் சொல்லும்போது இப் பிரச்சனையைக் கவனிப்பதாகத்தான் அவர்கள் சொல்லி இருக்கலாம். மூவர் கமிட்டி யோசனையை அப்படியே உத்தரவு ஆக்கிவிடுகிறோம் எனச் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். இப்பிரச்சனை இப்பொழுது கவனிக்கப்படவேண்டுகிறது.

SRI P. G. MANICKAM : இந்த மூவர் கமிட்டியின் அறிக்கை என்ன என்பதை அறிய பொது ஜனங்கள் மிக்க ஆவலாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை அடுத்த கந்தாய வருஷத்திற்குள்ளாவது தெரிவிக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடிய சீக்கிரமே அதைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

Disputes in Textile Mills in Coimbatore

* 279 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any conciliation proceedings in the dispute between the Mill Workers' Union, Coimbatore, and the managements of textile mills in Coimbatore regarding the salary, dearness allowance and work-load; and

(b) if so, the result of the proceedings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The conciliation proceedings have not yet been concluded.

SRI N. K. PALANISAMY : It was reported in the newspapers a few days back that a settlement between the workers and the management with regard to wages, work-load, etc., was arrived at in the presence of the Hon. Minister for Agriculture. May I know whether it is a fact?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There was no settlement before me. But I had a talk with the representatives of the various parties—management and the various unions—and subsequently I heard from the Commissioner of Labour that they had come to a settlement on most of the points. But I have not had a report on that from the Commissioner of Labour.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த செட்டில் மெண்டில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டு உதவி செய்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் என்பதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது விஷயம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அது உண்மைதானா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் பேசியதன் விளைவாக முடிவு ஏற்பட்டதாய் இருந்தால் எல்லாத் தொழிலாளர்களும், பிரதிநிதிகளும் தெரிவித்துக்கொள்கின்ற பாராட்டுகளிலும், மகிழ்ச்சியிலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் கலந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[29th September 1956]

Flood damages in South Kanara

* 280 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of people that were rendered homeless and the number of houses that collapsed in South Kanara district on account of the floods in June and July 1956;

(b) the extent of the damage caused to paddy cultivation; and

(c) the relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 795 families were affected and 569 houses collapsed.

(b) An extent of about 420 acres of wet lands was affected and the estimated loss of food crops is about Rs. 1,02,500.

(c) Milk powder, vitamin tablets, rice and cash grants were distributed to the victims. Rice for the immediate requirements of the worst affected persons was also distributed in Hosdrug sub-taluk. Precautionary measures against the outbreak of epidemics were taken by the Health staff. Ten gruel centres were started in the affected areas. Clothes were also distributed freely to the victims. Thakkavi loans are also being granted.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : According to the answer given by the Hon. Minister about 420 acres of land were affected on account of the floods. According to the Standing Orders of the Board of Revenue, only if all the subdivisions of a particular re-survey number are affected remission is granted. Even if three or four subdivisions in a re-survey number are affected no remission is granted and for claiming remission all the subdivisions must be affected. I wish to know what steps the Government have taken to revise the existing Standing Order of the Board of Revenue on the subject? In that connexion representations have been made to the Board of Revenue and also to the Government that that particular Standing Order should be revised so that even if a particular subdivision in a re-survey number is devastated by floods, remission may be granted by the Government. I wish to know whether any action has been taken on the representations made?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As regards the second part of the question, I want notice. As regards the other point raised, I may inform the hon. Member that in such cases the Government act according to the rules and in cases where concessions are found necessary, they also grant them.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR : I understand that on account of floods heavy damages have been caused. May I know whether any representations have been received by the Government about the damages caused on account of the floods? May I also know whether any tanks have breached or whether any bridges have collapsed on account of the floods and if so, what action was taken by the Government?

[29th September 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know whether the hon. Member is referring to the place mentioned in the main question or to some other places in Madurai district.

MR. SPEAKER : Questions 281 and 282 may be taken up together as they relate to the same subject.

* 281 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of damage caused to crops and property in Kasaragod taluk, including Hosdrug sub-taluk in South Kanara district during the recent heavy floods; and

(b) the relief given by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) An extent of 420 acres of wet lands in Kasaragod taluk and Hosdrug sub-taluk was affected by the floods in June-July 1956. Forty-seven houses in Kasaragod taluk and 713 in Hosdrug sub-taluk were damaged in the floods. The approximate value of the loss sustained is estimated at Rs. 1,02,500 in crops and Rs. 1,07,037 in other properties.

(b) Within 48 hours of the calamity, milk centres for the free distribution of milk were started and monetary relief by way of cash grants was also distributed for the immediate needs of the poor victims of the flood. Cash grants of Rs. 960-8-0 in Kasaragod taluk and Rs. 15,000 in Hosdrug sub-taluk have so far been sanctioned. With the help of the local committees, rice for the immediate requirements of the worst affected persons was also distributed in Hosdrug sub-taluk. Vitamin tablets were distributed among the poorer victims by the Health staff who also took precautionary measures against the outbreak of epidemics. Gruel centres were run in ten centres for fifteen days. Clothes were distributed to the victims. Thakkavi loans are also being granted wherever necessary.

* 282 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of damages caused by the recent floods of June-July in Kasaragod taluk, South Kanara district; and

(b) the relief measures adopted by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Forty-seven houses in Kasaragod taluk were damaged and an extent of 420 acres of wet lands in Kasaragod taluk and Hosdrug sub-taluk were affected by floods. The loss in crops is estimated at Rs. 1,02,500. The value of damages to other property in the Kasaragod taluk is Rs. 4,300.

(b) Milk powder, vitamin tablets, rice, clothes and free cash grants were distributed to the victims. Health staff took precautionary measures against outbreak of epidemics. Gruel centres were started in affected areas. Thakkavi loans are also being granted liberally.

[29th September 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP: May I know whether any grant or subsidy was given to reconstruct the houses which were damaged and if so in how many cases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I do not know the exact information. In such cases help is given for rethatching the houses. But I have no specific information.

DR. K. B. MENON: May I know whether the Government have asked the officers to investigate whether any permanent measures can be taken to avoid such floods in the future?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Well, Sir, that can be started here but it has to be examined and finalized in the new Kerala State.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether any amount has been sanctioned from the Prime Minister's Relief Fund to carry out relief measures in the flood-affected areas in Kasaragod taluk, South Kanara district?

9-30 a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, in such cases generous amounts are contributed from the Prime Minister's Fund, but I do not know what happened in this particular case.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, the heavy rains and the cyclone, which caused damage to Kasaragod taluk, have also caused damage to certain country boats of the islanders of Minicoy. They have lost their boats and it appears that they have waited on deputation on the Government and have pleaded for compensation. May I know whether the Government have granted any compensation to them for the loss of their country boats during the cyclone in the months of June-July last?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I have no information about that. If the hon. Member puts a specific question, I can furnish the answer.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, as the cash given to the people whose houses were washed away by the floods is very meagre and inadequate and as some hundreds of houses have yet to be reconstructed and completed, will the Government be kind enough to consider the question and see that in such cases where the people are not in a position to reconstruct their houses, some more financial aid is given by the Government before the reorganization of the States takes place?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, if the hon. Member is kind enough to put a specific question, I will look into it.

[29th September 1956]

Beedi Industrial Co-operative at Payyanur, North Malabar

* 283 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Director of Industries and Commerce, Madras, has received a memorandum signed by 75 workers on 29th July 1956, requesting the Government to take steps to start a Beedi Industrial Co-operative at Payyanur, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Necessary action is being taken by the Director of Industries and Commerce to organize a society.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, are the Government aware that the workers have collected the share amounts and that the money was deposited into the bank. In view of the impending reorganization of the States, will the Hon. Minister be pleased to ask the department to expedite the matter and see that registration is given to the Beedi Co-operative Society at Payyanur as early as possible so that it may be an experiment in the co-operative field?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, that is being looked into.

Milaganoor tank and supply channel

* 284 Q.—SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer given to a supplementary on question No. 802 on 21st February 1955—

(a) what further work has been executed to the Milaganoor tank and supply channel in Sivaganga taluk, Ramanathapuram district, under the provisions of the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act (Act XVIII of 1949) and at what cost; and

(b) if no work has been executed, so far, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) The Milaganoor tank sustained damages during the cyclone in December 1955 and the work of breach closing was completed. As regards the general repairs, an estimate for Rs. 51,500 has been sanctioned by the Superintending Engineer, Special Division, Madurai. The Executive Engineer, Public Works Department (Special Division), Sivaganga, has been directed to complete the work of repairs to the tank before the commencement of the irrigation season in October 1956. The Collector of Ramanathapuram has accorded his concurrence to take up the execution of repairs to the tank, and he is taking action to issue notices to all the landholders of Milaganoor village who are responsible for the upkeep of the irrigation tank. The question of executing repairs to the supply channel is under examination.

[29th September 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, was there an estimate prepared for Rs. one lakh odd and if so, is that estimate available?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, an estimate was prepared for Rs. one lakh and odd, but the revised estimate is for the amount I have given.

SRI G. GOVINDAN : மாமனாதுபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள இனம், சுத்திரம், தேவஸ்தானம் இவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலுள்ள கண்மாய்கள் வெட்டப்படாமல் இருப்பதால், விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இவைகளை எடுத்து வெட்டி, பிறகு நிலச்சுவாஸ்தார்களிடமிருந்து ரூபாயை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் மராமத்துக்காக சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வேலை நடந்துகொண்டுவருகிறது. முதலிலே இந்த வேலை முடியட்டும், பிற்பாடு கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியதையும் கவனிக்கலாம்.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, may I know whether the original estimate prepared for Rs. one lakh odd is found in the records and if it is missing, will the Government direct an enquiry into the matter and punish the culprits found to be guilty of clandestine removal of it from the file?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the original estimate for Rs. one lakh odd provided for improvements to the tank, its supply channel, construction of head sluice outlet, syphon aqueducts to each of the four sluices of Kattikulam and reconstruction of Tutukulam under-tunnel, whereas the revised estimate provided for general repairs to the tank only. The Superintending Engineer has requested the Executive Engineer to complete this work expeditiously before the rains set in.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, the question put by the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar is whether a particular estimate prepared by the Government is among the records or not. The inference arising out of the question seems to be that it may be missing. May I know whether the original estimate is available or not?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, whether it is missing or not, the information is available. I have already stated that the original estimate was for rupees one lakh and odd. But we now want to have the work done expeditiously. The original estimate provided for so many aspects of the work like improvements to the tank, its supply channel, etc. which I have already narrated.

Artificial rain

* 284-A Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to clause (b) of the starred question No. 2645 on 30th September 1955, the details of the Report of the Committee constituted for reviewing the experiments for producing artificial rain?

[29th September 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A note* containing information relating to the experiments on artificial rain making conducted in the Madras State and the conclusions of the Reviewing Committee appointed by the Government for the purpose is placed on the table of the House.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, may I know whether the Government will take necessary steps to produce artificial rain in the State wherever necessary on the basis of the experience gained by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the experiments have not yet been proved to be completely successful and if they prove successful, then the Government can take necessary action to produce rains wherever they are needed.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, is it a fact that very often it so happens that the places where rain is required are not actually benefited by this method, but, on the other hand, places where rain is not needed and where there is plenty of rain are inundated and floods also become inevitable thereby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That may be the observation of the hon. Member but I have stated that the experiments have not been concluded. Therefore, I cannot draw any inference.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, the Government of India have also been conducting such experiments. Have this Government received any report over the success or otherwise of such experiments conducted by the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government have not received any specific recommendations or proposals for observation from the Government of India. This Government are making their own experiments.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The last sentence in the paper placed on the table of the House reads thus : 'The present position however is that artificial rain-making is successful under certain favourable conditions'. Therefore I fail to understand why the Hon. Minister says that the experiments are not successful. May I know under what favourable circumstances is artificial rain possible? 10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are interested in having artificial rain irrespective of whether the circumstances are favourable or not. Even if the circumstances are unfavourable, we must take steps to produce artificial rain. I only meant that we had not got sufficiently successful results from the experiments.

[29th September 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : In the United States of America, artificial rain is produced very successfully. There is even a separate ministry constituted for the purpose of looking after this. Will our Government send a representative to the United States of America to get expert advice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Constitution of a separate ministry does not mean that experiments in artificial rain have been conducted successfully. If experiments have been successful, I do not think it is necessary to create a separate ministry for the purpose. I do not know what information the hon. Member has about what is happening in the United States of America. This Government have no information about the successful conduct of experiments not only in the United States of America but in any part of the world.

SRI K. G. PALANISWAMI GOUNDER : கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இயற்கை மழை பெய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நாம் செய்கிற பரீட்சை வெற்றிகரமாக ஆகுமோ ஆகாதோ என்பது இன்னும் தெரியவில்லை. அப்படி வெற்றிகரமாக இருந்தால் தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்கள் மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலும் அதைச் செய்யலாம். அம்மாதிரி செய்யக் கூடிய பரீட்சை இன்னும் பூர்த்தியடையவில்லை.

Service regularisation of basic training school teachers, Malabar

* 284-B Q.—**SRI K. MADHAVA NAMBIAR** (on behalf of **Sri V. R. Krishna Ayyar**) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have regularised the services of all the teachers in the basic training schools in the Malabar district;

(b) if not, the number of such teachers whose services still remain to be regularised; and

(c) the reasons for not regularising their services yet?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Two school Assistants.

(c) The question of regularising the services of all school assistants employed in the basic schools in the State is being considered by the Director of Public Instruction.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Government kindly take immediate steps to regularise the services of those employees of the Education Department appointed under Rule 10 (a) (i), who have more than ten years service to their credit, and make them permanent so that they may get increment and other benefits which the permanent employees enjoy?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is under the consideration of the Director of Public Instruction.

[29th September 1956]

DR. K. B. MENON : May I know whether the appointments made under Rule 10 (a) (i) in other departments also are numerous and whether the Government are taking any measure to give security to the incumbents under the conditions of change?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In certain cases, the final selection will have to be made by the Public Service Commission. So, unless the Commission makes the selection, we cannot regularize the appointments. Subject to that, active steps are now being taken to regularise as many appointments as possible.

Damage by wild elephants in North Malabar

* 2(PN) Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that since August 1956 wild elephants of Coorg forests are attacking the crops, properties, houses, etc. in Kokkot Pathi Malai in Pulingom in Vayakara amsam in Payyanur Firka and in Pattapara in Thatikata amsam in Tali paramba Firka in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, what precautionary measures the Government have taken to protect the peasants and inhabitants in the abovementioned places from the attacks of the elephants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have enquired into the allegation that there were attacks of wild elephants of Coorg forests in the Malabar territory in Kokkot Pathi Malai in Pulingom in Vayakara amsam in Payyanur Firka and at Pattapara in Thatikata amsam in Taliparamba Firka in North Malabar district, since August 1956, resulting in destruction of crops and property. The District Forest Officer, Kozhikode, has reported after enquiry that no such incidents appear to have taken place in these areas. A further report from the District Forest Officer, Kozhikode, after detailed enquiry among the villagers is awaited and suitable action will be taken in the matter.

SRI K. P. GOPALAN : Attacks by wild elephants from the Coorg forests have actually taken place. I visited the area and the victims themselves reported to me about it, and that is why I put the question. In view of the fact that three families have been actually forced to live on trees, so many acres of punam cultivation has been destroyed and some houses have been destroyed, will the Government be pleased to make an immediate enquiry into the matter and see that the peasants are protected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I accept whatever the hon. Member says as firsthand information and I may assure him that the Government are taking necessary steps in the matter.

[29th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Eruvasi in Irikkoor Firka, Naduvil in Taliparamba Firka and Eramam in Payyanur Firka and suburbs are contiguous to and near a reserve forest in Coorg. Very often wild animals from the forest come to these places and devastate the crops and other properties of agriculturists. Some peasants are carrying on fugitive cultivation there. Before 1949, they were given licences to possess fire-arms but in 1949 the licences were withdrawn. Now some of them have applied for licence. Without fire-arms they are not in a position to carry on fugitive cultivation in the forests. Will the Government be kind enough to enquire and see that licences are given immediately in deserving cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member will give me a short note about this, I shall take necessary action.

UNSTARRED QUESTIONS.

Travelling allowances to the Tamil Police Constables

18 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for not giving the Tamil Police Constables, etc., who are doing duties 100 miles away from their native places travelling allowances, when Malayalee Police Constables who are doing duties 100 miles away from their native places are being given travelling allowances as per Police Standing Orders, Volume I, page 139, Order 310, clause 5?

A.—Constables and Head Constables who are natives of Malabar district are granted railway fares or warrants for journeys to and from their native place once in three years mainly for the reason that at the time the concession was sanctioned a large number of men belonging to Malabar were specially enlisted and employed in the Armed Reserves of the Southern districts and in the Madras City Police and as they were asked to serve for years together away from their families. The question of granting this concession to Tamil Police Constables was not considered then. The Government have since examined the question of the continuance or otherwise of the concession and have decided to review the question early in January 1957.

Midday meals to the Harijan students

19 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there is any proposal with the Government for providing midday meals to the Harijan students in the schools run by the District Board of South Arcot?

A.—No, Sir.

[29th September 1956]

Measures taken to prevent dysentery in Ettikulam, North Malabar

20 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 50 houses are affected by dysentery in Ettikulam, Payyanur firka, North Malabar; and

(b) if so, the measures taken by the Government to prevent the further spreading of the disease?

A.—(a) No, Sir, only 16 houses were affected with suspected dysentery in Ettikulam village.

(b) The District Health Officer and the Range Health Inspector visited the affected village and instituted control and preventive measures. Disinfection of houses, chlorination of wells and anticipatory anti-cholera inoculations were carried out. Sulphaguanidine tablets were also distributed. One Reserve Health Inspector is stationed at the place with necessary stock of disinfectants, sulphaguanidine tablets and milk powder.

Prohibition offences

21 Q.—SRI S. T. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of cases filed in Tirunelveli district after 1st January 1956 for offences under the Madras Prohibition Act;

(b) the number that related to "fermented toddy" and the number to "arrack"; and

(c) the number that related to the tapping, possession, transport or sale of sweet juice without licences?

A.—(a) Four thousand four hundred and nineteen.

(b) Fermented toddy—627.

Arrack—1,232.

(c) Five hundred and ninety-one.

Printing Technology

22 Q.—SRI S. T. ADITYAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of students that appeared for the examination in Printing Technology from the Madras Polytechnic this year;

(b) the number that passed;

(c) the number of candidates that failed by a margin of 10 marks; and

(d) whether it is proposed to introduce moderation system for the said examination?

[29th September 1956]

	Full-time.	Part-time.
A.—(a)	26	12
(b)	7	5
(c)	3	6

(d) Sir, the Technical Diploma Examination Board declares the results of the examination only after moderation, if it considers necessary.

Retrenched shroffs of Tiruvannamalai and Gudiyatham treasuries

23 Q.—SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that, consequent upon the opening of a branch of the State Bank of India at Tirupattur, North Arcot district, on 30th July 1956, the State Bank is entrusted with the treasury work of the district and the shroffs working in the treasury are retrenched.

(b) whether there are proposals to open State Bank branches at Tiruvannamalai and Gudiyatham also and to retrench all the shroffs working in the treasuries without providing them any alternative job; and

(c) whether it is a fact that the State Bank branches now recruit new hands for these jobs and refuse to employ the retrenched shroffs?

A.—(a) With the opening of a branch of the State Bank of India at Tirupattur on 30th July 1956, the cash transactions of the Tirupattur sub-treasury have been taken over by the bank. Consequently, two of the three shroffs in the sub-treasury were rendered surplus and have been absorbed in other vacancies in the district.

(b) There is a proposal to open a branch of the State Bank of India at Tiruvannamalai. The cash transactions at the Tiruvannamalai sub-treasury will be taken over by the State Bank from the date of opening of the new branch at the place. The Collector of North Arcot has reported that one of the two shroffs in the sub-treasury will be rendered surplus from the date of transfer of cash transactions to the State Bank and can be absorbed in other vacancies in the district.

Gudiyatham is also one of the sub-treasury centres where the State Bank of India have decided to open a branch in furtherance of their expansion programme. Formal proposals regarding the opening of the branch have not yet been received.

(c) There is no information regarding the recruitment of new hands by the State Bank branches. However, in view of the position explained in clauses (a) and (b) above, the question of the State Bank of India employing the shroffs rendered surplus does not arise.

29th September 1956]

Admission to Gramasevak Training School at Bhavanisagar

24 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications that were received in all for admission to the Gramasevak Training School at Bhavanisagar in June 1956;

(b) the number received (i) from Malayalees and (ii) from Tamils;

(c) the number of Malayalees selected;

(d) whether the Government had issued any orders not to select any Malayalees for admission; and

(e) whether a knowledge of Tamil was necessary for admission?

A.—(a) No separate selection was made for admission to the Basic Agricultural Training School, Bhavanisagar, but there was a general selection of candidates for admission to all the Basic Agricultural Training Schools. The total number of applications received was 5,013.

(b) (i) 1,788 and (ii) 3,122.

(c) 80.

(d) No.

(e) Knowledge of the regional language is necessary.

Development schemes to Harijan colonies

25 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of schools, drinking water wells, roads, latrines, radio sets and reading rooms that were provided to the Harijan colonies under the development schemes in Chinnasalem Firka, Kallakurichi taluk?

A.—The number of schools buildings, drinking water wells, roads, latrines, radio sets and reading rooms that were provided for the Harijan colonies in Chinnasalem firka, Kallakurichi taluk is as follows:—

Number of school buildings—4.

Number of drinking water wells—21.

Number of roads—3.

Number of latrines—Nil.

Number of radio sets—Nil.

Number of reading rooms—Nil.

[29th September 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following messages received from the Governor of Madras, dated 28th September 1956:—

“In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 3) Bill 1956, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.”

“In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.”

“In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1956, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.”

(2) MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have also to announce to the House the following message received from the Hon. Chairman, Legislative Council, dated 28th September 1956:—

“In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent Bill) 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), as passed and agreed to by the Council on the 28th September 1956 without any amendment and signed by me.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 re ALLEGED REFUSAL OF LOAN APPLICATIONS IN UDAIYARPALAYAM TALUK, TIRUCHIRAPPALLI DISTRICT.

MR. SPEAKER: I have received notice under rule 40 from Sri K. R. Viswanathan that he desires to call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., refusal of loan applications in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district.

SRI K. R. VISWANATHAN: Sir, I rise to call the attention of the Hon. Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the refusal of loan applications in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district.

29th September 1956] [Sri K. R. Viswanathan]

About half the number of villages in this taluk come under the ex-zamindari area. Survey work in these taken-over villages has not yet been completed and the poor ryots there are facing great hardships in regard to obtaining Government loans such as takkavi, manure or seed loans. In the year 1952, the Revenue authorities refused to sanction loans to the ryots of the estate villages on the security of their unsurveyed lands, but on representation from more than one Member in this House, the Government were pleased to instruct the Revenue authorities not to insist upon the survey of the lands given as security. Thereupon the ryots were granted loans without difficulty. Now quite recently the Board of Revenue has issued orders to the Collectors to the effect that no loan should be granted to the ryots on the security of unsurveyed lands. Every ryot is expected to get his land surveyed before his application is taken into consideration. As a result of this order, about 400 applications pending in the Taluk office were refused consideration. A poor ryot applying for a loan of about Rs. 500 and below has already got some formalities and difficulties to undergo before the loan is disbursed to him. The additional burden thrown upon him by the orders of the Board of Revenue prevents him from enjoying the benefits conferred on him by the Government. Apart from the money spent by the ryot, the unusual delay and anxiety caused to him in the process of obtaining the loan is intolerable. I, therefore, request that Government be pleased to issue immediate orders to the Board not to insist on the survey of lands at least in the case of loan applications of Rs. 500 and below so that the poor ryots may be enabled to take advantage of the benefits conferred on them by the Government. Thank you, Sir.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, as regards the allegation that loan applications in hundreds had been rejected on the ground that the lands offered as security were unsurveyed, the Collector has reported that out of 247 applications disposed of up to 31st March 1956, only 14 cases had been rejected on the ground alleged. The allegation therefore is not correct.

It has been the practice to accept only surveyed lands as security for takkavi loans as various difficulties would crop up later on if unsurveyed lands are accepted as security. If, unsurveyed lands are, however, offered as security, the applicants are required to get them surveyed at their cost before the loan is granted. The Board has issued certain instructions in its proceedings referred to in the notice regarding the acceptance of unsurveyed lands as security. The Board appears to have instructed the Collectors that, now that the Survey Parties are at work, if lands offered as security have been surveyed by the Survey Parties but the survey has not been finalised and in the interim period before the finalization of the survey, applications are made for the grant of loans on the security of such surveyed lands, it is not necessary to have the lands surveyed again at the cost of the applicants for the purpose of grant of loans just because the formalities under the Survey

10-10
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu]

[29th September 1956]

and Boundaries Act have not been completed and that sketches for the fields offered as security might be obtained from the Survey Party concerned and the further formalities under the Survey and Boundaries Act observed by the Revenue Department and the survey finalized, so that the applicants for loans in such cases may get the benefit of not paying the cost of survey excepting the cost of demarcation. It will therefore be seen that Board's Proceedings in question only extended a concession to the ryots in the taken-over villages. The allegation of the hon. Member that a large number of loan applications had been rejected after the issue of the Board's Proceedings cannot therefore be correct. It is reported that at present survey has been completed in 23 villages out of 108 taken over in Udaiyarpalayam taluk. These 23 villages will be getting the concession referred to.

The question of relaxing the rules and permitting the acceptance of unsurveyed lands as security on the analogy of the procedure followed in the cyclone-affected areas is also separately under consideration.

IV.—EXPUNCTION OF SRI V. BALAKRISHNAN'S REMARKS ABOUT KATTA BOMMAN.

MR. SPEAKER : I have received a letter signed by seven hon. Members of this House requesting me to call upon the hon. Member for Pudukkottai to withdraw certain words used by him regarding Katta Bomman. I cannot direct the hon. Member for Pudukkottai to withdraw what he said under rule 227 of the Madras Assembly Rules. I can only order the expunction of those words which are regarded as offensive from the official report of the proceedings of this House, if they are defamatory, indecent, unparliamentary or undignified.

On the 26th September a question was put by an hon. Member as to whether the Government have made representations to the Union Government for the construction of an air base in Ramathapuram district in the name of Katta Bomman, the idea being that his name as a great national hero should be perpetuated. The hon. Member for Pudukkottai in a supplementary question used words which were calculated to characterise Katta Bomman as a disreputable person, but he was careful to mention that he was stating it on reliable information. The words used in themselves may not be regarded as unparliamentary, but the question is whether in the context in which they were used they were unparliamentary. There is no doubt that Katta Bomman is esteemed as a great hero by a large section of the people of this State. That the sentiments and feelings, the pride and the patriotism of some of the members have been stirred is clear from the letter that I have received. It may be that the hon. Member for Pudukkottai could with impunity use these expressions in a public platform or in the press, but the question is whether they could be regarded as unparliamentary in

29th September 1956] [Mr. Speaker]

this House. It is essential that in Parliament every effort should be made to respect the feelings and sentiments or even the provincial patriotism of the Members of the House or a section thereof and that nothing should be said which would wound their feelings and sentiments. Strong words are used and are allowed to be used in Parliament to indicate political differences, ideologies and loyalties. Nevertheless the healthy convention of not referring to historical personalities in terms which may create emotional excitement in the minds of a group of the Members of the House or injure their sense of pride and patriotism should be developed with fostering care. Mutual respect for the feelings and sentiments of the Members of the House, mutual courtesies in expression and behaviour and a spirit of comradeship are some of the basic requisites for the working of a parliamentary institution. For, after all, parliamentary rules, practices and conventions exist to facilitate the transaction of business in an atmosphere of friendliness and to promote co-operation and harmony. The philosophy of parliamentary law is constructive.

I am sure the hon. Member for Pudukkottai never intended to say that Katta Bomman was a person of disreputable character but only wanted the house to look into the other side of the picture. I am conscious however that several Members of the House feel aggrieved at the use of those words in reference to Katta Bomman. Words, phrases and expressions which are calculated to lower the reputation or the honour of historical personalities and which are likely to wound the sentiments and susceptibilities of some at least of the Members of the House will be regarded as unparliamentary. The words used by the hon. Member for Pudukkottai are likely to provoke controversies and ill-feelings among some of the Members. As it is the duty of the Chair to prevent it, I have directed the words used by the hon. Member for Pudukkottai against Katta Bomman to be expunged from the official report of the proceedings of the House as being offensive and unparliamentary and all consequential alterations made in such report.

SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, while bowing to your directions, since it has no personal connection with me because I have not been called upon to withdraw what I said, may I know whether I will be permitted to have my say about what was really at the back of my mind?

MR. SPEAKER : I have already said that you had absolutely no malice and no intention to generate any ill-feeling among the Members and that you only wanted the other side of the picture to be placed before the House. All that has been stated. But, for the reasons that I have given in my statement. I do not think it is necessary nor is it proper to have a discussion on this matter after I have given my ruling and directed the expunction of those words.

We now pass on to the next item on the agenda.

[29th September 1956]

V.—REPORT OF THE COMMITTEE ON ASSURANCES.

SRI C. KANDASAMY : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Third Report of the Committee on Assurances.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1956.

10-20 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956 and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

The various demands arising out of the supplementary grants have already been moved and have been voted upon. Therefore I do not feel there is any necessity for me to make any speech in introducing this Bill. If hon. Members raise any points during the consideration of the Bill, I shall certainly answer them in my reply.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be taken into consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, now that we are in the Second Five-Year Plan period I am sure that more supplementary grants for greater amounts are likely to come up before us. We have had the experience of the working of the First Five-Year Plan. It has been the endeavour of the State as well as the Union Governments to put through the plan in the limited period. The plan according to our resources can be said to be ambitious. It is therefore but proper that while supplementary demands are discussed we also discuss how best we can spend the amounts granted, properly and expeditiously. In this connection it has been the experience that due to bottle-necks in the various departments and checks and counter-checks and examination and re-examination, of designing and execution being put in charge of different departments, delays have occurred and many schemes at the lower level and also at the higher level have been delayed, or could not be executed in time. The important consideration now is how to get things done expeditiously. The Government of India thought it fit to get expert advice as to how to minimise delays and expedite things if necessary by giving more powers where necessary to some departments and officers. I am referring to the report of Mr. Appleby which has almost created a sensation in the administrative circles. I do not want to go in greater detail about it. I am sure the Central Government must be obtaining the views of the State Governments because it is the intention of both the Governments to make administration fool-proof and at the same time expedite matters. This question was discussed, though not in

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 28th September 1956.

[29th September 1956]

[Sri M. Narayana Kurup]

detail, in committees, especially in the Estimates Committee. I am sure that our State and more especially our Hon. Minister for Finance would look into the question and see whether any of the criticisms offered by the expert is correct, and whether by any modification of the existing practice such as audit or departmental checks, the administration could be made to move speedily in view of the importance of the implementation of the Second Five-Year Plan. We have been feeling that at lower levels even small schemes could not be got through due to various difficulties, such as sanctioning, drawing of money and all these things. It has been put forth on the floor of this House and the Government had also considered it sympathetically that within the existing rules and regulations wider powers should be given to departmental officials. Of course it is a fundamental and all-India question affecting all States. While we are on our way in executing the Second Five-Year Plan expeditiously and effectively, it is but proper that we consider the report of the expert based on the experience of our departmental officials and make changes wherever necessary in our administration at as early a date as possible.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா வின் மீது நான் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்தச் சட்டசபையில் பல முறைகளில் உணவுப்பொருள்களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும் கூட சர்க்கார் எவ்விதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. பிரதான உணவுப் பொருள்களின் விலையும் விஷம்போல ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை நாங்களும் எடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னால் சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததின் காரணமாகத் தான் பலன் எதுவும் தெரியவில்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு கலம் நெல் ஒன்பது ரூபாயிலிருந்து ஒன்பதரை ரூபாய் வரையில் விற்கிறது. குறுவை அறுவடை ஆனபிற்பாடுகூட விலை இறங்கவில்லை. இதற்கு அடிப்படையான கோளாறு என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சாதாரண நடுத்தர குடும்பம் ஒன்று மாதத் தேவைக்கு 50 படி அரிசி வாங்குகிறது என்றால் முன்பு இருந்ததைவிட இப்பொழுது 15 ரூபாய் அரிசிக்காக அதிகம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. இதில் சர்க்கார் உடனடியாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள், என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இருந்த விலைவாசிக்கும் இந்த வருஷத்தில் இருக்கும் விலைவாசிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தின் காரணத்தை கண்டுபிடிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கட்டுப்பாடு என்று சொல்லும் பொழுது, ரேஷன், கண்ட்ரோல் இவைகளைப்பற்றியே பேசுவதில் பிரயோஜனமில்லை. எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் விலைவாசி ஓரளவுக்கு கீழே இறங்கும் என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு யோசனை செய்ய வேண்டும். ஓரளவுக்கு விலையை கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வது அல்லது மறைத்து வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பொருள்களை எடுப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை மேற்கொள்ளுவது போன்ற திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் வாங்கிச்சாப்பிடும் பொருள்களின் அகாத விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கடனுக்காக பாங்குகளில் முடங்கிக் கொள்ளும் சரக்குகள், வியாபாரிகளின் பதுக்கள் நடவடிக்கைகள், மற்றும் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் இவைகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தஞ்சையில் 100 மூட்டைகளுக்கு ஐந்து

10-26 a.m.

[Sri C. Kandasamy]

[29th September 1956]

மூட்டைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். 100 மூட்டைகளில் ஐந்து மூட்டைகள் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டுவிட்டால், அதனால் விலைவாசி கணிசமான அளவுக்கு குறையப் போவதில்லை. திட்டவாட்டமாக விலைவாசிகள் குறைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தேவை. பாங்குகளில் நெல் மூட்டைகளை வைத்து கடன் வாங்குகிறார்கள் நெல் வியாபாரிகள். இதை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். பாங்குகளில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நெல் மூட்டைகள் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் பெரிய அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்று நான் சென்ற தடவை பேசியபோதே சொன்னேன். இருக்கிற ரீதியில் பாங்குகளில் வைக்கப்படும் நெல் மூட்டைகளின் அளவை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்துவதின் மூலமும், இன்னும் அம்மாதிரி சற்று தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதின் மூலமும் விலைவாசி ஏற்றத்தை குறைப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-31
a.m.

SRI S. VADIVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விலைவாசி ஏற்றத்தால் பெரிய அளவுக்கு மக்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடியாளர்களும், சிறு நிலச்சுவாந்தார்களும், குத்தகைக்காரர்களும் சாகுபடி நடத்துவதற்காக ரூ. 22, 23-க்கு நெல் வாங்குகிறார்கள். வைகாசி, ஆனி, ஆடி, ஆவணி மாதங்கள் வரையில் தங்களுடைய சாகுபடியை நடத்துகிறார்கள். அறுவடை சமயத்தில் நெல் விலை ரூ. 10, 12-க்கு வந்து விடுகிறது. இம்மாதிரி சாதாரண சாகுபடியாளர்கள், சிறிய மிராசுதாரர்கள் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுகிறது. ரூ. 2,000-க்கு வாங்கி சாகுபடி செய்துவிட்டு ரூ. 1,000-க்கு அறுவடை காலத்தில் விற்கவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி அவர்களுக்கு வருஷா வருஷம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எந்த விலைக்கு நெல் பிடிக்க வேண்டும், எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் திட்டவாட்டமாக நிர்ணயிப்பதின் மூலம் தான், பெரும் பகுதி மக்களாகிய ஏழை குடியானவர்கள், சாகுபடியாளர்கள், சிறு மிராசுதாரர்கள், இவர்களின் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்.

சாதாரண லக்ஷக்கணக்கான சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் போதாது என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டணம் படி அரிசி ரூ. 0-15-0, ரூ. 1-0-0 விற்பனை அவர்கள் எப்படி தங்கள் குடும்பத்தை நடத்துவது? முன்பு நல்லெண்ணெய் சேர் எழு அணுவாக விற்பனை, இப்பொழுது 12 அணுவாக இருக்கிறது. முன்பு எழு அணுவாக விற்பனை மிளகாய் இப்பொழுது ரூ. 0-12-0 விற்கிறது. முன்பு ரூ. 1-6-0 விற்பனை வேஷ்டி இப்பொழுது ரூ. 2-6-0 விற்கிறது. இப்படி விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போனால், சாதாரண ரூ. 30, 35 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி வாழ்க்கையை நடத்த முடியும்? பெரு நிலச்சொந்தக்காரர்களும், வியாபார சூதாடிகளும் இதற்கு ஓரளவு பொறுப்பாளிகள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெரு மிராசுதாரர்களிடம் ரூ. 10 விலைக்கு நெல்லை விற்பனை தங்கள் கடனை அடைக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படிக்கிடக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை பெருநிலச் சுவாந்தார்கள் ஏராளமான லாபத்துக்கு விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார் “நல்லெண்ணம் படைத்த வியாபாரிகளே, நிலச்சுவாந்தார்களே, பெரும்பகுதி மக்களுடைய நலனைக் கருதி நெல்லை குறைந்த விலைக்கு விற்க முன்வர வேண்டும்”. இம்மாதிரி கலெக்டர் கெஞ்சிக் கேட்க கேட்க, விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறதே தவிர, குறைந்தபாடில்ல. சர்க்கார் இவ்வளவு விலைக்கு மேல் விற்கக்கூடாது, அதற்கு மேல் விற்பனை நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எச்சரிக்கை செய்தால்தான் நிலைமை சீர்படும். வந்த மாட்டையும் கட்டுவதில்லை, போன மாட்டையும் தேடுவதில்லை என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டித்தால் வியாபார சூதாடிகளும் பெரு நிலச் சுவாந்தார்களும் பணியமாட்டார்கள். நாட்டில் பெரும்பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கையை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் இது விஷயத்தில் தீவிரமாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[29th September 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, though the Education Demand does not come under the Appropriation Bill, it has got a bearing on other subjects also. Therefore I take this opportunity—being the last day of this sitting—to invite the attention of the Hon. Leader of the House to a very important matter. Recently on the basis of a Government Order the Director of Public Instruction, Madras, has issued instructions to the District Educational Officers that they will have to bear in mind that the pupil-teacher ratio has to be increased from 20 to 30 in the case of pupils, in view of the fact that the Legislature Committee on White Paper on Education is considering the whole matter. Consequently, some 4,000 teachers are going to be thrown away from the schools in Malabar. Sir, this matter has been represented to the Government by the Teachers' Union and I myself represented them. Even yesterday I got a letter from the President of the Malabar Teachers' Union that applications for the bifurcation of classes on the old basis are pending with the Educational Officers. They are pending because of the instructions of the Director of Public Instruction. Before the receipt of these instructions, bifurcation orders have been issued to many schools but unfortunately they have not been issued to some schools as this order has come in the meanwhile. In view of the fact that 4,000 teachers will be thrown out of employment and in view of the reorganization of the State, I request the Hon. Minister for Education to suspend the order for the time being.

* **SRI P. SELVARAJ :** Mr. Speaker, Sir, my object in speaking on this occasion is to refer to some difficulties experienced by the villagers in getting loans from the Government. As far as my constituency is concerned, all the lands were under the zamindars before the Government took over them. Consequently, the lands have not been surveyed. When people apply for loans to purchase bulls, the Government insist that their lands must be mortgaged as a security, and the lands should be surveyed. Unfortunately the survey and settlement work is just proceeding and it has not been completed. In this connection, I wish to draw the attention of the Government to the fact that even during the zamindari regime, the lands were surveyed and survey numbers were given. Therefore, the Government should not insist on the lands being surveyed again by the Government surveyor. Also they should not insist on furnishing a security four times the value of the amount applied for loan as in that case they will have to mortgage a large piece of land which has to be surveyed. Roughly on an average the survey cost and other incidental expenses would come to about Rs. 50. Therefore, in order to obviate this difficulty, the Government should pass an order that in the case of lands taken over by the Government from the zamindars, it would be enough if they give sufficient security for their loans.

I would like to draw the attention of the Government to another matter, viz., Local Development Works.

574

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1956

[Sri P. Ramamurthi]

[29th September 1956]

விசுவாசிக்கிற தருப்பதற்கு மூன்று காரணங்களைக் கூறினார்கள். ஆகஸ்டு மாதம் 14-ம் தேதி பார்க்கிங்ஸ்டேஷன் இஷ்டப்பற்றி பேசும்போது மத்திய அரசாங்க மந்திரி இதை எற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். அதாவது இன்றைக்கு சரக்குகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் பார்க்கிங்ஸ்டேஷன் அங்கத்தினர்களும் மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தப்போதிலே நமது மத்திய மந்திரிகளும் இவ்விதமே ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் ஒவ்வொருவிதமாக பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப் பேசுவது மத்திய அரசாங்க மந்திரிகளுடைய உரிமை மட்டுமல்ல தங்களுடைய உரிமையும் தான் என்று நமது மந்திரிகளும் பேசி வருகிறார்கள். கடைபிடிப்பை பார்க்கப்போனால் மூன்று காரணங்கள் தான் இன்றைய விலைவாசியை தருப்பதற்கு இருக்கின்றன என்று சொல்லிய பிறகு அதை அவர்கள் மறுக்கவில்லை. அதன் பிறகு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்பதை மட்டும் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். போன மாதத்தில் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் ஒரு வார்த்தை கேட்டேன். சரக்குகள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது பிரமாதம் இல்லை. அவைகள் பாங்குகளில் தான் இருக்கும். அந்த சரக்குகளின் பேரில் நான் பாங்குகள் அட்வான்ஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்குகளை எடுத்துப் பார்த்தால் நன்றாக தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். பாரிட்டத்தில் அதிகப்படியான ஸ்டாக் இருக்கிறது என்பது தெரியும். அதன் மேல் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த சரக்குகளின் நியாய விலை என்ன, அதற்கு வாய்ப்பு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்கள், அப்படி பாங்கி பணத்திற்கு வட்டி என்ன எவ்வளவு பெறலாம் தெரிந்து கொண்டு அந்தச் சரக்கை அப்படியே அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதைச் சொன்னால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்

We do not believe in the use of the big stick.

அதனால் அந்த சரக்குகளை நியாய விலை கொடுத்து வாங்கி விலைவாசியை மட்டுப் படுத்தலாம். நான் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னதாக கேட்டதற்கு அதாவது விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு 'யோசிக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு சுமார் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை மாதங்களாகிவிட்டன. குறுவை அறுவடை கூட ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் விலைவாசிகள் குறையவில்லை. விலைவாசிகள் இறங்க வேண்டிய சமயத்தில் கூட இறங்கவில்லை என்றால் அதில் ஏதோ காரணம் இருக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் குறுவை சாகுபடி ஆரம்பமான பிறகு சுமார் இரண்டு ரூபாய்கள் குறைந்திருக்கிறது. எந்த அளவில் குறைய வேண்டுமோ அந்த அளவில் குறைய வில்லை. ரூபாய் 20 என்று விற்பனை இப்பொழுது ரூ. 18-க்குக் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் மற்ற நெல்லின் விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இந்த தகவலை நான் மட்டும் கொடுக்க வில்லை. சர்க்காருடைய கணக்கில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. 'ஹிந்து' பத்திரிகையைப் பார்த்தால் இதன் விவரம் தெரியும். அதில் கொடுக்கப்பட்ட விவரம் தான் சரியான கணக்கு. ஏனென்றால் அவர்கள் தான் அன்றாடம் மார்க்கட்டிற்குச் சென்று விலைவாசிகளை தெரிந்து கொண்டு விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு தான் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அதில் குறிப்பிட்ட விலைகள் சரி என்று சொல்லுகிறேன். அந்தப் பத்திரிகையின்படி ஆகஸ்ட் மாதம் சென்னை நகரில் அரிசியின் விலை ரூ. 40-ஆக இருந்தது. செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி அதன் விலை ரூ. 40-8-0. செப்டம்பர் மாதம் 22-ம் தேதி அதன் விலை ரூ. 43. இது ஹிந்து பத்திரிகையில் கொடுக்கப்பட்ட விலை. ஆகவே ஒரு மாதத்தில் அரிசியின் விலை சென்னை நகரில் மட்டும் மூன்று ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு கலெக்டர் கொடுத்திருக்கும் ரிப்போர்ட்டில் இம்மாதிரி இருக்காது. சர்க்காருக்கு கலெக்டர் கொடுக்கும் ரிப்போர்ட் வேறு விதமாக இருக்கும்.

29th September 1956] [Sri P. Ramamurthi]

கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த விலைவாசிகளில் பத்திரிகைகளின் ரிப்போர்ட்டு தான் முக்கியம். ஏனென்றால் அதை வைத்துக்கொண்டுதான் வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு மார்க்கெட் கொடுஷன் அவசியமாக இருக்கிறது.

ஆனால் நாட்டின் நிலைமையைப் பார்த்தால் குறுவை அறுவடை காலத்தில் நெல்லின் விலை குறைவதற்கு பதில் ஏறிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்தான் விலைவாசிகள் இன்னும் எந்த அளவுக்கு உயரும் என்று சொல்ல முடியாது. இதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். நாம் இப்பொழுது ரொம்பவும் ஆபத்தான நிலைமையில் இருக்கிறோம். சர்க்காரும் மிகப்பெரிய ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறோம். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை தான் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டே வந்தால் மட்டும் போதாது. நியாய விலைக் கடைகள் திறப்பதின் மூலம் இதை சமாளித்து விடுவது என்பதும் முடியாது. சுமார் இரண்டு சதவிகிதம் அல்லது மூன்று சதவிகிதம் விலை வாசியை குறைத்து விட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதனால் சர்க்கார் இன்றைய தினம் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும்.

இப்பொழுது குறுவை அதிகப்படியான உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. இதை பயன்படுத்திக்கொண்டு நாம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். சிறு நிலக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களான இரண்டு வேலி நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களை நாம் விலக்கி விடலாம். அவர்களை விலக்கிவிட்டு பெரிய நிலப் பிரபுக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களிடமுள்ள அதிகப்படியான நெல்லை சர்க்கார் இப்பொழுதே எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்தக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதற்குள் வியாபாரிகள் அந்த நெல்லை எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள், பிறகு இதே நிலைமையான ஏற்பட்டுவிடும். அப்படி வியாபாரிகள் நெல்லை எடுத்துப் போவதற்கு முன்னதாகவே சர்க்கார் அதை எடுத்துக்கொண்டு நியாய விலைக்கு ஏழைகளுக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இன்றைக்கு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் கட்டுப்படுத்த முடியவே முடியாது. வியாபாரிகளை வாங்கும்படியாக விட்டுவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினையை பின்னாடி சமாளிக்கவே முடியாது. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனால் அதற்குப் பின்னால் பெரிய கொள்ளை போய்விடும். அதன் பிறகு நாம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும். இதை நான் இப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இப்படிப்பட்ட எச்சரிக்கையை நான் ஏற்கெனவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது விடுத்திருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்படும் என்று அன்றே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் போலவே இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை சமாளிக்க இப்பொழுதே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அன்று இதைப்பற்றி சொன்னபோது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது

"The Government are considering measures for arresting inflationary pressure."

இவ்விதம் எப்பல் மாதத்தில் கூறினார். இப்பொழுது அப்படிச் சொல்லி ஆறு மாதங்களாகின்றன. ஆனால் ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. நியாய விலைக்கடைகளை மட்டும் சில இடங்களில் திறந்து வைத்துவிட்டால் ஜனங்களை திருப்தி பண்ணிவிடமுடியாது. மானிடரி பாலிவரி எதை அனுஷ்டித்தாலும் சரி உடனடியாக இன்றைக்கு உற்பத்தியாகும் நெல்லை சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறு நிலக்காரர்களை விட்டு விட்டு பெரிய நிலக்

[Sri P. Ramainurthi]

[29th September 1956]

பிரபலமாகியிருப்பதால் உயர் கெட்டை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு உத்தேசம். அப்படி கொள்முதல் செய்யப்பட வேண்டும் நெல் ஒரே இடத்தில் குவிக்கப் போகிறது என்று கவலைப்பட இன்னும் அதிகப்படியாக ஏறிக்கொண்டு தான் போகும். அதன் பிறகு தலைநீர் நின்றாலும் அதை தடுக்கமுடியாது. அப்படியப்பட்ட நிலைமைக்கு விட்டுவிடக்கூடாது என்று இப்பொழுதே சர்க்காரை எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அப்படி கொள்முதல் செய்து நெல்லை ஒரு நியாய விலைக்கு விற்றால்தான் கிலைவாசி குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் பின்னால் பெரிய அபத்தம் ஏற்படுவது என்பதை இப்பொழுதே எச்சரிக்கை செய்து விட்டு ஏறாது தடுக்க கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. the Leader of the Opposition and other hon. Members have naturally expressed concern over the price trends prevailing in our country and particularly in our State. I do agree that this rise in the prices, particularly of foodgrains, is causing great concern to the people and necessarily to the Government also. Now, what we have to consider is what are the proper methods to arrest this rise in prices. Certain remedies have been suggested by the hon. the Leader of the Opposition and by Members belonging to his Party. He seems to think that if only we are able to purchase at least a major portion of the paddy available in the market during the *kuruwai* harvest, we will be able to arrest this rising trend. The basic problem that we have to consider is that there are not sufficient quantities of rice or other foodgrains available in the market. It is only these scarcity conditions that create an atmosphere wherein this rise in prices takes place and if that quantity, which is not sufficient to meet the needs of the people, is cornered by the Government and then sold to the people, even then we will not be meeting the food deficit in the State as a whole. Therefore what we have now got to do is to estimate the quantity of foodgrains available by internal production in the State, the quantity required to meet the needs of the people particularly in the present context when the people have a little more purchasing power than at any time before, work out the deficit and attempt to make up the deficit somehow or other. Any measure which we may take other than the making up of this deficit may only aggravate the situation. It is only from that point of view that the Government are trying to meet not only the problem of rise in the price of foodgrains but also the basic problem of meeting the deficit in the food sector. We have been obtaining rice from the Government of India stocks and making it available to the people. If to-day the prices have not come down as expected, my own view is that it is because we have not pushed into the market sufficient foodgrains to make up this deficit. If the Government corner or take away the stock in the hands of private merchants which is now available for distribution to the people and the Government distribute it themselves, to that extent the Government will have to increase the quantity for sale through fair price shops. Instead of taking over that stock, if we get sufficient quantity to make up the deficit and make it available to the people at a reasonable price through fair price shops, I feel that it is bound to bring down the price. Now the only course available to us is to see

11
a.m.

[29th September 1956]

[Sri C. Subramaniam]

that we get sufficient quantity from the Government of India, from external sources rather than tap the internal sources which are already in deficit to meet the food requirements of the people. We have to see that the internal sources are not depleted and that the deficit is made up tapping foodgrains available from external sources, it may be either from other States or from other countries. We have taken certain measures for making available to the people larger quantities of foodgrains and for bringing down the price, and I would like to place them before this House.

From March 1956 onwards, the price of foodgrains began to rise and in order to bring down and stabilise the price, the Government in consultation with the Government of India evolved a scheme under which rice supplied by the Government of India from the Central godowns in the State was being sold to the public at controlled rates through co-operative organisations and others selected for that purpose. As a matter of fact, this step did stabilise the price to a certain extent. Rice sold through co-operative organisations was being supplied at Rs. 16 per maund, and the retail price was fixed at Re. 0-11-6 to Re. 0-12-0 per Madras measure and this scheme is still being continued. Under this scheme, supply is being made in Madras City, Coimbatore Town, Madurai, Tirunelveli, Malabar, South Kanara, the Nilgiris, Salem, Tiruchirappalli, Tanjore and in certain towns in North Arcot district. Besides this, adequate number of retailers is being selected in all the districts for selling Burma raw rice which also is being issued by the Government of India at Rs. 16 per maund. Stocks are being issued to the retailers from 60 to 120 maunds at a time from the nearest godown of the Government of India and the retailers are required to sell the rice at the retail price fixed by the Collectors. In addition to this, bulk supplies of raw rice are being given to institutions, factories, establishments, hostels and hotels in Madras City. Some bulk supplies of raw rice are also being given to factories, establishments, etc., in Malabar. The question of giving some bulk supplies in other districts including hotels in Malabar is under the consideration of the Government now. Apart from this, in Tanjore district fair price depots are opened in the six municipal towns of Tanjore, Nagapattinam, Kumbakonam, Mannargudi, Mayuram and Tiruvarur, with the aid of stocks offered by merchants, mirasdars and millers and the rice was being issued at Re. 0-11-6 to Re. 0-11-9 per Madras measure. Similar shops have been opened in Tiruchirappalli municipal area also. As the stocks offered by the merchants, millers and mirasdars are running short, arrangements are being made to supply Government stocks of boiled rice for sale through these shops. In South Arcot district, two shops have been opened in Cuddalore with the aid of stocks offered by mirasdars, millers and merchants. Voluntary fair price shops have been opened by the merchants themselves and they are selling their own stock at a price corresponding to the Government controlled rate of Re. 0-11-6 to Re. 0-12-0 per Madras measure in Coimbatore, Madurai, North Arcot and Ramanathapuram districts.

[Sri C. Subramaniam] [29th September 1956]

These are the various steps which are being taken now and the other factor which we have to consider is whether we would be able to get increased supplies from the Central Government stocks. The Government of India have assured us that sufficient quantity would be available and that therefore as many fair price shops as possible could be opened. I have got with me the number of retailers selected, apart from the co-operative organizations.

Madras City	...	...	...	...	...	55
Chingleput	...	...	...	...	...	29
North Arcot	...	...	...	...	...	42
Salem	...	...	...	...	...	103
Coimbatore	...	...	...	...	...	30
The Nilgiris	...	...	...	...	...	29
Malabar	...	...	...	...	...	50
Tirunelveli	...	...	...	...	...	30
Madurai	...	...	...	...	...	16
Ramanathapuram	...	...	...	...	...	25
Tanjore	...	...	...	...	...	14
Tiruchirappalli	...	...	...	...	...	30

For South Arcot, I do not have the figure. For South Kanara, the Collector has said that the scheme of retailers is not necessary, and therefore we are not pursuing that scheme there.

In addition to all these things, Collectors have been permitted to open fair price shops wherever they think they are necessary. We have been assured by the Government of India that sufficient stock will be available and that Burma rice in large quantities will be arriving in India before the end of this month. Now we are almost at the end of the month and some ships might have arrived by now. I saw a press report that about 80,000 tons of Burma rice will be immediately available for distribution. Taking all these into consideration, I am hoping that it will be possible for the Government to supply through fair price shops sufficient quantity of rice to make an impression in the open market. After all, when supplies are made at these strategic points, the rice available in the private sector for sale at all these centres would become surplus and that also would be available for sale, and to that extent we will be solving this question of deficit in foodgrains. Unless we make up the deficit by getting sufficient quantity from external sources, whatever other step we might take will only aggravate the situation. Therefore our attempt should be not to freeze the internal sources or even to take a share out of the stock available from internal sources. As I have already stated, we are attempting to solve this problem of deficit by trying to get more and more stock from the Government of India. Now kuruva crop is being harvested. When we were discussing the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, it was said that only 5 to 10 of the total kuruva crop would have been harvested by the end of September. Therefore the bulk

[29th September 1956] [Sri C. Subramaniam]

of the kuruva crop produce will be coming only in October. Whether the kuruva harvest is having its effect on the prices, will be known only in the next month. It is also too soon to say that kuruva harvest has not had any effect on the price of paddy or rice. Therefore, if we have got to say anything about it, we can say that only after seeing what happens in the next month. Apart from this, as I have already said, the endeavour of this Government is to get as much rice as possible from the Government of India and from other sources and to see that this deficit is made up by selling the stocks of the Government of India at strategic points through fair price shops and through retail dealers and by selling in bulk to persons who require large quantities like hotels, hospitals, hostels and other institutions. By this means, it would be possible to control prices. This is my hope. I do agree that in spite of our best efforts, we have not been able to stabilise prices at some level. There has been the trend for prices to go up from week to week and from month to month. I do agree with the Hon. the Leader of the Opposition that it is a bad sign. We have taken note of this sign and we are trying our best to see that we stabilise prices and bring them down to a reasonable level. But we cannot accept the suggestions made by the Hon. the Leader of the Opposition and Members belonging to his party, after the experience we had of rationing and requisitioning of stocks during the days just prior to the last elections. Perhaps the Hon. the Leader of the Opposition wishes that we should take the same measures and become as unpopular as we were just on the eve of the previous elections so that he may fish in troubled waters at the next elections. After having lost all hopes, he now thinks that this is the last chance where he can persuade this Government to take all those steps which the Government took in 1951-52 and become as unpopular as they became during those days. We have learnt a lesson. Therefore we shall try our best to see that we avoid those mistakes committed in those days. When we say we shall try our best to see that those mistakes are avoided, we also say at the same time that we will try our best to see that the food requirements of the people in Madras are squarely met. That is the endeavour we are making. I am hoping that, with the assistance of the Government of India and with the large stocks arriving from Burma and other sources, it would be possible for us to tide over the difficulty. Unfortunately, even by our own very statement, we create conditions of scarcity. We create a scare in the market. Particularly when a Member of the status of the Leader of the Opposition goes on saying 'Prices will increase; they are going to increase', certainly the people also think that prices will increase. This itself creates a scare in the open market, and we are also contributing to the increase in prices. Therefore, I would like to tell the hon. Members that, while we are all agreed that this rise in prices should be arrested, stabilised, and brought down, it is, at the same time, our duty to see that we do not create any unnecessary scare in the open market, which itself will conduce to the further increase in price. This is my appeal to hon. Members who are particularly interested in stabilising prices and bringing

11-10
a.m.

[Sri C. Subramaniam]

[29th September 1956]

them down. But if people are interested in seeing that prices are increased and further difficulties created to the Government, that is quite a different thing. If they are earnest about reducing prices, I would request them not to create a scare in the open market. I may assure hon. Members—that assurance has been given more than once—that we are getting sufficient quantities of rice and other foodgrains into our country and it will be possible for us to tide over the crisis. Of course the long term measures—i.e., the question whether the increase in price is due to inflation or to speculative activities of the merchants—would be looked into leisurely when once we have stabilised the prices and are also able to bring down prices by bringing in external stocks. That is the only reasonable thing which we should do, and by that alone we will be able to get over the difficulty which, I hope, is only temporary.

Then, Sir, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup referred to the delay caused in the execution of the plans and he also said that waste should be avoided. That is, as a matter of fact, a difficult thing to balance. There should be a speeding up of the programme and at the same time there should be no waste. Waste can occur in inefficient execution of the schemes. It can also occur because of corrupt practices arising out of loose control and effective check not being available at the various points. We are always trying to balance these two—speedy execution of the plan and avoidance of waste. I may assure hon. Members that the very valuable report of Dr. Appleby is under the consideration of this Government. The report contains various suggestions. Those suggestions apply not only to Government but also to legislatures. I am sure when the time comes the entire report will be circulated to hon. Members also. The function of the legislatures also will be guided by what has been stated by that learned author. As a matter of fact, by seeing that the legislatures function effectively, by seeing that audit functions effectively, by seeing that our executive authorities also function effectively, we would be able to speed up our plans and also see that waste is avoided. That is the endeavour we are making. Whether we are making sufficient success of our job is a matter about which I cannot pass a judgment at this stage nor can even the House. It is only a year or two years hence our achievements will be known. I may assure hon. Members that we are making an earnest endeavour and attempt to see that these schemes are executed as expeditiously as possible and at the same time waste is avoided.

Sri T. C. Narayanan Nambiar pointed out that due to the new teacher-pupil ratio, about 4,000 teachers would be affected. I assure him that, whatever may be the ratio we adopt, and whatever may be the reorganisation we make in the education pattern, those who are already employed as teachers will not be thrown out of employment. This assurance I am prepared to give. All the schemes of reorganisation will be subject to this condition. Therefore the hon. Member need not be under the impression that teachers will be

[29th September 1956]

[Sri C. Subramaniam]

thrown out of employment. If anybody is under that misapprehension, I would like to remove that misapprehension now. No teacher will be thrown out of employment because of reorganization or of the new teacher-pupil ratio.

I do not think, Sir, there is any more point to which I need make a reply. I hope the House will give its unanimous support to my motion and pass the Appropriation Bill.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, while I do not want to say that there should be requisitioning of stocks, inasmuch as the shortage in the market is caused equally by private business hoarding grains, will the Government examine the question whether a limit to the stock which one can hoard be fixed so that the grain may be available in the market?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: When I said that the Government should not requisition stocks in the internal market, I was not saying that people should be allowed to hoard and by that very hoarding create condition of scarcity. This is always under the examination of the Government. I am sure hon. Members are aware now that credit facilities have been restricted and because of this very restriction, large stocks have to go into the market immediately. This question is always under the active consideration of the Government. Whatever steps are necessary to prevent hoarding are always taken.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were each put separately and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, 11-20 a.m.
I move—

“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[29th September 1956]

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 5) BILL, 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and Preamble were put and carried.

* Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*,
dated 29th September 1956.

[29th September 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Appropriation (No. 5) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—GOVERNMENT MOTION.

AMENDMENTS TO THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES, 1939.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the following draft amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 (published with Revenue Department Notification No. 818, dated the 12th September 1939, at pages 1-5 of the Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th September 1939), as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 3, sub-sections (4) and (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), be approved :—

DRAFT AMENDMENTS.

In the said rules—

(1) in sub-rule (3) of rule 4, after item (f), the following Explanation shall be inserted, namely :—

“ *Explanation.*—Tailoring Contracts, for this purpose, shall mean the undertakings by tailors to stitch garments out of cloth supplied by customers but using their own thread, buttons, buckles, piping, lining cloth and other subsidiary materials and thereby transferring the property in the said materials by the execution of such works ”;

(2) in the proviso to sub-rule (8) of rule 5-A, for the words “ two years ”, the words “ three years ” shall be substituted;

(3) for rule 12, the following rule shall be substituted, namely :—

“ 12. After making the final assessment under sub-rule (2) or (3) of rule 11, the assessing authority shall examine whether any and, if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment, with reference to rule 7, rule 8 or sub-rule (4) of rule 11. If any

[Sri M. A. Manickavelu] [29th September 1956]

amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B, and the dealer shall pay the sum demanded at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon the dealer a notice in Form C for refunding the excess tax. If the final assessment is exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment, the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it.” ;

(4) in rule 13—

(a) in sub-rule (1)—

(i) for the expression “ 1st April ”, the expression “ 1st May ” shall be substituted;

(ii) in the last sentence before the proviso, for the words “ in the course of a year ”, the words “ thereafter in respect of that year ” shall be substituted;

(b) for sub-rule (7), the following sub-rule shall be substituted, namely :—

“(7) After making the final assessment under sub-rule (6), the assessing authority shall examine whether any and, if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment with reference to sub-rule (3) or (4). If any amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B and the dealer shall pay the sum demanded at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon the dealer a notice in Form C for refunding the excess tax. If the final assessment is exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it ”;

(5) for sub-rule (6) of rule 15, the following sub-rule shall be substituted, namely :—

“(6) After making the final assessment under sub-rule (5), the assessing authority shall examine whether any and if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment with reference to sub-rule (3) or (4). If any amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B and the dealer shall pay the sum demanded, at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon

29th September 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

the dealer a notice in Form C, for refunding the excess tax. If the final assessment is exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment, the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it.”

Mr. Speaker, Sir, let me explain the object of each amendment.

Amendment No. 1.—According to item (f) of sub-rule (3) of rule 4 of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, in the case of tailoring contracts, the maximum percentage of deduction towards cost of labour, for arriving at the taxable turnover, is 70 per cent of the total turnover. It is proposed to insert in the sub-rule a definition of ‘ tailoring contracts ’, so that the sub-rule may apply only to tailors who merely stitch garments out of cloth supplied by customers and not to ready-made clothes manufacturers.

Amendment No. 2.—Under rule 17 of the Madras General Sales Tax Rules, the Commercial Tax authorities have power to assess escaped turnover at any time within three years next succeeding that to which the tax or licence fee relates. For this purpose the accounts of any dealer may have to be called for and checked. But, under rule 5-A (8) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, the accounts of a registered dealer can be called for and examined by the assessing authority, for the purpose of satisfying himself that the dealer has paid in full the amounts collected by him by way of tax, only up to a period of two years next succeeding that in which the collections were made. It is proposed to remove this anomaly, by amending rule 5-A (8) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, so as to provide for a time-limit of three years for scrutiny of the accounts. instead of two years.

Amendments (3), (4) (b) and (5).—According to rules 12, 13 (7) and 15 (6) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, if the final assessment is greater than the provisional assessment, the assessing authority should serve upon the dealer a notice in Form B (notice of final assessment and demand) appended to those rules and, if the final assessment is lower than the provisional assessment, he should serve on the dealer a notice in Form C (notice of final assessment and refund order) appended to those rules. In a recent case, in which a dealer was provisionally assessed to an amount which he did not pay and was later finally assessed to a lower amount, he was served with a notice in Form B for payment of the final assessment and, as he did not pay it, was prosecuted. The Court observed, following the wording of the rules referred to, that the dealer should have been served with notice in Form C and not a notice in Form B. In this case, it may be seen that the dealer had not paid the provisional assessment and there is therefore no question of refunding any amount to him and so on

[Sri M. A. Manickavelu] [29th September 1956]

need to serve a notice in Form C on him. But the rules referred to, as they are worded at present, do not bring this out clearly. It is accordingly proposed to amend those rules suitably.

*Amendment (4) (a).—*Under rule 13 (1) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, dealers who are desirous of adopting the method of payment of tax on the basis of the actual monthly turnover from the beginning of any year should give intimation to the assessing authorities before the 1st April of any year. As the dealers would know their correct turnover for the previous financial year only in the first week of April and as they should be given some time after the close of the financial year to send their applications, it is proposed to amend the rules referred to, so as to permit them to send their applications before the 1st May instead of before the 1st April, in any year.

It is now clear that by the last amendment it is proposed to give a concession that is by extending the period by one month to the merchants in order to facilitate their sending the return. Different forms are prescribed and in order to remove an anomaly pointed out by the Court, we are amending the rule by another amendment. In another amendment the difference between rules 17 and 5 (A) (8) is sought to be set right and the rules made uniform. Again we are clarifying what is taxable turnover in regarding to work contract. These are the amendments meant to clear difficulties and in a particular case give an extra concession to the merchants. There is nothing more in the amendments. I hope the House will accept the amendments.

11-30
ச.ம.ப.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தையல் தொழிலாளர்களின் நீண்டகால கோரிக்கைக்கு இலங்கை ரெலினியூ மந்திரி அவர்கள் திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இப்படி விற்பனை வரி இலாக்காவில் அநீதியாகக் கஷ்டப்படுத்தப்படுபவர்களின் குறைகளை எல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு பல மூட்டைப் பூச்சிகள் இருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றாகக் கண்டுபிடித்துத் தன்னுடைய பேருவிரலால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நசுக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்பு நாம் சீனி மூட்டைக்கு 1 அணு வரி விதிக்கக்கூடிய மசோதாவைக் கொண்டுவந்தோம். அதனால் கிட்டத்தட்ட நாற்பது, ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வளவு வராது என்று நினைக்கிறேன். அதிகமாக வருகிறது என்று பத்து லட்சத்திற்குமேல் போகாது. காரணம் பஸ்டிபங்களில் சர்க்கரை மூட்டைகளின் கணக்கு ஒளிக்கப்படுகிறது. இந்த ராஜ்யத்திற்கு சர்க்கரை வெளியிடங்களில் இருந்து ரயில் மூலமாக வரலாம். கப்பல் மூலமாகவும் வரலாம். சர்க்கார் ரயில் மூலமாக வருகின்ற மூட்டைகளுக்கு கணக்கு எடுக்கிறார்களா? எடுத்தால் யார் யாருக்கு எந்த எந்த ஊருக்கு அந்த மூட்டைகள் போகின்றன? அம்மூட்டைகளை எடுக்கும் டீலர் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவரா? அல்லது தனிப்பட்டவரா? என்பதைப் பரிசீலனை செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படியேதான் கப்பல் மூலமாக வரும் மூட்டைகளும் சரியான கணக்கு எடுக்கப்படாததனால் ஸ்தாநாமான மூட்டைகளுக்கு வரவேண்டிய வரி சர்க்காருக்கு வருவது கிடையாது. ஆனால் ஏழை மக்களிடம் சர்க்கரை வரி உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்ற பெயரால் வாங்கப்படும் பணம் நிறுத்தப்படவில்லை. அந்த மசோதா நிறைவேற்றி ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. சர்க்கார்

29th September 1956] [Sri V. Balakrishnan.]

எதிர்ப்பார்த்த நூற்றது ஐப்பது லட்சம் ரூபாயில் பாதியாவது வந்திருக்கிறதா எனக் கூலக்குப் பார்த்தால் நான் சொல்வதன் அர்த்தம் புரியும். இதை கவனித்து உடனடியாக மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நல்லடமுதலியில் ஏற்படும் சில கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கவே நான் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். ஆனால் மீ பாவுருஷ்யன் அவர்கள் மூட்டைப் பூச்சி, சர்க்கரை மூட்டை என்று சம்பந்தம் இல்லாமல் பேசுகிறார்கள். அவருடைய கேள்விக்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் சமாதானம் சொல்கிறேன். இப்பொழுது சபைமூலம் நான் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை எங்கலேண்டு மென்பதற்காகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER :—The question is—

“That the following draft amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 (published with Revenue Department Notification No. 818, dated the 12th September 1939, at pages 1-5 of the Extraordinary issue of the *Port St. George Gazette*, dated the 15th September 1939), as subsequently amended, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 3, sub-sections (4) and (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), be approved :—

DRAFT AMENDMENTS.

In the said rules—

(1) in sub-rule (3) of rule 4, after item (f), the following Explanation shall be inserted, namely :—

" *Explanation.*—Tailoring Contracts, for this purpose, shall mean the undertakings by tailors to stitch garments out of cloth supplied by customers but using their own thread, buttons, buckles, piping, lining cloth and other subsidiary materials and thereby transferring the property in the said materials by the execution of such works";

(2) in proviso to sub-rule (8) of rule 5-A, for the words "two years", the words "three years" shall be substituted;

(3) for rule 12, the following rule shall be substituted, namely :—

12. After making the final assessment under sub-rule (2) or (3) of rule 11, the assessing authority shall examine whether any and if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment, with reference to rule 7, rule 8 or sub-rule (4) of rule 11. If any amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B, and the dealer shall pay the sum demanded at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon the dealer a notice in Form C for refunding the excess tax. If the final assessment is

[Mr. Speaker]

[29th September 1956]

exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment, the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it.” :

(4) in rule 13—

(a) in sub-rule 1—

(i) for the expression “ 1st April ”, the expression “ 1st May ” shall be substituted;

(ii) in the last sentence before the proviso, for the words “ in the course of a year ”, the words “ thereafter in respect of that year ” shall be substituted;

(b) for sub-rule (7), the following sub-rule shall be substituted, namely:—

“(7) After making the final assessment under sub-rule (6), the assessing authority shall examine whether any and if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment with reference to sub-rule (3) or (4). If any amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B and the dealer shall pay the sum demanded at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon the dealer a notice in Form C for refunding the excess tax. If the final assessment is exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it”;

(5) for sub-rule (6) of rule 15, the following sub-rule shall be substituted, namely—

“(6) After making the final assessment under sub-rule (5), the assessing authority shall examine whether any and if so, what amount is due from the dealer towards it after deducting any tax already paid on the provisional assessment with reference to sub-rule (3) or (4). If any amount is found to be due from the dealer towards the final assessment, the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B and the dealer shall pay the sum demanded, at the time and in the manner specified in the notice. If the tax due on the final assessment is lower than the tax already paid on the provisional assessment, he shall serve upon the dealer a notice in Form C, for refunding the excess tax. If the final assessment is exactly equal to the tax already paid on the provisional assessment, the assessing authority shall inform the dealer what the final assessment is and that no further amount is due from him towards it.”

The motion was put and carried and the amendments were approved.

29th September 1956]

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(4) THE MADRAS SILKWORM SEED (PRODUCTION, SUPPLY AND DISTRIBUTION) BILL, 1956 (L.C. BILL NO. 5 OF 1956).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Council, be taken into consideration.”

The Silk industry is one of the important cottage industries in the Madras State and the Second World War has not only given a greater prominence but also has lent a great fillip to the industry. In order to develop the industry on right lines, it is necessary to improve the quality and quantity of indigenous raw silk and to achieve this, it must be ensured that disease-free layings of the silkworm eggs are used to produce the cocoons. Diseased worms have the habit of completely ruining even good cocoons produced in the same establishment or even in the neighbourhood. It is therefore necessary to exercise proper control over matters like rearing and utilization of disease-free silkworm seeds.

There has been keen competition between the Cottage Charka Reeling Industry and the Filature Silk Industry. The charka reelers are able to offer higher prices for cocoons and even after paying such prices, they produce silk at a cheaper rate than the filatures mainly because there are overheads, etc., for them. Consequently, the cost of production of filature silk exceeds the market price of charka silk, with the result that the filatures are not able to work economically. For the successful working of the Silk industry, it is therefore necessary to adopt measures for the regulated supplies of disease-free cocoons at rates reasonable to both the filatures and charka reelers and for affording adequate marketing facilities to the ryots for the sale of cocoons.

In the above circumstances it is proposed to undertake legislation for the licensing of the production, etc., of silkworm seeds, regulation of the rearing of silkworms from the silkworm seeds, control of cocoon markets and the licensing of reeling establishments. It is also proposed to take power to fix the prices of cocoons.

This Bill is intended to achieve the above objects. The financial implications of the Bill are explained in the Financial Memorandum, copies of which have been laid on the table of the House.

The Silk industry in this State is at present mainly concentrated in the Kollegal area. This area may go over to Mysore. The proposed legislation has been based generally on the lines of the Mysore Silk Worm Seed (Control of Distribution) Act, 1952, so that it would be easier for the Mysore Government to apply its own Act on the transfer of the Kollegal area to Mysore.

[Sri C. Subramaniam] [29th September 1956]

Even after the merger of the Kollegal taluk with Mysore State, sericultural activities will be extensively practised in Hosur taluk of Salem district and Coonoor in the Nilgiris district. Large-scale expansion of sericultural activities are also contemplated in Salem, Nilgiris, Coimbatore and Tirunelveli districts. It is necessary that we should proceed with the proposed legislation as a number of schemes for the expansion of sericultural activities in areas other than Kollegal which will be transferred to Mysore, are pending.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Council, be taken into consideration"

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Mr. Speaker, Sir, first of all I desire to know whether the sanction of the President has been obtained for introducing this Bill in this House. Article 301 of the Constitution says—

"Subject to the other provisions of this Part, trade, commerce and intercourse throughout the territory of India shall be free."

Article 304 (b) of the Constitution also says—

"impose such reasonable restrictions on the freedom of trade, commerce or intercourse with or within that State as may be required in the public interest."

As such, I feel that the sanction of the President for the introduction of a Bill of this sort is necessary as it seeks to impose restrictions on the freedom of trade and commerce.

Now coming to the provisions of this Bill itself, I wholeheartedly welcome the Bill. All persons who are interested in the Sericulture industry will have nothing but praise for the objects of the Bill. The Bill, in general, seeks to promote the silk industry by ensuring that disease-free layings of the silkworm eggs are used to produce the cocoons. For this purpose control and restriction are going to be imposed over rearing and utilization of disease-free silkworm seeds. Though the object of the Bill is laudable, the working of it has got to be watched with great interest and vigilance because silkworm seeds of quality should be made available in sufficient quantities. Otherwise, the Silk industry will suffer and the object of the Bill will be defeated. I feel, Sir, that periodical assessment of the working of the Act is very much essential. If silkworm seeds are not supplied in adequate quantities in time, all the mulberry leaves will become over-ripe and the consequent result will be very ruinous to the industry. In Japan this industry is being developed through co-operative societies and I consider it would be better if this were to be left to the co-operative field. It may not be out of place to recall to memory here the various

29th September 1956] [Sri S. C. Virupakshiah]

difficulties and disabilities experienced by the people when Controls over foodgrains were being administered by the people when any sort of control is being ushered. I hope that the Government will pay extra attention in administering the provisions of this measure and they will have to watch with very great interest and vigilance to see that silkworm seeds are made available adequately. With these few words, I welcome the Bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir we have modelled this Bill on the Mysore Act. The hon. Member who just now spoke will have the advantage of functioning in the Mysore Legislature and the administration of the Act, as far as Kollegal is concerned, will be in charge of the Mysore Government. The Mysore Government have experience of the working of this Act. I am sure their experience will be taken advantage to remove all those difficulties pointed out by the hon. Member. As far as the Madras State is concerned, we are just developing this Silk Industry and it is only for the purpose of the proper development of the industry this Bill has been brought forward. As far as we are concerned, we will also be helped and aided by the experience which has been gained by the Mysore Government in the working of a similar Act there. We will always see that the provisions of this legislation are worked properly for the proper development of the silk industry. If anything should stand in the way of the proper development of the industry, certainly we will see that the provisions of this Bill are properly amended. We feel that this legislation will be helpful for the proper development of the silk industry in our State even after the Reorganization of States.

MR. SPEAKER: The hon. Member has raised the point that the President's consent has not been obtained for introducing the Bill in the Legislature. The Hon. Minister has not referred to it in his reply.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That will also be considered. If the President's consent is necessary we will certainly get it.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 19, clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

"That the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Legislative Council, be passed."

[29th September 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1955 (L.C. Bill No. 5 of 1956), as passed by the Legislative Council, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

11-45 a.m. MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again on Tuesday, 23rd October 1956 at 11 a.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF HOUSE.

162. List of Bills passed by the Madras Legislature in August 1956 and assented to by the Governor.

163. Notification issued with G.O. Ms. No. 2285, Home, dated 11th August 1956, amending rule 291 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding the inspection of public service vehicles. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

164. Notification issued with G.O. Ms. No. 2378, Home, dated 23rd August 1956, inserting new rule 393-AA in the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, regarding the grant of permission by the Transport Authority or Registering Authority for illuminated advertisements on motor vehicles. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

165. Notification issued under the Explanation I to section 3 (2) (ii) of the Madras General Sales Tax Act, 1939, with G.O. No. 2521, Revenue, dated 23rd June 1956, regarding classification of cotton cloth as fine or superfine.

166. White Paper on Local Administration.

29th September 1956]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 284-A asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 29th September 1956, page 556 supra.]

A note containing information relating to the experiments on artificial rain-making conducted in the Madras State and the conclusions of the Reviewing Committee appointed by the Government.

In August 1955, the Government approved the proposals of the Chief Engineer (Irrigation), for conducting artificial rain-making in a few selected centres and sanctioned an expenditure not exceeding Rs. 6,500. Government also constituted two committees, (1) the sub-committee consisting of the Chief Engineer (Irrigation), Chairman, Sri S. Panchanathan, Physics and Soil Mechanics Officer, Sri C. Balasubramanian, Agricultural Meteorologist, and Sri V. K. Sethuraman, Divisional Engineer, M.R.T. & M. (Secretary), to actually conduct the experiment, record, tabulate and assess the results and (2) the Reviewing Committee, with the Chief Engineer (Irrigation) as Chairman and the Chief Engineer, Electricity, Sri A. R. Venkatachari, Retired Special Chief Engineer, the Director of Agriculture, the Director, Regional Meteorological Centre, the Agricultural Meteorologist, Coimbatore, and the Physics and Soil Mechanics Officer as members and Sri V. K. Sethuraman, Divisional Engineer, M.R.T. & M. Electricity Department as Secretary to review the results and to direct the general conduct of the experiments. Subsequently the Government also directed that artificial rain-making experiments should be conducted immediately in the catchment area of the Bhavani and the Cauvery as meteorological factors in that area were favourable and in view of the fact that the water level in the Mettur Reservoir was low at that time and required augmentation.

In accordance with these instructions, experiments were commenced at very short notice in the Nilgiris. Generators for the vaporization of calcium chloride were installed in Glenmorgan and Ootacamund in the beginning of September 1955. Generators were also installed at Pykara Dam, Kotagiri and Singara Power House.

The generators used an electric arc welding plant for the vaporisation of calcium chloride except for a week at Ootacamund when coal vaporisation was tried. Generally about 8 lb. of calcium chloride was vaporised daily. A mixture of calcium chloride and sodium chloride was also used on some days. The vapours were sent up into the atmosphere through a vertical pipe about 35 to 40 feet high. No other method of seedling was tried.

Rainfall data over the whole Nilgiris area was collected and the data was analysed by the sub-committee. The results were presented to the reviewing committee on 18th October 1955. The

[29th September 1956]

reviewing committee recommended the continuance of the experiments on artificial rainfall. The Government approved the proposals subject to the condition that the expenditure was limited to Rs. 6,500 originally sanctioned.

Accordingly experiments were conducted at the following centres: Ootacamund, Coonoor, Singara, Pykara Dam, Glenmorgan, Bhavanisagar and Madras City. These experiments were stopped from the first week of January 1956.

Experiments were done at the following centres on the dates mentioned against each:—

Ootacamund.—Experiments started on 2nd September 1955 and continued up to 30th September 1955; with a break of 3 days from 17th to 19th September. Again they were started on 14th November 1955 and continued up to 31st December 1955 with breaks on 27th November 1955 and 15th to 19th December 1955.

Pykara Dam.—Experiments started on 7th September 1955 and continued up to 30th September 1955 with break on 9th September 1955 and 17th to 19th September 1955. Experiments were again resumed on 28th November 1955 and continued up to 30th November 1955.

Glenmorgan.—Started on 5th September 1955 and continued up to 28th September 1955 with breaks on 18th and 19th September 1955.

Singara.—Started on 26th September 1955 and continued up to 30th September 1955. Again conducted on 23rd, 24th and 26th to 30th November 1955.

Coonoor.—Started on 10th December 1955 and continued up to 31st December 1955 excepting in the following days: 15th to 18th and 26th December 1955.

Kattabettah.—Experiments conducted on 22nd, 23rd and 26th to 30th November 1955.

Kotagiri.—Experiments conducted from 24th to 30th September 1955.

Bhavanisagar.—Experiments conducted from 9th to 27th December 1955 with breaks on 11th, 15th, 20th and 23rd December 1955.

Mylapore, Madras.—Experiments conducted from 15th November to 23rd December 1955 with breaks on 20th and 27th November 1955, 4th, 11th, 14th and 17th December 1955.

29th September 1956]

Rainfall data was obtained for a number of stations from the Collector of Nilgiris and the Electricity Department. Data for a few stations were also supplied by the Agricultural Meteorologist. The data supplied by the Collector refers to the Stations under the control of the Revenue Department. Such statistics are published in the Gazette, and available for a number of years from 1870.

Isohyetal lines were drawn for each day on blue-print copies of a map of the Nilgiris area. Lines were drawn for the following intervals: 0.25", 0.50", 0.75", 1.0", 1.5", 2.0", 3.0", and 4.0" for daily rainfall and 20", 15", 10", 7.5" and 5.0" for monthly rainfall. From the rainfall pattern in the area, the effect of the seedling was sought to be assessed taking into consideration the prevailing wind direction and the elevations of the various places.

The reviewing committee at its meeting on 1st May 1956 scrutinized the rainfall data gathered and the Isohyetal maps prepared.

The method of analysis, viz., studying the daily Isohyetal maps and drawings conclusions therefrom was not considered by the reviewing committee to be conclusive and did not lead to definite results. Another method of study was suggested in which rainfall data in the windward and leeward directions with reference to the seedling centre was to be tabulated. From the tabulated data the effect of the seedling was to be assessed with reference to the increase or decrease of rainfall in the windward side as compared to the leeward side. This type of analysis has been completed and has indicated encouraging results.

The reviewing committee at its meeting on 1st May 1956 also authorized the continuation of the experiments for a further period of one month from 15th June to 15th July 1956.

In the meanwhile the Electricity Department started experiments in Mukurthi from 14th May 1956 in view of the very acute position regarding the reservoir levels and power supply cut prevailing in the area.

The Chairman of the Artificial Rain-making Committee has authorized the continuance of the experiments from 14th May 1956. Experiments are now daily being conducted at the following centres: Mukurthi, Pykara and Ooty.

Final conclusions regarding the efficiency of artificial rain-making has not yet been arrived at. The present position however is that artificial rain-making is successful under certain favourable conditions.

[29th September 1956]

APPENDIX II.

(Vide item VI on page 589 supra.)

L.C. BILL No. 5 OF 1956.

(As passed by the Council.)

A Bill to provide for the regulation of the production, supply and distribution of silk worm seed in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the regulation of the production, supply and distribution of silk worm seed in the State of Madras.

BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Silk worm Seed (Production, Supply and Distribution) Act, 1956.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—(1) In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) "cocoon" includes cocoon produced by mulberry silkworms, tussar silkworms, muga silkworms and eri silkworms, either green or stifled, live or pierced, dried or in any other state or condition;

(b) "Director" means the Director of Industries and Commerce, Madras;

(c) "Government" means the State Government;

(d) "licensed buyer" means a person in charge of a charka establishment or a filature establishment licensed under this Act to purchase silk worm cocoons for reeling silk.

Explanation.—In this clause "charka establishment" means an establishment where silk is reeled from silk worm cocoons with the help of any indigenous contrivance utilizing manual labour for turning the reels and direct fire for heating the water for cooking and reeling cocoons; and "filature establishment" means an establishment where silk is reeled from silk worm cocoons by utilizing power for turning the reels and steam for cooking and reeling cocoons;

(e) "rearer" means a person engaged in rearing silkworms for the production of silk worm cocoons, whether for reproduction or reeling;

29th September 1956]

(f) "rearing" includes all operations from the incubation of silk worm eggs and brushing of silkworms to the harvesting of cocoons;

(g) "silkworm" includes mulberry silkworms, tussar silkworms, muga silkworms and eri silkworms;

(h) "silkworm seed" means silk worm cocoons, moths, eggs or young silkworms of whatever description intended to be used for the purposes of reproduction or rearing.

(2) If any question arises whether—

(a) any contrivance is a charka or not; or

(b) any crop is a cocoon crop or not; or

(c) any establishment is a filature or not, the question shall be decided by the officer-in-charge of the Sericultural Section of the Department of Industries and Commerce, Madras, and his decision thereon shall be final.

3. *Regulation of manufacture, etc., of silk worm seed.*—No person shall manufacture, store, transport, sell or otherwise distribute silk worm seed except under and in accordance with the terms and conditions of a licence issued under this Act.

4. *Regulation of rearing.*—No person shall rear silkworms except under and in accordance with the terms and conditions of a licence issued under this Act, or from silk worm seed other than silk worm seed obtained from a person who holds a licence issued under this Act.

5. *Regulation of disposal of silk worm cocoons.*—No rearer shall dispose of, or agree to dispose of, or in pursuance of an agreement entered into make delivery of, any silk worm cocoons for reeling except to a licensed buyer.

6. *Regulation of sale or purchase of silk worm cocoons for reeling.*—No rearer shall sell or agree to sell, and no licensed buyer shall purchase or agree to purchase silk worm cocoons for reeling, except in cocoon markets or cocoon market yards established under this Act, and at prices other than those fixed from time to time by notification by the Director.

7. *Regulation of reeling.*—No person shall carry on the business of reeling silk from silk worm cocoons unless he holds a licence issued under this Act.

8. *Regulation of possession of silk worm seed.*—The prescribed officer may authorize any person in writing to possess silk worm seed.

9. *Application for licence.*—Every application for the issue of a licence under this Act shall be made to such authority and in such form as may be prescribed.

[29th September 1956]

10. *Constitution and powers of market committee.*—(1) The Government may, by notification, establish a market committee, with jurisdiction over such area as may be specified in the notification.

(2) The market committee shall consist of a Chairman, who shall be appointed by the Government and four members elected by the following electorates as specified below:—

(a) Silkworm rearers	...	...	...	...	2
(b) Charka reelers	...	...	...	...	1
(c) Filatures	...	...	...	...	1

(3) The powers, duties and functions of the market committee shall be such as may be prescribed.

11. *Regulation and distribution of silkworm seed.*—(1) The Government may, from time to time, by notification—

(a) specify the places at which cocoon markets or cocoon market yards shall be located;

(b) fix the basic price at which standard quality cocoons for reeling may be sold or bought;

(c) specify a sliding scale of prices for variations from the standard quality calculated on the basic price;

(d) specify the sericultural areas in the State, to be served by each cocoon market where silkworm cocoons produced within such areas shall be sold;

(e) assign zones and markets in which any licensed buyer may carry on his business.

(2) After taking into consideration the quantity of silkworm cocoons available in the State and the scale of operations and consumption of silkworm cocoons by each licensed buyer, the Government may from time to time by order determine the quota of silkworm cocoons to be sold to licensed buyers.

12. *Power to obtain information.*—Any officer authorized in this behalf by the Director may, with a view to ascertaining whether the provisions of this Act and the rules, orders and notifications made thereunder are complied with, by order, require any person to furnish any information in his possession and specified in the order.

13. *Power of entry and seizure.*—(1) The Director or any officer authorized in this behalf by the Director may, for the purpose of satisfying himself that the provisions of this Act and the rules, orders and notifications made thereunder are complied with, at any time during business hours, enter and inspect any premises, godown, land or place used for rearing silkworms or

[29th September 1956]

for storing cocoons or silk; and every owner, occupier or person in-charge of such premises, godown, land or place shall give every reasonable assistance to the Director or the officer in connexion with such entry and inspection.

(2) The Director or the officer referred to in sub-section (1) may, if he is satisfied that any silkworms, cocoons or silk are reared or stored in any premises, godown, land or place referred to in that sub-section in contravention of the provisions of this Act or the rules, orders or notifications made thereunder, seize such silkworms, cocoons or silk.

14. *Penalties.*—Any person who contravenes or fails to comply with all or any of the provisions contained in this Act or any rule, order or notification made thereunder or any of the conditions of a licence issued or renewed under this Act or the rules made thereunder shall be punishable with fine which may extend to five hundred rupees; and any Court trying any such contravention or failure may direct that any silkworm seed or any vessel, receptacle, apparatus, package or covering containing the same in respect of which Court is satisfied that such contravention or failure has occurred shall be forfeited to the Government.

15. *Composition of offences.*—(1) Any offence punishable under this Act may be compounded by the Director on payment of such amount as may be prescribed.

(2) On the composition of an offence under sub-section (1), the person concerned, if in custody, shall be set at liberty, and if proceedings in any criminal court have been instituted against such person in respect of the offence, the composition shall be deemed to amount to an acquittal and no further proceedings shall be taken against such person in respect of such offence.

16. *Trial of offences.*—(1) No Court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the first class shall try any offence made punishable by this Act or any rule made thereunder.

(2) No prosecution under this Act or any rule made thereunder shall be instituted except on a complaint in writing made by the Director.

17. *Protection for acts done in good faith.*—No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule, order or notification made thereunder.

18. *Officers to be deemed public servants.*—Every officer acting in pursuance of the provisions of this Act or any rule, order or notification made thereunder, shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

[20th September 1956]

19. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the form and manner in which and the authority to which applications for licences may be made;

(b) the terms and conditions which may be included in any licence and the fees for the grant of such licence;

(c) the grant of duplicate licences and the renewal of licences and fees for the same;

(d) the qualifications of rearers and other persons to whom licences may be issued under this Act;

(e) the duties and powers of officers authorized to enforce the provisions of this Act;

(f) the fee payable by a licensed buyer in respect of cocoons purchased by him in the cocoon market;

(g) the election, appointment and removal of members of market committees, the manner of election and the powers, duties and functions of such committees;

(h) the procedure to be followed by a market committee in respect of financial matters generally, including the manner in which, and the restrictions and conditions subject to which, expenditure may be incurred by it;

(i) appeal from any order under this Act, the authority to which such appeals shall lie, the time within which such appeals shall be made and the procedure for dealing with such appeals.

(j) generally regulating the procedure to be followed in proceedings under this Act;

(k) any matter expressly required or allowed by this Act to be prescribed.

(3) The power to make rules under this Act is subject to the condition of the rules being made after previous publication.

(4) All rules made under this Act shall be placed on the table of the Legislative Assembly as soon as possible after they are published and shall be subject to such modifications, whether by way of repeal or amendment, as the Assembly may make during the session in which they are so laid.

FORT ST. GEORGE, MADRAS-9,
26th September 1956.

C. D. NATARAJAN,
Secretary to the Council.

20th September 1956]

FINANCIAL MEMORANDUM.

There are four major cocoon markets run under State Funds at a cost of Rs. 17,800 per annum, and three junior markets subsidised by the Central Silk Board at a cost of Rs. 7,400 per annum, the total expenditure in respect of these markets being Rs. 25,200 per annum.

Under the proposed legislation which is intended for the regulation of buying and selling of silkworm cocoon crops it is proposed to establish ten major cocoon markets at important Sericultural tracts, integrating the existing seven markets which will also continue to function. The recurring expenditure in respect of the Market Staff, Supervising Staff (i.e., one Assistant Sericultural Expert), and the Ministerial staff, is expected to be to the tune of Rs. 40,000, Rs. 6,000 and Rs. 5,680 respectively. Fifty per cent of the expenditure on the supervising staff, i.e., Rs. 3,000 is proposed to be met from the State Funds. The net recurring expenditure debitable to the 'Market Fund' proposed to be constituted from out of the receipts, will therefore come to Rs. 48,680 per annum.

Besides the above, a non-recurring expenditure of Rs. 6,000 is also proposed to be incurred towards office equipment, purchase of furniture, etc., for the three additional cocoon markets, and the Ministerial staff.

The effective acreage for the calculation of harvest of cocoons has been taken as 15,000 in Kollegal taluk, and the minimum yield is estimated at 220 lb. of cocoon per acre per year.

On this basis, about 33 lakhs of lb. of cocoons are likely to be produced per year and a total receipt of Rs. one lakh per annum is expected under the proposed legislation.

The scheme is thus expected to leave a surplus after meeting the expenditure involved in it.

M. BHAKTAVATSALAM,
Minister for Agriculture.

MEMORANDUM FOR THE DELEGATION OF
LEGISLATIVE POWER.

The Madras Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956.

Clause 10.—Sub-clause (1) enables the State Government to establish by notification a Market Committee with jurisdiction over such area as may be specified in the notification. Sub-clause (3) enables the Government to prescribe by rules the powers, duties and functions of the Market Committee.

Clause 11.—Sub-clause (1) empowers the Government to specify the places at which cocoon market yards shall be located, to fix the basic price at which standard quality cocoon for reeling

[29th September 1956]

may be sold or bought, etc., etc. Sub-clause (2) confers powers on the Government to determine the quota of silkworm cocoons to be sold to licensed buyers.

Clause 12.—This clause enables the Director of Industries and Commerce to authorize any officer to call for information for the purpose of ascertaining whether provisions of the Act or the rules, etc., made thereunder are complied with.

Clause 13.—Sub-clause (1) enables the Director of Industries and Commerce or any Officer authorized by him to enter and inspect any premises, godown, land or place used for rearing silkworms or for storing cocoons or silk for the purpose of satisfying himself that the provisions of the Act or the rules, etc., made thereunder are complied with. Sub-clause (2) authorizes the Director of Industries and Commerce or the Officer referred to in sub-clause (1) to seize silkworms, cocoons or silk if he is satisfied that any silkworms, cocoons or silk are reared or stored in any place referred to in the said sub-clause (1) in contravention of the provisions of the Act or rules, etc., made thereunder.

Clause 15.—Sub-clause (1) enables the Director of Industries and Commerce to compound any offence punishable under the Act on payment of such amount as may be prescribed by rules made in that behalf.

Clause 19.—Sub-clause (1) confers powers on the Government to make rules to carry out the purposes of the Act. Sub-clause (4) makes provision for the rules being placed on the table of the Legislative Assembly for its scrutiny.

The provisions specified above involve delegation of legislative power. But, the delegation is necessary to give effect to the purposes of the Act, namely, regulating the production, supply and distribution of silkworm seeds in this State. The delegation of legislative power is, therefore, normal in character.

M. BHAKTAVATSALAM,
Minister for Agriculture.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXXV (Nos. 1 to 8).

21st, 22nd and 24th to 29th September 1956.

A		249-255
Acharya Vinobha Bhave—		
Question re whether the tour of — is a Government-sponsored one	459-463	
Adjournment Motion re—		
Andhra-Madras border disputes, Satyagraha by Tamil volunteers to urge the early settlement of	106-107	
Closure of turmeric godowns under Prevention of Food Adulteration Act	26-27	
Prevalence of smallpox and peculiar contagious fever in Kaliasseri village, Chirakkal taluk	476-477	
Strike in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode.	398-399	
Adulteration—		
Question re number of cases under the Central Prevention of Food Adulteration Act and steps taken for the prevention of	287-289	
Aerial Mast—		
Question re removal of — from Malabar Special Police camp at Malappuram to a place outside Malabar	297	
Agricultural credit—		
Question re constitution of a fund in respect of	300	
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956—		
See Bills.		
Air base—		
Question re construction of — in Ramanathapuram district in the name of Katta Bomman	284-285	
Akila Malabar Kendra Kalasamithi, Kozhikode—		
Question re grant of financial assistance to — by the Government of India	292	
Allowances—		
Question re rules regarding grant of house rent — to Government servants including last grade servants	388, 447-448	
Ambar Charka—		
See Papers laid on the table of the House.		
Ananta Pai, Sri T.—		
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	363-364	
	371, 374-375	

A—cont.

	PAGES
Andhra-Madras Border Disputes— Adjournment motion <i>re</i> Satyagraha by Tamil volunteers to urge the early settlement of Statement <i>re</i>	100-107 83-86, 307-308,
Announcements— Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956, message <i>re</i>	396
Appropriation (No. 3) Bill, 1956— <i>See</i> Bills.	
Appropriation (No. 4) Bill, 1956— <i>See</i> Bills.	
Appropriation (No. 5) Bill, 1956— <i>See</i> Bills.	
Appu, Sri A.— Bills—Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	515-516
Ardhanareeswara Gounder, Sri K. S.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent), Bill, 1956.	204-205
Ardhanari, Sri T. S.— Resolution <i>re</i> distribution of yarn to Handloom weavers at fair price and Textile Policy of the Government of India	437-439
Area Committees— Question <i>re</i> constitution of — for Tiruchirappalli district by Hindu Religious Endowment Board	24
Arumugam, Sri R. S.— Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	125, 147
Assurances Committee— Presentation of Third Report of the —	568
Ayurveda— Question <i>re</i> research institution in Ayurveda, starting of —	12-13

B

Backward Classes— Question <i>re</i> — <i>See</i> Colleges.	
Balakrishnan, Sri V.— Bills— Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956	423-424 425
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	175, 207-208 308, 309, 318, 319, 328, 337, 351 353, 354-355, 356, 357, 358-359
Expunction of remarks by — <i>re</i> Kattabomman	567
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939— Motion <i>re</i> amendment to	586-587
Betting— Question <i>re</i> prevention of — on New York cotton prices	86-87
Betting Tax Rules, 1935— <i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.— Adjournment Motion <i>re</i> strike in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode	399
Resolution <i>re</i> distribution of yarn to handloom weavers at fair price and Textile policy of the Government of India	441-444 445
Bhoodan Movement— <i>See</i> Acharya Vinobha Bhave.	

B—cont.

Bills	PAGES
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956— Considered	423-425
Passed	425-426
Appropriation (No. 3) Bill, 1956—Considered and passed	568-581
Appropriation (No. 4) Bill, 1956—Considered and passed	582
Appropriation (No. 5) Bill, 1956—Considered and passed	582-583
Civil Courts (Amendment) Bill, 1956—Considered and passed	525-526
Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956—Considered and passed	523-525
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956— Considered and passed	526-527
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956— Considered	28-84 107-149
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956—Message from the Council <i>re</i>	306
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956—Consi- dered and passed	174-215 246-274 308-381
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956—Con- sidered and withdrawn	413-423
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956— Considered and passed	528-530
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956—Message from the Governor <i>re</i>	164
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956—Intro- duced	426
Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956— Considered and lost	416-418
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956—Consideration post- poned	400-416
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956—Taken into consi- deration	515-516
Passed	516-521
Passed by the Madras Legislature in August 1956 and assented to by Governor— <i>See</i> Papers laid on the Table of House.	
Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956— Considered	589-591
Passed	591-592
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956—Considered and passed	521-523
Border disputes— Delegation of Members to the Centre <i>re</i> — with Andhra State.	245-246
Bridge(s)— Question <i>re</i> — Construction of concrete — across the Kavvai river in North Malabar	236
Construction of a — at Nileshwar in South Kanara district.	16
Kariankot bridge at Nileshwar in South Kanara district, delay in the construction of and expenditure incurred on.	296

B -cont.

	PAGES
Burial ground—	
Question re provision of house-sites and — for Harijans of Kattukottai village	217
Business of the House—	
Change in the order of —	515, 523, 527
Programme of sittings —	25-26

C

Canals—	
Question re South Bank Canal, date for the closure of —	225-226
Castes—	
Question re Mannans of Malabar— caste of and educational concessions given to —	384-385
Cattle—	
Question re preventive and curative measures taken against the death of —	458-459
Cattle-disease—	
Question re number of deaths due to — in Thavitiseri Desam and Eramam in Payyanur Firka, North Malabar	389
Cement—	
Calling attention to — shortage and blackmarketing in the State	474-476
Question re distribution of — to dealers for sale to public	467-470
Chellapandian, Sri S.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	42-48
Children Act, 1920—	
See Papers laid on the table of the House.	
Chitrabalam, Dr. G.—	
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent), Bill, 1956.	202-204
Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956—	
See Bills.	
Cinemas (Regulations) Acts, 1955—	
See Papers laid on the table of the House.	
Civil Courts (Amendment) Bill, 1956—	
See Bills.	
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956—	
See Bills.	
Colleges—	
Question re—	
Government Medical Colleges, admission of candidates from Tiruchirappalli district to —	22
Medical Colleges at Madras, number of Vanniyakula Kshatriya students admitted into — in 1956	187-189
Non-admission of Malayalee students in Technical — in Tamil districts	290-300
Number of candidates admitted into medical — belonging to Backward Classes	22-23
Representation for the enhancement of grant to Madhava Ayurvedic	18
Commercial Crops Markets Act, 1933—	
See Papers laid on the table of the House.	
Commercial Tax Cases—	
Question re disposal of appeals of —	18-19
Committees—	
See Assurance Committees.	

C -cont.

	PAGES
Community Development Block—	
Question re Advisory Committee for the Payyanur-Madayi firka —, Meetings of	92
Constitution of India—	
Ratification of amendments to —	166-173
Co-operation—	
Question re Committee on —, recommendation of	94-95
Co-operative Department—	
Question re strictures against certain officers of — by Ottapalam Assistant Sessions Judge	243
Co-operative Institutions—	
Question re working of —	451
Co-operative Societies—	
Question re—	
Arecanut Marketing Co-operative Society, Kumaranallur, financial progress of	21-22
Beedi Industrial Co-operative at Payyanur—Memorandum requesting Government to start	555
Co-operative Milk Supply Unions, State aid to —	220
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Ponnani taluk, disposal of collection by — orders regarding	547-548
Tin Workers' Cottage Co-operative Society, Palghat, formation of	285-286
See Trithala Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society.	
Commercial Taxes Department—	
Question re Language test for Commercial Tax Officers, amendment to special rules for the Madras Commercial Taxes Service	514-515
Cost of living—	
Question re steps taken for reduction of — in April and May 1956	7-10
Cottage industries—	
Question re Paper industry, starting of a newsprint or a rayon pulp plant near Bhavanisagar	283-284
Courts—	
Question re Sub-Court at Cannanore, establishment of	286-287
Court-fees and Suits Valuation Act, 1955—	
See Papers laid on the table of the House.	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956—	
See Bills.	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956—	
See Bills.	
Culverts—	
Question re repairs to — on Kasargode-Jalasoor road	157
D	
Demands for excess expenditure during years 1951-52 and 1952-53—	
Presentation of Statement of —	106
Demand for grants for excess expenditure in the year 1951-52 re —	
Administration of Justice	512
Capital Outlay on Irrigation	511
Capital Outlay on Road Transport Schemes	514
Capital Outlay on Schemes of State Trading	514
Civil Works—Grants-in-aid	513
Civil Works—Works	513
District Administration and Miscellaneous	513
Electricity	509, 513
Famine	509-510
General Discussion re	498-499
Harijan Uplift	509

D—cont.

	PAGES
Demand for grants for excess expenditure in the year 1951-52 <i>re cont.</i>	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff ...	508
Jails ...	512
Medical ...	509, 512
Motor Vehicles Acts ...	508
Pensions ...	510
	513-514
Road Transport Schemes ...	510, 514
State Excise Duties ...	511
State Legislature ...	508-509
	511
Stationery and Printing ...	510
Demand for grants for further expenditure in the year 1956-57 <i>re—</i>	
Agriculture and Fisheries ...	499
Capital Outlay on Civil Works ...	507
Capital Outlay on Electricity Schemes ...	507
Capital Outlay on Industrial Development ...	507
Capital Outlay on Irrigation ...	506-507
Civil Works—Establishment and Tools and Plant ...	506
Civil Works—Grants-in-aid ...	505-506
Civil Works—Works ...	505
Co-operation ...	500-552
District Administration and Miscellaneous ...	499
Electricity ...	506
Famine ...	506
General Discussion <i>re</i> ...	478-495
Industries and Cinchona ...	503-505
Land Revenue Department ...	498
Loans and Advances by the State Government ...	508
Medical ...	499
Miscellaneous ...	506
Motor Vehicles Acts Administration ...	498
Public Health ...	499
Veterinary ...	500
Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasaragod— Question <i>re</i> shifting of the office of — to Mangalore ...	153-154
Deputy Speaker— Announcement <i>re</i> arrest of Sri K. Vinayakam, M.L.A. ...	211
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956— See Bills.	
Diseases— Question <i>re</i> measures taken to prevent further spread of dysentery in Ettikulam, North Malabar ...	561
E	
Education— Question <i>re</i> — Refresher Courses in English for teachers ...	4
S.S.L.C. Moderation Board, Constitution of — for 1956 ...	2
Educational concession— Question <i>re</i> compensation to school managements in respect of fee concession to Vanniyakula Kshatriyas, payment of ...	88-90
Elections— Question <i>re</i> General Election to the State Assembly, holding of new — ...	2-4
Electricity— Question <i>re</i> — Extension of — to Shoranur, Ottapalam, Lakkidi, etc., places in South Malabar ...	234-235
Rural electrification, Central Government's allotment to the State for ...	102-103
Staggering of electric power in Tiruvallur area ...	451-452

E—cont.

PAGES

Essences— Question <i>re</i> intoxicating —, death due to drinking of — ...	242
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948— See papers laid on the table of the House.	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956— See Bills.	
See Message from the Governor.	
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956— See Bills.	
Expunction— Of remarks about Kattabomman by Sri V. Balakrishnan ...	566-567
F	
Fisheries— Question <i>re</i> details of the plan for the development of — under the Second Five-Year Plan ...	451
Fishermen— Question <i>re</i> giving of employment to — in Malabar ...	5
Fishing— Question <i>re</i> number of Stake-net fishing licence issued by Government in Chirakka taluk ...	543-545
Floods— Question <i>re</i> — Extent of damages caused by — in Kasaragod taluk ...	553-554
Number of people rendered homeless and number of houses collapsed on account of — in South Kanara district ...	552-553
Food Adulteration Act— See Adulteration.	
Foresters— Question <i>re</i> promotion of — as Rangers ...	237
Forests— Question <i>re</i> Wenlock Downs in Ootacamund Hills—disreserva- tion of — ...	388-390

G

General Sales Tax Act, 1939— See Papers laid on the table of the House.	
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939— Amendment to— Motion <i>re</i> ...	583-588
Gopalan, Sri K. P.— Adjournment motion <i>re</i> strike in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode ...	393-399
Bills—Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	407-413
Demand for grants for further expenditure in the year 1956- 57 <i>re</i> Industries and Cinchona ...	503-504 505
Gopalakrishnan, Sri P. K.— Constitution of India, ratification of amendments to — ...	168-169 173
Gosadans— Question <i>re</i> number of — run by Government and other agencies ...	233
Goshalas— Question <i>re</i> aid under Second Five-Year Plan given to — in Malabar ...	233-239
Government Estate, Madras— Question <i>re</i> residential quarters in the —, allotment to legis- lators ...	102

G—cont.

PAGES

Govindan, Sri G.—	
Resolution re distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India ...	439
Guineaworm—	
Question re—	
Guineaworm-affected areas in Udayarpalayam taluk, provision of protected water-supply to — ...	298
Guineaworm-affected villages in Udayarpalayam taluk, survey of ...	293
H	
Handloom Cess Fund—	
Question re allotment made by the Centre out of — to Madras Government and amount spent for Malabar district ...	302-304
Harijans—	
Question re—	
Appointment of — as trustees in Vriddhachalam Palamalanathar temple ...	22
Construction of a drinking-water well for Venkaivadi Harijan colony ...	21
Construction of pathway and drinking-water well for — in Akshikadu village ...	17
See House-sites.	
See Midday meals.	
Harijan Uplift—	
Question re Harijan colonies in Chinnasalem firka, Kallakurichi taluk — progress of development schemes — ...	563
Health Centres—	
Question re opening of Primary — in Gingee taluk ...	157
Hindi—	
Question re monetary help for popularization of — in secondary schools ...	218-220
Hindu Religious and Charitable Endowments Board—	
Question re taking over of surplus income of mutts and temples under the control of ...	226-228
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951—	
See Papers laid on the table of the House.	
Hindu Religious and Charitable Endowments Board—	
See Area Committees.	
Hospitals—	
Question re number of taluk headquarters without — in 1956.	386-387
Hospitals and Dispensaries—	
Question re—	
Government hospital workers, demands of — ...	239-240
Number of — without doctors during the year 1956 ...	293-296
Taluk Headquarters Hospitals, South Kanara, improvement of — ...	154
Hostel(s)—	
Question re construction of — for girl students in the City.	231-232
Harijan—misappropriation of funds granted to — ...	217-218
Hotel workers—	
Question re introduction of a Bill governing working conditions of— ...	152-153

H—cont.

PAGES

House-sites—	
Question re—	
Assignment of — on natham poramboke lands to Harijans of Siruvadi village ...	154
Provision of — and burial ground for Harijans of Kattukollai village ...	217
I	
Ice Factories—	
Question re opening of — in Malabar coast for freezing and storing fish ...	94
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956—	
See Bills.	
Industries—	
Question re—	
Industrial estate at Kozhikode—representation from Kozhikode Municipal Council for starting of — ...	393-394
Industrial school at Cannanore — opening of — ...	396
See Labour Union.	
See Second Five-Year Plan.	
Starting of a paper mill in Malabar ...	6-7
Industrial disputes—	
Question re—	
Receipt of award passed in — between workers and management in the publication industry ...	537-538
Textile mills of the State — disputes in 1956 in the — particulars re — ...	390-392
Inland waterways—	
Question re development of — ...	156
Irrigation—	
Question re—	
Milaganoor tank and supply channel in Sivaganga taluk—execution of further work to the ...	555-556
Parambikulam waters — submission of report by the Chief Engineer for utilization of — ...	387-388
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955—	
See Papers laid on the table of the House.	
K	
Kandaswamy, Sri C.—	
Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1956 ...	569-570
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	309, 319, 323-324, 338, 341, 348, 359-360
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	29-35
Committee on Assurances—presentation of Third Report of the — ...	568
Kandaswamy Gounder, Sri S.—	
Bills — Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	52-54
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	175-181
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	49-51

K—cont.

	PAGES
Kattabomman—	
Expunction of remarks by Sri V. Balakrishnan re ...	566-567
Kerala Plywood Company, Kozhikode—	
Question re payment of compensation to the workers of — ...	293
Kerala Soap Institute, Kozhikode—	
Question re removal of machinery from — ...	151
Koran, Sri O.—	
Demand for grants for further expenditure for 1956-57, general discussion re ...	483-486
Krishnan, Sri R.—	
Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1956 ...	572
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	408
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Bills—	
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956 ...	424-425
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956 ...	421, 422
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	423
	400-404
	414-415, 515
	517, 520, 521
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	308, 309
	310, 312-313, 316-317
	319, 332, 334, 337, 345-346
	348, 350, 352
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	111-112
	113, 119, 120
	133-134
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 ...	529
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	522
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Bills—Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	412-413, 516
Future of Malabar District Board and its employees, calling attention to ...	396-397
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Bills—Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	407, 410, 411
L	
Labour Dispute—	
Question re conciliation proceedings in the — between the Mill Workers' Union, Coimbatore, and the managements of textile mills ...	551
Labour Union—	
Question re proposal to bring in legislation to restrict one — for one industry ...	453-454
Land Revenue Surcharge—	
Question re collection of — under Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955 ...	546
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956—	
See Message from the Governor.	

L—cont.

	PAGES
Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956—	
See Bills.	
Livestock—	
Question re census of — during 1956 ...	392-393
Livestock Farm(s)—	
Question re removal of buffalo stud bulls from Thiruvazhamkundu — ...	152
Lignite deposits—	
Question re investigation of — in Karaikurichi village, Udayarpalayam taluk ...	386
Lignite mines—	
Question re results of experiments conducted in Neiveli — ...	385-386
Loans—	
Delay in disposal of takkavi loan applications in Tanjore district, calling attention to ...	164-165
Question re loan applications from agriculturists in Kollegal taluk, steps taken for the disposal of ...	155-158
Loan applications—	
Calling attention to refusal of — in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district ...	564-566
Local Development Works—	
Question re non-payment of grants to — in Malabar ...	300
Lock-out—	
Question re Malabar Tile Works, Feroke, alleged — in ...	301
Lower Bhavani Project area—	
Collection of penal water-cess in —, calling attention to ...	244-245
Question re—	
Committee to enquire into the grievances of the ayacutdars in the — appointment of ...	101
Reduction of penalty for unauthorized paddy cultivation in the — ...	98-99
Water levy on the ayacutdars of the — in Coimbatore district ...	99-101
See Wells.	

M

Madanagopal, Sri V.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	213-215
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	60-63
	133
Madhava Ayurvedic College—	
See Colleges.	
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, The—	
See Bills.	
Malabar District Board—	
Calling attention to — future of — and its employees ...	396-398
Mannans—	
See Castes.	

	PAGES
—cont.	
Manickavelu, the Hon. Sri, M. A.—	
Adverse seasonal condition in Kollegal taluk, statement re.	105-106
Bills—	
Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956	425-426
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	174-175
265-270, 315-316, 317	
320-321, 323, 332-333	
334, 338, 346-347, 350, 351, 353, 354, 356	
368, 369, 371, 372	
378-380	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	28, 41
52, 107-110, 118, 121	
139, 142, 148, 149	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956	426
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	408-409
Collection of penal water-cess in Lower Bhavani area, statement re	244
Delay in disposal of takkavi loan applications in Tanjore district, statement re	165
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, motion re amendment to	583-588
Refusal of loan applications in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, statement re	565-566
Manjaya Shetty, Sri Y.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	188-189
320-337	
Manures—	
See Papers laid on the table of the House.	
Matter of urgent public importance—	
Acute shortage of and blackmarketing in cement, calling attention to	474-476
Adverse seasonal conditions in Kollegal taluk, calling attention to	104-106
Collection of penal water-cess in Lower Bhavani area, calling attention to	244-245
Delay in disposal of takkavi loan applications in Tanjore district, calling attention to	164-165
Future of Malabar District Board and its employees, calling attention to	396-398
Refusal of loan applications in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, calling attention to	564-566
Members of Legislative Assembly—	
Announcement re arrest of Sri K. Vinayakam	211
Menon, Dr. K. B.—	
Bills—Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956	420-421
Constitution of India, ratification of amendments to—	169-171
Message from the Council—	
See Bills.	
Message from the Governor re—	
Estates (Abolition and conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1956	164
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956	25
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956	25
Midday meals—	
Question re provision of — to Harijan students in district board schools of South Arcot	500
Minor Ports—	
See Ports.	

	PAGES
M—cont.	
Motor Transport—	
Question re refresher courses on traffic regulations and first aid to drivers and conductors of —	235-236
Motor Vehicles Act, 1939—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Rules, 1940—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
See Papers laid on the table of the House.	
Municipality—	
Question re grant of loan to Tellicherry — for prevention of sea erosion	21
Museum—	
Question re removal of golden sword of Payasai Raja to Government Museum, Madras	160
Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja—	
Demand for grants for Excess Expenditure in the year 1951-52, general discussion re	497-498
Muthiah Pillai, Sri C.—	
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	185-188
Mutts—	
See Hindu Religious and Charitable Endowments.	
N	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Bills—	
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956.	526
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	197-199
320	
Nalla Gounder, Sri P. S.—	
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	201-202
Nallasivam, Sri K. R.—	
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	193-194
Collection of penal water-cess in Lower Bhavani area, calling attention to	244-245
Nallaswami, Sri B. K.—	
Demand for Grants for further expenditure in the year 1956-57 re Industries and Cinchona	504
Narayana Kurup, Sri M.—	
Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1956	568-569
581	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	251-252
309, 313-314, 319, 320, 321	
326-328, 333, 337-338	
339-341, 344, 361-362	
372-373, 374	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	27, 29
39-42, 113, 115, 121	
123-124, 143	
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956	418-420
423	
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	404-406
411-412, 519	
520, 521	
Demand for grants for further expenditure for 1956-57, general discussion re	478-480
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Demand for Grants for further expenditure in the year 1956-57 re co-operation	501-502
M.L.A.—Vol. XXXV—3	

N—cont.		PAGES
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—		
Adjournment motion <i>re</i> prevalence of smallpox and peculiar contagious fever in Kallisseri village, Chirakkal taluk ...		477
Bills—		
Appropriation (No. 3) Bill, 1956 ...	571	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	56-59	
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956.	420	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956 ...	426	
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 ...	24-25	
	406-407	
Demand for Grants for further expenditure for 1956-57—		
General discussion <i>re</i>	480-491	
	494, 495, 500-501, 502	
Future of Malabar District Board and its employees, calling attention to ...	392	
Narayanawamy Naidu, Sri G.—		
Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	35-37	
National Extension Service Blocks—		
Question <i>re</i> opening of new — in Malabar ...	93-94	
National Extension Service Schemes—		
Question <i>re</i> Training of personnel for ...	90-92	
Naval base—		
Question <i>re</i> construction of — at Tuticorin in the name of Chidambaram Pillai ...	236-237	
Non-gazetted officers—		
Question <i>re</i> —		
Postponement of receipt of pay by — ...	161-162	
Representation for — in State Legislature and Lok Sabha.	160-161	
Representation from — Association <i>re</i> . filling up of several vacancies ...	1	
P		
Palaniyandi, Sri M.—		
Bills—		
Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956 ...	524	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	199-201	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...	37-39	
	125-126	
Palaniswamy, Sri N. K.—		
Bills—		
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	308, 309	
	310-311, 318, 330-331	
	337, 343, 355, 356, 357-358	
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956.	426	
Resolution <i>re</i> distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India.	436-437	
	445	
Palaniswamy Goundar, Sri V. C.—		
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	248-250	
	253	
Demand for grants for further expenditure for 1956-57, General discussion <i>re</i> ...	480-481	
Panchayat board(s).		
Question <i>re</i> Kansapuram Panchayat Board President, action taken on certain charges against ...	228-231	
Panchaksharam, Sri S.—		
Bills—cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	366	
	373-374	

P—cont.		PAGES
Papers laid on the table of the House—		
Ambar charka, exemption from sales tax, notification <i>re</i> ...	65	
Betting Tax Rules, 1935, amendments to ...	149	
Bills passed by Madras Legislature in August 1956 and assented to by Governor ...	592	
Children Act, 1920, amendment of Appendix I of the Rules, notification <i>re</i> ...	66	
Children Act, 1920 amendment of rules, notification <i>re</i> ...	66	
Cinemas (Regulations) Act, 1955, amendment of rules, notification <i>re</i> ...	67	
Commercial Crops Markets Act, 1933, amendment adding the word 'cess', notification <i>re</i> ...	65	
Commercial Crops Markets Act, 1933, amendment <i>re</i> preparation and approval of the Budget of Market Committees, notification <i>re</i> ...	65	
Compost manures, manufacture and sale of — to agriculturists, exemption from sales tax ...	65	
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, notification <i>re</i> remission of court-fees on application for fishing licences ...	215	
Court Fees and Suits Valuation Act, 1956, remission of court-fees in certain cases, notification <i>re</i> ...	66	
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, remission of court-fees for applications presented to Electricity Department Officers, notification <i>re</i> ...	67	
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, remission of court-fees for applications for iron and steel materials by cottage industries fabricators, notification <i>re</i> ...	65	
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, remission of court-fees for leave applications from village officers, notification <i>re</i> ...	66	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amending rules under — notification <i>re</i> ...	274	
General Sales Tax Act, 1939 — exemption of certain kinds of precious stones from the tax payable under the — notification <i>re</i> — ...	445	
General Sales Tax Act, 1939, exemption for woollen blankets from additional sales tax, notification <i>re</i> ...	67	
General Sales Tax Act, 1939, exempting the Guild of Service Thrift Shop, from payment of tax, notification <i>re</i> — ...	530	
General Sales Tax Act, 1939 — Notification regarding classification of cotton cloth as fine or superfine — ...	592	
General Timber Transit Rules and Special Timber Transit Rules, amendments to ...	149	
G.O. No. 2454, Revenue, dated 18th June 1956 — <i>re</i> amendment with reference to the powers of the assessing authority.	445	
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, extension of — to a charity, notification <i>re</i> ...	66	
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, extension of — to Macdonald Choultry, notification <i>re</i> ...	67	
Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955, rules under ...	64	
Motor Vehicles Act, 1939, amending Form T.G.R., notification <i>re</i> ...	64	
Motor Vehicles Act, 1939, amendment regarding maintenance of trip sheets, notification <i>re</i> ...	64	

P—cont.		PAGES
Papers laid on the table of the House—cont.		
Motor Vehicles Act, 1939, exempting the jeep of American Embassy from registration fees, notification re	66	
Motor Vehicles Act, 1939, prescribing previous driving experience to drive public service vehicles, notification re new rule under	64	
Motor Vehicles Rules, 1950—amendment of rule 291—re inspection of public service vehicles	592	
Motor Vehicles Rules, 1910—inserting new rule 393-AA—re grant of permission by Transport Authority for illuminated advertisements on motor vehicles—	592	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, grant of pakka contract carriage permit for luxury coach for tourists, notification re	215	
Public Service Commission Regulations, amendment of, notification re	67	
Public Service Commission Regulations, amendment re exclusion of certain posts from Commission's purview, notification re	65	
Restriction of Habitual Offenders Act, 1948, amendment of rules, notification re	66	
Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, amendment to	149	
Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956	149	
Village Panchayats Act, 1950, amendments to rules under, notification re	65	
Village Panchayats Act, 1950, rules under, notification re	65	
White Paper on Local Administration	592	
Paper Mills— See Industries.		
Parambikulam Aliyar Reservoir Project— Question re consultation with the Travancore-Cochin Government re preliminary investigation of	289-292	
Pepper— Question re steps taken by the Government to prevent the fall in price of—in Malabar	394-395	
Permits— Question re— Issue of—for importing medicinal preparations containing spirits	454-458	
Misuse of export—for chillies granted to Salem Marketing Society	4-5	
Police— Question re alleged ill-treatment of Dravida Kazhakam volunteers by—in Coimbatore	281-283	
See Public Services.		
Police Dogs— Question re lending of—to Mysore Government	244	
Police Firing— Question re report by Sri W. R. S. Sathianadhan on the enquiry about—at Naduvattam—	540-543	
Ports— Question re Beypore wharf of Kozhikode Port—amount sanctioned for development of	390	
Improvement of—at Azhikkal in Chirakkal taluk in North Malabar	16-17	
Port at Kavvai, Payyanur, North Malabar—suggestion for opening of	360	
Regulation of employment in minor—	159-160	

P—cont.		PAGES
Postmasters— Question re extra departmental—holding the posts of village munsifs, number of	14-16	
Pottery Training Centre— Question re starting of—at Periyar in Kasargod taluk, South Kanara district	298	
Powers of Assessing Authority— See papers laid on the table of the House.		
Printing Technology— Question re number of students that appeared for the examination	561-562	
Prohibition Act, 1937— Question re proposal to amend certain provisions of the Madras Prohibition Offences— Question re number of cases filed in Tirunelveli district under Prohibition Act—after 1st January 1956	472-474	561
Projects— Question re Lower Bhavani Project—memorandum from the Three-man Committee appointed by the ayacutdars of the—	542-551	
Public Health— Question re number of persons affected, etc., by dysentery and smallpox in Peringom and Vayakkara amsams in Payyanur firka, North Malabar	23-24	
See Adjournment motion.		
Public Services— Question re Sub-Inspectors reverted as head constables, promotion of	1-2	
Public Service Commission Regulations— See Papers laid on the table of the House.		
Q		
Questions and Answers— Adityan, Sri S. T.— Question re Printing Technology—number of students that appeared for the examination in—	561-562	
Question re Prohibition Act—number of cases filed in Tirunelveli district under—after 1st January 1956	561	
Aranganathan, Sri K.— Question re— Co-operative institutions, working of—	451	
Cost of living, steps taken for reduction of—in April and May 1956	7-10	
Hindi in secondary schools, monetary help for popularization of—	218-220	
Hospitals, number of taluk headquarters without—in 1956	386-387	
Lignite mines—further results of experiments conducted in—	385-386	
National Extension Service Schemes, training of personnel for	90-92	
Number of cases under the Central Prevention of Food Adulteration Act and steps taken for the prevention of adulteration	287-288	
Primary Health Centres, opening of—in Gingee taluk	157	
Trade school, opening of a—in Cuddalore	11-12	
Deivasigamany, Sri S.— Question re Medical Colleges, number of candidates admitted into—belonging to Backward Classes	22-23	

Questions and Answers—cont.	PAGES
Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Question re—	
Akila Malabar Kendra Kalasamithi, Kozhikode, grant of financial assistance, to	292
Ice factories, opening of—in Malabar Coast for freezing and storing fish	94
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Pon-nani taluk—disposal of excess collection by—, orders regarding	517-548
Gopalan, Sri K. P.—	
Question re—	
Aerial mast in the Malabar Special Police camp at Malap-puram, removal to a place outside Malabar	297
Beedi Industrial Co-operative, memorandum requesting the Government to start—at Payyanur	855
Beypore Wharf of Kozhikode Port—amount sanctioned for the development of	390
Cattle disease—number of deaths due to—in Thavitiseri desam and Eramam in Payyanur firka, North Malabar.	383
Concrete bridge across the Kavvai river in North Malabar, construction of—	236
Dysentery, measures taken to prevent further spreading of—in Ettikulam, North Malabar	561
Dysentery and smallpox—Number of persons affected, etc., by, in Peringom and Vayakkara amsams in Payya-nur firka, North Malabar	23-24
Fishermen, giving employment to—in Malabar	5
Fishing licences—number of—statement issued by Gov-ernment in Chirakkal taluk—	543-545
Floods, number of people rendered homeless and number of houses collapsed on account of—in South Kanara dis-trict	552-553
Handloom Cess Fund, allotment made by the Centre out of—to Madras Government and amount spent for Malabar district	302-304
Industrial Estate at Kozhikode—representation from Kozhikode Municipal Council for starting of	393-394
Industrial School at Cannanore—starting of an—	395-396
Kerala Plywood Company, Kozhikode, payment of compen-sation to the workers of	293
Kerala Soap Institute, Kozhikode, removal of machinery from—	151
Labour dispute, conciliation proceedings in the—between the Mill Workers' Union, Coimbatore, and the manage-ments of textile mills	551
Malabar Tiles Works, Feroke, alleged lock-out in	301
Paper mill, starting of a—in Malabar	6-7
Payyanur-Madayi Firka Community Development Block Advisory Committee, meetings of	92
Pepper—steps taken by the Government to prevent the fall in price of—in Malabar	394-395
Port at Azhikkal in Chirakkal taluk, North Malabar, improvement of—	16-17

Questions and Answers—cont.	PAGES
Gopalan, Sri K. P.—cont.	
Question re—cont.	
Port at Kavvai, Payyanur, North Malabar—Suggestion for opening of—	390
Reorganization of States, allocation of personnel to Kerala and Mysore consequent on—	162-163
Road(s), construction of Mattool-Medai—in Chirakkal taluk	453
Second Five-Year Plan, Industries to be started in Malabar under—	23
Thiruvannoor Cotton Mill, Kallai, Malabar, reasons for and number of workers involved in the strike in—	279
Urdu text-books—publication of—for S.S.L.C. class	537
Village Officers of Malabar, redressal of grievances of—	155
Water-supply, steps taken for augmenting—to the City of Madras	284
Wild animals—damage by wild elephants to crops, etc., in Kokkot Pathi Malai in Puligome and Patapara in North Malabar	559-560
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Question re—	
Permits for importing medicinal preparations containing spirit, issue of—	454-458
Single-point sales tax, introduction of—Communication received from the Union Government re	223
Jagannathan, Sri M.—	
Question re—	
House-sites and burial-ground for Harijans of Kattukollai village, provision of—	217
House-sites on natham poramboke lands, assignment of—to Harijans of Siruvadi village	154
Pathway and drinking water well for Harijans in Akshi-kadu village—construction of	17
Jeevanandam, Sri P.—	
Question re: House rent allowance, rules re grant of—to Government servants including last grade servants	385 447-448
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Question re—	
Cement, distribution of—to dealer for sale to public	467-470
Committee on Co-operation, recommendations of	94-95
Misuse of—Export permits, for chillies granted to Salem Marketing Society	4-5
Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955—collec-tion of surcharge under the—	545
South Bank Canal, date for the closure of—	225-226
Well subsidy, speedy recovery of—by coercive process	14
Kandasamy, Sri C.—	
Question re—	
Government hospital workers, demands of—	239-240
Kansapuram Panchayat Board President, action taken on certain charges against—	228-231
Karuthiruman, Sri P. G.—	
Question re—turmeric stocks sealed at Erode Mundy, release of	304-306
Kattimuthu, Sri M.—	
Question re—	
Drinking-water well, construction of a—for Venkaivadi Harijan Colony	21
Harijans—Appointment as trustees in Vriddhachalam Palamalanathar temple	22
Harijan colonies, progress of development schemes to—in Chinnasalem firka, Kallakurichi taluk	563

Questions and answers—cont.	PAGES
Q—cont.	
Kattimuthu, Sri M.—cont.	
Question re—cont.	
Midday meals, provision of — to Harijan students in District Board schools of South Arcot	560
Travelling allowance, denial of — to Tamil Police constables going on duty beyond hundred miles	560
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Question re—	
Appeals on commercial tax cases, disposal of —	13-14
Basic Training School teachers—regularization of the services of — in Malabar district	558-559
Foresters, promotion of — as Rangers	287
Gosadans, number of — run by Governmental and other agencies	288
Goshalas aid under Second Five-Year Plan to — in Malabar	238-239
Government Museum, Madras, removal of golden sword of the Payasi Raja to —	160
Gramasevak Training School, Bhavanisagar — number of applications received for admission into — in June 1956, and the number of Malayalees selected	563
Kerala Soap Institute, Kozhikode, removal of machinery from —	151
Local Development Works in Malabar, non-payment of grants to	300
Motor Transport, refresher courses on traffic regulations and first aid to drivers and conductors	235-236
Multi-point sales tax, abolition of — directions from the Central Government re	224-225
Mutts and temples, taking over of surplus income of — under the control of Hindu Religious and Charitable Endowments Board	226-228
Non-Gazetted Officers, postponement of receipt of pay by —, Research institution in Ayurveda, starting of —	161-162 12-13
Service conditions in the reorganized States, representation from Malabar Judicial Officers re	87-88
Sub-Court at Cannanore, establishment of	286-287
Technical colleges in Tamil districts, non-admission of Malayalee students in	299-300
Tellicherry Municipality, grant of loan to — for preventing sea erosion	21
Krishnaswami Ayyangar, Sri P. S.—	
Milagonoor tank and supply channel in Sivaganga taluk — Extension of further work to the —	555-556
Kunhan, Sri E. T.—	
Question re—	
Areca nut Marketing Co-operative Society, Kumaranellur, financial progress of —	21-22
Mannans of Malabar, — caste of — and educational concessions given to	384-385
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Question re—	
Police firing, report by Sri W. R. S. Saththianadhan on the enquiry about — at Naduvattam	540-543
Teachers, steps taken for the payment of pension to aided and local board elementary school teachers	545-547

Questions and answers—cont.	PAGES
Q—cont.	
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Question re—	
Kerala Soap Institute, Kozhikode, removal of machinery from	151
Koodlay High School, Malabar, transfer of management to a registered committee	300-301
Madhava Ayurvedic College, representation for the enhancement of grant to —	13
Non-Gazetted Officers' representation for — in State Legislature and Lok Sabha	160-161
Non-Gazetted Officers' Association, representation from — re filling up of vacancies	1
Trithala Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, utilization of excess collections made by —	463-466
Nagarajan, Sri V. R.—	
Question re—	
Compensation to school managements in respect of fee-concession to Vanniyakula Kshatriyas, payment of	88-90
Medical Colleges at Madras, number of Vanniyakula Kshatriya students admitted into — in July 1950	157-159
Narayana Kurup, Sri M.—	
Question re—	
Aerial mast in the Malabar Special Police camp at Malapuram, removal to a place outside Malabar	296-297
Agricultural credit, constitution of a fund in respect of —	300
Bus-fare, reduction of minimum — in mufassal	18-20
Co-operative Department, strictures against certain officers of — by the Ottapalem Assistant Sessions Judge	243
Deputation of teachers working in schools managed by the Malabar Education Society, representation by	301-302
Electricity extension of — to Shoranur, Ottapalam, Lak-kadi, etc., places	234-235
Floods—extent of damages caused by — in Kasaragod taluk	553-554
Intoxicating essence, death due to drinking of —	242
National Extension Service Blocks, opening of new — in Malabar	93-94
Parambikulam waters—submission of report by the Chief Engineer for the utilization of —	337-388
Sales tax, levy of Single Point — communication received from the Union Government re	222-223
Thiruvazhamkunnu farm, removal of buffalo stud bulls from —	152
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Question re—	
Bridge, construction of a — at Nileshwar in South Kanara district	16
Culverts on Kasaragode-Jalasoar road, repairs to —	157
Hosdrug-Madikal-Nileshwar road, formation of	103-104
Kariankot bridge at Nileshwar in South Kanara district, delay in the construction of and expenditure incurred on. Office of Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasar-god, shifting of — to Mangalore	296 153-154
Pottery Training Centre at Periyar in Kasaragod taluk, South Kanara district, starting of —	248
Taluk Headquarters Hospital, South Kanara, improvement of —	154
Tellicherry-Kadapuram road, construction of —	241

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Industrial School at Cannanore — opening of — ...	396
Sub-Registrars, reversion of — and the number from Mala- bar ...	538-540
Thiruvannoor Cotton Mill strike, representation from the Cotton Mill Workers' Union, Thiruvannoor, Kozhikode and action taken thereon ...	279-281
Tin Workers' Cottage Co-operative Society, Palghat, formation of ...	285-286

Palanisamy, Sri N. K.—

Question re—

Air base in Ramanathapuram district in the name of Katta Bomman, construction of ...	284-285
Andhra-Madras border disputes, settlement of ...	83-86
Artificial Rain, details of the Report of the Committee for reviewing experiments for producing — ...	556-558
Betting on New York cotton prices, prevention of ...	86-87
Boundaries of Shencottah taluk to be transferred to Madras State, survey of ...	86
Ceylon Tamilians, Madras Government support to — ...	163-164
Committee on Co-operation, recommendation of — ...	94
Hostel for girl students in the City, construction of — ...	231-232
Hotel workers, introduction of a Bill governing conditions of work of — ...	152-153
Inter-State Sales Tax, arrears of — due for the years 1954, 1955 and 1956 ...	221
Labour disputes in textile mills in 1956 — particulars re— ...	390-392
Labour Union, legislation to restrict one — for one Indus- try, proposal to bring in — ...	453-454
Livestock — census of — during 1956 ...	392-393
Lower Bhavani Project area, committee to enquire into the grievances of the ayacutdars in the ...	101
Lower Bhavani Project area, reduction of penalty for un- authorized paddy cultivation in the — ...	98-99
Lower Bhavani Project Area water levy on the ayacutdars of the — in Coimbatore district ...	99-101
Minor ports, resolution of employment of — ...	159-160
Naval base at Tuticorin, construction of — ...	236-237
Number of hospitals and dispensaries without doctors dur- ing the year 1956 ...	293-296
Parambikulam Aliyar Reservoir Project, consultation with the Travancore-Cochin Government re preliminary inves- tigation of ...	289-292
Police dogs lending of — to Mysore Government ...	244
Refresher Courses, conduct of — in English for teachers ...	4
Rural electrification, Central Government's allotment to the State for ...	102-103
Sales Tax—number of persons convicted for non-payment of — during 1955 ...	221-222
Sub-Inspectors reverted as Head Constables, promotion of ...	1-2
Sugar, distribution of — imported — ...	220
S.S.L.C. Moderation Board, constitution of — in 1956 ...	2
Tailoring, amount allotted for training in — ...	232-233
Temples, maintenance of 1500 — in the Travancore-Cochin State that are proposed to be incorporated with Madras under States reorganisation ...	452
Wells, prohibition of the digging or deepening of — in Lower Bhavani Project area ...	95-98
Wenlock Downs in Ooty Hills — disreservation of — ...	398-399

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Raghava Mudaliar, Sri E. L.— Question re State Bank of India, opening of — at Thirup- pattur, and the consequent retrenchment of staff in Treasuries ...	562
Ramamurthi, Sri P.— Question re Industrial disputes, receipt of award passed in — between the workers and management in the Plantation Industry ...	537-538
Rangaswami Reddiar, Sri P.— Question re— Dravida Kazhagam volunteers, alleged ill-treatment by Police in Coimbatore ...	281-283
Harijan hostels, misappropriation of funds granted to — ...	217-218
Inland waterways, development of — ...	156
Radium needles, loss of — ...	233-234
Ratnam, Sri A.— Question re— Co-operative Milk Supply Unions, State aid to — ...	220
Fisheries, details of the plan for the development of — under the Second Five-Year Plan ...	451
General Election, to the State Assembly, holding of — ...	2-4
Paper industry, starting of a newsprint or rayon pulp plant near Bhavanisagar ...	283-284
Residential quarters in the Government Estate, Madras, allotment to legislators ...	102
Senapathi Gounder, Sri A.— Question re Lower Bhavani Project — memorandum from the Three-Man Committee appointed by the ayacutdars of the — ...	548-551
Vinayakam, Sri K.— Question re— Acharya Vinobha Bhave, whether the tour of — is a Govern- ment sponsored one ...	459-463
Electric power, staggering of — in Tiruvallur area ...	451-452
Virupakshiah, Sri S. C.— Question re— Cattle preventive and curative measures taken against the death of — ...	458-459
Loan applications from agriculturists in Kollegal taluk, steps taken for the disposal of — ...	155-156
Viswanathan, Sri K. R.— Question re— Area Committee—Constitution of — for Tiruchirappalli dis- trict by Hindu Religious Endowments Board ...	24
Extra departmental postmasters holding the posts of vil- lage munsifs' number of ...	14-16
Government Medical Colleges, admission of candidates from Tiruchirappalli district to ...	22
Guineaworm-affected villages in Udayarpalayam taluk, sur- vey of ...	268
Guineaworm-affected areas in Udayarpalayam taluk, provi- sion of protected water-supply to — ...	298
Lignite deposits — investigation of — in Karaikurichi village, Udayarpalayam taluk ...	386
Prohibition Act, 1937, proposal to amend certain provisions of the Madras — ...	471-474

R	PAGES
Radium needles— Question <i>re</i> loss of —	233-234
Raghava Mudaliar, Sri E. L.— Bills— Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956	424
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	250-251 270, 329
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	63-64 112-113
Rain— Question <i>re</i> artificial rain — details of the Report of the Committee for reviewing experiments for producing.	553-558
Rajam Ramasamy, Sri C.— Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	119, 131 132
Raju, Sri K. T.— Adjournment motion <i>re</i> closure of Turmeric Godowns under Food Adulteration Act	26-27
Resolution <i>re</i> distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India	435-436 444-445
Ramakrishna Ayyar, Sri N.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	380
Ramamurthy, Sri P.— Bills— Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956	426
Appropriation (No. 3) Bill, 1956	572-576
Civil Courts (Amendment) Bill, 1956	525
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	249 252-265, 270-271, 272-273, 314-315, 330, 331-332, 336-337, 343, 344-345, 353-354, 357, 364-368, 369 371, 375-378
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	43-49 112, 114, 120, 121, 122, 134-139, 146-147, 148-149
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956	422
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956	528
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	410, 521
Border dispute with Andhra State, delegation of Members to the Centre	245-246
Constitution of India, ratification of amendments to —	171-172
Demand for Grants for Excess Expenditure in the year 1951-52	496-497
Resolution <i>re</i> distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India	427-435 445
Ramalingam, Sri S.— Acute shortage of and black marketing of cement, calling attention to —	474
Bills— Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956	525
Cultivation Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	209-219 309, 311, 325-326, 338, 341-342, 345, 348, 353, 369
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	114 115-116, 117-118, 120 126-128, 143, 145
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956	528-529

R—cont	PAGES
Ramaswamy, Sri K. V.— Demand for grants for further expenditure for 1956-57, general discussion <i>re</i> —	482-483
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.— Bills— Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	191-192
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	132
Demand for grants for further expenditure for 1956-57, gene- ral discussion <i>re</i> —	486-489
Ramaswami Naidu, Sri S.— Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	128-129
Ramasamy Padayachi, the Hon. Sri S. S.— Future of Malabar District Board and its employees — state- ment <i>re</i> —	397-298
Rangaswami Reddiar, Sri P.— Bills— Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	195-197 309, 314
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	132-133 145-146
Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956.	416-417 418
Constitution of India, ratification of amendments to —	168-169
Rathina Gounder, Sri N.— Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	59-60
Resolution <i>re</i> distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India	439-440
Ratnam, Sri A.— Adjournment motion <i>re</i> satyagraha by Tamil volunteers to urge the early settlement of Andhra-Madras border disputes	106-107
Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	54-56
Refresher Course— <i>See</i> Motor Transport.	
Reorganization of States— Question <i>re</i> allocation of personnel to Kerala and Mysore con- sequent on —	162-163
Resolution <i>re</i> — Distribution of yarn to handloom weavers at fair price and Textile Policy of the Government of India	427-445
Restriction of Habitual Offenders Act, 1948— <i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Road(s)— Question <i>re</i> — Construction of Mattool-Medai road in Chirakkal taluk	453
Construction of — Tellicherry-Kadapuram road	241
Hosdrug-Madai-Nileshwar —, formation of	103-104
Rating— Bills—There can be no point of order at the stage when the Minister is called upon to move a Bill for consideration	27
Decorum— An hon. Member observed that certain hon. Members did not understand the relationship of cement to agriculture and expressed sorrow for their ignorance. On a point of order being raised regarding this observation the Speaker observed that 'it is perfectly in order to say that a member is ignorant or a particular set of facts' —	470

R—cont.

Ruling—cont.

Decorum—cont.

An hon. Member raised the question of the propriety of laughing at another hon. Member when he puts a question. The Speaker observed that "There is a difference between laughing and laughing at a person. If one laughs, he laughs in jest; if one laughs at a person he laughs in scorn. What took place was merely laughing and not laughing at an hon. Member."

PAGES

470

An hon. Member urging the putting down of the use of lethal essences, observed that "in order to remove suspicion in the minds of people, the Government were trying to save their 'Prohibition Faces' by encouraging people to indulge in such trade"; the Speaker observed that the words like 'suspicion' or 'encouragement' are not the proper words to be used against Government

457

It is not quite proper for a member to shout "Sir, Sir" to catch the eye of the Speaker in order to put supplementary questions. He should only stand up in his place

470, 476

Umbrellas are not to be brought inside the Chamber

546

Expunction—

Words, phrases and expressions which are calculated to lower the reputation or the honour of historical personalities and which are likely to wound the sentiments and susceptibilities of some at least of the Members of the House will be regarded as unparliamentary. Such words are likely to provoke controversies and ill-feelings among some of the Members. As it is the duty of the Chair to prevent it, the words used with reference to Kattabomman, were expunged from the Official Report

567

Rural Uplift—

Question re Gramasevak Training School at Bhavanisagar — number of applications received for admission to — in June 1956 and the number of Malayalees selected

563

S

Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939—

See Papers laid on the table of the House.

Sales Tax—

Question re—

Abolition of multi point —, directions from the Central Government re

224-226

Inter-State —, arrears of — due for the years 1954, 1955 and 1956

221

Levy of — single point — communication received from the Union Government re

222-223

Number persons convicted for non-payment of — during 1955

221-222

Sankara Varma Raja, Sri E. K.—

Bills — Malabar Tenancy (Amendment), Bill, 1956

515

Schools—

Question re—

Koodaly High School, Malabar, transfer of management to a registered committee

300-301

Opening of a Trade School in Cuddalore

11-12

Popularization of Hindi in secondary — monetary help for

218-220

S—cont.

Sea erosion—

Question re grant of loan to Tellicherry Municipality for prevention of —

21

Seasonal conditions—

Calling attention to the adverse — in Kollegal taluk

104-106

Second Five-Year Plan—

Question re industries to be started in Malabar under —

23

See Fisheries.

Selvaraj, Sri P.—

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1956

571-572

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956

362

Shetty, The Hon. Sri A. B.—

Adjournment motion re—

Closure of turmeric godowns under Food Adulteration Act.

27

Prevalence of smallpox and peculiar contagious fever in Kallisseri village, Chirakkal taluk

477

Demand for grant for—Further expenditure in the year 1956—

501-502

57 — re Co-operation

Shunmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Sri R.—

Acute shortage of and black marketing in cement, attention called to —, statement re

475-476

Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956—

See Announcement.

See Bills.

Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956—

See Papers laid on the table of the House.

South Bank Canal—

See Canals.

Speaker, Mr.—

Acute shortage of and black-marketing of cement, calling attention to

474-476

Adjournment motion re—

Closure of turmeric godowns under prevention of Food Adulteration Act

26-27

Prevalence of smallpox and peculiar contagious fever in Kallisseri village, Chirakkal taluk

476, 477

Strike in Ramadas Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode.

398-399

Amendments to Bills, fixation of time for sending —, announcement re

26

Bills—

Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1956

424, 426

Appropriation (No. 3) Bill, 1956

568, 581

Appropriation (No. 4) Bill, 1956

582

Appropriation (No. 5) Bill, 1956

582-583

Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956

524, 525

Civil Courts (Amendment) Bill, 1956

525, 526

Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956

526, 527

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956

54, 55, 56

58, 175-181, 270,

271, 272, 274

Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956

27, 29

Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956.

420, 423

Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956

528, 529

530

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1956

426

Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill,

1956

417-418

S—cont.

PAGES

Speaker, Mr.—cont.

Bills—cont.

Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	404, 408 416, 515, 516, 517, 520, 521
Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956	590-592
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956	521, 522, 523
Business of the House, Programme of sittings, announcement re.	25
Construction of India, ratification of amendments to —	167-169 173
Demand for Grants for Excess Expenditure in the year 1952-53, general discussion re	498
Demand for Grants for Further Expenditure in 1956-57, general discussion re	478, 486
Expunction of remarks by Sri V. Balakrishnan re Kattabomman	566-567
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, amendment to —	587-588
Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, amendment, re	25
Message from the Council re Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent Bill), 1956, announcement re —	564
Message from the Governor re Appropriation (No. 3) Bill, 1956, Appropriation (No. 4) Bill, 1956 and Appropriation (No. 5) Bill, 1956, announcement re —	564
Message from the Council re Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956, announcement re —	396
Message from the Governor re Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956, announcement re —	24
Resolution re distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India	427, 445
See Rulings.	
Spirit preparations—	
See Permits.	
Subbiah, Sri A. K.—	
Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	189-191
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Andhra-Madras border dispute, statement re	307-308
Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1956	568, 576 581
Appropriation (No. 4) Bill, 1956	582
Appropriation (No. 5) Bill, 1956	582-583
Cinemas (Regulations) Amendment Bill, 1956	523-524
Civil Courts (Amendment) Bill, 1956	525, 526
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1956	526, 527
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	261-262 264, 271-274, 321, 328-330, 332-335
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956	118, 114 116-117, 122-123
Devolution of Sthanam Properties Management Bill, 1956	421-422
Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956	528, 529 530
Legislative Proceedings (Protection of Publication) Bill, 1956	417-418
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956	409-414 516, 517, 518, 519, 520, 521
Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956	589-590 591
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956	521, 522 523

S—cont.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.	
Border dispute with Andhra State, delegation of Members to the Centre	246 515, 528
Business of the House, change in the order of —	527
Constitution of India, ratification of amendments to	166-167 172-173
Demand for Grants for Excess Expenditure in the year 1951-52, general discussion re	166 497-498
Demand for Grants for Further Expenditure for 1956-57—	
General discussion re	452-495
re Industries and Cinchona	504-505
Supplementary Statement of Expenditure for 1956-57 — presentation of —	165-166
Sub-Registrars—	
Question re reversion of — and the number from Malabar	538-540
Sugar—	
Question re distribution of imported —	220
Supplementary Statement of Expenditure for the year 1956-57—	
Presentation of	165-166
State Bank of India—	
Question re opening of — at Tirupattur and the consequent retrenchment of staff in treasuries	562
States Reorganization—	
Question re—	
Boundaries of Shencottah taluk to be transferred to Madras State under —, survey of	86
Service conditions in the reorganized States, representation from Malabar Judicial Officers re	87-88
Strike—	
Adjournment motion re strike in Ramadass Haridass Rice and Oil Mills, Kozhikode	398-399
Question re—	
Thiruvannoor Cotton Mill, Kallai, Malabar, reasons for and number of workers involved in the — in	279
Thiruvannoor Cotton Mill, representation from the Cotton Mill Workers' Union, Thiruvannoor, Kozhikode, re proposed strike and action taken thereon	279-281
Swayamprakasam, Sri S.—	
Bills—	
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	246-248 271-273
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956	313, 321-322, 323, 330, 339, 349-350, 369

T

Tailoring—	
Question re amount allotted for training in —	232-233
Tamilians in Ceylon—	
Question re Madras Government's support to —	163-164
Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956—	
See Bills.	
Teachers—	
Question re—	
Deputation of — working in schools managed by the Malabar Education Society, representation by	301-302
Regularization of services of Basic Training Teachers — working in basic training schools in Malabar district	558-559
Steps taken for the payment of pension to aided and local board elementary schools — of	545-547

T—cont.	PAGES
Temples— Question re maintenance of 1,500 — in the Travancore State that are proposed to be incorporated into Madras after States reorganization See Hindu Religious and Charitable Endowments.	452
Temple trustees— See Harijans.	
Text-books— Question re publication of Urdu — for S.S.L.C. class ...	537
Thinakaranasami Thevar, Sri S.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	364
Thiruvazhamkunni Farm— See Livestock Farms.	
Timber Transit Rules— See Papers laid on the table of the House.	
Transport— Question re reduction of minimum bus fare in mufassal ...	18-20
Travelling allowance. Question re denial of — to Tamil police constables going on duty beyond hundred miles ...	549
Trithala Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society— Question re utilization of excess collection made by — ...	463-466
Turmeric— Question re release of — stocks sealed at Erode Mundy ...	304-306
Turmeric godowns— Adjournment motion re closure of — under Prevention of Food Adulteration Act ...	26-27
U	
Uppi, Sri K.— Constitution of India, ratification of amendments to ...	172
V	
Vadivelu, Sri S.— Bills— Appropriation (No. 3) Bill, 1956 ... Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ...	570 303, 311 312
Vagheesam Pillai, Sri G.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	194-195
Velu, Sri A.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.	208-209
Venkatesa Sholagar, Sri P.— Bills— Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ... Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ... Delay in disposal of takkavi loan application in Tanjore district, calling attention to — ... Demand for Grants for Further Expenditure for 1955-56, general discussion re ...	363-364 51-52 164-165 481-482
Village Officers— Question re— Extra departmental postmasters holding the posts of village munsifs, number of ... Redressal of grievances of — of Malabar ...	14-16 155
Village Panchayats Act, 1950— See Papers laid on the table of the House.	
Vinayakam, Sri K.— Announcement re arrest of — ...	211

V—cont.	PAGES
Virupakshiah, Sri S. O.— Adverse seasonal conditions in Kollegal taluk, calling attention to Bills—Silkworm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956 ...	104-106 590-591
Viswanathan, Sri K. R.— Bills—Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 ... Refusal of loan applications in Udaiyarpalayam taluk, Tiruchirappalli district — calling attention to ... Resolution re distribution of yarn to handloom weavers at fair price and textile policy of the Government of India ...	208 564-565 440-441
W	
Water-supply— Question re steps taken for augmenting — to the City of Madras ...	284
Well(s)— Question re— Construction of a drinking water — for Venkaivadi Harijan Colony Digging or deepening of — in Lower Bhavani Project area, prohibition of See Well subsidy.	21 95-98
Well subsidy— Question re speedy recovery of — by coercive process ...	14
White Paper on Local Administration— See Paper laid on the table of the House.	
Wild animals— Question re Damage by wild elephants to crops, etc., in Kokkot Pathi Malai in Pulingome and Pattapara in North Malabar ...	559-560

D
V 211, 31 'N 56

N 57-35; 4

